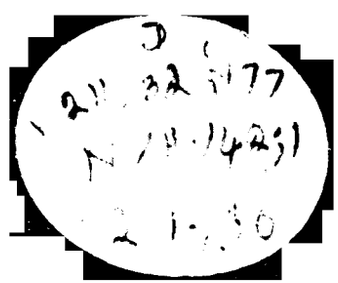

INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

25th & 27th, ~~and 30th~~ August 1977.

VOLUME Nos. CXLII (Nos. 1 to 4). (1 & 3)
2, 4. Ni—

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1978

Legislative Council Department
Fort. St. George, Madras-600 009.

PRICE [*Rupee.*]

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

25th to 27th and 29th August 1977.

Volume CXLII (Nos.1 to 4)

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 25th August 1977.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ..	i—v
Principal officers of the Tamil Nadu Legislative Council ..	v
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies ..	vi—ix
1. Questions and Answers ..	1—5
2. Adjournment Motion— Information *re.*	6
3. Government Motion—	
(1) Discussion on the Policy Note on the Progress of Education in Tamil Nadu.	6—73
(2) Discussion on the Policy Note on the Industrial growth in Tamil Nadu.	74—127
(3) Discussion on the Policy Note on Irrigation	127—144
(4) Discussion on the Policy Note on Labour in Tamil Nadu	144—182

Pages

4. Papers laid on the table of the House. 182—184

Friday, 26*th August* 1977.

1. Questions and Answers .. 399—409

2. Announcements—

(1) Message from the Governor .. 409

(2) Message from the Assembly .. 409

(3) Decision of the Business Advisory Committee 409

3. Adjournment Motion *re*—

Strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai. .. 409—415

4. Call Attention Notices—

(1) Satyagraha by students of Government High school, Puliyurchalai, Kanyakumari District, due to lack of class-rooms .. 415—416

(2) Non-availability of drinking water to people of Arcot Town even after completion of water-supply scheme. 416—418

5. Government Motions—

(1) Discussion on the Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways .. 418—466

(2) Discussion on the Policy Notes on Handlooms and Textiles. .. 466—481

Pages

6. Government Bills—

The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 8/1977). .. 481—516

7. Papers laid on the table of the House. 517—518

Saturday, 27*th August* 1977

1. Questions and Answers .. 59[illegible]—605

2. Announcements—

(1) Message from the Governor .. 680

(2) Messages from the Assembly. .. 606,680

(3) Letter of Thanks from Thiru G. M. Alagarswamy, former Secretary of the Council .. 608—609

3. Privilege Issue *re*—

News item in 'Makkal Kural' regarding a speech made in the Council .. 606—608

4. Call Attention Notices—

(1) Hardship caused to the Secondary Grade Teachers aged more than 30 by denial of registration with Employment Exchanges. .. 609—610

(2) Removal of certain persons from service by the Tamil Nadu Goods Transport Corporation during President's Rule. .. 611—615

	Pages
5. Government Resolutions—	
(1) Transaction of Government Business on a Non-official day ..	615
(2) Amendment to Schedule IV to the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 ..	615—616
6. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 (L. A. Bill No. 6/1977) ..	616—678
(2) The Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 5/1977) ..	678—679
(3) The Tamil Nadu Madras University (Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 10/1977) ..	690—708
(4) The Tamil Nadu Madurai University (Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 11/1977) ..	709—710
7. Personal explanation. ..	680—690
8. Papers laid on the table of the House	710—712
Monday, 29th August 1977.	
1. Questions and Answers ..	719—720
2. Announcements—	
(1) Message from the Governor ..	720
(2) Messages from the Assembly ..	721
(3) Work transacted during the current session. ..	791—792
3. Adjournment Motions—	
(1) Strike by workers of the Pallavan Transport Corporation ..	721—722
(2) Strike by employees of the Central Corporative Bank, Vellore ..	722—725
4. Privilege Issue.	725
5. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Central Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 7/1977, ..	725—755
(2) The Tamil Nadu Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 9/1977)	756—777
(3) The Tamil Nadu Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 12/1977) ..	777—791
6. Papers laid on the table of the House.	793
Index.	809—848

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU PRABHU DAS PATWARI

Members of the Council of Ministers.

1. THE Hon. THIRU M.G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Elections, Passport, Prohibition, Health, Medicine, Religious Endowments, Prevention of Corruption and Industries, Bhoodan and Gramdan, Ex-Servicemen, Mines and Minerals, andRural Industries Projects.

2. THE Hon. THIRU K. MANOHARAN, Minister in-charge of Finance, Planning, Commercial Taxes and Excise, Revenue and Legislature.

3. THE Hon. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Iron and Steel Control and Electricity.

4. THE Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR, Minister in-charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Legislation on Money Lending, Legislation on Chits and Registration of Companies.

5. THE Hon. THIRU G. R. EDMUND, Minister in-charge of Food, Food Production, Co-operation, Fisheries, Registration, Forest including Cinchona and Youth Service Corps.

6. THE Hon. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister in-charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism and Tourism Development Corporation and Cinematograph Act.

7. THE Hon. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister in charge of Education, including Technical Education, Official Language, Employment and Training.

8. THE HON. THIRU K. KALIMUTHU, Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Panchayat Unions and Rural Indebtedness.

9. THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM, Minister in-charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board and Town Planning.

10. THE HON. Thiru P. SOUNDARA PANDIAN, Minister in-charge of Harijan Welfare, Backward Classes, Stationery and Printing, Government Press, Hill Tribes and Bonded Labour.

11. THE HON. THIRU C. PONNAIYAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act, Highways and Ports.

12. THE HON. SELVI P.T. SARASWATHI, Minister in-charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas and Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

13. THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU, Minister in-charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing, Agro Engineering Wing, Milk, Dairy Development Corporation and Operation Flood Project.

14. THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED, Minister in-charge of Accommodation Control, Newsprint Control, Agro-Service Co-operative Societies at Block, District and Apex Level including Federation, Wakfs, Textiles, Yarn and Handloom and Khadi and Village Industries.

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. பிரபுதாஸ் பட்வாரி.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுத்துறை, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், மாவட்டத்துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், மதுவிலக்கு, சுகாதாரம், மருத்துவம், அறக்கட்டளைகள், வஞ்ச ஒழிப்பு, தொழில்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள், முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

2. மாண்புமிகு திரு. கே. மனோகரன் (நிதித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வணிக வரிகள், ஆயத் தீர்வை, வருவாய், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொதுப் பணிகள், சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார் (சட்டத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள், கடன் கொடுத்தல் குறித்த சட்டம், எடைகள், அளவைகள் குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், கம்பெனிகளைப் பதிவு செய்தல்.

5. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் (உணவு அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : உணவு, உணவு உற்பத்தி, கூட்டுறவு, மீனளம், பத்திரப் பதிவு, காடுகள், சின்கோனா, இளைஞர் அணி.

6. மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் (செய்தி விளம்பரம்—சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : செய்தி விளம்பரம், படச் சுருள், தொழில் நுட்பம், சுற்றுலா, சுற்றுலா அபிவிருத்திக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சி அளித்தலும்.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நகராட்சி, சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்.

9. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரம், குடி நீர் வாரியம், நகர அமைப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. பெ. கௌந்தரபாண்டியன் (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : அரிசன நலன், பிற்பட்ட வகுப்பினர், எழுது பொருள்-அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், மலைவாழ் பழங்குடி மக்கள், கொத்தடிமை.

11. மாண்புமிகு திரு. பி. பொன்னையன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், நெடுஞ் சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

12. மாண்புமிகு செல்வி பி. பு. சரஸ்வதி (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப் பார் : மகளிர்-சிறுவர் நலம் உட்பட்ட சமூக நலம், கால் நடை வளர்ப்பு, இரவலர்கள் விடுதி, சீனுதை இல்லங்கள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்த வர்கள், திருத்தப்பட்ட நிர்வாகம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ப. நெடுஞ்செழியன் (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : வேளாண்மை, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, வேளாண்மை பொறியியல் சம்பந்தமான பகுதிகள், பால், பால்வள நிறுவனம், வெள்ளத் தடுப்பு.

14. மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜா முகமது (கைத்தறி-ஆலைத் துணிகள் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : இடைநிலைக் கட்டுப்பாடு, காதிநிலைக் கட்டுப்பாடு, வேளாண்மைப் பணி சம்பந்தமான வட்டாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், இணைப்பு அளவிலான கழகங்கள் உட்பட மாவட்டச் சங்கங்கள், முகமதியர் அறக் கட்டளைகள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, காதி.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர்.

[அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 184 (1)-வது பிரிவின்கீழ் தலைவரின் அலுவல்களைத் மேற்கொள்ளும் துணைத் தலைவர்.]

மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. க. அறிவழகன்.
2. திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்.
3. திரு. டி. சந்தோஷம்.
4. திரு. டி. வி. டி' மாண்டி.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவி செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.ஜி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. ச. நடராஜன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட [illegible] மற்றும்
உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்ட)
பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
1 அப்துல் வகாப், திரு. கே.எஸ்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
2 அறிவழகன், திரு. க. எம்.ஏ. ..	சென்னை—செங்கற்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதி.
3 இளம்பரிதி, திரு. ...	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
*4 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். .. (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
5 இராசகோபால், திரு. சி. வி. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
6 இராமகிருஷ்ணத் தேவர், திரு. எஸ். ..	இராமநாதபுரம் உள் ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
7 இராம சுப்பையா, திரு. காரைக்குடி. ..	நியமனம்
8 இராமசாமி படையாச்சி, திரு. எஸ். எஸ். ..	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
9 இராஜா முகமது, திரு. கே. (கைத்தறி—ஆலத்துணிகள் துறை அமைச்சர்) ..	மாநிலச் சட்டப் போவை
10 எல்லமந்தா, திரு. பி. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
11 கணபதி, திரு. கே. எஸ். ..	தஞ்சாவூர்—திருச்சிராப் பள்ளி ஆசிரியர் தொகுதி
12 சக்திமோகன், திரு. ஆர். ..	மாநிலச் சட்டப் பரவை
13 சங்கரலிங்கம், திரு. எம். ..	திருநெல்வேலி—கன்னியா குமரி ஆசிரியர் தொகுதி.
*14 சத்தியவாணி முத்து, திருமதி.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
15 சந்தோஷம், திரு. டி. .. .. எம். ஏ. பி. எல்., ...	சென்னை தெற்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
16 சாம்பசிவம், திரு. இரா. ..	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
17 செல்லானம், திரு. ம. பொ. (துணைத் தலைவர்) ..	நியமனம்
18 சுந்தரேச்த் தேவர், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

* 3—6—1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

(1)	(2)
19 சுவாமிநாதன், ஜி. பி. பார்மலி.	தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
20 தங்கப்பாண்டியன், திரு. வே. பி. ஏ., பி. டி.	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
21 தங்கவேல், திரு. ஜி. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
22 தமிழரசி திருமதி ஜி. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
23 தாமஸ், திரு. பி. ஆர். ..	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி
24 தாமோதரன் திரு. ஏ. ஆர். பி. எஸ்வி., (ஆனர்ஸ்) ..	சென்னை வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
25 தாமோதரன், திரு. ஜி. ஆர். ..	சென்னை மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
26 திராவிடமணி, திரு. ஆ. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
27 டிமாண்டி டென்சில் வின்சென்ட் ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
28 தேவராஜ், திரு. வி. எம். ..	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
29 நடராசன், திரு. எம். கே. ..	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
*30 நாராயணசுவாமி முதலியார், திரு. கே. (சட்ட அமைச்சர்) ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
*31 நீல நாராயணன், திரு. —	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
32 பக்கர், எம். எம்.	நியமனம்
33 பலராமன், திரு. எல்.	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
34 பாலசுப்பிரமணியம், திரு. ஆ. ..	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
35 பாலசுப்பிரமணியம், ஜி. மோ. ..	நியமனம்
36 பெரியண்ணன், திரு. வி. ஆர். ..	சேலம்—தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
37 மணி, திரு. கோ. சி. ..	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
38 மாலைமணி, திரு. மு.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை

—8—1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள்.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

(1)	(2)
*39 மாணிக்கம், திரு. பி.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
40 முத்து, திரு. எஸ்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
41 முத்துகிருஷ்ணன், திரு. டி. எம்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
42 முருகேசன், திரு. எச். எல். ..	நியமனம்
43 வில்லும், திரு. ஏ. கே.	நியமனம்
44 வில்சன் அப்பலோஸ், திரு. என். ..	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
*45 வீரப்பன், திரு. ஆர். எம். (செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர்) ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
*46 வீராசாமி, திரு. ஆற்காடு நா.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
47 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், திரு. ஒய், ..	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
48 ஜார்ஜ் சோமசன், திரு. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை
49 வெற்றிடம் ..	சென்னை உள்ளாட்சிமன்றத் தொகுதி,
50 வெற்றிடம் —	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
51 வெற்றிடம் —	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
52 வெற்றிடம் —	வட ஆர்க்காடு-தென் ஆர்க்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
53 வெற்றிடம் —	சேலம், தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
54 வெற்றிடம் —	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
55 வெற்றிடம் —	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
56 வெற்றிடம் —	செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

* 3—8—1977 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள்.

தொடர்புள்ளவரும், உறுப்பினர் பெயரும்.

(1)

57 வெற்றிடம்

58 வெற்றிடம்

59 வெற்றிடம்

60 வெற்றிடம்

61 வெற்றிடம்

62 வெற்றிடம்

63 வெற்றிடம்

(2)

— மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

— மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

— திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

— திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

— நியமனம்

— நியமனம்

— நியமனம்

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கூடும் சட்டமன்ற மேலவையின் ஐம்பத்தி இரண்டாவது கூட்டத் தொடர்

வியாழக்கிழமை, 1977 ஆகஸ்ட் 25.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைதலைவர்: வினா 17 ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

Post-Graduate Teachers

18. *Q.*—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that a few Post-Graduate Teachers from 'B' wing schools of the School Education Department were promoted to the Collegiate Education Department, in 1972;

(*b*) if so, the number of such teachers;

(*c*) whether it is a fact that their services have not yet been regularised; and

(*d*) if so, the reason therefor ?

பட்ட மேற்படிப்பு ஆசிரியர்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பள்ளிக் கல்வித் துறையின் 'பி' பிரிவு பள்ளிகளைச் சேர்ந்த பட்ட மேற்படிப்பு ஆசிரியர்கள் சிலருக்கு 1972 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிக் கல்வித் துறையில் பதவி உயர்வு அளிக்கப் பட்டது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அத்தகைய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை யாது ?

(உ) அவர்களது பணி இன்னும் முறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பது உண்மையா ?

(ஊ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன ?

[1977, ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) உதவிப் பேராசிரியர்கள் 50 பேர்.
பயிற்றுநர் 40 பேர்.

(உ) ஆம். ஆனால் தேர்வாணைக்குழு மூலம் நேரடியாக நியமனம் பெற்ற இரு உதவிப் பேராசிரியர்களின் பணி மட்டும் வரன்முறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(எ) 'ஏ' மற்றும் 'பி' பிரிவு பணியாளர்களை ஒருங்கே இணைத்தின் மீது உள்ள இவ்வாசிரியர்களின் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றித் தெளிவாக அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. 'ஏ' பிரிவில் உள்ளவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்வார்களேயானால், அவர்கள் விதி 39(ஏ)(1)-ன் கீழ் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 'பி' பிரிவிலிருந்து செல்வார்களேயானால், அவர்கள் விதி 10(ஏ)(1)-ன் கீழ் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 10(ஏ)(1)-ன் கீழ் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லை. ஆகவே, இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமைக்குக் காரணம், 'ஏ' பிரிவு 'பி' பிரிவு என்று இரண்டு பிரிவுகளாக இருப்பதுதான். இதனால்தான் 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. ஆனால் இரண்டு பிரிவுகளையும் இணைப்பது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிற காரணத்தால் இணைத்த பிறகு இத்தகைய நிலைமைகள் நிச்சயமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : 'ஏ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு இணைப்பதானது உயர்நிலைப் பள்ளி மட்டத்திலே இருக்கிறதே தவிர, கல்லூரி மட்டத்திலே கிடையாது. 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்கள் பள்ளியை விட்டு கல்லூரிக்குச் சென்று விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் திரும்பவும் வர முடியாது. எனவே, அவர்களுடைய நிலையைத் தனியாகத்தான் கவனிக்க வேண்டும். இதுபற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இணைக்கிறபோது அவர்களுடைய பிரச்சினையையும் கவனித்து அதற்கேற்ப மாற்றப்படும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத்தான் சில ஆசிரியர்கள் கல்லூரிகளிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

சொன்னார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்களானாலும் சரி, 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களானாலும் சரி, அங்கே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் தகுதி பெற்றிருந்தும், அவர்களுக்குக் கல்லூரிகளிலே வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்காமல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே இருக்கிறார்கள். கல்லூரியிலே இடம் ஏற்படும்போது—வேகன்சி வரும்போது—அப்படிப் படித்துப் பட்டம் பெற்று தகுதி படைத்த ஆசிரியர்களை கல்லூரிகளில் 10(ஏ)(1) முறையில் நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிபவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு என்ற அடிப்படையில் சில பேருக்கு இத்தகைய பதவி உயர்வு தரப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அத்தகைய சலுகை கூட 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படவில்லை என்ற அடிப்படையிலே எழுந்த கேள்விதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்வி. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்கள் முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற பிறகு, கல்லூரிக்குத் தேவையாக இருக்கிறபோது, 'ஏ' பிரிவிலிருந்தாலும் சரி, 'பி' பிரிவிலிருந்தாலும் சரி, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால் 'பி' பிரிவில் இருப்பவரை 10(ஏ)(1) விதியின் கீழும், 'ஏ' பிரிவில் இருப்பவரை விதி 39(ஏ)(1)-ன் கீழும் நியமிப்பது தவறு என்று முன்னாலேயே சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, இரு சாராரையும் ஒரே மாதிரி விதி 39(ஏ)(1)-ன் கீழ் நியமிப்பதாக அப்பொழுதிருந்த கல்வியமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதியளித்தார்கள். 'ஏ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு ஆகிய இரண்டு சாராருக்கும் இடையே உள்ள தகராறு அவர்களுக்குள்ளே சீனியாரிட்டிக்காகத்தானே தவிர, இந்தப் பதவி உயர்வுக்காக அல்ல. தவிர, கல்லூரிக்குப் போகிறபோது அது தேவையில்லை. முன்னால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினை குறித்த பழைய கோப்புகளைப் பார்த்து, அதன் அடிப்படையில் உத்தரவு போட்டு அமுல்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்கள் தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு எளிதாகக் கிடைக்கிறது. 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு அப்படி பதவி உயர்வு தருவதிலே தேர்வாணைக்குழு ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்தக் குறையை நீக்குவதானால், 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்கள் தேர்வாணைக் குழுவின் தேர்வுக்குச் சென்று தகுதியைப் பெற்று அரசு ஊழியர்களாக ஆகின்ற நிலையிலேதான் இந்தக் குறைபாடு நீங்கும். இதன் அடிப்படையில் அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

B.Ed. Graduates

* 19 Q.—THIRU D. V. D'MONTE: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government to provide employment to all the unemployed graduates with B.Ed., qualification; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands ?

பி. எட். பட்டதாரிகள்.

திரு. டி. வி. டி'மாண்டி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பி.எட். (B. Ed.) கல்வித் தகுதி கொண்ட வேலையற்ற பட்டதாரிகள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், இந்த விஷயம் தற்பொழுது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : பி. எட். கல்வித் தகுதி பெற்ற பட்டதாரிகள் எத்தனை பேர் தமிழகத்தில் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் இருக்கிறதா ? அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதத்தைக் குறைத்து வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கிற திட்டத்தை அரசு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 1—6—1977 அன்று வரை பி.எட். படித்த பட்டதாரி மாணவர்கள் 8,761 பேர் இருப்பதாகத் தகவல். இப்பொழுது பல்வேறு சீர் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக வேலை இழக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதத்தைக் குறைப்பதன் மூலமாக வேலை தருவதற்கான முயற்சியை எடுக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று கேட்டார்கள். இது கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : ஏற்கெனவே பி.எட். படித்த 8 ஆயிரம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு வேறு 3 ஆயிரம் பேர் இதிலே சேரப் போகிறார்கள். ஆகையால் அடுத்த ஆண்டு பி.எட். பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்காமலிருக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்தக் கருத்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க பி. எட்., பி.டி., ஆசிரியர்களுக்கு தொழிற் கல்வி பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர் பதவி கொடுக்கும் யோசனை அரசு ஆராயுமா? அப்படிப்பட்ட யோசனை ஏதேனும் இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அது பற்றி ஆலோசனை செய்யப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: பி.டி., பி.எட்., படித்து வேலையில்லாமலிருக்கும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் எண்ணத்தில் apprenticeship என்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி பி.டி., பி.எட், ஆசிரியர்கள் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஒரு முறையை முன்பு இருந்த அரசு நடைமுறைப் படுத்தி பின்பு நாளடைவில் அவர்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் காலியாகும் இடங்களில் எல்லாம் ரெகுலராக பி.டி. ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அது போல மத்திய அரசின் 5 இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு என்ற திட்டத்தின் கீழ் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பளிக்க திட்டம் தீட்டப்பட்டுச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஏராளமான பேர் வேலையில்லாமல் இருப்பதால், மறுபடியும் 5 இலட்சம் பேர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வேலைவாய்ப்பு அளித்தது மாதிரியும் apprentice ஆசிரியர்களாக நியமித்தது மாதிரியும் வேலைவாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்தை மத்திய அரசுக்கும் தெரிவித்து நடைமுறைப்படுத்தி வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க இந்த அரசு முயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஏற்கனவே பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அரசு பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் ஆராயும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வினுக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் துவக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1977, ஆகஸ்ட் 25

2. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: [illegible] தலைவர் திரு சங்கரலிங்கம் உறுப்பினர் திரு [illegible] தீக்ஷிதர் மற்றும் உறுப்பினர் திரு தங்கப்பாண்டியன் ஆகியோர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் வேறு [illegible] பதால், நாளையதினம் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு வே. தங்கப்பாண்டியன்: துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கே எடுக்கலாமே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன்னவர் விளக்கமளிப்பார்.

மாண்புமிகு திரு கே. ராஜா முகமது: துணைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது மேலவையிலே கொடுத்திருக்கும் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பேரவையிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பேரவையில் இருப்பதாலும் அது பேரவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவிருப்பதாலும், நாளைய தினம் மேலவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அரசின் தீர்மானங்கள்

(1) தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சிபற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்— தொடர்ச்சி.

(மு.ப. 10.10)

*THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, it gives me very great pleasure to participate in the discussion on the Note that has been placed by the Education Department denoting the progress of education in Tamil Nadu. This is a subject in which the Members of this House are particularly interested because we represent the Teachers' Constituencies, Graduates' Constituencies and Panchayat Union Constituencies and all of us are intimately associated with education at all levels, whether it be primary, secondary, or even University education. The Hon. Minister, while introducing the Note, gave us some very good guidelines and I am grateful to him for having asked the Members to concentrate their attention on three critical areas which he considers most critical at the present moment and I am sure that the Members who will participate in this discussion will try to explain their views in this regard

Before I venture to offer my remarks on the 10 plus 2 formula, the vital statistics of the Education Department at the present moment, may I refer to one incidental matter which has occurred

1977, [illegible] 25] (Thiru A. R. Damodaran)

during the past eighteen months and which has caused some of us a certain amount of consternation and anxiety? In November 1975, the Hon. the Minister for Education, Thiru Nedunchezhiyan, in reply to a question in the Council remarked that the Government of Tamil Nadu and the University of Madras had come to a gentleman's agreement regarding the transfer of Matriculation Schools to the Government of Tamil Nadu. At that time, I pleaded with the Hon. the Education Minister that in view of the vast responsibilities of the Education Department in administering over 3,000 High Schools in our State, it would not be necessary for the Government of Tamil Nadu to take upon themselves the responsibility of administering Matriculation Schools and I pleaded with the Hon. the Minister for Education that the gentleman's agreement could quietly be waived in an equally gentlemanly manner and he promised to consider this matter. Fifteen days later, I was glad to find a report in the newspapers that the Madras Cabinet had met and taken a decision that the proposal of the University of Madras to hand over the Matriculation schools to the Government was not acceptable to the Government of Tamil Nadu and that the University was asked to administer these Schools as it had been doing for the past 100 years. Well, on January 30th, certain events occurred in our State and President's Rule was imposed. After that date, by some process of secret negotiation, the University of Madras has handed over these Matriculation schools to the Government of Tamil Nadu and in the brochure published by the University of Madras, Monograph No. 9, the Vice-Chancellor of the Madras University has referred to this decision and has mentioned, I may quote because this is very important—

"Paragraph 4 (5), Page 21—*Matriculation Schools.*—With the decision of the State Government, as noted earlier, in G.O. No. 2415, Education, dated the 5th November 1976, to launch the 10 plus 2 pattern from 1978–79, the 34 Matriculation Schools which are under the supervision of the University will, as from 1978–79 come under the Board of Matriculation Schools set up by Government in G.O. No. ..... , dated the 29th December 1976."

And in continuation thereof, he quotes the Government Order which states, *inter alia*—

"The Matriculation Schools in Tamil Nadu and Pondicherry will be affiliated to the Matriculation Board and they would be fee-based and would use English as medium of instruction. They would

(Thiru A. R. Damodaran) [1977 ஆகஸ்ட் 25

continue to have the present freedom to innovate with regard to the curriculum excepting for the last two years when they prepare students for the Public Examinations. This decentralisation will help the schools to be serviced by expert bodies and will relieve the University of dealing with High School matters in which it has little expertise."

Sir, I do not know if this decision can be reversed, but I certainly feel that the University of Madras has indulged in an act of gross betrayal, and if I might use a stronger term, a considerable treachery, in handing over schools which it had administered for over 100 years to the Tamil Nadu Government. Members of the House may ask why I should feel that the handing over of these schools to Government authority should be considered in this light. I can only say that Governments have certain policies in regard to education and it would be very difficult for them to withstand the populist pressure regarding the medium of instruction, regarding the quantum of fees that can be charged by such institutions and I was worried to note that my fears and anxieties had been confirmed to a certain extent when I read of a speech by the Hon. the Minister for Education while addressing Matriculation teachers that he was anxious that Tamil should be introduced as the medium of instruction in Matriculation Schools. Sir, these 29 Matriculation Schools, are catering to various sections of the population, various linguistic groups, various officers liable to transfer and even Tamilians who might desire their children to have an English medium education. Whether we agree with this policy or not, I feel that the freedom that existed for the Matriculation Schools should continue to exist and we should not thrust our policies in regard to such institutions. The other thing that I would like the Hon. the Minister for Education to consider in regard to such schools—and I have made myself very clear on previous occasions—is that the teachers of these institutions do not have proper salaries or security of service. I would request the Hon. Minister kindly to prescribe the standards of salaries that should be paid to such teachers and also to ensure that they will not be dismissed without proper reasons and that Government review the orders in so far as the teaching profession in the Matriculation Schools is concerned. There is one unfortunate development which has resulted from the transfer of these Matriculation Schools to the Government of Tamil Nadu and that is that I expect that within two or three years these Matriculation Schools will no longer exist as most of them have decided to convert themselves to Higher Secondary Schools affiliated to the Central Board of Education in which case we have destroyed one particular class of educational institution which was serving a very useful purpose in our State.

(Thiru A. R. Damodaran)

plead with Hon. Minister, in spite of the very populist ... that might be brought to bear upon him, to withstand such ... and to allow schools to functions as they have been doing ... the Vice-Chancellor himself has stated, freedom to innovate ... curriculum, etc.. These may be treated as specialised schools and allowed to function without undue interference from the educational authorities.

(முற்பகல் 10—20)

Sir, having referred to this matter, I now turn to a very important and major educational reform that has been suggested at the national level and over which a great deal of discussion has taken place during the past one and a half years. One of the unfortunate offshoots of the emergency was that when this major structural reform in the pattern of education was suggested in Tamil Nadu and all over India, neither the legislators nor the teachers nor the parents were free to discuss this issue at seminars and conferences because of the restraint placed on freedom of speech. Therefore, many people were under the impression that all these reforms were widely welcomed by the people and there were no problems at all. The national guidelines have stated that in so far as secondary education is concerned, schools all over India should assume the pattern of 10 plus 2. We were ourselves, to a certain extent, guilty in this House that when in November 1974, there was a resolution moved on the pattern of secondary education, we did advise the Government of Tamil Nadu to expedite their decision regarding the pattern of education. Certain decisions have been taken and at the present moment, I would only like to assure the Hon. the Minister for Education that nobody on this side of the House quarrels with the pattern of education and the period that has been stipulated according to the new pattern. We are agreeable to 10 plus 2. But we would like to point out that since major structural reforms are envisaged, there are certain practical difficulties and since the time available at the disposal of the Minister for Education is only 8 to 9 months, we would like him to take very quick action and see whether study groups should not be set up to study certain critical problem areas that would arise as a result of the introduction of this type of education. The Hon. the Education Minister in the Centre, Dr. Chandar Chander comes from West Bengal where this pattern has been introduced from April 1976. I was in Calcutta just a week ago in connection with another meeting and I read a very important announcement by the Education Minister of West Bengal that this plus two course was going to be established not only in all the

(Thiru A. R. Damodaran) [1977

Colleges in West Bengal but also in 1,600 Secondary Schools in West Bengal. In other words, the plus two course is now being considered a part of the school course and in West Bengal they want to introduce it in over 1,600 Secondary Schools. Here in Tamil Nadu we are remarkably hesitant in taking a decision. Originally the idea was that we should have it in 50 or 60 or 100 colleges and in 100 High Schools. I believe after the new Ministry has taken over, they have come to a certain decision. We would like to know from the Hon. Minister certain things. In how many schools does the Education Department propose to start the plus two course? Whatever our views as administrators may be, we have got to realise that the students in our State consider the plus two course as almost an integral part of school education and you will find a great clamour for this course. We will not consider the 10th standard as the final standard of school-leaving stage. All the boys who pass out of this 10th standard will try to get into the academic or vocational stream. Therefore, my first plea to the Hon. Minister is that we must have the plus two course located in as many schools as possible, spread over all the districts and all the taluks and perhaps even coming to the Firka level because at the school leaving stage, there are very few boys who can afford to go to a City and stay in hostel to complete the course. In view of the fact that West Bengal has already introduced this from 1976 and our Education Minister at the Centre has rightly pointed out certain difficulties in the implementation of the plus 2 formula, I would request that a team from Tamil Nadu consisting of three officers or one officer and some assistants be sent to West Bengal urgently to find out what the problems are that have arisen in that State regarding the implementation of the plus two course. In educational reform, we have to be extremely careful because such major structural reforms will affect the lives of generations of students and we are likely to have very serious repercussion, if the difficulties are not properly studied. Regarding the work-load and syllabi as a result of this experiment, my hon. Friend Thiru K. S. Ganapathi has decided to speak on that and he is more of an expert on syllabi and curriculum than I am and, therefore, I am leaving that subject to him. I would only plead that since this is a new experiment, the syllabi for the plus two course should be so framed that undue strain is not imposed on the students in our rural areas. Our educational system--and many Members have referred to it—seems to be a fruit basket with very many different kinds of fruits in it and when we taste the juice from the various kinds of fruits, we are puzzled. We have one system of education for boys from the rural areas, for boys from the urban areas, for those who

1977] (Thiru A. R. Damodaran)

are educated through English medium, for those who are educated through Tamil medium and for boys coming from different environmental backgrounds and this is the problem we have to face when we try to have a common system of education and naturally the end result satisfies nobody. I would, therefore, plead that in the syllabi, in the curricula that have been prescribed, initially for a period of two years, a philosophy of gradualism can be adopted so that teachers as well as students can get acclimatised to the new syllabi. The problems of the inspection wing of the Education Department should be looked into and my hon. Friend Thiru K. S. Ganapathi will deal with it. Sir, I would only deal with the very important problem with which the Education Minister is well acquainted, namely, the teachers who are likely to be displaced because of the new system that has been adopted. I am grateful to the Hon. Minister for his assurance that no teacher will lose his job as a result of the implementation of the new system. But, at the same time, the Policy Note itself has pointed out that there are over 7,000 B.T. Teachers, 3,200 B.T. Teachers who are teaching electives and 1,570 teachers of the Bifurcated Course who will be rendered redundant as a result of the adoption of the 10 plus 2 formula. Now I have not been able to find how these teachers are going to be absorbed. Some suggestions have been made that these B.T. teachers could be asked to take the classes which the Secondary Grade Teachers are handling. If that be so, then the Secondary Grade Teachers are likely to be displaced. If you ask the Secondary Grade Teachers to take the classes of Primary Grade, then the Primary Grade teachers will be displaced. This is a problem that is going to affect 2,51,000 teachers in our State. I do not have to mention that if this problem is not tackled and the corrective measures adopted in a speedy manner, you are likely to have a tremendous problem in the educational world. My suggestion is that in so far as the B.T. Teachers are concerned, those with M.A., L.T. qualifications in Secondary Schools and the Post-Graduates who have the L.T. or B.T. qualifications should be listed out and these people who, I believe, are over 3,500 in number may be asked to teach in the plus two course.

(தொடரும் 10—30)

In this case, we are left with a balance of approximately 6,300 teachers. Here the problem is not merely a question of guaranteeing their salary and saying that a B.A., B.T. or B.Sc., B.T. teacher will get his usual salary but he may be posted for handling Class VIII

(Thiru A. R. Damodaran) [1977 ஏப்ரல் 25

or Class VII. There is the most important question of job-satisfaction for the teacher. If you pay them their salaries, initially they may be satisfied but six months later they will come to the Hon. the Education Minister and say "I am a B.Sc.,B.T. What do you mean by asking me to handle Class VII?. I have no job-satisfaction". You will have a dissatisfied and frustrated community of teachers. While they have said that they will try to reduce the class-room strength, as my hon. Friend Thiru Ganapathi pointed out, you cannot solve the problem by reducing the teacher-pupil ratio and by having 20 or 25 pupils because this problem of overcrowding is restricted to prestigious schools in urban areas. You do not have this problem in over 2,000 High Schools in the rural areas. When I visited some of the High Schools in South Arcot district, the number I found on rolls itself was only 300 or 400 in the High School and the boys attending the classes were hardly 30 or 40. So, overcrowding does not exist in the rural areas and if it has been suggested that this problem is likely to be solved by adjusting the teacher-pupil ratio, I am afraid, when you get down to facts and make a study of it, it will be proved that it is a highly illusory solution and that only 400 or 500 teachers are likely to be absorbed in this fashion. Since the new system of education envisages a certain component of internal assessment, I would suggest that in each High School one teacher may be retained for the purpose of internal assessment procedures. There is a question of subject-difficulty; but, I would like the Education Department to study whether in view of the fact that we want to strengthen the educational system by a process of internal assessment, substantial number of the graduate trained teachers could be absorbed for this purpose so that they may be saved from loss of job-satisfaction.

As far as the Bifurcated courses are concerned, I am afraid it will be very difficult for these teachers to fit into the "+2" pattern. I would only suggest that since most of them are L.M.E.'s and L.C.E.'s from polytechnics and B.Sc.(Ag.)'s handling the bifurcated courses, we must have bifurcated courses in the lower classes like Class V to Class VIII or even lower classes so that these teachers may continue to teach. This also involves the point that during the next 7 or 8 months we must be very careful in recruiting teachers under the 10 (*a*) (i) provisions to our High Schools. If you keep on recruiting teachers, you will have to send out many teachers. I would, therefore, plead that a policy decision be taken by the Education Department that the 10 (*a*) (i) recruitment will not be resorted to in view of the vast change that is likely to be caused next year.

1977 ஏப்ரல் 25] (Thiru A. R. Damodaran)

Sir, the syllabi for the two years course has been published in three volumes of the *Fort St. Georg. Gazette* of the 23rd March 1977 and I tried to go through some of them. Some of the courses are very interesting and they have suggested a number of vocational courses like agriculture, home-science, commerce and business, and engineering technology. But I can tell you from practical experience that many of the students, in spite of the vocational courses that you have given, are going to have a decided preference for the academic stream. There are two streams—the academic stream and the vocational stream. You are going to select about 400 institutions where both these streams are going to be offered. Then there is the added complication about the medium. Are you having a Tamil medium and English medium for the academic stream as well as the vocational stream or are you going to decide only upon one medium? Here again, I would sound a note of caution that while we may have very strong views on this, the views of the boys who are coming to such institutions may also kindly be considered. We had this problem in 1970. When the Government tried to introduce a certain medium in the Government Colleges, they came up against it in public protest and students were involved. It is not necessary for me to refer to that. I would only sound a note of caution because there is a big clamour for both these mediums and this is a problem which will have to be studied by the Education Department. What mediums are you going to allow and in what classes? How are you going to get the teachers to teach in these subjects? Since this is also a critical area where a crisis may develop, I would request that the Hon. Minister may kindly let us know what his views are on this subject.

Sir, as regards the financial implications of the scheme, I think the whole scheme rests upon a substantial devolution of funds from the Central Government. If you are going to embark on a national scheme of educational reconstruction—this is based on the Kothari Commission's Report of 1964-66 and it has taken us eleven years to act upon it—the amount of financial provision that has been made, namely three crores of rupees, is hardly sufficient for you to introduce this course in all our schools. Are we depending on Central grants for the introduction of the new scheme of education or are the Government of Tamil Nadu determined to find resources from out of their own budgetary provision, for the introduction of these schemes? Three crores of rupees have been provided and if you are to introduce this in 500 schools, problems will arise regarding laboratory facilities, the teachers to teach these courses and the higher salaries that will have to be paid to them.

(Thiru A. R. Damodaran) [1977 ஆகஸ்ட் 25

Then there is the question whether we are going to have free education in the "+2" course. I know that I will not be stating a popular version when I plead that in trying to evolve a policy for the "+2" course, the Government may kindly determine two aspects of this problem. You are dealing with vast numbers and you are going to recruit more teachers. The Directive Principles of our Constitution have laid down clearly that free education is to be given up to the 14th year of age. We have, as a policy measure, decided to extend it up to S.S.L.C. and then the decision was taken to extend it up to P.U.C. I remember that in 1967, when the late Dr. Annadurai was the Chief Minister, a Resolution was moved by Thiru Rajaram Naidu of the Congress Party that free education should be introduced in P.U.C. The Congress Party had a majority in the Council. A vote was taken on the Resolution and all of us on this side voted against the Resolution, not because we did not want to extend free education to the P.U.C., but because we felt that financial constraints would ruin the scheme. It was in 1967 and we are in 1977. The other day the Hon. Minister mentioned that the annual expenditure was Rs. 2.4 crores and this multiplied by ten is about Rs. 25 crores which sum has been spent on free education in P.U.C. Therefore, if the Government are going to have free education in the "+2" course, I would request them kindly to examine the financial implications. I want rural schools to be developed, I want laboratories to be built, I want library facilities to be improved and I want pucca sheds for the schools instead of thatched sheds. Have you been able to do all these in the 3,000 High Schools which you are running in the Education Department? Only 892 schools have laboratory facilities. I visited many schools and these defects are still existing. There are only thatched sheds and even thatched sheds which do not have any thatch also on the top. My plea, therefore, is that in judging the financial implications, you may kindly draw up a list of priorities. I would appeal to my friends in the D.M.K. Bench also because I realise that this is a political issue. The moment you decide on something, an agitation will be started and they will say "You are trying to destroy free education". That is not so. We are not helping our boys by introducting free education in the higher standards of education and in the higher classes of education. In no country in the world is free education introduced in University education. You may, if you have the money, adopt scholarships, freeships, lecturerships and studentships; you can even give Rs. 20 crores or Rs. 10 crores after judging your budgetary resources. But, in the "+2" course if it is at all possible to get political agreement on this issue. I would request the Government

1977 ஆகஸ்ட் 25] [Thiru A. R. Damodaran]

kindly to introduce scholarships but not to make the "+2" course absolutely free in all the areas. If, however, the Government do not accept this suggestion, then may I go a step further and say that if at all the Government give free education, it may be given to the boys who are coming into the vocational stream and not to the boys who are coming into the academic stream? We want to encourage our boys to take up vocations and professions which will enable them to choose occupational areas. Therefore, I am making this suggestion, from the point of view of giving a sense and direction to the enrolment in these two courses since the academic course is likely to be more popular because we are very status-conscious and we want to go into the academic field and get an M.A., B.A. or B.Sc. That has been the tradition and I do not blame anybody. If my son wants to become a doctor, the son of my driver wants to become a doctor. There is nothing wrong in it. If he has the intellectual capability to make an academic grade, he should be allowed to do so. The vocational stream may be encouraged and free education if deemed necessary extended to the vocational stream only.

(முற்பகல் 10—40)

In Examination reform, I wholeheartedly commend the compartmental system that has been suggested in S.S.L.C. This is a major reform that has been introduced in many Universities. Even in the University of Madras, a P.U.C. boy today is allowed to appear for any subject even if he has passed the entire P.U.C. examination. Here in regard to S.S.L.C., you are only allowing a boy who has failed in the examination to appear in the subject in which he has failed at a later examination. In P.U.C. even if he has passed all the subjects, the University of Madras has recently resolved and taken a very important decision that the boy could appear again to improve upon his earlier marks, so that he would be able to compete for admission to Medical and Engineering Colleges. I congratulate the Government of Tamil Nadu on having introduced the system. I would like them to examine the number of reforms that could be made in our examination system. The long essay-type questions which were in vogue during my period are no longer useful to the present day requirements. We must introduce Question Banks and multiple choice questions so as to examine the power of comprehension of the students. These are some of the major areas of reform where our Government can do a lot of good to the younger people.

There is one thing more which I want to mention in regard to plus two formula. We have still no information as to the qualification prescribed for the teachers in the plus two course. Are they to

[Thiru A. R. Damodaran] [1977 ஆகஸ்ட் 25

be Post-Graduate teachers with teaching qualification or are they only to be Post-Graduates? If they are to be Post-Graduates, are they to be paid the U.G.C. scales of pay or are they to be paid School Teachers scale of pay, or will they have an intermediate scale of pay? All these are very complex issues. If a decision is taken to post only Post-Graduates to plus two course, they are going to plead that since they have qualifications equal to these of the University Teachers, they should be paid the U.G.C. scales of pay. I hope this problem is also being examined by the Government of Tamil Nadu. This is another critical area where a great deal of criticism is likely to arise.

Sir, I welcome the Pay Commission that has been appointed. The teachers, as my hon. Friend Thiru Arivazhagan explained so eloquently, have got a lot of grievances about their status and scales of pay. I hope that the new Pay Commission will rectify all the anomalies that were pointed out in the previous Pay Commission Report and that they will adopt a more liberalised formula for fixation of the scales of pay of the teachers. The teachers number about 2,51,000 and they are Government servants or quasi-Government servants and they constitute about 30 or 40 per cent of the Government employees. This particular class of Government servants cannot make any extra money beyond their salaries. They have to be absolutely dependent on their salaries alone. I hope the other Government servants will not mistake me. It is possible for such Government servants in other departments to improve upon their saiaries. However much we may try to stop such practices, we all know what happens in the Revenue and other departments. But the teachers are wholly dependent on salaries. They have some status in life. All these should be borne in mind by the Pay Commission so that we may be able to restore to the teachers their respectable status in society. Therefore, they must be somewhat liberal in the fixation of the salaries for this particular class of Government servants. I said during the Budget discussion that it was impossible for us to deal with all the aspects of education in about 20 or 25 minutes and hence I pleaded with the Hon. Minister that a consultative council might be set up so that the members might have an opportunity of at least understanding—I am not saying that all my suggestions are acceptable—the validity and feasibility of suggestions made, so that we might correct ourselves and not repeat the same suggestions on the next occasion. I would once again plead with the Hon. Minister that at least in the Ministry of Education, consultative councils be constituted, at least during this period when we are going to introduce major structural reforms like the plus two course, at least during

1977 ஆகஸ்ட் 25] [Thiru A. R. Damodaran]

this period when complaints and petitions will be received from students, parents and teachers regarding the complex problems that will arise as it would be very unfair for us to load the Directors with these problems and try to make it appear that they have not tackled these problems. My hon. Friend Thiru Thangapandian referred to the fact that as against one Director that we had years ago, we had now five Directors But I believe that one area which is very deficient in the Department of Education is the Inspectorate wing and the Finance Secretary always cuts down the allotment for this particular field. I am speaking from surmises and I have not discussed this with any person from the Education Department. Judging from the budgetary provisions, I feel that the Inspection wing of the Education Department is not receiving adequate support at all levels, when there is tremendous growth in the work of the department. The improper maintenance of schools, lack of proper attention, lack of individual attention are all due to the fact that we do not have an adequately staffed Inspectorate in the Education Department. I hope this will also be strengthened. Thanking you, Sir.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு கல்வி வளர்ச்சிபற்றி சில கருத்துக்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வருடம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை மொத்தமாக 201 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. பணச் செலவிலேதான் ஏராளமான வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. இதற்கு முன் வருடங்களில் 110 கோடி ரூபாய், 120 கோடி ரூபாய் என்று இருந்தது. இதுவரைக்கும் செல வழித்திருக்கின்ற தொகையையும் அதன் பலனையும் பார்த்தால், சரியான முறையிலே கல்வித் துறை கவனிக்கப்படவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மாணவர்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றார்கள். கணக்களவில்தான் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக் குறை கூறவில்லை. இப்போது நான் எலிமென்டரி ஸ்கூல்ஸ் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். காலேஜ் மாணவர்களைப் பற்றி என் அபிப்ராயதைப் பின்னர் சொல்லுகிறேன். மாணவர்களுடைய படிப்பின் தரம் வளரவில்லை. ஆனால் படிப்படியாக செலவுதான் ரூ. 110 கோடி, ரூ. 120 கோடி என்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவாகிறது. இருந்தும் இப்போது பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இத்தப் பணம் எங்கே போகிறது? கல்வி கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குத் திறமை பற்றவில்லையா அல்லது மாணவர்களுக்குத் திறமை பற்றவில்லையா என்று கேட்கிறேன். புத்தகங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. மாணவர்கள் ஒன்றும் முன்னேறவில்லை. நோட்டுப் புத்தகங்கள் தான் உயரத்தில் உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பையன் அறிவு வளரவில்லை. பண்ணிக்

[திரு ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கூடங்களிலே இருந்துவருகின்ற அந்த 'சிலபஸ்' அப்படி இருக்கிறது. இருக்கின்ற சிலபஸ் அரசியலே வளர்க்கக்கூடிய சிலபஸ் ஆக இருக்கிறது. எந்தக் கட்சியிலே சேர்ந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டும். சிலபஸ் எப்படி இருக்க வேண்டும்? அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும். விடியற்காலே எழுந்திருக்க வேண்டும். பிறகு படிக்க வேண்டும். பிறரிடம் மரியாதையாக நடக்கவேண்டும். பெண்களிடம் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். ரோட்டிலே குறுக்கே போகக்கூடாது. சுகாதாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைபோன்ற நல்ல நடத்தை களைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற முறையில் சிலபஸ் இல்லே என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு வே. தங்கப்பாண்டியன் : இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆரம்பப் பள்ளியிலே படிக்கும்போது, சொல்லித்தரப்படுகிறது. அது எல்லாம் இல்லே என்று கூறமுடியாது.

திரு ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நானும் எத்தனையோ ஆசிரியர்களிடம் பழகியிருக்கிறேன். பேராசிரியர்களிடம் பழகியிருக்கிறேன். எனக்கும் தெரியும். பையன்கள் வாழ்க்கைக் குரிய பாடங்களை, விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். குப்பையைக் கீழே போடக்கூடாது. போகிறபோது கண்ட இடத்திலே குப்பை போடக்கூடாது. கண்ட இடத்தில் மூத்திரம் பெய்யக்கூடாது. ஒதுக்குப்புறம் பார்த்துப் போக வேண்டும். பெண்பிள்ளைகளைக் கண்டால், ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். இது எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லே. வேலைக்காகத்தான் அவர்கள் படிக்கிறார்கள். என் பையன் படித்துவிட்டு 3 வருடமாக வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். எம்.ஏ., படித்த பையன் வேலை வேண்டும் என்று எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலுக்கு வந்து சிபாரிசுக்கடிதம் கேட்கிறான். இப்படி எல்லாம் நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது வருத்தமாக இருக்கிறது. அது மாதிரி சிபாரிசுக்கு வருகிறவர்கள்

(முற்பகல் 10—50)

எம். ஏ. படித்துவிட்டு நான்கைந்து வருடம் வேலை கிடைக்க வில்லே என்று கூறுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள் ஆனால் சென்ற வருடம் பாஸ் செய்தவர்கள் தங்களுடைய திறமையைக் கொண்டு வேலையை வாங்கிவிடுகிறார்கள். நாட்டுக்குச் சேவை செய்வதற் காக கல்வி இல்லே, வேலையைப் பெறுவதற்காகத்தான் கல்வி இருக்கிறது இன்று. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி வருஷா வருஷம் சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகிறோம். ஆனால் கல்விக்காக ஒதுக்கும் ரூபாய்தான் அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறது. இவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கியும் படிப்பின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறதென்றால், கிராமங்களில் சுகாதார நிலைமையில் லாமல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல், சரியாகப் பராமரிக்கப்

1977 ஆகஸ்ட் 25] - [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

படாத நிலையைத்தான் காண்கிறோம். காற்று அடித்தால் விழுந்து விடும் நிலையிலும், வெய்யில் அடித்தால் பள்ளிக்கூள் வெய்யில் படுகிற மாதிரியும், மழை பெய்தால் பள்ளிக்கூள் மழைத் தண்ணீர் விழுகிறமாதிரியும் இருக்கிறது. பெரும்பாலான பள்ளிகள் அந்த அளவுக்கு சரியாக நிர்வகிக்கப்படாமல் இருக்கின் றன. நான் பல ஆண்டுகளாக முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்து வருகிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் நான் நேரில் கண்டறிந்திருக்கிறேன். முனிசிபல் ஸ்கூலைப் பொறுத்த வரையில், கல்விக்காக என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இதற்கு மேல் பாதித் தொகை இரண்டாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் துண்டு விழுகிற தொகையையும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகை பின்னால் வருவதில்லே. கொடுக்கவேண் டிய பணத்தில் சிலவற்றைக் கழித்து அந்தத் தொகையையும் தீர்க்கட்டி விடுகிறார்கள். இலவசக் கல்வி என்று சொல்லும் போது, இதையெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது. தொகை முழுவதை யும் கொடுக்க வேண்டும்.

முன்பு இருந்த 60 முனிசிபாலிட்டிகள் இப்பொழுது 100 முனிசிபாலிட்டிகளாக வளர்ந்து விட்டன. பள்ளிக்கூடங்களும் வளர்ந்து விட்டன. எஜுகேஷன் டாக்ஸ் என்று போடுகிறார்கள். டபுள் டாக்ஸ் வாங்குகிறார்கள்.

பள்ளிகளில் கட்டிடம் கட்டாமல் இருக்கிற நிலே இருக்கிறது. சுகாதார வசதிகள் இல்லாத நிலே இருக்கிறது. கல்விக்காக 201 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்றால், கட்டிடத்திற்காக இன்னும் ஒரு பத்து பதினைந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி எல்லாப்பள்ளிக்கூடங் களுக்கும் கட்டிடம் கட்டியாக வேண்டும். பள்ளிகள் எல்லாம் மரத்தடியில்தான் நடைபெறுகின்றன. பள்ளிகளில் பெஞ்ச் கிடை யாது. டெஸ்க் கிடையாது. நாங்கள் படித்தது சொற்பமாக இருந்தாலும் அந்தக் காலத்தில் டெஸ்க் இருக்கும். அது சாய் வாக ரொம்பவும் வசதியாக இருந்தது. அந்த மாதிரி டெஸ்க எல்லாம் இப்பொழுது எந்தப் பள்ளிகளிலும் கிடையாது. பிள்ளை கள் கீழேதான் உட்காரக்கூடிய அளவில் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான பள்ளிகளுக்கு நிறைய வசதிகள் செய்து தரக் கூடிய அளவிலே கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். மதிய உணவுக்காக ஒரு நாளைக்கு ஒரு மாணவனுக்கு 10 பைசா என்று இருப்பதை இப்பொழுது 5 பைசா கூட்டி அளிக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. 15 பைசாவுக்கு என்ன கிடைக்கும் ? இப்பொழுது ஒரு ரூ. கூட கிடைக்காது. ஒரு 30, 25 பைசா கொடுத்தால்தான், அது கூட கிடைக்கும். 15 பைசாவுக்கு மதிய உணவு போட முடியுமா ? ஆனால், அந்த உணவு வழங்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் வீடுவீடாகப் போய்

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

யாசகம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஆசிரியர்கள் வீடு விடாகப் போகும்போது வசதியுள்ளவர்கள் முதலிலே, "வாங்க சார், உட்காருங்கள், உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? அரிசி வேண்டுமா?" என்று கேட்டு கொஞ்சம் தருகிறார்கள். ஆனால் சில நேரங்களில் கோபப்பட்டு இல்லை யென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவேதான் மதிய உணவிற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கித் தாருங்கள். வாத்தியார்கள் போய் யாசகம் கேட்பது அவ்வளவு நல்லதாக இல்லை. எட்மாஸ்டர், வாத்தியார் ஆகியவர்கள் வேலை பார்க்கும்போது, இதெல்லாம் அவர்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதையெல்லாம் சரி செய்வதற்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்போது 150 இலங்கை அகதிகளுக்கு வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரமாக இலங்கையிலிருந்து வருபவர்களைப் பார்த்தால், கொஞ்சம் பண மாகத்தான் இருக்கிறது. அகதிகளுக்குக் கொடுக்கும்போது, கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் உதவிப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று கேட்பதில்லை. அதிலே சில தப்பு நடக்கிறது என்று சொல்கிறேன். அதையும் கவனிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். போலீசார் முன் போகிறவர்கள் எல்லாம் தியாகி களாகிவிடுகிறார்கள். ரிமாண்டில் ஒரு வாரம், அல்லது 10 நாள் இருந்தாலும், அவர்கள் தியாகி ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆகவே தியாகிகளுக்கு வழங்கப்படும் தொகையை நிர்ணயிப்பதிலே பாரபட்சம் இல்லாமல் அதற்கு ஒரு பேசிஸ் வைத்து நிர்ணயிக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் இந்தத் தியாகிகளுக்கான பென்ஷன் தொகையைப் பெறுபவர்கள் பணக் காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து அதில் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும்.

பிறகு ஆசிரியர்கள் பயிற்சி. செகண்டரி ஸ்கூலில் பயிற்சி பெற்ற டிரெய்னிங் ஆசிரியர்கள் ஏராளமானவர்கள், 6 வருடம், 7 வருடம், வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழ் வித்வான் படிப்பு படித்துவிட்டு அவர்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை யில்லாமல் இருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் பதவியில் இருக்கும் பி. டி. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப் பதில்லை. எங்கள் ஊரில் அப்படி ஒரு கேஸ் இருக்கிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர திகழிதர்]

செகண்டரி கிரேட் டீச்சருக்குப் பதிலாக பி. டி. ஆசிரியர் ஒருவரை நியமித்துவிட்டார்களாம். ஆதலால் அவருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு ஜி. ஓ. போட்டு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார் கள். திருச்சி கல்வி மாவட்டத்தில் மூன்று நான்கு டிஸ்ட் ரிக்ட்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு ஜி. ஓ. போட்டால், அது எல்லா டிஸ்ட்ரிக்டுக்கும் இருக்கவேண்டும். ஒரு டிஸ்ட்ரிக்டுக்கு மட்டும் இருக்கக்கூடாது.

தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்கூலில் எல்லாவிதமான சலுகையும் பெறுகிறார்கள். மேனேஜ்மென்ட் மூலம் நடத்து கிறவர்கள் இலாப நஷ்டம் இல்லாமல், பள்ளிக்கூடம் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். மேனேஜ்மென்ட் ஸ்கூல் பீஸ்களைக்கூட வாங்குகிறார்கள். அது அந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அதிலே ஏதோ இலாபம் இருப்பதால் தான், அதை பீஸ்களை வாங்குகிறார்கள். இது ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் பூராவும் பி. டி. டிரெய்னிங் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். முதலிலே அவர்களை யூடி லைஸ் பண்ணிக் கொண்டு பின்னால் டிரெய்னிங் முடித்து வரும் ஆசிரியர்களை யூட்டிலைஸ் பண்ணினால் நலமாக இருக்கும். ஆகையினால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் டிரெய்னிங் ஸ்கூல் படிப்பில் சேருகிறவர்களைக் குறைத்துக் கொண்டாலும், சந்தோஷம்தான். அப்படியில்லையென்றால், வேலையில்லாமல் இருக்கும் அந்த ஆசிரியர்கள் சிபாரிசு பிடிக்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு நல்ல முடிவைக் காணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே எஸ். எஸ். எல். சி. வரைக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பிறகு பி. யூ. சி. வரை இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள். புதிய அரசின் காலத்திலே டிகிரி கோர்ஸ் வரை இலவசக் கல்வியைக் கொடுப்போம் என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. கே. எஸ். கணபதி: துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப் பினர் அவருடைய சொந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறாரா அல்லது ஜனதா கட்சியின் கருத்தைச் சொல்கிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

திரு. ஒய். வெங்டேஸ்வர தீக்ஷிதர் : என்னுடைய சொந்தக் கருத்தாகவும் வைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது ஜனதா கட்சியின் கருத்தாகக் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம். ஜனதா கட்சி இன்னும் அதற்குரிய சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கவில்லை.

ஆக, நான் சொன்னவற்றைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தால் கொஞ்சம் தொகை தான் அரசுக்குச் செலவாகும். பி. யு. சி. வரை ஏற்கனவே இலவசக் கல்வி இருக்கிறது. இதைச் செயல்படுத்தினால், கிட்டத்தட்ட 1 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவாகும். இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். Free education ஆக Degree வரை பண்ணினால் நன்றாக இருக்கும். இப்பொழுது Fees இருப்பதால், ஜனங்கள் எவ்வளவு பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சுதந்திரம் வாங்கி 30 வருடம் ஆகிறது. எவ்வளவு பேர் கல்வி அறிவு பெற்றிருக்கிறார்கள் ? இன்னும் புளோட்டிங் பாப்புலேசனுக்குக் கொண்டேயிருக்கிறது. Free யாகப் பட்டப்படிப்பைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களெல்லாம் கல்லூரியில் படிக்கும் நிலை வர வேண்டும். முன்னேறியவர்களுக்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இலவசக் கல்வி இருந்தால் சமூகத்திலுள்ள எல்லோரும் படிக்க வாய்ப்பு உண்டாகும். மேற்கு ஜெர்மனியில் நூற்றுக்கு நூறு பேரும் படித்திருப்பது மாதிரி, தீவிரத் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும். அறிவற்றவர்களாக நாட்டில் யாருமே இருக்கக்கூடாது. எஸ். எஸ். எல். சி. வரையாவது அப்படிப்பட்ட ஒரு தீவிரத் திட்டத்தைத் தமிழ் நாட்டில் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்கள் பிரச்சினை. படிப்புக்கு வந்த பிறகு, காலேஜிலே சேர்ந்த பிறகு மாணவர் தலைவர் தேர்தலை நடத்துகிறார்கள். எம். எல். ஏ., எம். பி., தேர்தலை நடத்துவதில் ஏற்படும் கஷ்டத்தைவிட மாணவர் தேர்தல் மிக பயங்கரமாக இருக்கிறது. நான் பி. யு. சி. மாணவர்கள் சார்பாக தலைவர் தேர்தலுக்கு நிற்கிறேன், எனக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள், நான் பி. ஏ. மாணவர்களின் சார்பாக தேர்தலுக்கு நிற்கிறேன், எனக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று போகும், வரும் இடங்களில், பஸ்களில்கூட வந்து கேட்கிறார்கள். இதனால் பள்ளிக்கூடங்களில், கல்லூரிகளில் அரசியல் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இப்படிப்பட்ட அரசியல் வளராமல் இருக்க ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் மாணவர்களைக் கண்டிக்க பள்ளிக்கூடத்தில் சட்டாம்பிள்ளை என்ற ஒரு மாணவனைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அவனே தவறு செய்யும் மாணவனை பெஞ்சின் மேல் ஏறு என்பான். அவனைக் கண்டாலே மாணவர்களுக்குப் பயம் உண்டாகும். அவன் மற்ற எல்லா மாணவர்களையும் விட கெட்டிக்காரனாகவும் இருப்பான். இந்தக் காலத்தில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைப்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

பார்த்துப் பயப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த வழக்கில் நாடு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்ற ஏதாவது வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். மாணவர்களுக்குத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க, தேர்தல் இருக்க வேண்டியதுதான். தலைவர் கெட்டிக்காரனைப் பார்த்துத் தலைவனை வைக்க வேண்டும். இவன்தான் மாணவர் தலைவன் என்ற முறையில் அவன் இருக்க வேண்டும். தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களுக்கு எங்கே வேண்டுமானாலும் போவதற்கான பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. போக்குவரத்து கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். சிட்டியைப் பொறுத்தவரை, சர்க்காரில் ஒரு யோசனை இருப்பதாக அறிகிறேன். 15 ரூபாய் கொடுத்து பாஸ் வாங்கி, சிட்டிக்குள்ளே எங்கே வேண்டுமானாலும் போகலாம், வரலாம் என்பதுதான் அது. ஏழையெளியவர்கள் 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் கொடுத்து இப்பொழுது பாஸ் வாங்குகிறார்களே, அவர்கள் நிலை என்ன ஆகும்? அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சற்று வேண்டுமென்ற உணர்வு இருப்பவர்களுக்கு அது நல்லது தான். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை சிட்டிக்கு மட்டும் நிறைக்கிறோம். உடுமலைப்பேட்டை கல்லூரியில் ஸ்டிரைக் நடந்தது, கல்லூரிக்கே பஸ்ஸைக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பஸ் கல்லூரிக் காம்பவுண்டுக்குள் சென்றிருக்கிறது. நல்ல வேளை பஸ்ஸை எரிக்கவில்லை. அந்தக் கல்லூரியில் 800 பேருக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது என்கிறார்கள். பெரிய இடத்து மாணவர்களுக்கெல்லாம் இடம் கிடைத்து விடுகிறது. மற்றவர்கள் தூரத்திலிருக்கக் கூடிய இடங்களுக்குச் சென்று கஷ்டப்பட்டு கல்லூரிகளில் இடம் பிடிக்கிறார்கள். அப்படியே இடம் கிடைத்தாலும், அவர்களுக்கு தங்கிப் படிக்க விடுதியில் இடம் கிடைப்பதில்லை. காலேஜ்களும்சரி, ஹைஸ்கூலானாலும்சரி, திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில், செயிண்ட் ஜோசப் கல்லூரிக்குத்தான் முதல் முதலில் மாணவர்கள் மனு போடுகிறார்கள். தரத்தில் உயர்ந்த காலேஜ்களில், ஹைஸ்கூல்களில்தான் பெருவாரியாக மாணவர்கள் சேர முன் வருகிறார்கள். நல்லமாதிரி படிப்புச் சொல்லிக் கொடுப்பதாலும், நல்ல மதிப்பெண்கள் பெறக் கூடிய மாணவர்களை அங்கு சேர்ப்பதாலும், ஒரு ஸ்திரமான தன்மை அத்தகைய கல்லூரிகளில் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது புதிதாக ஆரம்பித்த நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கல்லூரியில் நிறைய இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அங்கே மாணவர்கள் 40 பேரும் ஆசிரியர்கள் 50 பேரும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் இப்பொழுது அங்கே ஸ்டிரெங்த் கொஞ்சம் கூடுதலாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். லயோலா காலேஜ், பிரிடென்சி காலேஜ் போன்ற பெரிய பெரிய கல்லூரிகளில் படிப்பதைத்தான் மாணவர்கள் ஒரு பெருமையாக நினைக்கிறார்கள். திருச்செந்தூரில் உள்ளவன் லயோலா காலேஜில் அட்மிஷன் கிடைத்தது என்று மிகப் பெருமையாகச் சொல்

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நீகிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

திருன். எப்படியெப்படியோ தலைவர்களைப் பிடித்து இடம் வாங்கு கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு காலேஜில் இடம் கிடைத்தாலும், விடுதியில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால், போக்குவரத்து கஷ்டமாக இருக்கக்கூடிய வேளையில் 8 மைல், 10 மைல் தூரத்திலுள்ள வீட்டிலிருந்து செல்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பஸ் சார்ஜ் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகி றது. ஸ்டேட் பஸ்ஸில் கட்டணத்தைக் குறைத்திருப்பதாகச் சொல் கிறார்கள். எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸில் தான் குறையும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மற்றவைகளையெல்லாம் குறைக்கவில்லை. இந்த உடுமலைப்பேட்டை கல்லூரி மாணவர்களின் பிரச்சினைக்கும் ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். இலவசமாக பஸ் பாஸ் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் கூட, கன்செஷனாவது கொடுக்கலாம். உடு மலைப்பேட்டையில் இன்றைய தினம் நிறையத் தகராறுகள். கார்க் கார் நடத்துகின்ற பஸ்களில் 'கன்செஷன்' கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தலாம். உடுமலைப் பேட்டையிலுள்ள கல்லூரி மாண வர்கள் இதனால் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கல் லூரி வேலை நாட்கள் 180 நாட்கள். அதில் 170 நாட்கள் போராட்டம், படிப்பது 10 நாள் என்றால், படிப்பில் தரத்தை எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? பாதி நாளைக்கு மேல் ஸ்டிரைக் வந்தால் எப்படி கல்வியின் தரம் உயரும்? இதற்கெல்லாம் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழுக்கு ஏராளமாகச் செலவு பண்ணு கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் தமிழை வளர்ப்பதிலே சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனென்றால் எனக்கு தமிழைத் தவிர மற்ற பாஷைகள் எல்லாம் வராது. அடுத்த படியாக கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக்கும்போது நிறைய மதிப் பெண்கள் வாங்கியவர்களுக்கு இங்கிலீஷ் மீடியமும் குறைந்த மதிப்பெண்கள் வாங்கிய மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மீடியமும் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்.: துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் தேசிய கல்லூரியில் ஒரு நிர்வாகியாக இருக்கிறார். அட்மிஷன் விஷயத்தில் அந்தக் கல்லூரியின் நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நீகிதர்: நான் அந்தக் கல் லூரியின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவனாக இருக்கிறேன். அங்கேகூட இந்த நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே இது பொதுவாக ஒரு சுற்றரவு போட்டால், எல்லோருக்கும் நன்றாக இருக்கும். அட்மிஷனுக்காக வருகிறவர்களில் பெரும்பாலோர் இங்கிலீஷ் மீடியம் தான் கேட்கிறார்கள். அதே மாதிரி பாடப் பிரிவுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, பி. காம். தர வேண்டுமென்று கேட் கிறார்கள். பின்னால் ஸ்டேட் பார்ட்டில் வேலை கிடைக்கும்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நீகிதர்]

உதவித் தொகை கிடைக்கும், ஆகவே எப்படியாவது பி. காம். வேண்டுமென்கிறார்கள். தமிழ் மீடியம் கொடுத்தவுடன், தேன் கொட்டுகிறது எப்படி இருக்குமோ அதுமாதிரி மாணவர்களின் முகம் ஆகிறது. தமிழ் மீடியம் கொடுத்தவுடன் எப்படியாவது பாஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் செயின்ட் கேப்ரியேல் என்ற ஒரு ஆங்கில மீடியம் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே போய் அட்மிஷன் கேட்டால், 6 மாதங்களுக்கு முன்பே அட்மிஷன் முடிவடைந்து விட்டது என்கிறார்கள். அங்கே படிப் பெல்லாம் ஆங்கில மீடியத்தில் தான் நடக்கிறது. அங்கே 100 பையன்கள் படிக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு மத்தியான வேளையில் சென்று பார்த்தால், காம்பவுண்டுக்குள் 20 கார்கள் நிற்பதைப் பார்க்கலாம். அந்த அளவுக்கு பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் அவர்கள்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியம்: உறுப்பினர் திருச்சியிலிருக்கிற தேசிய கல்லூரியிலே போய் உண்ணாவிரதம் இருந்தார் களே, அது எதற்காக என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நீகிதர்: எதற்காக தேசிய கல்லூரியில் போய் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன் என்று உறுப்பினர் கேட்கிறார். அந்தக் கல்லூரியை அடைப்பதற்காக வேண்டித் தான் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன். எம்.ஜி.ஆர். கட்சியை விட்டு நீக்கி வைக்கப்பட்டவுடன் அதற்காக ஒரு பெரிய போராட்டம் நடந்தது. இரண்டு கல்லூரிகள் மட்டும் மூடப்படாமல் இருந்தது கஷ்டமாக இருந்தது. மாணவர்கள், அதாவது இனிமேல் குழந்தைகள் என்று சொல்லுகிறேன், குழந்தைகள் கல்லூரிகளுக்கு வரவில்லை, எல்லோரும் ஸ்டிரைக் பண்ணியபோது, இந்த இரண்டு கல்லூரிகள் மட்டும் எதற்காகத் திறந்திருக்க வேண்டும்? கோவ ணம் கட்டாத ஊரில் கோவணம் கட்டியவன் பைத்தியக்காரன் என்பார்கள். அதுமாதிரி நிலைமை இருந்தது. இந்த மாதிரி நீங் களும் மூடினால், நன்றாக இருக்கும் என்றோம். உங்கள் கல்லூரி மட்டும் மூடாமல் இருப்பது நல்லதல்ல என்றோம். மூடப்படு வதற்காகத்தான் அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தோம்.

[முற்பகல் 11—10]

தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நன்றாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றைப் பார்க்க வேண் டும். ஆங்கில மீடியம் உள்ள பள்ளிகளில் படிக்கிற பிள்ளைகள் யார்? அதிகாரிகளின் பிள்ளைகள்தான் அதில் சேர்ந்து படிக்கிறார் கள். அமைச்சர்கள் குழந்தைகள் கூட அங்குதான், போய்ப் படிப் பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் தன் பிள்ளையை ஆங்கிலப் பள்ளியில்தான் படிக்க வைத்தார். இப்போது அந்தப் பிள்ளையை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பிப் படிக்க வைக்கிறார். என்னப்பா நீர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட், அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பி யிருக்கிறீரே என்று கேட்டால், அவர் என்ன சொல்ல முடியும்?

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர நேஹிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

இப்படி ஏராளமான ஆங்கிலப் பள்ளிகளை வைத்துக் கொண்டு, அதில் போய்ப் படிக்காதீர்கள் என்று சொல்வது சாத்திய மல்ல. தமிழ் மீடியத்தில் போய் படிக்கிறவர்கள் யார்? ஆங் கிலப் பள்ளிகளில் இடம் இல்லை என்று தெரிந்த பிறகுதான், தமிழ் மீடியம் உள்ள பள்ளிகளுக்கு வருகிறார்கள். இந்த ஆங்கில மீடியம் உள்ள பள்ளிகளில் சேருவதற்கு வருகிற சிபாரிசுகளுக்குக் கணக்கே இல்லை. தேவையை முன்னிட்டு தமிழ்ப் பள்ளிகளில் சேர்த்துவிட்டாலும் கூட, மறுபடியும் இடம் கிடைத்தால், ஆங் கிலப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதற்குத்தான் முயற்சிக்கிறார்கள். தமிழை வளர்க்க தமிழ் மீடியத்தில் படிப்பு அளிக்கிறோம் என்று மட்டும் சொல்லிப் பயனில்லை. தமிழ் மீடியம் பள்ளியில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வருகிற மாணவர்களுக்கு உடனே வேலை, சர்வீஸ் கமிஷன் ஒன்றும் வேண்டாம், நேரடியாகவே வேலை தருகிறோம் என்று சொல்லிப் பாருங்கள், மறுநாளே எவ்வளவு பேர் கியூவில் நிற்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். அதுதான் ஊக்கப்படுத்துவதாகும். அதைவிட்டு பத்து ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் கொடுக் கிறேன் என்றால், அதற்கு யாரும் சேருவதற்கு முன்வர மாட் டார்கள். அதே மாதிரி பாலிடெக்னிக் பள்ளிகளில் படிப்பதற்கு மிகவும் சிரமம் இருக்கிறது. சேருவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக் கிறது. அதற்கு சிபாரிசுக்கு வருகிற கஷ்டம்தான் அதிகம். அங்கே ஒன்றும் சிபாரிசில் சேர்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந் தாலும் அவர் லஞ்சம் வாங்கினார், இதைச் செய்தார் என் றெல்லாம் புகார் வரத்தான் செய்கிறது. 400 மாணவர்கள் சேர்ப்பதற்கு 4,000 பேர் மனுப் போடுகிறார்கள். அவர்கள்தான் என்ன செய்வார்கள்? ஒரு பையன் காலேஜில் சேர வேண்டு மென்றால், ஐந்து காலேஜுகளுக்குப் போய் அப்ளிகேஷன் பாரம் வாங்கி ஒவ்வொன்றுக்கும் போடுகிறான். காலேஜ் அட்மிஷன் பாரத்திற்கு ஐந்து ரூபாய் வாங்குகிறார்களே, அதை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐந்து ரூபாய் வைத் திருக்கும்போதே இவ்வளவு அப்ளிகேஷன் போடுகிறார்கள். இல வசமாக வைத்தால், எப்படி இருக்கும்? கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கிய தொகை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. படிக்கிற மாண வர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்திருக்கிறது. அவர்களுடைய தரத்தை வளர்க்கும் பணியில் இந்த அரசோடு ஒத்துழைக்க எல் லோரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். பெயிலான மாணவர்கள் அந்தப் பாடத்தை மட்டும் எழுதும் முறை நல்லது. ஆனால் அவர்கள் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதிலே படித்து பாஸ் செய்வதற்கு இலவசமாக அவனுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். சிலபஸ் எல்லாம் மாறுகிறது. அவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து அந்த மாணவர்கள் ஹைஸ்கூலில் இலவசக் கல்வி பெறுவதற்கு சேர்த்துக்கொள்வதற் கான உத்தரவை அரசு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. கே. எஸ். ரவிபாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்களே, தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது உறுப்பினர்களுடைய யோச னைகளைக் கேட்டு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று குறிப்புக்களைத் தந்தார்கள். ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பு, ஹையர் செகண்டரி மாணவர்களுடைய நடத்தையில் முன்னேற்றம் ஆகிய முன்றைப் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவை பற்றிய என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையில் பகிர்ந்து கொள்வதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முதலாவதாக ஏ-விங், பி-விங் இவை இரண்டின் இணைப்பு குறித்து அரசின் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வருகிற ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையாகும் இது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கூட பல்வேறுபட்ட அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்களை அழைத்து இது அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அண்மையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே பள்ளிக் கல்வி இயக்கு நரகத்து இதுபற்றிய தெளிவான கருத்து ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர் எடுத்த அந்த முயற்சிக்கு என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏ-விங் பி-விங் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டால் எந்த அடிப்படையில் இணைக்கப் பட்டாலும் ஒரு பகுதியினர் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்வார்கள் என்ற ஐயப்பாட்டை வைத்துக் கொண்டுதான் இதுவரையில் எந்தத் தெளிவான முடிவுக்கும் வரமுடியாமல் இருந்து வந்தது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஏ-விங், பி-விங் சேர்க்கப்பட வேண்டு மென்ற கருத்தை மிகத் தெளிவாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார் கள். இந்தக் கருத்து புதிதாக இருக்க முடியாது என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் முடிவாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் இங்கு தலைவர் அனுமதி யுடன் படிக்கிறேன் '' இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்றால் ஆர்பிட்ரேஷனுக்கு-ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைப் போட்டு இந்த பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயற்சி செய்ய வெண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் '' என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட உணர்வுடன் இதைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர் கள் இதற்கு முடிவு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதே ஏ-விங் ஒன்றைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முனிசிபல் மிடிகவிலிருந்து 17 பள்ளிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக் கிறோம். அந்தப் பதினேழு பள்ளிகள் எந்தவிதமான சௌகரி யமும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. '' இந்த மூன்று குதிரை சவாரி யை நீண்ட நாள் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது. இவற்றை எல்லாம் ஒருங்கிணைக்க ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண் டும் '' என்று அப்போதிருந்த கல்வி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்.

கிறார்கள். அதை இப்போது குறிப்பிடுவதின் நோக்கம், நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குத் தீர்வு காண்பதில் ஆர்வம் உள்ளவராக இருப்பதுதான். இருந்தாலும் அதுபற்றிய குறிப்பு இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. இது ஏழைகளுக்குச் சாதகமாக இருப்பதால், இதைக் கையாள்வதால் மற்றவர்களுக்கு இதில் பாதகம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஆர்பிட்ரேஷன் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தீர்வு காண முடியும் என்ற அடிப்படையில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

இந்த இணைப்பை முழுமையாகச் செய்து, அதை நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக, நாம் வேறொரு முறையைக் கடைப்பிடிக்கலாமென்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தேதிக்கு, as on date, separate seniority list போட வேண்டும். ஏ-விங்கிற்கும், பி-விங்கிற்கும் தனித் தனியாக பணி மூப்பு நிலைப் பதிவேடு வைக்க வேண்டும். அப்படி வைக்கும்போது, Graded Headmasters-க்கு ஒன்று, சரித்திரப் பின்னணி பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்று, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குத் தனியாக ஒன்று, இது வரை 1970 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்று—இப்படி நான்கு பட்டியல் வைக்க வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு முன்னாலே (Ad hoc Rules) இயற்ற வேண்டும். இந்த இணைப்பினாலே வரும் தகராறு என்னவென்றால், பதவி உயர்வை எப்படிக் கொடுப்பது என்பதுதான். எனவே பதவி உயர்வு கொடுப்பது எப்படி என்பதற்கு (Ad doc Rules) ஏற்படுத்த வேண்டும். தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளாகப் பதவி உயர்வு ஆகியவற்றை எப்படிச் செய்வது என்பது குறித்துத் தெளிவாக முடிவெடுத்து உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். (Ad hoc Rules) போட்டால், அதை நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாது. Deputy Inspector ஆக, இப்போது பி.டி படித்துவிட்டு வரும் புதிய பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அனுபவம் வாய்ந்த பி-விங் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இன்றைக்குள்ள சட்டம் அது. அட்ஹாக் ரூல்ஸ் போட்டால், அதை நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாது. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி பதவி உயர்வு வரும்போது, ஏ-விங்கிற்கு ஒருவர் பி-விங்கிற்கு இருவர் என்ற விகிதத்தில் போட வேண்டும். 1 : 2 என்ற பிரபோர்ஷனில் போட வேண்டுமென்று சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். ஏ-விங்கில் இன்றைய தேதியில் 8351 பேர்களும் பி-விங்கில் 30,757 பேர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்கான வேறுபாடுகளைப் பார்த்தால், நாம் 1 : 2 என்பதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். 4 : 15 என்ற விகிதத்தில் கொடுக்க வேண்டும்.

அப்படி இல்லாமல் 1 : 2 என்ற விகிதத்தில், ஏ-விங்கிற்கு ஒருவர் என்றும் பி-விங்கிற்கு இருவர் என்று பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம். செபரேட் சீனியாரிடி லிஸ்ட் இருந்தால், '' நான் அங்கே முதலாவதாக இருந்தேன்; இப்போது 89 ஆக இருக்கிறேன் '' என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அடிப்படையில் ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பைச் செய்ய வேண்டும். செய்யும்பொது, பதவி உயர்வுக்குத் தான் இந்த அடிப்படை. 1970-க்குப் பின் வந்தவர்களுக்குத் தனியாக சீனியாரிட்டி லிஸ்ட் வைக்க வேண்டும்.. அவர்கள் பி-விங் பள்ளிகளில் வேலை செய்கிறார்கள். 1—4—1970 முதல் 3-3-1973 வரை 3157 பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாவதாகத் தேர்வு நிலை வந்துவிடும். எனவே இவர்களையும் தனியாக வைத்துப்பார்க்கவேண்டும். 4 பதிவேடுகளைத் தனித் தனியாக வைத்து பதவி உயர்வு வாங்க முயற்சி செய்தால் ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பை, இணைப்பு என்று உத்தரவிடாமலே இணைக்கமுடியும். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு, டணிப் பாதுகாப்பு, பணியிலே சமத்துவம் ஆகியவை இணைப்பின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இப்போது ஏ-விங்கில் இருப்பவர்கள் தான் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் போகலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். பி-விங்கில் இருப்பவர்களும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டராகலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டால் சமநிலை ஏற்படும். ஏ-விங், பி-விங் இணைப்பைப் பற்றிய கேள்வியிலே துவக்கத்திலேயே கேள்வி நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ., பி.டி. படித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். கல்வி அமைச்சரவர்கள் இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது, அவர்கள் நிலையையும் பரிசீலிக்கிறேமென்று சொன்னார்கள். இது பரிசீலிக்கப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் 10 (ஏ) (1) விகியின்கீழ் பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். யுனிவர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் சம்பள விதங்கள் வரும்போது அவர்களுக்கு அது பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்று முடிவு எடுக்க முடியவில்லை. 10 (ஏ) (1) விதியின்கீழ் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இது பொருந்தாதென்றால், அவர்கள் பள்ளிகளுக்குத் திரும்பிவரும நிலை ஏற்படும். எனவே அவர்களையும் சேர்த்துப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். ஆகையால் இண்டகிரேஷன் பிரச்சினைக்கு முன்னதாக, கல்லூரிக்குச் சென்றுள்ள எம்.ஏ பி.டி படித்த ஆசிரியர்களின் பணியை வரன் முறைப்படுத்திவிட்டால், அவர்கள் நிலை இதனுடன் சேர்த்துப் பரிசிலிக்க வேண்டாம். ஏ-விங் பி-விங் இணைப்பு இப்படி இருக்கும்போது, சி-விங் என்று 17 முனிசிபல் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள நிலைமை இதைவிட மிகவும் மோசமானது. அவர்களைப்பற்றித் தெளிவான நிலை இல்லை. அந்தப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 'டிராயல் பவர்' கொடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே கலாஸ்ரீவிலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். பி-விங் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைப்போல் சி-விங் தலைமை ஆசிரி

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 25]

யர்களுக்கு வழங்கவில்லை. எனவே சி-விங் தலைமை ஆசிரியர்கள் பணத்தை கஜானாவிலிருந்து பெற ஓர் உரிமையை முதற்படியாக வழங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, அந்தப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு அளிப்பதிலே, விடுப்பு கொடுப்பதிலே தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லை. பி-விங் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள எல்லா உரிமைகளும் சி-விங் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் பிராவிடன்ட் பண்ட் குறித்து எந்தவித முடிவும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக மாவட்ட அளவிலேயுள்ள முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள் அவற்றை ஆப ரேட் செய்யக்கூடிய அளவிலே ஓர் உத்தரவைத் தெளிவாகப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முடிவை எடுத்தால், ஏ-விங், பி-விங், சி-விங் இணைப்பு, இணைப்பில்லாமலேயே இணைந்து ஒன்றுகிவிட முடியுமென்ற கருத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது தலைவராக விற்றிருக்கின்றவர்களும் இரண்டு தினங்களுக்கு முன் குறிப்பிட்டார்கள். சிலபஸ் மிகவும் அதிகமான பளுவை உடையதாக இருக்கிறதென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள், மத்திய அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டது நம்முடைய பள்ளிகளைப் பொறுத்தல்ல; C B S E பள்ளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்களென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய பாடத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டபோது N C E R T சிலபஸ்-ஐ அடிப்படையாக வைத்துத்தான் வகுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அதை நிரூபிக்க முடியும். 3-வது வகுப்பிற்குரிய அறிவியல் பாடத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் அது NCERT ஆல் வெளியிடப்பட்டுள்ள "Science is doing" for Standard 3 என்ற புத்தகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு. நம்முடைய பள்ளியில் உள்ள மூன்றாவது வகுப்பு அறிவியல் பாடப் புத்தகத்தில் அந்த ஆங்கில புத்தகத்தை மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார்கள். படங்களாகங்கள் கூட அதே போன்று இருப்பதைக் காணலாம். எனவே அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய பாடத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. CBSE பாடப் புத்தகங்கள் NCERT suggestion படி ஏற்படுத்தப்பட்டபோதுதான், சென்ற ஆண்டு NCERT பளுவாக இருக்கிறது heavy load ஆக இருக்கிறதென்று சொல்லி, முதல் 10-வது வகுப்பு மாணவர்களை 1977 மார்ச் பரீட்சைக்கு அனுப்பும்போது, அவர்களுக்கு பளு அதிகமாக இருக்குமென்பதால், 1976 நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் அதை குறைத்து CBSE அந்தப் புத்தகங்களில் பாதிப் பாடங்களில்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

chapter by chapter பரீட்சைக்குக் கிடையாதென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 1977ஆம் ஆண்டுத் தேர்வு நடந்து விட்டது. அதே பாடத் திட்டத்தையுடைய நாம் இன்னமும் அந்தப்பளுவைக் குறைக்கவில்லை. ஆசிரியர்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள். எங்கேயோ சென்று அசோசியேஷன் பிரசிடென்ட், செகரட்டரி ஆகியோரைக் கேட்க வேண்டுமென்பதல்ல. இன்றைக்கே இங்கேயுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்லுங்கள்; 10-வது வகுப்பு கணிதம், அறிவியல் ஆசிரியரை அழைத்து, அந்தப் பளுவை மாணவர்களால் தாங்க முடியுமா எனறு கேளுங்கள். உடனடியாகச் சொல்வார்கள், இந்தப் பாடத் திட்டத்தில் விஞ்தாள் அமைத்தால், அவர்களால் சமாளிக்க முடியாதென்று. எனவே உடனடியாக 10-வது வகுப்பிற்கான அறிவியல், கணிதம் ஆகிய இரண்டு பாடங்களிலும் வெகுவான பாடங்களைக் குறைக்கவேண்டும். 1978 ஆம் ஆண்டுத் தேர்வுக்கு நாம் மாணவர்களைத் தயார் செய்கிறோம். ஆகஸ்டு மாதம் முடிவதற்குள் இந்த உத்தரவைப் பிறப்பித்தால், அதன் அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைத் தயார் செய்ய முடியுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒன்றை மகிழ்ச்சியுடன் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் முறையாக, தேர்வு நடப்பதற்கு முன்னால் மாடல் விஞ்தாள் வந்திருக்கிறது. அது ரொம்பவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. 2 தேர்வுகள் நடந்த பின்புதான் மாடல் விஞ்தாள் வரும். எனவே அதற்காகக் கல்வி இலாகாவிற்கும் அதற்குப் பொறுப்பானவர்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அந்த மாடல் கேள்விப் பேப்பர் வந்துவிட்ட காரணத்தினாலேயே, அந்த அடிப்படையில்தான் விஞக்கள் தயாரிக்கப்படுமானால், அது தவருனதாகும். மாடல் எதுவாக இருந்தாலும், பாடம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். குறைக்கப்பட்ட பாடத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே விஞத்தாள் இருக்க வேண்டும். இப்போதே அறிவித்தால்தான், விஞத்தாள்கள் தயாரிக்க முடியும். இதற்கு அரசு தெளிவான உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் பாடத் திட்டம் என்று சொல்லும்போது, 10-வது வகுப்பு என்று இப்போது சொன்னேன். 6-வது வகுப்பு முதல் 10-வது வகுப்பு வரை முழுமையாக பாடத் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. நாம் இந்த 10 ஆண்டுகள் பார்த்தோம். அதையே 11-க்கும் 12-க்கும் நீடிப்புச் செய்கின்ற அடிப்படையிலே பாடத் திட்டமானது

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

அமைந்திருக்கிறது. இப்போது 6-வது 10-வது வகுப்புக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேயே 11-வது 12-வது வகுப்புகளுக்குப்பாடத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். சென்ட்ரல் போர்ட் ஆப் செகண்டரிஎஜுகேஷன், என்.சி.இ.ஆர்.டி. அவர்களும் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைத்து அதன் குறிப்புக்களை நமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேயே நாமும் மாற்றம் செய்தால் போதும். ஆனால் மாணவர்கள் கல்வித் திறனில் குறைந்திருக்கக்கூடாது, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, நம் மாணவர்கள் சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருக்குமானால், அந்தப் பாடத் திட்டத்தை அதே போன்று வைத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இவ்வுள்ள நிலையில், இதைவிட சிலபஸ் பளு குறைவான அளவில் பள்ளிகளிலே புகுத்தியாக வேண்டும். ஆர்டினரி லெவல், அட்வான்ஸ்டு லெவல் என்று இரண்டு பாடத் திட்டங்களை நம்முடைய பள்ளிகளிலே புகுத்தியாக வேண்டும்.

இல்லை என்றால் drop-outs என்று நம் கிராமப்புற மாணவர்களை விட்டு விடுகிறோம். பிறகு நான் பார்மல் எஜுகேஷனைத் தான் நாம் வலியுறுத்த வேண்டிய நிலைமைக்கு வருகிறோம். படிப்பையே விட்டு செல்லுகின்ற பிள்ளைகள் எண்ணிக்கை இந்த சிலபஸ் பளு காரணமாக அதிகமாகி விடுகிறது. நாம் ஆர்டினரி லெவல், அட்வான்ஸ்டு லெவல் என்று இரண்டு பாடத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே கணிதத்தைப் பொறுத்த வரையில், காம்பொனிட் மாத்ஸ், ஜெனரல் மாத்ஸ் என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே கணிதம், அறிவியல் பாடங்களிலாவது இந்த மாற்றங்களைச் செய்துதர வேண்டும். இதை நான் குறிப்பிடும்போது, நான் ஒரு பள்ளியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர் என்ற அந்த அடிப்படையிலே, பள்ளிச் சூழ்நிலை அறிந்த ஆசிரியர் என்ற முறையில் குறிப்பிடுகிறேன். 10 நாட்களுக்கு முன்னால் 11-வது வகுப்புக்கு நான் சென்றேன். அங்கு கணித ஆசிரியர் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அல்ஜிப்ரா— ஜியோமெட்டரி நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அல் வகுப்புக்குள்ளே சென்று. ஆசிரியர் அனுமதியுடன், அந்த கேள்வியைக் கேட்க விரும்பினேன். முதலில் (a+b)2 என்பதற்கு என்ன விளக்கம் என்று மாணவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். அந்த வகுப்பிலே 48 மாணவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் 5 மாணவர்கள் எங்களுக்கும் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். நான் பதிலைக் கேட்டேன். a2+2ab+b2 என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி வந்தது என்று தெரியுமா என்று கேட்டேன். அந்த 5 பேரில் ஒரு மாணவனுக்குத்தான் அதைப் பெருக்கி விடை காணத் தெரிந்திருந்தது. இவ்வளவு பளுவை நாம் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினால், நிச்சயமாக அந்தச் சுமை எந்தவிதமான பயனும் அளிக்காது. அந்த மாணவர்களைப் பள்ளிகளிலிருந்து விரட்டுவதற்குத்தான் இந்தப் பாடத்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

திட்டம் பயன்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அந்த அடிப்படையில் பாடம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறேன். ஒரு தனியான பாடமாக இருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலே இருப்பதை ஒத்திட்டுப் பார்த்து, அந்தப் பகுதியிலுள்ள சிறப்பானவைகளை மட்டும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய கருத்துத்தான் அனைவருக்குமே இருக்கிறது. என்னுடைய ஒப்புதலும் உண்டு என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களை சிலவற்றை வைக்க விரும்புகிறேன்: இந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் அடுத்த ஆண்டு பள்ளிகளிலேயோ, கல்லூரிகளிலேயோ தொடங்கப்பட வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, ரூ. 3 கோடி மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது உள்ள பள்ளிகளிலேயே தொடங்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அறிவியல் கூடங்கள் கட்டுவதற்கும், அதற்கான சாதனங்களைப் பெறுவதற்கும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பள்ளிக்கு இவ்வளவு பணம் என்று ஒதுக்கீடு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இதுகாறும் 892 பள்ளிக்கு ரூ. 40 ஆயிரம் அளவிலே பணம் ஒதுக்கீடு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிகளிலே இதை முதல் பணியாக நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதில், இந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைப் பொறுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏற்கனவே கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. கருவிகள் சில பள்ளிகளில் ஓரளவுக்கு இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. 750 பள்ளிகளில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இஞ்சினியரிங் கூடங்கள் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளை ஹையர் செகண்டரியாக உயர்த்தத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அந்த அடிப்படையிலே 1,100 பள்ளிகளை கிராமப் பகுதிகளில் நாம் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளாக உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாம் 50 பள்ளிகளுக்கு ரூ. 25 ஆயிரம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ரூ. 50 ஆயிரத்திற்கு அறிவியல் பொருள்கள் வாங்கவும் பணம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு இந்த 25 ஆயிரம் ரூபாயைச் செலவிட்டால், சிறப்பாக இருக்கும். ஏற்கெனவே பணம் கொடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் ஆரம்பிக்க ஒரு சிறிய தொகையை ஒதுக்கலாம். ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3 கோடிக்கு இருக்கிறது. கட்டடத்திற்கு அதிகமாகச் செலவழிக்காமல், ஏற்கனவே கட்டடங்கள் உள்ள பள்ளிகளில் ஆரம்பிக்க அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே அவைகள் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே வைக்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வைக்க வேண்டுமென்று

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

சொல்லும்போது என்னுடைய கருத்து இன்றைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஒத்த கருத்து. அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவரே இதைப்பற்றி 1974-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலே பேரவையிலே குறிப்பிட்ட சில குறிப்புகளை அவைத் தலைவர் அனுமதியுடன் படிக்கிறேன். இதிலே, " இப்பொழுது இருக்கின்ற பி.யு.சி.-யையும் உடனடியாக ஹைஸ்கூல் லெவலுக்குக் கொண்டுபோய் அங்கே 9-வது, 10-வது, 11-வது அல்லது 12-வது என்று படிக்கச் செய்து, 3 அல்லது 4 ஆண்டுக் காலத்திலே நிச்சயமாக ஏதாவது ஒரு தொழிலைப் படித்து வெளியே வரக்கூடிய நிலைமையைச் செய்ய வேண்டும்".

அடுத்தது, "இண்டர்மீடியட் என்பது தேவை இல்லை. அது ஒரு வேஸ்ட் என்று அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹைஸ்கூலில் படிக்கின்ற அதே சூழ்நிலையில் படிப்பதுதான் நல்லது என்று மனவியல் வல்லுநர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. நாம் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே கற்றுத் தருகிறோம். அங்கே நடப்பது டீச்சிங். ஆனால் கல்லூரிகளில் நடப்பது லெக்சரிங், சொற்பொழிவு செய்கிறார்கள். சொற்பொழிவு செய்வதன் மூலம் கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு அந்த வயதிலே மாணவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காகத்தான் ஓராண்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் சேர்த்தார்கள். ஆகவே, இண்டர்மீடியட்டை மறுபடியும் ஆரம்பிப்பதற்குப் போதுமான காரணங்கள் இடையாது என்பது மட்டுமல்ல, ஓராண்டுக் காலத்தை உயர்நிலைப்பள்ளியில் சேர்ப்பதால் நல்ல கல்வியை, பயனுள்ள கல்வியை இந்த நாட்டிற்கு நம்மால் தர முடியும்" என்ற கருத்தையும் இன்றைய கல்வி அமைச்சர் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே செயல்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எனவே பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைக் கொண்டுவருவதுதான் நல்லது. தற்காலிகமாகக் கல்லூரிகளில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது கைவிட வேண்டிய ஒன்று என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் free education, இலவசக் கல்வி இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு உண்டா இல்லையா என்ற வினாவை எழுப்பினார்கள். நிச்சயமாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இலவசக் கல்வி ஒரு அரசியல் நோக்கோடு செய்யப்பட்ட ஒன்றாக அமையக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இலவசக் கல்வி கொடுக்கக்கூடாது என்பது அல்ல என்னுடைய கொள்கை. இலவசக் கல்வி என்பதைக் கொடுக்கும் போது, ஒரு சில பள்ளிகளில்தான் இருக்க வேண்டும். எங்கு அரசுப் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கே தனியார் பள்ளிகள் இருந்தால் அந்த பள்ளிகள், விரும்பினால், அவர்கள் பொறுப்பிலே, அவர்கள்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

1977 ஆகஸ்ட் 25] செலவிலே நடத்துவதானால், ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற அளவில் தனியார் பள்ளிகளுக்கு அனுமதியை வழங்கமுடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். அங்கேயே அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் இலவசக் கல்வியில் மாணவர்கள் வந்தால் சேர்த்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு வசதிகள் இருக்க வேண்டும். அந்த இடத்திலே தனியார் பள்ளிகளுக்கும் அனுமதியை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் vocational education பற்றிப் பேசினார்கள். இதற்கு ஓரிரு பள்ளிகளில் இடம் ஒதுக்கி மாணவர்களைச் சேர்த்து நடத்த வேண்டும். இந்தச் சிறிய திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாகப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஏறத்தாழ 3,400 பட்ட மேற்படிப்பு படித்த ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். பள்ளிகளிலே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு பி.டி. ஆசிரியர்கள் கட்டாயம் வேண்டுமென்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. அங்கே எம்.ஏ., எம்.எஸ்வி. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஓரியன்டேஷன் கோர்ஸ் என்ற அளவிலே 6 மாதங்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். எனவே இந்த 3,400 ஆசிரியர்களையும் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளிலே எடுத்துக்கொள்வது பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். 3,400 ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது தமிழ், சரித்திரம், பொருளாதாரம் ஆகிய பாடங்களில் எம்.ஏ., பட்டம் பெற்றவர்களாக இருப்பவர்கள் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 1,400 ஆசிரியர்கள் எம்.எஸ்வி. பட்டம் பெற்றவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். இவர்களை இப்பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். செமிஸ்டர் சிஸ்டம் வருவதால், இந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பணி நீக்கம் ஏற்படாது என்று பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் கூட சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியானால் அவர்களை ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளில் கொண்டுவர முடியாத நிலை ஏற்படும். எம்.ஏ., எம்.எஸ்வி படித்தவர்களை மட்டுமே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளுக்கு எடுத்துக்கொண்டால், எதிர்காலத்திலே ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய தகுதியை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு ஒரு ஊக்கமாக அமையும் என்ற அடிப்படையிலே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளை நடத்தி அசிஸ்டெண்ட் புரபசர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நியமனம் செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு கல்லூரிகளிலே பதவி

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

யிடங்கள் இல்லையென்று பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது, நம்முடைய தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அஸிஸ்டண்ட் புரபசர் பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன என்று சொல்லி, அதற்கான மனுக்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே தேர்வு பெற்று சில கால்வத்திற்குப் பணிபுரிந்தவர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, பணியில்லாமல் இருக்கும்போது, புதியதாக விண்ணப்பங்களைப் பெறுவது எப்படியென்று தெரியவில்லை. யாருடைய கருத்துக்களைக்கொண்டு இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட தேர்வு பெற்ற அந்த ஆசிரியர்களை முதல்படியாக பணியில் சேர்க்க வேண்டும். அதற்குப்பின்னரே இந்தத் தேர்வுகள் நடைபெற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்லும்போது, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், அது அரசுப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் பள்ளியாக இருந்தாலும்சரி, நகராட்சிப்பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி பணியாற்றி பி.டி., பட்டம் பெற்ற அவர்களுக்கு தருநிலை உயர்த்திக்கொள்ளும் வகையிலே எம்.ஏ., எம்.எஸ்வி. தேர்வு பெற்றிருந்தால், கல்லூரிகளிலே ஏற்படும் இடங்களுக்கு அவர்களைக்கொண்டு நிரப்ப வேண்டும். அவர்கள் இல்லாவிட்டால்தான் வெளியிலிருந்து ஆசிரியர்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்படிச் சொல்லும் போது, அவர்கள் 45 மதிப்பெண்கள் பெற்றிருந்தாலும் சேர்க்க வேண்டுமா என்று கேட்கலாம். 50-ம், 50-க்கு மேலும் மதிப்பெண்களைப் பெற்றவர்களை முதலிலே அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மூன்றாவது சம்பளக்கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் ரெக்கமண்ட் பண்ணி அவர்களுக்குரிய ஊதியம் இந்த ஆண்டு முதல், 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதி முதல், கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி இருக்கும் போது பள்ளியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குள்ள ஊதிய விகிதத்திற்கும் கல்லூரியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குள்ள ஊதிய விகிதத்திற்கும் இடைவெளி அதிகமாகிறது. நாம் அதைப் பார்க்கும் போது கல்லூரியிலே செலவு ரூ. 7 கோடியாக இருந்தது ரூ. 14 கோடியாக ஏறியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஒரு கோடி ரூபாயை ரூ. 2 கோடியாகக் கொடுத்தால், இடை வெளி குறைக்கப்படும். முதல் சம்பளக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டபோ தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் 250 ரூபாயாக இருந்தது. அதே ஊதியம் கல்லூரியில் இருந்த அஸிஸ்டண்ட் புரபசர்களுக்கும் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனுக்குப் பிறகு பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு கே. எஸ். கணபதி)

450 ரூபாய் என்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு 475 ரூபாய் என்றும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கல்லூரியிலே, உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 700 ரூபாய் ஆகிவிட்டால், 450 ரூபாய் பெறும் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடைவெளி அதிகமாகிறது. இதைக் குறைக்கும் வகையில் முன்றாவது சம்பளக் கமிஷனுக்கு இந்த அரசு ஏதாவது பொருள் செய்திருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. அப்படிச் செய்யப்படாமலிருந்தால், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ப பள்ளியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய விகிதத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மூன்றாவது சம்பளக் குழுவிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். U.G.C. சம்பள விகிதம் அமுலாக்கப்படும்போது, கல்லூரிப் பேராசிரியரின் ஊதியம், கல்வி இயக்குநரின் ஊதியத்தைக் காட்டிலும் நிச்சயமாக அதிகமாக இருக்கும்.

இது பள்ளிக் கல்வி இயக்குநராக இருந்தாலும் சரி, புறக் கல்வி இயக்குநரின் ஊதியமாக இருந்தாலும் சரி, இவர்கள் எல்லோருக்கும் பணியாற்றக்கூடிய கல்லூரி முதல்வருடைய ஊதியத்தைக் காட்டிலும் குறைவாக இருக்கும். அந்த நிலையைச் சம்பளக் குழுவிற்கு எடுத்துக்கூறி அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அலுவலாளர்களைப்பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் ஆபீசில் ஆரம்பித்து டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் வரையிலும் அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். பயிற்சி எல்லாம் Pass the buck and disown the baby என்று பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் அலுவலகத்திற்கு ஒரு புரபோசல் வந்தால், அவர்கள் உடனடியாக அதை முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிக்கு அனுப்பி விளக்கம் கேட்டு, அவர் அதை இயக்குநருக்கு அனுப்பி, இயக்குநர் அதை அரசுக்கு அனுப்பி, கடைசியில் அது அரசின் கல்வி இலாக்காவிலே தேங்கிக் கிடக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் முடிவுகள் எடுப்பதற்கான உரிமைகள் தெளிவான உத்தரவின் மூலம் இருந்தாலும், அதைச் செய்வதற்குத் தைரியம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்காக மறு பயிற்சி கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. மாவட்ட அளவில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய பிரச்சினைகளில் மாவட்ட அதிகாரிகள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால், தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் தங்களுடைய உரிமையைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவார்கள் அவர்கள் இவ்வாறு தங்களுடைய உரிமையைப் பயன்படுத்தாததற்குக் காரணம், ஆங்கிலேயர் விட்டுச் சென்ற அடிமை

(திரு கே. எஸ். கணபதி) [1977 ஆகஸ்ட் 25

மனப்பான்மைதான். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டால், அந்த அளவில் நம்முடைய கல்வி இலாக்கா சீர்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக அப்கிரேட் செய்திருக்கிறார்கள். நடுநிலைப்பள்ளி யிலிருந்து உயர்நிலைப்பள்ளிப் பணிக்குச் சென்ற ஆசிரியர்களின் பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அவர் களுடைய பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால், அந்த ஆசிரியர்கள் பணியில் சேரும்போது வாங்கிய அடிப் படைச் சம்பளம் 230 ரூபாயையே தொடர்ந்து எந்தவித ஊதிய உயர்வும் இல்லாமல் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே உடனடியாக அவர்களுடைய பணியை வரன்முறைப் படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்திலே ஒரு பள்ளியிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தினரால் சரியாக நடத்தப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால், அரசுக்கு மாற்றப்பட்டது. அதில் பணியுரியும் ஆசிரியர்களின் பணி வரன்முறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதைப் பற்றி இயக்குநருக்கும், கல்விச் செயலாளருக்கும், அரசுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அதற் கான புரபோசல் இன்னும் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத் திற்கே வரவில்லை. அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகி ஆசிரியர்களு டைய பணிப் பதிவேடுகளைத் தர மறுக்கிறார். பணிப் பதி வேடுகளைத் தர அவர் மறுத்தால், அதில் அரசு முடிவு எடுக்க முடியாதா? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே கேட்டால் ஆசிரியர்களுடைய பணி பற்றிய விவரம் கொடுப்பார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு subject to ratification and changes என்று ஆணையைப்போட்டு அவர்களுடைய பணியை வரன் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தவறு செய்த ஒருவருக்கு மறு முறையும் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியை நடத்துவதற்கான உரிமை வழங்கப்பட் டிருக்கிறது. இந்த நிலை ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அர சைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உதவித் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளை ஏற்படுத்தி அதை இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கினால் ஊக்க மாக அமையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11—50)

பல பிரச்சினைகள் பேசவேண்டி இருந்தாலும், நேரக் குறைவின் காரணத்தாலும், அனைத்து உறுப்பினர்களும் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது கலந்து கொண்டு பேச வேண்டிய ஆர்வமுடையவர்களாக இருப்ப

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு கே. எஸ். கணபதி)

தாலும், இந்த அவையின் நேரத்தை மேலும் செலவழிக்காமல் நான் சொல்லிய குறைகளையெல்லாம் நீக்க ஒரு கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியை—அட்வைசரி கமிட்டி என்று நான் சொல்ல வில்லை—அதற்கு இங்கே உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களைப் போட்டாலும் சரி அல்லது மற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைப்பதற்கான முயற்சியைச் செய்து குறைகளைக் களைய ஏற் பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கல்விக் கொள்கை பற்றிய விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னால், கல்வித் துறைப் பொறுப் பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் கல்விப் பணியிலே ஈடுபட்டு, சிறப்பாக ஆசிரியராகவும் தலைமையாசிரிய ராகவும் இருந்து செயல்பட்டவர் என்பதை அறிந்து நான் உண் மையில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தத் துறையின் பொறுப்பு ஒரு கல்வி நெறியாளரின் கையில் வருவது அறிந்து, குறைகள் களைந்து, நிறை காண்பதன் மூலம் வருங்கால சமுதாயம் நெறி கண்டு ஒளி மிகுந்ததாக அமைய வழி வகுக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னுடைய கடமையெனக் கருதுகிறேன். 623 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்யும் அதிகாரத்தை இந்த இரு மாமன்றங்களும் அளித்திருக் கின்றன. இதில் நான்கில் ஒரு பகுதியைக் கல்விக்காக ஒதுக்கி வருங்காலம் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் எப்படி இருக்க வேண்டு மென்பதற்கு வழி காணப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண முடிகிறது. வருவாயில் 25 சதவிகிதம் ஒதுக்கி, இன்னும் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இளைஞர்களை நல்லமாதிரியாக உரு வாக்கும் பணியிலே நாம் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். கொள்கை விளக்கத்தை இந்த அவையில் அறிமுகப்படுத்திய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், 3 காரியங்களைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டி, அதில் இங்குள்ள உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக் களை அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பின்னால் நான் அவை பற்றிய விவரங்களைச் சொல்ல இருக்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் கல்வித் துறையில் இடைக்காலத்தில், குறிப்பாக குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த ஒரு தேக்கம், இராகு விழுங்கியது போன்ற ஒரு நிலை, அகன்று மீண்டும் முழு அதிகாரத்திற்கு வந்துள்ளது. கல்வி பொதுப் பட்டியலில் இருந்தாலும் கூட, மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, மத்திய உதவியைப் பெற்று, மாநில அரசுக்குள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முழு அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அகன்றிருந்தது. இன்றைய தினம் அந்த நிலை மாறி மீண்டும் பழைய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் கொஞ்சம் கூடுதலான சௌகரியமான நிலை ஏற்பட்டுள்ள இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் சந்தர் அவர்கள் கூறிய கூற்றை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு கூர்வதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன். "கல்வித் துறையில் அளவுக்கு மீறிய குவியல் முறை இருப்பதை எதிர்க் கிறேன்; ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தங்களுடைய கல்வி பற்றிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பரிபூரண சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும்; பொதுப் பட்டியலில் கல்வித் துறை இருந்தாலும் கல்வி பற்றிய பிரச்சினைகளை மாநிலங்களே நிர்வகிக்க வேண்டும்" என்று அவர் கூறிய மூன்று அரிய கூற்றுக்களை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்த மூன்று அரிய கருத் துக்களைக் கூறியிருப்பது மத்தியக் கல்வி அமைச்சரவர்கள். இந்தக் கருத்துக்களை மிக நன்முகத் தெளிவுபடுத்தியிருப்பதால், கல்வியைப் பொறுத்தவரை, ஒரு சுதந்திரமான நிலையைப் பெற் றிருக்கிறோம் என்று துணிவாகக் கருதலாம். மத்திய அரசு தருகிற உதவிகளைப் பார்க்கிறபோது, இன்னும் அச்சுறுத்தும் நிலை நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்த வரை, முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 153 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,285 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டு தொகைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது மாதிரி தெரிகிறது. ஆனால் சதவிகிதப்படி எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது என்ற விவரத்தைப் பார்த்தால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 7·86 சதவிகிதமும், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 3·27 சதவிகிதமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின் றேன். ஆக பாதிக்குமேல் பங்கு குறைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். இந்தப் பின்னணியில் சூழ்நிலை களை வைத்துக் கொண்டு நமது மாநிலக் கல்வி நிலையைச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தியபோது, 10 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அதாவது 1960க்கு உள்ளாக, 6 வயது முதல் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட பள்ளி செல்லும் சிறுவர்கள் எல்லோரையும் பள்ளிக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு குறியீட்டைத் தெளிவாக்கினோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இது தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் 1960க்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு நிறைவேறி யிருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அது இதுபற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து, இதில் திட்டமிட்டபடி வெற்றி பெற முடியவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தபடி அதன் பிறகு 1986க்குள்ளாக பள்ளி செல்லும் வயது உடைய எல்லாப் பிள்ளைகளையும் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியிலே வெற்றி காண்போம் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். இன்றைய தினம் புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கு மத்திய அரசு 1983–84 கல்வி ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லா

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு எம். சங்கரலிங்கம்)

டாளி செல்லும் வயதுடைய பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்குக் கொண்டு செல்லும் பணியில் வெற்றி காண்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கல்வித் துறையில் வளர்ச்சி பெற் றிருக்கக்கூடிய தொன்மையான ஒரு மாநிலமாக, ஏன் முதன்மை யான இரண்டு மூன்று மாநிலங்களில் ஒன்றாக, நமது மாநிலம் கருதப்படுகிறது. இங்கு 6 முதல் 11 வரை வயதுடைய பிள்ளை களில் 91·7 சதவிகிதம் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இது 90 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை நான் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பார்த்திருக்கிறேன். 11 முதல் 14 வயதுடைய பிள்ளைகளில் 54 சதவிகிதம் பேரைப் பள்ளி களில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 14 முதல் 17 வயதுடைய பிள்ளை களில் 34 சதவிகிதத்தினர் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். ஆக மொத்தத்தில் 92 சதவிகிதம் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 8 சதவிகிதம் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டிய நிலையில் அதற்குரிய நட வடிக்கையை எடுக்கும் நாட்டம் சமுதாயத்துக்கும் அரசுக்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட் டிருக்கின்றேன்.

(மதியம் 12–00)

இதில் 34 பேர்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் காலடி எடுத்து வைக்கிறார்கள். அதை விட்டு வெளிவரும்போது 20 பேர் ஆகிறார்கள். சேரும்போது 92 பேர்களாக இருந்த எண்ணிக்கை கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது 10 பேராகக் குறை கிறது. எட்டு பேர்கள் பள்ளிக்கே வரமுடியாத சமுதாயச் சூழ் நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் ஒரு கோடி எழுபது லட்சம் சிறுவர்கள் வேலைபார்த்துத்தான் வாழ்க்கைநடத் துகிற சூழ்நிலையில் இருப்பதாக அரசின் புள்ளிவிவரம் கூறு கிறது. நம்முடைய நாட்டில் கிராமப் புறங்களில் உள்ள ஏழை களின் சராசரி வருமானம் ரூ. 27 என்றிருக்கும்போது, அவர் கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதைவிட மாடு மேய்க்கும் வேலைக்கு அனுப்பினால், ஒரு நாளைக்கு நான்கைஞ் எட்டணா கிடைக்கும், அதைக் கொண்டு அன்றைய பொழுதைக் கழிக்கலாம் என்ற நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப் படி வறுமை மிகுந்த குடும்பச் சூழ்நிலையில் உள்ள பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வந்தால், அவர்களுக்கு 15 காசு அளவில் மதிய உணவு கொடுக்கிறோம். அதை எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி, தனக்கே உரிய பாணியில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தீக்ஷி தர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு அரசு கொடுக்கிற 10 காசு தவிர 5 காசு கிடைப்பதேயில்லை என்றும், அதற்குக் கணக்கு வைக்கச் சொல்வதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக உள்ள உறுப்பினர் திரு. ராமகிருஷ்ணத்தேவர் அவர்களுடைய இதைக் குறிப்பிட்டு, இந்த 5 காசுக்காக ஆசிரியர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்று

(திரு எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

சொன்னார்கள். நம் நாட்டிலே வாங்குவோர் இருக்கிறார்களே தவிர கொடுப்பார் இல்லை என்று சொல்லலாம். அரசு கோ நிறுவனத்தின் உதவியைக் கொண்டு பல இடங்களில் மையச் சமையல் கூடங்கள் அமைத்து உணவளித்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் குறிப்பாக வட பகுதியில் உள்ள மாவட்டங் களில் நண்பகல் உணவு கொடுத்து வருகிறார்கள். கோ நிறு வனம் தகுந்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாவிட்டாலும் கூட, நம் நாட்டு ஆலயங்களில் முடங்கிக் கிடக்கிற பணத்தை அதற் காகப் பயன்படுத்தலாம். ஆலயங்களிலேயே சமைக்கச் செய்து அளிக்கலாம். திருவிதாங்கூர் கொச்சியில் முன்பு இது போன்ற முறையில் செய்தார்கள். அங்கே உள்ள கோயில்கள் மகா ராஜாவின் நிர்வாகத்தில் இருந்தன. இருவிதமான தலைமை அவருக்கு உண்டு. பொலிடிகல் ஹெட் மட்டுமல்ல, மதத்திற் கும் தலைமை அவர். Ecclesiastical Head என்றும் சொல் வார்கள். அவர் நிர்வாகத்திலிருந்த எல்லாக் கோயில்களிலும் தினசரி 200, 300 சோறு கட்டு போடச் சொல்வார்கள். இப் போது நாம் சொல்கிற ஐந்து பைசாவை விட கொஞ்சம் உயர்ந்த மதிப்பு அதற்கு உண்டு. ஒரு அணா வீலியிருக்கும். கோயிலில் நெய்வேத் தியம் முடிந்தவுடன் வருகிறவர்கள் கியூவில் நின்று அதை வாங்க வேண்டும். இங்கே பள்ளிகளில் போடப்படுவதைவிட இரண்டு மடங்கு அளவில் அது இருக்கும். பச்சை அரிசியில் போட்டுப் பார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் கோயிலுக்கு வந்து அந்த கியூவில் நிற்க மாட்டார்கள், வெளியே தெரிந்துவிடும் என்பதால். பார்த்தவர்கள் எள்ளி நகையாடக் கூடும் என்ற அச்சத்தில் வரமாட்டார்கள். ஒரு நல்ல உணவு அங்கே கிடைக்கும். நம் நாட்டில் பள்ளிகள் இல்லாத ஊர்கள் இருந்தாலும் இருக்குமே தவிர, கோயில் இல்லாத ஊர் இருக்காது. அந்தக் கோயில் களுக்கு நிறைய சொத்து இருக்கிறது. அவற்றில் அந்தந்த பள்ளிச் சிறுவர்களைக் கணக்கிட்டு, அவர்களுக்குக் கலவை சாத அளவுக்குச் செய்து கொடுக்கலாம். வைத்துப் படைத்து, மந்திரங்களை ஆண்டவன் முன்னாலே நெய்வேத்தியம் செய்து, அவற்றைப் பிள்ளைகளுக்கு அதிகமாகவே கொடுத்து இதனால் இரண்டு பிரச்சினைகள் தீருகின்றன. லிருந்து வந்து கோ நிறுவனம் பணம் கொடுக்கிறதை முழுமை பயன்படுத்துவது குறையும். அது கொடுக்கிற உதவியே முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பது தெரியவில்லை. மூக்குக் கண்ணுடி ரோட்டரி கிளப்பில் கொடுக்கிறார்கள் என் றால், அதில் உள்ளவர்கள் நல்லவற்றைப் பொறுக்கிக்கொண்டு மற்றவற்றைக் கொடுக்கிறார்கள். பாதி வருவதே இல்லை. அப் படியுள்ள நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நிலைமை நமக்குப் புரி யும். அதை விரிவாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒவ் வொரு பள்ளியிலும் எவ்வளவு மாணவர்கள் ஆகையால் ஒவ் என்று கணக்கெடுக்க வேண்டும். கோயிலில் இருக்கிறார்கள் ஆண்டவனுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆண்டவனுக்கு விருப் பமான ஏழைக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதில் தவறு வந்து

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

விடாது. பள்ளியிலிருந்து ஒரு பியூனையோ அல்லது ஒரு ஆசிரி யரையோ அவற்றைக் கண்காணிக்க அனுப்பலாம். இந்த மதிய உணவில் கணக்கு வைக்கச் சொல்வதும் அந்தக் கணக்கு எழுத பாரங்கள் தருவதும், அதைப் பார்க்கும்போது பல சந் தேகங்கள் வருவதும் தேவையில்லாமல் போகும். அதில் பல பங்குகள் போடப்படும். சரியாகப் பங்கு கிடைக்காதவர்கள் புகார் சொல்வார்கள். அப்படி பங்கு சரியாகக் கிடைக்காத போது வெளிவருவதுதான் இதுபற்றிய புகார்கள் எல்லாம். ஆகையால் ஆசிரியர்களை வசூலிக்கச் சொல்லி, அதை வைத்து சமைத்துப் பங்கிட வேண்டுமென்று அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதுபற்றி உறுப்பினர் திரு வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷி தர் அவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட காரி யங்கள் நடக்கும். நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் சி. பி. எஸ். இ. சிலபஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல சிலபஸ்களைப் பற்றி நிறையச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சேர்த்துச் சொல்லிக் கொடுப் பதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு நேரமில்லை. அரசாங்கம் கொடுக்கிற பணத்திற்கு கணக்கு வைத்து ஊரில் பணம் சேர்த்து நடத்து வதற்கே நேரம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர் ஒருவருக்கு ஆசிரியரைப் பிடிக்காவிட்டால், ''சோறு கொடுத் தான பிறகு, எங்கே நீ சோறு கொடுத்தாய்'' என்று கேஸ் தயாரித்து பழி வாங்கல்கள் நடக்கின்றன. தவறுகள் நடக் கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கலாம். ஆசிரியர்கள் பயிற்சியில் கவனத்தைச் செலுத்தவும் உதவியாக இருக்கும். கோயிலில் பொங்குகிற சோற்றில் ஊட்டச் சத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆண்டவன் அதை ஏற்றுக்கொள் வார். அதைச் செய்வதற்கு அரசு நடைமுறைத் திட்டங்களை உருவாக்கி எப்படியாவது கோயில் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற நிதியை இந்த நாட்டில் ஆண்டவனுக்குச் சொந்தமான ஏழை களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அத்தனை மாணவர்களையும் பள்ளிக்குக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக மதிய உணவு அளிக்கிறோம். உடையாக பால் பொடி—சாக்கையெல் லாம் சட்டையாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கிராமப்புறங் களில் உள்ள ஏழைப் பிள்ளைகள் தினம் நாண்கணு வீட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருந்தால்தான், பள்ளிக்கு வருவார் கள். அந்த விடுபட்டுப் போயிருக்கிற 8 சதவீதம் பிள்ளை களை அப்படித்தான் நாம் கொண்டுவர முடியும். இல்லாவிட் டால், மாடு மேய்க்கத் தான் அவன் போவான். நூற்றுக்கு நூறு மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை பிள்ளைகளையும் ஐந்தாம் வகுப்பு அளவில் அல்லது எட்டாம் வகுப்பு அளவில் கொண்டு வந்து சேர்த்தோம் என்ற பெருமைக்கு நாம் உள்ளாக வேண்டும். அந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் கல்விச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக் கிறோம். புதிய கல்வி முறையைப் பெறுத்தவரையில் என்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னால் இப் போதிருக்கிற கல்வி நிலையங்கள் கல்வி அமைப்புகள் எல்லாம் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதை ஆய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தால் நல்லது. அவற்றிற்காகும் செலவு பற்றியும் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கும் அரசின் கையில் திட்டம் இருக்க வேண்டும். இப்போது பல இடங்களிலே உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டிடம் இல்லாமல் ஓலைக் கூரையிலே நடந்து வரு கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் கூறியதைப்போல, மரத்தடியில் பள்ளிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஆலமரத்தடியில் பத்து பள்ளிகள் நடப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : ஏறக்குறைய பத்து பள்ளிகள் தவிர மற்றவை எல்லாம் மரத்தடியில் இருப்பதாகச் சொன்னேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : என்னுடைய கருத்தை மேலும் வலியுறுத்துகிறார்கள். பத்து பள்ளிகள் போக மற்றவை எல் லாம் மரத்தடியில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உறுப்பினர் திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட இதுபற்றிச் சொன்னார் கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான் இது போன்ற நிலை இருப்பதாக எண்ணியிருந்தேன். இப்போது அந்த நிலை பர வலாக இருப்பது தெரிகிறது. கன்னியாகுமரி அந்த நிலை புலியூர்ச்சாலை என்ற ஊரில் உள்ள பள்ளிக்குக் கட்டிடம் இல்லை. மாணவர்கள் வெளியில் இருந்து படிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி யில் மாதம் ஏழு மாரி பெய்யும். இப்போது குறைந்திருக்கிறது. மனச்சூர் பகுதியில் மாணவர்கள் படிக்க முடியாமல் இருக்கிறார் கள். ஐந்து வருஷமாகிறது. கட்டிடம் கட்டவில்லை என்ப தற்காக திரு டி. எஸ். மணி அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் கள். காட்டாத்துறை பள்ளியில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் ஹேமச்சந்திரன் தலைமையில் போராட்டம் நடந்திருக் கிறது. குலசேகரத்தில் பெற்றோர் சங்கத் தலைவரின் சத்தி யாகிரகம் நடப்பதாக இருந்தது. இவை எல்லாம் 1,200 மாண வர்களுக்கு மேல் படிக்கிற பள்ளிகள். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் எப்படியோ பணத்தைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். கட்டிடம் கட்டிக் கொள்கிறார்கள். நாம் நமது பள்ளிகளுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அரசுப் பள்ளி களில் எத்தனை பள்ளிகள் ஓலைக் கூரைகளில் இருக்கின்றன என் பதைக் கணக்கிட்டு அவற்றிற்குக் கட்டிடம் அமைப்பதற்குத் திட்டமிட வேண்டும். இதற்கு ஒரு பேஸ்டு புரோகிராம் காலக் கட்டத்தில் நிறைவேற்ற ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு மத்திய அரசு எவ்வளவு தரவேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம் என்ற விவரங்களைக்

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு எம். சங்கரலிங்கம்)

கொள்கை விளக்கத்தில் தேடிப் பார்த்தேன். இடைக்க வில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இலாகாவின் துணையோடு ஆய்ந்து பார்த்து, பிறகு மதிப்பீடு செய்து, அதற்குத் தனியாகத் திட்டம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பிற்குப் பிறகு, பல்கலைக் கழகக் கல்வி என்ற முறை இருந்தது. இப்போது நாம் ஒரு புதிய கல்வி முறை பற்றிச் சிந்தித்துச் செயல்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். புதிய கல்வி முறையைப் பொறுத்தவரை யில், என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லும்போது, ஒன்றை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

(பிற்பகல் 12—10).

முதலிலே இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான, ஒரே அமைப் பான கல்வி முறை வேண்டுமென்ற கருத்து வலுப்பெற்றிருந் தது. அதற்கு மாநில அரசும் ஒத்துக் கொண்டது. மத்திய அரசும் ஒத்துக்கொண்டது. மத்திய அரசு முன்னாலே என்ன சொன்னதென்றால், அப்படிப்பட்ட ஒரே சீரான கல்வி முறையை —10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3—கல்வி முறையை மாநிலங்கள் முழுவதும் கொண்டுவருகிறபோது, அதற்காக ஆகும் கூடுதல் செலவுகளை மத்திய அரசு கொடுக்கும் என்று சொன்னது. அந்தச் சூழ்நிலையில், வேகம் வேகமாகக் கமிட்டிகள் போட்டு, அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர எல்லா அரசுகளும் முன் வந்தன. ஆனால், இப்போதுள்ள மத்திய அரசு, மாநிலங்கள் அவர்களுடைய சூழ்நிலைக்கேற்ப, அவர்களுடைய எண்ணத்திற் கேற்ப இது குறித்துச் செய்து கொள்ளலாம்; எந்தவித நிதி யுதவியும் அளிக்க முடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். நிதி கிடையாதென்றால், எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையும் இருக்கிற திதிக்கேற்ப செய்து கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப் பினர்களுடைய உயர்ந்த கருத்துக்களை, குறிப்பாக புதிய கல்வித் திட்டம் பற்றிய கருத்துக்களை அறிய ஆவலோடு இருக்கிறார்கள். 15—8—77-ல் டெல்லியில் நடைபெற்ற கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அங்கு அவர்கள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பிரதம அமைச்சர் திரு. தேசாய் அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், "I do not know what it is" "இந்தக் கல்வி என்ன என்று தெரியவில்லை" என்று சொன்னார்கள். இது என்ன நன்மை தருமென்று தெரிய வில்லை; இது இருப்பதையெல்லாம் கலைத்துவிட்டு

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

இதைவிட ஒருபடி மோசமான நிலைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடும்; இது நன்மை பயக்காது என்று சொன்னார் "I do not think it has done better" அது மட்டுமல்ல. "This kind of change in Education is not a change இது ஒரு மாற்றமல்ல; மாற்றம் செய்வது மாதிரி நடவடிக்கை செய்து, மற்றவர்களை மாற்றம் செய்து விட்டதாக நம்ப வைக்கிற ஒரு நிலை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டினுடைய முதல் குடிமகன் ராஷ்டிரபதி. அதற்கு அடுத்த ரேங்கில் இருப்பவர் பிரதமர் அவர்கள். அரசியல் சட்டப்படி பல துறைகளில் அவர் உயர்ந்தவர். 42-வது அரசியல் சட்டம் அப்படிக் கூறுகிறது. இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமர், தேர்ந்த ஒரு நிபுணர், அனுபவம் வாய்ந்தவர்; ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கியவர், இன்று முழுப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர் அப்படிச் சொல்லுகிறார். இந்தக் கருத்தைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது. முன்னாலே ஏதோ வேகமாகச் செய்தார்களென்ற நிலையில், அதைத் தொடர்ந்து போகக் கூடாதென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் நாம் இதை இந்த ஆண்டு அமல் நடத்தப் போகிறோம். இதற்கு முன்னால் பக்கத்து மாநிலங்களெல்லாம் அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். கேரளாவில் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 கல்வித் திட்டத்தை அமல் படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். கருநாடகத்தில் அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தென் மாநிலத்தில் நாம் மாத்திரம் அமல் நடத்தவில்லை. வட மாநிலங்களில், வட கிழக்கு மாநிலங்கள் பல அமல் நடத்தவில்லை. நமக்குப் பக்கத்திலுள்ள மாநிலங்களில் என்ன நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய வேண்டும். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் 2 அதிகாரிகள் கல்வித் துறை யோடு ஈடுபாடு கொண்ட இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது 6 பேர்கள் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் 5 அல்லது 6 பேர்கள் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு ஒரு குழுவை நியமித்து, பல மாநிலங்களில் புதிய முறைக் கல்வித் திட்டம் எவ்வாறு செயல் படுகிறதென்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டும். நேரில் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பலருக்கும் நேரம் கிடையாது. அமைச்சரவர்களுக்கும் நேரம் இருக்காது. இந்தத் திட்டம் செயல்படுவதைப்பற்றி ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவைகளைச் சுற்றறிக்கை மூலம் மெம்பர்களுக்குக் கொடுத்து, பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்களும் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். இப்போது ஆராய்வதற்கு இடமில்லை. இது ஆராய்ந்து முடிந்த காரியம். அமல் நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

என்னைத் துணிந்தாகிவிட்டது. அமல் நடத்தச் சொன்னவர்கள் பணம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். முந்தைய மத்திய

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

அரசு இந்த மாற்றத்திற்கு என்ன செலவாகிறதோ அதை நாங்கள் தருகிறோமென்று சொல்லியது. கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே இந்தத் திட்டம் அப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, அதன் அடிப்படையிலே தயார் செய்யப்பட்டது. இப்போது அண்மையில் நடந்த கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில், பணம் கிடையாது; உங்களுக்குப் பரிபூரண சுதந்திரம் இதில் தருகிறோமென்று சொல்லி விட்டார்கள். எனவே இதை அமல் நடத்தும்போது, இருக்கிற கல்வி முறை சீர் குலையாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களின் அவல நிலை மேலும் பெருகாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் கடமையும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் பல தவறுகள் நடக்கக் கூடாதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பாதி ஆறு கடந்துவிட்டது. 10-வது வகுப்புவரை நடத்தி விட்டோம். புதிய பாடத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். 11-ஆம் வகுப்புவரை இருந்த பாடத் திட்டத்தைச் சுருக்கி, 10-ஆம் ஆண்டுக்குப் பெருக்கி, நல்ல தரமான கல்வியைக் கொடுத்து முடித்திருக்கிறோம். நம்முடைய பாடத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள்கூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பாடத் திட்டம் மிகப் பளுவாக அமைந்திருக்கிறதென்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். கல்வியைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்? நெல்லை சாக்கில் கட்டிக்கொண்டு போவார்கள். சாக்கு சாதாரணமாக எங்கள் பக்கத்தில் 14 மரக்கால்கள் பிடிக்கும். கூட இரண்டு மரக்கால்கள் இருந்தாலும் குலுக்கி குலுக்கி அதில் போட்டுவிட்டு, கடைசியில் வைக்கோலை அடைத்து, தைத்துக் கொண்டு எடுத்துப் போவார்கள். வந்த இடத்தில் 4 மரக்கால் கூடக் கிடைக்கிறதே என்று அந்த நெல்லையும் வாங்கிக் கொண்டு செல்லுவது வழக்கம். கல்வியிலே நாம் என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறோமென்றால், எவ்வளவு திணிக்க முடியுமோ அவ்வளவு திணிக்கலாம் என்பதுதான். கல்வி, குறைந்த அளவுக்கு, முறையாக, அணுகு முறையோடு கற்பிக்கப் படவேண்டும். மாணவர்கள் எவ்வளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். கல்வி என்றால் 1-ஆம் வகுப்பு முதல் 10-ஆம் வகுப்புவரை பாடங்களைத் திணிப்பதல்ல. கொஞ்சம் பாடங்களைத் திறமையாகக் கற்றுக் கொடுத்து, அதை முறைப்படி அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு, அந்த அடிப்படையில் பல பாடங்களை அதே வழியில் போய் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். டிடெயில்ட் டெக்ஸ்ட்—தமிழ், ஆங்கிலத்தில் நான்கு பாடங்களைத் திறமையாக எடுத்து முடித்துவிட்டால், அதே முறையில் மற்ற பாடங்களையும் தெரிந்து கொள்கிற பயிற்சி முறையை அளிப்பதுதான் கல்வி. அந்தப் பயிற்சி முறை இல்லை. பாடங்களைத் திணிப்பதால் மாணவர்களால் தாங்க முடியவில்லை. 14 மரக்கால் பிடிக்கின்ற சாக்கில் 18 மரக்கால் போட்டுத் திணித்து, அதை சைக்கிளில் வைத்து எடுத்துச் செல்லும்போது, மூட்டை பிரித்துக் கொண்டு நெல் வெளியே பாய்ந்து வருகிற மாதிரி, கல்வியைக் கண்டு மாணவர்கள் தெறி ஓடுகிற முறையில்,

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

கல்வி முறையில் பாடத் திட்டங்கள் புகுத்தப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன? இது நிபுணர்கள் வேலை. கல்விக்குப் பல நிபுணர்களைப் போடுகிறோம். அவர்கள் சில பட்டங்களை வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நிபுணர்கள் அல்ல. உண்மையான நிபுணர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் தான். அனுபவத்தில் கூறுகிறார். நேற்றைய தினம் திரு. ஜி. வி. மிகு தலைவரவர்களுக்கு உள்ள அனுபவம் எத்தனை பட்டம் பெற்றால் வரும் என்று கேட்டார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 35 வருடங்கள் கற்பித்த ஆசிரியர்கள்தான் நிபுணர்கள்; நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 30 வருடங்கள் கற்பித்த ஆசிரியர்கள்தான் நிபுணர்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 35 வருடங்கள் கற்பித்தவர்கள் தான் நிபுணர்கள். வெளிநாடுகளுக்குப் போய் வந்ததாலேயே நிபுணர்களல்ல. கல்லூரியில் இருக்கிறவர்களைக் கூப்பிட்டு, ஆரம்பப் பள்ளிக்குப் பாடம் எழுதச் சொன்னால், அப்படித்தான் எழுதுவார்கள். நிபுணர்கள் வேறு பல பிரச்சினைகளில் விளைகளைப் பெற்றாலும், செகண்டரிக் கல்வி பாடத் திட்டங்களைப் பொறுத்த அளவில் அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு, வயது முதிர்ந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு, இதையெல்லாம் திரும்பப் பரிசீலித்து 30 சதவிகிதம் பளுவை, பாடத் திட்டத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-வது வகுப்பிற்கு புதிய முறையில் ஏற்பட்டுள்ள பாடத் திட்டத்தில் 30 சதவிகிதம் பளுவைக் குறைத்துவிட்டு, அதைப் பயிற்றுவிக்கும் முறையில் திறமையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 கல்வித் திட்டத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-ஆம் வகுப்பு அமல்படுத்தியாகிவிட்டது. அமல் படுத்த வேண்டிய இரண்டு ஆண்டை எவ்வாறு சேர்ப்பது என்பது பிரச்சினை. மூன்றாண்டு படிப்பு பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 10-ஆம் வகுப்பைக் கொண்டு வந்து விட்டோம். அடுத்து, இரண்டாவது பிரிவில் இருக்கக்கூடிய, பிளஸ் 2;—ஹையர் செகண்டரிக் கல்வியை என்ன செய்வது என்பதுதான் இப்போது நம்முடைய கருத்தை ஈர்த்துக் கொண்டு, சிந்தனையையெல்லாம் ஈர்த்துக் கொண்டுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை.

(பிற்பகல் 12-20.)

ஆந்திராவிலே இரண்டு வழியாக வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்குப் பக்கத்திலே உள்ளவர்களின் அனுபவத்தை எடுத்துக் கொள்வது நல்லது. ஆந்திராவில் ஹையர் செகண்டரி, ஸ்கூல்களிலும், காலேஜுகளிலும் இருக்கிறது. கேரளாவிலே, பிளஸ் 2 என்று கர்லேஜிலேயே, யூனிவர்சிடியிலே, பிரி டிகிரி கோர்ஸாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஹைஸ்கூலிலே 10-வது முடிந்த பிறகு, பிரி-டிகிரி கோர்ஸ் என்று வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். பிளஸ் 3 என்று யூனிவர்சிடியிலேயே பிரி-டிகிரி கோர்ஸ் என்று

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

வைத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அங்கு நன்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தேர்வு நடக்கிறது. அங்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தேர்வில் தேர்வு பெற்றவர்கள், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் தேர்வில் தேர்வு பெற்றவர்கள், இன்னும் மற்றும் இருக்கின்ற தேர்வில் தேர்வு பெற்றவர்கள் இடையே தரமான மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். மதிப்பிடுவதில் ஒரு ஒருமைப்பாடான முறையில்லை. மாணவர்களுடைய தரத்தை ஒரே மாதிரியாக வைத்து மதிப்பிட முடியவில்லை. எல்லாப் பல்கலைக் கழக முறையும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. இந்தத் திட்டத்தை ஹைஸ்கூலிலே வைப்பதா அல்லது காலேஜில் வைப்பதா, இப்படியா அப்படியா என்று சஞ்சலப்பட்டால், மாணவர்களின் தரம் குறையும். ஏதாவது ஒரு இடத்திலே வைப்பதற்கு அரசு தெளிவாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு நமக்கு என்ன உதவி இன்றைக்குச் செய்யும் என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். பிளஸ் 2 பிரி-யூனிவர்சிடி ஸ்டாண்டர்டுக்குக் குறையாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். இந்த ஸ்டாண்டர்டை எங்கெங்கே வைக்க வேண்டுமோ அங்கங்கே வைக்க வேண்டும். ஹைஸ்கூலிலே அல்லது தனி ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூலிலே வைக்கலாம். அல்லது காலேஜிலே வைக்கலாம். பணம் இல்லாமல் கல்யாணம் செய்துவிட்டால், மறுநாள் கடன்காரர்கள்தான் வந்து அங்கே நிற்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். பணம் போதிய அளவு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு நிதி ஆதாரம் தான் மிக முக்கியம். இது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய மாநில அரசு எவ்வாறு மத்திய அரசிடமிருந்து மான்யம் பெற முடியுமோ அதைப் பெற்றுச் செய்ய வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் மாறலாம். ஆனால் அரசு நிரந்தரமான ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் ஒரு அரசு இருக்கும். பின்னர் இன்னொரு அரசு வரும். இது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும். முன்னால் இருந்த அரசு செய்தவைகளை இந்த அரசு தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும். கல்வி அமைச்சர் மகாநாட்டில் மத்திய கல்வித் துறை கணக்கிடுகின்றபோது, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் நிதானமாக இருக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்கள் வேகமாகப் போகிறார்கள். அமுல் நடத்துகிறபோது வருகின்ற குறைபாடுகளை நாம் பாடமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சீரிய சிறப்பான கருத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு, சிறப்பாக அமுல் படுத்தக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டியாக அமையலாம். இவ்வளவு நிதி தேவைப்படுகிறது. இதைத்தான் தீவிரமாக மத்திய அரசு வற்புறுத்துகின்றது. ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்ஸ் தனியாக அமைத்துக் கொள்வது சிறப்பானது. அப்படி அமைத்துக்கொள்வதற்கு நிதி இல்லை என்றால், ஒன்று பள்ளிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளலாம் அல்லது கல்லூரிகளிலே சேர்த்து நடத்தலாம். பல்கலைக் கழகத்தில் கொண்டு வருவதும் நல்லது. பள்ளிக் கல்வி

தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

[1977 ஆகஸ்ட் 25

இயக்குநர் இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவருக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது. வேலைப்பளுவை இன்னும் அதிகமாக்கக்கூடாது. அவர் பொறுப்பில், 36,056 பள்ளிகள் உள்ளன. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 3,020, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் 5,730 தொடக்கப்பள்ளிகள் 27,306: ஆக கிட்டத்தட்ட 36 ஆயிரம் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 2,50,000 ஆசிரியர்கள், இவர்கள் கற்றுக்கொடுக்கின்ற மாணவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் வருகிறபோது, ஏற்கனவே பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு வேலைப்பளு கூடுதலாக இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஆகவே ஹையர் செகண்டரிக்கு தனி (Board) அமைக்கவேண்டும். அதற்குத் தனி இயக்குநர் வேண்டும். இந்தக் கல்வி முறையைக்கொண்டு வந்து அமர்த்தி நடத்துகின்றபோது முதல் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கும். எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் போய்ப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். இருக்கின்ற இயக்குநருக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால், அவர் இரண்டுங் கெட்டான் நிலையிலிருந்து பணியாற்றுவது கடினமாகிவிடும். இங்கேயும் இல்லை, அங்கேயும் இல்லை என்ற நிலை வந்துவிடும். கல்லூரிகளில், பி.யூ. சிக்கு லேபரட்டரி ஒரு பிள்ளைக்கு 30 சதுர அடி இருக்க வேண்டும், டிகிரிக்கு ஒரு பிள்ளைக்கு 50 சதுர அடி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஹைஸ்கூலில் ஒரு பிள்ளைக்கு 5 சதுர அடி வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி அங்கு லேபரட்டரி இல்லை என்றாலும், அவர்கள் பிளாக் போர்டில் டிராயிங் வரைந்து சொல்லித் தரமுடியும் என்கிறார்கள். அநேகம் பள்ளிகளில் லேபரட்டரி கிடையாது என்ற நிலையிலே இந்த நிலையிலே கூரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், இன்று கல்லூரிகளிலே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் இருக்க வேண்டும். ஹையர் செகண்டரி கல்வி பல்கலைக்கழகத்திற்கு வர வேண்டும். அதைத்தான் நான் சிபாரிசு செய்கிறேன். வேண்டுமானால் தற்காலிகமாக கல்லூரிகளிலே 5 அல்லது 10 வகுப்புகள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு பள்ளிகளிலே கொண்டு வருவது நல்லது. 1 வது வகுப்பு முதல் 10-வது வகுப்பு வரை இருக்கிற பள்ளிகள் இருக்கலாம். 8,9,10 வகுப்புகள் வரை ஒரு பிரிவும், 11 முதல் 12 வரை ஒரு பிரிவும் இரண்டாக இருக்க வேண்டும். அல்லது தனியாக ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூலாக இருக்கலாம். பணம் உள்ளவர்கள்முன் வந்தால் அனுமதி அளிக்கலாம். இந்த நான்கு பள்ளிகளில் தாம் தயார்படுத்த கிட்டத்தட்ட ஏழு கோடி ரூபாய்ஆகும். இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு லேபரட்டரி ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைந்து லேபரட்டரி ஏற்படுத்த முடியாது. ஒரு சதுர அடிக்கு 40 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் என்று ஒரு மாணவனுக்குக் கணக்கிட்டால்கூட, கிட்டத்தட்ட 80,000 ரூபாய் வேண்டும். அது ஒரு லட்சத்திற்கு வரலாம். அத்துடன் உப கருவிகள் வாங்க வேண்டும். நமக்கு மொத்தத்தில் ஏழு கோடி ரூபாய் வேண்டி இருக்கிறது. வளர்ந்திருக்கின்ற

[ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[illegible]னிலேதான் வைக்க வேண்டும். அக்டோபர் மாதத்திலே இன்னின்ன பள்ளிகள் என்று தேர்ந்தெடுத்து, இன்னின்ன கருவிகள் இன்னின்ன எக்விப்மெண்ட்ஸ் என்று தருவித்து, மற்ற முக்கியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நான் கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது போன்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தற்காலிகமாக தாலுக்காவிற்கு ஒரு பள்ளியைக் கொண்டுவர முயன்றால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்காலிகமாக, எந்தெந்தக் கல்லூரிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனவோ அங்கே வைக்கலாம். பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே முதுகலைப் பட்டம் இருக்கிறது. ஹையர் செகண்டரி தனியாக இருக்கலாம். 10-வது வகுப்புவரை பள்ளிக் கல்வி வைத்து அறிவை வளர்த்துக்கொள்வது. 11-வது 12-வது ஹையர் செகண்டரியில் வைத்துக்கொள்வது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை கல்வித் துறையில் வர வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : 11-வது, 12-வது வகுப்புக் களை ஜியேட் எஜுகேஷன் டைரக்டர் பொறுப்பா அல்லது ஸ்கூல் எஜுகேஷன் டைரக்டர் பொறுப்பா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : 11-வது 12-வது வகுப்புக்குத் தனியாக ஒரு டைரக்டர் போஸ்ட் வேண்டும். அதற்கு ஒரு தனி Board அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் இப்போது இருக்கின்ற டைரக்டருக்கு பளு அதிகமாகிவிடும். கட்டிடங்கள் இல்லை, எக்விப்மெண்ட்ஸ் இல்லை, சோதனைக் கூடங்கள் இல்லை, அதையெல்லாம் வளர்க்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் பள்ளிக் கல்வி இருக்கிறது. ஆகவே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை உருவாக்கிய பிறகு, 3 வருடங்கள் கழித்து, ஏதாவது ஒரு அமைப்போடு அதைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு நாம் முயற்சிக்கலாம். இது என்னுடைய சிந்தனையிலே வந்த கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முடிவான கருத்தல்ல. அரசு ஆராய்ந்து முடிவெடுத்து மற்ற முயற்சிகளிலே நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டு அறிவித்தால்தான் நல்லது. பாடத் திட்டம் இன்னும் ஹையர் செகண்டரிக்கு வரவில்லை. தமிழிலே கற்றுக்கொடுக்கும்போது, கற்கும்போது, அந்தக் கல்வியினுடைய தரம் உயர்ந்திருக்க முடியும். மாணவர்களுடைய ஏழ்மையைப் பற்றி திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். எலிமெண்டரி பள்ளிக் கூடங்களில் ரூ. 50 புத்தகத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். எஸ். எஸ். எல். சி. யில் 400 அல்லது 450 மார்க் வாங்கியவர்களுக்குத்தான் முதலிலே ஐ. டி. ஐ. யில் இடம் கிடைக்கிறது

தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

8-வது வகுப்பு படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறேன். தமிழில் படித்தவர்களுக்கு 25 மார்க்குகள் கூடுதலாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படி ஒரு வழிவகை செய்யவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12—30).

ஹையர் செகண்டரி பாடம் தமிழில் இல்லாமல் இருந்தால், நாம் எதிர்பார்க்கும் உயர்ந்த தத்துவம் இல்லாமல் போய்விடும். முதுநிலையில் தமிழ்ப் பாடத்தை கட்டுத் தடுமாறி படிக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் வேலை என்று இருக்கும்போது, அதிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நாம் இப்பொழுது கொண்டு வரும் புதிய 10 பிளஸ் 2 என்ற திட்டத்திற்கு முதலில் பாடத்திட்டம் போட்டாக வேண்டும். இதற்குரிய பாடத் திட்டத்தை, தமிழிலே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, முதலில் பாட நூல்களை எழுத வேண்டும். பாட நூல்களை இறமையான ஆசிரியர்களைக் கொண்டு எழுத வேண்டும். அதற்கு இப்பொழுதே இறமையான நூலுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் தருகிறோம் என்று அறிவித்தால், நூல்கள் பிப்ரவரி மாதத்தில் நம் கைக்குக் கிடைக்கும். பிறகு நாமே அச்சடித்து வெளியிடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதைவிட இது மிகவும் முக்கியமானது. பிளஸ் 3 பாடத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா இடங்களிலும் 3 ஆண்டுகள் இருக்கிறது என்று நாம் நினைக்கிறோம். அது தவறு. உத்திரப் பிரதேசத்திலே இரண்டாண்டுகள் தான் இருக்கிறது. சுதந்திரம் வாங்கிய குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலேகூட இந்த இரண்டாண்டுப் படிப்பை மூன்றாண்டுகளாக மாற்ற முடியவில்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஒருவன் 14 வயதிலேயே பி.ஏ. படிப்பை முடித்துவிட்டு வருகிறான். மற்ற மாநிலங்களில் 15 வயதில் பி.ஏ. முடித்து விட்டு வருகிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்கு பி.ஏ. படித்தவர்கள் எழுத வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தால், அவர்கள் 14-வது வயதிலேயே வருவார்கள். தமிழ் நாட்டில் அப்படியில்லை. ஆகவே அவர்கள் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்று இருப்பதை மாற்றி மாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதைக் கல்வி அமைச்சர் மாநாட்டிலே தெரிவித்து, இப்பொழுது அறிவித்து விட்டார்கள். ஆகவே நான் சொல்கிறேன், இந்தியா முழுமைக்கும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட திட்டங்களை வகுப்பதென்பது

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

தவறு என்று. வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் என்ற முறையில் இருக்கிறது இந்தத் திட்டம். நாம் நம்முடைய துறையிலே வல்லாளராக இருந்துகொண்டு திறமையாக நடத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. மூன்றாண்டுகள் என்பதை இரண்டாண்டுகள் என்று வைத்துக்கொள்வதிலே தப்பென்ன? 10 ஆண்டுவரை இருக்கிற பாடத்திலே அடிப்படைக் கல்வியை கற்றுக் கொடுத்துவிடுவது, பிளஸ் 2-ல் தொழிற் கல்விக் குள்ள 'ஒகேஷனல் ஸ்ட்ரீம்' அல்லது 'அகடமிக் ஸ்ட்ரீம்' கற்றுக் கொடுத்துவிடுகிறோம், அடுத்த பி.ஏ. இரண்டு வருடம் இருந்தாலே பரவாயில்லை. உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு அடுத்தாற் போல் நம் மாநிலத்தில் இருக்கலாமே என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'ஏ' பிரிவு 'பி' பிரிவு இணைப்பு. அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர், என் அன்புச் சகோதரர், திரு. தங்கப் பாண்டியன் கூட சொன்னார், "சங்கரலிங்கம் அவர்கள் 'ஏ' பிரிவுக்கு ஆதரவாகத்தான் பேசுவார். இணைப்புக்கு எதிராகத் தான் இருப்பார்" என்று சொன்னார். அதில் உண்மை என்றுமே இருந்ததில்லை. சில கருத்துக்கள் தவறுகளே பரவிக்கொண்டிருக்கும், நான் ஆரம்பத்திலே யிருந்து 'ஏ' 'பி' பிரிவு என்று பிரிவுகள் வைக்கக் கூடாது, பிரிவு இணைப்பு வேண்டும், அதுவும் உடனடியாக வேண்டும், அது நீதியின் அடிப்படையிலே செய்யப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். 1973-ஆம் ஆண்டு இதே அவையில் மார்ச் மாதம் 22-ந் தேதி கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது நடந்த விவாதத்தின் மீது, நான் பேசிய ஒரு குறிப்பை எடுத்து நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அப்பொழுது நான் கூறியவைகளை மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்று சொல்கிறேன் :—

"இப்படி தனியாக வைத்தால் பின்னால் இன்னுமொரு மோதல் வரத்தான் போகிறது. அவர்களை கம்பளீட்டாக 'இன்டிகிரேஷன்' செய்துதான் ஆகவேண்டும். அதற்கு அடிப்படை சர்வீஸ் என்ற நிலையில் ஸ்டேட் லெவலில் சீனியாரிட்டி வைத்து 'இன்டகிரேஷன்' செய்ய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்." என்று 1973-ம் ஆண்டிலேயே சொல்லி விருக்கிறேன். இன்றைக்கும் சொல்லுவேன், என்றைக்கும் சொல்லுவேன். ஆகவே அவர்களைத் தனியாக வைப்பதே தவறுதான், வைக்கக் கூடாது, ஒன்றாக இணைக்கவேண்டும்.

1960-ம் ஆண்டிலேயே டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு போய்விட்டது. இன்றைக்கு 17 ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. கடந்த 17 ஆண்டுகளிலே முன்பிருந்த காங்கிரஸ்காரர்களும் இணைப்பைச் செய்யவில்லை. அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக

தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

கழக அரசு அதையெடுத்துப் பரிசீலனை செய்து, 1973-74-ஆம் ஆண்டில் இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து 'ஏ' பிரிவு 'பி' பிரிவு என்று இரண்டு பிரிவாக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சாராரையும் கூப்பிட்டுப் பேசி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட பிறகுதான் அப்படிச் செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்கூட அதை ஆர்பிட்ரேஷனுக்கு அனுப்பலாம் என்று சொன்னார்கள். இதில் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஓய்வு பெற்ற ஐகோர்ட் நீதிபதி ஒருவரின் முன் வைத்து, அரசு தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து, அவர்கள் இருவரையும் அழைத்து, அவர்களுடைய கருத்தையும் தெரிவிக்கச் சொல்லி அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம். அவர்களையும் அழைத்துப் பேசுவதிலே தவறில்லை. இரு சாராரையுமே அழைத்து, அவர்களுடைய கருத்தையும் அறியலாம். அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, டைரக்டர் கம்பல் பண்ணுகிறார்கள் என்று இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இரு சாராரிடமும் தனித்தனியாகப் பேசிவிட்டு, பிறகு இருவரையும் வைத்துப் பேசப்போவதாக அறிகிறேன். அவர்கள் டைரக்டரைச் சந்தித்தபோது, அமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசுங்கள் என்று கூறியிருப்பதாகக்கூட அறிகிறேன்.

ஒரு அடிப்படைத் தத்துவத்தை நான் இன்றைக்குத் தெளிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது 'ஏ' பிரிவாக இருந்தாலும், 'பி' பிரிவாக இருந்தாலும் ரேங்க் வாரியாக வைத்து இணைப்பு செய்ய வேண்டுமென்ற பிரச்சினை வருகிறது. 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்கள் தேர்வாணைக் குழுவால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'இன்டகிரேஷன்' செய்கிறபோது, வேலையில் சேர்ந்த தேதியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, இப்பொழுது வேலை பார்க்கும் தகுதியையும் பார்த்து சீனியாரிட்டியை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதில் தர்மம் என்ன என்றுதான் பார்க்க வேண்டும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே 21 வருடம் ஆகியும் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கிடைக்காமல் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் 'பி' பிரிவில் உள்ளவர்கள்தான். அவர்கள் பணிபுரியும் பள்ளியும் அரசுப் பள்ளிதான். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சேரன்மாதேவி அரசுப் பள்ளியில் பணிபுரியும் டேராஜன் என்ற ஆசிரியருக்கு 21 வருடங்கள் ஆகியும் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கிடைக்கவில்லை. வாழ்க்கையிலேயே அவருக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஏனென்றால் அவர் இன்னும் [illegible] வருடங்களில் ரிடையர் ஆகப் போகிறார். ஆனால் 'ஏ' [illegible] 17 வருடங்களுக்குள் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கிடைக்கிறது. [illegible] ஆசிரியர் பதவி கிடைக்காமல், 17 வருடங்களுக்கு மேல் 'பி'

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[illegible] 70 போர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிக [illegible] திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 'பி' பிரி[illegible] அதற்கடுத்தாற்போல் அதிகமாகப் [illegible] தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள். [illegible] திருச்சியில் உள்ளவர்கள். அதற்[illegible] மதுரையில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் [illegible] 'பி' பிரிவில் உள்ளவர்கள்தான். ஒரே பிரிவி[illegible] rank இந்தக் கஷ்டம் உள்ளது. ஆனால் [illegible] செங்கல்பட்டிலும் இருப்பவர்கள் ஐந்து [illegible] ஏழு வருடங்களுக்குள் தலைமையாசிரியர் பதவியைப் [illegible]

[illegible] ஆசிரியர்களுக்குள் ஒரு ஸ்டேட் சீனியாரிட்டி [illegible] கொண்டுவருவது எப்படி? 7 வருடத்திலே ஹெட்மாஸ்ட[illegible] ராகி விட்ட ஒருவருக்குக் கீழே 21 வருடம் ஆசிரியராக வேலை பார்த்திருக்கும் ஒருவர் எப்படிப் பணி புரியமுடியும்? இது எந்த அடிப்படையிலே நியாயமாக இருக்கும்? தர்மமாக இருக்கும்? அப்படி நிர்ணயிக்கும்போதுதான் கோர்ட்டுக்குப் போய் விடுவார்களோ என்று பயப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய Date of Entering into Service-ஐ வைத்து State Seniority-ஐ மாநிலம் தழுவிய ஒரு முதன்மைப் பட்டியலைத் தயார் செய்து, பிறகு தனிப்பட்ட முறையில் அந்தந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்து, "இதிலே தவறு இருந்தால், 15 நாட்களுக்குள் உங்களுடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கலாம்" என்று அவர்களுடைய கருத்தையும் அறிந்து, முடிவு எடுத்தால் சிறப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படிச் செய்யும்போது, ஏழாவது வருடத்திலே ஒருவர் ஹெட்மாஸ்டராக ஆகிவிட்ட ஒருவர் பதவி இறக்கம் செய்யப் படுவாரா என்றால், அது தேவையில்லை. அவர் அந்தப் பதவியிலேயே இருக்கட்டும். அடுத்து சீனியாரிட்டியின்படி பதவி உயர்வு வரும்போது, அவருக்கு இல்லை என்று சொல்லலாம். தலைமை ஆசிரியராக இருப்பவர் தலைமை ஆசிரியராகவே இருக்கலாம். அவர் முன்பு பெற்றுவந்த சம்பளமும் அப்படியே இருக்கலாம். ஸ்டேட் சீனியாரிட்டியைத் தயாரித்துவிட்டு, அந்த சீனியாரிட்டியின்படி மேற்கொண்டு பதவி உயர்வு அளிக்கப்படும் என்று வைக்கலாம். அப்படி வைத்தால், ஏழாவது வருடத்திலே ஹெட்மாஸ்டராக இருந்தவர் D.E.O.வாக வரமாட்டாரே தவிர, 21 வருடம் பணிபுரிந்தவர் D.E.O.வாக வரலாம் என்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். பதவிப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது, சம்பளப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. சீனியாரிட்டி என்று பார்த்தால் அவர் ஜூனியர், அவ்வளவு தான். ஜூனியரை விடக் குறைந்த சம்பளம் சீனியர் வாங்கலாமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[பிற்பகல் 12-40]

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

சொன்னார். கூடாதுதான். ஆகவே அவருக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டியதுதான். 7 வருடத்தில் தலைமையாசிரியர் ஆகிற நிலைமையும் 21 வருடம் சர்வீஸ் ஆகியும் அலிஸ்டென்ட் ஆக இருக்கும் நிலைமையும் நல்லதல்ல என்பது தான் என்னுடைய கருத்தும். அவர் 450 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பார். இவர் 400 ரூபாய் தான் வாங்கிக் கொண்டிருப்பார். அவருடைய சம்பளத்தை இவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு நிதி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இது 'ஏ' விங் 'பி' விங் இடையேயுள்ள சண்டை என்று தெரியாமல் சொல்லுகிறார்கள், அல்லது திசை திருப்புவதற்காக இதுமாதிரி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நடைமுறையில் என்ன இருக்கிறது என்றால், 'ஏ' பிரிவு என்றால் 'ஏ' பிரிவுக்குள்ளும் 'பி' பிரிவு என்றால் 'பி' பிரிவுக்குள்ளும்தான் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. 45 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் என்று 'பி' பிரிவிலே உள்ள ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்வது தவறு. 'ஏ' பிரிவிலும் அப்படி ஒன்றுமில்லை. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களிடமிருந்து அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு புள்ளி விவரப்பட்டியலிலிருந்து இதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

"Educational statistics as on 1—8—1976 for seven districts, submitted to the Government by the Director of School Education on 7—3—1977".

95-வது பக்கத்திலும் 97-வது பக்கத்திலும் உள்ள புள்ளிவிவரத்தை நான் சொல்கிறேன். மொத்தம் ஆசிரியர்கள் 38,085 பேர். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் 9,742 பேர். பி.எட். ஆசிரியர்கள் 2,000 பேர். கிரேடு I பண்டிட் 3 ஆயிரத்துக்கு மேல். கிரேடு 2 பண்டிட் இருக்கிறார்கள். 3 ஆயிரத்துக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி பட்டதாரி ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொண்டால், 'பி' விங்கானால் 10,834 பேர் இருக்கிறார்கள். 'ஏ' விங்கானால் 2,672 பேர் இருக்கிறார்கள். 1970-க்கு பிறகு அப்பாயின்ட்மெண்ட் ஆன 'ஏ' விங் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மொத்தம் 4,200 பேர். அப்படிப் பார்த்தால், 'ஏ' விங்கில் மொத்தம் 6,000 ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள். 'பி' விங்கைப் பொறுத்தவரையிலும் 6,000 ஆசிரியர்கள் தான் இருப்பார்கள். 30 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் என்று சொல்வது தவறு. ஜனநாயக காலத்தில் ஜனநாயக எண்ணத்தில் சொல்லவேண்டும். 'பி' விங்குக்குள்ளே ஒரு ஒழுங்கான நிலையை வருக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நான் ஆசிரியர் சார்பில் வந்தவன், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கூட ஆசிரியராக இருந்தவர் என்ற முறையில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு தான் ஆசிரியர்களுடைய நிலை முன்னை விட மிகவும் மோசமாகியுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்குப்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பாதுகாப்பு என்று சொல்லித்தான் சட்டம் வந்தது. ஒரு அப்பீலே ஓர் ஆசிரியர் அரசுக்குக் கொடுத்தால், மானேஜ்மெண்டிடம் 'ஏன் வெளியேற்றினாய்?' என்று கேட்க வேண்டிய அரசு, என்ன பதில் தருகிறது என்றால், "இது மைனரிட்டி ஸ்தாபனம், எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது". இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் தனியார் பள்ளிகளில் பயந்து ஆசிரியர்களுக்கு பணியைக் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, எந்த நேரத்திலும் ஆசிரியர்களை வெளியேற்றலாம் என்ற ஒரு தைரியம் வந்துவிட்டது. பயமே இல்லாமல் போய்விட்டது நிர்வாகங்களுக்கு. உதாரணத்திற்கு ஒரு கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டிருக்கிறார். 30 ஏக்கர் நிலம் காட்ட வேண்டும், 5 இலட்சம் ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்க வேண்டும் அரசு. 'நீங்கள் மைனரிட்டி ஸ்தாபனமாக இருப்பதால், ஆரம்பிக்கலாம்' என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர் உடனே என்னிடம் வந்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார். 'நீங்கள் அதற்குரிய புத்தகத்தைப் படித்து அதற்கான வழிமுறைகளைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று நான் அனுப்பி வைக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டது. இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், கல்வி நிபுணர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசித்து ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும். அரசாங்கமே எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று கையை விரிக்கக்கூடாது. அதேமாதிரி திருநெல்வேலியில் ஆசிரியர் கில்ட் செயலாளராக இருக்கிறவர், அவர் பெயர் ஜெகநாதன். தூத்துக்குடியில் வேலையிலிருந்து நிர்வாகிகளால் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். அது ஒரு தனியார் பள்ளிக்கூடம். மைனரிட்டி பள்ளிக்கூடம் கூட அல்ல அது. அந்தப் பள்ளிக்கூடம் மீது இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதேபோல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தெற்கு பாலவிளையில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து, ஆசிரியர் வேலையை நிறையப் பேருக்குக் கொடுத்து, இப்பொழுது அவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் சத்தியாகிரகம், உண்ணாவிரதம் என்று டி.இ.ஓ. ஆபீசுக்கு முன்னால் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் சரியான உத்தரவு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் ஒரு மாதிரியான நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். நிர்வாகிகளுக்கு ஆதரவாக பல தவறுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் களைய வேண்டும். மேலும் பல ஆசிரியர்களுக்குக் கட்டாய ஓய்வு கொடுத்ததுடன், பலர் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னிடம் அதற்கான புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. அரசிடமும் புள்ளிவிவரம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு கட்சி சார்பான போக்கிலே, சர்வாதிகார மான போக்கிலே,. நிர்வாகங்கள் ஆசிரியர்களைப் பழி வாங்கின. அவற்றையெல்லாம், நெருக்கடி காலக் கொடுமைகளையெல்லாம் களைய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1977 ஆகஸ்ட் 25

யப்பன் கல்லூரி நிர்வாகம். அதே போல பச்சை
ஒரு அமைப்பு இருந்தது. உறுப்பினர்களை தேர்தல் மூலம்
நியமிக்கப்படுகிறார்கள். பலர் போட்டியிட்டும் வந்திருக்
கிறார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு மிரட்டி, வற்புறுத்தி கை
யொப்பமிட வேண்டுமென்றும், போடாவிட்டால் ஜெயிலுக்கு
அனுப்பிவிடுவதாகவும் மிரட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நிய
மன போர்டு என்ற ஒரு அமைப்பை தீர்வாகிகளுக்குச் சாதக
மான ஆட்களைக்கொண்டு நியமித்திருக்கிறார்கள். ஒன்று தேர்தல்
வைக்க வேண்டும் அல்லது முன்பு இருந்த டிரஸ்ட் போர்டு நீடிக்க
வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசைக்
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது போன்று பல்லாயிரக்கணக்கான
பெற்றிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை;
அவர்களைப் பணியில் அமர்த்தும் பொறுப்பை தேர்வாணைக் குழு
ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களைப்
பொறுத்தவரை, முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் நியமிக்கிறார்.
முதன்மைக் கல்வி அலுவலர், பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களைத் தேர்வு
நடத்தி நியமிக்கிறார். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வில்
வெற்றி பெற்ற ஒருவர், பிறகு ஆசிரியர் பயிற்சியையும் முடித்து,
அதற்குரிய போர்டு மூலமாக அவர் ஆசிரியர் பணியாற்றத் தகுதி
யுடையவர்தான்—என்ற சான்றிதழும் பெறுகிறார். அதற்குப் பிறகு
ஒரு தேர்வினை முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் நடத்துவது தேவை
தானா? ஒரு மாவட்டத்திலே முதுநிலைப் பட்டியல், சீனியாரிட்டி
பட்டியல் போட்டு, அதன் அடிப்படையில் ஆசிரியர் வேலைக்குத்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமேயல்லாமல் இதுமாதிரி ஒரு தேர்
முகத் தேர்வு என்று முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி வைப்பதால்தான்,
லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாகும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால்
சிபாரிசுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர் எதிர்க்
கட்சி சார்பில் சொன்னார் என்று சொல்லும் நிலையும், இவர் ஆளும்
கட்சி சார்பில் சொன்னார் என்று கொஞ்சம் அழுத்தமாகச்
சொல்லும் நிலையும் இன்றையதினம் இருக்கிறது. மருத்துவக்
கல்லூரிக்கு மாணவர்களைச் சேர்க்கவே நேர்முகத் தேர்வு
தேவையில்லை என்ற நிலையை இப்பொழுது நாம் கொண்டுவர
இருக்கும் சமயத்தில், மாவட்ட அளவில் ஒரு முதுநிலைப் பட்டியல்
போட்டு, அதிலுள்ள சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் செகண்டரி
கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்க இந்த அரசு உத்தரவு போட்டு,
நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் வலி
யுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, 3 பல்கலைக் கழகங்கள் தோன்றுவதற்குரிய
வாய்ப்பு குறிப்பிலிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். தேராவில்
ஏற்கனவே 3 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. நம் ஜனத்
தொகையில் 5-ல் ஒரு பங்குதான் அங்கு இருக்கிறது. நம் ஜனத்
தொகையில் மாநிலத்தின் பரப்பளவை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட

ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

ரம் மாநிலத்தின் பரப்பளவில் மூன்றில் 1 பங்கு தான் அங்கு இருக்
கிறது. தம் மாநிலத்தில் 150 கல்லூரிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன.
ஆனால் 2 பல்கலைக் கழகங்கள்தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன.
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, அது தனி
அமைப்புடையது. பொதுவாக 40 கல்லூரிகளுக்கு மேல் இணைத்து
ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தலாமென்று விதி இருக்கிறது.
அதே போல ஒரு பள்ளியில், கல்லூரியில் 1,000 ஸ்டூடன்ட்ஸ்க்கு

[பிற்பகல் 12-50]

மேல் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு விதி உள்ளது. அரசு ஒரு
குறியீடு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு பள்ளியில் 1,000
மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. சில பள்ளிகள் சந்தை
கள்போல நெருக்கடியில் இருக்கின்றன. இரண்டாயிரம் மாண
வர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள், ஒரு பள்ளியில். மாண்புமிகு
உறுப்பினர் திரு. பாலகுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் எல்லாம்
ஒரு புத்தகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு காலேஜுக்குப் போய்
வரலாம். அங்கே கண்டுபிடிக்க முடியாது. எங்களைப்
போன்றவர்களுக்கு நரை இருப்பதால், கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள்.
அப்படி 400 மாணவர்களுக்கு மேல் ஒரு கல்லூரியில் இருக்கக்
கூடாது. 40 கல்லூரிக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் இருக்க வேண்டு
மென்ற நிலையில் வைத்துக்கொண்டு எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்
பள்ளிகளையும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அரசுப்
பள்ளிகளாகஎடுத்துக் கொள்வதற்குத் தீர்மானம் செய்யவேண்டும்
பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்களைப்பற்றியும் அங்கே நடை
பெறக்கூடிய அட்டூழியங்களைப் பற்றியும் கோட்ட வளர்ச்சி அதி
காரி பற்றியும், இங்கே சொன்னார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்
பெக்டராக இருந்து வருகிறவர்கள் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிகள்,
அவர்களை விட டி.இ.ஓ. போஸ்ட் தரமாக இருக்கும். மாவட்ட
கல்வி அதிகாரியின்கீழ் இந்தப் பள்ளிகள் இருப்பதை ஒப்பிட்டுப்
பார்க்கும்போது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளின்கீழ் இருப்பதைவிடத்
தரமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. முதலில்
ரெவின்யூ அதிகாரிகளின்கீழ் இந்த ஆசிரியர்கள் அவதிப்படும்
நிலையை மாற்ற வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அத்
தனை ஆரம்பப் பள்ளிகளும் அரசுப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன.
பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு பள்ளி கூட கிடையாது.
அங்கே கல்வித் தரம் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று எடுத்துச்
சொல்ல முடிகிறது.

அரிஜன மாணவர்களுக்கு இப்போது ரொம்ப உதவி செய்ய
முற்படுகிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து
எவ்வளவு சீக்கிரம் நம்மோடு அவர்களை இணைத்துக்கொள்ளமுடியுமோ,
அவ்வளவுக்கு நல்லது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பிடித்துவிட்டு
பாலிடெக்னிக்குப் போக அனுமதி கிடைக்கிறது. சிலர் பி.யு.சி.
படித்துவிட்டும் அதற்குப் போகிறார்கள். ஆனால் பி.எஸ்ஸி.
கெமிஸ்ட்ரி படித்த மாணவர் ஒருவர் எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவர்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

பாலிடெக்னிக்குக்கு அனுமதி கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்லி விட்டுப்போகிறார். மக்களின் நாட்டம் இப்போது தொழிற் கல்விக்குப் போகிறது என்பதை அறிவோம். விருதுநகர் பாலிடெக்னிக்கில் ஒரு மாணவன் சேர்ந்தான். பி.யூ.சி.யில் அவன் பெற்ற ஸ்காலர்ஷிப்பைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டும். அரிஜன மாணவர்கள் எம்.ஏ. படித்துவிட்டு பாலிடெக்னிக்குக்கு வந்தால், சலுகையைத் திருப்பிக் கேட்க முடியுமா? அப்படித் திருப்பிக் கேட்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும். அத்துடன் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கல்வித் திருத்தத்தைப் பற்றி தீர ஆலோசித்து நிதி நிலையை நன்கு கவனித்துக்கொண்டு, நவம்பர் மாதத்தில், நவம்பரில் ஒரு செஷன் பெரும்பாலும் இருந்தாலும் இருக்கலாம், அதில் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தால் நல்லது. அப்போது அதன்பேரில் இரண்டு நாட்கள் விவாதம் வைத்து, சொல்லப்படும் கருத்துக்களைக் கேட்டுவிட்டுத் தெளிவான ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதை டிசம்பர் மாதத்தில் நாட்டுக்கு அறிவித்து அமுல்படுத்தினால் உதவியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று நாட்களாக இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்தில் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய சிறிய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஊக்கத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் பணியாற்றுவதற்காக நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய பல்வேறு கருத்துக்களை அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும். அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் என்கிற பொதுவான உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசியபொழுது, மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளிலே தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் பேசிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் இன்றைக்கு கட்டணம் வசூலிக்கிற பள்ளிகளாக இருக்கின்றன என்ற வேறுபாட்டைத் தவிர, பயிற்சி மொழி வேறுபாடு இல்லாத நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தான் நான் அங்கே தெரிவித்தேன். ஆனால் பயிற்சி மொழிபற்றி அவர் பேசியதன் காரணமாக ஒரு கருத்தை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், என்னுடைய தாய்மொழி தமிழ், அதில் எங்களுக்கு அளவு கடந்த பக்தி இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக அல்ல. ஒரு மாணவன் தன்னுடைய தாய் மொழியில் படித்தால், அவனுடைய இயல்பான அறிவுவளருவதற்கு அது துணையாக இருக்குமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் அதை ஆதரித்து அது வெற்றி பெறவேண்டுமென்று அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்திலேயே வேற்று மொழியில் கல்வி பெறுகிற ஒரே நாடு இந்தியா என்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, நாம் ஏன் முன்னேறவில்லை என்ற காரணம் நமக்குத் தெரியும். கல்வித் துறைபற்றி விமர்சனம் செய்யும் நண்பர் ஒருவர் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்ததைப் படித்தேன். நாம் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து விடுபட்டு விட்டோமே தவிர, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் மாநிலமாகத்தான் இருக்கிறோம் என்று எழுதியிருந்தார். அந்த அளவுக்கு இருக்கும் நிலையை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பயிற்சி மொழி தமிழாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் நமது கொள்கை. மற்ற துறைகளில் மற்றவர்களோடு சேர்ந்துதான் வளர்கிறோம். கல்வித் துறையில் மற்றவர்களோடு நாம் இணைய வேண்டுமென்றால், இப்போதுள்ள நிலைமையை அகற்ற தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்தக் கொள்கை வெற்றி பெறுவதற்காக அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தான் செய்யும். முன்னால் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. அதற்குமேல் அதைத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுப்பதில் நிச்சயமாக இந்த அரசு முயலும். பயிற்சி மொழித் திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால், அரசின் நடவடிக்கை மூலமாக மட்டுமே வெற்றி பெற முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். வெற்றி பெறக்கூடிய அறிகுறிகள் இன்றைக்கு நன்றாகத் தெரிகின்றன. இன்றைக்கு பி.இ. அட்மிஷன் நடந்திருக்கிறது. பல்வேறு மாணவர்கள் நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் பயிற்சி மொழியாக எடுத்துப் படித்த மாணவர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நேர்முகத் தேர்வில் நல்ல முறையில் அவர்கள் பதிலளித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை நமக்கு இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறும் என்பதற்கான அறிகுறியாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். பாலிடெக்னிக்கில் சில பாடங்களைத் தமிழிலும் சிலவற்றை ஆங்கிலத்திலும் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழிலே எடுத்துப் படிக்கிற பாடங்களிலே நேர்முகத் தேர்வில் நல்ல மதிப்பெண்களையும் அம் சத்தையும் பெற்றிருப்பதாகவும் ஆங்கிலத்தில் எடுத்துப் படிக்கிற பாடங்களில் அதற்குச் சற்றுத் தாழ்வான மார்க்குகளைப் பெற்றிருப்பதாகவும் அறிவதிலிருந்து தாய்மொழியான தமிழில் படித்தவர் கள் இயல்பான முறையில் படித்து எந்த அளவுக்கு அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. Creative thinking வேண்டுமென்ற பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுயமாகச் சிந்தித்து நாம் முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் தாய்மொழிப் பயிற்சியை வலியுறுத்துகிறோம். தாய்மொழிப் பயிற்சி என்பது நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கல்வித் தரத்தையும் மாணவர்களுடைய அறிவின் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்குப் பயன்படுகிற மிக முக்கியமான கருவி என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. அது நிச்சயம் வெற்றி பெறும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. அந்த முறையில்தான் அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் எல்லாவற்றைப்பற்றியும் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை என்றாலும், ஒரு சிலவற்றிற்கு கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பாடத் திட்டக் குழுவில் முஸ்லீமுக்கு இடம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் தவறு என்பதையும் பாடத் திட்டக் குழுவில் பல முஸ்லீம்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மத அடிப்படை, ஜாதி, இன அடிப்படையில் குழுக்கள் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. டி. மாண்டி அவர்கள் ஆங்கிலோ இந்தியக் குழந்தைகளுடைய பரிதாபகரமான நிலைமை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை அரசு நிச்சயம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலித்து, அதற்கு ஆவன செய்ய விரும்புகிறது என்பதை அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பேசும்போது, அமைச்சர் பெருமக்கள் லயோலா கல்லூரிக்குப் போனால், அதைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றும், அதைப் போலவே அரசுக் கல்லூரிக்குச் சென்று பார்த்து அதில் தரம் தாழ்ந்து இருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள் என்றும், அதே நேரத்தில் அரசுக் கல்லூரியில் சேருகிற மாணவர்கள் இரண்டாந்தரம், மூன்றும் தரம் என்றிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே பெரு முயற்சி எடுத்துக் சொல்லித் தருகிற ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கப்படாத நிலைமையில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 1—00.)

ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லையென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 40, 45 நாட்களில் பல்வேறு ஆசிரியர்களின் கூட்டங்களில் நான் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை நான் சந்திக்கிற நேரத்தில், அவர்களிடம் பேசும்போது ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளேன். "நீங்கள் வெறும் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரியவில்லை. மிகச் சாதாரணக் குடும்பங்களிலிருந்து வருகிற மாணவர்களுக்குச் சொல்லித் தரும் பணியை ஏற்றுக்கொண்டுள்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ளீர்கள் மிகப் பெரிய சமூக சேவையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்று அவர்களை நான் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே அந்தக் கருத்தையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர், திரு. பக்கர் போன்றவர்கள், அவர்கள் எங்கேயோ பார்த்த ஒரு சம்பவத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஆசிரியப் பெருமக்கள் எல்லாரும் குடிப் பழக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதைப் போன்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னுலேயும் பேசியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படி மாமன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்து, பொது மக்கள் மத்தியில் பரவுமானால், ஆசிரியர்களைத் தாழ்வாக நினைக்கும் எண்ணத்தை உண்டாக்கி விடுமென்ற அச்சம் இருக்கிறது. நான் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், ஆசிரியர்கள் மது அருந்துவதை இந்த அரசு ஆதரிக்கவில்லை. மற்றவர்களைவிட, அவர்கள் மது அருந்துவதை வன்மையாக இந்த அரசு கண்டிக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அதுபற்றித் தகவல் தந்தால், நிச்சயம் கடும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆதரவாக, உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் பேசும்போது, பி.யூ.சி.வகுப்பை எடுத்துவிடுகின்றபோது, கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இழப்பு நேரிடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இப்போது செமஸ்டர் முறையில் கல்வியைப் போதித்துக் கொண்டிருப்பதால், இதுபோன்ற ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்காமலிருக்கத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்க, அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்களென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : செமஸ்டர் சிஸ்டம் என்பதற்கு விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : செமஸ்டர் முறையின் கீழ் படிக்கின்ற மாணவர்கள், நடத்தப்படுகின்ற பாடங்களை அவ்வப்போதே படிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களும் ஒழுங்காகச் சொல்லித் தர வேண்டும். கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகப் புகுத்தப்பட்டுள்ள சிஸ்டம், செமஸ்டர் சிஸ்டம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் பேசும்போது, 8ஆம் வகுப்புவரைக்கும் தனியாகப் படித்துவிட்டு வந்து, சேர்வது பற்றிய முறைபற்றி விமர்சனம் செய்தார்கள். அவசர கால

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

நிலை அமுலில் இருந்த நேரத்தில்கொண்டு வந்த புதிய உத்தரவை பற்றி விமர்சனம் செய்தார்கள். ஆனால், இந்த டெல்லியில் நடைபெற்ற கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கூடியபோது, இது மிகப் பெரிய சீர்திருத்தமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் குறிப்பிட்டார்கள். 6 வயதிலிருந்து 11 வயதானவர்கள், 11 முதல் 14 வயதானவர்கள், மற்றவர்கள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நூற்றுக்கு நூறு பேரும் பள்ளியில் படிப்பதில்லை. கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் 92, 54 சதவிகிதம்தான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊர்கள். இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அனர்கள் வேலை செய்ய விரும்புகிறார்கள். பெற்றோர்களுக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வந்து ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இல்லாத காரணத்தால், கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி தோல்வியைத் தந்துகொண்டிருக்கிறதென்ற கருத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கூறினார்கள், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். 8-ம் வகுப்புவரை அவர்கள் தனியாகப் படித்துவிட்டு வந்து சேர முடியும் என்ற நிலைமையில், அந்த 'டிராப்-அவுட்' பாதியில் விட்டுச் செல்லுகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கு, 'மல்டி பாயின்ட் என்ட்ரி'—பல முனையில் சேருகிற முறை நல்லதொரு தீர்வாக அமைந்திருக்கிறதென்பதால்தான் டெல்லியில் நடை பெற்ற கல்வி அமைச்சர்களின் மாநாட்டில் அதற்குப் பாராட்டு கிடைத்தது. அதிலே ஏதாவது தவறான காரியம் நடைபெறுகிறதென்ற நிலைமைகள் இருந்தால், அதிலே அரசு கவனம் செலுத்தி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலுள்ளசங்கடங்களைப் போக்குமென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாடத் திட்டச் சுமையைப்பற்றிப் பொதுவான சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டன. அதைப்பற்றி நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்து, அவ்வப்போது திருத்தங்கள் செய்வதற்கான அமைப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமென்ற உண்மையைச் சொல்வதன் மூலம் அச்சத்திற்கு இடமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். மேலைநாடுகளில் பள்ளியிறுதி வகுப்பில் படிக்கும் மாணவனுடைய அறிவுக்குச் சமமாக, இங்கே பட்டப் படிப்பில் படிக்கும் மாணவன் இருக்கிறான் என்று 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகச் சொன்ன குற்றச்சாட்டை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். உலகம் வேகமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் நிலைமையில், நாம் அரசியல் விடுதலை மட்டுமல்ல, அறிவுத் துறையிலேகூட விடுதலை பெற்றிருக்கிறோமென்று நிலைநாட்ட, அவர்களுக்குச் சமமாகப் பாடத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அறிவு வளர்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறோம். பழைய காலத்தையும், இந்தக் காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் காலத்தில் பிறக்கின்ற குழந்தைகள், அந்தக் காலத்தில் பிறந்த குழந்தைகளைவிட அறிவு முதிர்ச்சி உடையவர்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

களாக இருக்கிறார்கள். நாமே பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் காலத்திலே சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்ள ஆசிரியரை அமர்த்திக் கொண்ட பெரியவர்கள் இன்றைக்குக்கூட இருக்கிறார்கள். இந்தக் குழந்தைகள் சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்வதற்கான முயற்சியை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்களே சைக்கிள் ஓட்டத் தெரியுமென்று நம்மிடம் சொல்லும்போதுதான், அந்த உண்மை தெரிய வருகிறது. அறிவு வளர்ந்திருக்கிறதென்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். எனவே அந்த அளவுக்கு பாடத் திட்டத்தை உயர்த்த வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையில் அவற்றை உயர்த்தித்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அதை முறையாகச் சொல்லிக் கொடுப்பதல் மூலமும், சுவையாக அவைகளை உருவாக்குவதன் மூலமும் நாம் அந்தச் சுமையைக் குறைக்கலாம். மற்ற நாடுகளிலுள்ள அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப இந்த நாட்டு மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சி இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலிருந்து தவறிப் போக மாட்டோமென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்கின்ற புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி, தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பேசிய இந்தியப் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நானும் அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டேன். அவர் பேசியதற்குப் பின்னர், அவருடைய கருத்திற்கு மாறுக நான் பேசினேன். மற்ற கல்வி அமைச்சர்களும் பேசினார்கள். அங்கே கூடிய கல்வி அமைச்சர்கள் ஒருமித்த கருத்தோடு, இந்தத் திட்டம் தீவிரமாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன சில வார்த்தைகளை நமக்குச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளுள் மிக முக்கியமானது, இந்த மாறுதல் என்ன மாறுதல்? இப்படி, ஒரு கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். "There is no change" இந்த வார்த்தைகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கேதான் நான் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையை ஆராயக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் தமிழகத்திற்குப் புதிதாக இருக்கலாம். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையைச் சொன்னவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 1952–53-ல் பேர்றிஞர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் இந்தியாவில் உள்ள சிறந்த கல்வி அறிஞர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு அமைக்கப் பட்ட குழு, அகில இந்தியாவிலும்சுற்றுப்பயணம் செய்து அறிக்கை தந்திருக்கிறது. அந்த நாட்களில் சர்க்கார் பிரகரம் செய்த நூல்களில் அதிகமான அளவுக்கு விற்பனையான நூல் அந்த ரிப்போர்ட் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்போதெல்லாம் பி. டி. படித்த மாணவர்களுக்கு அது பைபிள்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

போன்றது. அந்த ரிப்போர்ட்டில்தான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்டர்மீடியட் வகுப்பு கூடாது, அதன் முதல் ஆண்டை எடுத்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும், கல்வி பயன் உள்ளதாக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில உண்மைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாழ்க்கையிலே மாணவர்கள் ஒரு நம்பிக்கையோடு இருக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை முடிக்கின்ற அத்தனை மாணவர்களும் கல்லூரிக்குப் போய் பொறியியல், மருத்துவக் கல்வி என்று படித்துவிட்டு, ஒரு தொழிலைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்களென்ற நிலைமை நிச்சயமாக இல்லை.

(பிற்பகல் 1-10.)

அப்படிப்பட்டவர்களிலே 10 அல்லது 20 சதம்தான் கல்லூரிக்கு வருகிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் அத்தோடு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை முடித்துவிட்டு, வாழ்க்கையிலே இறங்கக்கூடிய நிலைமையிலேதான் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே அந்த மாணவர்கள் தாங்கள் படித்த கல்வியோடு வாழ்க்கைப் பிரச்சினையைச் சந்திக்கின்றபோது, அவர்களை நாம் முறையாக, அதற்குரியவர்களாக, தகுதி படைத்தவர்களாக ஆக்கவேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. பல துறைகளுக்கும் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட அந்தப் பாடத்திட்டம், கல்வித் திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை. படிக்கின்ற மாணவர்கள் எதற்குத் தகுதி படைத்தவர்கள் என்று கேட்டால், எதற்குமே தகுதி படைத்தவர்களாக இல்லை என்ற பதிலைத்தான் கூறவேண்டும். பள்ளிப் படிப்பு புள்ளிக்கு உதவாது என்ற பழமொழி அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. கல்வி பயன் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் ஏதாவது ஒரு தொழிலைக் கற்றிருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சீர்திருத்தம் தேவை என்கிறோம். அவர்களுக்கு அது தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதால், ஏதாவது ஒரு வாழ்க்கையை, கையறு நிலையிலே, பரிதாப மான நிலையிலே இருப்பவர்களுக்கு, நல்லதாக ஆக்க வேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறோம் அதற்காகத்தான் ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் சொல்லித் தரவேண்டும் என்று இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அன்றைக்கு கிராமங்களிலே மற்ற இடங்களிலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே 14 அல்லது 15 வயது வரை படித்து முடித்த [redacted] நகரங்களிலே கல்லூரிகளிலே வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். நூறு [redacted] பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சொற்பொழிவு செய்து, [redacted] வளர்க்க முயற்சி செய்வது என்பதே

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

தவறான முடிவாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அளவிலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் இதற்கு முன்னாலே அங்கேயே இன்னும் ஒரு ஆண்டு படிக்க வேண்டும். அந்தப் படிப்பும் வகுப்பிற முறையிலேயே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். 40 அல்லது 50 பேர்கள் உள்ள வகுப்புக்களாக இருக்க வேண்டும், அவர்களுக்குச் சொல்லித்தருகிற ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டும், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால், அவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சி நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே அந்தச் சீர்திருத்தத்தை அன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரையிலே தமிழ் நாட்டிலே இல்லை. இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் அந்தச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு, அது முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளில் பல்வேறு இடங்களிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் அப்படி இடங்களைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை என்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே இதுவும் ஒரு காரணமாகும். ஆகவே இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சீர்திருத்தம் பள்ளி மாணவர்களுக்கு உண்மையான அறிவு வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயம் கிடையாது. தொழில் பயிற்சி பெற அவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருகிறோம்.

மாணவர்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கிற அமைதியின்மைக்குக் காரணம், '' என்னிடத்திலே நூறு மாணவர்களைத் தந்தால், இந்த நாட்டையே உயர்த்திக் காட்டுகிறேன் '' என்று சுவாமி விவேகானந்தர் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு '' என்னிடத்தில் 10 மாணவர்களைத் தந்தால் இந்த நாட்டையே குட்டிச் சுவராக்கிக் காட்டுகிறேன் '' என்று சொல்கின்ற புதிய விவேகானந்தர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதற்குமேலே கல்லூரியிலே பி.யூ.சி. படிக்கின்ற மாணவர்கள் இந்த மதபோதனை இன்மையால் அமைதியில்லாத நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள் என்ற வருந்துகிற செய்தியை இங்கே சொல்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு இது முடிவான உண்மை. இந்தச் சீர்திருத்தம் மூலமாக அந்த அமைதியின்மை பலவீனப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இந்தத் திட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் இதுவரைக்கும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற கல்வியாக இருந்தாலும், உயர்நிலைப் பள்ளியில் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இந்தப் புதிய சீர்திருத்தத்தின் மூலமாகக் கிடைக்க இருக்கிறது. அந்தக் கல்வி பரவலாக ஆகின்றபோது, பொதுவான அறிவின் தரம் உயரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. சோவியத் யூனியனிலே முதன்முதலாக சந்திரனுக்கு ராக்கெட் விட்டபோது, அங்கிருந்த பிரதமர் குருஷேவ் அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள், '' மற்ற நாடுகளைவிட உங்கள் நாட்டில் சிறந்த சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கின்றீர்கள், இது எப்படி சாத்தியம்?''

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

என்று. '' எல்லா மட்டத்திலும், எல்லோருக்கும் இலவசமாகக் கல்வியைத் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் அறிவின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது '' என்று அவர் சொன்னார்.

இலவச அடிப்படையில் இன்னும் கொஞ்சம் உயர் கல்வியைக் கொடுத்தால், அங்கேயிருந்து சிறந்த அறிவாற்றல் பெற்ற மாணவர்கள் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். அவர்களுக்கும் நாட்டிற்கும் பயன்படக்கூடிய முறையிலே நிலைமைகளை உருவாக்குவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இது ஒரு சிறந்த சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி வரவேற்றிருக்கிறீர்கள். அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பிரதமர் அவர்கள் கூறியதற்குக் காரணம் என்ன? அது நாமே செய்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு குழப்பம் தான். இது சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களுடைய கருத்தின் அடிப்படையிலே 10 பிளஸ் 2 என்பதை பள்ளிகளில் வைத்தால் வசதியாக இருக்கும். வேறு இடங்களிலே வேண்டாமா என்று கேட்டால் அங்கு வைக்கக்கூடாது. அப்படி வைக்கலாம் என்று சொல்ல வேண்டுமானால், பழைய இண்டர்மீடியட்டையே நீடிக்கலாமே என்று சொல்லவேண்டியிருக்கும். அந்த அடிப்படையிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்பது உண்மையானால், அதை உயர்நிலைப் பள்ளியிலேயே வைக்க வேண்டும். அது தொடர்பாக வரக்கூடிய எண்ணமாக இது இருக்கும். '' இப்போது அங்கேயே வைக்கலாம். பின்னால் காலேஜ்களைப் போல தனியாக வைக்கலாம். இது என்ன மாறுதல்? இது என்ன திட்டம்? ஒரு உருப்படியான திட்டமா?'' என்று பிரதமர் சொன்னால், அதற்கு நாம் ஜவாப்தாரி அல்ல. இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி இந்த முடிவோடு இருக்கிறது. கல்லூரிகளில் இருக்காதா என்றால், சில நிலைமைகளைச் சந்திப்பதற்கு சில கல்லூரிகள் வரலாம். அது இந்த விதிக்கு விலக்காக இருக்கலாம். இதை நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

'ஏ' விங்கைப் பொறுத்த மட்டிலும், 'பி' விங் ஆசிரியரைப் பொறுத்த வரையில், இணைப்புத் தேவை என்பதைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்பதை அறிந்து, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு செய்யும். பல்வேறு அவதானத்துக்கு ஆட்பட்டிருக்கின்ற ஆசிரிய பெருமக்களுடைய நிலைமைகளை கவனித்து இணைப்பு உருவாக்கும் [illegible] ஒரு உறுதியை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு[illegible]

[illegible] தேர்வு முறையைப் பாராட்டினார்கள். மாண்புமிகு [illegible] அறிவழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவர் [illegible] எழுதி அப்படியும் தேறவில்லை என்றால், [illegible]படாமல், கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ள,

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

லாம் என்ற அடிப்படையில், இந்தச் சீர்திருத்தத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். உதாரணம் சொல்லவேண்டுமென்றால், மார்ச்சில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதி, கணிதத்தில் தவறுகிறான் என்றால், அவன் அக்டோபரிலே எழுதினால் அப்போது அவன் கணிதத்திலே தேறிவிடுவான். அந்த மாதிரி இரண்டாவது முயற்சி ஆர்வத்தோடு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம். அக்டோபரிலே கணிதத்திலே தேறி, தமிழிலே, ஆங்கிலத்திலே தேற வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த முறை ஒரு இக்கட்டான, முறைகேடான ஒன்றாக நமக்குப் படுகிறது. அதைப் போக்கத்தான் இந்த முக்கிய மான சீர்திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேறுவதற்கு மார்க்கு 60 என்று வைத்திருக்கிறோம். 35 அல்லது 40 என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 60 மார்க்கு வாங்கினால்தான் தேர்வு என்று சொல்லியிருந்தால், அதனாலேயே அவர்கள் தேறவில்லை என்று குறை சொல்லியிருப்பார்கள். மற்ற படி இதிலே மாற்றம் இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் மாணவர்களிடையே சமய பாடம், சமய பொறுப்பு இவைகளைப் பரப்புவதைப் பற்றி கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பக்கர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், நீதி போதனை செய்ய வேண்டும், மத போதனை செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி விட்டதாலேயே, இப்போது அது இல்லை என்று பொருள் அல்ல. இப்போது செய்யப்பட்டு வருகின்ற நீதி போதனையை யாரும் தடை செய்யவில்லை. நீதி போதனை தனிப் தேவையில்லை என்று யாரும் கூறவில்லை. நீதி போதனை பட்ட மனிதனுடைய உரிமையாக இருக்கின்றது. அவர்களை நல்லவராக்குகிறது. அந்த நல்ல முயற்சி பயன் தருகிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அறிவும் ஆற்றலும்

(பிற்பகல் 1-20)

தருவதோடு நின்றுவிடுமானால், படித்தவர்கள் தவறான வழியிலே செல்ல ஆரம்பிப்பார்களேயானால், சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவார்களேயானால், நிச்சயமாக இந்தச் சமுதாயம் தாங்காது என்ற அடிப்படையிலேதான் 'படித்தவன் பாவம் செய்தால் ஐயோ என்று போவான்' என்ற கருத்தைப் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். படிப்பை மட்டும் சொல்லித் தந்து விட்டுவிடாமல், நல்ல கொள்கைகளையும் சொல்லித் தருவது நீங்காக் கடமையாகும். நீதி போதனை கல்வித் திட்டத்திலே ஒரு பங்காக இருந்தால், கல்விப் பணி தொடர்ந்து செழிக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீதி போதனை என்ற

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

அடிப்படையிலே எத்தனையோ கருத்துக்களைச் சொல்லி வந்ததற்குப் பின்னாலும், சிலர் சமுதாயப் பற்றும், கடமையுணர்வும் இல்லாமல் நடப்பதைக் காணும்போது, நமக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. பல பெரியவர்கள் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள், மசூதிக்குப் போகிறார்கள், சர்ச்சுக்குப் போகிறார்கள். நம்பிக்கையிலே நல்ல முறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; பல நல்ல கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சில நிலைமைகளில் சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்து, அவர்கள் இயங்குவதில்லை. அவர்களுடைய நன்மையும் சமூக நலன் என்ற நிலையிலே வருகின்றபோது, அதற்கு மாறுகக் கூட சிலர் நடக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை இன்று நாட்டிலே பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களை வியாபாரங்களில் பார்த்திருக்கலாம். 25 சதவீதம், 30 சத வீதம், 40 சத வீதம் என்று இலாபம் பெறுகிறபோது, இது கொள்ளை இலாபம், சமுதாயக் கொள்ளை என்ற எண்ணம் அந்த நல்லவர்கள் உள்ளத்திலே ஏற்படுவதில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் நல்லவர்கள்தான். நீதி போதனையை உணர்ந்தவர்கள்தான். ஆனாலும் அவர்கள் புரியாமல் நடக்கிறார்கள். அதிக லாபம் என்பது ஒரு சமுதாயக் கொடுமை, கொள்ளை என்ற உணர்வை நாம் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில்தான் நாம் காரியங்களை நிறைவேற்ற ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். சமுதாயப் பொறுப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. அறிவை வளர்த்து, ஆற்றலையும் வளர்ப்பது நீதி போதனை என்ற அளவிலே நிலைமையை உண்டாக்கிடுவோமேயானால், கல்வி முழுமை பெறும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இதைத்தான் பலபேர் பல சந்தர்ப்பங்களிலே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

''உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்''

என்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் கற்றவர்கள் அறிவு இல்லாமல் இருக்கக் கூடிய நிலைமைகளை மாற்றி, அவர்களை அறிவுள்ளவர்களாக மாற்ற, கல்வித் துறையிலே பாடத் திட்டத்தில் தேவைப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரும் என்ற உறுதிமொழியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] கருத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்னால், என்னுடைய கருத்து [illegible] ஏற்கத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்விலே பலமுறை [illegible] மாணவர்களை கல்லூரியிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகிற நிலை [illegible] என்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொன்ன கருத்து, [illegible] பாடங்களிலும் ஏதாவது ஒரு பாடத்தில் மாண [illegible] பெற முடியாத நிலைமை இருக்கலாம். இங்கி [illegible] பாடங்களில் மாணவர்கள் விருப்பப்படுகிற [illegible] வெற்றி பெற்றாலே போதும் என்றிருக்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. க. அறிவுமுகன்]

கிறது. அதைப்போல ஒரு புதிய திட்டத்தை இங்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களும், மற்றவர்களும் கட்டிடங்களைப்பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1976-77ஆம் ஆண்டில் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக 12 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருந்தது. 1977-78-ஆம் ஆண்டு 31 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரசு துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு 1976-77ஆம் ஆண்டு 12 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு 9 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கு ஏறக்குறைய 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள் 1976-77 ஆம் ஆண்டில். இந்த ஆண்டு அதற்கு 7 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரசு கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள், நகராட்சி ஆரம்பப் பள்ளிகள், தனியார் ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கு 1976-77ஆம் ஆண்டு எந்த விதத் தொகையும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு 3 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதோடு அடுத்த ஆண்டு ஏறக்குறைய 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்த கட்டிடச் செலவுக்காக ஒதுக்குவதற்கான திட்டத்தைத் தயாரிக்க நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பள்ளியிலே சேர்க்கும் மாணவர்கள் குறித்து ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 1975-76 ல் இரண்டு இலட்சம் மாணவர்களைப் புதிதாகச் சேர்ப்பதற்கான குறியீட்டை வைத்துக்கொண்டு செயல்பட ஆரம்பித்து 23,818 பேரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 1976-77-ல் இதே 2 இலட்சம் குறியீட்டை வைத்துக்கொண்டு 2 இலட்சத்து 2 ஆயிரம் பேரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அந்தக் குறியீட்டை எட்டிவிட்டோம் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகங்களைப்பற்றிப் பலபேர் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது இன்றைக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை வந்தடைந்திருக்கிற காரணத்தால், சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். [illegible] பற்றி மத்திய சர்க்காரின் யூனிவர்சிட்டி இராண்ட்ஸ் கமி[illegible] நம்முடைய அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்திவிட்டு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே பேசிய அந்த பேச்சின் அடிப்படையில் நம்முடைய இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னலஜி என்ற ஸ்தாபனத்தையும் அழகப்பச் செட்டியார் காலேஜ் ஆஃப் டெக்னலஜியில் இருக்கிற கெமிக்கல் டெக்னலஜி, லெதர் டெக்னலஜி, டெக்ஸ்டைல் டெக்னலஜி ஆகிய துறைகளையும் கிண்டியிலுள்ள காலேஜ் ஆஃப் இன்ஜினியரிங்கையும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஸ்கூல் ஆப் பிளானிங் அண்டு ஆர்க்கிடெக்சர் என்ற பகுதிகளையெல்லாம் சேர்த்து இணைத்து சென்னையில் ஒரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இது அமையும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரை, சென்னை பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மாநிலக் கல்வி அமைச்சர் இணை வேந்தராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டுக்கு மத்தியில் ஒத்துக்கொள்ளாத நிலைமையில், அது பற்றி நம்முடைய அதிகாரிகள் அங்குள்ள அமைச்சர்களிடம் பேசி அவர்களை ஒத்துக்கொள்ளச் செய்து மாநில கல்வியமைச்சர் என்ற முறையில் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் இணை வேந்தராக இருக்க உரிமையும், வாய்ப்பும் பெற்றிருக்கிற சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, இப்பொழுது இருக்கிற சட்ட முன்வடிவுகளிலே திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரியில் அதிகப்படியாக மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பைக் குறித்துப் பேசப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 400 பேரை பாலிடெக்னிக்குகளிலே அதிகமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது மூன்று பாலிடெக்னிக்குகளை உருவாக்கியதற்குச் சமமானது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு அத்தகைய நிலைமைகள் இந்த ஆண்டு உருவாகியதோடு நில்லாமல், பொறியியல் கல்லூரியிலே கூடுமானவரைக்கும் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்தி பொறியியல் துறையிலே மாணவர்களுக்கு இருக்கிற ஆர்வத்திற்கேற்ப வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் இந்த அரசு உருவாக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலிருந்து எஸ். எஸ். எல். சி. பரிட்சையில் முதல் வரும் மாணவனுக்கும், மாணவிக்கும், தங்கப் பதக்கமும் அதே போல் இரண்டாவதாக வரும் மாணவ, மாணவிக்கு வெள்ளிப் பதக்கமும் அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவிருக்கிறோம். முதல் 10 மாணவ, மாணவியர்களுக்கு நற்சான்றிதழ் வழங்கப்படும். அதேபோல் ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளிகளில் முதல் வரும் மாணவனுக்கு தங்கப் பதக்கமும், இரண்டாவது வரும் மாணவனுக்கு வெள்ளிப் பதக்கமும், முதல் 5 மாணவர்களுக்கு நற்சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

லோயர் கிரேடு பணியிடங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இடைநிலை ஆசிரியர் பணியிடங்களான மாற்றப்படுகின்ற நிலை இருந்து வருகிறது. அந்த வகையில் இந்த ஆண்டிலும் ஒரு ஆயிரம் பணியிடங்கள் உயர்த்தப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சென்னைக்கு வருகிற ஆசிரியர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் ஒரு திட்டத்தை செயல்படுத்த எண்ணியிருக்கிறோம். சென்னைக்கு வெளியூரிலிருந்து வருகிற ஆசிரியர்கள் பல்வேறு ஓட்டல்களில் தங்கி அவதிக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி ஒரு விடுதி கட்ட முடிவெடுக்க இருக்கிறோம் என்ற செய்தியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக பணியில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவக் கல்லூரியிலோ, பொறியியல் கல்லூரியிலோ அவர்கள் படிக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் படிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால், ஆண்டுதோறும் 80 மாணவர்களுக்கு ஒரு மாணவருக்கு 500 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை தர அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்ற சந்தோஷமான செய்தியை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படித் தர ஆரம்பித்தால், 4 ஆண்டு காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 400 பேராக அது இருக்கும் என்பதோடு அதற்கு ஆகும் தொகையை ஆசிரியர் நலநிதியிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்துள்ளோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டம் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய நல்ல கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கின்ற இந்த அரசுக்கு சிறிய முறையில் பல்வேறு கருத்துக்களை கடந்த 3 நாட்களாகத் தந்த உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய காலை அலுவல்கள் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் பிற்பகல் நான்கு மணிக்குக் கூடும். அதுவரையில் அவை ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 4-00 மணி)

(பிற்பகல் 4—00).

அலுவல் பிற்பகல் 4 மணிக்கு மீண்டும் கூடியது.

3. அரசின் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(2) ''தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி'' பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அரசின் மூன்று தீர்மானங்கள் இன்று விவாதிக்கப்பட இருக்கின்றன. முதல் தீர்மானத்திற்கு இரண்டு மணி நேரமும் மற்ற இரண்டு தீர்மானங்களுக்கு ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஒதுக்குகிறேன். விவாதத்தில் பங்குபெறும் உறுப்பினர்கள் தங்கள் நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு நேரத்தில் முடிய ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

''சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு @ பரிசீலனைக்கு எடுத்து கொள்ளப்பட வேண்டும்''

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

''சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கைவிளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்''.

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் தில்லாவில் திருவாடானை தாலுகாவில் தொண்டி என்ற பெரிய துறைமுகப் பட்டணம் உண்டு. அது சிலப்பதிகாரத்திலே இடம் பெற்ற தொண்டியன் துறைமுகமாகும். எனக்கு இப்போது 75 வயதாகிறது. என்னுடைய சிறிய தாயாரை அந்த ஊரிலிருந்து [illegible] முதலாளி சாமி அந்தக் காலத்தில் சிலோன் [illegible] செட்டிநாடு பகுதிகளுக்கு எக்ஸ்போர்ட்

பார்மா தேக்கு மரக் கட்டிடங்களாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அவற்றையெல்லாம் பிரித்துக் கூட இப்போது பல லட்ச ரூபாய்களுக்கு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆந்து மாதமென்னால் தொண்டி துறைமுகத்தில் வந்து இறக்கிய வைதான். முந்து வேலம் அந்தத் துறைமுகத்தில் உண்டு. ஒரு நாளைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கே வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் வாரிகள் கிடையாது; ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான வண்டிகள் மரங்களை ஏற்றிச் செல்லும். வாரிகள் வந்ததற்குப் பிறகு மரங்களை கூலி ஆட்கள் அங்கே வேலை செய்து வருகிறார்கள். இப்போது அந்தத் துறைமுகத்தில் முந்து சிலாபம் நடக்கவில்லை. அங்கிருந்து அந்தத் துறைமுகம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. அப்படிப்பட்ட அந்தத் துறைமுகத்தைப் பற்றி இன்றைக்கு வந்துள்ள நம் அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. ''இதற்கு முன்னால் இங்கே இருந்திருக்கிறீர்களே, ஏன் அதைப் பற்றிச் சொல்லி செய்து கொள்ளவில்லை ?'' என்று கேட்கலாம். ஒவ்வொரு தடவையும் நான் சொல்லாமல் இருந்தது இல்லையாது. எப்போதும் சொல்லும் கருத்து தான் இது. கவர்னர் கூட அங்கே வந்தார்கள். அங்கே டி.பி. இருக்கிறது தங்குவதற்கு. காலேஜிலிருந்தெல்லாம் வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி உள்ள அந்தத் துறைமுகம் இப்போது தேடுவாரற்று இடக்கிறது. அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்திருத்தினால், ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் இந்த தொண்டியன் துறைமுகத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூட அது தெரியும். ''இல்லை, தெரியாது'' என்று சொல்கிறார்களோ என்னவோ. அப்படித்தான். இராவணன் சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் வைத்திருந்த இடம் வட இந்தியாவில் இருக்கிறது என்று யாரோ சொன்னதாகப் படித்தேன். அதைப்போல இந்த இடத்தையும் வடக்கே இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சொல்வார்கள். ஆனால் இது திருவாடானை தாலுகாவில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அது என்ன தொண்டியன் என்று இருக்கிறது?

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : ஆமாம். நீங்கள் நன்றாக சிலப்பதிகாரத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சிலப்பதிகாரத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதில் உறுப்பினர் சொன்னதைப் [illegible] இவ்வளவு தான் தேடவேண்டும்.

திரு ஏஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அப்படிப்பட்ட தொண்டி யன் துறைமுகத்தை அரசு கவனிக்காமல் இருப்பது நமது துரதிருஷ்டம். தூத்துக்குடியில் ஏராளமாக முத்துக் குளிப்பது போல அங்கேயும் குளித்தார்கள். என்ன காரணத்தாலோ அது துருப்பிடித்த இடமாகிவிட்டது. மறுபடியும் அந்தத் துருவைத் துடைத்து நல்லமுறையில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் குளச்சல் பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறது. மற்ற 6 துறைமுகங்களைப் பற்றியும் இருக்கிறது. பெரிய துறைமுகங்களாகிய தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம் போன்றவை பற்றியும் சிறிய துறைமுகங்கள் பற்றியும் செய் யப்பட்டிருக்கின்றது. தொண்டி துறைமுகத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். எதிலுமே நாம் கவனம் செலுத்தினால்தான் வரும். அமைச்சர் ஒரு காட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தாலும், அங்கே கூட்டம் வந்துவிடும். பஸ் ஸ்டாண்டை ஒரு காட்டில் கொண்டு போய் வைத்தால், அங்கே கூட கூட்டம் வரத்தான் செய்யும். "கருடா சௌக்கியமா" என்றால் இருக்கிற இடத் தில் இருந்தால்தான் சௌக்கியம் என்றாகும். அதைப்போல எதுவுமே நல்லமுறையில் இருந்தால்தான், கவனத்தை இழுக் கும். சர்க்கார் கணக்கைப் புரட்டினால், அதனுடைய வரு மானம் எல்லாம் தெரியும். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிறைய நேரம் எடுத்து வளர்த்தக் கூடாது என்று தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் பாக்கிக் காலத்தை அவர் கையை வைத்துத்தான் ஓட்டவேண்டும். அதனால் சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பெரிய மீன் பிடிப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. திருப்பாலக்குடி, மோறுப்பண்ணை, முள்ளிமுனை, நம்புதாளை, காரங்காடு, சுந்தரபாண்டியப் பட்டணம், தேவிபட்டணம் போன்ற ஊர் களில் மீன் பிடித் தொழில்தான் நடக்கிறது. மீனவர்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்லிவிடும். ஒரே ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மீன் பிடிக்கிற தொழிலைத் தவிர வேறு தொழில் கிடையாது. சங்கு குளிப்பதும் நடக்கிறது. அவர் கள் தங்கள் போட்டுகளைக் கொண்டு வந்து கரையில் கட்ட இடமில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பற்றிய புத்தகம் கூட இருக்கிறது. வேண்டுமானால் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். திருப்பாலக்குடி, மோறுப்பண்ணை, முள்ளி முனை, காரங்காடு போன்ற இடங்களில் கல் கட்டி போட்டு அதற்கு வழி செய்து கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். [illegible] அங்கே பிடிக்கிற மீன்களை வாங்கள், வாங்கள் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள், இப்போது [illegible] கொச்சிக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அதை மாற்றினால் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், சந்தர்ப்பத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு போட்டி பிழைத்து

வேண்டிய வழி ஏற்படும். இதையெல்லாம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4—10]

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்களே, தொழில் துறை சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற பாலிசி நோட்டிலே, முதல் பக்கத்தில், முதல் பாராவில், முதல் வரியில், சில ஆண்டு களாக தமிழகத்தில் தொழில் துறையிலே திருப்திகரமான அபிவிருத்தியில்லை என்று உள்ளது. அதைப் படிக்கும்போது, எனக்குப் பழைய நினைவுகள் வருகின்றன. தமிழகத்தில் பெருந்தலைவர் திரு காமராஜர் அவர்கள் முதல்வராகஇருந்த சமயத்தில், தொழிலமைச்சராக இருந்தவர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள். அவர்கள் இருந்த காலத்தில், "அகில இந்தியாவிலேயே பஞ்சாப் மாநிலம் தொழில் துறையில் முன்னணியில் இருக்கிறது ; தமிழகம் இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது" என்று இந்தச் சபையிலும், கீழ் சபையிலும் பெரு மிதத்துடன் சொன்னார்கள். அதற்கு நேர் மாற்றமான நிலையை, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் துவக்க வாக்கியத்திலே காண்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு எந்த நிலையில் இருக் கிறதென்றால், அகேகமாக இந்திய தேசத்தில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 8 அல்லது 10-வது இடத்தில் இருக்கக்கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒரு நிலை. இதை வெகு விரைவில் திருத்தி அமைக்க முயல வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லு கிறேன். இந்த அறிக்கையிலே மேலும் ஒன்றைச் சொல்லு கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே சுமார் 50,000 தொழிற் சாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறியிருக் கிறார்கள். பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் 50,000. ஆனால் நடைமுறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிற தொழிற் சாலைகள் எத்தனை? அரசாங்கத்திடம் உதவி பெற்று, அரசாங்கத் திட்ட அடிப்படையிலே தொடங்கப்பெறும் தொழிற்சாலை களில் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய லாபம் கிடைப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக, சில தொழிற்சாலைகள் பெரும் நஷ்டத்திற்குள் ளாகின்றன. வாங்கிய கடனை வங்கிக்கோ அல்லது அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கோ திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்பதிலிருந்து நஷ்டப்படக்கூடிய நிலை எவ்வளவு தெளிவாக நிரூபணமாகிற தென்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்க முடியும். தொழில் பின்ன டைந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, எனக்கு ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது. எல்லாக் கிராமங் களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்த திட்டத்தின் எதிரொலியாக மின்சாரப் பற்றாக்குறை நம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் [1977 ஆகஸ்ட் 25

மாநிலத்தில் ஏற்பட்டது. மிகச்சொற்ப எண்ணிக்கையிலானவர்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள்தான். மிகச்சொற்ப கூட்டுப்பாட்டிலும், அவர்கள் ஒரு ஆண்டிலே எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமோ அதில் பாதி அல்லது முக்கால் பாகம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நஷ்டத்திற்கு அது ஒரு காரணம். பல காரணங்கள் இருந்தாலும், இது அடிப்படைக் காரணமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு மேலும் 10,000 தொழிற்சாலைகளைத் திறக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க, பாராட்டத்தக்க முயற்சி. நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே தொழில் ஆரம்பித்தவர்கள் நஷ்டத்தில் அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, மேலும் புதிய தொழிற்சாலைகளைத் துவக்குவது என்பது கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. ஏன் இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அரசு நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்த நஷ்டம் வராதபடி அதற்கு நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அந்த மருந்தைச் செய்யாமல் மேலும் புதிய தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பது என்பது, ஓட்டைப் பாத்திரத்தில் தண்ணீரை நிரப்புவதற்குச் சமமாகும். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் நம்முடைய நிதியை தொழில் துறைக்கு நாம் ஒதுக்கு கிறோம். இந்த நிதியிலிருந்து பெருவாரியான தொகை சிறு தொழில்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, பெரும் தொழில்களை நம்முடைய நிதியைக் கொண்டு துவக்குவது விரும்பத்தக்கதல்ல. அப்படி என்றால் பெரும் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திற்குக் கூடாதென்று சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். மத்திய அரசு நமக்கு நிதியை ஒதுக்குகிறது. அந்த நிதியைக் கொண்டு தமிழகத்தில் சில தொழில்களை துவக்கப்படுகின்றன. அப்படித் துவக்கும் தொழிற்சாலைகளைப் பெரிய தொழிற்சாலைகளாகத் துவக்க நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். புதிதாகத் தொழில்களைத் துவக்குபவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் அளவுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். 5,000 ரூபாய் வைத்துள்ளவர்கள் 25,000 ரூபாய் கடன் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் சட்ட திட்டங்களிலே இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே புதிய தொழில் செய்பவர்கள் ஈடுபட்டால், கடன் தொகையை பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அதற்காகச் [illegible] 5,000 ரூபாயிலிருந்து 2,500 ரூபாய் செலவழித்துவிடும் [illegible] இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டும். [illegible] பெறுவதற்குரிய சட்ட திட்டங்கள் எளிமையாக்கப் [illegible] அப்படி ஒருவர் கடன்கேட்டு அப்ளிகேஷன் கொடுத்த [illegible] மூன்று மாதங்களுக்குள் கவனிக்கப் [illegible] முறையில் அப்ளிகேஷன் இருந்தால், கடன்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. கே. எஸ். அப்துல்வகாப்]

கொடுக்க வேண்டும்; சின்னஞ் சிறுமையில் இவ்வளவும், மூன்று மாத காலத்திற்குள் முடிவான ஒன்று பதில் சொல்லப்பட வேண்டும். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜில்லாவாரியாக ஆங்காங்கு தொழில் துறை அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பொது மக்கள் தொடர்பு கொள்ளும் நிலை திருப்திகரமாக இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். பலர் என்னிடத்தில் அதைப்பற்றிக் குறை சொன்னார்கள். யார் யார் அலுவலகத்தில் உள்ளவர்களைக் கவனிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட மரியாதை நடக்கிறது. அப்படி கவனிக்காதவர்களை பிழுங்கின நடத்துவது போன்ற நிலையிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்க உத்தரவு போட்டு, இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோல் பதனிடும் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாடு அகில இந்தியாவில் முதல் இடத்தில் இருக்கிறது. இந்தியா பூராவிலும் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலிலே, சுமார் முக்கால் பாகு தோல் தமிழகத்தில் தயாராகிறது. இதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி பெருவாரியான அளவுக்குக் கிடைக்கிறது. வேறு எந்தத் துறையிலும் சம்பாதிக்காத அளவுக்கு தோல் பதனிடும் தொழில் மூலமாக அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. இந்தத் தொழில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை நல்ல ஆதாயம் அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. துரதிருஷ்டவசமாக கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இந்தத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு மிகுந்த சிரமங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. ''பினிஷ்டு லெதர்'' தான் அனுப்பப்பட வேண்டு மென்று சொல்லி, ''செமி-பிராசல்டு லெதர்'' அனுப்ப வேண்டும் என்றால், அதற்கு ஒரு ''கோட்டா'' வைத்தார்கள். அதனால் பழைய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் வியாபாரம் நசித்து அல்லல்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்னியச் செலாவணி சம்பாதிக்கக் கூடிய வியாபாரமாக அது இருப்பதால் இரண்டு வருடங்களில் மூன்றுமுறை ''ரிவேல்யுவேஷன்'' செய்ததால், ஒவ்வொரு முறையிலும் பல லட்சம் ரூபாய் அந்தத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இந்த நிலையிலே அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு புதிய தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க முயற்சித்துள்ளார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை ''பினிஷ்டு லெதர்'' தான் அனுப்ப வேண்டுமென்பதால், அதைத் தயாரிக்க முயற்சித்துள்ளார்கள். கோடிக்கணக்கில் முதல் போட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 4, 5 பேர்கள் முயற்சி எடுத்து, புதிய தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய வெளிச்சங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வர வழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. வெளிநாட்டு செலாவணிக்கு இம்போர்ட் டியூட்டி 50 சதவிகிதம். ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] 1977 ஆகஸ்ட் 25

மெஷின் வரவழைத்தால், 55 லட்ச ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டும். இது அநியாய வரி. மிக அதிகமான வரி. அவர்கள் நலிந்து போனவர்கள். புதிய தொழிற்சாலையைத் துவக்கும்போது, இப்படி வரி போட்டால், அவர்கள் அதைத் தாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, இந்த வரியை வஜா செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால், அந்த வரியைக் குறைக்க அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

அரிய ஸ்ரிலே புதிதாக சிமெண்ட் பேக்டரி ஒன்று ரூ. 29 கோடி மூலதனத்துடன் தொடங்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. இந்த வருடம் தொடங்கப்படவிருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையிலே காண்கின்றேன். அது வரவேற்கத்தக்க, பாராட்டுதற்குரிய முயற்சி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் தமிழகத்தில் ஒரு 6 மாதத்திற்கு முன்பு சிமெண்ட் எல்லோருக்கும் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் 6 மாதமாகப் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இந்தப் புதிய தொழிற்சாலையைத் தொடங்கிய பிறகு, இந்தப் பற்றாக்குறை நீங்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பற்றாக்குறைக் காலத்திலே "பிளாக் மார்க்கெட்" நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. இதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய தேசத்திலே நம்முடைய கடற்கரைதான் பெரிய கடற்கரையாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இரண்டாவது இடமாவது நமக்கு இருக்கலாம். கடற்கரையில் கிடைக்கும் பொருள்களை வைத்து, தொழில்கள் ஆரம்பிக்க நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உப்பு உற்பத்திக்கு என்று ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த உற்பத்தித் தொழிலை விரைவுபடுத்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடல் சம்பந்தமான மீன் வகைகள், இரால் வகைகள் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்க முடியாது. கேரளாக்காரர்கள் மீனையும் இராலையும் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துகின்றார்களோ அதிலே பாதி அளவுக்குக்கூட நாம் பயன்படுத்தவில்லை. இந்தத் தொழிலை விரிவுபடுத்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, செயற்கை வைரங்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இது இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் அதிகமாகத் தயாரிக்கப்படுகிறது. இத்தத் தொழிலுக்கு சிக்கல்கள் இருப்பதாக தொழிலிலே இருப்பவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அதற்கு மானியங்கள், கடன்கள் கொடுத்து அந்தத் தொழிலை விரிவுபடுத்த உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில்துறைபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச அனுமதி தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அடிப்படையான ஒரு விஷயத்தை நான் இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். தொழில் நல்ல முறையிலே வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற கருத்து எங்கும் இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் தொழில் துறை வளர்ச்சி நம்முடைய மாநிலத்திலும், அநேகமாக எல்லா இந்திய மாநிலங்களிலும், சீரான முறையிலே இல்லை என்று பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். தொழில் துறை சிறந்த முறையிலே வளர வேண்டும் என்றால், அது தானாக வளர முடியாது. தொழில்களில் பல தொழில்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. தொழில்துறை வளர வேண்டுமானால், வாங்குகின்ற சக்தி மக்களுக்கு வளர வேண்டும். அதுதான் முக்கியம். மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லாத நாட்டில், சிறு தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் இருந்தாலும், உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை விற்பனை செய்ய முடியாத அளவுக்குத் தேக்க நிலை ஏற்பட்டால், அதன் காரணமாக தொழில் துறை பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படும். வெளி நாடுகளில் தொழில் துறை வளர்ந்திருக்கிறது. விவசாயம் நல்ல முறையிலே வளர்ச்சி பெற்று, விவசாயிகளுக்கு நல்ல பண வருவாய் ஏற்பட்டு, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பணத்திற்கு மேல் வைத்திருக்கின்ற நிலைமைக்கு அவர்கள் வாழ்க்கை இருந்தால், அவர்கள் பொருள்களை வாங்குகின்ற சக்தி வளரும். இப்படி மக்களின் வாங்கும் சக்தி வளர்ந்தால், தொழில் துறையும் படிப்படியாக வளரும். நம் நாட்டிலே குறிப்பாக 60 சதம் பேர் "பிலோ தி பாவர்ட்டி லேன்" என்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஓரளவுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றவர்களும் கடனுக்கு ஆளாகி இருப்பார்கள். அவர்கள் பொருள்களை வாங்க முடியாத நிலையில் இருப்பார்கள். 10 சதம் பேர்கள் "டிரேடர்ஸ்", அதாவது சிறு தொழில் வாணிபம் செய்பவர்கள். அவர்கள் தங்கள் தொழிலுக்கு மூலதனம் போதிய அளவில் பெற முடியாத சூழ்நிலையில் இருப்பார்கள். ஆக மொத்தத்தில் பண்டங்களை வாங்கக்கூடியவர்களாக 20 சதம் பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். பண்டங்களை வாங்கக் கூடியவர்கள் இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதியும் வாய்ப்பும் ஏற்பட வேண்டும். தொழில் துறை அந்த அடிப்படையில்தான் நல்ல முறையில் அமையும். விவசாயத்தின் அடிப்படையிலேதான் தொழில் துறை அமையும் என்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

நான் சொல்வேன். நம் நாட்டிலே விவசாயத்திற்காக பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே செலவு செய்கிறோம். நம் நாட்டிலே விவசாயத்தை அதிகப்படியான அளவிலே அபிவிருத்தி செய்தால், சுமார் ரூ. 3 கோடி கிடைக்கும். நம் நாட்டிலே கிராமங்களில் வளம் பெருகும்; தொழில் துறையும் வளமடையும். இந்த அடிப்படையை நாம் மறக்க முடியாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டில் ஜூலை மாதத்தில் ஒரு புள்ளிவிவரக் கணக்கு எடுத்தார்கள். திரு. டி. ஏ. பாய் அவர்கள் தொழிலமைச்சராக இருந்தபோது மத்திய அரசிலே இந்தக் கணக்கு எடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கணக்கின்படி சிறு தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், நம் நாட்டிலே 3 மாநிலங்கள் பின் தங்கியதாக இருக்கின்றன. அந்த மாநிலங்கள் தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்காளம், பீகார் ஆகியவை. தொழில் துறையின் மரண விகிதம் அதாவது தொழில் பிறந்தவுடனே மரணம் அடையும் நிலையைப் பார்த்தால், தமிழ் நாடு அந்த விகிதத்திலே முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவிலே தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறை இருக்கின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏன் இந்த மரண விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது? முக்கியமாக 40 ஆயிரம் சிறு தொழில்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவைகளில் 10 ஆயிரம் தொழில்கள் மூடப்பட்டன. 20 ஆயிரம் தொழில்கள் Sick units, அதாவது நோய்வாய்ப்பட்டன என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற 10 ஆயிரம் தொழில்கள் எந்த சமயத்திலே நோய்வாய்ப்படுமோ என்ற நிலைமைகள் உள்ளதாகச் சொல்கிறார்கள். ''முள்ளு முனையிலே மூணு குளம் வெட்டினேன்; அதிலே ரெண்டு குளம் பாழ், ஒன்றிலே தண்ணியேயில்லே'' என்று ஒரு பாட்டை சிறுவயதிலே கேட்டதாக என் ஞாபகம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாடகத்திலே கேட்டிருப்பீர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 40 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளில் 20 ஆயிரம் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளன. மற்றும் ஒரு 10 ஆயிரம் நோய்வாய்ப்படுமோ என்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமைக்கு முக்கிய காரணம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மின்சார வெட்டுதான். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அபதுல் ஹகாப அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட இதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மின்சார வெட்டு தமிழகத்திலே அதிகமாக இருக்கிறது. சிறு தொழில் அதிபர்கள் சிலரிடம் நான் கேட்ட போது அவர்கள் இது விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக இருந்த மின் கட்டைப் பற்றிக் கேட்டபோது, அவர்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கள் ''1971-72ல் முதலில் 75 சதமாக இருந்து, பிறகு 100 சதம் வரை போய், கிட்டத்தட்ட 6 மாதங்கள் நாங்கள் அவதிப் பட்டோம். 1972-73ல் 100 சதமாக 3 மாதங்கள் இருந்தது. அதன்பின் 1973-74ல் 60 சதம், 1975-76ல் 50 சதம் என்ற வகையில் மின்சார வெட்டு தொடர்ந்து 5, 6 ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது'' என்று சொன்னார்கள்.

முதன் முதலாக சிறு தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்றால், இங்கே இருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைத் தொடர்ந்து அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். மின்சார வெட்டு இல்லாத நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சிறு தொழில்கள் வளர முடியும். மின்சார வெட்டு இல்லாவிட்டால் உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரக் கட்டணம் மிக அதிகம். தொழிற் துறையில் இருப்பவர் யூனிட்டுக்கு 70 பைசா வரையிலே கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே 40 அல்லது 45 பைசாதான் இருக்கிறது, தமிழ் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மற்ற மாநிலங்களிலே தொழில் நடத்தலாம் என்ற அபிப்பிராயம் தொழிலதிபர்களிடையே இருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய ஆட்சி இனிமேல் மின்சார வெட்டு இல்லாத நிலைமையையும், கட்டணத்தை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குக் குறைத்து வசூலிக்கும் நிலைமையையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பணம் கொடுக்காதவர்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கிட்டத்தட்ட ரூ. 8 கோடி வரையிலே பெரிய தொழிலதிபர்களிடமிருந்து வசூலாகவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்திரிகையிலே படித்திருக்கிறேன். சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் குறைவாகத் தான் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கும். ஆனால், கிட்டத்தட்ட 500 தொழில்களுக்கு 'ப்யூஸ்கள்' எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏதோ ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 கட்டாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்பதற்காக 'ப்யூஸ்' எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், சிறு தொழில்கள் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று நான் சொல்வேன். அந்த ப்யூசை எடுத்துக்கொண்டு ரூ. 5,000, ரூ. 20,000 வரையில்கூட அபராதத் தொகை போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையில் சிறுதொழில்களை யார் நடத்த முடியும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

(பிற்பகல் 4-30)

அந்த மாதிரி பணம் கொடுக்கவில்லை என்று 'ப்ளூஸ்' ஜை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், அந்த முதலாளி களும் தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே, அதில் ஜாக்கிரதையாக இருப்பது நலம்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மின்சாரத் துறை இலாபகரமாக நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பல காலமாக மின்சாரத் துறை நஷ் டத்திலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் கூட சொன்னார்கள் என்று மாண்புமிகு ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பு? அந்தத் துறையை நடத்துகிறவர்கள் தான் அதற்குப் பொறுப்பு. நடத் துகிறவர்கள் சரியாக நடத்தாமல், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், பாக்கிப் பேர் அதற்குப் பொறுப்பாக முடியுமா? உதாரணமாக மின்சாரத் துறையிலே கிட்டத்தட்ட 45 ஆயிரம் பேர் அதிகப்படியாகப் பணிபுரிகிறார்கள் என்ற கணக்கை முன்பு மின்சாரத் துறையின் சேர்மனாக இருந்த திரு. சபாநாயகம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதிகப்படியாக, 60 ஆயிரம் பேர்கள் கூட இருப் பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதனுடைய நிலை என்ன? மின்சாரத் துறையிலே இருப்பவர்கள் செய்த தவறுக்காக ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அங்கே இருக்கக்கூடிய கோளாறுகளைச் சரிப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகவும் தவறுகள் நடந்திருக்கிறதென்றால், அங்கே மிஸ்மானேஜ்மென்ட் நடந்திருக்கிறது. "The industrialists should not be penalised for the mal-administration in the Electricity Board" என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் இன்று சரியாக நடத்தப்படவில்லை. பொருள்களை வாங்கி விற்பனை செய்வதற்குரிய 'Marketing opportunity' களைக் காணுவதற்காகத்தான் 'சிட்கோ' க்கான வழிவகை கடந்த சில ஆண்டுகளாக பொருள்களை வாங்கி சரியான முறை யில் விற்பனை செய்யவில்லை என்ற குறைபாடு இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் கோடிக்கணக் கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சிறுதொழில் பொருள்களை வாங்கி விற்பனை செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள் கிறேன். இந்த 'சிட்கோ'வைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் அயர்ன் அண்டு ஸ்டீலுக்கு 12 சதவீதம் வட்டி போடுகிறார் கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தேவையா என்பதை அரசு ஆராய வேண்டும்.

இன்னொன்று சிறு தொழில்களுக்கு நாம் போய் பணம் வாங்க வேண்டுமென்று டி.ஐ.ஐ.சிக்குப் போனால், நம்மிடம் ஒரு பெரிய ஃபாரத்தைக் கொடுத்து நிரப்பித் தருமாறு சொல்கிறார்கள். இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை எளிமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கொள் ளிக் கொள்கிறேன்.

வங்கியிலே கொடுக்கிற கடனைப் பொறுத்தவரையில், பெரிய தொழில் நிறுவனங்களான டி.வி.எஸ்., அசோக் லேலண்ட் போன்ற தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக் கிறார்கள். ஆனால் 20 நாள் கழித்துத் தான் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் வங்கியிலே 'பில் டிஸ்கவுண்ட்' என்று ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. பொருளை அனுப்பி விட்டு வங்கியிலே போய் அதனுடைய இன்வாய்சைக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கிற பணத்தை 30 நாட்களுக்குள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு 120 நாள் கழித்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் கடன் கொடுக் கும் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்று பெரிய நிறு வனங்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போலவே சிறு தொழில் நிறு வனங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள், உடனடியாக சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இலட்சக்கணக்கான சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. இதற்காகத்தான் சென்ற ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் 'நேஷனல் சுக்விட்டி பண்டு' என் பதாக ஒரு நிதியை ஏற்படுத்த, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்குவதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு தொழிலே 8 இலட்சம் ரூபாய் [illegible] வரைக்கும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆரம்பத்திலே தொழிலதிபர் 2 லட்சம் ரூபாயும் மீ 6 இலட்சத்தை வங்கியும் மீதிப்பணத்தை அரசும் போடக்கூடிய நிலை இருக்கும். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் 'ரிஸ்க் காபிடல்' என்ற அளவிலே 'சுக்விட்டி பண்டு' என்று சிறு தொழில்களில் முதலீடு செய்யும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் 'சுக்விட்டி பண்டு கார்ப்பரேஷன்' என்பதாக மத்திய அரசு ஆரம்பித்ததாகத் தெரியவில்லை. மகாராஷ்டிரத்தில் இது போன்று இப்பொழுது இருக்கிறது. ஒரு தொழிலில் இலாபம் வந்தாலும் நஷ்டம் வந்தாலும், அரசாங்கத்தின் ஒரு பங்கு இருக்கும். அந்த முறையில் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு 'பண்டை' ஏற்படுத்தினால், சிறு தொழிலதிபர்கள் பயப் படாமல் சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்கும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே அதை அரசு செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதைத் தொழி
லில் பிற்பட்ட மாவட்டமாகக் கருதவேண்டுமென்று வேண்டிக்
கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொழில் துறை
யைப் பொறுத்த வரையில், முன்னேற்றமடைந்த மாவட்டமாக
இருக்கிறது. அங்கே இராஜபாளையத்தில் மூன்று நூற்பாலை
களும், மதருஸ் சிமெண்ட் கம்பெனியினுடைய தலைமைக் காரி
யாலயமும், மற்றும் சிவகாசியில் பல தொழிற்சாலைகளும் இருக்கக்
கூடிய அளவில் தொழில் துறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. புதுக்
கோட்டையும் தொழில் துறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்ட
மாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மேற்கு இராமநாத
புரத்தில்தான் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. கிழக்கு இராம
நாதபுரத்தில் தொழிற்சாலைகள் இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர் : கிழக்கு இராம
நாதபுரத்தை விட்டுவிட்டு மேற்கு இராமநாதபுரத்திற்குத்
தொழிற்சாலைகளை கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்கிறீரா ?

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஒரே ஒரு இராமநாதபுரம்
மாவட்டம்தான் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு இராமநாதபுரம்
அதற்கு ஒரே ஒரு கலெக்டர்தான் இருக்கிறார். ஆகவே அதை
கிழக்கு மேற்கு என்று பிரித்துச் சொல்லலாமா ?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : திரு. தங்கப்பாண்டிய
னும் ஒரு எம். எல். சி. நானும் ஒரு எம். எல். சி. அவர் கிழக்கு
இராமநாதபுரத்து டி. டி. சி. மீட்டிங்குக்கு வருகிறாரா ? நான்,
மேற்கு இராமநாதபுரத்து டி. டி. சி. மீட்டிங்குக்குப் போகிறேனு
என்பதை தயவு செய்து தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நல்ல வேளை இராமநாதபுரத்து
உறுப்பினர் இரண்டு பேருக்குள்ளேயே பிரச்சினை வந்ததால்,
தஞ்சையைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே தஞ்சாவூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்று
ஒரு பஞ்சாலையும், வடபாதிமங்கலத்திலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையும்
தான் இருக்கின்றன. ஒரு பெரிய தொழில் என்று சொல்லக்கூடிய
தொழிலே இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயம் நடந்து
கொண்டிருக்கிறது என்றாலும், அதிலும் வருமானம் அவ்வளவாக
இல்லை. கோவைக்கு அடுத்தாற்போல்தான் தஞ்சை மாவட்டத்
தில் வருமானம் வருகிறது. எந்த அடிப்படையை வைத்து,
தொழில் துறையிலே பிற்பட்ட மாவட்டம், முற்பட்ட மாவட்டம்
என்று முடிவு எடுக்கப்படுகிறது ? அதற்கான 'கிரைட்டீரியா'
என்ன ? தொழிலே இல்லாத மாவட்டத்தை முன்னேறிய

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

மாவட்டமாகக் கருதுவது சரியாக இல்லை. விவசாயத்திலே வள
மாக இருக்கிறதென்றாலும் கூட, தனி நபர் வருமானத்தின்
அடிப்படையில் பிற்பட்ட மாவட்டம், முற்பட்ட மாவட்டம்
என்று பிரிக்க வேண்டும்.

திரு. டே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று
ஒன்று இல்லை. பிற்பட்ட தாலுக்காதான் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த
வரையில் மாவட்டம் முழுவதும் பிற்பட்ட மாவட்டம்தான்.
தருமபுரி மாவட்டம் கூட முழுவதும் பிற்பட்ட மாவட்டம்தான்.
புதுக்கோட்டையிலும் சில பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சையிலே பிற்பட்ட தாலுக்கா என்று
ஒன்றுகூட இல்லை. மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில்,
தஞ்சை மாவட்டத்தை ஓரளவுக்குத் தொழிலிலே பின்தங்கிய
மாவட்டமாகக் கருதுகிறார்கள். 'மெஷினரி' வாங்குவதற்
காக் கடன் கேட்டு வங்கிக்குச் சென்றால், அங்கு 2 சதவிதம்
குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நீங்களும் அதைப்
பற்றி ஆலோசித்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிகப் படியான
தொழில்கள் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்பைச் செய்து தர
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அந்தத் தொழில்
மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். சர்க்கரை உற்பத்தியில் 60 சதவீதத்தை லெவிக்குக்
கொடுத்துவிட்டு, 40 சதவீதத்தை வெளிச் சந்தையில் விற்கலாம்
என்று சொல்கிறார்கள். வெளிச் சந்தையில் அதற்கு முன்பு
மூட்டைக்கு 310 ரூபாயாக இருந்து, பிறகு 260 ரூபாய்க்குக்
குறைந்து, அதன்பின் 1975-76-ல் 158 ரூபாயாக இருந்த விலை
1976-77-ல் 151 ரூபாயாகக் குறைந்து விட்டது என்று சொல்
லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கக்கூடிய வசதி
யும் இல்லை. ஆகவே எங்கே பார்த்தாலும், தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்
கிறது. முதலாளிகள் கரும்பு கொடுக்கிறவர்களுக்குப் பணம்
கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு மத்திய
அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, லெவி சர்க்கரைக்கு அதிக விலை
கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்
தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

கரும்பைப் பொறுத்தவரையில் 81 ரூபாய் என்று மத்திய
அரசு விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 95 ரூபாயா
வது கொடுக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசைக்
கேட்டிருக்கிறது. 4, 5 ஆண்டுகளாக கரும்பு உற்பத்தி குறைந்து

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

தொண்டே வருகிறது. காரணம் ஆண்டுக்காண்டு விவசாயச் செலவுகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. கொடுக்கிற விலை ஒரே விலை, போன ஆண்டில் கொடுத்த விலை தான் இந்த ஆண்டும் கொடுக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் நாட்டமில்லாத நிலை இருக்கிறது. பொது வாக கரும்பு உற்பத்தியை டிசம்பரில் தான ஆரம்பிப்பார்கள். எனவே மத்திய அரசை விரைவில் கலந்து ஆலோசித்து, டிசம் பருக்குள்ளாக 95 ரூபாய் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரை, சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை இன்னும் 2, 3 ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4, 5 தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருப் பதைப்பற்றியும், அவைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பாதியில், மூக்கால் பகுதியில் அப்படி அப்படியே விடப்பட்டிருப்பது பற்றியும் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது. 1977–78ஆம் ஆண்டில் 53 இலட்சம் டன் அளவிலே சர்க்கரை உற்பத்தியாகுமென்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. நமது மாநிலத்தில் சர்க்கரையினால் ஏற்படுகிற வரு வாயையும் மஹாராஷ்டிரத்தில் சர்க்கரையினால் ஏற்படுகிற வரு வாயையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மிகக் குறைவாக நமது வருவாய் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாராஷ் டிராவிலுள்ள சர்க்கரை உற்பத்தி நம் மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கரை உற்பத்தியைவிட அதிகமாக இருப்பதால், அவர்கள் குறைவான விலைக்கு விற்க முடிகிறது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், இந்த ஆண்டிலுள்ள விலையைவிட அடுத்த ஆண்டிலே நம் மாநிலத்தில் சர்க்கரையைக் குறைவான விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் ஆயிரம் சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 10 ஆயிரம் ஏற்கெனவே மூடப்பட்டுக் கிடக் கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு 10 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு 5,390 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தார்கள். அவைகளில் பல தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், தொழிற் சாலையை இந்த ஆண்டிலே ஆரம்பித்து பாதியிலே மூடிவிட்டு மறுபடி அடுத்த ஆண்டிலே ஆரம்பித்து அதையும் பாதியிலே மூடி விடக்கூடிய நிலைமை எப்படி உருவாகிறது, இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதையெல்லாம் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். யார் நல்ல யோசனைகளை சொன்னாலும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளவேன் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரை, பெரிய தொழில் அதிபர் கள், நடுத்தரத் தொழில் அதிபர்கள், சிறிய தொழில் அதிபர்கள் என்று பலதரப்பட்ட பிரிவினர் இன்றைய தினம் தொழில் துறை யில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனை யைப் பொறுத்தவரையில், அது அவர்களுடைய பதவிக்கு உட் பட்ட யோசனையாகத்தான் இருக்க முடியும். அதிகாரிகளில், பலருக்கு சிறு தொழில்களைப் பற்றியும் பெரிய பெரிய தொழிற் சாலைகளைப் பற்றியும் அவற்றை ஆரம்பிப்பது பற்றியும் அனுபவம் இருந்தாலும்கூட, அவற்றைச் சரியாக வளர்க்கத் தயங்கிவிட்டார் கள் என்ற விஷயத்தை மனக் கஷ்டத்தோடு சொல்ல விரும்பு கிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் மட்டும் சரியானவை என்று கருதாமல், இதற்கு என்று ஒரு எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டியை, தொழிற்சாலை பற்றிய அனுபவம் வாய்ந்த எல்லாத் தரப்பினரும் அடங்கிய ஒரு வல்லுநர் குழுவைப் போட்டு, 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையேனும் கூடும் வண்ணம், தொழில் துறையைப் பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். மேலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு அமைச்சர் இந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்பதாயிருந்தால்கூட, இத்தக் கமிட்டி 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடி முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதிகாரிகள் ஒன்று சொல்லுவதற்கும், தொழில் அதிபர்கள் வேறு ஒன்றைச் சொல்லுவதற்குமான வாய்ப்பை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல தரப்பினரின் ஆலோசனைகளையும் கேட்டு முடிவெடுச்சால்தான் இருக்கும். அவ்வாறு அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பை அளித்தால் நன்றாக இருக்கும். பிறகு அதிகாரிகள், தொழில் அதிபர்கள் இருவருடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு, அதன் பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக அது இருக்கும். தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை, பஞ்சா பிலும், ஹரியானாவிலும் மிகச் செழிப்பாக தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டும் இங்கே வளர்ச்சி வேகம் குறைவாகவும் இருக்கிறது. ஆற்றல் குறைவினால், திறமைக் குறைவினால்தான் இத்தகைய நிலை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்ல மாட் டேன். அதிகாரிகள் எனக்குத் தெரிந்தவரை பல ஆண்டுகளாக தொழில் அதிபர்களுக்குச் சங்கடங்களை ஏற்படுத்தி, தொந்திரவு செய்கிறார்களே தவிர, உற்சாகப்படுத்தக் கூடிய முறை, மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ்மட்டம் வரையில் உள்ளவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட இல்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு முதல மைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இதே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் நீடித்தால், இன்னும் 10 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகள் அடுத்த ஆண்டில் மூடப்பட வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை உருவாகும், அல்லது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

'சிக் யூனிட்', நோய் ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஆகவே எல்லாத் தரப்பினரும் அடங்கிய ஒரு 'எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி'யைப் போட்டு, இதற்குப் பரிகாரம் காண, தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* Thiru D. V. D. MONTE. Hon. Deputy Chairman, Sir, I would like to confine my remarks to small-scale industries only as it has the highest employment potential. In Tamil Nadu we had a large number of entrepreneurs to set up a number of small-scale units and to-day we have 50,000 small-scale industries in our State. It is also very laudable to note that the Government intend to add on another 10,000 units in the small-scale sector. But, before doing so, I feel than an in-depth study has to be made into the problems of the existing small-scale units. I realise that so far an in-depth study or far-reaching research has not been made into the multifarious problems of the small-scale industry. The time has now come when this has to be gone into and that to rather urgently. Having some connection with the small-scale sector, I could speak with personal knowledge on these problems. On information available with me, I may say that more than 50 per cent of the existing 50,000 units are either sick or have to be closed down. This is a very serious matter. Some of these problems could have been remedied in the early stages, if they had been attended to. But, unfortunately, sick units have been allowed to drag on, with the result that they have now reached a stage when they cannot be rehabilitated at all. What are the problems faced by them? I would like to touch on a few of these problems.

First of all, they have the problem of power generation. I think my hon. Friend Thiru Swaminathan has already covered this point and I have only to say this. During the last five years, because of the consistent power-cut, many units have had to go in for generating sets. A number of generating sets were installed, I know, in units at Ambattur, Guindy and various other units all over the State. This was done at great capitat cost. No doubt, banks have come forward and helped them to some extent. But this was a burden which small scale industries willingly took over in the hope that they will be able to regain their lost position and continue running the factories on all the three shifts. What has happened is that the cost of power is much higher in the use of generating sets than in the case of power supplied by the Govern-

1977 ஆகஸ்ட் 25] [Thiru D. V. D'Monte]

ment. Added to it, there is recurring expenditure every two years on re-conditioning and servicing of the generating sets and this costs them in the region of Rs. 10,000 every two years. This is another burden which they have got to carry. On top of these, the Corporation of Madras has come forward with installation charges threatening dire consequences to the units and have made them pay the amount using various penal provisions. I feel that in the first instance, the cost of the power generating sets should beborne by the Government themselves or the cost should be subsidised to a considerable extent.

Another point is that the Electricity Board imposes some restrictions during peak load hours in Madras between 6 and 8 in the morning and between 6 and 8 in the evening. Therefore, these units have got to use the generating sets to carry on the three shifts of production. I feel that as far as recurring expenditure is concerned, the bank should be able to come forward and give special consideration to these units On the one hand, the cost of production goes up, they have to retain the employees, they have to meet the recurring expenditure, and on top of these, the Corporation of Madras has added another burden of installation fee.

Another serious problem faced by small scale industries is the exploitation by big business. What is happening is that the big businesses conducts a sort of auction and exploit the small scale industries and make a high profit for themselves. This is, in fact, happenning in the case of the automobile industry and the automobile components industry. The big businesses make much more than 100 to 200 per cent profit. They approach the small scale industries and manage to get the components and ancillaries at low prices. They enter into a contract with the small manufacturer for a period of one year. At the end of the contract, the unit finds that it has incurred losses. This happens because the small industries have not got the expertise to know the cost of production of their materials beforehand. They enter into the contract for the purpose of getting orders from the big businesses for the more purpose of keeping the units functioning. They agree to the tender even at such a low price in the hope, that they will eventually be able to cover all the cost of man-hours and machine-hours. At the end of the year, this small-scale industry goes back to the big business and says that the price should be raised. At this stage, the big business looks up to another small scale manufacturer. While one small scale industry has already become sick because of the loss, the second industry also accepts

[Thiru D. V. D'Mrnte] [1977 ஆகஸ்ட் 25

the tender for even a lower price. This cycle goes on endlessly and the small scale industries become sick. Being unable to meet its commitments, in the course of a year or two, the small scale industry closes down. This sort of unhealthy competition is created by big businesses and it is high time that the Government stepped in and rectified the position. There should be some safeguards whereby smaller industries are protected from the exploitation by big businesses.

Another point is the interest burden. As far as small scale industries are concerned, in 1973 the interest burden worked out to 5 per cent on the selling price. This has gone up to 9 per cent on the selling price. With this big burden on account on interest charges, it has become impossible for them to earn profits, or to reduce the loss or even to reach the break-even point. The big businesses have to meet only 1½ to 2 per cent of the selling price as interest charges. The interest burden causes additional suffering to the small scale industries which are exploited by big businesses. Thus it is made very difficult for the small industries to continue.

பிற்பகல் 4·50

As far as Madras is concerned, we have industrial units in Vyasarpadi, Guindy, Ambattur and many of these units have been paying rent for many years. Some time ago, a sort of dialogue took place with the Government on converting these units into hire-purchase schemes whereby the small entrepreneur would be able to count the building as his asset after the payment of rent or instalments for about 10 years or so. This is also a matter which needs the careful attention of the Government. So far as licensing of new units is concerned, a very careful check must be made to see that duplication is minimised. Duplication causes hardship to the small industries. Many entrepreneurs come forward, take up scheme, invest in machiner at high cost and within a short period, they find that they are going out of pocket. Certain amount of skills are necessary to keep the industry going but the small scale industries cannot employ experts in costing, etc. because of the high cost. These are some of the main difficulties which the small scale industries face. I would urge that a High Power Committee should first of all go into the problems of the existing units, since 25,000 units are today sick or on the point of closing down. It is a very serious matter and until these units are rehabilitated, I would caution the Government to go slow on the licensing of new units. Thank you, Sir.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி பற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னே பேசியவர்கள் அழகாக கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் துறைபற்றி நான் வந்த காலத்திலிருந்து பார்க்கிறேன். ஆண்டுக்கு ஆண்டு இது பற்றிய விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கும், நாங்களும் கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்போம். ஆனால் எந்த நேரத்திலாவது அரசு சார்பிலே அதிகாரிகள் அல்லது அரசு நாங்கள் சொன்ன கருத்துக்களின்மேல் "அதை இப்படிச்செய்திருக்கிறோம்" என்று ஏதாவது அறிவித்திருக்கிறார்களா என்றால், இதுவரையில் இல்லை. வெளி மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது, தமிழ் நாட்டில் தொழில் துறை பின்னே போய்க் கொண்டிருப்பதாக உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல இடங்களில் தொழில் ஆரம்பிக்கிற அதே நேரத்தில் சில இடங்களில் தொழில் மூடுகிறோம். ஏன்னால் சரியாக இல்லை, கதவு சரியாகப் பதிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்கெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் வளர வேண்டுமென்றால், அதற்கு இந்த அரசு என்ன ஊக்கமளித்திருக்கிறது? இந்த அவையிலேயே உறுப்பினர்கள் திரு. நாமோதரன், திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் எத்தனையோ தொழில் நடத்த பணம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் ஏன் சிறிய தொழில் ஆரம்பிக்கப் பயப்படுகிறார்கள்? ஏன் அவர்களுக்கு மனம் வரமாட்டேன் என்கிறது? பல லட்சங்கள் இருந்தால், அதை நன்றாகச் செலவு செய்துவிட்டுப் போய்விடலாம் என்று இருக்க முடிகிறதே தவிர, தொழில் ஆரம்பிக்க பெரும் பணக்காரர்கள் தயக்கம் காட்டுவதற்கு என்ன காரணம்? ஏதோ பெரிய கோளாறு நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. அதைக் களைய வேண்டும். கொசுவலை தயாரிக்கும் சிறிய தொழிலைக்கூட ஆரம்பிக்கப் பயப்படுகிறார்கள்? நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களாவது இதற்கு வழி சொல்கிறார்களா என்றால், சொல்வதில்லை. லிட்கோ, டிட்கோ, சிப்காட், டான்சி என்றெல்லாம் எத்தனையோ ஸ்தாபனங்கள் இருந்து என்ன பயன்? நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் தொழில் செய்து வாழ வேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றன? ஒரு நிறுவனத்திற்கு இரும்புக் கம்பி, சிமெண்ட் வேண்டுமென்று போனால், கண்ணைமை பிசுங்குப் போ என்கிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு வேறு பிசுங்குப் போ என்கிறார்கள். இப்படி மக்களை அலைக்கழிப்பதையே வேலையாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால், எப்படி தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வர முடியும்? இந்த நிலைமை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

யைத் தவிர்க்க அதிகாரிகளின் மனதை மாற்றவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு சிறிய பொம்மை செய்யும் தொழிலைக் கூட பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் அளவில் முதல் போட்டு ஆரம்பிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். ஆடுகிற பொம்மை, உட்கார்ந்திருக்கிற பொம்மை, பேசுகிற பொம்மை என்று ஜப்பான் போன்ற வெளிநாடுகளில் செய்கிறார்களே, அதைப் போலச் செய்வதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். ஆகையால் தொழிலை ஆரம்பிப்பதில் ஏற்படுகிற அரசின் சார்பில் உள்ள பல தொல்லைகளை அகற்றிவிட்டால், பணம் இருக்கிறவர்கள் தொழில் ஆரம்பிக்க தாராளமாக முன்வருவார்கள். சாதாரணமாக பத்தடிக்கு பத்தடி கட்டிடம் ஒரு தொழிலுக்காகக் கட்ட வேண்டுமென்று லீசன்சுக்காக முனிசிபாலிட்டிக்குச் சென்றால், அதைப் பெறுவதற்குள்ளாக அவர் தொழிலுக்காக வைத்துள்ள பணமே கரைந்துபோய்விடுகிறது.

(பிற்பகல் 5-00)

இதைச் சிந்தித்தீர்களா? மற்ற மாநிலங்களில் தொழில் நடக்கிறதென்றால், குடிசையில் தொழில் செய்கிறார்கள். பெங்களூரில் வீட்டுக்கு வீடு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் தறி நெய்கிறார்கள்; ஒரு பக்கம் சரிகை போடுகிறார்கள்; இன்னொரு பக்கத்தில் கூடாரத்திற்கான 'வெல்' செய்கிறார்கள். இப்படி வீட்டிற்கு வீடு தொழில்கள். பெங்களூரில் எங்கு பார்த்தாலும் தொழில்; எங்கு பார்த்தாலும் பணம். அதனால் தான் பெங்களூர் சிறந்த நகரமாக இருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லை, இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்பது மிகப் பெரிய விஷயம். மின்சாரம் மாசுச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், போதாது. மின்சாரம் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அடியோடு மின்சாரம் இல்லாமல் இல்லை. இருப்பதில் கொஞ்சம் விவசாயத்திற்கும், கொஞ்சம் தொழில்களுக்கும் கொடுப்பதுதானே; அவைகள் இரண்டு கண்களாயிற்றே. இங்கே 50 விளக்குகளுக்குப் பதிலாக 100 விளக்குகள் எரிகின்றன. அதை 15 ஆகக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். எதற்காகக் கொல்கிறேன் என்றால், தொழில் வளர மாட்டேன் என்பதனால் சொல்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடிக்கிறார்.)

தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். காஞ்சிக்குப் பக்கத்தில், 15 மைல் தள்ளி, மிக ஏராளமாகச் சுண்ணாம்பு கிடைக்கிறது. அங்கே சிமெண்ட் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதானே. சிமெண்ட் மூட்டை 18 ரூபாய் என்றால், 30 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை அதற்கு முக்கியம். போதிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த அந்தத் திருவல்லம்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

பகுதியில் நெசவுத் தொழில் நடைபெறுகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நெசவுத் தொழில் இருக்கிறது. ஆரணியில் நெசவுத் தொழில்; வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெசவுத் தொழில்; சேலம் செவ்வாய்ப்பேட்டையில் நெசவுத் தொழில் நடைபெறுகிறது. இப்படி நெசவுத் தொழில் நிறைய இருப்பதால், நூலுக்குச் சாயம், கலர் போடுகின்ற சாயப் பொருளை உற்பத்தி செய்யலாம். 'டைஸ்'—வகைவகையான ஆர்ட் எழுதி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதைச் செய்யலாம். இவ்வளவு இருந்தும், தொழில்களை ஆரம்பிக்க யாரும் முன்வர மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு 7, 8 காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லலாம். அமைச்சர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் இங்கு இல்லை. அவர்கள் கேட்டால் கோபப்படுவார்களோ என்னவோ தெரியாது. அவர் இருந்தால் சண்டைக்கு வருவாரோ என்னவோ தெரியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முதலில் 5 நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: முதலிலே 5 நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னேன். விரைவில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போதே 20 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: துணைத் தலைவரவர்களே, மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசவில்லையே என்று நாட்டு மக்கள் கேட்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், மற்றவர்கள் நிறைய வேலை செய்கிறார்கள், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று மக்கள் நினைக்கக்கூடாது. தங்களுக்கு வெறுப்பு இருந்தால், சொல்லிவிடுங்கள். நான் அமர்ந்துகொள்கிறேன். தங்களுக்கு வெறுப்பு இல்லையே என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் முக்கால் மணி நேரம் பேசினார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இதைச் சொல்வதற்கே நிறைய நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டுள்ளீர்கள்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: அருமையான கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆர்வத்தோடு உள்ள என்னை எங்கோ கொண்டுபோய் தள்ளிவிட்டால், நான் என்ன செய்வது? தொழில் துறை ரொம்பவும் மங்கிபோயிருப்பதற்குக் காரணம், வளராமல் இருக்கக் காரணம், அதிலே குளறுபடிகள் நிறைய இருப்பது. அதிகாரிகள் வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறார்கள். ஜப்பானில் இப்படி

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

இருக்கிறது, அங்கே இப்படி இருக்கிறது என்று ஏர்க்கண்டிஷன் ரூமில் உட்கார்ந்துகொண்டு சொன்னால் போதாது. மக்களுடன் பழகி, அவர்களிடம் சொல்லி, தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். உறுப்பினர்கள் திரு கே. எஸ். கணபதி, திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களை பிரமோட்டர்ஸ் ஆக ஆக்கி தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும். அவர்கள் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

Some promoter should come and say "I am a promoter here. They want these things in America. What all do you want for this? Come on, tell me. Just start a business or some industry. I will help you. Do you want finance? All right, take it. Do you want licence? I will get you. Do you want some other material? I will give you. You produce something. I will come and take it later on. Do not fear." We want such things to develop in Tamil Nadu. They should be initiated by the officers of SIDCO, TIDCO and so many other industrial organisations.

பெரிய அதிகாரிகள் ஆயிரக் கணக்கில் ரூபாய்களை சம்பளமாக வாங்கிக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரக்கம் வேண்டும். ஏழைகளிடம் இரக்கம் வேண்டும்.

தொழில் துறையில் தொல்லைகள் பல இருக்கின்றன. லேபர் டிரபுள் எல்லா இடங்களிலும் வருகிறதென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் தான் அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் ரூ. 2 லட்சம், 3 லட்சம் முதல் போட்டு, தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள்; நீங்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்யுங்கள்; உங்களுக்கும் மாதம் 200, 300 ரூபாய் கிடைக்கிறது; உடனே கொடி காட்டாதீர்கள், என்று அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். நாட்டிலே பலர் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் வாழ வேண்டும். நாட்டிலே உற்பத்தி பெருக வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் 1,000 ரூபாய், 800 ரூபாய், 700 ரூபாய் என்று சம்பாதிக்கிறவர்கள் மற்றவர்கள் மீது ஈவு இரக்கம் வைத்து, கருணை காட்ட வேண்டும் இப்போதுகூட சுந்தரம் கிளேட்டன் தகராறு ஏற்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, தலைவரவர்களைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். ஆனால் பேசுகின்ற உறுப்பினர் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்களைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தங்கள் மூலமாகத்தான் சொல்கிறேன். தங்களை ஒன்றேமுக்கால் கண் பார்க்கிறது. அரைவே[illegible]

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. கே. தங்கபாண்டியன்: [illegible] பிறகு, [illegible] மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: [illegible] யுங்கள். 5 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். நிமைட் தொழிற்சாலை வேண்டும். எல்லோரும் அவரவர்கள் தொகுதிக்குத் தொழிற்சாலை கேட்கிறார்கள். அப்படி நான் கேட்கத் தயாராக இல்லை. பொதுவாக தமிழகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ஏழைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஏழைகள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் மட்டும் இல்லை. காஞ்சிபுரத்தில் கூட இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் எங்கும் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய வந்திருக்கிற சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க தமிழக முதல் வரவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரமோட்டர்ஸை உண்டாக்கி, தொழில்களை அவர்கள் பின்னால் செல்லுங்கள், என்று சொல்லி அதிகாரிகளை அனுப்பினால் இன்னும் மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் தமிழகத்தில் பல தொழிற்சாலைகளை நான் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்ட பொருள்கள் இங்கு உற்பத்தியாகின்றனவே, இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் வெளி உலகத்தில் நமக்குக் கிடைக்குமென்று கூறி, என்னை ஊக்குவித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5—10)

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்களே, தொழில் துறை பற்றி இந்த அவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புபெற்றமைக்காக நான் எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழில் துறை மக்களுக்கு ஒரு அடிப்படையான தேவை, 'இன்ப்ரா ஸ்டரக்சர்' என்று அழைக்கப்படுகிற தேவை. அதில் இந்த தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நிறைவேற்றப் பட வேண்டியவை நிறைய இருக்கின்றன.

மின்சாரம் மிக மிக அடிப்படையானது. மின்சாரத் துறை பால் தான் இன்று லட்சக்கணக்கான கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சி புற்றன என்று சொன்னாலும்கூட அந்த மின்சாரம் அவை களுக்கு முழுஅளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை எனலாம். மின்சாரத் தின் பயன் முழுவதும் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை இன்னும் ஏற்பட வில்லை. அங்கெல்லாம் மின்சாரம் சரியாக, சீராக அளிக்கப்பட வில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனை உற்பத்தி செய்கின்ற

(திரு. க. அறிவழகன்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

திறன், தமிழகத்திற்கு பருவ மழை தவறுகின்ற காரணத்தினாலே யும், வேறு பல காரணங்களினாலேயும் தடைப்படுகின்றது. அத் துடன் கிராமத் தொழிலாலும் சரி, நகரத் தொழிலாலும் சரி, மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது.

கல்பாக்கம் அணு உலை 1970ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பட்டு, அது ஏறத்தாழ 1974–75ஆம் ஆண்டு முடிந்திருக்க வேண் டும். ஆனால் 1975ல் அதற்கு கானடா நாட்டினுடைய நுண் பொருள்கள் வருவதற்குப் பெரும் தடை ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சௌராஷ்ட்டிர மாநிலத்தில் அணுக் திக்காக வெடிப்பதாகச் சொல்லி அணுகுண்டை வெடித்ததுதான். இதன் காரணமாகத்தான் கல்பாக்கம் அணு உலைக்காகத் தர வேண்டிய நுண் பொருள்களைக் கொடுக்காமல் பின் தள்ளிவிட்டது கானடா அரசு. அப்போது கானடா நாட்டுப் பிரதமராக இருந்தவர், இந்தியத் துணைக்கண்டம் நெடுங்காலமாக அணு குண்டை மறுத்து வந்ததால், இந்தியாவிற்கு அந்தத் திட்டத்திற் காக உதவி செய்கின்ற ஒப்பந்தம் இருந்தது. அந்த ஒப்பந்தப்படி அதற்குரிய கருவிகளை அனுப்புவதாகவும் இருந்தது. இந்திய அரசு அதை மீறிவிட்டதால், அந்தக் கருவிகளை அனுப்பமுடியா தென மறுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இங்கிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்றி போது, அவர்கள் மிகத் துணிவாக ''என்னுடைய தாலத்தில் அணுகுண்டு அமைதிக்காகக்கூட வெடிக்கப்படமாட்டாது'' என்று சொன்னார்கள்.– இப்படி காமன்வெல்த் பிரைம்மினிஸ்டர் கள் கூடிய மகாநாட்டில் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக கானடா நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இனிமேல் இந்தியா வுக்கு நாங்கள் உதவியைத் தொடர்வோம் என்று அந்த நாட்டுப் பிரதமர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். பின்னர் சமீப காலத்தில் 10 அல்லது 15 நாட்களுக்கு முன்னால், பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு உறுப் பினர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்கின்ற நேரத்தில், அணு குண்டை அமைதி காரணமாக இந்தியா வெடிப்பதற்கு யாரும் தடை விதிக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அரசியல் காரணமாக அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பது புரிய வில்லை. எனக்குள்ள குறை எல்லாம், அந்தத் திட்டம் நிறைவேற வில்லையே என்பதுதான். தமிழ்நாடு அணு உலை மூலமாக நமது மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற நேரத்தில், இப்படி இரண்டுவிதமான காரணங்களைக் கூறுவதால், கல்பாக்கம் அணு உலை 1979–80 வரவு நிறை என்ற சூழ்நிலை மாறி, மிக நீண்டகாலமாகுமோ என்ற ஆகுமோ என்ற கவலையை ஏற்படுத்துகிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. க. அறிவழகன்]

நாம் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற per capita கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், அது 1970லே 38 k.w./Hrs. ஆக இருந்தது. 1976லே 95 k.w./Hrs. ஆக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டின் மின்சாரத்தின் உபயோகம் அப்படி வளர்ந் திருக்கிறது. அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், ஆயிரத்திலிருந்து, 7 ஆயிரம் k.w./Hrs. வரைக்கும் பயன்படுத்துகின்ற அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தி ஆங்கே பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் இன் னும் அந்த நிலையை அடையவில்லை. நம் மின்சார வளர்ச்சி பெருமளவுக்குத் தடைப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், தென் னாட்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒற்றுமையான உடன்பாடு ஏற் படாமல் இருப்பதாகும். இப்போது புதிதாக வந்து முதலமைச் சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சரோடு நல்ல ஒப்பந்தங் களையும், நல்ல நட்பு சூழ்நிலைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை ஆந்திராவிற்கும் பரவி இதே போன்று கேரளத் திற்கும் பரவி, அங்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள நீர் நிலைகளை, ஆறுகளைப் பயன்படுத்தி, நீர் மின் விசையை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்திய உப கண்டமே பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நீர் மின் விசை நிலையங்களை நாமே உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் அமைந்திருக்கின்றன. முன்பு ஒரு முறை மின்சார போர்டு தலைவராக இருந்தவர் 1965லே இதைப்பற்றிச் சொன் னார். ''எனக்கு ஆந்திர மாநிலத்திலே இருக்கின்ற ஆறுகளையும் கேரள மலைப் பகுதிகளையும், ஆறுகளையும் மட்டும் பயன்படுத்த அனுமதி அளிப்பார்களானால், இந்திய உப கண்டத்திற்குத் தேவையான மின்சக்தியை வழங்க முடியும்'' என்று சொல்லி யிருக்கிறார். நம்முடைய மின்சார போர்டு தலைவராக இருந்த இன்ஜினியர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதி தீரங்கள் எனப்படும், ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும், ஒரு சிறு பகுதி மகாராஷ்டிராவிலும் சிக்கிக்கொண் டிருக்கின்ற அந்த ஆற்றுப் பகுதிகளை, கிருஷ்ணா ஆற்றின் ஒரு பகுதியை, மலைப் பகுதிகளைக் கொண்டு இணைத்தால் பெரிய அளவுக்கு மின்சார சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். நம் நாட்டிலே இருக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் தொழில் வசதிகளை நாம் செய்தாக பொறுத்தவரையில், பெரும் தொழில்கள் என்று நாம் குறிப்பிடு கின்ற அளவுக்கு ஐ.சி.எப், திருச்சியிலே உள்ள பி.எச்.இ.எல், பார்த் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ், தூத்துக்குடியிலே உருவாகிக் கொண் டிருக்கின்ற ஸ்பிக் தொழிற்சாலை ஆகியவை இருக்கின்றன. இவை களைத் தான் இந்தக் குறிப்புகளிலே குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, பெரிய தொழிற்சாலை எதுவும் தமிழகத்தில் உருவாகவில்லை. சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை வந்தாக வேண்டும் என்று 1957-ல்யே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவருடைய தேர்தல் அறிக் கையிலேயே வெளியிட்டு விளம்பரங்கள் எல்லாம் சிறப்பாகப் போடப்பட்டிருந்தன. சேலம் உருக்காலை தமிழ் நாடு

[திரு. க. அறிவழகன்] [1977 ஆகஸ்ட்

புதிய அரசு பல்வேறு துறைகளில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தர இருக்கின்றது. அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் தொழில் விருத்தி யும் பெருகும், இந்த நாட்டு மக்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் பெருமளவுக்குச் சீர்படும் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இந்த அளவில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கை விளக்கத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னால், அந்தத் துறையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே ஏற்றிருப்பது மிகச் சிறப்பாகும் என்று கருதுகிறேன். காரணம், இந்த நாட்டினுடைய எதிர்காலம் இந்த நாட்டினுடைய தொழில் வளத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து இருக்கிறது. இந்த நாடு எவ் வளவு விரைவில் தொழில் வளத்தில் பெருகுகிறதோ அந்த அள வுக்கு இந்த நாட்டு மக்களின் வளம் பெருகி தொழிலதிபர்கள் பெருகி, வாழ்வில் வளம் கண்டு, தமிழகத்தின் நிலையை பெருகச் செய்யும். எனவே அதற்குரிய திட்டத்தை வகுக்கின்ற பொறுப் பிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருப்பது மிகச் சிறப்பானதாகும்.

ஒரு நாட்டினுடைய எதிர்காலம் அந்த நாட்டினுடைய தொழில் வளத்தோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது என்று சொன் னால்அது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிற கருத்து. இதில் இரண்டு பட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை யில், தொழில் வளம் தேங்கி நிற்கிறது என்று கொள்ளக்குறிப் பிலே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத்தான் நாம் ஆராய வேண்டும். நாடு விடுதலை பெற்று 30 ஆண்டு களாகியும் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குகின்ற முயற்சியில் நாம் ஈடு பட வேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே என்னென்ன தடங்கல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் ஒரு பாட மாகக் கொண்டு முன்னேறினால் தான், அதில் நாம் வெற்றி காணமுடியும்.

இந்திய துணைக் கண்டத்திலே, மத்திய அரசின் சார்பிலும் மாநில அரசின் சார்பிலும் பெரிய ஆலைகளை நிறுவி வரும் ஒரு பெரிய மாநிலம் பீகார். அங்கு தனி நபர் வருமானம் மிகக் குறைந்து தொழில்களில் வருமானம் அதிகமாகியிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அங்கு பல இரும்பாலைகள் இருக்கின்றன. பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன.

பஞ்சாப், ஹரியானா மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமங்கள் தோறும் மாநிலம் தழுவிய சிறு தொழில்கள் பரவி யிருக்கின்றன. அந்த மாநிலங்களில் தொழில் வளர்ந்து, மக்கள் வளம் பெற்று, தனி நபர் வருமானம் பெருகியிருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பம்பாயைச் சுற்றி மாநிலம் முழுவதிலும் பரவலாக சிறு தொழில்கள் வளர்ந்து ரளவு அளவையும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. இவைகளை லைத்து நாம் பார்க்கிறபோது, தம் நாட்டில் கிராமத்தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், இவைகளை வளர்ப்பதிலே மிகப் பெரிய முயற்சியில் நாம் நம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண் டும் என்று தெரிகிறது. நாம் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கு வதற்குக் காரணம், மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும், மக்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று அவர்கள் தங்கள் வாழ்வை உயர்த்திக்கொண்டு வாழ வேண்டும் என்பதுதான்.

கிராமங்களிலும், தாலூக்கா மட்டத்திலும், தொழிற்சாலைகள் பெருகி அங்கு இருக்கிற மக்களில் பெரும் பகுதியினரை தொழில் சார்ந்துக்கொண்டாலும், தொழிற்சாலைகளிலே இலாபமே இல்லா விட்டாலும் கூட, நாம் வெற்றி கண்டுவிட்டோம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இலாப நோக்கத்தில் ஆரம்பிப்பது என்பதல்ல தொழிற் சாலைகளை உருவாக்குவது. போட்ட முதலீட்டுக்கு வருமானம் குன்றந்த அளவில் வந்தாலும், அதையொட்டி ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதே போதுமானது. அவர்கள் பெரும் செல்வந்தர்களாக, கோடீஸ்வரர்களாக ஆக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பித்தால், அந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்து, நம்முடைய தொழில் துறையிலே சிறு தொழில்களை ஊக்குவிக்கிற முயற்சியில் நாம் ஈடுபடவேண்டும். அந்த முறையில் ஈடுபடும்போது முதலில் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியாக, நாட்டிலே கிடைக்கிற மூலப்பொருள்கள் எல்லாம் தொழில் துறையில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். அதற்கு ஒரு புத்தகத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பார்த்தேன். அந்தப் புத்தகம் மிகவும் அழகான அட்டையுடன் பளபளப்பாக மிக உயர்ந்த தாளில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் உள்ளே மூன்று வருடங்களுக்கு முன் இருந்த விவரங்களைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் பாடப் புத் தகம் எழுதுகிறார் என்றால், பழைய பாடப் புத்தகங்கள் நான் கைத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு புத்தகத்திலிருந் தும் சில பாடங்களை எடுத்து மேலும் சிலவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதைப் போல்தான் இந்தப் புத்தகம் இருக்கிறதே தவிர, தெளிவாக, மூலப்பொருள்கள் எங்கு கிடைக்கின்றன, விஞ்ஞான ரீதியாக என்னென்ன பொருள்கள் செய்ய அவை பயன்படும், அந்த மூலப் பொருள்கள் என்ன விலையில் கிடைக்கின்றன, எந்தத் தொழில் செய்தால் உதவியாக இருக்கும் என்பதையெல்லாம் தெளிவாகத் தந்து வழிகாட்டியாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஒரு சடங்காக ஆண்டுதோறும் தொழில் துறையிலே இருந்து வருகிற வெளியீடாக வராமல் அது அமைய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

பஞ்சாப், ஹரியாணு போன்ற மாநிலங்களில் நான் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற சில தொழிலதிபர்களிடம், 'அங்கே அரசு என்னென்ன பெரிய உதவியைச் செய்கிறது?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், அரசு எங்களுக்குப் புரியும் பேருதவி, முதல் உதவி, அவர்கள் எங்களிடம் தலையிடுவதில்லை. அவர்களும் எங்கள் பக்கத்திலே வருவதில்லை, நாங்களும் அவர்கள் பக்கம் போவதில்லை. அதுவே எங்களுக்குப் பெரிய உதவி' என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய தொழிலதிபர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறபோது, ''உண்மையிலேயே அது அப்படித்தான்' இங்கே நான்கு மணிக்கு ஒரு பேப்பர் போனால் அந்தப் பேப்பர் அந்தத் இடத்தைவிட்டு அன்றைக்கு முழுவதும் நகரவே நகராது'' என்று சொல்கிறார்கள்.

அண்மையிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அம்பத்தூர் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். அவருடைய பெயரைக் கேட்டால் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் பொங்களூரில் போய் அங்கே இன்ஜினியரிங் படித்து, பிறகு வெளிநாட்டிலும் படித்துவிட்டு ஒரு கம்பெனியில் 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர். மற்றொரு இன்ஜினியர் ஒருவரையும் அழைத்து வைத்து இங்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கிறேன் என்று சொன்னார். நான்கூட முதலில் அவரை ஊக்குவிக்கவில்லை. அவர் தன் சொத்தை விற்று ஒன்றேமுக்கால் இலட்சம் ரூபாயை முதலீடு செய்து, மேலும் கடன் தருகிற பல்வேறு நிறுவனங்களில் தொடர்பு கொண்டு 2 இலட்சம் ரூபாயையும் கடனுகப் பெற்றுவிட்டார். ஆனால் 5 மாதங்களாகியும் அந்த தொழிற்சாலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அது ஒரு சாயத் தொழிற்சாலை.

(பிற்பகல் 5-30)

அம்பத்தூரில் இருக்கிறது. சாயப்பொருள் உற்பத்தி செய்ய லைசென்ஸ் வாங்கியாகிவிட்டது. ஆட்கள்கூட வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்புகூட தொலை பேசியில் தொடர்புகொண்டேன். மின்சாரம் இடைக்கிடையே என்று சொன்னார்கள். மின்சாரம் சம்பந்தமாக உரியவர்களிடம் கேட்டாலும் அம்பத்தூரில் எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும், தனக்குத் தடைக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ''முன்பே தெரிந்திருந்தால், இப்படி ஒன்றேமுக்கால் இலட்ச ரூபாய்க்கு சொத்தை விற்று சிரமப்பட்டிருக்கமாட்டேன்'' என்று இப்பொழுது சொல்லுகிறார். தொழில் தொடங்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் அவர் எவ்வளவு ஆர்வமுடன் ஆரம்பித்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். தொழில்நிதி நிறுவனத்திலிருந்து வாங்கிய தொகையில்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வட்டி வேறு, தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் வேறு, தர வேண்டிய நிலையில் அவருக்கு பெரிய நரகமாக இது வேதனையைத் தருகிறது. முதலில் அவர் அதை உருவாக்குவதை மறுத்த நான் இப்பொழுது அதிக ஊக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன், விட்டு விடாதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ''என்னிடம் வாருங்கள், நானும் தொழில் துறை அதிகாரிகளை, உரிய அமைச்சர்களைப் பார்த்து விரைவிலேசெய்ய ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுக்கிறேன்''. என்று ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒருவர் நாட்டில் தொழில் ஆரம்பிக்க வருகிறார் என்றால், அவருக்கு வெகு விரைவில் அதனைத் தொடங்க உதவி செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அதன்மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்கிறோம். ''ஒருவனுக்கு வாழ்வு அளிப்பவன்கடவுளைப்போல'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய எல்லாப் பெரிய அதிகாரிகளும் ஒரு பெரிய தர்மமாக இதைக் கருதி, அவர்களே நேரில் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று கவனிக்க வேண்டும். ''சட்டமன்றத்திலே 'டிமான்ட்' மீது விவாதம், ஆகவே சட்ட மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்'', ''அலுவலக வேலையைக் கவனிக்கிறார்'' என்ற முறையில் பெரிய அதிகாரிகள் இல்லாமல் நேரில் சென்று இவற்றை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். மக்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணத்தில் அவர்களை அரசு நியமிக்கிறது. அவர்களே தேடிச் சென்று தொழிற்சாலைகளை அணுக வேண்டும். பஞ்சாபில், ஹரியாணுவில் அரசுக்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அங்கு ஏதாவது ஒரு பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் பட்டு அது அடைக்கப்படுமானால் அதற்கான பொறுப்பு, அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. பள்ளிகளில் கல்லூரிகளில் ரிசல்ட் மோசமானால், அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதுண்டு. அதேமாதிரி ஏதாவது பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் ரிசல்ட் குறைந்துகொண்டே போனால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு 2, 3 இன்கிரிமென்ட்களைக் 'கட்' செய்வது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதுமாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு, தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு, கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு, செய்கிற நிலைமைகள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி சில பிரின்சிபால்களை லாயக்கில்லை என்று வெளியே அனுப்புதல் போன்ற நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுகின்றது. தொழிற்சாலைகளை ஊக்கமில்லாமல் வேண்டுமென்றே கெட்ட எண்ணத்தில் யாரும் தொடங்க மாட்டார்கள். ஆனால் தோல்வி எப்படியோ வந்துவிடுகிறது. தோல்வி வராமல் இருப்பதற்குத்தானே இத்தனை பெரிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், இவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன? வெளிநாடுகளுக்கு விசேஷப் பயிற்சி பெறவும் அதிகாரிகளை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய அனுபவங்களை இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தானே அரசாங்கம் இத்தனையும் செய்கிறது? அவர்கள் 6 மணி நேரம், 8 மணி நேரம் ஏதோ நிர்வாக வேலை செய்தேனும் என்ற அளவில் இல்லாமல், தொழிற்சாலைகள் அடைக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தொழில் துறையில் பொறுப்பேற்றி

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

ருக்கும் ஒவ்வொரு அதிகாரியிடமும் ஒரு நூறு தொழிற்சாலைகளை அவர்களுடைய பொறுப்பில், உத்தரவாதத்தில் ஒப்படைத்து அவர்களை நன்முகக் கவனித்துப் பார்க்கச் சொன்னால், நன்முக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த இந்தக் காரணங்களால் இந்த இந்தத் தொழிற்சாலைகள் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, தடுமாறிக்கொண்டிருக்கின்றன, தயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன, தொழில் அதிபர் இன்னின்ன தவறு செய்கிறார் என்பன போன்ற தகவல்களை அப்போதைக்கப்போது அரசுக்கு அதிகாரி கொடுப்பார். அதை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்க இயலும். சில தொழில் அதிபர்களுக்கு பல இடங்களிலிருந்து பணம் கடனுக்கு கிடைக்கிறது. வங்கிகளிலிருந்து எல்லாம் பணத்தை வாங்கி சொந்தக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். டில்லியில் லயேசன் அதிகாரியை வைப்பது, வெளிநாட்டில் லயேசன் அதிகாரியை வைப்பது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சோமசுந்தரம் மில்ஸ் போன்ற பெரிய மில் முதலாளிகள் எல்லாம் நசித்துப் போகக் காரணமே டில்லியில் லயேசன் ஆபீசர், வெளி நாட்டில் லயேசன் ஆபீசர், வெளி விஷ விரயம் செய்ததுதான். முன்பு மில் அதிபர்களையெல்லாம் ஆலை அரசர்கள் என்று சொல்வார்கள். இந்தமாதிரியெல்லாம் செய்வதனால் அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டம், தொழிற்சாலைகளுக்கு நஷ்டம், கடைசியில் நாட்டுக்கே கஷ்டம் என்ற வகையில் கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். சரியான காலத்தில் சரியான வழியில் குறிப்பிட்ட வகைக் கென்று பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்களாவென்று அரசு அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் வழியிலிருந்து தவறினால், உடனே அரசுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முன்வரும்போது, அரசே அந்தத் தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படாதவகையில் கண்காணிக்க வேண்டும். ஒரு காலத்தில் ஆலை அதிபர்கள், ஜமீன்தார்களுக்குள்ள நிலைமைகளைவிட அரசர்களுக்குள்ள நிலையை விட பெரிய நிலைமைகளில் இருந்தவர்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் இந்தமாதிரி நிர்வாகத்தை நடத்தியதால்தான். மன்னர்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்தது போல, இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலை. இம்மாதிரி மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளுக்கு அரசாங்கம் கைகொடுத்து உதவ வேண்டும். 'காப்பிட்டல்' போட்டு அதை நல்ல மாதிரியாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

மூலப்பொருட்களைப் பற்றி சரியான ஆய்வு வேண்டுமென்று சொன்னேன். 1973ஆம் ஆண்டில் இருந்த அறிக்கையை அப்படியே மெருகு போட்டு பளபளப்பாக்கி தயாரித்து வெளி

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

யிடப்பட்டுள்ளது. மூலப் பொருட்கள் பற்றி விஞ்ஞான ரீதியில் ஆய்வு வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மயிலாடி, மருங்கூர் ஆகிய இடங்களில் நிறைய இரும்பு தாதுக்கள் இருக்கின்றன. அதேபோல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் தாதுப் பொருட்கள் உள்ளன. குறிப்பாக தாரகமங்கலத்தில் சல்பர் நிறைய காணப்படுகின்றது. அதுமாதிரி வடக்கு மலையில் காக்கா பொன் அதாவது மைக்கா நிறைய இருக்கின்றது. நம்மிடத்தில் இருக்கிற மூலப்பொருட்களை முறையாக, சரியாகப் பயன்படுத்தினால், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களைப்போல் மூன்று மடங்கு மக்களைக் காப்பாற்றக் கூடிய அளவுக்கு இயற்கை வளம் நம்மிடம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் மண்ணுக்கு அடியிலே இயற்கை வளம் இல்லாமல் இல்லை. 'மினரல்ஸ்' மத்திய அரசினுடைய பட்டியலில் இருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய பட்டியலிலிருந்து கேட்டு வாங்கி நாமே அவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும் போது, அதனுடைய முழு நிர்வாகத்தையும் தனிப்பட்ட நபர்களிடம் ஒப்படைப்பதைவிட அரசாங்கம் 51 பங்கும் மற்றவர்கள் 49 பங்கும் என்ற அடிப்படையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாரிடம் விட்டால், சோமசுந்தரம் ஆலைக்கு ஏற்பட்ட நிலை மாதிரி நிலைமை ஏற்படலாம். சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஆங்காங்கே படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு தொழில் ஆலோசனைகள், மூலப்பொருட்கள் போன்றவற்றைக் கொடுத்து நிறைய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டிமாண்டி அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்தால்கூட பரவாயில்லை. அந்த வகையில் ஊக்கம் கொடுத்து, சிறு தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும். சிறு தொழில்கள் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருட்களை விற்பனை செய்வது கடினம். பெரிய ஆலைகளிலிருந்து வருகிற உற்பத்திப் பொருட்களுடன் போட்டி போட முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய ஆலைகளிலிருந்து வருகிற உற்பத்திப் பொருட்களை எப்படியாவது சரிக்கட்டி விடுகிறார்கள். பெரிய ஆலைகளோடு சிறிய தொழில்கள் போட்டி போட முடியாது. உதாரணத்திற்கு புனலூரில் உள்ள காகிதம் செய்கின்ற பெரிய ஆலைகளோடு கன்னியாகுமரியிலுள்ள கண்ணஞ்சேரி என்ற இடத்திலுள்ள சிறிய ஆலை போட்டி போட முடியவில்லை. இந்தச் சிறிய ஆலையில் 50 பேர்தான் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற காகிதத்தை ''கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டீஸ்'' மூலமாக வாங்குகிறார்கள்

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

என்றாலும்கூட அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கோவாப்பரேட்டிவ் நிறுவனங்கள் மூலமாக வாங்க வேண்டுமென்ற வகையில் ஒரு ''மார்க்கெட்டிங்'' வசதி இருப்பதனால்தான் அவர்கள் ஓரளவு காப்பாற்றப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அது உண்மை. ஆனால் புனலூரிலுள்ள பேப்பர் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவருகிற பேப்பரோடு இவர்களும் போட்டியிட வேண்டுமென்று சொன்னால், சிறு தொழிற்சாலைகள் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருட்களைக் கொண்டு ஒருநாளும் போட்டியிட முடியாது என்பதோடு சிறு தொழிலகளும் ஒரு நாளும் வளர முடியாது என்ற கருத்தை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

(பிற்பகல் 5—40)

ஆகவே உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை விற்பதற்கு ''மார்கெட்டிங்'' வசதிகளை அரசு செய்து கொடுத்தால், இந்தச் சிறு தொழில் வளம் அழியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

மின்சாரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். மின்சாரம் இல்லாமல் அம்பத்தூரில் சாயத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. மனிதனுடைய வாழ்வுக்கு காற்று எப்படி இன்றியமையாததாக இருக்கிறதோ அதைவிட தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. மின்சார உற்பத்திக்கு நம்முடைய நீர் நிலைகளை எல்லாம் பயன்படுத்திவிட்டோம். கோதையாறு மின்சாரத் திட்டம் இருக்கிறது. 110 மெகாவாட் மின் உற்பத்தித் திறன் உள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதில் 80 மெகாவாட்டுக்கு மேல் உற்பத்தியாகவில்லை. எவ்வளவு நிறுவனத்திறன் என்று நிர்ணயிக்கிறோமோ அதைவிடக் குறைவாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால் அது இயந்திரக் கோளாறால் அல்ல, அந்த அமைப்பில் உள்ள கோளாறு. அதைக்கண்டுபிடித்து முழு அளவுக்கு மின் உற்பத்தியாகிற முயற்சியில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அனல் மின்சார நிலையம் நிறுவியிருக்கிறோம். கல்பாக்கத்தில் அணு மின்சார நிலையம் இருக்கிறது. தென் பகுதியில் அணு மின்சார உற்பத்திக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாளக்குறிச்சியில் மாலேசைட், தோரியம் அணுக்கள் மணலில் கிடைக்கின்றன. மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அதை பார்த்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மாலேசைட், தோரியம் கலந்த மணலை கேரளாவில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறார்கள். அங்கிருந்து பம்பாய்க்குப் போகிறது. மணலிலிருந்து மாலேசைட், தோரியத்தைப் பிரித்தெடுக்கிற பிராசஸ் கேரளாவில் இல்லாததால் பம்பாய்க்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அதனால் தமிழகத்தில் அந்தத் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

விரும்புகிறார்கள். கேரளாவில் கொடுக்கிற சலுகையை இங்கே கொடுக்க முடியவில்லை. அங்கே 8 பைசாவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே 16 பைசா கேட்கிறோம். உற்பத்திச்செலவு அதிகமாவதால் அவர்கள் அங்கே கொண்டு சேர்த்து விட்டார்கள். மணவாளக்குறிச்சியில் உள்ள மண்ணைப் பார்த்தால் பல்வேறு நிறங்களில் அது இருக்கும். அதன் தன்மையைக்கூட நாம் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஜெர்மன் நாட்டிலுள்ள நிபுணர் ஒருவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அது. மணவாளக் குறிச்சிக்குப் பக்கத்தில் தேங்காய்த் தோலிலிருந்து கயிறு பின்னும் தொழில் நடக்கிறது. அதற்கடுத்த குளச்சலில் சிறு துறைமுகம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து கப்பலில் அந்தக் கயிற்றை 150 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஜெர்மனிக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கே ஒரு நிபுணர் அந்தக் கயிற்றில் ஒட்டியுள்ள மணல் மின்னுவதைப் பார்த்து ஆராய்ந்தார். அவர்தான் அந்த மணலில் மாலேசைட், தோரியம் கலந்திருப்பதைக் கண்டார். அவர்கள் அப்போதிருந்த மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இங்கே ஒரு கம்பெனி நிறுவினார்கள். அதுதான் இப்போது இருக்கிறது. அவர்கள் போகும்போது விட்டுப்போன நிலையிலேதான் இன்னும் அது இருக்கிறது. அந்த மணலிலிருந்து தோரியத்தைப் பிரித்து அணுவை எடுத்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிற ஒரு நிலைக்குக் கூட 30 ஆண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் நாம் உயரவில்லை. ஆனால் தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழில் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சிறப்பின் காரணமாக மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு மாலேசைட் மணலைப் பிரித்தெடுத்து அணுமின் நிலையம் அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. அறிவழகன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அணு தேவைக்குக் கூட வெடிக்காது என்று பிரதமர் சொன்னார் என்றாலும் அமைதிக் காலத்தில் வெடிப்பதை யார் தடுக்க முடியும் என்றும் சொன்னதாகச் சொன்னார். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் அணுவிலிருந்து மின்சாரம் எடுக்கும் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும், மக்கள் வாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டும்.

தொழிற் நுட்ப அறிவு என்று வெளிநாட்டுக்காரர்களிடமிருந்து டெக்னிகல் நோ ஹௌ (Technical know-how) வாங்குகிறார்கள். நான் அறிந்த வரையில், அப்படிக் கொடுக்கிறவர்கள் அந்த முறையைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அதில் தோல்வி கண்ட பிறகோ அல்லது கொஞ்ச காலம் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதைவிட நுணுக்கமான, சிறப்பான, சிறிய முறையில் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்கிற அளவுக்கு மற்றொருமுறை கைவந்த பிறகுதான் பழைய முறையை நமக்குத் தருகிறார்கள். இந்தியாவில் வெளிநாட்டுக் ''கொவாபரேஷ்''னில் நடைபெறும் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதில் உள்ள பிராஜெக்ட் நமக்குப் புதியதாக இருக்கலாம். ஆனால் அதைத் தந்தவர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்த 25 வருஷத்திற்குப் பின்னர்தான்

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி'' பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். இந்த அரசின் கொள்கை எப்போதும் ஒரு லட்சியத்தைச் சுற்றி, அந்த வட்டத்திற்குள்ளேயே அமைவதாகும். அதனால் அது இயற்கையாக இருக்கு மென்பதையும், அது தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் உறுப் பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று நான் நம்புகிறேன்.

தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை தொடக்க காலத்திலிருந்து தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டு மென்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை என்பதை தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். பல்வேறு மேடைகளிலே பேசியிருக்கிறோம். சட்டப் பேரவையிலும் நான் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள், இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லும்போது ஆராய்ச்சிப் பக்குவத்தோடும், ஏதோ பேச வேண்டுமென்று இல்லாமல், நாம் பேசுகின்ற கருத்துக்களை பிறர் புரிந்து கொண்டாலும், புரிந்து கொள்ளா விட்டாலும் யார் மனதில் அவை பதிய வேண்டுமோ அவர்கள் மனதில் பதியாவிட்டாலும்கூட, மற்றவர்கள் மூலமாவது அது யாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும், நாட்டிலே நல்ல நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடும் சொல்லியிருக்கிறார்களென்பதை நான் தெரிந்துகொண்டவனாக இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேசியவர்கள் அதிகமாக இல்லையென்றாலும் சொல்லியிருக் கின்ற கருத்துக்கள், ஒவ்வொருவரும் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயல வேண்டுமென்ற ஆசையைத் தூண்டுகின்ற கருத்துக்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும், நான் ஒன்றை முதலிலே தெளிவுபடுத்த விரும்பு கிறேன். சட்டப் பேரவையிலே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன் தானும், இங்கே அதை இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன் னால், அது மக்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திலே உறுப்பினர் களாகப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பிரதிநிதிகள் தங்கள் பகுதியிலே மக்களைச் சந்திக்கும்போது, அவர்களிடம் சொல் வதற்கும் விளக்குவதற்கும், பயன்படுமென்ற ஆர்வத்தில், அந்த நம்பிக்கையில் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய நல் வாழ்வைக் கருதி காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறது. எத்தகைய காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்காக ஒரு இலாகா தோற்றுவிக் கப்பட்டு செயல்படும்போது, இந்த மாதிரி அடிப்படைக் கொள் கையை மனதில் வைத்துத்தான் அவைகள் சிந்திக்கின்றன என் பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயம் என்ற அளவில், சொல்லி

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விடுவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமான ஒன்றாகும். மக்களிடம் வாக்குகள் கேட்கும் போது, ''ஏழை–பணக்காரன் என்ற நிலை மையை நீக்கி விடுவோம்; புஞ்சத்தைப் போக்கி விடுவோம்; தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவோம்; தொழிலாளர்களுக்குப் புதிய புதிய வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தருவோம்; நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஓரளவுக்காவது சுமுகமாக, நன் றாக வாழக்கூடிய வழியை உருவாக்கித் தருவோம்'' என்பது போன்ற உறுதி மொழிகளைச் சொல்லுகிறோம். இப்படிச் சொல்வதை நம்பி மக்கள் வாக்களித்துவிடுகிறார்கள் என்பதை யும் நம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள என்னைப் போன்றவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வாக்குகள் கேட்கும்போது சொல்வது ஒன்றாகவும், பதவிக்கு வந்த பிறகு, செயல்படும்போது, சுற்றுச் சார்புகள் உதவி இல்லையென்றால் அவைகளை மாற்றி வேறுவிதமாகப் பேசுகின்ற, செயல்படுகின்ற ஒரு முறையில் சில தவிர்க்க முடியாத சூழ் நிலைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்கிற அவசியத்திற்கு ஆளாகிறோம். என்றாலும் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள செல்வத்தை, வளமையை, தொழிலாளர்களின் உழைப்பை, அறிவாளிகளின் நல்லறிவை, சிலருடைய நுண்ணறி வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எப்படியாவது சில நல்ல காரி யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை எங்களுக்கு இருக்கிற தென்று ஒத்துக் கொண்டாலும், ஒன்றைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய உடமையாக்கப்பட வேண்டு மென்ற கொள்கை எங்களுடைய ஆட்சியின் கொள்கையாக அமைந்திருந்தாலும், அந்தக் கொள்கை என்று நிறைவேறப் போகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காண்பித்து, இத்தனை ஆண்டு களில் நாங்கள் அதை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்ல முடி யாத நிலையில் இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், மக்களுடைய நல்வாழ்வை மனதில் வைத்துச் செயல்பட நாங்கள் முற்படும் போது பல்வேறு வகைகளில் எங்களுடைய நோக்கத்தை நிறை வேற்றிக் கொள்ள நாங்கள் முற்படுவது நியாயம் என்பதை நாட்டு மக்களும், நல்லவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. சிலர் சுறை கூறுவதற்கு விரும்பினாலும், அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதிலும், அவர்கள் முன் னேறுவதில் அக்கறையும் கொண்ட கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும் வரையில், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் வேலை எல்லோ ருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பது எப்படி என்பதை அவர்கள் சிந்தித்தாக வேண்டும். அந்த வேலை வாய்ப்பு எதன் மூல மாகக் கிடைக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வேலை வாய்ப்பைக் கொடுப்பதன் வினைவாக, எந்த

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி'' பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். இந்த அரசின் கொள்கை எப்போதும் ஒரு வட்டத்தைச் சுற்றி, அந்த வட்டத்திற்குள்ளேயே அமைவதாகும். அதனால் அது இயற்கையாக இருக்கும் என்பதையும், அது தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று நான் நம்புகிறேன்.

தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை தொடக்க காலத்திலிருந்து தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை என்பதை தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். பல்வேறு மேடைகளிலே பேசியிருக்கிறோம். சட்டப் பேரவையிலும் நான் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். சட்டப் பேரவையிலும் நாண் உறுப்பினர்கள், இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லும்போது ஆராய்ச்சிப் பக்குவத்தோடும், ஏதோ பேச வேண்டுமென்று இல்லாமல், நாம் பேசுகின்ற கருத்துக்களை பிறர் புரிந்து கொண்டாலும், புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் யார் மனதில் அவை பதிய வேண்டுமோ அவர்கள் மனதில் பதியாவிட்டாலும்கூட, மற்றவர்கள் மூலமாவது அது யாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும், நாட்டிலே நல்ல நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடும் சொல்லியிருக்கிறார்களென்பதை நான் தெரிந்துகொண்டவனாக இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேசியவர்கள் அதிகமாக இல்லையென்றாலும் சொல்லியிருக்கின்ற கருத்துக்கள், ஒவ்வொருவரும் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயல வேண்டுமென்ற ஆசையைத் தூண்டுகின்ற கருத்துக்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும், நான் ஒன்றை முதலிலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சட்டப் பேரவையிலே தெளிவுபடுத்தி விட்டாலும், இங்கே அதை இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன்னால், அது மக்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திலே உறுப்பினர்களாகப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பிரதிநிதிகள் தங்கள் பகுதியிலே மக்களைச் சந்திக்கும்போது அவர்களிடம் சொல்வதற்கும் விளக்குவதற்கும் பயன்படுமென்ற ஆர்வத்தில், அந்த நம்பிக்கையில் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய நல் வாழ்வைக் கருதி காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறது. எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்காக ஒரு இலாகா தோற்றுவிக்கப்பட்டு செயல்படும்போது, இந்த மாதிரி அடிப்படைக் கொள்கையை மனதில் வைத்துத்தான் அவைகள் சிந்திக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே கொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயம் என்ற அளவில், சொல்லி

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விடுவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமான ஒன்றாகும். மக்களிடம் வாக்குகள் கேட்கும் போது, ''ஏழை–பணக்காரன் என்ற நிலையை நீக்கி விடுவோம்; பஞ்சத்தைப் போக்கி விடுவோம்; தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவோம்; தொழிலாளர்களுக்குப் புதிய புதிய வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தருவோம்; நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஓரளவுக்காவது சுமுகமாக, நன்றாக வாழக்கூடிய வழியை உருவாக்கித் தருவோம்'' என்பது போன்ற உறுதி மொழிகளைச் சொல்லுகிறோம். இப்படிச் சொல்வதை நம்பி மக்கள் வாக்களித்துவிடுகிறார்கள் என்பதையும் நம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள என்னைப் போன்றவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வாக்குகள் கேட்கும்போது சொல்வது ஒன்றாகவும், பதவிக்கு வந்த பிறகு, செயல்படும்போது, சுற்றுச் சார்புகள் உதவி இல்லையென்றால் அவைகளை மாற்றி வேறுவிதமாகப் பேசுகின்ற, செயல்படுகின்ற ஒரு முறையில் சில தவிர்க்க முடியாத சூழ் நிலைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்கிற அவசியத்திற்கு ஆளாகிறோம். என்றும் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள செல்வத்தை, வளமையை, தொழிலாளர்களின் உழைப்பை, அறிவாளிகளின் நல்லறிவை, சிலருடைய நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எப்படியாவது சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை எங்களுக்கு இருக்கிறதென்று ஒத்துக் கொண்டாலும், ஒன்றைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய உடைமையாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை எங்களுடைய ஆட்சியின் கொள்கையாக அமைந்திருந்தாலும், அந்தக் கொள்கை என்று நிறைவேறப் போகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காண்பித்து, இத்தனை ஆண்டுகளில் நாங்கள் அதை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், மக்களுடைய நல்வாழ்வை மனதில் வைத்துச் செயல்பட நாங்கள் முற்படும் போது பல்வேறு வகைகளில் எங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள நாங்கள் சூழ்படுவது நியாயம் என்பதை நாட்டு மக்களும், நல்லவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. சிலர் தூற கூறுவதற்கு விரும்பினாலும், அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதிலும், அவர்கள் முன்னேறுவதில் அக்கறையும் கொண்ட கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும் வரையில், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் வேலை எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பது எப்படி என்பதை அவர்கள் சிந்தித்தாக வேண்டும். அந்த வேலை வாய்ப்பு எதன் மூலமாகக் கிடைக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வேலை வாய்ப்பைக் கொடுப்பதன் விளைவாக, எந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

னவுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கை சுமுகமாக அமைய வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதையும், அந்த வாழ்க்கை ஒரு முடிவாக, உறுதியாக அமையுமென்ற நம்பிக்கையோடு அதைச் செயல் படுத்த முனைய வேண்டும் என்பதையும் உணர வேண்டும். இந்த அரசு எந்த வகையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை, துணியாத மாற்றத்தை, ஏழைகளின் மத்தியிலே சொல்லித் சொல்லிப் பழகி விட்டதற்கு மாறாக புதிதாகச் சொல்லத் துணிகிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசிய உடைமை ஆக்குகின்ற தன்மையில் ஒரு அவசர கோலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, செயலிலே இறங்காமல், முதலிலே மக்களின் நல்வாழ்வை எப்படிப் பாதுகாப்பது, எப்படி வளர்ப்பது, எப்படித் தோற்றுவிப்பது என்ற அடிப்படையில் எங்களுடைய தொழில் கொள்கையை அமைத்துக் கொள்ள நாங்கள் முற்பட்டிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 6-00)

அந்த வகையில் தனியார் துறைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பது என்ற எங்கள் கருத்தை இங்கே எடுத்து வைக்க நான் விரும்புகிறேன். தேசிய உடைமையாக்கிக் கொள்கையே கொள்கையே இல்லாமல் போய் விட்டதா, அதற்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் போய் விட்டதா, அண்ணு சொன்ன கொள்கையை எல்லாம் அடியோடு மாற்றி விட்டீர்களா என்று கேட்டால், நான் சொல்வேன், லட்சியம் என்பது ஒரு மக்களுடைய நல்வாழ்வை யோ, வேறு எதைப் பற்றியோ சிந்திப்பதாக இருந்தாலும், ஆட்சியை யார் மீதும் சுமத்தி, மக்களுக்குத் தேவையில்லாத ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு முயற்சிப்பதைவிட, நம் லட்சியம் சிறிது கால தாமதத்தோடு அமலுக்கு வந்தாலும், மக்கள் நல் வாழ்வை, மன நிம்மதியைப் பெற நாங்கள் விரும்புகிறோம், என்பதைத் துணிவோடு இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். தனியார் துறை என்கின்ற முறையில் முதலீடு செய்து நிதி மிக்கவர்கள் தங்கள் ஆற்றலையும், அறிவையும், அனுபவத் தையும் நிதியையும் பயன்படுத்தி இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்குப் புதிய வாழ்வு தர, தொழிற்சாலைகள் தொடங்கி, தொழில் நிறுவனங்கள் அமைக்க, அரசோடு கலந்து அவர்கள் பாகஸ்தராக இருந்து செயல்பட்டு, தனியாகத் தொழிலைத் தொடங்கி இந்த நாட்டிற்கு நல்ல வழி காட்டுவோம் என்று சொல்வார்களானால், அதற்கும் நாங்கள் நல்ல வாய்ப்புக் கொடுப்போம் என்பதை எங்கள் தொழில் கொள்கையாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை உங்கள் மத்தியிலே இங்கே தெளிவுபடச் சொல்கிறேன். தேசவுடைமை ஆக்குவது என்பதில் இருக்கின்ற நிலைகள் என்ன ? தொழிற்சாலைகள் என்பதை எல்லாம் அரசு எடுத்துக் கொள்வது என்பதோ, மூடிவிட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறந்து வைத்து, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்கின்ற

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திட்டத்தில் நியாயமான பலன் கிடைக்காத நேரத்தில், அது எந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் அவைகளை சுமையாக ஏற்றுக் கொள்வது என்பதோ இல்லாத காரியம் என்பதை நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே உள்ளவர்களில் ஒவ்வொருவரும். பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பெரியவர் திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ''எனக்கு 71 வயது ஆகிவிட்டது. நானும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறேன். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சொல்கிறேன். யாருமே அதைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை. யாருமே ஒன்றும் செய்யவில்லை'' என்று அவர் சொல்லும்போது, நல்ல வேளையாக அது எங்களைத் தாக்கவில்லை. எங்கள் மீது அதை குறையாகச் சுமத்தவில்லை என்பதை நினைத்து, நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதை ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று எண்ணும்போது, எனக்கும் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து முடிவு காண வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இங்கே எனக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, தொழில் துறையில் சில கனரகத் தொழில்களை, அவை போன்றவைகளையெல்லாம் தேசிய மயமாக்குவது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். எப்படியாவது, மக்களுக்குச் சொல்லி விட்டோம் என்பதற்காக, நிறைவேற்றுவோம் என்ற வகையில் சொல்லி பயன்படுத்திக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்றால், எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணிக்கையை மனதிலே கொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி நாங்கள் ஆராய்ந்து, அதற்கு வேண்டிய உதவியை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு, இன்னொன்றையும் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு சட்ட மன்றத்திலே நான் பேசும்போது, மேலைழுந்தவாரியாக நான் குறிப்பிட்டேன். தென்னந்தோப்பு போன்ற இடங்களிலே எல்லாம் கருங்கற்களைக் குத்தவைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள். அதைப்பற்றி இங்கே வேதனையோடு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, ஏலம் விடாமல், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அந்த அனுமதியைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று கோபுக்கள் சொல்லுகின்றன. அதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவேன். ஒரு தொழிலே யார் ஆரம்பித்தாலும், எவ்வளவு பண்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தாலும், நாணயமான முறையிலே, நியாயமான வகையிலே, சரியான வழியிலே அவர்கள் பணம் சம்பாதிப்பார்களானால், அவரைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்லமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர் அதிகப் பணக்காரராகிவிட்டார் என்ற மனக்குறைதான் சிறிது இருக்குமே தவிர, அவர்கள் நாணயம் அற்றவர்கள் என்ற பெயர் அவர்களுக்குக் கிடைக்க முடியாது. இதைத்தான் நான் இங்கே தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். இதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறது? அந்தக் கற்கள் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்கள் அதற்குப் பாலிஷ் போட்டு அதை விற்கும்போது, எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான கோடி டாலர்கள் அந்த மக்கள் சம்பாதிக்கின்றார்கள். வெளிநாட்டிலிருப்பவர்கள் அந்த மக்கள் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்றும், அவர்களுக்குப் பயன்படுகிறது என்றும் அறிந்த போது, இங்கே இருந்தவர்கள் எப்படி இருந்தார்களோ என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தன் சொந்தக்காரர் களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சரவையிலே இருந்தவர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி; அது ஆட்சிக் கட்சியிலே இருப்பவர்களின் நண்பர்களாக இருந்தாலும் சரி, சட்டப்படி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இந்தப் பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது. ஏலம் விட்டு எடுக்க வேண்டுமென்ற அந்தச் சாதாரணமாக உள்ள நடைமுறையைக்கூட தூக்கியெறிந்துவிட்டு, ஏலம் விடாமல் அதைச் சிலருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுகூட எத்தனை ஏக்கருக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அது எங்கெங்கே விடப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கிருந்து அடுத்த பகுதிகளுக்கு, மாநிலங்களுக்குத்திருட்டுத் தனமாகக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது என்பதைக் கேள்விப் படும்போது, உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது.

நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லவேன். ஆட்சியிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் சில திட்டங்களைத் தீட்டுகின்றார்கள். முன்னாலே இருந்த அமைச்சரவை பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. அமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக் கழகம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இந்தாலும், அதன் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்றால், நான்வேதனையோடு சொல்கிறேன், இல்லை என்று. இங்கே சாதாரண்கள் இருக்கின்றன. எமாற்றப்பட்டார்களா, அமைச்சர்கள் எமாற்றப்பட்டார்களா அல்லது அனைச்சர்களே உடந்தையாக இருந்தார்களா என்பதை எதிர்காலம்தான் சொல்ல வேண்டும். [illegible] லாம் நடந்திருக்கின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். [illegible] யிருக்கிறது. ரூ. 5 லட்சம் ரூ. 6 லட்சம் என்று அவ்வ தவறு இருந்திருக்கிறது. அதிகமான அளவுக்கு நடந்திருக்கிறதென்று

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்கிறேன். ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு மின்சார பாக்கிக்காக ரூ. 9,03,24,000 பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மின்சாரம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அக்கறையை நாம் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவது என்றால், மின்சாரம் மிகமிகத் தேவை என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். மின்சாரம் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கம்பெனியினுடைய பாலன்ஸ் ஷீட்டிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? புன்விவரப்படி ஏறக்தாழ ஒரு கோடிக்கு லாபம் வந்திருக்கிறது என்றும், ரூ. 5 அல்லது 6 கோடிக்கு இருப்பு இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 6-10)

ஆனால், கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியோ ஏறத்தாழ ரூ. 9,03,24,000 என்பதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதை விட்டுக் கொடுத்தாலும், 8 கோடி ரூபாய் நிச்சயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவு போட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாங்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சார போர்டுபற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. அறிவாளிகளும், அனுபவமிக்கவர்களும் தலைவராக இருந்திருக்கலாம். தொழில் நிபுணர்கள்கூட துணை இருந்திருக்கலாம். நாட்டின் மீது அக்கறையுள்ளவர்களாக, பணி செய்பவர்களாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நான் வேறு பல எண்ணத்தோடு, மாநில உணர்வோடு பேசுவதாகக் கருதிவிடக் கூடாது. மின்சாரத் திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய உறுப்புகளோ, கருவிகளோ இங்கே தயார் செய்கின்ற கம்பெனியிலே வாங்காமல், மராட்டியம், கர்நாடகம் போன்ற இடங்களிலிருந்து இலட்சக்கணக்கான பணம் செலவு செய்து வாங்குகிறார்கள். காரணம் கேட்டால், ஏதோ சில கருவிகள் அவ்வளவு தரமுடி பெற்றதாக இல்லை, உயர்ந்த ரகத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

நாம் சாதாரணமாக என்ன சொல்வோம் என்றால், ஒரு தொழிலில் உற்பத்தி செய்யும்போது, துவக்க காலத்திலே அந்தத் தொழிலிலிருந்து வருகின்ற பொருள், வெளி நாட்டிலே செய்யப் படுகின்ற பொருளுக்கு . . . . .

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: வெளி மாநிலத்திலிருந்து வருகிற பொருள் மலிவாக இருக்கிறதா? அல்லது ஒரே விலையாக இருக்கிறதா?

'தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : உங்களுக்குப் பதில் சொல்கிறேன். காரணம் இதுதான், அனுபவம் மிக்கவர்களால் செய்யப்பட்டு வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பொருளைப் போல், இங்கே புதிதாக ஆரம்பிக்கும் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளி வரும் பொருளுக்குத் தகுதியிருக்கும், தரம் இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. நம் நாட்டிலே இருக்கிற பொருள்கள் உயர்ந்த ரகமாக இல்லையென்றாலும், நம் நாட்டில் உற்பத்தி யாகின்ற பொருள்களை வளர்க்கவும், தொழில் வளர்ச்சி பெறவும், அதன் மூலம் நாட்டிலே உள்ள பொருள்கள் வீணாகாமல் மற்றவர் களுக்குப் பயன்படாமல் நமக்குப்பயன்படக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும் என்று இன்றல்ல, நேற்றல்ல பல ஆண்டுகளாக, வெளி நாடுகளாக இருந்தாலும் சரி, இந்தியத் துணைக்கண்டமானாலும் சரி, காரியமாற்ற முனைகிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டில் ஒரு பானம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அது நிறுத்தப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அது யாருக்கோ சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிலே யாரோ கலந்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து இங்கே விற்கப்படுகிறது. அதனுடைய நுணுக்கத்தை வைத்து அதை இங்கேயே தயாரிக்க இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைத் தடை செய்கிறார்கள் என்பது என் நோக்கம். அது கொகோ கோலா. நமது நாட்டில் அதன் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், அதன் தொழில் நுணுக்கம் நம் நாட்டுக்குச் சொந்தமாக வேண்டும். அதற்குப் பயனில்லை என் றாலும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தி லிருந்து வெளி நாட்டிற்குச் செல்வதில் பயன் இல்லை என்பதை உணர்வதால்தான் அதைத் தடை செய்கிறார்கள். அந்த நோக் கத்தில் பார்த்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் கேட்பது போல், உயர்ந்த விலைக்காக வாங்காமல் இருந்தார்களா, குறைந்த விலைக்கு வாங்கினார்களா என்ற அந்தக் கேள்விக்கே இடம் இருக் காது என்று நம்புகிறேன்.

இருந்தாலும் ஒன்று சொல்கிறேன். ஜப்பானுக்குப் போன போது, அங்கே கடிகாரத் தொழிற்சாலையைப் பார்க்கச் சென்றி ருந்தேன். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், உள்நாட் டிலே அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள், வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் மலிவான விலையில் பொருட்களை விற்கிறார்கள். நாட் டிலே உள்ள மக்கள் நஷ்டம் அடையட்டும் என்பதல்ல அதன் நோக்கம். வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் எந்த அள வுக்கு வெளிநாட்டினுடைய பணம் வந்து சேருகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவும், அந்நாட்டுப் பொருட்கள் வெளிநாடுகளில் எந்த அளவுக்கு அந்த மக்களின் கவனத்தைக் கவர்கிறது என்று அவர்களுடைய திறமையை மதிப்பீடு செய்வதற்காகவுந்தான் என்று சொல்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே தொடங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் கொஞ்சம் கொஞ் சமாக நலிவடைந்து மூடப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், இது எந்த அளவுக்குக் கொண்டு போகும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இங்கே சொல்கிற கருத்தை எடுத்துப் பார்க்கும்போது, இருக் கின்ற தொழிற்சாலைகளெல்லாம் மூடப்படுகின்றன, அவற்றுக்கு வருமானம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்வது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். பஸ்ஸில் டோலுலுப், நடந்து போனாலும், விமானத்திலே போனாலும், வீட்டிலே வசதியாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், மனிதன் இறந்துவிடுகிறான் என்ப தற்காக இன்னொரு மனிதன் திருமணமே செய்துகொள்ளாமல் இருப்பதில்லை, குழந்தைகளைப் பெறுமல் இருப்பதில்லை. தொழிற் சாலைகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டங்களுக்கு அதை நடத்துகிறவர் கள் மட்டும் காரணமல்ல. அதற்கு ஆதரவாக இருந்த மேலும் பெரியவர்கள் பல தவறைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசின் கையில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒப்படைக் கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் மக்களிடமிருந்து பெறும்போது, அந்த மக்கள் கொடுக்கிற நூறு ரூபாய், இருநூறு ரூபாய் வரிப் பணம்தான் கோடிக்கணக்கில் சேர்கிறது. பொறுப் பிலே உள்ளவர்கள் அதை உணரத் தவறிவிட்டால், அதைவிட துர்பாக்கியம் நாட்டிலே வேறொன்றுமில்லை என்று மிக வேதனை யோடு சொல்கிறேன். நாட்டிலே கஷ்டம் வேறு வகையிலே ஏற்பட வேண்டிய அவசியத்தைவிட இதுவே மோசமான சூழ் நிலைக்குத் தள்ளிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்தக் காரணமுமின்றி ஒருவருக்கு ஒரு நிலத்தை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அரசு குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறது. குத்தகை எடுத்த நேரத்தில் ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி கட்டிடத்தைக் கட்டுகிறார் அந்த நபர். கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஒரு காரணத் தைச் சொல்லி, அரசிடமிருந்து கடனும் பெற்று கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்துவிடுகிறார். கட்டிடம் கட்டி முடித்த பிறகு, அரசே அதை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறது என்றால், இதைப் பற்றி என்ன நினைப்பீர்கள் என்பதை உங்களுடைய மனதுக்கே விட்டுவிடுகிறேன். இதை அரசே செய்யக்கூடாதா? அந்த நிலத்தை வைத்திருந்த அரசே கட்டிடத்தைக் கட்டியிருக்கக் கூடாதா? இப்படிச் செய்வதைத்தான் நாங்கள் ஊழல் என்று சொல்கிறோம். அதிலே லஞ்சம் எவ்வளவு வாங்கினார்கள், அதற்கு என்ன கலுகையைப் பெற்றார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. அரசுப் பணம் அவ்வாறெல்லாம் விரயம் ஆகிறது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கதிரேசன் என்ற ஒருவர் ஏறத்தாழ 75 ஆயிரம் ரூபாயை 1975ஆம் ஆண்டில் பெற்றிருக்கிறார். எந்தக் காரணத்திற்காக அது கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. இது சம்பந்தமான கோப்புகளைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கும். அதைச் சொல்லி இந்த அவையின் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அதைப் பற்றிய செய்தி வெளியே வரும்போது, நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

பாலாறு சுகர்ஸ் கம்பெனிக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மோசமான நிர்வாகம் என்ற விவரம் தெரிந்தும் கொடுக்கப்பட்டது. இது கொடுக்கப்பட்டது 1973ஆம் ஆண்டிலே. என்ன தேவை, அதற்கு என்ன மூலதனம் இருக்கிறது, இருக்கிறதா, தோட்டம் இருக்கிறதா, எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார்கள், எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது போன்ற விவரங்களையெல்லாம் பார்த்து, அதற்கேற்பத்தான் நாமாக இருந்தால் கடன் கொடுப்போம். ஒரு நிர்வாகம் ; அந்த நிர்வாகம் சரியாக இயங்கவில்லை என்று தெரிந்தும் உரியவர்கள் சரியான காரியத்தைச் செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் கடனைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கேட்பதற்கு அங்கு யாருமே முன்வர முடியவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அட்லாண்டிக் ஓட்டல் நிர்வாகத்துக்கு 30 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972ஆம் ஆண்டில் 25 இலட்சம் ரூபாயும், 1974ஆம் ஆண்டில் 5 இலட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் வட்டி சேர்த்து ஏறத்தாழ 44 இலட்சம் ரூபாய் அதனிடமிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய பணம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது நியாயம் இருக்கிறதா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்காருடைய பணத்தை, எத்தனையோ பேர் நம்பிக்கையோடு நம்மிடம் ஒப்படைக்கும் அந்தப் பணத்தை எதற்காகப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், கோடிக் கணக்காக சர்க்காருக்குத் திரும்பி வர வேண்டிய அந்தப் பணம் நமக்குத் திரும்பி வர வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்குமானால், இப்பொழுது நாம் சொல்கின்றோமே பற்றுக்குறை பட்ஜெட்; அது தமிழகத்தில் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்காது.

அடுத்தபடியாக, தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், எந்தத் தொழில், எப்படிப்பட்ட தொழில், எங்கே, எப்போது ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்பதை வெகு விரைவில் புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துக் கூறத் தயாராக இருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில், நாங்கள் திட்டமிட்டிருப்பது போல, ஆயிரக்கணக்கான

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமென்றால், அதை தனி மனிதனுடைய சக்தியை வைத்து மட்டும் செய்ய முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அரசினுடைய இப்போதைய நிலையில் எந்தப் புள்ளியை வைத்துக்கொண்டும் செய்ய முடியாது. ஆனால் மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தத் திட்டம் வரும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் நாங்கள் அதைத் தொடங்கக் கேட்டிருக்கிறோம். தனியார் துறையில் அந்தப் பிரிவுகள் வளரும், நிச்சயமாக நாட்டுக்கு உதவும், மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதைத் துணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புகள் கொடுக்க அரசு நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

வியாபாரம் என்று எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, இலாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்ப்பது உண்டு. வியாபாரிகளுக்கு இலாபம் வேண்டுமென்பதில் நாம் நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த இலாபம் பெறுகின்றவர்களிடம் நாங்கள் எப்பொழுதும் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இதுதான். ஏழை மக்களுடைய வயிற்று உணவிற்கு, மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு, ஏதோ ஒரு சின்ன இடத்தில் தங்குவதற்கு வசதி வாய்ப்பு செய்து கொடுப்பதற்கு கடவுளை நம்புகிறவர்கள், கடவுள் தந்ததாக நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது கடவுளை நம்பாத வர்களாக இருந்தால் இயற்கை தந்தது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது இரண்டைப் பற்றியும் கவலைப்படாதவர்கள் நாங்கள் உழைத்து சாப்பிடுபவர்கள் என்று சொன்னாலும் சரி— அந்த ஏழை மக்களைப்பற்றி அவர் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இலாபத்தை இந்த அளவுதான் பெறுவது என்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலீட்டைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் உத்தரவாதம் இருக்கிறது. முதலீடு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அழிந்து போகாது, அழிந்து போக வழி தர நிச்சயமாக அரசு இடம் தராது என்ற நம்பிக்கையோடும், இலாபத்தைப் பெறும்போது நல்ல மனித உணர்வோடு நாம் வாழ்வதோடு மற்றவர்களும் வாழட்டும் என்ற நம்பிக்கையோடும், அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கின்ற அந்தத் தொழிலதிபர்கள் அல்லது சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் இதையும் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வெளியிடுவது என்னுடைய நீங்காத கடமை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஒரு இடத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். கோயிலிலே தர்மகர்த்தா பொறுப்பிலே இருப்பவர்களை தர்மகர்த்தா என்று ஏன் பெயர் வைத்தார்கள் என்று மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். தர்மகர்த்தா என்றால் தர்மத்துக்கே கர்த்தா. தர்மத்தின் உண்மைப் பாதுகாவலனை, மானவர் என்ற அளவுக்கு தர்மத்தின் உண்மைப் பாதுகாவலனை, தர்மத்தின் சொந்தக்காரராக, தர்மத்தை உருவாக்குகின்ற

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

சொந்தக்காரர்களாகச் செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல் பட்டால், கோயிலுக்கு வருகின்ற பக்தர்கள் புனிதத் தன்மை யோடு இருப்பார்கள். விரும்பி கோயிலுக்குச் செல்லும் புனிதத் தன்மை இதயபூர்வமாக மக்கள் மனத்தில் ஏற்பட்டு, நம்பிக்கை யுடைய புனித உணர்வோடு, ஒழுக்க உணர்வோடு அவர்கள் இருப்பார்கள். கோயிலுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும். இங்கே சொல்லின்னூர்களே, தங்கத்தைத் திருடி விட்டார்கள், இங்கே திருடிவிட்டார்கள், உண்டியலைத் திருடி விட்டார்கள், நகைகளைத் அவை வழக்குகளுக்கு வர இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் செய்யலாமா? நம்மிடம் ஒப்படைத்திருப்பது மக்கள் சொத்து என்ற உணர்வு வேண்டாமா? மக்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டிய நிலையில், பொறுப்பில் இருக்கிறோம் தர்மகர்த்தா பொறுப்பில் இருப்பது போல். சொத்தக்காரர்களாக நினைப்பவர்களிடமிருந்து, கடவுள் கொடுத்த இது மக்களுக்குச் சேவை செய்யத்தான் என்று கருதும்படி காந்தி யடிகள் சொல்லியிருப்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மனிதன் ஒவ்வொருவரும் தானே இருந்து சம்பாதிப்பதாக, சம்பாதித்ததாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பில் இருக் கிறான் என்று பேரறிஞர் அமரர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு நாள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசியதை நான் இங்கு குறிப்பிடுவது என்று டைய நீங்காக் கடமையெனக் கருதுகிறேன். இளைஞனே, மாணவனே, வாலிபனைப் பார்த்து உனக்கு 50 வயது, 70 வயது ஆகும் என்று சொன்னால், அந்த உள்ளம் அதை ஏற்றுக்கொள் ளாது, என்றும் 24 வயதில் இருக்கிற உணர்வுதான் அவனுக்கு இருக்கும். அதுபோல மனிதன் இருந்துவிடக் கூடாது. அது போல் மனிதன் சம்பாதிக்கும்போது சமுதாயம் முழுமையும் எனக்குத்தான் சொந்தம், நானே தான் சமுதாயம் என்றும், நானே தான் எல்லாவற்றையும் சம்பாதித்தேன், என் உழைப்பால் சம்பாதித்ததை என் இஷ்டப்படி எது வேண்டுமானாலும் செலவு செய்வேன் என்று சொன்னால், பக்கத்து வீட்டிலுள்ளவர்கள்கூட சொல்ல வேண்டாம், கூடப்பிறந்தவனே கூட பாகப்பிரிவினை கேட்பான் என்று பேரறிஞர் அண்ணா சொன்னார்கள். நாட்டு மக்கள் அப்படி ஒரு குடும்பமாக இருந்து வாழ வேண்டியவர் களாக இருக்கிறோம். யாருக்குச் சொந்தம்? இன்னொருவருக்குச் சொந்தமா? தொழிற்சாலை யாருக்குச் சொந்தம்? அதிபர் களுக்குச் சொந்தமா? வெளியில் வாங்குகிறார்களே தொழிலைச் செய்கிறவர்களுக்குச் சொந்தமா? அதிபர், தொழிலாளர் சேர்ந்தால்தான், தொழிலாளர், வாங்குகிறவர் இந்த மூன்று பேர் தெளிவாக பேரறிஞர் அண்ணா வாழ முடியும் என்பதைத் ஒரு தொழிற்சாலையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். இயக்குநர்களோ பங்குதாரர்களோ மானேஜிங் டைரக்டரோ, மாத்திரம் போதாது. அறிவு இருந்து விட்டால் கொண்டு, ஆற்றல் அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் ஏழுங்காக வெளியே

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வர வேண்டும். தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தாக வேண்டும். தொழிலாளர்கள் உண்மையிலேயே அக்கறையோடு வேலை செய்து பொருள் வெளியே வந்தாலும், மக்கள் பொருளை வாங்கி னாலொழிய, விரும்பினாலொழிய, ஏற்றுக்கொண்டாலொழிய அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு, சொந்தக்காரர்களுக்கு மதிப்பு கிடையாது என்பதோடு கூட அந்தப் பணத்திற்கோ, அத்தனைய தொழிலாளியின் உழைப்புக்கோ கூட மதிப்பு கிடையாது என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அந்த வகையில் நாங்கள் திட்டங்களைப் போட விரும்புகின்றோம். பணம் யாருக்கு? பொது மக்களுக்கு. அங்கே இங்கே உற்பத்தியாகின்ற பொருட்கள் நமது தேவை களைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இருக்கவேண்டும். என் னென்ன அவசரத் தேவைகள் நமக்கு இருக்கின்றதோ அவற்றிற்கு வெளியே தேடிப் போக வேண்டிய தேவையில்லாமல் நாமே அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலையை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

(பிற்பகல் 6-30)

அத்தோடு வெளி மாநிலங்களில் அவற்றை விற்று அங்கிருந்து நமது மாநிலத்திற்குப் பணத்தைக் கொண்டுவருவதற்குரிய வகை யில் நாம் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்கள் இருக்க வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான டாலர்கள் இந்தியத் தூதரைக் கண்டத்திற்கு வருவதற்கான முயற்சியில் தமிழ் நாட்டி லுள்ள தொழில் அதிபர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, ஹாங்காங் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது, சைனுக்காரர்கள் கடையில் வைத்திருந்த துணிகளைப் பார்த்தேன். வழவழப் பாக, வண்ணங்கள் கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கிற வகையில் அழகாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நூறு ரூபாய் சொல்லி, நாம் இருபது ரூபாய்க்குக் கேட்டால், உடனே சரி என்று அதை நம் தலையில் கட்டி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். காரணம், அவர்க ளுடைய பொருள்கள் வெளிநாட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான். அதே நேரத்தில் நம் நாட்டிலிருந்து போன

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கைத்தறித் துணிகளுக்கு இருந்த மதிப்பு எவ்வளவு குறைந்தது என்று சிலராவது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவிலிருந்து, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலிருந்து விற்கப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளுக்கு இருந்த மார்க்கெட் குறைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? சாயம் போகிற துணி, உறுதியற்ற நூல், சீராக அமைக்கப்படாத முறை இவற்றினால் அதை வாங்கியவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டு, ஆத்திரம் அடைந்து விட்டதால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம் துணிகளுக்கு மதிப்பு குறைய ஆரம்பித்தது. அதனால் நம்முடைய தொழில் நசிந்துபோக ஆரம்பித்தது. ஒரு சிலரின் சுயநலத்தினால் ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் ஏழையாக்கப்படுகின்றன என்பதையும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மானமே அங்கே தலைகுனிய நேர்ந்தது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோமே, அது எப்படி நிறைவேறுமல் போகிறது என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தால், தொழில் அதிபர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதையும் அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய கடமை இருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர்களுக்கும் அரசிற்கும் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு வருகிறது என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். இந்த நாட்டிலுள்ள வசதி படைத்தவர்கள் ஆர்வம் மிக்கவர்கள், ஆற்றல் பெற்றவர்கள். உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் அத்தனை பேரும் இணைந்து ஒத்துழைத்தால்தான், இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய முடியுமே தவிர, திட்டங்கள் போடுவதால் மட்டும் எதுவும் நடைபெறாது. சிலரிடம் கடன் கொடுத்து பத்திரம் எழுதி கையெழுத்து வாங்கி வைத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. இத்தனை தொழில்கள் ஆரம்பித்தோம், இன்ன தேதியில் இதைத் திறந்தோம் என்று விளம்பரம் செய்தால் போதுமா? இப்போது செய்வது நாட்டுக்குப் பயன்படுகிறதா என்றால், அதற்குப் பதில் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் இடைக்கும். நாம் போடுகிற திட்டம் 1977–78 ஆம் ஆண்டுக்கு என்று போடுகிறோமே தவிர, இதிலிருந்து ஏற்படுகிற விளைவுகள் ஐம்பதாண்டு, நூறு ஆண்டுகளுக்கு மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய வகையில், விஞ்ஞான முறையில் அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் திட்டமிட வேண்டும். பானையில் சோறு சமைத்து உண்ணக் கூடாதா, அது நல்லது தானே என்று சொல்வார்கள். நான் அதைக் கடைப்பிடிப்பவன். கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிட்டால், எவ்வளவு வலிவோடு இருக்கலாமென்பதை நான் அனுபவத்தில் உணர்கிறேன். எத்தனை பேர் இதை உணர்கிறார்கள்? நம் உழைப்பெல்லாம் எங்கோ போகிறது. கிராமங்களில் உரலில் நெல்லைப் போட்டு குத்தி அரிசியாக்குவதற்கு பணம் எவ்வளவு கொடுக்கிறோம்? ஒரு பானை உடைந்தால், வேறு பானை செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்குத் தொழில் கிடைக்கும். இவையெல்லாம் கிராமத் தொழில்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்புக்கள். உள் நாட்டில் அவ்வப்போது புதிய தொழிற் சாலைகளை ஆரம்பித்து புதிய கருவிகளைத் தோற்றுவிக்கவும் அன்று

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

டத் தேவைக்கான திட்டங்கள் அமைக்கவும் முயல வேண்டும். அதே சமயம் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி, பணம் பெறுவதற்காகவும் சில தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நாட்டின் நடைமுறைக்கேற்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப, சுற்றுச் சார்பின் தேவைக்கேற்ப நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம்.

நல்ல அறிவு பெற்றவர்கள், யோசனை சொல்லக் கூடியவர்கள் நிறைய பேர் இருப்பதாகவும், அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது நல்லது என்றும் உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன், நான் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்னேன். அதைச் சிலர் கேலி செய்தார்கள். மூளையை இரவல் வாங்கப் போகிறார்களாம், மூளை டிரஸ்ட்களை வாங்கிச் சேர்த்து வைக்கப் போகிறார்களாம். மூளை துவங்கப் போகிறார்களாம். இவர்களுக்கு அறிவு இல்லாமல் இன்னொருவர் அறிவைத்திரட்டி வைத்துக்கொண்டு அரசு நடத்தப் போகிறார்கள், இவர்களுக்கா வாக்களிக்கப் போகிறீர்கள் என்று பிரசாரம் செய்தார்கள். அமரர் நேரு அவர்கள் முதலில் பிரதமர் பதவி ஏற்றபொழுது, தன்னுடன் எவ்வளவோ பெரிய படிப்பாளிகளை வைத்திருந்தார். எத்தனையோ பேர்கள், பெரியவர்கள், ஜெயிலுக்குப் போனவர்களைத் தோழர்களாகப் பெற்றிருந்தார். இருந்தாலும் கொச்சியில் திவானாக இருந்த திரு. சண்முகம் செட்டியாருக்குத் தந்திகொடுத்து வரவழைத்தார். அவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஆதரவு தந்தார் என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்த நேரம். அப்படிப்பட்ட சண்முகம் செட்டியாரை தலைமை நிலையமான டில்லிக்கு அழைத்து, தன்னுடைய அமைச்சரவையில் நிதி அமைச்சர் பதவியைக் கொடுத்தார் என்றால், அதற்கு என்ன பொருள்? அவர் கட்சியைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. நமக்கு எதிரியாக இருந்தவராயிற்றே என்று கவலைப்படவில்லை. சண்முகம் செட்டியாருடைய உருவத்தைப் பற்றியோ, உடையைப் பற்றியோ கவலைப்படவில்லை. அவருடைய அறிவு இந்த நாட்டுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று எண்ணினார். அந்த எண்ணம் எங்களுக்கு நிறைய இருக்கிறது. நாங்கள் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்து விட்டதாலேயே, எங்களுக்குத்தான் எல்லா அறிவும் இருக்கிறது, எல்லாம் தெரியும் என்ற எண்ணத்தோடு இங்குள்ள 14 அமைச்சர்களில் ஒருவர்கூட இல்லை என்பதையும், எங்கள் கட்சியில் அந்த எண்ணத்தில் யாரும் இல்லை என்பதையும் பணிவோடு, உறுதியோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெளியே உள்ள எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருப்பவர்களானாலும், அவர்களுடைய ஆற்றலும் அறிவும் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்டு குழுக்களை அமைத்து, அவர்களுடைய கருத்துகளைத் திரட்டி, அவர்களைக் கலந்து,

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

தெரிந்து, நாட்டின் தேவைக்கேற்ப எங்களுடைய ஆசைகளை, கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி தேடுவோம். அவர் களுடைய அறிவும் ஆற்றலும் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்பதை முன்பு சொல்லியிருந்தாலும் இங்கேயும் உங்களுக்கு உறுதிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில்களில் புதிய நிறுவனங் களைத் தோற்றுவிக்கும்போது, அப்படிப்பட்ட யோசனைகளை நாங்கள் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வோம். ஆலை அதிபர்களை எதிரிகளாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்ற தேவை எங்களுக்கு இல்லை. அதே நேரத்தில் உழைக்கிற தொழிலாளி களை விட்டுவிட்டு, அவர்கள் இப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் இருக்கவும் முடியாது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஒன்றை திட்டமாகச் சொல் கிறேன். எந்த நேரத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இந்த நாட்டினரின் அறிவு இந்த நாட்டின் பொதுச் சொத்து என்பதை படித்தவர்களும் அறிவாற்றல் பெற்றவர்களும் உணர வேண்டும். அதை அளிப்பதை இந்த நாட்டுக்கு அவர்கள் செய்கிற தியாகமாக எண்ண வேண்டும். அவர்களின் அறிவாற்றலில் உருவாகிற கருத்துக்களை இந்த அமைச்சரவைக்குத் தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு அதற்கான விளக்கங்கள் விரைவில் தரப்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நேரம் இந்த அளவுக்குப் பொறுமையோடு உறுப்பினர்கள் இருந்து கேட்டதற்கு நன்றி கூறி இந்தக் கொள்கை விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அமர்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக்களைச் உரையில், குறிப்பிட்ட சொன்னார்கள். ஒரு சிறிய சந்தே கத்தைப் பற்றிக் கேட்க விரும்புகிறேன். உள்நாட்டுப் பொருட் களை, இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருட்களை விட்டுவிட்டு முந்தைய அரசு வேறு மாநிலத்திலிருந்து சில பொருட்களை வாங்கியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 6-40)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம். அரசு வாங்கியதாகச் சொல்லவில்லை. மின்சார போர்டு வாங்கியதாகச் சொன்னேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மின்சார வாரியம் 'அடானமஸ் பாடி'யாக இருந்தாலும், அரசின்கீழ்தான் இருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். நான், இந்தக் கோப்புகளையெல்லாம் படிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளானால், அதைப்பற்றி நான் வருத்தப்பட வில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : ஒரு விளக்கம்தான் கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகக் கேட்கிறேன். இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருட்களை வாங்க அரசு முடிவு எடுத்திருக் கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிவிட்டேன். அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் என்னால் சொல்லமுடியவில்லை என்றால், அது என்னுடைய இறமைக் குறைவு என்றுதான் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கும். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களைக் குறை கூறக் கூடாது. ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற ஒருவருடைய தம்பிக்குப் பணம் கொடுத்ததாகப் பட்டியலில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பட்டியலில், ஏன் பணம் கொடுத்தார் கள் என்று கேட்டால், அதற்குச் சொல்லும் காரண காரியங்கள்; ஏன் அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெறவில்லை என்றால், அதற் கான பதில்கள் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அரசாங் கத்தினுடைய பணத்தைப் பாதுகாக்கவும், தொழில் துறை வளரும்போது, நமது தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்குப் பாதுகாப்பு தந்து அதை ஊக்குவித்தால்தான் புதிய தொழில்கள் உருவாகுமென்பதை எடுத்துக்காட்ட மின்சார போர்டு செய்த தவறை எடுத்துச் சொன்னேன். இப்போது உத்தரவு போட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியாமல் இரண்டொரு நாட்களில் 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு வெளி மாநிலத் திலிருந்து பொருள்கள் வாங்க இருந்தார்கள் என்று அறிந்தேன். எனவே எனக்குத் தெரியாமல் வாங்கக் கூடாதென்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள் கிறேன்.

(3) "பாசன வசதி" பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள இரண்டாவது இனத்திற்குப் பதிலாக, மூன்றாவது இனமாகிய 'பாசன வசதி' பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு இப் போது எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,-

''சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ''பாசன வசதி'' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்'' என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

''சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'பாசன வசதி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.''

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பாசன வசதி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கொடுக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை முழுமையாகப் படிக்கும்போது, பல திட்டங்கள் முழுமையான பயனைத் தரவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. நம் முடைய அரசு அந்தக் குறைகளை நீக்குமென்ற நம்பிக்கையுடன் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு சில செயல்முறைகளை மட்டும் உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலேயுள்ள பாசன வாய்க்கால்களும் சரி, ஆறுகளும் சரி ஆழப்படுத்தப்படாமல் மேடிட்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தூர் எடுப்பது பற்றிய குறிப்பும் இதிலே இருக்கிறது. ஆனால் பல வாய்க்கால்கள், மராமத்து என்ற அடிப்படையில், அங்குள்ள கிராம மக்களாலேயே தூர் எடுக்கப்படுகின்ற நிலை பல காலமாக இருந்தது. அந்த முறை இன்று வழக்கத்தில் இல்லை. அந்த முறையை வாத்துக் குத்தகை விடுதல் என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது நிலத்துக்கு வாத்து வளர்க்கும் உரிமையை குத்தகையாகக் கொடுத்து, அதிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தைப் பெற்று, அந்தக் கால்வாயை ஆழப்படுத்தும் முறை இருந்தது. அந்த முறை கைவிடப்பட்டுள்ளதால், வடிகால் வாய்க் கால்கள் பாசன வாய்க்கால்களாக மாறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எங்கு நீர் வடியவேண்டுமோ, அதற்குப் பதிலாக அங்கிருந்து நீர் பாய்ச்சக்கூடிய அளவுக்கு மேடிட்டிருக்கிறது. 25,000 கியூசெக்ஸ் அளவுக்கு காவிரி ஆறு கூட மேடிட்டிருக்கிறது. காவிரி ஆற்றில் தண்ணீர் விடும்போது, ஆறு முழுமையாகச் செல்லும் காட்சி இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு 25,000 கியூசெக்ஸ் தண்ணீர் வரும்போது பார்த்தோமானால், வெள்ளம் போவது போன்ற கருத்து தோன்றும். அந்த அளவுக்கு ஆறுகள் மேடிட் டிருக்கின்றன. கல்லணைப் பகுதியில் தூர் எடுக்கும் வேலை நடந்தது. இது போன்று காவிரி ஆறு முழுவதும் தூர் எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

381-397 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

1977 ஆகஸ்ட் 25]

வாய்க்கால் கரைகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்படவில்லை. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில், மாவட்டம் தவறாமல், ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், வாய்க்கால்கள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். அது குறித்து தெளிவான முறையிலே குறிப்புகள் இருந்தாலும், அவற்றுக் கான செயல்முறைகள் ஒன்றும் நடைபெறாத காரணத்தாலே, வாய்க்கால்கள் பழுது பார்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன.

அடுத்து, நிலநீரைப்பற்றி ஒரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு நிலத்திற்கு நீர் திரும்பவும் வருமளவுக்கு நிலை இல்லாததால், நில நீரை முழு அளவுக்குப் பயன்படுத்த வில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நிலநீர் பொடென்ஷியல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று குறிப்பில் சொல்லியிருக் கிறார்கள். ''Tamil Nadu has been among the earliest States to have organised systematic ground water survey and mapping'' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக் கிறதா? நீர் வளம் எங்கு சிறப்பாக இருக்கிறது?—தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திருச்சியிலே ஒருசில பகுதிகள்—அங்கெல்லாம் குடி நீருக்குக்கூட பஞ்சம் இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் நிலநீர் வளம் எப்படி இருக்கிறது என்பதுபற்றி 'மேப்' செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இவைகளுக்கான விளக்கங்களைக் கொடுத்தால், நன்மையாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன், நிலநீர் முழுமை யாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு ஆண்டு நல்ல மழை பெய்தால், நிலநீர் சிறப்பாக 'ரிப்ளனிஷ்' என்ற வகையில் மறு படியும் கிடைக்கும். அந்த அடிப்படையிலே முழுமையாக நிலநீர் எடுக்கப்படவில்லை; முழுமையாகப் பயன் படுத்தப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கிழக்குப் பக்கம் நீரைத் தர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மேற்காக ஓடும் நதிகளி லிருந்து, கிழக்குப் பக்கமாக நீரைத் தரவேண்டுமென்று சொல்லி அதனால் 82 டி.எம்.சி. நீர் ஆண்டொன்றுக்குக் கிடைக்குமென்று குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எனக்குப் பெரிய வியப்பான செய்தியாக இருக்கிறது. நம்முடைய மேட்டூர் அணையில் ஓர் ஆண்டில் வெளிவரக்கூடிய நீர் 250-லிருந்து 300 டி.எம்.சி. தான் இருக்கும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மேட்டூர் அணை நீர்ப்பிடிப்பு 96 அல்லது 98 டி.எம்.சி. தான். ஆண்டு முழுவதும் அங்கிருந்து நீரை வெளியிட்டுக் கொண்டி ருந்தாலும், உள்ளே நீர் வந்து கொண்டிருந்தால், 250-லிருந்து 300 டி.எம்.சி. வரை மேட்டூர் அணைக்கு வரலாம். மேற்காக ஓடும் நதிகளிலிருந்து நீரைத் தடுத்து, கிழக்கில் திருப்பி,

"பாசன வசதி" பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

250 டி.எம்.சி. தண்ணீரை மேட்டூர் அணைக்குக் கொடுக்க முடியு மென்றால், அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். அது நல்ல பயனளிக்கும்.

அடுத்து, இந்தக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காவிரி நீர் பிரச்சினை முடிவடையாத ஒரு பிரச்சினை. இந்தப் பாலிசி நோட் எப்போது தயாரிக்கப்பட்டதென்பது தெரியவில்லை. அதிலே ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. "Indications are that the current year may be normal" இதை normal என்று சொன்னால், என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. Monsoon அநேகமாக முடிந்துவிட்டது. நேற்றைய தேதியில் மேட்டூர் அணையில் இருக்கக்கூடிய நீர்ப் பிடிப்பு அளவு 52 அடி. இன்றைக்கு ஆகஸ்ட் மாதம் 25-ம் தேதி.

[பிற்பகல் 6.50]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 'மான்சூன்' முடிவடைந்துவிட்டதென்ற முடிவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் திச்சயமாக வரவேண்டியதில்லை. One spell is over; but another spell of rain is yet to come.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய Optimism-ஐப் பாராட்டுகிறேன். மழை வருமென்று நிச்சயமாக நம்புகிறார்கள். நம்பிக்கையிலேதான் வாழ்க்கை நடக்கிறது. தண்ணீர் வந்தால் மகிழ்ச்சிதான். இன்றைக்கு உடனடியாக மேட்டூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் வரச் செய்யவில்லை என்றால், நாம் பயிரிட்டிருக்கும் குறுவைகூட வர முடியாது. அந்த அடிப்படையில் உடனடியாக மேட்டூர் அணை நீர்ப்பிடிப்புக்கு தண்ணீர் அதிகமாக வரவும், அங்கிருந்து தண்ணீரை வெளியிடவும் ஆவன செய்யவேண்டும். மேட்டூரிலிருந்து ஒரு நாளைக்கு இரண்டு டி.எம்.சி. தண்ணீர் வெளிவர வேண்டியிருக்கிறது. 11,000 கியூசெக்ஸ் என்பது ஒரு டி.எம்.சி. 25,000 கியூசெக்ஸ் என்பது இரண்டு டி.எம்.சி. அந்த அளவுக்கு தினமும் வர வேண்டும். மேட்டூர் அணை அமைப்பைப் பார்த்தால், 52 அடி அளவுதான் நீர்ப்பிடிப்பு. அதாவது 30 முதல் 32 டி.எம்.சி. நீர்ப்பிடிப்பு தான் இப்போது இருக்கும். எனவே திருச்சி, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள், 10 நாளைக்குக்கூட மேட்டூர் அணையில் நீர்ப்பிடிப்பு இல்லையே என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து மேட்டூர் அணை நீர்ப்பிடிப்பிற்கு அதிக நீர்வர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீகிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன கொள்கை விளக்கக்குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்

கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் நாம் பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாயத்தைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இப்போதும் அப்படித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். தொழில் துறை என்று இருந்தாலும்கூட, அதைவிட முக்கியமாக முதன்மையானதாக விவசாயத்தைத்தான் சொல்கிறோம். தொழில் துறை என்று சொல்லும்போது, விவசாயத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் 100-க்கு 70 பேர்கள், அதாவது முக்கால்வாசிப் பேர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேறு ஒரு தொழிலும் தெரியாதவர்கள் விவசாயத்திலேதான் ஈடுபடுகிறார்கள். தெய்வ பலம் இல்லை என்றால், யாரும் விவசாயத்தில் ஈடுபட முடியாது. யார் எந்த முயற்சியை எடுத்தாலும், அதை வெற்றியாகச் செய்வது கடினம்தான். சர்க்காரே எடுத்துச் செய்தாலும், நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். விவசாயத்தொழில் முழுக்க முழுக்க மழையைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. முக்கியமாக நமக்கு இருப்பது ஒரு நதி. அது ஜீவ நதியாக இருக்கிறது. அது காவேரி நதி ஒன்றுதான். இந்த நதியும் 2, 3 வருடங்களுக்குப் பிறரை நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காவேரி நீர்ப்பாசனத்தில் முதலிலே 30 ஆயிரம் கியூசெக்ஸும் 35 ஆயிரம் கியூசெக்ஸும் என்ற அளவில் விட்டால்தான், அங்கு நீர் வந்து சேர்கிறது, அந்த நீர் வந்து சேர்வதற்கு ஒரு மாதம் அல்லது 35 நாட்கள் கூட ஆகிவிடுகிறது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு நீர் வந்தால்தான், அவர்கள் நமக்கு உதவி செய்தால்தான், அந்த நீர் கிடைக்கும். இல்லையென்றால் நமக்கு நீர் கிடைக்காது என்ற அளவுக்கு இப்போது உறுதியாகிவிட்டது. இப்போது நம் நாட்டிலே நிலத்தடி நீர்ப்பாசனம், கிணற்றுப் பாசனம், ஏரிப் பாசனம் என்று பல விதமான நீர்ப்பாசனங்கள் இருக்கின்றன. நதி நீர்ப் பாசனம் என்று சொல்லும்போது, வாய்க்கால்களிலே வருகின்ற தண்ணீரைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறோம். பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்போது தண்ணீர் குறைந்து வருகிறது. தஞ்சாவூருக்கு நீர் கொண்டுபோகிறார்கள். தஞ்சாவூருக்குத் தண்ணீர் முக்கியம். அதற்குப் பொடுப்பதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அப் படிக் கொண்டுபோகும்போது, திருச்சிக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் குறைக்கிறார்கள். போதிய அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என் பது எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், அதற்குக் காரணம், தஞ்சா வூரிலே டெய்ல் என்ட்டுக்கு நீர் போகவில்லை என்பதுதான். அப்போது கூக்குரல் அதிகமாகியது, அதனால் நாட்டு வாய்க்கால், [illegible] குறைத்துவிட்டார்கள். பாசனம் அரைகுறையாக இருக்கின்றது பாசன வசதிகளைக் குறைக்கும்போது, பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அங்கேயும் நீர் கிடைக்கவில்லை. இங்கேயும் நீர் கிடைக்கவில்லை. இரண்டும் கெட்ட நிலையாகிவிடுகிறது. இவ்வளவு ஆயக்கட்டுக்

குத்தான் பாசன வசதி செய்ய முடியும் என்று தெரிய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குறைகள் விவசாயிகளுக்கு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வது சர்க்காருடைய பொறுப்பாகும்.

காவேரியைப் பொறுத்தவரைக்கும், வெள்ள காலத்திலே தஞ்சாவூர் கீழ்ப் பகுதியில் வரும் வெள்ளத்தை வடிய வைக்க முடிவதில்லே. மேட்டூர் அணையில் வருகின்ற ஊற்று நீரைத் தேக்க வேண்டும். தஞ்சாவூர் கீழ்ப் பகுதியில் வெள்ளம் இருக்கிறபோது, திருச்சியிலே 5, 6 நாட்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 2 1/2 லட்சம் ஏக்கருக்கு உய்யக்கொண்டான் பகுதியில், மற்ற பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனம் தேவைப்படுகிறது. 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனம் என்று திருந்த இடத்திலே இப்போது 48 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இந்த விஷயம் மைசூர் ஸ்டேட்டுக்குத் தெரியாமலிருக்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட அந்தப் குதியில் நிலங்கள் எல்லாம் வெடித்து கா.ய்ந்துவிட்டன. அந்தக் காவிரி நதியிலே வருகிற ஊற்று நீரைத் தேக்கி வைத்து கொடுக்க வேண்டுமென்று முறையிடு செய்தோம். இன்றைக்கு ஒரு "பேட்-டேம்" போடப்பட்டிருக்கிறது. 1972-73-லே இருந்து செய்து இப்போது மேல் அணைக்குக் கீழே காவேரி வெள்ளக்கட்டுப் பாட்டு அணை முடிவாகியிருக்கிறது. இதற்கு ரூ. 425 லட்சம் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே எங்கள் விவசாயிகள் மாநாட்டிலே பேசினேன். நானே தலைமை வகித்து நடத்தினேன், செலவு செய்து அந்த "பெட்-டேம்" நன்றாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் திறக்கவில்லே. அந்த பெட்-டேம் மூலையிலேயே ஒரு வாய்க்காலைத்தவிர எல்லா வாய்க்கால்களையும் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டார்கள். இதுபற்றி இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. "மேல் அணைக்கட்டின் கீழே காவேரி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டு வேலை அநேகமாக முடிந்து விட்டது; இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆகும் செலவு ரூ. 425 லட்சம் ஆகும்" என்று இருக்கிறது. அதை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லோருக்கும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் நிலம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் அங்கே நிலம் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே இருக்கிறார்கள்.

திரு கே. எஸ். கணபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவை நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான குறைந்த பட்ச உறுப்பினர்கள் கூட அவையில் இல்லையே என்பதைச் சொல்லத்தான் நான் எழுந்தேன். வேறு ஒன்றுமில்லே.

திரு ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: என்ன இருந்தாலும், அடிப்படைத் தேவை உணவு கிடைப்பது. இங்கே எல்லோரும் இருந்தார்கள். இவ்வளவு நேரம் சினையைப் பற்றிப் பேசும்போது போய் விட்டார்கள். பற்றி பேசும்போது இருந்தார்கள்.

விவகாரம் தண்ணீர் விவகாரம். இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்தால்தான் நாம் சாப்பிடமுடியும். இங்கு பாசனங்கள் நதிப்பாசனம் நிலத்தடிப் பாசனம், கிணற்றுப் பாசனம், ஏரிப் பாசனம் என்றெல்லாம் இருக்கின்றது. உணவு உற்பத்தியும் மிகவும் முக்கியமானது. வெளியே சென்றவர்கள் எல்லாம் வந்து சேர்ந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்திலே எல்லா வாய்க்கால்களையும் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வாய்க்கால்தான் பாக்கியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாங்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 10 கிராமங்களுக்கு மேலே ஆயக்கட்டு இருக்கின்றது. அந்த வாய்க்கால் 4 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதியளிக்கும். அந்த வாய்க்கால் இராமாயண காலத்திலேயே கட்டப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப் பெயரே திருமஞ்சன வாய்க்கால் என்பது. அதைத்தான் இப்போது நாட்டு வாய்க்கால் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நாட்டு வாய்க்காலுக்கு, அது பிள்ளை பெற்றுக்கொள்ள வில்லையோ என்னவோ, மலட்டாறு என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். குழந்தை பெறுமல் மலடாகப் போய்விட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லே. விபீஷணன் ரங்கநாத சுவாமியை, பெருமாளைக் கொண்டு வந்து வைத்தபோது, அந்த வாய்க்கால் உற்பத்தியாயிற்று. புதிய வாய்க்கால்களிலே ஜலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டார்கள். யார் அதற்காகச் சிபாரிசு செய்தார்களோ தெரியாது. பரம்பரையாக வந்த வாய்க்கால் என்று பலமுறை சொன்னேம். ஸ்ரீரங்கம் நாட்டு வாய்க்காலுக்காக அந்தப் பகுதியிலே உள்ள நாங்கள் எல்லோரும் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுப் பார்த்தோம். திட்டம் எல்லாம் போட்டாகிவிட்டது. எவ்வளவு செலவாகும் என்ற திட்டத்தைக்கூட போட்டாகிவிட்டது. பிளான்கூட போட்டு முடிந்துவிட்டது. கடைசியிலே என்ன காரணத்தினாலே போட வில்லே என்பது தெரியவில்லே. அதனாலே 2 ஆயிரம் ஏக்கரில் உற்பத்தியாகவில்லே. நான் சொல்லுகின்ற அந்த வாய்க்காலைக் கொண்டுபோய் பெட்டாமில் சேர்த்திருந்தால், மேற்கொண்டு 2 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் உற்பத்தியாகி இருக்கும். மற்ற வாய்க் கால்களையெல்லாம் சேர்த்ததால்தான், புதிதாக இங்கே ஆயக் கட்டே ஏற்படவில்லே. நான் டிப்பார்ட்மெண்டுக்குப் போகவில்லே. என்காதில் விழுந்ததுதான். நான் போய்ப் பார்க்கவில்லே. முறையீடு கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறோம். நமக்கு டெக்னிக்கலாக என்ன தெரியும். அவர்களே பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். 2½ லட்சம் ரூபாய் அல்லது 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகலாம். 4½ கோடி ரூபாய் செலவாகி இருக்கிறது. இதிலே 1½ லட்சம் ரூபாய் அல்லது 2½ லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகும். அதிகாரிகள் அதிலே 'ரெமியூனரேஷன் இருக்கிறதா' என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் என்ன பண்ணுவது? பாசன விஷயத்திலே இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் எப்படி? 4 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிராயிருந்தால், எவ்வளவு வரும்? அப்படியில்லாமல் காய்ந்தே கிடந்தால், அதனால் நஷ்டம் எவ்வளவு வரும்? நமக்கு உணவு உற்பத்திதான்

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஆகஸ்ட் 25]

முக்கியம். ஆகவே அதிலே வட்டிக் கணக்கெல்லாம் பார்க்காமல் நமக்கு உணவு உற்பத்தி ஆகின்றதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். காவேரியிலே நீர்ப்பாசனம் ஏற்படும்போது, ஏற்பட்ட பரம்பரை யான வாய்க்கால் இது. அப்படிப்பட்ட வாய்க்காலைப் புறக் கணிக்கக்கூடாது. ஏற்கனவே ஒரு கரை இருக்கிறது. இந்தப் பக்கம் மண் ணை வெட்டி, அந்தப் பக்கம் போட்டால், போதும். வெட்டியெடுத்த மண் ணைப் போட்டால்கூட போதும். என்ஜி னியரிங் தெரிந்த என்ஜினியர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்து முடிவு சொல்லி விட்டார்கள். இப்போது அதை நிறுத்திவிட்டார்கள் கல்லணையிலிருந்து காவேரி கரை பிரிந்து சொள்ளிடம் கரை வரைக்கும் உள்ள ஆயக்கட்டுப் பகுதி நன்ருக இல்லே. அதிலே சாகுபடியும் செய்யமுடியாத நிலே இருக்கிறது. அதிலே ''பெட்-டேமில்'' சேர்க்காவிட்டால், அங்கேயுள்ள நிலங்கள் எல் லாம் காய்ந்துபோகிற நிலே இருக்கிறது. நாங்களே கூட 500 அல்லது ஆயிரம் பேரை வைத்து கொண்டுவரக்கூடிய நிலமை யிலே இருக்கிறோம். இதற்காக ஆகின்ற செலவை போடுகின்ற வரியோடு சேர்த்துப் போட்டால்கூட, கொடுக்கத் தயாராக அந்த விவசாயிகள் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-00.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வாதம் முடியும் வரை அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அடுத்து டாம் சிஸ்டம், சுலுயிஸ் சிஸ்டம் என்று இரண்டு சிஸ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த டாம் சிஸ்டத்தில் தண்ணீர் வரும்போது, பலகை இருப்ப தில்லே. அறுவடையாகும்போதுதான் பலகையைப் போடுகிறார் கள். பாசன வசதியிருக்கும்போதுதான் பலகையைப் போடுகிறார் அதற்கு டெண்டர் விடுகிறார்கள். டெண்டர் எடுத்தவர்கள் காலாகாலத்தில் பலகையைப் போடுவதில்லே. ஆகையால் விவசா யம் கெட்டுப்போகிறது. டாம் சிஸ்டத்தில் போதிய தண்ணீரை விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். 150 கியூசெக்ஸ் என்று வெளியில் விடுகிறார்கள். ஆனல் 100 கியூசெக்ஸ்தான் வரும். கொஞ்சமாகத்தான் வருகிறது.

சுலூயிஸ் சிஸ்டத்திலே கூட தகராறு இருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் விட்டால், முழு ஆயக்கட்டுக்களுக்கும் போதுவதில்லே. முன் ஆயக்கட்டிலே இருப்பவர்கள் தண்ணீரைத் தேக்கிவிடுகிறார் கள். ஆதலால் மற்ற ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதனுல் கிராமத்தில் சண்டை ஏற்படுகிறது. சுலூயிஸ் திறக்கும் போது, அதிலிருந்து வரும் தண்ணீரை இரவோடு இரவாகவே பைப் போட்டு முன் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் பிடித்துவிடுகிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

ஆகவே இந்தக் குறைகள் தீர வேண்டுமென்றும், தண்ணீர் அதிகமாக விடவேண்டும். இதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காவேரித் தண்ணீரைச் சில இடங்களில் ராட்சஸ பம்புசெட் வைத்து சிலர் பாசனம் செய்துவிடுகிறார்கள். பல ஏக்கர் நிலங் களுக்குப் பாசனம் செய்துவிடுகிறார்கள். அதற்காக லிப்ட் இர்ரி கேஷன் சொசைட்டி என்று வைத்து அதற்கு தலேவர், உப தலேவர் மெம்பர்கள் எல்லாம் கூட இருக்கிறார்கள். அதனல் மற்றப் பகுதிகளில் பாசனத்திற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த சிக்கல்களேயெல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

வீராணம் திட்டம் பற்றிச் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். வீராணம் ஏரியிலிருந்து குடிக்கிற தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்படி முடியும்? அங் கேயே 80 ஆயிரம் ஆயக்கட்டுதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஏரி பெரிய ஏரிதான். இருந்தாலும் அதிலுள்ள தண்ணீரை எடுத்து விட்டால் சாகுபடி செய்வது எப்படி? ''காவேரி, கொள்ளிடம் கரை புரண்டு ஓடினலும் வீராணத்து ஏரிக்கு நீர் வராது'' என்பார்கள். அது மாதிரிதான் ஏரி, குளங்கள் இருக்கி றதென்றலும், போதிய நீர் இல்லே என்று சொல்லுகிறோம். மழை மழை பெய்தால்தான் அங்குள்ளவர்களே மழை நீரைக் கொண்டு பயிர் செய்துகொள்வார்களே. ஆகவே இதையெல்லாம் சீர் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலேவர் அவர்களே, நிதி நிலே அறிக்கையின் மீது நான் பேசுகிறபோது காவிரி நீர்ப் பிரச்சினே பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், கர்நாடக முதல்வர் அவர் களுடன் கலந்து பேசி அதைப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறுவைக்குப் போதிய நீர் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியை இந்த அவையிலே அளித்தார்கள். பிறகு கர்நாடக மாநிலம் சென்று அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடனும், அமைச்சர்களுடனும், முத லமைச்சருடனும் கலந்து பேசி அவர்கள் ஒரு நாளேக்கு ஒரு டி. எம். சி. தண்ணீர் தொடர்ந்து கொடுப்பார்கள் என்றும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவைக்குப் போதுமான தண்ணீர் வழங்கப்பட்டு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்றும் உறுதி மொழி அளித்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலமை

என்ன வென்று பார்த்தால், அவர் அளித்த உறுதிமொழிக்கும், கர்நாடகாவில் இருந்து வரும் தண்ணீர் அளவுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆரம்ப நாட்களிலே, கர்நாடகாவில் மழை இருந்த காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு 1 டி. எம். சி. என்ற அளவுக்குக் கொடுத்தார்கள். இன்றைய தினம் கர்நாடகாவிலுள்ள அணைக்கட்டுகளில் போதிய அளவு தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு மேட்டூரிலிருந்து 25 ஆயிரம் கன அடி தண்ணீர்தான் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. தஞ்சாவூரில் இன்னும் 15 நாளைக்குத் தான் குறுவை இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் ஒரு வார காலத்திற்குப் போதிய தண்ணீர் கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கர்நாடகாவில் அணைக்கட்டுகளில் ஓவர்-ஃப்ளோ இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கும் தண்ணீரைத்தான் நமக்கு அளிக்கிறார்கள். கபினியில் நாளைக்கு 'ஓவர்ப்ளோ' ஆகி விடும் என்று தெரிந்தால், அதற்கு முன் நாளிலேயே தண்ணீரைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். முன்பு ஒரு முறை கூட பிரதமர் வந்த போது 5 டி. எம். சி. என்று இருந்ததை 10 டி. எம். சி. என்று சொல்லி இதே முறையைக் கையாண்டார்கள். சென்ற முறையும் கர்நாடக மாநிலத்தோடு இரண்டு மூன்று முறை பேசி இருக்கிறோம். இந்த முறையும் பேசி இருக்கிறோம். ஆனால் சொல்வது ஒன்று, செய்வது ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே முன் அனுபவத்தை வைத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மீண்டும் இப்பொழுது பார்க்கிற போது, ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கும் வருகிற தண்ணீருக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து தஞ்சை விவசாயிகள் கவலையுடன் இருக்கிறார்கள். மழை பெய்தால், அவர்கள் தண்ணீரைக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் என்ன கொடுப்பது? நாமே மழைத் தண்ணீரைக் கொண்டு சாகுபடி செய்து கொள்ளலாமே. அவர்கள் தங்கள் தேவைக்கதிகமான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு மூன்று மாதம் வரை தேவையான அளவுக்குத் தண்ணீரை இப்பொழுதே வைத்திருக்கிறார்கள் போல் தெரிகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நம் முடைய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொது வாக எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்கள் மூன்று தலைப்புகளில் அமைகின்றன.

[மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அறிவழகன் தலைமை]

முதலாவதாக, ஏரிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள், கால் வாய்கள், ஆறுகள், இவைகளெல்லாம் சரியாக செப்பனிடப்பட வில்லை. மண் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன, குடி மராமத்து சரி யாகச் செய்யப்படவில்லை என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன் னார்கள். அது பற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு தனி கவனம் செலுத் தும் என உறுதி கூற விரும்புகிறேன். அந்த வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நிலப்படை என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதை எந்த அளவுக்கு இந்த வேலைகளில் ஈடுபடுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு தீவிரமாகச் சிந்தித்து வருகிறது. வேலையில்லாத இளைஞர்கள், அதேபோல் விவசாயக் கூலிகள், இவர்களையெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு அந்த அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் மூலம் இந்தப் பணிகளைத் துரிதப்படுத்தலாம் என்ற நோக்கம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதையும், அதன் மூலம் நல்ல பலன்கள் கிடைக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நிலத்தடி நீரைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவு நிலத்தடி நீர் இருக்கிறதுஎன்பதை ஓர ளவு கண்டுபிடித்து நக்கிறோம். அதை விரிவாக்கவும், விளக்கமாக வும் கண்டுபிடித்து முடிவு எடுப்பதற்கு 1980 அல்லது 1981 ஆம் ஆண்டுவரை ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, நம்முடைய கையிருப்பில் 500 டி. எம். சி. நிலத்தடி நீர் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தநிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்துவதில் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 7-10)

அதை விட்டு விட்டு 'ரிசார்ஜிங்' என்று சொல்லுவார்களே, அந்த வகையில், வருகின்ற நீருக்கும் அதிகமாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தால் ஊற்றுக்கள் பயனற்றுப் போய், கிணறுகள் மேலும் மேலும் ஆழமாகிப்போய், ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டு, பிறகு நிலத்தடி நீரே இல்லாமல் போய்விடக் கூடிய நிலைமை கள் வரக்கூடும். நாம் இப்பொழுது 350 டி. எம். சி. பயன் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். மின்சார பம்ப் செட்டுகளுக்கு இணைப்பு கொடுப்பதில் கூலி கொஞ்சம் மெதுவாகப் போக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். நிலத்தடி நீரை விஞ் ஞான ரீதியில் எப்படிச் செயல்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வெகு விரைவில் இது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூர் நீர்ப் பிரச்சினைபற்றியும் நிலத்தடி நீரின் கொள்ள
ளவுப் பற்றியும் மற்றும் சாகுபடி பற்றியும் தஞ்சை, திருச்சியைச்
சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக அழகாகப் பேசினார்கள்.
உண்மையிலேயே காவிரி ஒப்பந்தம் எப்போதோ வந்திருக்க
வேண்டிய ஒன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன்
அவர்கள் சொன்னதுபோல் அது ஒரு மாய மானைப் போல் எவ்
வளவு தூரம் விரட்டிப் பிடித்தாலும், நம் கைகளுக்குக் கிடைக்காம
லிருக்கிறது என்பதை நாம் கடந்த சில ஆண்டுகளில் பார்த்துக்
கொண்டு வருகிறோம். 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த ஒப்பந்தம்
சரியாகச் செயல்படவில்லை. நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை
வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதாவது 1924-ம்
வருட ஒப்பந்தம் முடிவடைந்த பிறகு, ஒரு புது வகையான நிலைமை
தோன்றியிருக்கிறது என்பதை அவையின் கவனத்திற்கு நான்
கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தென் மேற்குப்
பருவக் காற்றினால் ஏற்படுகின்ற மழைத் தண்ணீரால் நீர்த் தேக்
கங்கள் நிரம்புகிற போது, கர்நாடக நீர்த் தேக்கங்களை மட்டும்
நிரப்புவது என்ற நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.
1724-ஆம் வருஷ ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தென்மேற்குப் பருவக்
காற்று மூலம் வருகின்ற மழை நீரோட்டத்தை வைத்து மேட்டூ
ரையும் நிரப்புவதற்கு வழி இருந்தது. கடந்த 3 ஆண்டுகளில்
கர்நாடக நீர் நிலைகள் நிரப்பிக் கொண்டு மீதி இருந்தால் மேட்டூ
ருக்குத் தருவது என்ற நிலை உருவாகி வருகிறது. இதுதான்
இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற விசித்திரமான நிலைமைகள், சூழ்நிலைகள்
என்பதை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.
நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் கர்நாடக
முதலமைச்சரைச் சந்தித்து மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தை முதன்
முதலாகத் திறந்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதன் மூலம்
அவர்கள் ஓரளவுக்கு உதவ முன் வந்து, ஜூலை 10-ஆம் தேதியி
லிருந்து தண்ணீர் தர ஒப்புக்கொண்டது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று
கும். மழை தொடர்ந்து பெய்யும் என்று எதிர்பார்த்தோம்.
ஆனால் இம்மாதம் 15-ஆம் தேதி மூதல் மழை குறைவாக, பெய்து
வருகிறது. ஏற்கனவே பெய்த மழை காரணமாக கர்நாட
காவில் உள்ள நீர்த் தேக்கங்கள் அனைத்தும் நிரம்பியிருக்
கின்றன. 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி கர்நாடக மாநிலத்தி
லுள்ள நீர்த் தேக்கங்களையும் மேட்டூரிலுள்ள நீர்த் தேக்கத்தை
யும் ஒன்றுக பாவிக்கும் மனப்பான்மை இருந்திருக்குமானால்,
இன்றைக்கு மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற கவலை
தரக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களுடைய நீர்த்
தேக்கங்களை நிறையத் தேக்கிக் கொண்டு, மீதித் தண்ணீரை
அனுப்பும் நிலைமை கடந்த 4 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது.
1974-ஆம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 10 டி. எம். சி. அளவுக்குத்
தண்ணீர் தேக்கி வைத்திருந்தார்கள். 1975–76-ஆம் ஆண்டில்
நல்ல மழை பெய்த காரணத்தால், அளவுக்கு மீறி தண்ணீர்
பெருக்கெடுத்து வந்த காரணத்தாலும், அவர்கள் தேக்கி வைக்க

வேண்டிய அளவுநீரைத் தேக்கிவைத்துவிட்டு மீதித் தண்ணீரைத்
இறந்து விட்ட காரணத்தினாலும், காவிரியில் தண்ணீர் பெருக்
கெடுத்துதோடியது. 1976–77-ஆம் ஆண்டில் கர்நாகத் தண்ணீர்
வராமல் இருந்த காரணத்தால், குறுவை பயிரிட முடியாத நிலை
உண்டாயிற்று. 1977–78-ஆம் ஆண்டில் நாம் எதிர்பார்த்தது
போல சராசரியாக 44 மில்லிமீட்டர் மழை மெர்க்காவில் இருப்ப
தால், அவர்கள் தண்ணீர் விடக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்.
காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் கடந்த 4 ஆண்டுகளில் தான் இத்தகைய
சிக்கல்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது தான்
காவிரியில் ஏற்பட்டுள்ள பெரிய பிரச்சினை. கர்நாடக
முதலமைச்சரைச் சந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு நாங்கள்
வந்திருப்பது ஒரு temporary measure தான். தற்காலிக ஏற்
பாடு தான். ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே நான் இது
சம்பந்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அருமை
நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். என்ன
இருந்தாலும், அங்கே இருக்கிற தண்ணீர் நம்முடைய தண்ணீர்
தான் என்ற ஒரு மன நிறைவோடு தான் நாம் இருக்கிறோமே
தவிர, கர்நாடகத்திலுள்ள தண்ணீர் என்ற எண்ணம் எனக்குக்
கிஞ்சித்தும் இல்லை என்பதை நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச்
சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்த விஷயத்தில்
அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு இருக்கிற
அனுபவம் எங்களுக்கு இன்னும் வரவில்லை. நிச்சயமாகத்
தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது.
காவிரி ஒப்பந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதில்கூட சிக்கல்
களும் பிரச்சினைகளும் வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட 1967 ஆம்
ஆண்டிலேயே 1924 ஆம் ஆண்டின் ஒப்பந்தத்தை கர்நாடக அரசு
ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில், ஹேமாவதி அணை போன்ற அணை
களைக் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அப்போதே நம்முடைய அரசு
சார்பில் பேராசிரியர் அண்ணல் அவர்கள் அரசின் சார்பில், '' தமிழக
அரசின் முன் அனுமதியில்லாமல் இப்படிச் செய்யக்கூடாது அது
சரியாகாது '' என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதற்காகத்தொழில்
நுட்ப எஞ்சினியர்களின் கூட்டம் ஒன்றைக் கூட மத்திய
அரசு கூட்டியது. அந்த சமயத்தில் கர்நாடக தலைமைப்
பொறியாளர், '' நாங்கள் இனிமேல் தமிழக அரசின் முன் அனுமதி
பெறுமல் அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட மாட்டோம், முன்
அனுமதி பெற்ற பிறகு தான் வேலைகள் ஆரம்பிப்போம்''
என்று சொன்னார்கள். அன்றையதினம் கர்நாடக முதலமைச்ச
ராக இருந்த திரு. வீரேந்திர பட்டீல் அவர்கள் அதை ஏற்க
மறுத்து விட்டார்கள். 1924 ஆம் வருடத்தில் ஏகமனதாக
ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்த ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்
தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று மறுத்து விட்டார்.
மத்திய அரசுக்கு நாங்கள் எழுதி, 1970 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும்
சம்பந்தப்பட்ட மாநில முதலமைச்சர்களையெல்லாம் கூட்டி விவா
தித்தார்கள். அப்போதும் கர்நாடக அரசைப் பொறுத்தவரை
யில், 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது

என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டார்கள். அதற்குப்பிறகு 1970 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் அன்றைக்கு இருந்த அரசு நடுவர் மன்றம் டிரிபியூனல் அமைக்க வேண்டுமென்று இங்கேயிருந்து டில்லிக்கு எழுதினார்கள். சட்ட மன்றத்திலிருந்து கூட தீர்மானம் போட்டு, டில்லிக்கு அனுப்பினார்கள். சர்வ கட்சிகளி ஆலோசனையும் கேட்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் என்ன ஆயிற்று என்றால், அங்கேயிருந்த ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டு கர்நாடகாவில் ஆளுநர் ஆட்சி வந்தது. அந்த நேரத்தில் மத்தியில் ஆட்சியிலிருந்த பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆளுநர் ஆட்சி இருக்கக்கூடிய நேரத்தில், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி இல்லாத நேரத்தில், ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தை வைத்து, ''கமிட்'' பண்ணும் வகையில் ஆளுநரை சம்பந்தப்படுத்துவது, இணைப்பது சரியல்ல, வற்புறுத்தக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் அன்றைக்குக் கேட்ட டிரிபியூனல் மைகவிடப்பட்டது. மீண்டும் தேர்தல் நடைபெற்று கர்நாடகாவுக்கு முதலமைச்சர் வந்தார். அதற்குப் பிறகு ஒன்றிரண்டு மாநாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்தன. இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, எனக்கே கூட குழப்பமாக இருந்தது. ஏன் நான் இம்பாதிரி நிலைமை என்பதைக் கண்டறிவதற்காக கேபினட்டில் துருவித் துருவிப் படித்துப் பார்த்தேன். இன்னும் என்ன நிலைமை என்பதை என்னால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. காவிரியில் எவ்வளவு தண்ணீர் ஓடுகிறது என்பதே இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. 38 ஆண்டுகளாக தண்ணீரைக் கணக்கிட்டு விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். பேசும் ஐந்தாண்டுகளுடைய தண்ணீரைக் கணக்கிட்டு விடுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாம் கட்டத்தில், 1974 ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில், சிக்கனப்படுத்தித் தான் கர்நாடகத்துக்குத் தண்ணீரை தர வேண்டுமென்ற நிலைமை தோன்றி, சிக்கனப்படுத்துவது எவ்வளவு என்று கேட்டு 100 டி.எம்.சி.வரை சிக்கனப்படுத்த தயார் என்று நம்முடைய அரசின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டது. தமிழக அரசைச் சேர்ந்த பொறியாளர்கள் 100 டி.எம்.சி. கொடுத்தீர்களேயானால் தஞ்சாவூர் காய்ந்து போகும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, பயன்படுத்தப்படுகின்ற நீரிலே 100 டி.எம்.சி. என்று சொல்லவில்லை, மேட்டூரிலே வருகின்ற தண்ணீரிலே தான் 100 டி.எம்.சி. சிக்கனப்படுத்துகிறோம் என்று நாம் சொல்லி, அதிலேயும் சிக்கல் இருந்து கொண்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 7·20)

அதேபோல இந்த நதிநீர் ஒப்பந்தத்திலும் ஏற்கனவே பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு உண்டு. புதிதாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு தனி அமைப்பு உண்டு. ஏற்கனவே

பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு வெயிட்டேஜ் தருவார்கள். அது பேச்சு வார்த்தையில் வற்புறுத்தப்படவில்லை. சாதாரணமாக பேச்சு வார்த்தையில் ஸீரோ பாயின்ட் என்று வைத்து, நெகோசியேஷன் பண்ணும்போது, 'அதுதான் நம்முடைய இறுதி முடிவு, அதற்குக் கீழே வர மாட்டோம்' என்று வைப்பதுபோல வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இன்றைக்கு இந்திய அரசு இதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கருநாடக அரசு 100 டி.எம்.சி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒப்பந்தம் கொண்டு வந்தபோது அதில் கையெழுத்துப் போடமாட்டேன் என்று சொல்லி முதலமைச்சர் போய்விட்டார் என்று அந்த அரசு சொல்வதிலிருந்து இந்த விஷயத்தை அவர்கள் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கேரள அரசும் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. 1974-ல் நடந்த முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலும் 260 டி.எம்.சி. தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடாமல் விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, டிரிபியூனலுக்குப் போகவேண்டுமென்று சர்வ கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டி ஆலோசித்து அதன் முடிவை அரசின் சார்பில் டெல்லிக்கு அனுப்பினார்கள். திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் இங்கே ஒரு திருமணத்திற்கு வந்திருந்தபோது, மீண்டும் பேசி அதற்குப் பிறகு டெல்லிக்குப் போய்க் கடிதம் எழுதினார். ''நான் உங்கள் முதலமைச்சரிடம் பேசிவிட்டேன், டிரிபியூனலுக்குப் போக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாதீர்கள், மீண்டும் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவோம்'' என்று எழுதினார். 1970 பிப்ரவரியிலும் டிரிபியூனலுக்குப் போக வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் எழுதப்படுகிறது. அதே கடிதம் மீண்டும் 29—5—1975-ல்மத்திய அரசு டிரிபியூனலுக்கு விட வேண்டுமென்று எழுதுகிறார்கள். அதனால் நம்முடைய ஸ்டாண்ட் என்ன என்று தெரியாமல், முதலிலிருந்து தெளிவாக இல்லாத காரணத்தால், அங்கிருந்து வருகிறவர்கள் சொல்கிற பொழுதெல்லாம், நாம் நம் கருத்துக்களை பற்றிக் கொண்டே இருந்ததால், நாம் என்ன விரும்புகிறோம் என்று திட்டவட்டமாக இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டவட்டமாக ''எங்களுக்கு இன்னது தேவை, இன்னதுதான் எங்கள் நிலைமை, அதை ஏற்றுக்கொண்டால் ஒப்பந்தம், இல்லாவிட்டால் நடுவர் தீர்ப்புக்கு போகவேண்டும்'' என்றும், ''உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் தகராறு இல்லை. நாங்கள் உங்களுடைய பகைவர்கள் அல்ல, எங்கள் நிலங்களுக்காப் பாதுகாப்பதற்கு இவ்வளவு நீர் தேவை'' என்றும் அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருந்தால், இந்தப் பிரச்சினை எப்போதோ தீர்ந்திருக்கும். 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்பதில் திரு. வீரேந்திர பட்டேல் காலத்திலிருந்து திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் காலம் வரை ஆட்சி மாறினாலும், அரசைப் பொறுத்தவரையில், தெளிவாக இருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தத்தை வலியுறுத்துவதாக நாம் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையில் சொல்லிய தாகத் தெரியவில்லை. இதுதான் இன்றைய நிலை. பக்கத்திய அரசின் நல்ல எண்ணத்தோடு, அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள

அரசின் நல்ல எண்ணத்தோடு அரசு எப்படி அணுகுவது என்று தீவிரமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல, தமிழக விவசாயிகள் எந்தவிதமான பாதிப்புக்கும் ஆளாகாமல் விரைவில் ஒரு உத்தரவாதம் தருவதை மையமாக வைத்துச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் மறுபடியும் முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு நடந்தது. அந்தக் காலத்தில் ஏற்கெனவே பேசப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில் பேலும் ஒரு குழு "காவிரி வாலி அத்தாரிட்டி" உருவாக்க வேண்டுமென்று செக ரட்டரி-கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு இந்தத் தண்ணீரை எப்படிப்பயன்படுத்துவது என்று டெக்னிக்கல்கமிட்டி போட்டிருக் கிறார்கள். காவிரியைப் போறுத்தவரையில், கூடுதலாகப் பயன் படுத்துவதற்கு மிகுதியான தண்ணீர் கிடையாது. ஓரளவுக்கு எல்லாத் தண்ணீரையும் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது. வருகிற குழுக்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு நீரை மிச்சம் பிடிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு, அதை மற்ற மாநிலங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். பொதுவாக ஒரு மாநிலத் தில் மிச்சப்படுகிற நீரை அந்த மாநிலத்தின் அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால்தான், மிச்சப் படுத்துவதில் அக்கறை காட்டுவார்கள். 1924ஆம் ஆண்டு ஒப்பந் தத்தில் அதுதான் இருக்கிறது. கருநாடகத்திற்குத் தந்த தண் ணீரில் மிச்சப்படுத்தினால், அவர்கள் மாநிலத்திற்குப் பயன்படுத் திக்கொள்ளலாம். நாம் இங்கே மிச்சப்படுத்துவதை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எந்த அடிப்படையில் அணு குவது என்று இந்த அரசு தீவிரமாக ஆராய்ந்து வருகிறது. இவ் வளவு தூரம் பேசப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கருநாடக அரசாளுலும் தமிழக அரசாளுலும் யாரும் எதிலும் கையெழுத்துப் போடவில்லை ஆளுநர் ஜாக்கிரதையாக இருந்துதான் காரியத்தை ஆற்றியிருக் கிறார்கள். நமக்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு இறுதியான முடிவு எடுக்காததால்தான், இந்த அளவுக்கு கஷ்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. இப்போது மக்களின், விவசாயி களின் நன்மைக்காக இருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிற போது, உறுதியான நிலை எடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருப் பதற்கில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரி டெல்டா பாசனப் பகுதியிலே ஏற்கனவே பாசனத்திற்கு என்று பண்படுத்தப்பட்ட நிலங்களுக்கு, அதில் உள்ள பயிர்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமோ அதைத் தருவதற்கான உத்தரவாதத்தைத் தந்து விட்டு அதற்கு மேல் எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமானாலும், யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் நிலைமை. அந்த அடிப்படையில் அரசு இருக்கிறது. தற்காலிகமாக இப் போது நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்பதை ஒப்புக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்த

அளவுக்கு மேட்டூருக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை. மழை பெய்யவில்லை என்பது காரணமாக இருக்கலாம். கருநாடக அரசைப் பொறுத்த வரையில், கொடுப்பதற்கு மனம் இல்லை என்று நாம் நிச்சயமாகக் கருதவில்லை. அவர்களுக்கு கொடுக்க மனம் இருக்கிறது என்று நம்புகிற வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் கள் கருநாடக முதலமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். மீண்டும் தொலைபேசியின் மூலமாகத் தொடர்பு கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். இவையெல்லாம் இன்று ஏற்பட்டுள்ள தற் காலிக நிலைமை. ஆனால் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் விரைவில் ஈடுபடுவோம். நம்முடைய சர்வ கட்சித் தலைவர்களைக் கொண்ட குழு அமைத்து, தீவிரமாக ஆலோசித்து, நல்ல முடிவை எடுக்க நம்முடைய சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரி வித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU A. R. DAMODARAN. Sir, in 1975 the Government of Tamil Nadu have written to the Central Government pleading for the establishment of a Tribunal. It was explained to us at the all-Party Leaders' meeting, that under the Inter-State Water Disputes Act we could not proceed unilaterally to any Court and that the Central Government's permission was required for referring the matter to a Tribunal. This was what was explained to us. Since the agreement is alleged to have expipred—I should not use the word 'expired' but 'would have exppired'—by '974 and we are already in 1977 and since the Hon. Minister has stated that we must take a definite stand and achieve a zero ppoint, may I know what the zero point of the present Government is and whether they will fix time-limit either to get the matter resolved by negotitation or to decide to refer the matter and to ask the Central Government definitely to appoint a Tribunal? Ha ve we reached a zero point in our thinking at present or not?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, டிரிபூனலைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு தான் அமைக்கவேண்டும். நான் சொல்வது மத்திய அரசி னிடத்தில் நம்முடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களை ஒப்புக்கொள்ள வைத்திருக்கிறோமா என்பதுதான். "Whether they are convinced or not" என்பதுதான். நாம் இன்னதைத்தான் கேட்கிறோம் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரி வித்திருந்தால் ஏதாவது ஒரு 'ஸ்டாண்டு' அவர்கள் எடுத் திருப்பார்கள். ஒரு நேரத்தில் 100 டி.எம்.சி. விட்டுக் கொடுக் கிறேன் என்று சொல்வது, ஒரு சமயம் 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை வற்புறுத்துகிறோம் என்பது, இன்னொரு சமயத் தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறோம் என்பது இப்படி மாறிமாறிச் சொல்கிற சூழ்நிலை அப்போது இருந்திருக்கிறது. Zero point is never revealed in the negotiations. 'ஸீரோ பாயிண்ட் என்ன' என்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கேட்டிருக்கள். Zero point is never revoaled in the matter of negotiations.

(பிற்பகல் 7 30)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை குறித்து தமிழ்நாடு அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்தது தாக நினைவு இருக்கிறது. அந்த வழக்கை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டார்கள். எந்த அடிப்படையிலே வாபஸ் வாங்கினார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் உச்ச நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடுக்கப் பட்டது. மத்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஏதாவது உறுதியை மத்திய அரசினர் கொடுத்தார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஓர் உறுதியும் கொடுக்கவில்லை.

(4) 'தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

''சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்'' என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

''சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.''

திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நலன் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற குறிப்புகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். மூடிக் கிடக்கின்ற பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளை இன்னும் ஒரிரு மாதங்களுக்குள்ளாகத் திறக்க புதிய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கிடையிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழி

லாளர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் வழங்கியதுபோல் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். நவம்பர் மாதத்திற்குள் திறந்துவிட்டால் நல்லது. அது தவறி, அதற்கு மேலே ஒரிரு மாதங்களானால், வருகின்ற தீபாவளிக்கு, ஒரு தொகையை அவர்களுக்கு நிவாரணமாக அளிக்க வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட மில் தொழிலாளர்களுக்கு, ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்தபோது முதலிலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ''கணிசமான அளவுக்கு, உடைகள் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்க முடியாதென்றாலும், உங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள், மணம் கமழ்ந்து வரும் அடுத்த விட்டில் ஒரு நீட்டக் கூடாதென்று இந்தக் குறைந்த தொகையை தீபாவளி அன்பளிப்பாகத் தருகிறேன்'' என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். நவம்பர் மாதத்திற்குள் ஆலைகளைத் திறந்து விட்டால், தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் தேவையில்லை. நவம்பர் மாதத்திற்கு மேலே காலதாமதமானால், வருகின்ற தீபாவளிக்கு, பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைச்சரவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துறையிலே மிக முக்கியமான சாயப் பட்டறைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சேர்க்கப்பட வில்லை. அவர்கள் நூலுக்குச் சாயத்தை ஏற்றும் வேலையைச் செய்கிறார்கள். தீயிலே வேலை செய்கிறார்கள். பட்டறையின் மேலே ஏறி, நூலுக்குச் சாயத்தை ஏற்றி, அதைப் பிழிந்து எடுப்பதற்கு உயிரைப் பணயம் வைத்து வேலை செய்கிறார்கள். எனவே சாயப் பட்டறைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே ஒரு சில வரையறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் விரும்பியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்தவும், பணிகளை வரையறுக்கவும், அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்குவதற்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வியாபாரிகளிடத்தில் வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் என்றும், கணக்குப் பிள்ளைகள் என்றும் 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகளாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் படித்ததெல்லாம் 5 அல்லது 6 வகுப்புகள்தான். ஆனாலும் கூட, அவர்கள் நினைசரி சிட்டை, குறிப்பு, பேரேடு எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ஒரு கடையினுடைய மொத்தவரவு செலவையும் அவர்கள் கணித்துக் கொள்கிறார்கள். கடை உரிமையாளர்களிடம் ஏதாவது கேட்டால், 'பெரிய கணக்குப் பிள்ளையைக் கேளுங்கள்' என்று சொல்லும் அளவுக்கு பொறுப்பான வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது முடிவெடுத்து, அதற்கு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அந்த ஊதிய விகிதத்தையும் கொடுத்தார்கள். அவசர காலச் சட்டம் அமலிலே இருந்த காலத்திலே அந்த ஊதியம் குறைக்கப்பட்டிருந்தது. பிரசவ காலங்களில் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வாரத்திற்கு வாரம் பிரசவ அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். வாரம் 8 ரூபாய் கொடுப்பதன் மூலம், பிரசவத்திற்குரிய செலவைக் கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே, கொடுக்கின்ற பணத்தை பிரசவத்திற்கு முன்னரும், பின்னரும் இரண்டு தவணைகளில் கொடுத்தால், கணிசமாக இருக்குமென்று தோட்டங்களிலே வேலை செய்கின்ற தாய்மார்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே பிரசவ அலவன்ஸ் வழங்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், அந்தப் பணத்தை இரண்டு கட்டமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இ. எஸ். ஐ. மூலம் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் மருத்துவ வசதிகளை தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கும் நல்ல எண்ணத்தில் விரிவாக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் மருத்துவ மனைகளிலே பணியாற்றுகின்ற சில டாக்டர்கள் தொழிலாளர்களிடத்திலே மிகக் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறார்கள்; பாசமில்லாமல் நடந்துகொள்கிறார்கள். கோவில்பட்டி இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையில், டாக்டரிடம் ஒரு தொழிலாளி லீவ் கேட்கப் போயிருக்கிறார். அந்த டாக்டர் அந்தத் தொழிலாளியின் கார்டை விசி எறிந்திருக்கிறார். அவர் காச நோய் தொழிலாளி. லீவ் வேண்டுமென்று கேட்டுப் போயிருக்கிறார். அப்போது டாக்டர் 'நீ எங்கேயாவது சென்று செத்துப் போ' என்று சொல்கிறார். ஒரு டாக்டர் இனிமையாகப் பேச வேண்டும். கடுமையாகப் பேசக் கூடாது. யாராவது ஒரு தொழிலாளிக்கு உடல் நலம் மோசமாக இருந்தால், அவருடைய மனைவியார் நடத்துகின்ற தனியார் ஆஸ்பத்திரிக்கு வரச் சொல்கிறார். 6 3/4 மணிக்கு முதல் ஷிப்ட். ஆனால் அவர் 9 மணிக்குத்தான் வருகிறார். முதல் ஷிப்ட்டுக்கு வரும் தொழிலாளர்கள், உடல்நலம் சரியில்லாவிட்டால், டைம்-கீப்பரிடம் சொல்லிவிட்டு டாக்டரிடம் வருகிறார்கள். ஆனால் டாக்டர் இருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் சம்பளம்; அதைக் கெடுத்துக்கொண்டு லீவ் எடுக்க மாட்டார்கள். தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் லீவ் எடுக்கிறார்கள். அப்படித் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் லீவ் கேட்கும்போது, டாக்டர் தொழிலாளர்களைக் கண்டபடிப் பேசுகிறார். அங்கே பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர், அரசின் நல்லெண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியவராக இல்லை. தனியார் மருத்துவ மனையை, தனியார் வைத்துள்ள மருத்துவ மனையைக் கவனிக்கப் பிரியப் படுகிறார். காலையிலே 9 மணிக்குத்தான் வருகிறார். 2½ மணி [illegible] வருவதில்லை. மாலை 5½ மணிக்கு வந்து, போய்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

விடுகிறார். அவர் பெயர் திருப்பதி வெங்கடசாமி என்பது. அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த டாக்டர் தனியாக மருத்துவ மனை வைத்துப் பணியாற்ற விரும்பினால் இந்த வேலைக்கு வரக்கூடாது. அவருடைய பேச்சால் தொழிலாளர்களுடைய மனது புண்படுகிறது. அங்கே 12,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். லாயல் மில், லட்சுமி மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கே நல்ல மருத்துவ மனை இருக்கிறது. நல்ல கவனிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் டாக்டர் மட்டும் மனம் கனிவில்லாமல் இருக்கிறார். இதுபற்றி உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லட்சுமி மில்லில் செல்லம்மாள் என்ற அம்மையார் 15 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி வருகிறார். ரீலிங் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறார்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : பொதுப் பிரச்சினையாகப் பேச வேண்டும். தனிப் பிரச்சினையாக இருந்தால், அமைச்சரிடம் கொடுத்து விடலாம்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : தொழிலாளர் பிரச்சினையைத்தான் சொல்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : தனிப்பட்ட பிரச்சினையாக இருந்தால், அதை அமைச்சரிடம் கொடுத்துவிடலாம். அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உறுப்பினர்கள் எப்படிப் பேச வேண்டுமென்பதைப்பற்றி தலைவரவர்கள் கூறலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் உறுப்பினர்கள் என்ன பேச வேண்டுமென்பது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். எது பொதுப் பிரச்சினை, எது தனிப்பட்ட பிரச்சினை என்பது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : உறுப்பினர் எப்படிப் பேச வேண்டுமென்பதுபற்றிச் சொல்லவில்லை. உறுப்பினரவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்ல வசதியாக யோசனை சொல்லப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: Matters of Public importance அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைப் பேசினால், பொதுவாக மக்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் ; கொள்கைக் குறிப்பிற்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். அதைத்தான் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அதனால் ஏதாவது பயன் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்வதிலிருந்து தலைவரும் நிர்ணயிக்க முடியு மென்பது தெரிகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தங்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு அமைச்சரின் துணை தேவைப்படுகிறதென்பதை நாங்கள் அறி வோம்.

(பிற்பகல் 7-40.)

திரு. ஆ. திராவிடமணி : அவர் பெயர் செல்லம்மாள். 15 ஆண்டுகளாக ரீலிங் டிப்பார்ட்மெண்டில் பணியாற்றுபவர். பெர் மனென்ட் தொழிலாளி. அவர் டிக்கெட் எண் 2361. அந்த அம்மையார் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுக்காலமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கெஞ்சியும் அந்த அம்மை யாரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. குழந்தையோடு அந்த அம்மையார் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் பொறுத்தோண் டன். அவர்கள் என்னிடத்திலே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு என்று அங்கே இருக்கின்ற மருத்துவ மனை சிங்கை மருத்துவ மனை. மதுரை கோட்ஸ் மில்லில் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக் கின்ற மருத்துவ மனைக்குத் தேவையான மருந்துகள் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீரவநல்லூரிலே கோமதி மில்ஸ் என்று இருக்கிறது. அந்த வட்டாரத்திலே ஒரு இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் கேட்கின்றார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வட்டாரங்களில் இருக்கக்கூடிய 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை தீரக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சாத்தூர், சிவகாசி, ஏழாயிரம்பண்ணை போன்ற வட்டாரங் கள் நீர்ப்பாசனம் இல்லாத வட்டாரமாக இருக்கின்றன. அந்த வட்டாரம் பெரிய தொழில்கள் இல்லாத வட்டாரம். சாத்தூர், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்ற தீப்பெட்டித் தொழி லாளர்கள் புதிதாகத் தொழிற்சாலைகள் தொடங்க வேண்டும் என்றால், இந்த அமைச்சரவை சிறுசிறு கிராமத் தொழில்களை அமைக்க நினைத்திருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைத் தரும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். இங்கு 8 சதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். புதிதாகத் தொழில் செய்யும் தீப் பெட்டித் தொழிலாளர்கள் தவிக்கின்றார்கள். அந்த வரியை

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு ஆ. திராவிடமணி]

4 சதமாகக் குறைக்க வேண்டும். அடுத்து, '' நிப்பு '' தொழில் கள் அங்கே நடக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்களையும் கவனித்து வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் இங்கு வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக் குறிப்பின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னாலே தொழில்கள் பற் றிய குறிப்பின்மீது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் புரட்சிகரமான கொள்கைகளை, புதிய புதிய தத்து வங்களைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள் என்றாலும், அதையெல் லாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவாற்றல் என் போன்றவர் களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், இந்தத் தொழிலாளர் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது, நம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக நாங்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்தி னுடைய கொள்கைகளை நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள் என்று நம்பு கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக தன்னுடைய பொது வாழ்க்கை முழுவதையும் தொழிலாளர்களிடம் ஒப்படைத்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக வந்திருக் கின்ற காரணத்தினால், தொழிலாளர்கள் நலம் பெருக அவர்கள் வழிவகை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இங்கே கொடுத் திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தேன். 1975-76க்கான புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் துறையிலே வந்திருக்கின்ற புகார்கள் 1975-ல் 790, 1976-ல் 707 என்று இருக்கிறது. அதைப் போலவே கதவடைப்பு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் எண்ணிக்கை 1975-ல் 244, 1976-ல் 207 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே இழப்பு நாட்கள் 1975-ல், 1,686,844; 1976-ல், 1,000,507 என்றும் தரப்பட்டு இருக்கிறது. நான் ஏன் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் 1976 ஆம் ஆண்டு இந்தியத் திரு நாட்டிலே ஒரு மறக்க முடியாத ஆண்டு. அப்போது அவசரக் கால சட்டம் இருந்தது. நாட்டிலே பேசப்பட்டபடி '' அவ சரக்காலச் சட்டம் வந்தவுடனே ரெயில்கள் எல்லாம் குறித்த நேரத்தில் போகின்றன, தொழில்கள், தொழிலதிபர்கள் கொடு மைகள் நீங்கி தொழிலமைதி நிலவியது, வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறவில்லை, கதவடைப்பு இல்லை '' என்று சொன்னதற்கு மாறாக புள்ளி விவரங்கள் உள்ளன. 1976-ல் இழப்பு நாள் 1,000,507 என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன் னால், அவசரக் காலச் சட்டம் இருந்தாலும், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளுக்காகப் போராடியிருக் கிறார்கள் என்பதை இந்தக் குறிப்புக்கள் காட்டுகின்றன.

தொழில்களில் விபத்துக்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1975 ஆம் ஆண்டில் மரணம் நேரிடாத விபத்துக்கள் 20,475, மரணமான விபத்துக்கள் 24, 1976-ம் ஆண்டில் மரணம் நேரிடாத

திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

விபத்துக்கள் 26,181, மரணமான விபத்துக்கள் 32. 1975-ல் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 7,408, 1976-ல் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 8,196. ஏன் இந்த ஆண்டுக்காலத்திலே கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களுக்கு விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன என்ற விளக்கங்களைச் சொல்லும்போது, தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை, தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி உள்ளதுதான் காரணம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேடிக்கை என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 1975-ல் 49,56,772, 1976-ல், 50,40,899, அதாவது புதிதாகச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை 5,227. விபத்திலே எண்ணிக்கை 5,846. இப்படி எல்லாம் தவறான விளக்கம் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் எதிர்காலத்திலே நிச்சயமாகக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையான காரணங்களைச் சொல்லும்போது, இதில் ஏதோ தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமானதுதான் காரணம் என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்கு வேறு காரணங்களும் சொல்லலாம். தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய சில பொருள்களை, சாதனங்களை வாங்கிக் கொடுக்க வில்லை என்ற உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். தொழிலாளர்கள் ஏன் அந்தப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களை உபயோகிக்கவில்லை, முதலாளிகள் ஏன் அவைகளைக் கொடுக்கவில்லை என்று கண்டித்திருப்பார்களேயானால் விபத்துக்களைத் தடுத்து இருக்கலாம். இப்படிச் செய்தால், எதிர்காலத்திலாவது விபத்துக்கள் தவிர்க்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

பெரிய ஆலைகளை, தொழிற்சாலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்ல கருத்துக்களை புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் பத்திரிகையிலேகூட பார்த்தோம். அதனால் தமிழ் நாடு பூராவும் தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாலைத் தொழிற் சங்கங்களின் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினுடைய சார்பில், "மூடிய பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுள்ளனை நாங்கள் ஆலோசனை செய்தோம். இன்றைய நிலையில் அது சாத்தியமல்ல என்ற முடிவுக்குத்தான் வந்துள்ளோம் என்பதைத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்" என்று ஒரு கடிதத்தை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்களே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பது நல்ல கொள்கைதான். முதலாளியே நடத்த முடியாமல் விட்டுவிடுகின்றபோது, கருப்புப்பணத்திலேயே நடத்த முடியாமல் இருக்கும்போது, மாதச் சம்பளத்தை தவணை முறையிலே வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

யில் நடத்த முடியும் என்று சொன்னால், அதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு கொள்கையைச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வது தொழிலாளர்களுக்குத் தீமையை விளைவிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம், ராணிப்பேட்டை போன்ற பகுதிகளிலே சிப்காட் நிறுவனம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட்டு தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்தப் புதிய அரசு தொழில் கழகத்திலேயிருந்து ஒரு தெளிவான கொள்கையை அறிவிக்குமானால், புதிய தொழில்கள் தொடங்க, தொழிலதிபர்கள் மூலதனம் போட முன்வருவார்கள். இன்றையதினம் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் ஒரு புதிய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததனாலே, அந்த அரசின் தொழில் கொள்கை என்ன என்று புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். மூலதனம் போட்டு தொழில் செய்யத் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7—50.)

இது முதலில் தொழிலாளர் அரசுதானா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தொழிலாளர் மீது அக்கறை கொண்டுள்ள ஒருவர் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் மட்டும் இது தொழிலாளர் அரசு என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதமாட்டேன். மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சரவர்கள் அவருக்கிருக்கிற அனுபவத்தை வைத்து, முதலமைச்சர் அவர்களுடன் வாதாடி, இது ஒரு தொழிலாளர் அரசுதான் என்பதை உறுதிப்படுத்தினால் மகிழ்ச்சி அடைய முடியும்.

ஆட்சிக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 50 நாட்கள் ஆகிய பின்னரும், நெருக்கடி காலத்தின்போது, பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளிகளின் நிலை என்ன என்பதை இவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி இவர்களுடைய கருத்து வரவில்லை. அவசரச் சட்டம் அமுலிலிருந்த காலத்தில் பழி வாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் மற்ற மாநிலங்களில் பரிகாரம் கிடைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசிலே பழி வாங்கப்பட்ட அதிகாரிகள், அரசு ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு, புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட சில நாட்களுக்குள்ளாகவே பரிகாரம் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு புதிய மாநில அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, அதுவும் தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற ஒருவரே தொழிலாளர் அமைச்சராக இருக்கிற நேரத்தில், ஏன் இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கவில்லை என்று கேட்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவசரச் சட்ட காலத்தில் மின்சார இலாக்காவிலே இருந்த எத்தனை அதிகாரிகள், எத்தனை தொழிலாளிகள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அதைப் போலவே டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலே எத்தனை ஊழியர்கள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேரை டிரான்ஸ்பர் செய்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் மீட் டெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து பொறுப்பிலுள்ள அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசாங்கம் எந்த நிவாரணமும் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது எந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பல தொழிற்சங்கங்களின் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய முன்னாள் போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அவர்கள் நிலை நாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது. தொழிற் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைப்பது எவ்வளவு கடினம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுடைய தொழிற் சங்கங்களின் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிற் சங்கங்களின் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டால், அவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் அமைச்சர் அவர்கள் அவசரச் சட்ட காலத்தில் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு மீண்டும் அங்கீகாரம் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடனே நிருபர்களைச் சந்திக்கிற நேரத்திலே, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் போலீஸ் தலையிடாது என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த அரசின் மீது குற்றம் கூறுகிறேன் என்று சொல்ல வரவில்லை. ஒரு நல்ல கொள்கையை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கொள்கையைச் செயல் படுத்தும்போது, அது எப்படி தவிடு பொடியாகிறது என்பதைச் சொல்வதற்காகத்தான் நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, சுந்தரம் கிளேடன் கம்பெனி தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகள் இன்னும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. அதைப் போன்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

தான் தொழிற்சாலை வெளியே தொழிலாளர்கள் மீது தாக்குதல் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அங்கே போலீஸ் இருந்தது. போலீஸ் அங்கே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அங்கு ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்களும் இருந்தார்கள், கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களும் இருந்தார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே கசப்புணர்ச்சி ஏற்பட்ட காரணத்தால், சில தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினர் உள்ளே செல்ல முயன்றபோது தடுக்க முயன்றிருக்கிறார்கள். அப்படித் தடுக்க முயன்ற தொழிலாளர்கள் மீது ஐ.பி.சி. 307 வது பிரிவின் கீழ் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்ட நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு, அப்படித் தொழிலாளர்களின் மீது கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டதைக் கேட்கும்பொழுது, இரத்தம் கொதிக்கும். ஆகவே அதிலே கவனம் செலுத்தி அந்த வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ராகவானந்தம் : ஏன் இரத்தக் கொதிப்பு வரவில்லை என்று கேட்கிறார்களா?

திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தொழிலாளர் மீது அக்கறை உள்ள அமைச்சர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, என்பீல்ட் இந்தியாவைப்பற்றி. அதிலே அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.

திரு ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : சுந்தரம் கிளேடன் தகராறிலே இறந்த தொழிலாளி எத்தனை பேர்?

திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி : யாரும் சாகவில்லை. சாகாத முன்பே ஒரு முதலாளியை ஒரு தொழிலாளி தடுத்தான் என்று சொல்லி, ஐ.பி.சி. செக்ஷன் 307-ன் கீழ் அவன் மீது வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். கொலை செய்ய முற்பட்டான் என்ற குற்றச்சாட்டு தொழிலாளர் மீது. போலீஸ் எப்படி நடக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஏனென்றால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் போலீஸ் குறுக்கிடாது என்று சொல்லியிருக்கும்போது, தன்னுடைய உரிமையை நிலைநாட்ட முற்பட்ட ஒரு தொழிலாளியின் மீது ஐ.பி.சி. 307-ன் கீழ் போலீஸ் வழக்குத் தொடர்ந்திருப்பது முறைதானா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

அதைப் போலவே என்பீல்டு தொழிற்சாலையும் இன்றைய தினம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 1,600 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் அமைதி இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் இந்த நாட்டில் முதலாளிகள் முதலீடு செய்வார்கள். அதனால் வேலை வாய்ப்பும் பெருகும். தொழிலாளர்கள் அங்கு ஒரு தவறைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கேரோ செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அந்தத் தொழிலாளர்களின் மீது தவறான எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அந்த எண்ணம் கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால்தான், அவருடைய முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி எப்படியாவது என்பீல்டு நிர்வாகத்தை மீண்டும் திறப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத்தினர் ஏன் மூடிவிட்டார்கள் என்று கேள்வி கேட்டால் அவர்கள் சொல்லும் காரணம் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் தவறானது என்றும் அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். எங்களை வற்புறுத்தி தொழிலாளர்கள் கையெழுத்து வாங்கிவிட்டார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களின் அந்த ஒப்பந்தத்தை நாங்கள் ஏற்கமாட்டோம், அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு நிர்வாகத்தின் சார்பில் சொல்லப்படுமானால், அது சொத்தை வாதமாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே இப் பிரச்சினையிலுள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து, அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு வேலையிழந்து நிற்கும் 1,500 தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைப்பற்றி இந்த அரசு தெளிவான ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். லட்சுமி மிஷின் ஒர்க்ஸ் இரண்டு மாத காலமாக மூடப்பட்டுள்ளது. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. எங்களுக்கும் ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி சட்ட விரோதமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று தொழிலாளர்களின் பக்கத்திலே வாதாடுகிறார்கள். இந்த ஆட்சி வந்த அறுபது நாட்களிலே 25,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இன்றைய தினம் 6 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் திறக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு க. அறிவழகன்) : மணி 8 ஆகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் வேறு ஒரு நிகழ்ச்சிக்குப் போக வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

The Hon. Thiru. S. Raghavanandam: The hon. Member may carry on.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அமைச்சர்கள் இந்த மாதிரியான நேரத்தில் தங்களுடைய நிகழ்ச்சிகளை 'கேன்சல்' செய்துவிடுவார்கள்.

இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலை இராது என்று நினைத்தார்கள். அதற்கு மாறாக, சில இடங்களில் எதிர்பாபராத சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பாண்டியன் ரோட்வேஸ் கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளர்கள் கடந்த 22ந்தேதி முதல் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 500 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அனைத்துக் கட்சியினரும் நடத்தும் போராட்டமாக இருக்கிறது. இதிலே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய போராட்டம் நியாயமானது என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் தனி அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பாண்டியன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யும்போது, அவர்களுக்கு நம்முடைய ஆதரவைத் தர வேண்டுமென்று கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களும் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இது நீரந்தரமாகி விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்காக பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்திலே முன்பிருந்த அரசு கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டது என்று சொல்லி, இந்த அரசு தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. அதிலே தவறு நடந்திருக்கிறதா, இல்லையா—என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் அந்த நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், கடந்த இரண்டு மாத காலமாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்க வில்லை என்றால், அது எப்படி சரியாகும்? அதிலே இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, ஜெனரல் மானேஜர் உட்பட, இரண்டு மாதமாகச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு மனுவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களைக் கூட சந்தித்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர்

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

அவர்கள்கூட ஒரு நியாயமான பதிலைச் சொல்லியிருப்பதாக நான் அறிந்தேன். நாலரை கோடி மக்களின் வரிப்பணத்தை எடுத்து நாலூறு பேருக்குக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இல்லை என்று சொன்னதாக அறிந்தேன். ஒரு வகையிலே அதிலுள்ள நியாயத்தை என்னால் உணர முடிகிறது. வரிப் பணத்தை அநியாயமாகக் கொடுத்து விட முடியாது. அந்த நிர்வாகத்தை நடத்த சம்மதித்துவிட்டு, தொழிலாளர்களை வேலை செய்யுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று ஒரு அரசாங்கமே சொன்னால், இது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக ஆகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 8—00).

இதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்ன விலை வு என்றால், 300 குடும்பங்கள் இன்றையதினம் 9 சக்தி பைப்ஸுக்கு முன்னால் நெடுஞ்சாலையில் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 3 மணி நேரம் போக்குவரத்து பாதிப்பு ஏற்பட்டு, காவல் துறையினர் அவசர அவசரமாக குழு குழுவாக அனுப்பப்பட்டு, 300 குடும்பங்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக தொழிலாளர்களைத்தான் இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் கைது செய்வது மரபு. ஆனால், இப்பொழுது தொழிலாளர் குடும்பங்களைக் கைது செய்யும் விசித்திரம், புதுமை நடந்திருக்கிறது. சம்பள உயர்வு வேண்டும், போனஸ் வேண்டுமென்று கேட்டது தான் இவர்கள் செய்த தவறு.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சக்தி பைப்ஸ் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஏதோ சொன்னதாகவும், 4½ கோடி மக்களுடைய வரிப் பணத்தை இந்த 400 பேர்களுடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுப்பதா என்று அவர் சொன்னதாகவும் ஒரு கருத்தை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்லி அதைப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக இது இருப்பதாலும் அவர்களை சம்பந்தப்படுத்தி இருப்பதாலும் இந்த அவையில் இப்பொழுது முதலமைச்சர் இல்லாத காரணத்தாலும் அப்படிப்பட்ட விவகாரங்களை இங்கே சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது. அவைக் குறிப்பிலிருந்து அதை நீக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்த அவையில் இல்லாததாலேயே முதல்வர் சொன்னதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கருத்தை உறுப்பினர்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு ஜி. சுவாமிநாதன்]

பேசக்கூடாதா ? ஒரு உறுப்பினர் சொல்லும் கருத்து தவறான கருத்து என்று அமைச்சர் கருதினால், அதைத் தவறு என்று சொல்லலாமே தவிர, அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்கும்படி அமைச்சர் சொல்லுவது முறையா ? உறுப்பினர் சொல்லும் கருத்துக்களை அமைச்சர் சந்தேகிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சம்பந்தப்பட்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. நான் உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை சந்தேகிக்கவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களை யாரோ தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சந்தித்ததாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்தை இங்கே சொல்வது முறையல்ல. அதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விவரம் தெரிந்தவர்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இங்கே வந்து சொல்ல முடியாது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என் கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியே தான் இருக்கிறார்கள். செயலாளரைக்கூட அவர்கள் சந்தித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னது தவறு என்று சொல்லவில்லை. எப்படி 4½ கோடி மக்களின் வரிப் பணத்தைக் கொண்டு 400 குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அது சரியா தவறு என்ற விவாதத்திற்குப் போக நான் விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்னதாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறார் என்றால், பொறுப்போடு பேசுகிறார் என்றுதான் அர்த்தம். பொறுப்பற்ற தன்மையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் பேச மாட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவைக்கு வந்து பேச உரிமை கிடையாது, முடியாது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம்தான் முறையிடுவார்கள். அதுபோல் என்னிடம் முறையிட்டார்கள். நான் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுகிறேன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கருதினால், கருதிக்கொள்ளட்டும். நான் பேசியது தவறான தகவல் என்றால், உடனே மறுத்துப் பேசுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு உரிமை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் மனைவி, மக்கள் அனைவரும் தலைவேல் ரோட்டில் உட்கார்ந்து உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போதெல்லாம், மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றார். அந்த 300 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களும் உண்ணாவிரதம்

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] 1977 ஆகஸ்ட் 25

இருந்து சிறைச்சாலைக்குச் செல்லத் தயார் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தக் குடும்பங்கள், அந்த 300 பேர்களும் மக்கள் இல்லையா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டதாக நான் பார்த்தேன். வேண்டுமென்றே சம்பள உயர்வு, போனஸ் போன்ற பிரச்சினைகளைத் தொழிலாளர்கள் எழுப்புகிறார்கள், உடனே தொழிற்சாலைகளை மூடி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. மறுக்க முடியாது. இரண்டையும் விட்டால், தொழிலாளிக்கு வேறு வழியில்லை. தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் தான் தலைவராக இருக்க முடியும். அப்படிச் செய்தால்தான் தலைவருக்குரிய மரியாதை கிடைக்கும். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கூட இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் ஒருஅருமையானகருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு தொழிற் சாலைக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்து முன்னால் 1975-ஆம் ஆண்டிலேயே முடிந்திருக்க வேண்டிய ஒன்று என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு இதில் நாட்டமில்லை என்ற கருத்து தொனிக்கச் சொன்னார்கள். உண்மை என்ன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். முதலமைச்சரவர்கள் சட்டமன்றத்திலே அனைத்துக் கட்சியையும் கேட்டார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கருத்தை என்னுடைய கட்சியான, நான் சார்ந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மற்ற கட்சிகளுடைய கொள்கைகளை அறிவித்தால், சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தை நிறை வேற்றலாம் என்று கூட சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்கிறேன், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற ஒரு நிலை வருமானால், ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வருமானால், இந்த நாட்டிலே தொழில் தகராறுகள், அமளிகள், தொழில் அமைதியின்மை, குழப்பங்கள் எல்லாம் இருக்கவே இருக்காது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை நிச்சயம் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்): இன்னும் 5 நிமிடங்களில் சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 9-15 மணிக்குள் முடிக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு [illegible] பி அண்டு சி மில்லைப் பற்றிப் பேசினார்கள். 1·5 கோடி ரூபாய் இனாசி இந்த ஆலைக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது

1977 ஆகஸ்டு 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு அரசாங்கத்தில் பணியாற்றக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை நிர்வாக இயக்குநராக நியமித்திருக்கிறார்கள். தனியார் நிர்வாகத்தில் அதுமாதிரி ஒரு அரசாங்க அதிகாரியைப் போடுவதை தொழிலாளர்கள் எப்போதுமே விரும்ப மாட்டார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் பொறுத்த வரையில், அவர் நிர்வாகம் தெரிந்தவராக இருப்பார், ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் அந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் பொறுத்த வரையில், அவர் நல்லவர். அவருக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, ஒத்துழைப்பு தருவதில்லை. அவர் சிறந்த நிர்வாகியாக இருப்பாரே தவிர, தொழிற்சாலையிலுள்ள இன் அண்ட் அவுட் அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவர் வந்த பிறகு, தொழிலாளர்கள் அவருக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க மறுத்த காரணத்தால், ஒரு நாளைக்கு 1 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப் பட்ட திறமையுள்ள, அனுபவமுள்ள ஒரு தொழிலாளியை அந்த இடத்தில் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். நிர்வாகம் நல்லபடியாகச் செயல்படும் என்ற யோசனையை நான் இந்த அரசுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட உடனேயே அதற்கு முன்னாலேயே கூட, ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. பத்திரிகைகளை இன்றைய தினம் பார்க்கும்போது, பத்திரிகைத் துறை மிக பயங்கரமான சூழ் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. பல பத்திரிகைகள் வெளி வராமல் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. நவமணி, சுதேசமித்திரன், கல்கி, கோகுலம், சுயராஜ்யா போன்ற பத்திரிகைகள் இன்றைய தினம் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இன்னொரு பத்திரிகையும் இதே மாதிரி மூடப் பட்டுக் கிடக்கிறது. அதன் பெயரை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவசர காலச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் சுதேசமித்திரனுக்கு 2 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் விளம்பரம் கொடுத்தன. பதவி ஏற்ற முதல் மாதத்தில் இந்த அரசு கூட 60 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுத்தது. இவ்வளவு கொடுத்தும், ஆல் இந்தியா காங்கிரஸ் கமிட்டியிலிருந்து 20 இலட்சம் ரூபாய் அதற்குக் கொடுத்தும், அது இன்றைய தினம் மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையில் அது மூடப்பட்டதற்கான காரணகாரியங்களை நாம் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 7 நிரந்தரத் தொழிலாளிகள்தானே பணியாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லி திருப்தி அடைந்துவிடக் கூடாது. பெர்மனண்ட் ஊழியர்கள் மட்டும் 7 பேர். டெய்லி வேஜஸ், கான்ட்ராக்ட் லேபர் வேறு பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதில் அடங்கவில்லை. அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதி, உடனடியாக இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கின்றேன். கல்கி, சுயராஜ்யா போன்றவைகளில் கூட ஏதோ மூன்று மாதச் சம்பளம் கொடுத்து விடுங்கள், எங்களை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்குத்தான் இது தெரியும். தொழிலாளிகளே அதை ஏற்று நடத்துவதாக இருந்தால், அதை வரவேற்க நாங்கள் தயார். அந்தப் பத்திரிகை நிறுவனங்களிலுள்ள தொழிலாளிகளே அவற்றை ஏற்று நடத்த முன் வந்தால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 8–10)

போனஸ்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் தொழிலாளர் போனஸைப் பற்றி முடிவெடுத்த நேரத்தில், கேரளாவிலிருந்து தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அங்கே போகிறார். நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் எவ்வளவு வேலை இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடமிருந்து அனுமதி பெற்று, உடனடியாக டெல்லிக்குச் சென்று எங்களுடைய கொள்கை என்ன தெரியுமா என்று வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டாமா? கேரளத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர், மத்திய அரசு என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது என்று கவலைப்படாமல், கேரள அரசுத் தொழிலாளர்களுக்கு 8.33 சதவீத போனசாக அறிவிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே போயிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கேரளத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் டெல்லிக்குப் போவதற்கு முன்பு எங்களைச் சந்தித்து கலந்துரையாடிவிட்டுத் தான் சென்றார். நான் சொன்ன பிறகு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் டெல்லிக்கு டெலக்ஸ் அனுப்பி கடிதமும் எழுதினார்கள். அவர் அப்படி அனுப்பியவை அங்கே அறிவிக்கப்பட்ட 8.33 சதவீத போனஸ் முடிவெடுப்பதற்கு பெரும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மற்றவர்கள் சென்றிருக்கும் போது, அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் போய்ச் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். டெலக்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: டெலக்ஸ் அனுப்புவதற்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரே நேரில் போய் பிரதமர் [illegible] விவாதிப்பதற்கும் வித்தியாசம் இல்லையென்றால்,

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி)

அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். டெலக்ஸ், கடிதம் எல்லாம், எவ்வளவு நாட்கள் கழித்து அவர்கள் பார்வைக்குப் போகும் என்பது நமக்குத் தெரியும். அதனால்தான் நேரில் பிரதமரைக் கண்டு. . . . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதமரோடு வாதிட வேண்டுமென்று உறுப்பினர் சொல்கிறார். நம்முடைய கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத பொழுதுதான் வாதிட இடமிருக்கிறது. ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்றால், பிறகு வாதிடுவதற்கு அங்கே இடமில்லை. அப்படி வாதிட்டு மத்திய அரசோடு மோத வேண்டுமென்று உறுப்பினர் நினைக்கிறாரா?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மோதல் வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. அவர்கள் நம் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது அங்கே நேரில் இருந்தால், தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அங்கே இருந்திருந்தால், வாதிட்டு நம் கொள்கையை எடுத்துச் சொல்லலாம். தொழிலாளர் பக்கத்தில் இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் டில்லிக்குப் போய்வர வேண்டுமென்ற ஆசையில் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர் நலத்தில் அக்கறை இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் தகராறு பற்றி நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம். கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினால், பிரச்சினை தீர்ந்து விடுகிறது என்பதை அமைச்சர் அனுபவத்தில் நிறையத் தெரிந்திருப்பார்கள். வேறு வழியில்லாவிட்டால், அனுப்பலாம். ஒன்பதாண்டு காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் குறிப்பிட்ட தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள், தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் முதலமைச்சருடன் கலந்து பேசி நீதி மன்றத்திற்குப் போகாமல், எத்தனையோ வழக்குகள் தீர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி எடுக்கிற முடிவுகளால்தான் உடனடியாகப் பரிகாரம் காண முடியும். கோர்ட்டுக்குப் போவதால் உடனடியாகப் பரிகாரம் கிடைக்காது. கோர்ட்டுக்குப் போவதைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்களே நடுவர்களாக இருந்து தீர்ப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தொடர்ந்து இங்கே இருப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இரவு உணவிற்கும் தாங்கள் ஏற்பாடு செய்து விட்டால் உறுப்பினர்கள் பேசுவதையும் அமைச்சர் பேசுவதையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பல நேரங்களில் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லக் கூடியவர். இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையைச் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இறுதியாக நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இந்த நாட்டில் அவசர காலம் என்ற பெயரால் எத்தனை அநியாயங்கள், அக்கிரமங்கள் ஓராண்டுக் காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன? அதை நீக்க, போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவசர காலத்தில் நடந்தவைகளைக் குறித்து கவனத்தில் சர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். நான்கு நாட்களாகின்றன. மறுபடியும் இப்போது உறுப்பினர் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார். எங்களுக்குப் பதில் சொல்வதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லப் போகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : இப்போது நடப்பது தொழிலாளர் நலத்தைப் பற்றிய விவாதம். உறுப்பினர் சொல்வதைப் பிறகு பார்க்கலாம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : கம்பல்சரி ரிடையர்மெண்ட் பற்றிதான் நாங்களும் சொல்ல இருந்தது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : அதைப்பற்றித் தொழிலாளர் நல விவாதத்தில் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பாண்டியன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் பற்றித்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தோம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : அதுபற்றிக் கவனிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் எண்ணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எக்ஸாஸ்டிவ் நிபிளை (exhaustive reply) வேண்டுமென்றால், 45 நிமிஷங்கள் ஆகும். அவர்கள் பொறுமையாக இருந்து கேட்பதாக இருந்தால் சொல்கிறேன். அல்லது சுருக்கமாக வேண்டுமென்றாலும் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் : சுருக்கமாக இருந்தால், நல்லது.

Thiru G. SWAMINATHAN: It all depends on how interesting the speech of the Hon Minister is.

The Hon. Thiru S. RAGAVANANDAM: Sir, it will be interesting and illaminating also.

மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே இங்கே இரண்டு உறுப்பினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கேற்றார்கள். இருவருமே, நான் அந்தச் சலுகையை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமென்றால், என்னுடைய இனிய சகோதரர்கள் தான். ஒன்றாக ஒரே இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள். குறிப்பாக திரு. திராவிட மணி அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு நான் போகும்போது, எனக்காகக் கூட்டம் அமைத்து முன்னதாகவே ஒரு மணி நேரம் நல்ல நகைச்சுவையுடன் பேசி கூட்டத்தைத் தொடர்ந்துக் கொடுத்து என்னைப் பேச வைப்பார்கள். இன்னொருவர் இங்கே பேசிய Thiru Veerasami is one of the intellectuals in D.M.K party இரண்டு பேருமே நல்ல முறையில் விவாதம் செய்ததற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைத் திறப்பது என்பது என்னுடைய இலாகாவைச் சேர்ந்தது அல்ல. தொழில் துறையில் வருவது. இருந்தாலும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என்ற முறையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாகக் கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் கருத்தை ஏற்று நடக்க வேண்டும். உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசும்போது இது தொழிலாளர் நல அரசு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். "நாளை உலகை ஆளும் கரங்கள் உழைக்கும் கரங்கள்" என்ற தத்துவத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையோடு இருப்பவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அவர்களிடம் ஆட்டோகிராபைக் கொடுத்து எழுதச் சொன்னால், அதில் உழைப்பவர்களே உயர்ந்தவர்கள் என்றுதான் எழுதிக் கொடுப்பார்கள். அதுதான் எங்களுடைய தத்துவம். இதுதான் தொழிலாள நல அரசு தொழிலாளர்களே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று செல்லுமிடமெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நிலையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, மத்திய தொழில் அமைச்சர் திரு. ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் இந்தக் கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசே இதற்கு ஆதரவு தரும். என்பதாக அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி வரும்போது மாநில அரசு அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய முயலும்போது அரசு, பொருளாதார உதவி மட்டுமல்ல.

We will give you financial help As I have said already on the floor of the House, we will do all that is possible.

அது மிக நல்ல யோசனை என்ற காரணத்தால் அதை எப்படியும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அக்கறையோடு இருக்கிறோம்.

(திரு. எஸ். ராகவானந்தம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

தொழிலாளர் சிரமங்களைப் பார்க்கிறோம். Managerial expertise technical know how. There is no paucity for that. தொழில் நுட்ப அறிவு பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்மிடம் திறமைசாலிகளுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. அதற்கு வேண்டியவர்களை அரசு அணுகுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. Whether it is in textiles, or engineering or sugar, ther is no paucity of expertise இன்னும் பெல் போன்ற நிறுவனங்களில் managerial expertise உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டும் நடத்த முடியும். இப்போது மூடியிருக்கிற India Meters இந்தியா பிஸ்டன் தொழிற்சாலையை நடத்த நிபுணர்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த உதவிகளை நாங்கள் செய்வோம். தொழிலாளர்கள் ஏற்று நடத்துவதில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 8—20).

அடுத்து ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் அதற்கு ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்தை மீறியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததுபற்றிப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தால், பலர் அதைப் பாராட்டுவார்கள். அதற்கு நேரத்தைச் செலவிட விரும்பவில்லை.

அடுத்து, இ.எஸ்.ஐ. என்னுடைய இலாகாதான். எல்லா இடங்களிலும் சர்பிரைஸ் செக் செய்து வருகிறேன். குடிசை மாற்று வாரியத்தில் 25 கான்ட்ராக்டர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 16 இன்ஜினியர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 31 மணிக்கு சர்பிரைஸ் செக் செய்து, இன்ஜினியர் இல்லாததால்—வேறொரு இடத்தில் சொந்தமாக வேலை செய்ததால்— அவரை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறோம். அடுத்து, Water and Drainage Board ஒரு எக்ஸிகியூடிவ் இன்ஜினியர் மீது corruption charge வந்து, இரவோடு இரவாக, ஏற்பாடுகள் செய்து, கையும் களவுமாக விடியற்காலம் பிடித்து, சஸ்பென்ட் செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். என்மீது இருக்கும் குற்றமெல்லாம் நான் வெகு வேகமாகத் தொழிலாளர்கள் பக்கம் போகிறேன் என்பதுதான். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், சலுகைகள் கிடைக்காது: நியாயம்தான் கிடைக்கும். You cannot expect preference or privileges; you will get justice. பல எம். எல். ஏக்கள் வீடுகள் கேட்டார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எஸ். ராகவானந்தம்)

"I said 'No'. The houses are not intended for you. They are intended for people who do not own any house in Madras." என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசு மிக எச்சரிக்கையாக நடந்து கொள்கிறது. இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளை சர்பிரைஸ் செக் செய்ய எனக்கு நேரமில்லை. இந்த அவை நிகழ்ச்சிகள் முடிந்த பிறகு, ஒரு இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிக்குப் போவதாக இருந்தேன். இனி போய் பிரயோசனம் இராது. நிகழ்ச்சிகள் முடிந்திருக்கும். இருந்தாலும் உறுப்பினர்கள் சொன்ன குறைகளை நீக்க, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்போமென்பதை மிக உறுதியோடு உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது பேசும்போது, முதலிலே ஒன்றை நான் மிக மகிழ்ச்சியோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடுத்தாற்போல் தொழிலாளர் நலம் என்ற கொள்கைக் குறிப்பு வந்திருக்கிறது. இதிலுள்ள தொடர்பைப் பார்க்க வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி வேண்டுமென்றால், அதற்கு என்னென்ன வேண்டுமென்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். முதலில் தொழிலாளர்நலம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். தொழில் வளர என்ன வேண்டும் Industrial peace—Industrial relationship வளர வேண்டும். இது முக்கியமான தேவை என்பதை அறிவோம். இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் தொழில் அமைதி தேவை, தொழில் அமைதி காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர் பேசியதை வெர்பாடிமாக எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் தொழில் அமைதி தேவை என்று சொன்னார்கள். அப்போதுதான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். அந்த வகையில்தான் இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே புரட்சித் தலைவர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கே ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு, தொழிலதிபர்கள் முதலீடு செய்ய வேண்டும் பெரிய தொழில்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கை; அவசரப்பட்டு அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டோம்; நிதானமாகச் செல்வோம் என்று சொன்னார்கள்.

"We will not be in a mad hurry. The first preference will be....

முதலிலே செய்ய விரும்புவது, employment opportunities வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக்க வேண்டும். வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை தர எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் தான் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடுத்தாற்போல் தொழிலாளர்

(திரு. எஸ். ராகவானந்தம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

நலன் வருவதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். முதல்வரவர்கள் பேச்சை எல்லோரும் கேட்டீர்கள். அதை ஒட்டியே தொழிலாளர் நலன் கொள்கையை வகுக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்: அதை ஒட்டியே பணிகளைச் செய்து வருகிறோம் என்பதை மிக்கப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவையிலே போடட தீர்மானத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள், அங்குள்ள தலைவர்களுடைய கருத்து அது. அதைப் போடுவதற்கு முன்னாலே, அந்தத் தீர்மானத்தை என்னிடம் காண்பித்துவிட்டுத்தான் போனார்கள். என்னைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்குத் தெரியும். இங்கேயுள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், திரு. காட்டூர் கோபால் உள்பட, என்னுடன் தோளோடு தோள் நின்று பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச் சென்றவர்கள். நானும் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அவசர கால நிலை அமலில் இருந்தபோது, சிறையில் கஷ்டப் பட்டோமென்று சொல்லுகிறார்கள். நானும் 27—3—1977 அன்று சிறை சென்றிருக்கிறேன். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான போராட்டத்தில் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஒருகால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட என்னை அமைச்சராகப் போட்டதற்கு, உண்மையாகத் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறேன் என்பது காரணமாக இருக்கலாம். நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் இன்டரஸ்ட், தொழிலாளர்கள் நலம் காப்பாற்றப்படும்.

கோவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்திற்கு காரணமாக இருந்தவர்களோடு நான் பேசியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்கிறோமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 28ஆம் தேதி நடக்க இருந்த மாநாடு அநேகமாக ஒத்தி வைக்கப்படுமென்று நினைக்கிறேன். Follow up Action ஆக தமிழகம் பூராவும் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்றெல்லாம் அறிவித்திருந்தார்கள். திரு. கோபு, ஏ. ஐ. டி. யூ. சி. ஐச் சேர்ந்த தலைவர், என்னோடு பல போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டவர்; அவரே சொன்னார். ''உங்கள் யோசனை நல்ல யோசனைதான், ஆனால் எங்களால் அதை டைஜஸ்ட் பண்ண முடியவில்லை'' என்றார். திரு. கோபு தான் அதன் கன்வீனர் One of the two Secretaries அவர் ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்திருக்கிறார். 28-ஆம் தேதி நடக்கும் மாநாடு அநேகமாக நடக்காது. அதிலுள்ள கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் படித்தால் இ.எஸ்.ஐ. தவிர மற்றவை மத்திய அரசின் பொறுப்பில் உள்ளவை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை மீண்டும் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

All their demands except E.S.I. relate to Central Government.

977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இ.எஸ். ஐ. மட்டும் சொன்னேன். மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்டதை மட்டும் சொன்னதற்குக் காரணம், மற்றவை மத்திய அரசு பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதால்தான். அமைச்சரவர்கள், 28ஆம் தேதி மாநாட்டை ஒத்தி வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 22ம் தேதியிட்டு எனக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதுதான் லேடஸ்ட் ரெசல்யூஷன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : நீங்கள் நன்றாகப் படித்திருப்பீர்களென்றுதான் I have paid ample compliments to you அதிலே ஒன்றுதான் இ.எஸ்.ஐ. அதிலும் மருத்துவ மனை நடத்துவது தான் மாநில அரசின்கீழ் இருக்கிறது. அவற்றை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டேன். அது சீர்படுத்தப் படும்.

அடுத்து, வேலைநீக்கம் செய்தவர்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிடமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அம்மையார் ஒருவர் பெயரைச் சொல்லி, அவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார் என்றும், அவருக்கும் மீண்டும் வேலை தர வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமான புரோசீஜரைச் சொல்லிவிடுகிறேன். தொழிற் சங்கம் சார்பாக அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் substantial section of workers. இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆயிரம் பேர்கள் தொழிற்சாலையில் இருக்கிறார்களென்றால், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளி, 300, 400 பேருள்ள சங்கத்தில் இருக்கிறாரா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக 100 பேருள்ள தொழிற் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்தால், Industrial dispute —ஐ entertain செய்ய மாட்டார்கள். ''Substantial section of workers have not backed. There is no common interest, There is no community of interest'' என்று சொல்லிவிடுவார்கள். சட்டம் இப்போது திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 2 (ஏ) படி லேபர் ஆபிசரிடம் தனி நபரே ஒரு மனுவைச் சமர்ப்பிக்கலாமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ''You are requested to initiate concillation proceedings'' சமரச நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று மனுப் போட வேண்டும். அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்குப் போனால், மிக்க மகிழ்ச்சி. வேலைக்குப் போகவில்லையென்றால், ரெபரன்சுக்கு வரும். அந்த ரெபரன்ஸ் வந்தால் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு அனுப்பப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு அனுப்புவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது சொல்கிறேன். போராட்டத்தைத் தெருவிலேயே முடித்து விட வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் சி.பி.எம், சி.ஐ.டி.யூ. கூட இன்று பிற்பகல்

(திரு. எஸ். ராகவானந்தம்) 1977 ஆகஸ்ட் 25

4 வழக்குகளைக் கொடுத்து, அவற்றை 'ரெபர்' செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நேற்று 3 வழக்குகளைக் கொடுத்து, 'ரெபர்' செய்யுங்களென்று சொன்னார்கள். ரெபரன்சில் உள்ள முக்கியத்துவத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் 123 வழக்குகள் ரெபர் பண்ண வேண்டுமென்று வந்திருக்கின்றன. லேபர் ஆபிசர் 'ரெபர்' பண்ணச் சொல்லுவார், கமிஷனர் வேண்டாமென்று சொல்லுவார், இரண்டு பேரும் 'ரெபர்' பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள் செகரட்டரி வேண்டாமென்று சொல்லுவார். பப்ளிக் செக்டார் அன்டர்டேக்கிங் என்று இருந்தால், அங்கே 'ஸ்கீரீனிங் கமிட்டி' என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் எப்போதும் 'ரெபர்' செய்ய வேண்டாமென்று எழுதுகிறார்கள். நான் அதைப் பார்த்துவிட்டு, "I agre with the Commissioner's recommendation and disagree with the Screening Committee. Tharefore, I rejor it for adjudication." என்று நான் பல முறை எழுதியிருக்கிறேன். இதையெல்லாம் சொல்லலாமோ, கூடாதோ, அமைச்சராகி இரண்டு மாதம்கூட ஆகவில்லை. எல்லோரும், "ரெபர்' பண்ணக்கூடாதென்று எழுதி, நான் 'ரெபர்' செய்திருக்கிறேன். அதைச் சொல்லிவிடுகிறேன். ரெபர் செய்வதில் உள்ள லாபத்தை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முன்பு இருந்த நிலையில், Industrial DisputesAct-ல் 11-ஏ வந்த பிறகு, லேபர் கோர்ட்டுக்குப் புதிய அதிகாரம் வந்திருக்கிறது. முன்பெல்லாம், Iron & Stdel Case of 1961 Supreme Co rt-It has not yet been over roled அதன் பிரகாரம், நான்குவிதமான தவறுகள் இருந்தால் தான்அந்த விதிக்குள் நுழைய முடியும். அங்கே போன பிறகு, விசாரணை சரியாக நடைபெறவில்லை என்று பிரிலிமினரி அப்ஜெக்ஷன் செய்தால், domestic enquiry or departmental enquiry செய்வார்கள். அது லேபர் கோர்ட்டுக்கு இருக்கிற புதிய அதிகாரம். "They can modify or reduce the punishment or change it completely and say that the employee is not guilty of any offence." அந்தப் புதிய அதிகாரம் லேபர் கோர்ட்டுக்கு இப்போது வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் தொழிலாளர்கள் தலைவராக இருந்து லேபர் கமிஷனர், லேபர் செயலாளர், அமைச்சர் திரு. ராஜாராம் முதலியவர்களோடு வாதாடியிருக்கிறேன். செக்ஷன் 11-ஏ வந்த பிறகு தண்டனையை மாற்றியமைக்கக்கூடிய அதிகாரம் லேபர் கோர்ட்டுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றபோது, நீங்கள் ஏன் 'ரெபர்' செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள் என்றுகேட்டிருக்கிறேன். அது நியாயமா என்று அப்போது கேட்டேன். I am not capable of wallowing my own words. இன்றைக்கும் நான் 'ரெபர்' செய்து [illegible] 'ரெபர்' செய்யக்கூடாது என்று [illegible]

(திரு. எஸ். ராகவானந்தம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

சொல்கிறார்கள். அது கோர்ட்டுக்குப்போகலாமா என்கிறார்கள். அதுகோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் ஆகவேண்டும், பஞ்சாயத்து முறையிலே செய்துவிட முடியாதுஎன்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு செக்ஷன்கூட இருக்கிறது. அது 2-ஏ என்ற செக்ஷன். அதிலேயும் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று மாநில அரசு சார்பில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், நாங்களே பில் தயார் செய்து கொண்டுவர இருக்கிறோம். It is a concurrent subject. நாங்கள் சொல்கின்ற திருத்தம் இது தான். Discharge, Dismissal, Removal, Termination வருகிறபோது, செக்ஷன் 2-ஏ ன் கீழ் பெடிஷன் போட்டு லேபர் ஆபிசரிடம் சென்று, பின்னர் லேபர் கமிஷனரிடம் வந்து, பிறகுலேபர் செயலாளரிடம் வந்து, பின்னர் அமைச்சர் அவர்களிடம் வந்து தீர்மானிக்கப்படுகிறது. It becomes a cumbersome process.

இதற்குப் பதிலாக நேரடியாகவே லேபர் கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்து, "என்னை வேலைநிறுத்தம் செய்துவிட்டார்கள். எனவே இந்த வழக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்" என்ற மாற்றம் வேண்டும். தொழில் தகராறு சட்டத்தில் 33- (2) என்ற பிரிவு இருக்கிறது. அதன்படி if any money is due பணம் ஏதாவது வரவேண்டும் என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் Industrial Dispute raise பண்ணத் தேவையில்லை. நேரடியாக லேபர் கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்து விடலாம். லேபர் கோர்ட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி விடும். லேபர் கோர்ட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, அவர் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னால், அரசுக்குக் கடிதம் எழுதலாம். அரசுச் செயலாளருக்கு எழுதினால், அரசுச் செயலாளர் கலெக்டருக்கு எழுதுவார். கலெக்டர் சென்று arrears of land revenue ஆக ரெகவரி செய்து கொடுத்துவிடுவார்கள். இந்த முறையில் 33- (2) என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதே மாதிரி நேரடியாக லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு வேண்டிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள் என்று சொல்கிறோம். It is a wonderful suggestion அப்படி ஒரு நல்ல ஆலோசனையை மத்திய அரசுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 8.30]

அடுத்து, அவசரகால நிலையின் போது வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றிச்சொன்னார்கள். I will tell you the real position and mention about the circular sent by the Government. மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு ஒரு கடிதம் எழுதியது. அவசரகால நேரத்தில் M.I.S. A., D.I.R.-ன் படி யாராவது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தால், They should be reinstated immediately. 'Banned Association' தடுக்கப்பட்ட

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எஸ். ராகவானந்தம்)

அமைப்புகளோடு, அல்ல, தடை செய்யப்பட்ட அமைப்புகளோடு, அதுதான் சரியான தமிழ் வார்த்தை, தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவது Th's is most important. Departmental enquiry, domestic enquiry சரியாக நடக்கவில்லை, principles of natural justice have not been followed என்றிருந்தால் you can initiate conciliation proceedings. நீங்கள் அனைவரும் கூடிப் பேசலாம். பேசி சுமுகமான முடிவை ஏற்படுத்தலாம்,. அதில் தோற்றுவிட்டால், you can refer it for adjudication Enfield Lock-out சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். ஒரு லாக் அவுட்டுக்குக் காரணமாக இருந்த ஒரு துணைத் தலைவரை, அவர் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத்திலேயே நான் அழைத்துப் பேசினேன். "முடியாது. நீங்கள் என்ன வேண்டு மானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னார்கள். ரெபர் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பைலைப் படித்துப் பார்த்தேன். If my memory does not betray me, ரெபர் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 21 தொழிலாளிகள் பற்றிய அந்த வழக்கை "ரெபர்" செய்திருக்கிறேன். பழைய வழக்கு. இருந்தாலும் "ரெபர்" செய்திருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அந்தத் தொழிற் சங்கம் பற்றித் தெரிந்தவர்கள். Enfield India பற்றிக் கூடத் தெரிந்தவர்கள். முக்கியமானவர்கள். முதலில் போலீஸ். தலையீடு இருக்காது என்று சொன்னதுபோலச் சொன்னார்கள். பின்னர் போலீஸ் துறை தலையிட்டது என்று அவர்கள் போலீஸ் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன.

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்தார்.)

I will yield, I will yield. அவர்களுக்கு முன்னால், தலையிட ஆரம்பித்துவிட்டது என்று சிலநாட் சொன்னார்கள். பின்னர் போலீஸ் தலையிடக்கூடாது என்று சொல்லியது போல சொல்கிறார்கள். போலீஸ் தலையிடக் கூடாது என்றால், பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தான் அர்த்தம். அவர்கள் தலையிடாமல் பார்த்துக்கொண்டே நிற்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக் களும் எப்படி ஒன்றாக முடியும் என்பது தெரியவில்லை.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதைத்தான் சொல்கிறேன். முதலிலே போலீஸ் தலையிடாது என்று சொன்னார்கள். பிறகு தலையிட்டது. அடுத்தகட்டம், எங்கே தலையீடு இருந்தது என்பதுதான். தொழிற்சாலைக்குள்ளே அவர்கள் தலையிடாது இருந்தார்கள் என்றால், பரவாயில்லை. ஆனால் ரோடிலே பொதுமக்கள் என்ற பெயரிலே தொழிலாளர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். அந்த இடத்திலே போலீஸ் வேடிக்கை பார்க்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர, தொழிற்சாலைக்குள்ளே இல்லை. இரண்டு கட்சிகள் பேரிலும் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சாலைக்குள்ளே தலையிடமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கவில்லை. வழக்குப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அது வேறு விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலையிடக்கூடாது என்று முதல்வர் சொன்னார் 30-ந் தேதி. எங்கே? Where there is no violation where there is no gharao எங்கே கேரோ இல்லையோ, வயலன்ஸ் இல்லையோ அப்படிப்பட்ட இடங்களில் போலீஸ் தலையிடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நான் சொல்வது பொதுமக்கள் என்ற பெயராலே தொழிலாளர்கள் தாக்கப்படும் போது, போலீஸ் வேடிக்கைப் பார்க்கலாமா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : உறுப்பினர் சொல்லக்கூடிய தகவல் சரியானது அல்ல. The Police should also act tactfully போலீஸ்காரர்களும் தந்திரமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். என்பதைப் பற்றி அறிவார்கள். மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் அப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அப்படி எனக்குத் தகவல் வரவில்லை. அதுவும் இந்த அமைச்சரவை வந்த பிறகு, every hour மணிக்கு ஒரு தடவை ஒயர்லஸ் மூலம் தகவல் வரவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. தகவல்கள் எனக்கு அவ்வப்போது வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இப்போதுகூட 2 மணி நேரத்திற்கு முன் தகவல் வந்திருக்கிறது. D. S. P., C. I. D. எல்லாரையும் கேரோ செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வந்தது. அங்கே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். D. S. P., C. I. D. போன்றவர்களே எல்லாம் கேரோ செய்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இல்லை, கேரோ என்று சொல்லவேண்டாம், மறியல் என்றகூட வைத்துக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த அரசை நம்புவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடிதடி நடக்கும்போது

(திரு. எஸ். ராகவானந்தம்) [1977 ஆகஸ்ட் 25

போலீஸ் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. அதைப்பற்றிக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். குற்றம் செய்தவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருப்பதைப்பற்றி நான் இதே அவையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் யாரையும் விட்டுவிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் ஸ்ட்ரைக் என்ற உடனேயே போலீஸ்காரர்கள் வந்து நின்றுவிடுவார்கள். என்னுடைய 38 ஆண்டுக்கால அனுபவத்திலே, கடந்த 7 ஆண்டுகால அனுபவத்திலும், கடந்த பிரசிடெண்ட் ஆட்சி காலத்திலும் உள்ள என் அனுபவத்தைச் சொல்வதென்றால், நானேப் பொழுது விடிந்துவிடும். நானும் சொல்ல விரும்பவில்லை, நீங்களும் அனுமதிக்க மாட்டீர்கள். திராவிட பாரம்பரியத்திலேயிருந்து, ஆரம்பக் காலத்திலேயிருந்து இருப்பவன் நான். நாங்கள் இப்படி கேரோ செய்ததில்லை. மறியல் செய்கிறோம் என்றால், கைது செய்வார்கள். அப்படியே '' அண்ணா வாழ்க, தொழிற் சங்கம் வாழ்க '' என்று கோஷமிட்டுக்கொண்டே லாரியில் ஏறிவிடுவோம். நாங்கள் கேரோ செய்ததில்லை. நான் இன்று நடக்கக்கூடிய தைத்தான் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய பொறுமையைச் சோதித்தால், you kindly bear with me. என்பீல்டு இந்தியா நிறுவனத்தினைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 1977.ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6ந் தேதி அன்று அட்வான்ஸ் வேண்டும் என்று தூணைத் தலைவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ரூ. 200 அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். அந்த நிறுவனத்தில் financial crisis, mis-management. It is due to mismanagement. I am prepared to concede it. பணம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக நன்முக நடந்துகொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், பணம் இல்லையென்றால் அது மிஸ்மேனேஜ்மெண்ட் தான். 10ஆம் தேதியன்று ஒரு ஒப்பந்தம். அதன் பேரில் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை. அதை இண்டஸ்ட்ரியல் ரெகுலேஷன் அண்டு டெவலப்மெண்ட் ஆக்ட்டால் பார்ப்போம். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20ஆந் தேதி கேரோ செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே பணம் பத்து நாள் கழித்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை மறந்துவிடுவோம். 18 ஆம் தேதி இரவு 10 அல்லது 10-30 மணிக்கு Sealed Cover வந்தது ; Enfield India-ல் கேரோ என்று போலீஸ் தகவல் வந்தவுடனே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அவர்தான் முதல்வர். எங்களுக்கும் முதல்வர். When I do. I should have the concurrence of the Chief Minister. We have to follow the policies defined by him. நானும் 38 ஆண்டுக்காலம் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். எனக்கு மிகவும் வேண்டிய நண்பர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். [illegible] தெரியும், எல்லோரும் எனக்கு ஜூனியர்கள். [illegible] இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

எனக்கு ஜூனியர், including my revered friend Kalaignar. இப்போது எனக்கு 61 வயதாகிறது. நான் 26 வயதிலே இருந்தே சுயமரியாதை இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவன். நானும் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 8-40)

18 ஆம் தேதி அவர்கள் கேரோ செய்திருக்கிறார்கள். நான் டெலிபோன் செய்தேன். சங்கத்தில் இலட்சுமணன் என்பவர் இருந்தார். அவரும் ஒரு தொழிலாளிதான். அவர் முன்பு இந்திய கம்யூனிஸ்ட்டில் இருந்தார். கேரோ பண்ணுகிற அளவுக்கு என்ன வந்துவிட்டது ? நான்தானே இங்கு அமைச்சராக இருக்கிறேன். என்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கக்கூடாதா ? நான் அமைச்சராக வந்திருப்பது பற்றி '' நீங்கள் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பது நாங்கள் இருப்பது போல் என்று சொன்னீர்களே, அப்படிப்பட்ட என்னிடம் அட்வான்சாக இந்தத் தகராறுபற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லக் கூடாதா ?'' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'மன்னிக்க வேண்டும் அண்ணு, நாளைக் காலை 19 ஆம் தேதி எங்களுடைய தலைவரை அழைத்து வந்து உங்களைச் சந்திக்கிறேன் '' என்று சொன்னார். அவர்களுடன் தலைவர் அவுட்-சைட் பிரசிடெண்ட் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் '' உங்கள் தூணைத் தலைவரிடம் போனைக் கொடு , மேலே என்ன செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன் ?'' என்று சொன்னேன். அவர் தூணைத் தலைவரிடம் கொடுத்தார்கள். அதற்கு அவர் ''நீங்கள் சுட்டுத் தள்ளினாலும் சரி. நீங்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நாங்கள் எங்கள் இஷ்டம் போல் உள்ளிருப்புச்செய்யப் போகிறோம்'' என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு நான் திடுக்கிட்டேன். I was stunned. தொழிற் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த நான் ஒரு அமைச்சராக வந்திருந்தும், அவர்கள் என்னிடம் கேட்காமல் கூட இப்படிச் செய்துவிட்டார்கள். அதற்கு நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் அமைச்சராக வந்துவிட்டால், முன்பிருந்ததைப் போல்தான் இருக்கிறேன். அமைச்சர் என்றால், ஒரு 'பந்தா' வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. After all, I am a man of the masses இது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவரும் கூட அப்படித்தான். அவர்கூட குழந்தையைத் தூக்கி முத்தம் கொடுக்கிறார்கள். மூக்கெல்லாம் சளியாகிறது. அப்படி வளர்ந்துவிட்டோம். I have already decided to arrest these people, you will appreciate it இரவு நேரங்களில், வேலைகளுக்காக வெளியே போக வேண்டிய நேரங்களில் போகாமல் நாங்கள் அதிகாரிகளை வைத்திருந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது உண்மை. உடனே சென்று, 'விட்டுவிடுங்கள், ஏதாவது பார்க்கிறேன்' . என்றேன். அதற்கு 11 மணிக்கு வருகிறேன் என்று செயலாளர்கள் சொன்

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

ஊர். அவர் ஒரு தொழிலாளி. மறுநாள் 12 மணி வரையில் யாரையும் விடவில்லை. அவர்கள் உள்ளேயே இருந்து 24 ஆம் தேதி போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டுதான் வெளியே விட்டார்கள். அது நடந்தது 19 ஆம் தேதி. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் (இன்குலூடிங் வீராசாமி) ஆதரவு தர வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்வதற்காக நான் சொல்கிறேன்.

மறுபடியும் 21 ஆம் தேதி காலையில் குடிசை மாற்றுவாரியத்தில் இருந்தேன். நான் ஒரு *** ஒவ்வொரு வாரமும் சூர்வீற்றுக் கிழமை காலை ஒரு 4 மணி நேரம் போய் குடிசை மாற்று வாரியம் போன்ற வாரியங்களையெல்லாம் சுற்றிப் பார்ப்பது வழக்கம். 8 மைல் தூரம் பெட்ரோல் போட்டு எல்லா வாரியங்களையும் பார்ப்பது வழக்கம். அப்படிப் பார்த்துவிட்டு, அதிகாரிகளை அழைத்து ஆர்டரை டிக்டேட் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது எம்ஃபீல்ட் இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர் தலைவர்கள் வந்திருப்பதாக 14-17 மணிக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. நான் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்து வந்தவன், அதனால் 14-17 என்று சொன்னேன். அதாவது 2-17 மணிக்கு வந்தார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். *** என்ற சொல்லை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : என்னைப்பற்றி நான் சொன்னேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : உங்களையே சொல்லிக்கொண்டாலும்கூட, *** என்ற சொல் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : Thanks தொழிலாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், பார்க்க வேண்டுமென்று, சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னபோது, "டிக்டேட்" பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன், முடிந்ததும் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னேன். யார் யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேரோ செய்ததன் காரணமாக, அவரை மட்டும் பார்க்க மாட்டேன் என்று சொன்னேன். பிறகு, 2.55 மணிக்கு அழைத்தேன். அவர்களுடைய தலைவர் ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கே. எஸ். நாராயணன் என்பவர். அவர் ஒரு அட்வகேட். அவரை அழைத்துப் பேசினேன்.

He is Mr. Dolia's Junior. I know him for a pretty long time.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு எஸ். ராகவானந்தம்)

அவர் "Acted according to the will of the working class என்று தெரிவித்தார். கேரோ செய்வதுதான் "will of the working class" என்பதை பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடம் சொல்லாமா என்று கேட்டேன். உடனே அவர் எழுந்து போய் விட்டார். By telegraphic advice I have given instructions to Labour Department to hold conciliation proceedings பேச்சு வார்த்தை நேற்று நடந்திருக்கிறது. கேரோ செய்ததன் விளைவாக நாங்கள் "லாக்-அவுட்" செய்திருக்கிறோம் என்று முதலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். மூடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. டெக்னிக்கலாகப் பார்த்தால், "லாக்-அவுட்" என்று சொன்னால், மூடியிருப்பதாக அர்த்தமல்ல. வெறும் கதவடைப்புத் தான். It is not closure but it is a lock-out அதை நாம் 'லிப்ட்' பண்ணவேண்டும். பண்ண முடியும் By order of the Government, I can lift the lock-out "இப்படிப்பட்ட கேரோ போன்ற காரியங்களில் நாங்கள் ஈடுபடமாட்டோம் என்று அந்தச் சங்கத்தின் சார்பாக எழுதிக் கொடுத்து அதிலே எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும் நாங்கள் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் முடித்துக் கொள்கிறோம்" என்று சொன்னால், I can lift the lock-out.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தவறுக நினைக்கக்கூடாது. அதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சினையாக பார்க்க வேண்டாம். அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தால்தான்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ராகவானந்தம்: It is not necessary, I will explain நான் லிப்ட் பண்ணுகிறேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். மறுநாள் கம்பெனியின் உள்ளே கேரோ நடந்தால், இந்த அரசைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? தொழில்களில் நிறைய முதலீடு செய்யுங்கள் என்று சொல்லும்போது, இப்படி நடந்தால் எப்படி? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் கூட சொன்னார்கள், தொழில்களில் நிறைய முதலீடு செய்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கப்படும் என்று இப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழிலதிபர் கனைப் பார்த்து, "முதலீடு செய்யுங்கள், வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குங்கள், உற்பத்தி செய்யுங்கள்" என்று சொன்னால், எப்படி அவர்கள் முதலீடு செய்ய முன் வருவார்கள்? அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்டாஃபை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை இந்த அரசு எப்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வீராசாமி அவர்களைக் கேட்கிறேன். By order I will lift the lock-out. If there is gherao, what will happen?.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு உள்ளே செல்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இரண்டு நாள் பார்த்து வேறு ஒரு காரணத்திற்காக கேரோ செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படி...

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : you can always force your views down the throat of others. We should also be able to sell it. அரசு என்ற அளவிலே உள்ள சில அதிகாரத்தைச் செலுத்திவிடலாம். இதைத் தலைவர்கள் கண்டிக்கவில்லை, துணைத் தலைவர்கள் கண்டிக்கவில்லை, பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள்கூட தவறு என்று சொன்னார்கள். காலையிலே கூட நான் கேரோ செய்தவர்களைப் பார்க்க மாட்டேன் என்று சொன்னதற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் என் மேல் கோபித்துக் கொண்டார்கள். வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், நான் கேரோ செய்த துணைத் தலைவரைப் பார்க்க மாட்டேன் என்று சொல்லியதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. Iam sorry to tell you that the D.M.K. has been Isolated on this issue. இதைக் கேட்டுவிட்டு தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட தொழிலாளர் நல அமைச்சரைக் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கேரோ செய்து விட்டு வரக்கூடிய அவர்களுடன் நேற்று பேச்சு வார்த்தை நடத்திவிட்டு, கன்சிலியேஷன் கமிட்டியினருடைய கருத்துக்களையும் கேட்டுவிட்டுப் பேசுகிறேன் என்று சொல்லினேன். ''கன்சிலியேஷன்'' என்பது ஒரு கலை. இரு தரப்பினரிடையே சமரசம் பேசும்போது, நேரிடையாக அந்தப் பேச்சைமட்டும் பேசாமல், ''இன்று பேப்பரைப் பார்த்தீர்களா ? கோவிந்தப் பெனலர், அவர் இன்னும் முன்னுக்கு வர வேண்டும் ?'' என்று அருமையாக கோல் போட்டார், வெங்கட்ராமன் நல்ல ஸ்பின் அப்படியல்லாம் பேசும்போது, அவரும் எனக்குத் தெரியும் என்பார். அப்பொழுது, ''அந்தபோனஸ்விஷயமாகச் சொன்னீர்களே'' என்று பேச்சை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இதை ஒரு விளக்கத்திற்காகச் சொல்கிறேன். இதில் அரசாங்கம் கௌரவப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் அரசு ஆணையின் மூலமாக நிர்வாகத்தினரைக் கட்டாயப்படுத்திக் திறக்க வைக்க முடியும். அப்படித் திறக்கிறேன். What can the Government do? I will force them to open it by issuing on order. I will prohibit the lock-out. அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி முதலாளிகளையும் அப்படிக் கட்டாயப்படுத்துவது சரியாக இருக்குமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கு மிடையில் பாரபட்சம்சாட்டமுடியாது. We cannot discriminate between employers and employees. சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் போது அதில் ஈடுபடும் தொழிலாளியை மட்டும் பார்க்க முடியாது. தொழிலாளி, முதலாளி ஆகிய இருவரின் நிலையையும் மனதில் வைத்துக்தான், நாம் பார்க்க வேண்டும். நாம் லாக்-அவுட்டை எடுத்துவிட்டால், பிறகு இது மாதிரி கேரோ நடந்தால், எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இரண்டு பேரையும் வைத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். திறப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அது கட்டாயமாகத் திறக்கப்படும் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் தேவையில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நான் கேட்பதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 25] (திரு. எஸ். ராகவானந்தம்)

அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இது மாதிரி நடக்காமல் இருப்பதற்கு அறிவுரை சொல்ல வேண்டும்.

(பிற்பகல் 8—50)

நல்லதுக்குத்தானே நான் சொல்லுகிறேன். அப்படியும் என்னை விட மாட்டேன் என்கிறீர்களே. நான் கலைஞரிடம் காலையில் பேசியிருக்கிறேன். ''என்னங்க, சரியில்லீங்களே'' என்றார். ''ஆமய்யா முரட்டுத்தனமாகப் பேசிவிட்டேன்'' என்றேன். நான் சொன்னதைத் தவறு என்று ஒருவரும் சொல்லவில்லை. நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன் ; கேரோ செய்துவிட்டு வருகிற ஒருவர் நேரே அமைச்சரைப் பார்த்து, பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்றால், இந்தியாவிலுள்ள எல்லாத் தொழிற் சாலைகளிலும் கேரோ நடக்காதா ? அமைச்சரைப் பார்க்கலாம், அவர்கள் மறந்து விடுவார்கள், மன்னித்து விடுவார்கள், என்றால், எல்லோரும் தொழிற்சாலைகளில் கேரோ செய்கின்ற ஒரு நிலைமை வந்து விடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். ஒரு இடத்தில் அப்படி நடப்பதை முளையிலேயே கிள்ளி எறியும் வகையில்' அமைச்சரவை பார்க்காது. இந்த அமைச்சர் அவரைப் பார்க்க மாட்டார் என்று இருக்க வேண்டும். கேரோவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எந்த அரசும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. There are so many kinds of industrial actions. இதைத் தவிர எவ்வளவோ முறைகள் இருக்கின்றன. அதை நீங்கள் கையாளுங்கள். எனவேதான் நான் பார்க்க மாட்டேன் என்று சொல்லுவதன் மூலம் இந்தியாவிலாவும் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு கேரோ செய்வதால் காரியம் நடக்காது என்ற நிலை தெளிவாகும். மற்ற வகைகளைக் கையாளுவார்கள். இன்னும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஸ்டிரைக் செய்வது என்றால், அது பார்த் ரைட். ஸ்டிரைக் என்பது தொழிலாளரின் பிறப்புரிமை. ''ஸ்டிரைக் என்ற வார்த்தையைக் கூட தொழில் தகராறு சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விட்டு, ''வித்டிராயல் ஆப் லேபர்'' என்ற ஒரு வார்த்தையை '' இன்சர்ட் '' பண்ண முடியும். இது ஒரு '- குரூடு டேர்ம் '' இதைப் பண்ண பேரவாவோடு உள்ளேன். பண்ண முடியும். You givn your labour and you withdraw your labour ஸ்டிரைக் பண்ணுவதைவிட the workers will withdraw their labour with effect from such and such date after the receipt of the withdrawal notice Indusfrial Disputes Act என்பதைக்கூட மகாராஷ்டிராவில் இருப்பதைப்போல இன்டஸ்ட்டிரியல் நிலேசன் ஆக்ட் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கூட இந்த அரசு நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களே இந்த அரசுக்கு நல்ல எண்ணங்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆக, கேரோ செய்ததின் காரணத்தினால் நான் அவர்களைப் பார்க்க வில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதனாலேயே காரியங்கள் நடக்கவில்லையென்று பொருளல்ல. டி.சி.எல். திரு. இராஜ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டில்லிக்கு

[திரு. எஸ் ராகவானந்தம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

கமிஷனர் அவர்கள் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவார்கள். காரியங்கள் நடைபெறுமென்று அதிக அளவில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக போனசைப்பற்றி மீண்டும் சொல்கிறேன். This Government have taken appropriate act on at the appropriate hour. ஆகையினால் எந்த நேரத்தில் செய்ய முடியுமோ அதை அந்த நேரத்தில் செய்வோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஃபிலில் என்னைவிட அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். மந்திரியான பிறகு, பிளேனில் ஏறி டில்லிக்குப் போக எனக்கு ஆசை இருக்காதா? I am also a human being அமைச்சர் என்ற முறையில் முதல்வரிடம் சென்று நான் டில்லிக்குப் போய் வருகிறேன் என்பேன். "பணம் இல்லையா இதோ பிடி" என்பார்கள். அமைச்சர் டில்லிக்குப் போயிருக்கிறார், பிளேனில் போயிருக்கிறார், லேபர் விஷயமாகப் பேசுகிறார், போனஸ் வாங்கி விட்டு வந்தார் என்று செய்திகள் வரும். கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் 20 ஆயிரம் பேர் வந்து வரவேற்புக் கொடுத்தால் நன்றாகத் தான் இருக்கும். நான் கூட மனிதன்தான். ஆனாலும் காரியம் ஆக வேண்டும் என்பதற்காக, One of the powerful Chief Ministers என்ற முறையில், டெலக்ஸ் கொடுத்து உடனே ஆக்சன் எடுக்கப்பட்டு திரு. ராகவானந்தம் சொன்ன மாதிரி செய்தி டில்லிக்குப் போய் சேர்ந்து விட்டது. அநேகமாக நடந்து விடும் என்று நாங்கள் நிறைய ஸ்டெப்ஸ் எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, எல்லாம் செய்தார்கள். கேரளா முதலமைச்சர் எழுதியிருக்கிறார், வெஸ்ட் பெங்கால் இன்சிடென்ட்பற்றி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: அதற்கும் உறுப்பினருக்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளாவில் நடந்தது எம்.எல்.ஏக்களை அழைத்துக்கொண்டு டெபுடேஷன் சென்றார். இங்கே On the floor of the House தான் முதலமைச்சர் சொன்னார். தயவுசெய்து கேளுங்கள். On the floor of the House. தொழிலாளர் நல அமைச்சரை அனுப்பினர். ஆனால் இங்கே அவரே அல்ல. யார் தவறு செய்தார்கள் என்ற பிரச்சினையில் நாம் இறங்க வேண்டாம். எது சரி என்று அவர்களுக்குப் பட்டதோ அதை அவர்கள் செய்தார்கள். நமக்கு எது சரி என்று பட்டதோ அதைச் செய்தோம். நான் பெருமையோடு இதைச் சொல்லிக் கொள்வேன். இதில் முதலமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டார்கள். அதனால் நமக்குக் கிடைத்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் [illegible] பேரையும் இந்த அரசின் சார்பாக நான் கேட்டுக் [illegible]றேன். தயவுசெய்து எங்கே கேரோ நடத்தாதும்.

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

அது நடக்காமலிருக்க உங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு முழுமனதுடன் ஆதரவு தர வேண்டும். ஏனென்றால் வேலை வாய்ப்பைக் கொண்டு வருவதற்கு அது ஒன்றுதான் வழி. நான் நெல்லிக்குப்பத்தில் நடந்ததைக் கூடச் சொல்ல வேண்டும். நெல்லிக்குப்பத்தில் கிரஷிங் கெப்பாசிட்டியை 4 ஆயிரத்துக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத்தின் சார்பாக சி. பி. எம். உறுப்பினர் திரு கோவிந்தராஜன் அவர்கள், பெயர் சொல்லக்கூடாது என்றால் விடலாம், தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்; தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்த பிறகு தான், உள்ளே சாமான்கள் கொண்டு போக வேண்டுமென்ற ஒரு ஸ்டான்டை எடுத்தார். சாமான்கள் தொழிற்சாலைக்குள் போகாமல் தடுக்கப்பட்டன. இது கேரோ அல்ல. கேரோ என்பது என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை வெளியே போக விடாமல் முற்றுகைப் போராட்டம் செய்வது கேரோ. ஏனென்றால் நான் கேரோ செய்தது கிடையாது. ஆகவே அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உடனே அதைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. உடனே 'சம்திங்' செய்தேன். தலைவர் என்னிடம் வந்து பேசாததற்கு வருத்தப்படுவதாகச் சொன்னேன். ஏனென்றால் என்னோடு 30 வருடம் போராடியவர், தொழிலாளர் போராட்டத்தில் என்னோடு சேர்ந்து போராடியவர். "இது சரிதானே, மிஸ்டர் கோவிந்தராஜ்? Can you do that எப்படி இதைப் பண்ணீர்கள்?" என்று கேட்டேன். உடனே அவர் வருத்தப்பட்டார். அவருக்கு என்னுடைய காரைக் கொடுத்து அவரை சென்டிரல் ஸ்டேசனுக்கு நேராக அனுப்பி அங்கிருந்து கல்கத்தாவுக்கு அனுப்பியது. சும்மாவா இருந்தது இந்த அரசு? உடனேயே தந்தியடித்து அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து வந்து அங்குள்ள நிர்வாகத்தினரை எல்லாம் அழைத்து வந்து என்ன பேசினோம் தெரியுமா? நாளைய தினத்திலிருந்து நீங்கள் லே ஆப் செய்வதை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வருவார்கள். நீங்கள் அவர்களை உள்ளே விட வேண்டும். வேலை கொடுக்க வேண்டும். நிர்வாகிகள் உடனே 'வெரி வெல்' என்று சொன்னார்கள். "மெஷினரி எல்லாம் உள்ளே வரும், அதை யாரும் தடை செய்யமாட்டார்கள், தடை செய்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்" என்று சொன்னேன். "தேங்யூ வெரி மச், சார்" என்று சொன்னார்கள், பிறகு "அங்கே மெஷினரியை இன்ஸ்டால் பண்ணும்போது ஸ்கில்ட், ஹைலி ஸ்கில்ட் ஒர்க்கர்ஸ் தவிர மற்றபடி அன்ஸ்கில்ட் ஒர்க்கர்ஸ் வேண்டுமென்றால், சீசனல் ஒர்க்கர்ஸ் என்று சீசன் காலத்தில் வைக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வேலை தர வேண்டுமே

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

தவிர, கான்டிராக்டர்களுடைய அன்ஸ்கில்ட் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடாது, அவர்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது'' என்று சொன்னேம். தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு உறுதிமொழி கொடுத்தோம். இப்பொழுது இருக்கிற 2 ஆயிரம் டன்னுக்கு மேல் கிரஷிங் செய்வதாக இருந்தால், 4 ஆயிரம் வரை கிரஷிங் செய்வதாக இருந்தால், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக்கப்படும், அதாவது 1977ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15ஆம் தேதிக்குள்ளாக முடிவு எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்ட ஒரு சுமுக மான நிலை ஏற்பட்டது. 25 ஆயிரம் கரும்பு விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் இது. கரும்பு காய்ந்தால் என்ன ஆகும் என்பது தெரியும். உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் அங்கெல்லாம் கரும்பில் ரெக்கவரி 8·3 சதவிகிதம் சர்க்கரை வருகிறது. அதாவது 100 டன் கரும்பில் சர்க்கரை எடுத்தால், 8·235 பெர்சன்ட் தான் சர்க்கரை வருகிறது. அங்கே ஒரு ஏக்கரில் விளையும் கரும்பு டன் கணக்கு பார்ப்போமானால், நம்முடைய விளைச்சலை விடக் குறைவு. ஆனால் சர்க்கரை எடுக்கும்போது 100 டன் கரும்பிலிருந்து சர்க்கரை எடுப்போமானால், நம்மை விட அதிகமாக சர்க்கரை கிடைக்கிறது. பெர் ஏக்கர் ஈல்டிங் நமக்கு 35 டன் கரும்பு கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த மாநிலங்களில் பெர் ஏக்கர் ஈல்டிங் 15 டன் தான் கிடைக்கிறது. அங்கே 15 அல்லது 16 டன்னுக்கு மேல் விளையவில்லை. யு.பி., பீகார் இங்கெல்லாம் 5 ஏக்கருக்கு 100 டன் கரும்பு என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, 11 டன் சர்க்கரை தான் வருகிறது. இங்கே 150, 165 டன் என்று ஈல்டிங் அதே 5 ஏக்கரில் வருவதால் 15 அல்லது 16 டன் சர்க்கரை வருகிறது. அப்படிக் கணக்குப் பார்ப்போமானால், தமிழகத்தில்தான் கரும்பு நிரம்ப விளைவதற்கும், சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கும் சாதகமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. 'வேலிட் ரீசன்ஸ்' இருக்கின்றன. அது வேறு 'ஆர்கியூமெண்ட்'. இங்கே 25 ஆயிரம் பேர் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு காய்ந்தால் 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். 6 இலட்சம் ஏக்கரில் கரும்பு சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அது காயுமானால், ரெக்கவரி குறையும். ரெக்கவரியே இல்லாமல் கரும்பு காய்ந்து விடும். முதல் வாரத்திலே, இதே தள்ளிப்போய் விட்டது. டிசம்பர் லேயே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னேம். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர் களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தோம், அதிகமாக கிரஷிங் செய்வ தானால் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கு வோம் என்று. இதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இத [illegible] தொழிலாளர்களுக்கு, சென்ற இல்லாத [illegible] சுமார் 400 பேர்களுக்கு நெல்லித்

1977 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

குப்பத்தில் கான்டிராக்ட் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு வாய்ப்பு அளித்திருப்பது அகில இந்திய அ.தி.மு.க. வுக்குக் கிடைத்த வெற்றி. 'It is a unique achevement for the All India Anna Dravida Munnetra Kazhagam', புரட்சித் தலைவருக்கு இது ஒரு வெற்றி. உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கூட்டம் முடிந்த பிறகாவது பாராட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அளவுக்குக் காரியங்கள் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். We are taking the interest of both sides அதைத்தான் நீங்கள் உணர வேண்டும். பேலன்சாகத்தான் நாங்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. இரு சாராருடைய நன்மையையும் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சக்தி பைப்பைப் பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே வருகிற மே மாதத்திற்குரிய ஊதியத்தைக் கொடுப்பதற் குரிய வகையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக் கிறார்கள். அதற்குள்ளாகவே மறியல் எல்லாம் செய்திருக்கி றார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை எல்லாம் வந்து பார்த் திருக்கிறார்கள். என்னை வந்து பார்க்கவில்லையே என்பதற்காக நான் கவலைப்படுகிறேன். என்னைப் பார்த்தால் நானும் பேசி யிருப்பேன்.

அடுத்தபடியாக, சுதேசமித்திரனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சுதேசமித்திரன் செப்டம்பர் மாதம் திறக்க இருக்கிறது. எடிசன் வர இருக்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. செப் டம்பர் மாதம் அவர்களை நடத்துகிறோம் என்று சொல்லும் பொழுது நாம் இப்பொழுது தலையிட வேண்டியதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள் வார்கள். இறுதியாக ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன் One Union for one Industry பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லையென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வீராசாமி அவர்கள் பேசுங்கள் என்று சொல்லு வார்கள்.

(பிற்பகல் 9-00)

1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் லேபர் அட்வைசரி போர்டு கேட்டதால், இதற்கு இரண்டு குழுக்கள் அமைத்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். லேபர் அட்வைசரி போர்டு என்றால், முதலாளிகள் சார்பில் ஒரு குழுவும் தொழிலாளர் சார்பில் ஒரு குழுவும் பரிந்துரை வழங்குவதாகும். அந்தப் பரிந்துரை 1975ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பரிசீலனைக்கு வந்தது. அப்போதிருந்த அரசு மத்திய அரசின் முடிவிற்கு விட்டுவிடலாம் என்று விட்டுவிட்டார்கள். இன்றைக்கு 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை 18ஆம் தேதியில் இப்போதுள்ள மத்திய அரசு அமைத்துள்ளதில் 30 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்] [1977 ஆகஸ்ட் 25

This can be left to the decision of the Central Government Comprehensive legistlation on Industrjal law.

என்ற அளவில் எண்ணியிருக்கிறார்கள். Industrial Disputes Act, Trade Union Act, Standing Order Act.

ஆகிய அனைத்தையும் பரிசீலிக்க இருக்கிறார்கள். திறமைசாலியும் அனுபவசாலியுமான நம்முடைய மாநில லேபர் கமிஷனர் திரு கமலரத்தினம் அவர்கள் அதில் உறுப்பினராக இருக்கிறார். டெல்லிக்கு நேற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். வருகிற முடிவு அகில இந்திய முடிவாக, நல்ல முடிவாக இருக்குமென்று எதிர் பார்க்கிறோம். பி.ஆர்.சி. சம்பந்தப்பட்டவரை, சென்னைக்கு அழைத்து வரப்பட்டு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சொல்லி, இது தொழிலாளர் நல அரசு என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான கேரோ, வயலன்ஸ் இல்லாமல் இருப்பதற்கு இந்த அவையும் உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்து உதவவேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் கேட்டுக்கொண்டு இந்தக் கொள்கை விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, என் பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அறிவழகன்) : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 9-01]

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 23, Commercial Taxes and Religious Endoments, dated the 7th January 1976 in regard to an amendment to the rules published with the Revenue Department Notification dated the 27th October 1949 at pages 826-827 of the Rules Supplement to part I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 8th November 1949. (Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Tamil Nadu Estate (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Tamil Nadu Act XXVI of 1948).

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 69. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Major Industries. (English and Tamil.)

* 70. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Small Scale Industries and Mineral Development. (English and Tamil).

* 71. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Sugar Industry. (English and Tamil.)

* 72. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Industrial Finance. (English and Tamil.)

* 73. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO). (English and Tamil.)

* 74. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited (SIPCOT). (English and Tamil.)

* 75. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Tamil Nadu Salt Corporation Limited. (English and Tamil).

* 76. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited (TANSI). (English and Tamil.)

* 77. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited (SIDCO). (English and Tamil.)

* 78. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77—Tamil Nadu Seerami is Limited. (TACEL) (English and Tamill.)

* 79. A Review on Poompuhar—The Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited. (English and Tamil.)

* 80. Performance Budget on Industries, 1977-78. (English and Tamil.)

81. Policy Note on Motor Vehicles Acts—Administration, 1977-78. (English and Tamil.)

82. A Review on Road Transport in Tamil Nadu, 1976-77. (English and Tamil)

* Circulated to all M.L.Cs. on 23rd August 1977.

83. Demand No 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. (English and Tamil).

84. Demand No. 6—Policy Note on Registration Department. (English and Tamil)

85. A Review on working of the Stationery and Printing Department. (English and Tamil)

86. Policy Note on Highways and Rural Works, 1977-78. (English and Tamil)

87. Review of the Road Development Programme in Tamil Nadu, 1976-77. (English and Tamil)

88. Performance Budget on Highways and Rural Works Department, 1977-78.

£89. Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu. 1977-78. (English)

இணைப்பு I.

[74 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தொழில் துறை.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி கடந்த சில ஆண்டுகளாக மந்தமாகவே இருந்தது. தீவிரமான மின்சார வெட்டுகளும், முடிவுக்குவராது இருந்த தொழிலாளர் சிக்கல்களும், நாட்டிலே பரவி இருந்த பொருளாதார மந்த நிலையும் இந்த நிலைமைக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

தமிழ் நாட்டில் பஞ்சாலைகள், கைத்தறி, சர்க்கரை, தோல், பொறியியல் ஆகிய தொழில்கள் அதிக அளவில் பங்கு பெறு கின்றன. தொழில் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கத்தால் பல

£ Circulated to all M.L.Cs. on 24th August 1977.

கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக்கழகம், தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ் நாடு சர்க்கரைத் தொழில் கழகம், தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் ஆகியவை முக்கியமானவையாகும்.

சிறு தொழில்கள் :

இம்மாநிலத்தில் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்காக தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகம் இட்டங்கள் பலவற்றை மேற்கொண்டுள்ளது.

இத்திட்டங்கள்—

1. தொழில் நுட்பத் தகவல் பணி.
2. பணி வசதிகள் பயிற்சி வசதிகள்.
3. உற்பத்தி பழுது பார்த்தல் பிரிவுகள்.
4. ஆய்வு-புள்ளி விவரங்கள்.
5. பிற வசதிகள்

என வகைப்படுத்தலாம்.

தொழில் அதிபர்களுக்கும், தொழில் முனைவர்களுக்கும், பயன் அளிக்கும் வகையில் நூலகங்களுடன் கூடிய தகவல் பிரிவுகள் கிண்டி, மதுரை, பேட்டை, அம்பத்தூர், திருச்சி, காட்பாடி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிற்பேட்டைகளிலும், தொழிற்பேட்டைகளைச் சுற்றிலும் உள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், கிண்டி, கருவிகள் அச்சுவடிவமைப்புப் பயிற்சி நிலையம், திண்டுக்கல், கருமார் தச்சுத் தொழில், அரக்கோணம் ஆகிய இடங்களில் பணி வசதிகள், பயிற்சி வசதிகள் தரப்படுகின்றன. இதைத் தவிர இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தில் மின்சார மின்னணு வியல் பிரிவு இயங்கிவருகிறது. மாநில அரசு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக பல வசதிகளை வழங்குகின்றது. இதைத்தவிர தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகத்தின் மூலமும், சிட்கோ மூலமும் மூலப்பொருள்கள் வழங்கியும், தொழிற்பேட்டை களிலும், மேம்பாடுகள் செய்யப்பெற்ற தொழில் மனைகள் கொண்ட தொழிற் பேட்டைகளிலும் தொழிற் கூடங்களை சகாய வாடகைக்கு விட்டும், தண்ணீர் வசதியும், மின்வசதி யும் வழங்கியும் சிட்கோ, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழக கூட்டுநிறுவனக் கடன்களுக்கு வகை செய்தும், தொழில் வணிகத் துறையினரிடமிருந்தும் சிட்கோவிடமிருந்தும் சிறுதொழில்கள் பணி நிலையந்தோறுமிருந்தும் தொழில் நுட்ப உதவியைப் பெற் றுத் தந்தும் சிறு தொழில் முனைவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இவைகள் தவிர, சிறு தொழில் பொருட்களை கிரயத்திற்கு வாங்கும்போது அவற்றிற்கு 15 சதவிகித விலைச் சலுகை வழங்கப்படுகிறது. ஆகஸ்டு 1976 முதல் நவம்பர் 1976-க்கு உள்ளிட்ட 100 நாட்களுக்கு

உள்ளாக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் இரசாயனப் பொருட்கள், மின்னணுவியல், பொறியியல் தொடர்பான 10,000க்கு மேற்பட்ட அளவிற்கு சிறுதொழில்கள் பதிவு செய்வதற்காக முனைந்து நின்றது, சிறு தொழில் வளர்ச்சித் துறையின் சாதனையாகும். கிராமப்புறங்களிலும், நடுத்தரப் பகுதிகளிலும் தொழில்கள் பரவலாகத் திட்டமிட்டு நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கையின் அடிப்படையில் இப்பணி தொடங்கப் பெற்றது. இம்மாநிலத்தில் 50,000 சிறு தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதில் சில இயங்காமலும், மூடப்பட்டும் இருக்கலாம். இவைகளை இயங்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சிறு தொழில்கள் மூலம் அதிக வேலை வாய்ப்பு அமையும் என்ற அடிப்படையில் நிதி நிலை அறிக்கையில் 10,000 புதிய சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை அடுத்து, தொழில்-வணிக இயக்குநரும், சிட்கோவும் சிறு தொழில்கள் இயங்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுப்பார்கள். சிட்கோவின் கூட்டு முயற்சியுடன் தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தால், இப்பணிகள் செயற்படுத்தப்படும் சிறு தொழில்கள் தொடங்க முனைவோரைக் கண்டு கொள்வதில், முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படும். சிறு தொழில் முனைவோருக்கு அவரவர் தொழில்களுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப உதவியும், ஆலோசனைகளும் அளிக்கப்படும். இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளிலும் தொழிற் பேட்டைகளிலும், தேவையான குறைந்த வாடகையில் கூடிய தொழிற் கூடங்கள், மின்சாரம், தண்ணீர் போன்ற வசதிகள் செய்துதரப்படும். தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் சிட்கோ கூட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிதி உதவியும் சிறு தொழில் வளர்ச்சியின் கடன் உதவியும் வழங்கப்படும். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் தொகைகள் பெற்றுத் தருவதில் விசேட கவனம் செலுத்தப்படும். நிதி நிறுவனங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பங்கிற்காக, உதவித் தொகை போன்ற நிதி வசதிகள் தொழில் முனைவோருக்கு அளிக்கப்படும். சிட்கோவும், தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகமும் தொழில் முனைவோருக்கு இன்றியமையாத மூலப்பொருள்களையும் வழங்கும். நாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்ய சிறுதொழில் முனைவோருக்கு, சிட்கோ விற்பனை வசதியைச் செய்து தரும் ; தொழில் நிலைக்கும் பொறுப்புக்கான உதவியையும் நல்கும். பல்வேறு உதவிகளை அளித்து, சிறு தொழில் சீரிய முறையில் இயங்கிட தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகமும் சிட்கோவும் வழி வகுக்கும்.

காலணி தைப்பவர்கள், தையற்காரர், துணிவெளுப்போர், பொற்கொல்லர், கொல்லர் மற்றும் சிறுதொழில் செய்பவர்களுக்கு தாமே சுயமாகத் தொழில்களைத் தொடங்க

1977 ஆகஸ்ட் 25]

வங்கிகள் மூலம் உதவியும், ஆலோசனையும் அளிக்கப்படும். ஓராண்டுக்குள் குறைந்த அளவு 1,00,000 நபர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்பு கிட்டும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலை அமைக்கவும், வேதாரண்ய பகுதியில் பவளத் தொழில் தொடங்கவும், தாளவாடி, தர்மபுரி மற்றும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் சிறு தொழில்கள் தொடங்கவும், சந்தனத் தொழிற்சாலையைச் சவ்வாது குன்றுப் பகுதியிலும், தோல் சாமான்கள் தயாரிக்கும் சிறு தொழில்களை வடஆற்காடு மாவட்டத்திலும் ஆரம்பிக்க கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. இக்கோரிக்கைகளைக் கருத்திற் கொண்டு மாநில அரசு ஆவன செய்யும்.

பொருந்தொழிற்பேட்டைகள், குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்காக நிறுவப்பட்ட தொழிற்பேட்டைகள் போன்ற தமிழ் நாட்டிலுள்ள நான்கு வகையான தொழிற்பேட்டைகள் சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. தொழிற்பேட்டைகளில் தொழிற் கடன்கள் தவணைமுறையில் கொடுக்கப்படுகின்றன. சிலருடைய விஷயங்களில் குறைவான வாடகை வீதங்களே வசூலிக்கப்படுகின்றன.

தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

பல்வேறு வகைப்பட்ட சிறு தொழிற்சாலைகள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியோரின் பயனுக்காகப் பல தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தொழிலாளர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கும் வாணிபத்தில் அவர்களது திறமையை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கும் பல பயிற்சித் திட்டங்கள் உள்ளன. சிறு அளவில் தீக்குச்சி உற்பத்தி செய்வோர் பணிச் சங்கங்கள் போன்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறு அள்வில் தேயிலை பயிரிடுவோருக்கான கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் போன்ற நிறுவப்பட்டன. கடன், உதவித் தொகை வடிவில் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நிர்வாகப் பணியாளர், தொழில் நுட்பப் பணியாளர் ஆகியோரின் பணிகளும் இலவசமாக அளிக்கப்பட்டன. இச் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் மாநில அரசும் பங்கு கொண்டுள்ளது.

24 பெரும் பிரிவுகள் கொண்டுள்ள சிறப்பு தொழில்களான பொறியியல், தச்சுத் தொழில், கருமான் தொழில், தையல் தொழில், நீப்பெட்டித் தொழில் மற்றும் பல சிறப்புப் பிரிவு தொழிற் சங்கங்கள் இவற்றில் 60 சதவிகிதம் உள்ளன. இவற்றில்

தொழில் வல்லுநர்கள், டாக்ஸி, ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டு வோர் தொழிற் சங்கங்களும் சேர்ந்ததாகும். தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி இந்தச் சங்கங்களுக்குக் கடனுதவி அளிக்கும் தலைமைச் சங்கமாகும்.

1977-ல் பல தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1,000-க்கும் அதிகமான தொழிற் நுட்ப வல்லுநர் மற்றும் கைவினைஞர் களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இரத்தினக்கல் வெட்டும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள 210 விடு விக்கப்பட்ட அடிமைத் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு திருச்சி மாவட்டத்தில் வடசேரி, திருப்பைஞ்ஞீலி என்ற இடங்களில் இரண்டு இரத்தினக்கல் வெட்டும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன. 17 தீப்பெட்டிச் சங்கங்களும், தோல் தொழி லுக்காக ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமும் வாணியம்பாடியில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேற்கூறியவற்றைத் தவிர நீலகிரி மாவட்டத்தில் 20,000 ஏக்கர் சிறிய தேயிலைத் தோட்டங் களில் 11,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள 11 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. மத்திய தேயிலை கூட்டுறவு பணிச்சங் கம் எல்லா தொழிற் சாலைகளின் பணிகளை ஒன்று சேர்ப் பதுடன் அவைகளுக்கு விற்பனை மற்றும் பல உதவிகளைச் செய்கிறது. மீதமுள்ள சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்களையும் தொழில் கூட்டுறவு அமைப்புக்குள் கொண்டுவர முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மின்னணுத் தொழில், தோல் தொழில், பட்டுப்புழு வளர்ச்சி, உப்பு தயாரித்தல், சுரங்கம், கனிவளத் தொழில்போன்றவை முக்கியமான சிறு தொழில்கள் ஆகும். இவைகளின் சுருக்க மான ஆய்வு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மின்னணுத் தொழில் :

நமது நாட்டில் மின்னணுப் பொருட்களின் உற்பத்தி யளவான ரூ. 400 கோடியுடன் ஒப்பிடும் போது இம்மாநிலத் தின் உற்பத்தியளவு மிகக் குறைவாகும் (மூன்று கோடி ரூபாய்). சமீபகாலம் வரை மின்சார, மின்னணுவியல் சம்பந்தமான தொழிற்சாலையின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை, தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகத் தைச்சேர்ந்த மின்சார, மின்னணுவியல் பிரிவு கவனித்து வந்தது. இப்பிரிவு வழங்கிய ஒத்துழைப்பாலும் ஆலோசனை யினாலும் தொலைக்காட்சி சாதனங்கள், திரைப்படம் காட் டும் கருவிகள், ஒலி, ஒளிச் சாதனங்கள் முதலானவை தொழிற் பேட்டைகளில் ஓரளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. மாநிலத் தில் மின்னணுவியல் வளர்ச்சிக்கு நிறைந்த வாய்ப்பு உள்ள தாலும், அதன் வளர்ச்சிக்கு உற்சாகமளிக்க, மாநில அளவில் இதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரையின்படி [illegible] தமிழ்நாடு மின்னணுக் கழகம் (Electronics Corporation of Tamil Nadu) அமைக்கப்பட்டது.

இந்தக்கழகத்திற்கு 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு/செலவுத் திட்டமதிப்பீட்டில் அரசின் பங்கு மூலதனம் ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தோல் தொழில் :

தோல் தொழில் தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு மிகுந்த அளவில் உதவிசெய்யும் பாங்கையும், அத்தொழில் வளர தமிழ் நாட்டில் உள்ள வாய்ப்பையும் கருத்திற்கொண்டு தோல் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்து, உதவிசெய்து வளர்க்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இத்தொழில் செறிந் துள்ள வட ஆற்காடு மாவட்டம், ராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர், வாணியம்பாடி போன்ற இடங்களிலும், சென்னை சுற்றுப்புறம், திருச்சி-திண்டுக்கல் எல்லை, மற்றும் ஈரோடு-சேலம் எல்லை முதலான இடங்களிலும் உள்ள தோல் தொழிற்சாலைகளுக்கு இத்தகு உதவிகள் கிடைக்கும்.

தோல் பொருள் உற்பத்தி அத்தொழிலுக்கு, குறிப்பாக, சிறு அளவில் தோல் பதனிடுவோருக்குத் தேவையான அள வில் உதவும் பொருட்டு, மாநில நிதி உதவிக்கழகம் மற்றும் மாநில வர்த்தகக் கழகம் ஆகியவற்றின் மூலமாக வாணி யம்பாடியில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம், அரசின் ஆதரவுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகு கூட்டுறவு நிறுவனங்களைத் தோல் பதனிடுவோர் மிகுந்துள்ள இடங்களில் நிறுவவேண்டி யுள்ள தேவையும் உணரப்படுகிறது. இதன் காரணமாக 5 அல்லது 6 பணிக்கூடங்கள் நிறுவலாம் என்று அரசு கருது கிறது. மாநில வர்த்தகக் கழகம் (State Trading Corporation) வழங்கும் ரூ. 25 (இருபத்து ஐந்து) இலட்சம் மதிப்புள்ள இயந்திரங்களை மூலதனமாகக் கொண்டு தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் உதவியுடன் இப்பணிக் கூடங்களை அமைக்கலாம் என்றும் கருதப்படுகிறது. தோல் தொழி லுக்குத் தேவையான இயந்திரங்களின் மீதும் உதிரிப்பா கங்கள் மீதும் உள்ள கணிசமான இறக்குமதி வரியைப் பற்றி இந்திய அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளால் சுற்றுச் சுகாதாரம் பாதிக்கப் படுமோ என்பது அடையாற்றிலுள்ள மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிலையத்துடன் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, இது குறித்தும் கழிவு பொருட்களை அகற்றுவது குறித்தும் நவீன முறைகள் கையாளப் படவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

பட்டுப்புழு வளர்ப்பு :

தோல் மற்றும் மின்னணுவியல் தொழிலுடன் சேர்த்து, பட்டுப் புழு வளர்ப்புத் தொழிலுக்கும் தமிழ் நாட்டில் நல்ல வாய்ப்பு இருந்தும் இதற்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. மத்திய அரசு மற்றும் தேசியமய மாக்கப்பட்ட வங்கிகள் உதவிகளுடன் ஏற்கனவே உள்ள

பட்டுப்புழு வளர்ப்பு இடங்களை விரிவு ஆக்கவும் மேலும் பல இடங்களுக்கு இதை விரிவு படுத்துவதற்கும் தேவையான செயற் குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கும் மத்திய பட்டு வாரியத்திற்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்கு விரைவில் ஒப்புளிக்கப்படும் என்று நமக்கு உறுதி தரப் பட்டுள்ளது.

சிறு தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட கழகங்களில் சிறுதொழில் நிறுவனம், மட்பாண்டங்கள் நிறுவனம், தமிழ்நாடு கைத்திறன் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆகியவை முக்கியமானதாகும்.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம் :

1977-78 ஆம் ஆண்டிலும் அதற்குப் பிறகு சில ஆண்டுகளிலும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களை மேற்கொள்ள தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனம் முடிவுசெய்துள்ளது :—

1. பெங்களூர் ஹிந்துஸ்தான் இயந்திரத் தொழிற் கருவிகள் நிலையத்துடன் கூட்டாக இயந்திரத் தொழில் கருவிகள் தயாரித்தல்;
2. கருங்கல் வெட்டியெடுத்தல் ;
3. கைக்கடிகாரப் பாகங்களைப் பொருத்துதல் ;
4. வார்ப்படத் தொழிற்சாலைகளை நவீனப்படுத்துதல் ;
5. இயந்திரக் கருவிகள் தொழிற்சாலைகள் விரிவு படுத்துதல்;
6. நுட்பம் வாய்ந்த இயந்திரக் கருவிகள் தொழிற் சாலையை அமைத்தல்;
7. பிளாஸ்டிக் உருக்குப் பொருட்களை தயாரித்தல்.

இயந்திரத் தொழில் கருவிகள் தயாரிக்கும் திட்டம்:

நான்கு விதமான இயந்திரக் கருவிகளைத் தயாரிக்க தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனம், இந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் நிறுவனத்துடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்றான "ஹாக்ஸர் 20" (Hackshaw) செய்வதற்கான வரைபடத் திட்டங்கள் இந்துஸ்தான் இயந்திரத் தொழில் நிறுவனத்திடமிருந்து வரப்பெற்று முதலில் பத்து இயந்திரங்களைச் செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை [illegible] தமிழ்நாடு தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் தொழில் [illegible] அமைந்துள்ளது. தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான [illegible] விரைவில் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கருங்கல் வெட்டியெடுக்கும் திட்டம்:

தென்னற்காடு மாவட்டம் குன்னம் கிராமத்திலுள்ள கருங்கல் வெட்டியெடுக்குமிடத்தை வாணிபரீதியில் வெட்டியெடுத்துக் கொள்ள தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்திற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

கடிகாரப் பாகங்களை பொருத்தும் திட்டம்:

இத் திட்டம் பெங்களூரிலுள்ள இந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் நிறுவனத்துடன் கூட்டாக, நீலகிரி மாவட்டம் உதகமண்டலத்தில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. அரசு இதற்குரிய ஒப்புதலை அளித்துள்ளது. இதற்கான தொழில் நுட்ப உதவிக்கான ஒப்பந்தமும் இரு நிறுவனங்களுக்கு இடையே ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இவ் வாண்டின் இறுதியில் இத் திட்டம் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைகள்.

சீனக் களிமண் (China clay) படிகக்கல் (Quartz) பெல்சுபார் (Feldspar) களிக்கல் (Gypsum) கற் குழாய்க்கு வேண்டிய கல்மண் (Stone ware clay) போன்ற தரமான மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கும் உன்னத நிலைமையில் தமிழ்நாடு உள்ளது. மட்பாண்டத் தொழில் முன்னேற்றத் திற்கு மேற்கூறிய அடிப்படை மூலப் பொருட்கள் தேவைப் படுகின்றன.

தமிழ்நாடு மட்பாண்டங்கள் நிறுவனம் 1973 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தொழில் வணிகத் துறை இயக்குநரின் மேற்பார்வையில் இருந்த பல்வேறு மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைகள் இந் நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. மட்பாண்டப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு மாணவர்களுக்குத் தீவிர பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மட்பாண்டத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம் தமிழ்நாடு மட்பாண்ட நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மூன்று கற்குழாய் தொழிற் சாலைகளில் தரக்கட்டுப்பாட்டுக் கழக (ISI) முத்திரையைப் பொறித்துக் கொள்ள இசைவளிக்கப்பட்டுள்ள ஒரே தொழிலகம் இது ஒன்று தான் என்பது பெருமைப்படத் தக்கதாகும். தமிழ்நாடு மட்பாண்ட நிறுவனம் ஓமலூரில் மட்பாண்ட தொழிலகங்களை வளர்ச்சியடையச் செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளது. தொழிலகங்களை வளர்ச்சியடையச் செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் இந்நிறுவனமானது, ஒரு சிறிய மட்பாண்டத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் பேட்டையை நிறுவ உத்தேசித்துள்ளது. செங்கற்பட்டு

மாவட்டத்தில் கிடைக்கக் கூடிய அடிப்படை மூலப் பொருட்கள் சம்பந்தமாக ஆய்வு நடத்தியதின் பேரில், இந்நிறுவனம் கூடிய சீக்கிரத்தில் மேலும் ஒரு சுற்குழாய் தொழிற் சாலையை நிறுவும் திறனைப் பெற்றுள்ளது. இந் நிறுவனம் 1,100 பேர்களுக்கு நேரடியாக வேலைவாய்ப்பை அளிக்கின்றது.

தமிழ்நாடு கைத்திறன் வளர்ச்சி நிறுவனம் ஒன்று நிறுவப்பட்டதன் காரணமாக, தொழில் வணிகத் துறை இயக்குநரின் கட்டுப் பாட்டின் கீழ் இருந்த, கைவினைத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட விற்பனை பணி நிலையங்களும், பயிற்சி நிலையங்களும், பயிற்சி மற்றும் உற்பத்தி நிலையங்களும் இந்நிறுவனத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இந் நிறுவனமானது புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதன் மூலமாகவும், மேலும் அதனுடைய நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி மற்றும் பெங்களூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள அதனுடைய விற்பனை பணி நிலையங்கள் மூலமாகவும், பெரும்பாலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள விற்பனை பணி நிலையங்கள் மூலமாகவும் விற்பனைக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாகவும் தன்னுடைய செயல் திறனை வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றது.

உப்புத் தொழிற்சாலை:

உப்பு, இரசாயனத் தொழில்களுக்கு இன்றியமையாத இடு பொருட்களில் ஒன்றாகும். உப்பு மற்றும் உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களை இம் மாநிலத்தில் அமைப்பது குறித்தான கொள்கைகளிலும், மத்திய அரசு விதிக்கும் உப்பு வரியிலிருந்து உதவி பெற்று, உப்புத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை அமைத்து நிறைவேற்றுவதிலும், அரசுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்காக தமிழ்நாடு உப்பு-இரசாயனத் துணைப் பொருள் வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூர் வட்டத்தில், வாலிநோக்கம், மரியூர் கிராமங்களின் அருகே தென் மேற்குப் பகுதியில் சுமார் 5,566 ஏக்கர் அளவுள்ள நிலத்தினை உப்புக் முகம், பெரிய அளவிலான உப்புத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக முதலில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. தற்போது இந்நிறுவனம் 500-க்கும் மேற்பட்ட நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டில் சிமிட்டி உற்பத்தியும் சர்க்கரைத் தொழிலும் முக்கியமான பெருந் தொழில்களாக கருதப்படுகின்றன. அவற்றின் சுருக்கமான ஆய்வு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள

சிமிட்டித் தொழிற்சாலைகள்.

அரசுத் துறையைச் சார்ந்த தொழிற்சாலைகள் சிமிட்டி உற்பத்தி
திற்சமயம் ஏழு தொழிற்சாலைகள் அரசுத் துறையைச் சார்ந்து இயங்கி
டுபட்டுள்ளன. அரசுத் துறை சிமிட்டி தொழிற்சாலை இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை
இத் தொழிற்சாலை 1978-செப்டம்பரிலிருந்து உற்பத்தியை
தொடங்கும். இவைகளின் நிறுவன உற்பத்தி
இலட்சம் டன்களாகும். 1976-77-ல் 25 இலட்சம் டன்களாக
களாக இருந்த உற்பத்தி 1978-ல் 30 இலட்சம் டன்களாக
உயர்ந்திருக்கின்றது. 1976-77-ல் இத் தொழிற்சாலை
பின்வெட்டு காரணமாக
கள் அவற்றின் உற்பத்தித் திறனுக்கு குறைவாகவே
செய்தன. அதே நேரத்தில் போதிய அளவு
உத்தரவுகள் கிடைத்ததால் உள்நாட்டு சந்தையில்
கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. இதன் காரணமாக
விலை வெளிச் சந்தையில்
விட்டது.

இப்பொழுது மின்சார வெட்டு முழுவதும்
டுள்ளது. இயந்திரங்கள்
செய்வதாலும், சிமிட்டி
பொருத்தமான கொள்கையாலும்
சிமிட்டி கிடைப்பது
விலக்கும் சிமிட்டி
சில்லரை விலக்கும்
செய்ய உதவுகிறது.
கள் சட்டத்திற்குட்பட்ட
ஆகும். சிமிட்டி
ஏற்படுத்தாதிருக்கும்
விவரங்களைப் பார்வைக்கு
விதித் துறைகளை
செயல்படுத்த வேண்டுமென
கட்டிகள் இடப்பட்டுள்ளது.
ரணைக் காண்பிப்பதின்
போர்களிடமிருந்து
உற்பத்தியாளர்கள்
தன்மை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்.
களால் சிமிட்டி
யார்க்கப்படுகிறது.

கரங்களும், கனிவளத் தொழில்களும்:

நவீன விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தி தமிழ் நாட்
டில் பல இடங்களில் கனிவளம்
தென்னாட்டில் பல இடங்களில் மாங்கனீசுத் தாது இருப்பதும்
பின்னடுக்குகளில் சிலிகான் தொழிற்துறைக்குத் தேவையான
தாது மணலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

புதிய கண்டுபிடிப்பு முறைகளில் கோவை மாவட்டத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பெரும்பாலான தொழில்களுக்கு கனிப் பொருட்கள் அடிப்படை மூலப் பொருட்களாக இருப்பதால், கனிவளப் படிவங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் திறமையான நவீன முறைகளைக் கையாளுவதுடன் புதிய கனிவளத் தொழில் தொடங்கும் இடங்களைக் கண்டறிவதிலும், ஏற்கெனவே தொடங்கிச் செயல் பட்டு வரும் தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதிலும் தமிழக அரசு தன் முழு கவனத்தைச் செலுத்திவருகிறது. அதிக வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பதால், கருங்கற் படிவங்கள் உள்ள இடங்களில் அரசு கல் வெட்டி எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்காக, அப்பகுதிகளைக் காப்புப் பகுதிகளாக வைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரைத் தொழில் :

1975–76 ஆம் ஆண்டு போதிய அளவு கரும்பு கிடைக்காததால் உற்பத்தித் திறனை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியாமல் சர்க்கரைத் தொழிலின் முன்னேற்றத்திலும் தடைப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் ஆலைகள் 18.69 இலட்சம் டன்கள் கரும்பைப் பிழிந்து 1.80 இலட்சம் டன்கள் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தன. 1976–77 ஆம் ஆண்டு புதிதாக மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் தொடங்கப்பட்டு, தமிழ்நாட்டின் மொத்த ஆலைகள் இருபதாக ஆகின. தஞ்சாவூருக்கருகில் தொடங்கப்பட்டுள்ள சர்க்கரை ஆலை பொதுத்துறையில் தொடங்கப்பட்ட முதல் சர்க்கரை ஆலை ஆகும். வேலூருக்கருகிலும் திருப்பத்தூருக் கருகிலும் (வட ஆற்காடு மாவட்டம்) தொடங்கப்பட்ட சர்க்கரை ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் அமைந்தவை ஆகும். இதன் விளைவாக, 1976–77 இல் இம்மாநிலத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளின் கரும்புப் பிழியும் உற்பத்தித் திறன் நாளொன்றுக்கு 34,750 டன்களை உயர்ந்துள்ளது.

1976–77-ல், இத்தொழிலில் 1973–74-ல் இருந்த நிலையை அடைய முடியாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்து உள்ளது. நடப்பு சர்க்கரை பருவகாலத்தில் ஆலைகள் 36 இலட்சம் டன்கள் கரும்பைப் பிழிந்து, 3.05 இலட்சம் டன்கள் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யக்கூடும், 1977–78 ஆம் ஆண்டு, இத் தொழில் சிறப்படைந்து 1973–74 ஆம் ஆண்டு இருந்த நிலைமையையும் மிஞ்சலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பெருந்தொழில்கள் — நிறுவனங்கள் (corporations)

[illegible] மக்களின் திறமையும் [illegible] வசதிகளையும் பெரும் [illegible] வேண்டும். தொழில்களுக்கு நாம் [illegible] தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

முன்னேற்றத்தில் மாநில அரசின் பங்கு மகத்தானதாகும். தொழில் வளர்ச்சியை முன்னேற்றுவித்து அரசின் கடமையாகும். சில இன்றியமையாத துறைகளிலோ தனியார் முதலீடுகள் போதிய அளவு இல்லாத துறைகளிலோ அரசு நேரடியான முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். வேறு துறைகளில் அரசானது தனியாரோடு இணைந்த கூட்டுத் துறை கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கும். இன்னும் சிலவற்றில் தக்க ஊக்க முறைகளையும், சலுகைகளையும் அளிக்க முன்வருவது மூலமாக அரசு தனியார் துறை முதலீட்டைப் பெருக்கவேண்டும். டிட்கோ, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், சிப்காட் போன்ற பல நிறுவனங்கள் மூலமாக இம் மாநிலத்தின் தொழில் அடிப்படையை பலப்படுத்துவதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை நாம் செயல் படுத்தி வருகிறோம்.

தொழில்களின் வேகமான வளர்ச்சியை எளிதாக்குவதற்கான அடிப்படையான முக்கிய வசதிகளை ஏற்படுத்துவதும் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கான நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துவதும் சென்ற ஆண்டு வலியுறுத்தப்பட்டன. தொழில் திறனை வளர்க்கப் பயிற்சி அளிப்பதிலும், போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டன. பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் புதுத் தொழில்களை ஏற்படுத்த ஊக்கமளிக்கப் பட்டு அத்திட்டங்களை செயல் படுத்துவதற்கு எல்லா உதவிகளையும் அரசு செய்தது.

1975-ல் 126.7 (1970-ல் அடிப்படையளவு 100) என்ற நிலையிலிருந்து வருடாந்திர சராசரி தொழில் உற்பத்தி 1976-ல் (தற்காலிகமாக) 137.9 ஆக அதிகரித்தது. 1975-ஆம் ஆண்டுக்கான தொழில் உற்பத்தி குறியீடு அநேகமாக 1974 ஆம் ஆண்டு மட்டத்திலேயே தேங்கிய நிலையில் நின்றதை ஒப்பிடுகையில் 1976-ல் உள்ள நிலைமை குறிப்பிடத்தக்கதேயாகும். நடைமுறையில் செயற் படுத்தப்பெறும் திட்டங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு வேகத்தைக் கூட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. டிட்கோ, சிப்காட் மற்றும் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய குறிப்பு கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

1. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (டிட்கோ)

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (டிட்கோ) 1965-ல் ஆலங்குளம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையையும், அரக்கோணத்தில் தொடர்வார்ப்பட உருக்காலையையும் (தற்போது தமிழ் நாடு எஃகு ஆலை எனப்படுவது) அமைப்பதற்காக நிறுவப்பட்டது. பின்னர் தொழில் வளர்க்கும் தனிப்பட்டோரின் (Privates Promoter) ஒத்துழைப்புடன் கூட்டுத் துறையில் தொழில் நிறுவனங்களை அமைக்கும் வகையில் அதன் செயல் வரம்பு விரிவு படுத்தப்பட்டது. இதுவரை பொதுத்துறை, கூட்டுத் துறை இரண்டிலுமாக

[1977 ஆகஸ்ட் 25

44 திட்டங்களை மொத்தம் ரூ. 423 கோடி முதலீட்டுடன் 'டிட்கோ' உருவாக்கியுள்ளது. இவற்றில் டிட்கோவின் முதலீடு ரூ. 68 கோடியாகும். இவற்றில் சுமார் 21 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும். டிட்கோ தற்போது மாநில அரசின் ஒரு பெரும் நிறுவனமாக ஆகியிருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனங்களுக்குள் முதன்மையான ஒரு இடத்தை இது அடைந்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 17 கோடியாகும். அதன் தற்போதைய செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 16.52 கோடியாகும்.

2. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்.

இதுவரை டிட்கோ கீழ்க்கண்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்களை உருவாக்கி, அவை செயற்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் நாடு சிமெண்ட்ஸ், ஆலங்குளம்.

இந்த ஆலை 1970-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. ஆண்டுக்கு 4 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தித் திறனளவுள்ளதும், நாளொன்றுக்கு 1,200 டன்கள் உற்பத்தி திறனளவுள்ளதுமான ஈரத் தயாரிப்பு முறையைப் பின்பற்றும் சுழற் சூளைகள் இரண்டு இங்கு உள்ளன. இந்த ஆலையின் தளவாடம் ரூ.6.7 கோடி பொறுமானதாகும். டிட்கோ அரசு இரண்டினாலும் இதற்கு நிதி வசதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1,450 பேர்களுக்கு இதனால் வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு இதன் விற்பனையளவு ரூ. 742.02 இலட்சங்கள் ஆகும். இதில் நிகர லாபம் ரூ. 1.02 இலட்சங்கள். நீர் மற்றும் நிலக்கரி போக்குவரத்தில் எதிர்பட்டிருந்த இடர்ப்பாடுகள் இப்போது பெரும்பாலும் தீர்ந்து விட்டன. 1977–78-க்கு இவ்வாலையின் முழு உற்பத்திதிறனாக 4 இலட்சம் டன்கள் என்ற இலக்கு வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு எஃ ஆலை, அரக்கோணம்

சோவியத் தொழில் நுணுக்க உதவியுடன் தொடர் எஃகு வார்ப்பட முறை அடிப்படையில் ஆண்டுக்கு 1,00,000 டன்கள் எஃகு பாளங்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக இது அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதனச் செலவு 31–3–1977-ன்படி ரூ.6·78 கோடியாகும். 1976–77-ல் இவ்வாலையின் திறமை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை காட்டியது. ஒரு தீவிர விற்பனை முயற்சியின் மூலமாக. இந்த ஆலை 1976–77-ல் ரூ. 541·43 இலட்சம் மதிப்புள்ள 83,554 டன்கள் எஃகுப் பாளங்கள் விற்பனை செய்து [illegible]. இதனால் இதன் இழப்பு ரூ. 7·38 இலட்சமாகக்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

அரியலூர் சிமெண்டு தொழிற்சாலை.

மேற்கண்ட இரு நிறுவனங்களைத் தவிர திருச்சி மாவட்டத்தில் அரியலூரில், ஆண்டுக்கு 5 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தி திறனுள்ள போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட் உற்பத்திக்காக, உலர்ந்த தயாரிப்பு முறைப்படி ரூ.29 கோடி மூலதன முதலீட்டுடன் 1,097பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் விதத்தில் மற்றொரு சிமெண்ட் நிறுவனத்தை டிட்கோ ஈடுபட்டுள்ளது. இது 1978 ஆம் ஆண்டில் அமைப்பதில் இந்த நிறுவனம் ஈடுபட்டுள்ளது. இது 1978 ஆம் அமைப்பதில் இந்த நிறுவனம் ஈடுபட்டுள்ளது. இது 1978 ஆம் செப்டம்பரில் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இதற்கான இருப்புப் பாதை பகுதி மற்றும் தொழிற் சாலைக் கட்டடங்களுக்கான கட்டுமான வேலைகள் முன்னேறி வருகின்றன.

இவற்றைத் தவிர, கீழ்க்கண்டப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களும் இந்த நிறுவனத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(அ) 'ஸடீல் புளூம்' தொழிற்சாலை

(இ) அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் அட்டைகள் தொழிற்சாலை

(உ) தமிழ்நாடு சிந்தடிக் இழைகள் நிறுவனம்.

டிட்கோவின் ஒரு துணை நிறுவனமாகத் தமிழ் நாடு சிமெண்ட் கழகம் லிமிடெட் 1–4–1967ஆம் நாளில் அமைக்கப்பட்டது. அது இரு சிமெண்ட் நிறுவனங்களையும் மேற்கொண்டுள்ளது. உற்பத்தி யில் உள்ள இரு பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மொத்த விற்பனை யளவு 1976–77-ல் ரூ.13 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. 1975–76-ல் இதன் விற்பனையளவு ரூ. 5·45 கோடியாக இருந்தது.

3. கூட்டுத்துறை நிறுவனங்கள்

நிதி வசதிகளும், தொழில் நுட்ப அறிவும் படைத்த தொழில் முனைவோர்களது கூட்டுறவுடன் கூட்டுத் துறையில் பல நிறுவனங்களைப் படைக்கும் செயல் வேகமுடைய முக்கியப் பணியை டிட்கோ நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்த நிறுவனங்களுக்குகான மூலதனப் பங்களிப்பு முறை பின்வருமாறு :—

டிட்கோ : பங்கு மூலதனத்தில் 26 சதவீதமும்மம் அதற்கு மேலும் தனிப்பட்ட தொழில்.
முனைவோர் : பங்கு மூலதனத்தில் 25%-ம் அதற்குக்கீழும்
பொது மக்கள் : மீதித் தொகை

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கொள்கைப்படி, ரூ. 100இலட்சம் மொத்த மூலதனச் செலவில் அடங்கும் தொழில் முயற்சிகள் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோவினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இக்கழகத்தின் கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களில் உற்பத்திசெய்யப்படும் முக்கிய பொருட்கள் பின் வரும் பல தரப்பட்ட நுகர்ப் பொருள் மற்றும் இடைநிலைப் பொருட்கள், மின்னணுவியல் அலையாவன— உரங்கள், இராசாயனப் பொருட்கள், சாதனங்கள் அசிட்டிலின் வாயு ருளைகள், அளவைக் கருவிகள்,

தோல் பூட்சுகள், மக்னீசியம் உலோகம், புவி அறிவியற்கருவிகள். மொத்தமுள்ள 37 கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களில் இதுவரை 24 நிறுவனங்கள் கம்பெனிச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 11 நிறுவனங்கள் உற்பத்தியில் இறங்கியுள்ளன.

1 சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்பொரேஷன் லிமிடெட் (ஸ்பிக்)

2. தமிழ்நாடு குரோமேட்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட்

3 பாண்டியன் கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட்

4. தமிழ்நாடு தாதா பார்மசூடிகல்ஸ் லிமிடெட்

5. சதர்ன் பொராக்ஸ் லிமிடெட்

6. டைஞவிஷன் லிமிடெட்

7. ஆசியா டுபாகோ கம்பெனி லிமிடெட்

8. தமிழ்நாடு ஆல்கலேன் பாட்டரிஸ் லிமிடெட்

9. கடல் சார்ந்த பெரும் படகுகள் (Sea Trawlers) கட்டு தளம் (மண்டபம்) லிமிடெட்.

10. மார்தி கிரிஸ்டல்ஸ் சால்ட் கம்பெனி லிமிடெட்

11. அரக்கோணம் வார்ப்படக் கொல்லுலைத் தொழிற் சாலை லிமிடெட்.

நிதி நெருக்கடிதான் ஸ்பிக் நிறுவனத்தின் பெரும் பிரச்சினையாகும். இவ்வாலையில் உரத்திற்கான உற்பத்திச் செலவையும் அந்த உரத்தின் விலையையும் சமநிலைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. ஸ்பிக்கின் உற்பத்திப் பொருளுக்காக தக்கதொரு நிலையான விலையை நிர்ணயிப்பது பற்றி ஆலோசித்துவரும் இந்திய அரசு அதற்கென ஆதாயமான நிலையான விலையைக் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

'டைஞவிஷனின்' சாதனை, சிறப்பாக ஊக்கமளிப்பதாக உள்ளது. அதன் உற்பத்தி தற்போது, அதன் முழு வீதத் திறனை ஆண்டுக்கு 10,000 பெட்டிகள் என்னும் அளவை அடைந்துள்ளது. இப்பெட்டிகள் தமிழ்நாட்டிலும் பிற மாநிலங்களிலும் நல்ல விற்பனையைப் பெற்றுத்தருகின்றன. மேற்கண்ட 11 நிறுவனங்கள் தவிர 14 திட்டப்பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் நிலையிலும், மேலும் 12 செயற் குறிப்புகள் பரிசீலனையிலும் உள்ளன.

4. நிதி நிலையும் செயல் முடிவுகளும்.

நடப்பு ஆண்டில், திட்ட மூலதன முதலீட்டுக்காக, இம்மாநில அரசு பங்கு மூலதனமாக 2 கோடி ரூபாய் தந்துள்ளது. மொத்தம் ரூ. 4 கோடியளவிற்கு இந்நிறுவனம் ரூ.

1.70 கோடிகளுக்கு கடனீட்டுறுதி ஆவணங்களை வெளியிடும் மேலும், ரூ. 50 இலட்சம் மதிப்புள்ள நிலையான வைப்புத் தொகைகளையும் ஈட்டுவதற்காக திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அரியலூர் சிமென்டு நிறுவனத்திற்குப் பயன் படுத்தப்படுவதற்காக, வர்த்தக வங்கிகளிடமிருந்தும், நிதிவழங்கு நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெறக்கூடிய கடன்கள் ரூ. 14 கோடி அளவில் இருக்கும் என எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (சிப்காட்) :

தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் 1971-ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசுக்கே முழுவதும் சொந்தமான வரையறுக்கப்பட்டதொரு பொது நிறுவனமாக, ரூபாய் ஐந்து கோடி அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன், இம்மாநிலத்தின்பின் தங்கிய பகுதிகளைத் துரிதமாகத் தொழில் மயமாக்குவதற்கான முக்கிய குறிக்கோளுடன் அமைக்கப்பட்டதாகும். இந்த நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூபாய் முந்நூறு இலட்சமாகும். இதுவரை இந்த நிறுவனத்திற்கு மாநில அரசும் ரூ. 291 இலட்சம்வரை கடன் வழங்கியுள்ளது.

2. தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் கீழ்க் கண்ட ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது :

(1) தொழில் தொடங்கும் ஆய்வுக்கு உதவித்தொகை.

(2) நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கும் திட்டங்கள்.

(3) பின்தங்கிய பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட தொழில் பிரிவுகளுக்கு மத்திய அரசின் நேரடி மானியம் அல்லது உதவித்தொகை வழங்கும் திட்டம்.

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியின் மறுநிதியுதவித் திட்டத்தை சிப்காட் பயன்படுத்திக்கொண்டு மாநிலத்தில் தொழில் ரீதியாகப் பின் தங்கியுள்ள ஒன்பது மாவட்டங்களில் உள்ள தொழில்களுக்குச் சலுகை விகிதத்தில் வட்டியுடன் கூடிய நிதி உதவியும், கடன்களைத் தள்ளிவைத்தும் கடன்களைத் திரும்பச் செலுத்துவதற்கான காலத்தை நீட்டித்தும் வருகிறது.

சிப்காட் செயல்படுத்தி வரும் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக 31—8—1977 வரை ரூ. 16.77 கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட மொத்த முதலீடு ரூ. 135 கோடி என்ற அளவில் இருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது முதல் அதன் முன்னேற்றம் பற்றிய விவரம் மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

	எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட தொகை (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
1. குறித்த காலக் கடன் (Term Loan)	58	594.46
2. வட்டியில்லா விற்பனைக்கடன் ..	32	292.80
3. மத்திய அரசு மானியம் ..	219	733.02

தொழில் பகுதிகளை மேம்படுத்துதல்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம், இராணிப்பேட்டையிலும், தர்மபுரி மாவட்டம் ஒசூரிலும் உள்ள இரண்டு வளர்ச்சி இடங்களை மேம்படுத்தும் திட்டத்தை 'சிப்காட்' மேற்கொண்டுள்ளது. இராணிப் பேட்டையில் எல்லா வளர்ச்சிப் பணிகளும் அநேகமாக முடிவடைந்து விட்டன. விற்கப்படத்தக்க மொத்தம் 551 ஏக்கர் நிலத்தில், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்திற்கு, சிறிய தொழில் பிரிவுகளுக்கான கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 70 ஏக்கர் நிலம் உட்பட 41 தொழில் பிரிவுகளுக்கு (Industrial Units) இதுவரை 407 ஏக்கர் நிலம், ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒசூரில் உள்ள தொழில் இணையத்தில் வளர்ச்சிப் பணிகள் 1975-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தற்போது முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறது. இந்த இணையத்தில் (Complex) தொழில் நிறுவுவதற்காக 16 நிறுவனங்களுக்கு 141 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நடப்பு வருடத்திற்கான நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 50 இலட்சம் பங்கு மூலதனத்திற்கு (Equity) உதவித் தொகையாகவும் 100 இலட்சம் கடனை வழங்குவதற்காகவும் சிப்காட்டிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம்.

தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (T.I.I.C.) தமிழகத்தில் உள்ள சிறியதும், நடுத்தரமானதுமான தொழில்களை பல வகைகளாகப் பெருக்கவும், விரிவுபடுத்தவும் நிதி உதவி வழங்குகிறது. இந்த நிறுவனம் ஒவ்வொரு தொழில் பிரிவுக்கும் நிலையான உடைமைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நீண்டகால நடுத்தரகால கடன்களாக ரூ. 10,000 முதல் ரூ. 30 இலட்சம் வரை வழங்குகிறது. இந்நிறுவனம் அளிக்கும் கடனில்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

90 சதவீதத் தொகையை இந்திய வளர்ச்சி வங்கி மறு நிதியாக வழங்குகிறது. போக்குரத்து வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போன்ற சில கடன் திட்டங்கள் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி மறுநிதி அளிக்கும் வசதிக்கு அப்பாற்பட்டு இருந்தாலும், அவைகளையும் சமுதாயத்தின் நன்மையை கருதித் தமிழ்நாடு தொழிற் மூதலீட்டு நிறுவனம் நிறைவேற்றி வருகிறது.

1976—77-ம் ஆண்டில் ரூ. 44·41 இலட்சம் அளவுக்கு தொழில் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 44 கடன் உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப் பகுதி மருத்துவர்களுக்கு ரூ. 4·27 இலட்சத்திற்கு 7 கடன் உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பின் தங்கிய பகுதிகளில் ரூ. 7·8 கோடிக்கு 305 கடன் உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்பட்ட மொத்த நிதி உதவித்தொகையில் ஏறத்தாழ 60 சத விகிதம் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது மின்னணுவியல் மின்சார இயந்திரங்கள், தோல் தொழில்கள் ஆகியவைகளில் சிறப்பாக ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. 1976—77ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1,085·99 இலட்சத்திற்கு 452 தொழில் பிரிவுகளுக்கும் 31—3—1977 வரை ரூ. 9,022.71 இலட்சத்திற்கு 1932 பிரிவுகளுக்கும் இது கடன் வழங்கியுள்ளது.

இது வரை செய்யப்பட்ட ஆய்வில் அரசாங்கம் புது தொழிலிகளை நிறுவுவதற்காகவும், புது தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்காகவும், நடைபெறும் தொழில்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், வகுத்திருக்கும் திட்டங்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் சில குறிப்பிட்ட தொழிற் பகுதியில் முன்னேற்றம் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் 50,000 சிறிய தொழில்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை சில பல காரணங்களுக்காக மூடப்பட்டோ, நலித்தோ இருக்கின்றன. இந்த சிறு தொழில்கள் நலிவுற முக்கிய காரணங்கள் நிதிப்பற்றுக்குறை, மூலப் பொருள் பற்றுக்குறை, தவிர நிர்வாகக்கோளாறு ஆகும். இந்த நலிவுற்ற சிறு தொழில்களை முன்னேற்ற அரசாங்கம் ஒரு சிறு தொழில் சீரமைப்புக் குழுவை அமைத்துள்ளது இந்தக் குழு நலிவுற்ற சிறு தொழில் அதிபர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் பெற்று, அவற்றைப்பரிசீலித்து இந்த சிறு தொழில்களின் சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்று ஆய்வு செய்து வங்கிகளுக்கும், இதர நிறுவனங்களுக்கும் தக்க பரிவுரைகள் செய்யும். இந்தக் குழுவின் பரிவுரையின் பேரில் தேவையான நிதியோ, தாதுப் பொருட்களோ கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்குத் தேவையானவற்றை அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

பஞ்சு விலைக்கும் நூலின் விலைக்கும் இருக்கும் முரண்பாட்டின் காரணமாக நூற்பாலைகளில் மந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் எட்டு நூற்பாலைகள் மூடப்பட்

புரிந்தின்றன. இது தவிர நான்கு பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டு நிலையில் இருக்கின்றன. தற்பொழுதும் பொறுத்து வரையில் அரசாங்கம் இந்த முயற்சியில் நடத்த என்ன உதவிகள் தேவையோ அவற்றினையும் பரிவுடன் செய்து வருகிறது.

மற்றபடி நலிவுற்ற தொழிற்சாலைகளை துயர் துடைப்பு நிறுவனங்களாகக் கருதியும் வங்கியிலிருந்து இத் தொழிற் சாலைகளுக்கு கடன்களை பெற உதவி புரிந்தும் மறுபடியும் நல்ல முறையில் செயல் படுத்தத் தேவையான உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன, தனிர சேர்ந்து வந்துள்ள வணிக வரி கலையும், மின் கட்டணத்தையும் தகுந்த முறையில் வசூலித்து அமைத்து இந்த நலிவுற்ற நிறுவனங்களைத் தூற்ற அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது.

Industries Department.
Policy Note.

Industrial growth in Tamil Nadu has been rather limited during the last few years. Among the factors which have contributed to this are the heavy power cuts, unsettled labour relations and the sluggish economic conditions in the country.

The main industrial activities in the State include textiles, handlooms, sugar, leather and engineering. A number of Corporations have been set up by Government for promoting industries. The important Corporations are the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, the Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, the Small Industries Development Corporation, the State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu and the Tamil Nadu Sugar Corporation Limited.

Small Industries.

For encouraging the growth of small scale industries, various facilities are being offered by the Directorate of Industries:

(1) Tchnical Information Service;
(2) Servicing and Training Facilities;
(3) Production-cum-Service Units;
(4) Survey and Statistics;
(5) Other facilities.

Technical Information Sections with libraries have been set up in Trichy, Madurai, Pettai, Ambattur, Ranipet, Tiruchirappalli, Coimbatore and Salem, to provide facilities to industrialists and entrepreneurs in and around the industrial estates through the

libraries attached to them. Servicing and training facilities exist in the Technical Centres, Guindy, the Tool and Die and Designing and Training Centre, Dindigul, and Blacksmithy and Carpentry unit, Arkonam, besides this, we have an Electrical and Electronics Branch of the Directorate of Industries and Commerce.

The State Government have come forward to encourage the growth of small scale industries. Apart from the facilities provided for the small scale entrepreneur raw materials from the Directorate of Industries and Commerce and from SIDCO, sheds at subsidised cost in the Industrial Estates and Developed Plots Estates, assured water and power supply, financial assistance from SIDCO-TIIC consortium, technical assistance from the Directorate of Industries and Commerce, SIDCO and the Small Industries Service Institute, a 15 per cent price preference will be shown to products of small-scale industries whenever purchases are made.

A major highlight in the small scale sector was the successful drive to register over, 10,000 new small scale units within a period of 100 days from August, 1976 to November, 1976 covering throughout the State, various industries like chemicals, electronics engineering, etc. It is true that of the 50,000 or so registered small scale units in the State many are under-utilised or have been closed. Necessary steps are being taken to make these units function. Recognising the fact that the small scale sector offers the maximum scope for employment in rural and urban areas, the budget includes proposals for starting 10,000 new small scale industries. The Directorate of Industries and SIDCO will take all steps to this end. Special steps will be taken to identify small entrepreneurs. They will be given technical information and assistance for their industries. The required sheds will be made available in the industrial estates at the subsidised rent. Electricity, water supply, etc., will also be provided. Financial assistance will be made available through SIDCO—TIIC consortium. Special attention will be paid to getting loans from Nationalised banks. Financial and margin money assistance is provided for the prospective entrepreneur. SIDCO and the Directorate of Industries and Commerce will ensure that essential raw-materials are supplied to industrialists. In addition SIDCO provides marketing and management assistance to small scale industries. Both SIDCO and the Directorate of Industries and Commerce act in co-ordination for assisting the development of Small Scale Industries.

Simultaneously, advice and assistance will be given for promoting self-employment opportunities to cobblers, tailors, washermen, goldsmiths, blacksmiths and small businessmen with the active involvement of the banks. It is hoped that employment to at least 1,00,000 persons will be provided to such people.

Requests have been made to set up Industries for Rubber in Kanyakumari district, coral industry in Vedaranyam area, small scale industries in Dharmapuri and Thalavadi and other backward areas, a sandal factory in Jawadu Hills, and small scale industries for leather goods in North Arcot District. These requests will be considered by Government for appropriate action.

Conventional and functional industrial estates are among the 4 types of industrial estates functioning in the State. Units in the Estates are given loans on instalment basis. Subsidised rate of rent is being collected in some cases.

Industrial Co-operatives:

The Directorate of Industries and Commerce has organised a number of industrial Co-operative Societies for the benefit of workers and artisans engaged in the various types of small scale and cottage industries. There are training schemes to train worker-members of industrial co-operatives and help them to improve their skill and knowledge of the trade. Co-operatives like small match producers service societies Co operative Tea Factories for small tea growers, etc., have also been organised. Financial assistance is provided to the co-operative societies by way of loan and subsidies wherever necessary and free services of managerial and technical staff to a limited period. The State Government has also participated in the share capital of the societies.

An industry-wise spread of these societies in 24 major groups shows concentration of more than 60 per cent specific groups of engineering, carpentary and blacksmithy, tailoring, match-making and other special types of societies including technocrats, Taxi and Autorickshaw Drivers' Societies. The Tamil Nadu State Industrial Co-operative Bank is the apex lending institution which finances these co-operative societies.

In 1977, many industrial co-operative societies were started to provide employment to more than 1,000 artisans and technicians. Two gem cutting societies were formed at Vadaseri and Thirupanjeeli in Tiruchirappalli District with 210 freed bonded labourers who were engaged in gem cutting. 17 match workers co-operative societies and one industrial co-operative society for Leather at Vaniyambadi were also formed. Besides the above there are also 11 industrial co-

operative tea factories, which cover nearly 11,000 acres out of 20,000 acres of small tea gardens in the Nilgiris district. The Central Service Society cir all Industrial Co-operative Tea Factories co-ordinates the functions of all the factories and provides them with marketing and other assistance. We are trying to bring the remaining small tea growers within the co-operative fold. Some of the important small scale industries include the electronics industry, the leather industry, the sericulture industry, salt industry and mining and mineral development. A brief description of each of these is given below.

Electronics Industry:

The production of electronic items in the State is meagre (Rs. 3 crores only) when compared to the national turn over of Rs. 400 crores. Till recently, activities connected with the development of electrical and electronics industries were being looked after by the Electrical and Electronics Branch of the Directorate of Industries and Commerce. With the technical assistance and consultancy services provided by this Branch and the work done in the functional industrial estate, modest results were achieved in production of such items as process control equipments, generating sets, audio-visual aids, electronic signals, T.V. receivers, projectors, calculators, etc. However, in view of the tremendous potential for growth of electronics in the State, based on the recommendations of the State Level Committee constituted to go into this question, we have set up the Electronics Corporation of Tamil Nadu (ELCOT) very recently. A provision of Rs. 25 lakhs has been made in the Budget Estimate for 1977–78 towards Government share capital participation in this Corporation.

Leather Industry:

Taking into consideration the fact that the Leather industry in Tamil Nadu plays an important role in the State's economy and the vast potential for development that this industry offers, the Government have decided to provide the maximum encouragement and assistance for the promotion of the Leather Industry which is concentrated mostly in North Arcot district in Ranipet, Ambur, Vaniyambadi, etc., and to a certain extent in the other locations such as outskirts of Madras, Tiruchirappalli-Dindigul belt and Erode-Salem belt.

Towards helping the leather industry and especially the small tanners by providing necessary infrastructure in the production of finished leather goods, we have recently set up an industrial co-operative society for leather at Vaniyambadi with Government assistance from the State Financing Corporation and from the State trading Corporation. However, the need to set up a few mass service centres in the co-operative sector in areas where concentration of tanners is the greatest has been felt. We, therefore, propose to set up 5 or 6 service centres in areas where the concentration of this industry is the maximum. Our proposal is to use as seed money the cash equivalent of Rs. 25 lakhs worth of machinery given by State Trading Corporation to set up these centres with financial assistance from the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation.

Problems relating to heavy import duty on machineries and ancillaries required for the manufacture of finished leather have been taken up with the Government of India for redressal. Problems regarding environmental pollution, particularly from tannery effluents are being studied in consultation with the Central Leather Research Institute, Adyar and we hope to make use of the proto types developed for disposal of effluents

Sericulture:

Along with leather and electronics sericulture is an industry with good scope in Tamil Nadu. Enough attention has not been paid hitherto on Sericulture. Proposals have been sent to Government of India and Central Silk Board to intensify sericulture industry in existing areas and to introduce it in new areas in the State to be financed partly by the Government of India and partly by nationalised banks. We have been assured that the scheme will be sanctioned shortly.

Tansi.

Of the Corporations set up for the improvement of small industries, Tamil Nadu Small Industries Corporation (TANSI), Tamil Nadu Ceramics Limited (TACLL) and Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation are important units. The following projects are proposed to be established in 1977–78 and in later years.

1. Project for the manufacture of machine tools in collaboration with M/s. H.M.T., Bangalore.

2. Project for quarrying granite stones.
3. Project for Assembling of Watches.
4. Modernisation of Foundry Units.
5. Expansion of Tool Rooms.
6. Establishment of Super Tool Rooms.
7. Manufacture of plastic Moulds.

Project for the Manufacture of Machine Tools:

Tansi has entered into an agreement with H.M.T. Limited. Bangalore for production of four types of machine tools. The design drawings for one of the machine tools viz. Hacksaw 20 have been received from Hindustan Machine Tools Limited and the production of pilot batch of 10 machines has been taken up. The project is being set up at the SIPCOT Industrial Complex at Ranipet. The factory buildings are under construction and are expected to be completed shortly.

Project for quarrying of granite stones:

Government have allotted a black granite stone quarry at Kunnam village in South Arcot District for commercial exploitation by TANSI.

Project for Assembling of watches.

This project is proposed to be located at Ooty in the Nilgiris District for assembling of wrist watches, in collaboration with M/s. Hindustan Machine Tools Limited. Bangalore. The Government have also accorded approval for this project. The technical collaboration agreement has also been signed by TANSI with M/s. Hindustan Machine Tools Limited. The project is expected to commence production before the end of this year.

Ceramic Industries:

Tamil Nadu is placed in the happy position where plenty of good quality raw materials like China clay, quartz, feldspar, gypsum, fireclay, etc. are available—all of which are the basic raw materials needed for the development of the Ceramic Industry.

Consequent on the formation of the Tamil Nadu Ceramics Limited in 1973, the various Ceramic Units under the control of the Director of Industries and Commerce were also transferred to this Corporation. The Institute of Ceramic Technology set up to impart intensive training to students in the manufacture of ceramic articles has since been transferred to the control of Tamil Nadu Ceramics Limited.

Of the three Stoneware Pipe Factories in the State, the one run by Tamil Nadu Ceramics Limited alone is licensed by Indian Standards Institution authorities.

Tamil Nadu Ceramics Limited proposes to expand the production of art ceramics and its unit at Omalur. Apart from production units, it has proposed to establish at Omalur a small functional Industrial Estate in Ceramics. On the basis of tests conducted on raw materials available in Chengalpattu district, the Company will be able to set up one more unit for manufacture of stoneware pipes in the near future. Tamil Nadu Ceramics Limited provides direct employment to over 1,100 persons.

With the formation of the Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited (Poompuhar) in August 1973, all the Emporia, Training Centres and Training-cum-production centres under the control of the Directorate of Industries and Commerce were transferred to the Corporation. This corporation is expanding its activities by starting new units and improving its emporia and marketing the articles produced in its centres through Sales emporia in almost all districts and in cities like Bombay, Calcutta, Delhi and Bangalore.

Salt Industry.—Salt is an essential input for chemical industries. The Tamil Nadu State Board for salt and Allied Chemicals has been set up to advise the Government on matters of policy regarding the development of salt and salt based industries in the State, and also formation of proposals for execution of development works for the industry by financial assistance from the salt cess proceeds of the Government of India.

The Corporation has initially taken up an area of 5,566 acres of land in the Mariyur Swamp, which is situated south-west of Ramanathapuram near Valinokkam and Mariyur villages in Mudukulathur taluk of Ramanathapuram district for the development of a large sized salt works. At present, the project provides employment opportunities for more than 500 persons.

Cement Industry.—There are seven factories including one factory in the public sector at present manufacturing cement. The Ariyalur Cement factory in the public sector is under construction and it is expected to commence production by September, 1978. The installed capacity of these factories is 3.6 million tonnes. The production in 1976 was 3.8 million tonnes, compared to 2.6 million tonnes in 1974-75.

Due to power cut in 1976-77, these factories worked below capacity. At the same time, substantial export orders were executed which curtailed the availability of cement for domestic market. Consequently, the price of cement in the open market increased noticeably.

The power cut has now been rescinded. With the plants operating at near full capacity and an appropriate policy for regulating exports of cement, the availability of cement in the domestic market has increased. This will help to bring parity between the open market price of cement and the controlled retail price. Cement is an essential commodity covered by the orders issued under the Essential Commodities Act. The Collector have been instructed to implement the provisions of the orders relating to the display of price and stocks order vigorously in so far as they relate to cement, so that artificial shortages are not created by stockists. The cement producers have also formed themselves into a Cement Distribution Advisory Committee, for distributing small quantities of cement to actual consumers on the production of the latest receipt for the payment of house tax directly from the stockists. With these measures, the price of cement is expected to normalise.

Mining and Metallurgical Industries.—By adopting new scientific methods, mineral deposits have been identified in several areas in Tamil Nadu. Magnesite has been located in several parts of South India while fine clay and ceramic clays have been prospected near Panruti. Investigations are going on in Coimbatore district adopting new methods. Since minerals form the base for several industries, the Tamil Nadu Government have been bestowing attention for exploration of new mineral deposits using the latest and most efficient methods of mineral investigation and are also identifying the areas where new mineral industries could be started or existing Industries could be expanded. Since black granite in raw and in finished form offers vast potential for employment and export, we are thinking of reserving such areas for State exploitation.

Sugar Industry.—During 1975-76, the progress of this industry was marked by the poor utilisation of capacity. This was caused by the reduced availability of the required raw material, namely sugarcane. There was a crush of only 18.69 lakh tonnes during this year producing 1.80 lakh tonnes of sugar. The year 1976-77 has in fact witnessed the establishment of three new sugar mills in the State raising their total number to twenty.

One of the new mills established for the first time in the public sector is near Thanjavur. The other two are in the Co-operative Sector—one near Vellore and the other near Tirupattur in North Arcot district. Consequently, the installed capacity of this industry in the State expanded to 34,750 tonnes of crush per day in 1976–77.

In 1976–77, this industry has geared itself, though not to the 1973–74 level. By the end of this sugar season this industry would have crushed over 36 lakh tonnes of cane producing 3.05 lakh tonnes of sugar. In 1977–78, the industry is expected to exceed the 1973–74 performance.

Major Industries.—Industries which will utilise the local talents and resources to the maximum extent have to be encouraged. The role of the State Government is that of a prime mover in the strategy of industrial development. The Government have to undertake direct investment in certain sectors which are either vital or in which adequate private investment is not coming forth. In certain other sectors, the Government will have to implement the joint sector concept. In certain others, by offering suitable incentives and by concessions the Government will have to promote private sector investment. Through a number of institutions like the Tamil Nadu Industrial Development Corporation Ltd. (TIDCO), Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Ltd. (TIIC) and State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Ltd. (SIPCOT) we are implementing a variety of schemes intended to strengthen the industrial base of the State.

During the last year, emphasis was laid on the provision of basic infra-structural facilities for facilitating rapid development of industries and on building up of institutions for extending financial assistance to private entrepreneurs. Adequate attention was also given to the training of skilled personnel. Both the public sector and the private sector were encouraged to take up new industries and the Government extended all assistance in the implementation of these projects.

2. The annual average of industrial production which was at 126.7 (Base 1970=100) in 1975 has increased to 137.9 (Provisional) in 1976. This is a significant improvement over the performance in 1976, when the index of industrial production remained almost stationary at the 1974 level. The schemes which will be implemented in the current year are expected to add further impetus to

The progress of TIDCO, SIPCOT and TIIC are briefly reviewed below :—

Tidco.—Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO), a fully owned Company of Government of Tamil Nadu was set up in 1965 with the object of implementing the cement plant at Alangulam and the Continuous Steel Casting Plant (now known as Tamil Nadu Steels) at Arakonam. Subsequently, its scope of activities has been enlarged with the setting up of joint sector ventures in association with private promoters. TIDCO has identified 44 projects for implementation in both the Public and Joint Sectors with a total investment of about Rs. 423 crores, including its own contribution of Rs. 68 crores and with an employment potential of about 21,000. TIDCO has now become the major organisation of the State Government and achieved a place of eminence among the State Industrial Development Corpporation in the country engaged in the task of promoting industrial development. The authorised capital of the Corporation now is Rs. 17 crores and its present paid up capital is Rs. 16.52 crores.

2. PUBLIC SECTOR PROJECTS.

So far TIDCO has implemented the following projects in the public sector which are under production :—

(1) *Tamil Nadu Cements, Alangulam.*—This unit has gone into production in 1970 and has a capacity of 4 lakh tonnes per annum with two rotary kilns of 1,200 tonnes per day capacity employing the wet process system. The cost of the plant is Rs. 6.7 crores financed by TIDCO and Government. It provides employment to 1,450 persons. Its sales turnover for this year is Rs. 742.02 lakhs with a net profit of Rs. 1.02 lakhs. The constraints earlier faced by this project in water and transport of coal have been substantially overcome. A target of 4 lakh tonnes has been fixed for the Plant for 1977–78, which is the full production capacity of the Plant.

(2) *Tamil Nadu Steels, Arakonam.*—This was set up with Soviet technical assistance to produce 1,00,000 tonnes of steel billets per annum based on Continuous Steel Casting system. Its capital outlay is Rs. 6.78 crores as on 31st March 1977. During 1976–77 the efficiency of the plant showed noticeable improvement. By an intensive sale effort, the Plant has achieved a turnover of 39,554 tonnes of billets during 1976–77 valued at Rs. 541.48 lakhs and has minimised its loss to Rs. 7.25 lakhs.

Ariyalur Cement Project.—Besides the above two projects, the Corporation has also been engaged in the implementation of another cement project at Ariyalur in Tiruchirappalli district with 5 lakh tonnes capacity for production of portland cement by dry process system at an estimated capital outlay of Rs. 29.00 crores and employment potential of 1,097 men. It is expected to commence production by September 1978. Civil works for the Railway sidings and factory buildings are in progress.

Besides this, the following public sector projects are also under consideration of the corporation.—

(a) Steel Bloom Project.

(b) Asbestos Cement Sheets Project.

(c) Tamil Nadu Synthetic Fibres Limited.

The Tamil Nadu Cements Corporation Limited formed as a subsidiary unit of TIDCO on 1st April 1976 has taken over the two cement projects The turnover of the two public sector projects in production for 1976-77 has increased to Rs. 13 crores compared to the turnover of only Rs. 5.45 crores in 1975-76.

3. *Joint Sector Projects.*

TIDCO has been playing an active and vital role in sponsoring projects in the joint sector by associating entrepreneurs with necessary resources and expertise. The pattern of contribution of capital cost for these projects is as follows:—

TIDCO—26 per cent and above of the equity capital.

Private Promoters—25 per cent and below of the equity capital.

General Public—Balance amount.

As an accepted principle industrial ventures in joint sector involving a total capital cost of Rs. 100 lakhs are taken up by TIDCO. The main products of manufacture in the Corporation's joint sector projects include a variety of consumer and intermediate goods including fertilisers, chemicals, electronic equipments, acetylene gas cylinders, precision measuring instruments, leather shoes, magnesium

metal and geoscientific instruments. In all, 24 joint sector projects out of the total of 37 have been registered under the Companies Act. Of this, 11 projects have gone into production. They are:—

1. Southern Petrochemical Industries Corporation Limited. (SPIC).
2. Tamil Nadu Chromates and Chemicals Limited.
3. Pandian Chemicals Limited.
4. Tamil Nadu Dadha Pharmaceuticals Limited.
5. Southern Borax Limited.
6. Dynavision Limited.
7. Asia Tobacco Company Limited.
8. Tamil Nadu Alkaline Batteries Limited.
9. Great Sea Trawler Building yard Mandabam Limited.
10. Marthi Crystal Salt Company Limited.
11. Arakonam Castings and Forgings Limited.

The main problem faced by SPIC is finance. The production cost of fertiliser in the Plant and the price of fertilizers should be brought into equilibrium. It is hoped that Government of India is considering the fixation of a suitable retention price for SPIC's output will award a remunerative retention price for SPIC.

The performance of Dynavision in particular is encouraging. The production is now at its full rated capacity of 10,000 sets per annum. The sets enjoy a ready market in Tamil Nadu and other States.

Apart from the 11 above, 14 projects are under implementation and 12 more proposals are under consideration.

4. *Financial position and working results.*

Towards financing the current year's plan outlay, Government could be making a contribution of Rs. 4 crores of which Rs. 2 crores will be by way of equity. Besides, the Corporation will also issue debentures for Rs. 1.70 crores. It is further estimated to raise fixed deposits of Rs. 50 lakhs. The borrowings from

Commercial Banks and financial institutions which will be utilised for the Ariyalur Cement Plant are expected to be of the order of Rs. 14 crores.

State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited (SIPCOT).

The State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited (SIPCOT) was set up as a wholly Government owned Company in 1971 with an authorised capital of Rs. 5 crores to quicken the pace of Industrialisation of the State especially in the backward areas. The paid-up capital of the Corporation is Rs. 300 lakhs. The State Government have also provided loans to the Corporation to the extent of Rs. 291 lakhs so far.

2. SIPCOT is implementing the following incentive schemes:—

(i) Feasibility studies at subsidised cost.

(ii) Sales Tax Relief Schemes for medium and major industries.

(iii) Centrally sponsored scheme of outright grant or subsidy to industrial units set up in backward areas.

3. SIPCOT has started utilising refinance facility given by the Industrial Development Bank of India (IDBI) and is offering concessional rates of interest and extended moratorium and repayment periods for term loans granted to industries in the nine industrially backward districts of the State.

4. The SIPCOT has sanctioned Rs. 16.77 crores under the various schemes implemented by it up to 31st March 1977. The total investment generated by these schemes is of the order of Rs. 135 crores. The record of progress of the Corporation from the inception is given below.

	Number	Amount sanctioned (Rs. in lakhs).
1. Term loan	58	594·46
2. Interest Free Sales Tax loan	32	292·80
3. Central subsidy	219	733·02

Area Development.

SIPCOT has taken up the development of two growth centres viz., one in Ranipet in North Arcot district and another in Hosur in Dharmapuri district. In Ranipet, almost all development works have been completed. Out of the total saleable area of 551 acres. 497 acres of land have been allotted so far to 41 industrial units including 70 acres allotted to the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited for construction of sheds for small scale industrial units.

The development works in the industrial complex at Hosur were started from June 1975 and are in progress. 141 acres of lands have been allotted so far to 16 units for setting up industries in this Complex.

A provision of Rs 50 lakhs under equity participation and of Rs. 100 lakhs under loan have been made in the current year's budget estimate for SIPCOT.

Tamil Nadu Industrial Investment Corporation.

Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited (TIIC) provides financial assistance for setting up diversification and expansion of small and medium scale industries in Tamil Nadu. The Corporation provides long and medium term loans from Rs. 10,000 to Rs. 30 lakhs per industrial unit for acquiring fixed assets. It underwrites issues of shares and debentures floated by the Companies and guarantees deferred payment and contracts for purchase of machinery. About 90 per cent of the loaning of the TIIC is refinanced by the IDBI. Certain loaning programmes lime transport development are outside the facility of IDBI refinancing but are nevertheless implemented by the TIIC because of their social desirability.

In 1976-77 for technology loans for Rs. 44.41 lakhs were sanctioned. For Rural Medical Practitioners 7 loans for Rs. 4.27 lakhs were sanctioned. In backward areas 205 loans for Rs. 7.8 crores were sanctioned.

As much as 60 per cent of the total assistance sanctioned by it since 1970 has been for the development of small scale industries. Electronic and electric machinery and leather industries are now receiving the special attention of TIIC. TIIC has disbursed loans

amounting to Rs. 1,085.99 lakhs to 452 industrial units in 1976-77 and amounting to Rs. 9,022.71 lakhs to 1932 units up to 31st March 1977 from its inception.

In the review, so far, the schemes implemented by the Government for installing new industries and industrial units for developing the existing industries have been described. In spite of these efforts, in a few sectors of the economy the development has not been satisfactory. It has been estimated that in the State nearly one-half of the 50,000 small scale units are either closed or sick for some reasons. The principal reasons for the sickness are shortage of finance, shortage of raw materials and mismanagement. The Government have constituted a committee for developing the sick small scale industrial unit. This Committee examines the requests of small scale industrialists and recommends suitable relief measures to be provided by banks and other financing institutions. On the recommendations of this Committee, the Government will examine the arrangements to be made for providing finance and raw materials to these units.

In view of the disparity between cotton and yarn prices the spinning industry in the State is in recession. Eight textile mills in the State now. In addition four other large scale industries units are closed. The Government are examining the steps to be taken to revive the closed sick mills.

The Government extend assistance to the sick units by declaring them as relief undertakings and by persuading the banks to provide financial assistance to these units. In addition, the Government permit these sick units to pay the arrears of sales tax and electricity dues in suitable instalments.

இணைப்பு I.

[144 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (4)-க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை.

தொழிலாளர் நிர்வாகம்பற்றி இவ்வறிக்கையில் கீழ்க் காணும் வகைப்பாடுகளின்கீழ் மறு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது :—

(i) நிறுவனங்கள் சட்டம்.

(ii) ஊதியங்கள் சட்டம்.

(iii) தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

(iv) சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

(v) தொழிலாளர் நலம் பற்றிய சட்டம்.

இவற்றோடு, எடை அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல் படுத்துதல், வேலைவாய்ப்புப்பணி, கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல் பற்றிய பணி குறித்து தனித் தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(1) நிறுவனங்கள் சட்டம்.

தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948.—1976 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் பதிவேட்டில் 7,408 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. அதன் பின்னர் 1,213 தொழிற்சாலைகள் சேர்க்கப்பட்டு 425 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பின்னர் ஆண்டு முடிவில் இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 8,196 ஆக உள்ளது. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	பதிவேட்டில் உள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை	
	1975	1976
பிரிவு 2 (m) (i)	6,925	7,667
பிரிவு 2 (m) (ii)	483	529
	7,408	8,196
வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை	4,99,672	5,04,809

1976 ஆம் ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 46,69,714 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

1976 ஆம் ஆண்டில், தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களால் 3,026 தொழிற்சாலைகள் ஒரு முறையும், 4,782 தொழிற்சாலைகள் இரு முறையும், 233 தொழிற்சாலைகள் மும்முறையும், மேற்பார்வை ஆய்வாளர்களால் 1,493 சோதனை ஆய்வுகளும் நடத்தப்பட்டன. மேலே சொல்லியவற்றோடு கூட 412 ஞாயிரு ஆய்வுகளும், 903 சிறப்பு ஆய்வுகளும், 331 திடீர் ஆய்வுகளும், 207 இரவு ஆய்வுகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

1976 ஆம் ஆண்டில் தொழிற்சாலைகள் சட்ட விதித் துறைகளை மீறியதற்காக தொழிற்சாலைகள் நிர்வாகங்கள் மீது 1,923 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 1,776 வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. அபராதக் கட்டணமாக 1975 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 19,440 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், இவ்வாண்டில் ரூ. 1,02,750 வசூலிக்கப்பட்டது.

1975, 1976 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு:—

ஆண்டு.	மரணம் நேரிடாத விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
/1/	/2/	/3/
1975	20,475	24
1976	26,181	32

தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையும், அவற்றில் அமர்த்தப் பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியுள்ளதன் காரணமாக, கடந்த ஆண்டோடு ஒப்பிடுகையில் இவ்வறிக்கை ஆண்டில் விபத்துக்கள் சிறிது அதிகரித்துள்ளது.

விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, தொழிலாளர்கள், 21 நாட்களாகியும் பணி செய்ய இயலாத அளவுக்கு உள்ளாயே கடும் விபத்துக்கள், மரண விபத்துக்கள் பற்றிப்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

புலன் விசாரணை செய்து இந்த விபத்துக்கள் தொடர்ந்து ஏறபடுவதைத் தடுப்பதற்கான மாற்று நிவாரண . ஏற்பாடுகள் குறித்தும் அவை நிறைவேறுமாறு பார்த்துக் கொள்ளத் தொடர் நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும் ஆய்வாளர்கள் ஆலோசனை கூறியுள்ளனர். பெரிய தொழிற்சாலை அனைத்தும், நிர்வாகத்தினர், தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு தங்கள் அமைப்புகளில் "பாதுகாப்புக் குழுக்கள்" அமைத்துள்ளனர். தொழிலாளர்களை 100-க்கு மேல் கொண்டவையும், ஓர் ஆண்டில் 20-ம் அதற்கு மேலும் விபத்துக்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளில், "பாதுகாப்புக் குழுக்கள்" அமைக்குமாறு வற்புறுத்தி வேண்டப் பட்டுள்ளது. இதுவரையில் 331 தொழிற்சாலைகள் "பாதுகாப்புக் குழுக்கள்" அமைத்துக்கொண்டுள்ளன. விபத்துக்கள் குறையவும், பாதுகாப்பான சுழ்நிலைச் சுற்றுப் புறங்களை உருவாக்குவதிலும் அவை பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளன. "அதிக அளவு விபத்துக்களை" அறிவித்துள்ள தொழிற்சாலைகளில், விபத்துக்களின் விதம் குறையத் தங்கள் பணியாளர் அமைப்புகளில் "பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை" நியமிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன.

தொழிற்சாலைகள் (திருத்தச்) சட்டம், 1976.

தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1976 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (திருத்தச்) சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் 26—10—1976 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தின் முக்கிய கூறுபாடுகள் பின் வருமாறு:—

(a) "தொழிலாளர்" என்னும் சொல்லுக்குரிய பொருள் விளக்கம், ஒப்பந்தக்காரர்கள் மூலம் வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் தற்போது

திருத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால், பதிவு பெற்ற தொழிற் சாலைகளின் எண்ணிக்கை உயரக் கூடியதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.

(b) தொழிலாளர்களை 1000-க்கு மேல் உடைய தொழிற் சாலைகள் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வதற்கு முதன் முறையாக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(c) சட்டத்தில் தண்டனை விதிப்பதற்குரிய விதித் துறைகள் கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டத்தின் பாதுகாப்பு விதித் துறைகளை மீறியதன் காரணமாக ஏற்பட்ட விபத்துக் களின் சூழல்களில் குறைந்த அளவு அபராதம் நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது.

(d) மரண விபத்துக்கள் பற்றிய புலன் விசாரணை சட்ட பூர்வமாக்கப்பட்டது.

சிரமவீர் பரிசளிப்புத் திட்டம்.

இத் திட்டத்தின் நோக்கம் என்னவெனில், பொதுவாக தொழில் திறமையை மேம்படுத்துவதில் தனித்தனி தொழிலாளர் ஆற்றக் கூடிய பணிக்கும், தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, உயர் உற்பத்தி, தரம் உயர்த்துதல், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல், இறக்குமதிப் பொருட்களுக்குப் பதிலாக உள் நாட்டுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தல் ஆகியவை குறித்துத் தொழிலாளர் தந்திய சிறந்த கருத்துக்களுக்கும், அல்லது ஆலோசனைகளுக்கும் உரிய மதிப்பளித்து மாநில அளவில் பரிசளிப்பது ஆகும். 'ஆலோசனைத்திட்டம்' செயலில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் தொழிற்சாலை நிலையில் பரிசளிப்பு திட்டம் செயல்படுத்த ஏற்கெனவே தகுதி பெற்ற தொழிற்சாலைக்கும் இது பொருந்துவதாகும். முறையே முதல் மூன்று வகுப்புகள் "A" "B" பிரிவுகளுக்காக ரூ. 500, ரூ. 250, ரூ. 100 ஆக சொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படும். 1975 சாதனை ஆண்டிற்கான

பரிசுகள், 29-3-77 அன்று சென்னையில் உள்ள தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் வழங்கப்பட்டன.

பாதுகாப்பு குறித்த அரசுப் பரிசுகள்.

விபத்துக்களை குறைப்பதில் நிர்வாகங்களுக்கிடையே, யார் முன்னவர் என்பதில் போட்டி உணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு, விபத்து குறைப்புப் பணியில் சிறந்த ஆற்றலைக் காட்டும் தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்தப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதற்காக தொழிற்சாலைகள் கீழ்க்காணும் இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன :—

வகை "A" —ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 10 லட்சமும் அதற்கும் மேற்பட்ட மணி நேரங்கள் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைகள்.

வகை "B" —ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 5 லட்சத்திற்கும் 10 லட்சத்திற்கும் இடைப்பட்ட மணி நேரங்கள் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைகள்.

ஒவ்வொரு வகைத் தொழிற்சாலைகளின்கீழ் மூன்று திட்டங் களின் கீழ் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன:—

(a) விபத்து தொடரும் விதத்தில் உயர் சதவீதக் குறைப்பு.

(b) தொழிற்சாலையில் மிகக் குறைந்த விபத்து விதம்.

(c) மணி நேரங்களில் விபத்தில்லாத நீண்ட கால அளவு.

இந்தத் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றின்கீழ், தொழிற்சாலை வாரியாக பத்து பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. முதல் பரிசு என்கிற வகையில் "A" வகைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு

சுழல் கேடயமும் ரொக்கப் பரிசு ரூ. 1,000 மும், "B" வகை தொழிற் சாலைகளுக்கு சுழல் கேடயமும், ரூ. 500 ரொக்கப் பரிசும் வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாவது, மூன்றாவது பரிசுகளுக்காக, தகுதிச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தப் பரிசுகள் ஒவ்வொரு காலண்டர் ஆண்டிலும் வழங்கப்படுகின்றன. பரிசு வழங்கும் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்காக ஒன்னோராண்டும் சுமார் ரூ. 35,000 மாநில அரசு செலவு செய்கிறது. இரண்டு இலட்சத்திலிருந்து ஐந்து இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்ட மணி நேரங்கள் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்காக, 1976 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு புதிய பரிசளிப்புத் திட்டத்திற்கு 7—1—1977-ம் நாளிட்ட 16-ம் எல்.ஏ.ஓ.(எல்) வாயிலாக அரசு அனுமதி வழங்கியது.

பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் :

1976 ஆம் ஆண்டில் 19 வகுப்புகள் நடைபெற்றன. இந்த வகுப்புகளில் 553 மேற்பார்வையாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். பயிற்சி வகுப்புகள், சென்னை, அரக்கோணம், பள்ளிப்பாளையம், இராணிப்பேட்டை, தூத்துக்குடி, நெய்வேலி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வகுப்பும், மதுரையில் இரண்டு வகுப்புகளும் நடைபெற்றன.

திரைப் படங்கள் :

பாதுகாப்பு குறித்து விளம்பரப் படுத்துவதற்காக ஆண்டு தோறும் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் பற்றிய திரைப்படங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. தொழிற்சாலை இயக்குநர் அலுவலகத்தில், தொழில் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் பற்றிய 27 திரைப்படங்கள் தற்போது உள்ளன. பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகளில் இத்தகைய திரைப்படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. தொழிலாளர் நலனுக்காக இவற்றை திரையிடுவதற்குக் கோருகிற தொழிற் சாலைகளுக்கு இலவசமாகவும் இவை கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சுகாதாரம் :

தொழிலாளர்களிடையே ஈயத்தைக் கையாளுவதால் உண்டாகும் நச்சுத் தன்மை, 'லிலிகாலிஸ்' சரும நோய், தொழில் செய்வதால் உண்டாகும் ஏனையவகை நோய்கள் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து, அனல், ஒலிச் சூழ்நிலைகளில் வசதியாக வேலைசெய்வது பற்றிக் கருத்து கூற, சென்னை, தொழிற்சாலைத் தலைமை ஆய்வாளர் பொறுப்பின்கீழ், மாநிலத் தொழிற்சாலைத் தலைமை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் தொழில் சுகாதார உடல்நலப் பிரிவு—ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் இப்போது அமைக்கப்பட்டு தொழில் நுட்ப உதவியாளரும், சிற்றெழுத்தர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆய்வுகூடப் பணிக்கு உள்ளூரிலேயே கிடைக்கக்கூடிய சாதனங்கள் யாவும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. இறக்குமதி செய்யப் படவேண்டிய சாதனங்கள், அனுமதிபெறுவது குறித்த ஏற்பாடு களுக்கு உத்தரவு பெற்றதும் பின்னர் வாங்கப்பட விருக்கின்றன.

தொழிற்சாலைகளில் அபாயகரமான வேலைகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களை, மருத்துவ ஆய்வாளர் விரிவாக மருத்துவ சோதனை செய்கிறார். தொழில் முறைமையில் உண்டாகும் நோய்களைப் பற்றி இவர் புலனாய்வு செய்துள்ளார்.

அச்சகங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ஈயங்களைக் கையாளு வதால் ஏற்படும் நோய்பற்றி இந்த ஆய்வுக் கூடத்தில் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947:

1976 ஆம் ஆண்டு, 1977 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தின்போது, இச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் கடைகள், நிறுவனங்கள் இவற்றின்

[1977 ஆகஸ்ட் 25

எண்ணிக்கை, அவற்றில் வேலையில் உள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை இவை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன:—

எந்த ஆண்டு முதல் தொடக்கம் என்பது.	இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை.	வேலையில் உள்ள நபர்களின் எண் ணிக்கை.
1976	2,16,803	2,19,621
1977	2,17,695	2,21,860

இச்சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள் 3,27,965 முறையான சோதனைகள், 4,480 திடீர்ச் சோதனைகள், 22,475 விடுமுறைச் சோதனைகள், 3,532 சிறப்புச் சோதனைகள், 1,326 இரவுச் சோதனைகள் நடத்தினர்.

1976 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 941 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. 5,588 வழக்குகள் இவ்வாண்டில் அனுமதி பெற்றன. 6,529 வழக்குகளில், 4,546 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 11 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன; 8 வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 1,41,393 வசூலிக்கப்பட்டது.

இச் சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின்படி, மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை கீழ்க்காணும் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன:—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறு நிலையில் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	215
இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல்முறையீடுகளின் எண் ணிக்கை.	331
மொத்தம்	546
இவ்வாண்டில் முடிவுபெற்ற மேல்முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	340
இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவுறு நிலையில் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	206

1977 ஆகஸ்ட் 25]

1976 ஆம் ஆண்டில், நிலையான விதிவிலக்குகள் எதுவும் அரசு வழங்கவில்லை. (சந்தைகள், திருவிழாக்கள் நீங்கலாக) 3 தற்காலிக விலக்குகளை அரசு வழங்கியது. ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்கு (சந்தைகள், விழாக்கள் நீங்கலாக) 16 தற்காலிக விலக்குகளையும் 5 நேர்வுகளில் சந்தைகள், திருவிழாக்களுக்கு தற்காலிக விதிவிலக்குகளும் அரசு வழங்கியது. 93 நேர்வுகளில், தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர் தாற்காலிக விலக்குகளை அளித்துள்ளார்; இரண்டு நேர்வுகளில் இச்சட்டம் செயல்படுவதைத் தாற்காலிகமாகத் தள்ளிவைக்க அனுமதித்துள்ளார்.

தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள்—நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகள், தொழிலாளர்-வேலைவாய்ப்புத் துறையின் 30—10—1976 நாளிட்ட 983 ஆம் எண் அரசு ஆணையில், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இரண்டு ஊராட்சிகளுக்கு நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டம்:

1976 சனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி 65,151 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய 20,173 உணவகங்கள் இருந்தன. 1977 சனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி, 66,313 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய 20,497 உணவகங்கள் இருந்தன. இவைகளில் 10,281 நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருந்தன. 10,216 நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் இருந்தன.

1976 ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 4,62,744.28 பெறப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில், ஆய்வாளர்கள், இச்சட்டத்தின் கீழ், 25,816 முறையான ஆய்வுகளையும், 511 திடீர் ஆய்வுகளையும், 1,834 விடுமுறைநாள் ஆய்வுகளையும், 283 நள்ளி ஆய்வுகளையும், 23 இரவு நேர ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

1976 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளையும், விதிகளையும் மீறியது குறித்த 290 குற்ற வழக்குகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன. 1,221 குற்ற வழக்குகள் இந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்டன. அவற்றில், 892 வழக்குகளுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது; இரண்டு வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன; ஒரு வழக்கு திரும்பப் பெறப் பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 49,346 அபராதத் தொகையாகப் பெறப்பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

ஆண்டு தொடக்கத்தில், உணவகங்களின் தொழிலாளர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கியது அல்லது அகற்றப்பட்டதை எதிர்த்து, இச்சட்டத்தின் 19 ஆவது பிரிவின்கீழ் செய்யப்பட்ட 44 மேல் முறையீடுகள், மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகள் என்று அறிவிக்கப் பட்டுள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளிடம் முடிவு செய்யப் படாமலிருந்தன. இந்த ஆண்டில், 116 மேல் முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில், 53 மேல் முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகள், தமிழ்நாட்டில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சில பேரூராட்சிகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்:

1976 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், 87,877 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொண்ட 370 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. இந்த ஆண்டில், 1,241 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய 40 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன; 324 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருந்த 6 மலைத் தோட்டங்கள் பதிவிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. எனவே, 1976 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ், 88,767 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய 404 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன.

மலைத் தோட்டங்களின் ஆய்வாளர்களும், மருத்துவ அதிகாரிகளும் 1976 ஆம் ஆண்டில், 1,096 முறையான ஆய்வுகளையும், 121 தனி ஆய்வுகளையும், 98 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 47 திடீர் ஆய்வுகளையும் நடத்தினர்.

1975 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், 22 குற்றச் சாட்டுகள் நீதி மன்றத்தில் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன; 1976 ஆம் ஆண்டில் 93 குற்ற வழக்குகள் அனுமதிக்கப்பட்டன. 55 குற்ற வழக்குகளுக்கு தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. ரூ. 7,935 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. 13 குற்ற வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன அல்லது ஒருபாதி விடுதலையில் முடிந்தன. இரண்டு வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 45 குற்ற வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தன.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

இந்த ஆண்டு, மலைத்தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரிடம் ஏற்பளிப்பைப் பெற்றபின்னர், மலைத்தோட்ட அதிபர்கள், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விரிப்புக் கம்பளிகளும், சம்பளங் களும் வழங்கினர்.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களது குடும் பத்தினருக்கும், இலவசமாக மருத்துவ வசதிகளுக்கு வகை செய்ய வேண்டியது மலைத்தோட்ட அதிபர்களின் கடமைகளில் ஒன்றாக, மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10 ஆவது பிரிவின்கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

மலைத்தோட்டங்களிலுள்ள தோட்ட மருத்துவ மனைகளையும், மருத்தகங்களையும் ஆய்வு செய்வதற்காக, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ், இரண்டு மருத்துவ அதிகாரி கள், உதகமண்டலம், நாகர்கோயிலைத் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றனர். மலைத்தோட்டங்களில், வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படு கின்றனவா என்பதை உறுதி செய்வதற்காக அறிக்கை ஆண்டில் இவர்கள் 366 எஸ்டேட்டுகளை ஆய்வு செய்தனர்.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் தலைவராய் உள்ள மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு, 18—9—1976 அன்று ஏர்க்காட்டில் கூடி, பிறவற்றுடன், கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் குறித்து விவாதித்தது:—

1. தெருக் கூட்டுவதற்காக மற்றும் சாக்கடைச் சந்திப்புக் குழிகளைச் சுத்தம் செய்து குப்பைகளை அகற்றுவதற்காக அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நலன் பாதுகாத்தல்.

2. குழந்தை வளர்ப்புப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற ஆயாக்களை நியமித்து, அவர்களின் சான்றிதழ்களைக் காட்டி வைத்தல்.

3. தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தைச் செயல் படுத்துதல்.

4. விரிப்புக் கம்பளிகள் வழங்குதல்.

5. "முழு அளவில் உணவளித்தல்" என்பதற்கான விளக்கம்.

6. பெண் ஆய்வாளர்களை நியமித்தல்.

ஆய்வுப் பணியாளர்கள் அமைப்பில் கூடுதல் பணியாளர்களை நியமித்தல்.

மலைப் பகுதிகளில் இடர்ப்பாடான சூழ்நிலைகளில் வசிப்பவர்களும், பணிபுரிபவர்களும், ஆனால், மாநிலத்தின், நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெருமளவில் பங்கேற்பவர்களுமான மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குறைபாடுகளுக்கு உடனடியாக தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதை அரசு உணர்கிறது. இதனை நோக்கமாகக் கொண்டு, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்காகவென்றே, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் பல்முனைக்கப்படும் தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் பதவி ஒன்றை உருவாக்குவது குறித்து அரசு நிதானமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

1966 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம்.

1966 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதிக்கூறைகள், தமிழ்நாட்டில், 1968 ஜூலை திங்களிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பல மாநிலங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள், பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தின் செல்லுறுதி குறித்து உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றனர். ஆனால், அதன் செல்லுறுதியை உச்சநீதிமன்றம் உறுதிசெய்தது. இதனால், இச்சட்டம் விதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்), இச் சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின்கீழ்த் தலைமை ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும், துணை-ஆய்வாளர்களும், மேற் சொன்ன சட்டத்தின்கீழ், அவரவர்களின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள பகுதிகளில், ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள், எடை — அளவைகள் (நிறைவேற்று) சட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு, மேற்சொன்ன சட்டத்தின்கீழ்த் தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகளின் பணிகளைச் செய்ய அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிலாளர் நலத்

துணை ஆணையாளர்கள், இச்சட்டத்தின் 5 ஆவது பிரிவின்கீழ், மேல்முறையீடுகளை விசாரணை செய்வதற்கு அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டில் 1,704 தொழில் இடங்களைக் கொண்ட 467 வணிகக்குறி (Trade Mark) உரிமையாளர்கள் உள்ளனர். 1976-ல் இந்தத் தொழில் இடங்களில் சுமார் 16,393 தொழிலாளர் கள் பணிக்கமர்த்தப்பட்டனர். பீடி சுற்றும் தொழிலில், வீட்டுத் தொழிலாளர்களாக (வீட்டில் பீடி சுருட்டுபவர்கள்) ஒரு இலட்சம் பேர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

1,704 தொழிலிடங்களில், 1,476 தொழிலிடங்கள் 1976-ல் உரிமத்திற்காக விண்ணப்பித்துக் கொண்டுள்ளன. 228 தொழிலிடங்கள் இன்னும் உரிமத்திற்காக விண்ணப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்யத் தவறியவர்களுக்கு எதிராகத் தண்டனை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

1976-ல், உரிமக் கட்டணமாக, ரூ. 21,392.50 வசூலிக்கப் பட்டுள்ளது.

1976-ல், ஆய்வாளர்களால், 1,585 முறையான ஆய்வுகளும், 30 விடுமுறை ஆய்வுகளும், 54 இரவு ஆய்வுகளும், 62 தனி ஆய்வு களும் நடத்தப்பட்டன.

1966 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதிக் கூறைகளுக்குப் புறம்பாக நடந்தது குறித்து 199 குற்ற வழக்குகள் 1976-ல் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் 153 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. 10 வழக்குகள், விடுதலையில் முடிந்தன. ஒரு வழக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டது. 78 குற்ற வழக்குகள், 1976 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நீதிமன்றத்தில் நடைமுறையில் இருந்தன. ரூ. 18,265 அபராதத் தொகையாகப் பெறப்பட்டுள்ளது.

1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1936) விதிக் கூறைகளும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், பீடி-சுருட்டு நிறுவனங்களிலும் இச் சட்டம் இயற்றுந்திற தொழிலிடங்களிலும் பணியாற்றக் கூடிய

தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப் பட்டுள்ளன.

பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தைத் தமிழ் நாட்டில் செயல்படுத்துவதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய, தொழிலாளர் நல—வேலை வாய்ப்புத் துறையின் 9—1—1976 நாளிட்ட 30 ஆம் எண் அரசு ஆணையில், ஒரு முத்தரப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. பீடி நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளரை (தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்)) இக்குழுவின் தலைவராக அரசு நியமித்துள்ளது. தொழிலாளர்கள், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். எடை-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் தொழில்நுட்பம் சாராத நேர்முக உதவியாளர், இக்குழுவின் செயலாளராவார். 1976-77-ல் இக்குழு ஒரு முறை கூடியது.

பீடித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கவும், பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்கவும் பீடித் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள், நிர்வாகிகளின் பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 19—7—1977 அன்று கூட்டினார்.

ஹோட்டல் தொழிலிலுள்ள பணியாளர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கும் பொருட்டு, இதைப் போன்ற முத்தரப்புக் கூட்டம் ஒன்றை அரசு கூடிய விரைவில் கூட்டும்.

1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.

சென்னை தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்), 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் கீழ்த் தமிழ் நாட்டில், ஆய்வு ஆண்டில், தொடர்ந்து தலைமை ஆய்வாளராக இருப்பார்.

1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதிமுறைகளும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், 11 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களாலும்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

28 தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்களாலும் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் மூல ஆய்வுகளைத் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் செய்கின்றனர். தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியுள்ள மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் 5 சதவீத நிறுவனங்களைச் சரிப் பார்க்கும் ஆய்வுகளையும் செய்கின்றனர்.

1976 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 1,325 பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. 142 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. இதனால், பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,467 ஆக உயர்ந்தது. இந்த 1,467 நிறுவனங்களில், 104 நிறுவனங்கள், இந்த ஆண்டில், பதிவிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டின் இறுதியில் 1,358 ஆக இருந்தன. பணிபுரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 48,770 ஆக இருந்தது.

1976 ஆம் ஆண்டில், பதிவுக் கட்டணமாக, ரூ. 19,802 கிடைத்தது. பதிவைப் புதுப்பித்த வகையில் 1976 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 40,174.05-ம் கிடைத்தது.

1976 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், 66 குற்ற வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில், 261 குற்ற வழக்குகள் அனுமதிக்கப்பட்டன. இதனால், குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 327 ஆக உயர்ந்தது. இந்த 327 வழக்குகளில், 239 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன, 3 வழக்குகளில் விடுதலை கிடைத்தது. 3 வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில், எஞ்சியுள்ள 82 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. ரூ. 28,220 அபராதமாகக் கிட்டியது.

1955 ஆம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் (பணி நிலைமைகளும் பல்வேறு விதித்துறைகளும்) சட்டம்.

பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்கள் என்ற தகுதியில், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால், ஆய்வு ஆண்டில், இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1976 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், 1,391

[1977 ஆகஸ்ட் 25

தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திய 43 நிறுவனங்கள் இருந்தன. ஆய்வு ஆண்டில் ஆய்வாளர்களால் 32 முறையான ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன.

1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் வேலைவாய்ப்பு (நில ஆணைகள்) சட்டம்.

1976 ஆம் ஆண்டில், 41 தொழில் நிறுவனங்களின் நில ஆணைகள், சான்றளிக்கும் அதிகாரிகளால் சான்றளிக்கப்பட்டன. 13 நேர்வுகளைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த நில ஆணைகளின் திருத்தங்களும், இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

இச்சட்டத்தின் 6-வது பிரிவின்கீழ், மேல் முறையீட்டு அதிகாரிகளாகத் தொழிலாளர் நல நீதிமன்றங்கள், இந்த ஆண்டில், 2 மேல் முறையீடுகளை முடிவு செய்துள்ளன.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய-பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டம்.

இந்தச் சட்டம் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த (m) பகுதியில் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப் பட்டுள்ள 'தொழிற்சாலைகள்' அனைத்திற்கும் பொருந்துகிறது; அல்லது அந்தச் சட்டத்தின் 85-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின்கீழ் ஒரு தொழிற்சாலையாகக் கருதப்படுகின்ற எந்த இடத்திற்கும் பொருந்துகிறது. மேலும் தோட்டத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த (f) பகுதியில் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள மேலும் தோட்டங்களுக்குப் பொருந்துகிறது; நடிப்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 2 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (6) ஆவது பகுதியில் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளவாறு கடைகள், நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் பொருந்துகிறது. மேலும், 1966 ஆம் ஆண்டு பிற-மாநிலத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 2 (h)-வது பிரிவின்கீழ் பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் கூட இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை அரசு நீட்டித்துள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியமைக்காக 1977 ஆய்வாண்டில் தொழிற்சாலை நிர்வாகங்களுக்கெதிராக 1,027 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 2,057 வழக்குகளில் நிர்வாகங்கள் குற்றமிழைத்துள்ளதாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கின் நேர்வில், நிர்வாகத்தின்பால் குற்றமில்லையென தீர்வாகத்தரப்பு விடுவிக்கப்பட்டது. வேறு இரண்டு வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் ரூ. 54,308 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

இச் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள், இவ்வாண்டு 126,868 முறை நேரிற் சென்று பார்வையிட்டனர்.

1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்தலும், நீக்கலும்) சட்டம்.

1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்தலும், நீக்கலும்) சட்டம் 10—2—1971 ஆம் நாளில் செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் கீழ் 1975 டிசம்பரில் மாதில அரசு விதிகளை இயற்றியது. 31—12—1975 அன்று இவை செயலுக்கு வந்தன. இச்சட்டத்தின்கீழ், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையர் அலுவலகங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர்கள் பதிவு அதிகாரிகளாகவும், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரிகளாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இச்சட்டத்தின் 15 (1)-வது பிரிவின்கீழ், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர்கள், மேல் முறையீட்டு அதிகாரிகளாக நியமிக்கப் பெற்றுள்ளனர். தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள், மலைத் தோட்ட ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகிய பார்வையிடும் அதிகாரிகள் யாவரும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ், ஆய்வாளர்களென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். தவிரவும், மண்டலங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர்களும், தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர்களும், தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்களும், தலைநகரின் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும், தொழிற்சாலைகள் தலைமை ஆய்வாளரும், தொழிற்சாலைகள் துணைத் தலைமை ஆய்வாளரும், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரும் (பார்வையிடல்) இச்சட்டத்தின்கீழ் ஆய்வாளர்களென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளில் இச்சட்டத்தைச் செயற்படுத்துமாறு தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டாத நிறுவனங்களில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். தொழிற்சாலைகள் உட்பட எல்லா வகைப்பட்ட நிறுவனங்களிலும் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டுள்ள ஒப்பந்தக்காரர்கள் தொடர்பாகத் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரிகளாக அறிவிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

இதுவரை ஒப்பந்தக்காரர்கள் மூலமாக 5,715 தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ள 253 மூக்கியத் தொழிலதிபர்கள், சட்டத்தின் 7 (1) பிரிவின்கீழ், பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ளனர். 3,316 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள 79 ஒப்பந்தக் காரர்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இச் சட்டத்தை நிர்வகிப்பதற்கு அரசுக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு தொழிலாளர் நலன்—வேலைவாய்ப்புத் துறை அரசுச் செயலாளர் தலைமையின்கீழ், மாநில ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று இச்சட்டத்தின் 4 ஆவது பிரிவின்கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழுவில் தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகள் நால்வரும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் நால்வரும், சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும், பொதுப்பணித் துறைத் தலைமைப் பொறியாளரும் (பொது) (பின்னர்க் கூறிய இவ்விருவரும் குழுவில் அரசுச் சார்புடைய உறுப்பினர்கள்) இடம் பெற்றுள்ளனர். தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் (இணக்கப்பணி) இக்குழுவின் ஆய்வாளராவார்.

1976 ஆம் ஆண்டு விற்பனை மேம்பாட்டுப் பணியாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம்.

மருந்து தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ள இச்சட்டம் 5—3—1976 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் 8 ஆவது பிரிவின்படி தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் (பார்வையிடல்), தொழிலாளர் நல வட்டாரத் துணை

1977 ஆகஸ்ட் 25]

ஆணையர்கள், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் இச்சட்டத்தின்கீழ் 'ஆய்வாளர்களாக' அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(ii) ஊதியங்கள் குறித்து சட்டம் இயற்றுதல்

1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்தளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.

கீழ்க்காணும் வேலை நியமனங்களுக்காகக் குறைந்தளவு ஊதிய விதங்களை 1976-77 ஆம் ஆண்டில் அரசு வரையறுத்துள்ளது/ திருத்தியமைத்துள்ளது.

1. வேளாண்மையிலும், அதனைச் சார்ந்த துணைப் பணிகளிலும் வேலை.

2. மூக்குப் பொடித் தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

3. மணமூட்டிய சுவைக்கும் புகையிலை தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

4. சாலையமைத்தல், கட்டிடம் கட்டுதல், கல் உடைத்தல், சரளைக்கல் தயாரிப்பு, சாலைகள் பேணுதல் ஆகிய தொழில்களில் வேலை.

5. அரிசி ஆலை, மாவரைக்கும் ஆலை, பருப்புத் தோல் நீக்கும் ஆலை ஆகியவற்றில் வேலை.

6. கற்களை வெட்டியெடுக்கும் சுரங்கங்களில் கற்களை உடைத்தல், சரளைக்கல் ஆகிய தொழில்களில் வேலை.

7. மலைத் தோட்டங்களில் வேலை.

8. ஓட்டல்கள், உணவகங்களில் வேலை.

9. திரைப்பட அரங்குகளில் வேலை.

10. உள்ளாட்சி அதிகார மன்றமொன்றில் வேலை.

வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குக் குறைந்தளவு ஊதியங்கள் தொடர்பாகச் சட்ட விதித் துறைகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு வருவாய்த் துறை ஆய்வாளர்கள், துணைத் தாசில்தார்கள், வட்டத் தாசில்தார்கள், வருவாய்த் துறை அலுவலர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோர்

[1977 ஆகஸ்ட் 25

செயற்படுத்தும் அதிகாரிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளார், அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தளவு ஊதியங்களைக் கொடுக்கத் தவறுகின்ற நில உடைமையாளர்கள்மீது வழக்குத் தொடர்வதற்கு அனுமதி வழங்கக் கோட்ட வருவாய்த் துணை அதிகாரிகளுக்கும் அரசு அதிகாரமளித்துள்ளது.

கீழ்க்காணும் வேலை நிறுவனங்கள் தொடர்பாக அரசு ஏற்கனவே அமைத்த குறைந்தளவு ஊதியங்கள் குறித்த ஆலோசனைக் குழுக்கள் தங்கள் விவாதங்களை முடித்துக்கொண்டு இறுதி அறிக்கைகளை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளன. இந்த வேலை நியமனங்களுக்குக் குறைந்தளவு ஊதிய விதங்களை வரையறுத்தல்/திருத்தியமைத்தல் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது:—

1. தீப்பெட்டித் தொழிலில் வேலைவாய்ப்பு.
2. செங்கல் சூளைகள் தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலைவாய்ப்பு.
3. அரசு மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலைவாய்ப்பு.
4. ஆட்டோ மொபைல் பணிக்களரிகளில் வேலைவாய்ப்பு.

ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட குறைந்த அளவு ஊதியங்கள், ஆலோசனைக் குழுக்கள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை நிர்ணயிப்பது பற்றி அல்லது திருத்தியமைப்பது பற்றி பரிசீலித்து வருகின்றன :—

1. நூல் பதனிடு தொழிலிலும் தோல் தயாரிப்புத் தொழிலிலும் வேலை.
2. அச்சகங்களில் வேலை.
3. பருத்தி விதை நீக்குதல், பட்டை அடித்தல், தொழிலில் வேலை.
4. கழிவுப் பஞ்சுத்தொழிலில் வேலை.
5. உப்பளங்களில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை நிர்ணயம் செய்ய அல்லது திருத்தியமைக்க குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைப்பதற்கான செயற்முறைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன:—

1977 ஆகஸ்ட் 25]

1. எண்ணெய் ஆலை எதிலும் வேலை.
2. கலவை நிலையங்களிலும், துணைகளை (உள்ளன துணைகள் உட்பட) வெளுப்பதிலும் வேலை.
3. கடைகள், வணிக நிறுவனங்களில் வேலை.
4. திரைப்படத் தொழிலில் (உற்பத்தி, வழங்கல், விளம்பரம்) வேலை.
5. செயற்கை வைரம் பட்டை தீட்டுதலில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை நிர்ணயம் செய்ய, அரசுக்கு இயலும் வகையில், 1976-77 ஆம் ஆண்டில், மேற்படி வேலைகள் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவரவட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன :—

1. அங்காடிகள் இருக்குமிடங்கள், சந்தைகள் இவை போன்ற பிற இடங்களில் சரக்குகளை ஏற்றுதல், இறக்குதலில் வேலை.
2. திரைப்படத் தொழிலில் (உற்பத்தி, வழங்கல், விளம்பரம்) வேலை.
3. செயற்கை வைரம் பட்டை தீட்டுதலில் வேலை.
4. தேயிலையை வாங்கி, தேயிலைத்தூள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை (4-8-77 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது).

அங்காடி இருக்குமிடங்கள், சந்தைகள் (விழாக்காலக் கடைகள், அங்காடி இடங்கள்) சரக்கு ஏற்றுதல், இறக்குதல் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் ஓர் அமைப்பாக இல்லாத துறையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் ஆவர். குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்பு, வெளியீடு முறையைப் பின்பற்றி இத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிர்ணயிக்க அரசு கருதுகிறது.

இச்சட்டத்தின்கீழ், இவ்வாண்டில் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், மலைத்தோட்ட ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத்துறை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் 8,963 தடவை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.

சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றை மீறியதற்காக வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. இந்த வகையில், 106 வழக்குகள் இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றத்தின் முன்பு விசாரணையில் இருந்தன. ஆய்வு ஆண்டில் 383 வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் 223 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. எஞ்சிய 266 வழக்குகள் இவ்வாண்டின் முடிவில் விசாரணையில் இருந்தன. 11,985 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கோரி, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தில் 20 ஆவது பிரிவின்கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 3 மனுக்களைத் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களின் தலைமை அதிகாரிகள் விசாரித்துத் தீர்ப்பளித்தனர்.

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம், 1936.

தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகமும், பிற தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர் அலுவலகமும் இச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றை மீறியதற்காக 744 நேர்வுகளில் தொழில் அதிபர்கள் மீது வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வழக்குகளில் 565 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 21,370 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

ஊதியங்கள் கொடுப்பது குறித்த 275 கோரிக்கைகள் 1976-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்தன. தொழிலாளர் இழப்பீடு குறித்து ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிக்கும் அதிகாரிகளான கூடுதல் ஆணையாளர்கள் முன்பு 579 உரிமைக் கோரிக்கைகள் இவ்வாண்டுத் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. (1975 ஆம் ஆண்டில் 424 கோரிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தன). இவற்றில், இவ்வாண்டு 446 கோரிக்கைகள் குறித்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. ஆண்டிறுதியில் 408 கோரிக்கைகள் விசாரணையில் இருந்தன.

இச்சட்டத்திற்குட்பட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்த ஆய்வாளர்கள் 29,271 தடவை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.

இரயில் நிலையங்கள், விமானத் தளங்கள், சுரங்கங்கள் ஆகிய இடங்களில் தொழிலதிபர் ஒருவர் அமைத்துள்ள சிற்றுண்டி விடுதியைப் பொறுத்தவரை, ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் 11 ஆவது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பெற்ற அறிவிப்புகளில் குறிப்பிட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு தொழிலாளர் ஊதியத்திலிருந்து தொகை பிடித்துக் கொள்ளுவதற்கு அனுமதியளிக்கும் அதிகாரியாக மத்தியத் தொழிலாளர் நலத் தலைமை ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

மேற்சொன்ன சட்டத்தின் செயல்நோக்கத்திற்காக, (2) பத்தியில் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்வகைத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மத்திய அரசைச் சேர்ந்த கீழ்க்காணும் அதிகாரிகளை ஆய்வாளர்களாக தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது. மேற்சொன்ன ஆய்வாளர்கள் இந்த தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்துத் தங்கள் பணியைச் செய்து வர வேண்டும் :—

அதிகாரிகள்	தொழில் நிறுவனங்களின் வகை.
1. (மத்திய) சரக தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் சென்னை.	சென்னை துறை முகத்தில் உள்ள (கப்பல்) துறை, தோணித்துறை.
2. (மத்திய) உதவி தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், தலைமையிடம் சென்னை.	டிட்டோ
3. (மத்திய) தொழிலாளர் நல சட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் அதிகாரி, தலைமையிடம் சென்னை.	டிட்டோ

ஒரு திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம், (1976 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் திருத்தச் சட்டம்) இச்சட்டத்தின்கீழ் வருவதற்கான தொழிலாளர்களின் ஊதிய வரம்பு ரூபாய் 400-லிருந்து ரூபாய் 1,000 மாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

1976 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டம்.

இச்சட்டம், ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் ஒரே வீதத்தில் சம்பளம் வழங்குவதற்கும் வேலைவாய்ப்பில், பால் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டப்படுவதைத் தடுக்கவும் வகை செய்கிறது. இச்சட்டம், இதுவரையில் மலைத் தோட்டத் தொழில் உட்பட 26 தொழில்களுக்கு விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

ஆகவு, இச்சட்டத்தின் 3 ஆவது பிரிவின்கீழ் ஆய்வாளர்களையும் மேற்படி சட்டத்தின் 7 ஆவது பிரிவின் கீழ் அதிகார மன்றங்களையும் நியமித்துள்ளது.

மலைத் தோட்டத் தொழில் தொடர்பான ஒரே ஒரு தகராறு தவிர, இம்மாநிலத்தில் இச்சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது தொடர்பான புகார் எதுவும் வரவில்லை. இத்தகராறு தொடர்பாக, சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திய பின்னர் 27-10-1976 அன்று தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் அதனைத் தீர்த்து வைத்தார்.

(iii) தொழில் தகராறுகள் சட்டங்கள்.

1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

இவ்வாண்டில் எழுந்த தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும் அவை தீர்த்துவைக்கப்பட்ட விவரங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

		1975	1976
(a)	வரப்பெற்ற புகார்கள், தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	6,971	7,090
(b)	புலனுய்வு செய்யப்பட்ட புகார்கள், தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	6,436	7,025
(c)	இணக்க முறையில் தீர்க்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,044	1,608
(d)	தீர்வுக்கு விடப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	390	448
(e)	நடுவர் தீர்வுக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	29	24

மேற்சொன்ன (c) (d) (e) பிரிவுகளின் கீழ் வராதவை தனிப்பட்ட இணக்க முறையில் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு உரியவாறு முறையான ஆலோசனை வழங்கி தீர்த்து வைக்கப்பட்டவையாகும். அல்லது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதோ அல்லது நடுவர் தீர்வுக்கு விடவேண்டியதோ அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டவையாகும்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

வேலைநிறுத்தங்கள்:

இவ்வாண்டிலும் முற்றிய ஆண்டிலும் நடைபெற்ற வேலைநிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் ஒப்பீட்டு விவரங்கள் வருமாறு:—

	1975	1976
(a) கதவடைப்புகள் உட்பட நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை:	244	207
(b) இழந்த உழைப்பு நாட்கள்	16,86,246	10,09,507

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகளின் தொழில் வாரியான விவரங்கள் வருமாறு:—

தொடர் எண் மற்றும்.	தொழில்	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழந்த உழைப்பு நாட்கள்.
(1)		(2)	(3)	(4)
1975—				
1.	நூல் ஆலைகள்	102	66,904	8,52,79
2.	பொறியியல்	58	6,860	2,00,53
3.	தோல் பதனிட்டு ஆலைகள்	3	237	1,93
4.	புகையிலை, பீடி தொழில்	4	637	11,86
5.	மலைத் தோட்டத் தொழில்கள்	6	3,691	13,21
6.	ஏனையவை	71	92,716	6,06,41
	மொத்தம்	244	1,71,045	16,86,24
1976—				
1.	நூல் ஆலைகள்	97	56,172	5,89,6
2.	பொறியியல்	36	8,750	1,87,54
3.	தோல் பதனிட்டு ஆலைகள்	1	990	2,2
4.	புகையிலை, பீடித் தொழில்	6	1,076	14,0
5.	மலைத்தோட்ட தொழில்கள்	2	4,000	12,5
6.	ஏனையவை	65	9,771	1,94
	மொத்தம்	207	80,759	10,00

[1977 ஆகஸ்ட் 25

1976 ஆம் ஆண்டில் வேலைநிறுத்தங்கள்/கதவடைப்புகள் குறித்து தீர்வுகாணப்பட்ட வழிமுறைகள் வருமாறு:—

(a)	நேரடிப் பச்சை வார்த்தை	15
(b)	தாமாக முன்வந்து வேலை தொடங்கப்பெற்றவை	31
(c)	தொழிலாளர் நல அரசு அதிகாரிகள் தீர்த்து வைத்தவை.	148
(d)	காலவரையற்றவை	..
(e)	முடியவை	2
(f)	ஆண்டின் இறுதியில் பேச்சு வார்த்தை முன்னேற்றத்தில் இருந்தவை. ..	11
	மொத்தம் ..	207

1976 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் (திருத்தச்) சட்டம்:

இச்சட்டம் 5—3—1976 அன்றிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இச் சட்டத்தின்படி, சராசரியாக 300 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்ற நிறுவனங்களின் தொழில் அதிபர்கள், ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கோ தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்வதற்கோ நிறுவனங்களை மூடுவதற்கோ முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். மாநில அரசு, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிகள் இயற்றி, (அ) ஆட்குறைப்பு செய்ய (ஆ) வேலைநீக்கம் செய்ய மற்றும் (இ) நிறுவனத்தை மூடுவதற்கு முன் கீழ்க்கண்ட அதிகாரிகளிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் அறிவித்துள்ளது:—

(1) 25 M பிரிவின்கீழ் ஆட்குறைப்பு செய்ய அனுமதிபெறுவதற்கான விண்ணப்பம் 61-B விதியின்கீழ் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நலத்துறை இணை ஆணையாளருக்குச் செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(2) 1976 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் (திருத்தச்) சட்டத்தின் 25-A பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்வதற்கு அனுமதி பெறுவதற்கான விண்ணப்பம், 61-A பிரிவின்கீழ் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளருக்கு செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1877. ஆகஸ்ட் 25]

(3) நிறுவனத்தை மூடுவதற்கு அனுமதி வேண்டும் விண்ணப்பம், 61-B பிரிவின்கீழ் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள மாநில அரசுக்கு செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வரப் பெற்று முடிவு எடுக்கப்பட்ட, மற்றும் முடிவெடுக்கப் படாமல் உள்ள விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு:—

	ஆட்குறைப்பு.	வேலை நீக்கம்.	நிறுவனத்தை மூடுதல்.
(a) வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை	82	5	2
(b) முடிவு எடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை	23	3	2
(c) இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படாமல் உள்ள விண்ணப்பங்கள்	1	..	..
(d) குறைபாடுள்ளவை எனத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டவை	58	2	..

தொழில் உறவுகள் அடங்கல் சட்டம் குறித்த குழு:

தொழில் உறவுகள் அடங்கல் சட்டம் குறித்து பரிவுரைகள் செய்யவும் குழு ஒன்று அமைக்கவும் இந்திய தொழிலாளர் மத்திய தொழிலாளர் நலம் மற்றும் நாடாளுமன்ற விவகார அமைச்சரின் தலைமையின் கீழ் 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முத்தரப்பு குழு ஒன்றை இந்திய அரசு அமைத்துள்ளது. இவ் வரசுக்கு அக்குழுவில் பிரதித்துவம் அளிக்கப்பட்டு தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் ஓர் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். தற்போது, தொழில் தகராறுகள் சட்டம், தொழிற்சங்க சட்டம் மற்றும் தொழிற்சாலை வேலைவாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற தொழில்கள் குறித்த தொழில் உறவுகள் பற்றிய அடங்கல் சட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட வேண்டியது நீண்ட நாட்களாகவே நிறைவேறாமல் உள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் அடுத்த குளிர்காலக் கூட்டத் தொடரில் இச்சட்டம் கொண்டுவரப் படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இணக்கத் தீர்வு அமைப்பை வலுப்படுத்துதல்:

தொழில் தகராறுகளுக்கும், தொழிலாளர்கள் இழப்பீட்டுத் தொகைச் சட்டம் மற்றும் ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின்கீழ் வரும் வழக்குகளுக்கும் விரைவான தீர்வு காண குறிப்பாக அம்பத்தூர், திருவொற்றியூர் பகுதிகளில், அரசு, தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் ஒருவரைக் கொண்ட புதிய பகுதி ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த அதிகாரி சென்னையில் இருப்பார்.

1976 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சில முக்கியமான தீர்வுகள்:

வீலட் ஆப்டிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், இண்டி:—சில தொழிலாளர்கள் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து இந்த நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 16--6--1975-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து, நிர்வாகத்தினர் 24—6—1975-லிருந்து கதவடைப்பு செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர் நல அதிகாரி-IV-ம், சென்னை, தொழிலாளர் நல (இணக்கத் தீர்வு) உதவி ஆணையாளரும் இத் தகராறை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைக்கப் பல்வேறு தேதிகளில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். எவ்விதத் தீர்வும் காணமுடியாமல் போகவே, சென்னை தொழிலாளர் நல அதிகாரி IV தன்னுடைய சமரச முறிவு அறிக்கையை அரசுக்குத் தெரிவித்தார். வேலை நிறுத்தம் அல்லது கதவடைப்பை நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பி, அரசு, 1975 அக்டோபரில் உத்தரவுகள் பிறப்பித்தது. வேலை நிறுத்தம் அல்லது கதவடைப்பு தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்குத் தடை விதித்து அரசு 1975 அக்டோபரில் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தது. இந்த உத்தரவினை ஒட்டி, நிர்வாகத்தினர் 23--10—1975 அன்று கதவடைப்பை நீக்கினர். தொழிலாளர்கள் தங்களது வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 28—10—1975 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர். அன்றே, காவலர் மீது வன்முறைத் தாக்குதல் சாட்டுக் கூறி, நிர்வாகத்தினர், 31—12—1975-லிருந்து அந்த நிறுவனத்தை மூடுவதற்காக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 25 FFA பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு ஒன்று கொடுத்தனர். சென்னை தொழிலாளர் நல அதிகாரி IV-ன் முன்னிலையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அவர் தனது இணக்கத் தீர்வு அறிக்கையை அனுப்பி வைத்தார். தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் (இணக்கத் தீர்வு) தகராறில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருடன் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளின் பின்

வரை, அத்தகராறு குறித்து, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன் பிரிவின் ஒப்பி இந்த நிறுவனம் 3—5—76 முதல் மீண்டும் திறக்கப் பட்டது.

நாண்கோ இரப்பர் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட், கோயம் புத்தூர்.—192 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் மேற்படி நிறுவனம், நிதிநிலை நெருக்கடி காரணமாக 1—7—1975 முதல் மூடப்பட்டது.

சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே, 19—4—1976 அன்று கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட ஒரு தீர்வின் மூலம், தொழிற்சாலையில் மீண்டும் வேலையைத் தொடங்குவதற்கான வரை முறைகள் நிபந்தனைகளின் பேரில் நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்களுடன் ஓர் உடன்பாடு செய்து கொண்டனர்.

இந்த நிறுவனத்திற்குப் பண உதவி செய்ய ஒப்புக் கொண்டுள்ள இந்தியன் வங்கி, அதன் நலன் பாதுகாக்கப்படும் வகையில், அரசு அதிகாரி ஒருவர் தொழிற்சாலையின் நிர்வாக இயக்குநராக நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்பியது. நிர்வாகத்தினர் இதற்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளனர்.

தொழில்-வணிகத்துறையின் உதவி இயக்குநரை இத் தொழிற் சாலைக்கு நிர்வாக அதிகாரியாக நியமித்து அரசு, 1977 ஏப்ரலில் உத்தரவுகள் பிறப்பித்தது.

இத்தொழிற்சாலையை விரைவாக மீண்டும் திறப்பதற்காக, அண்மையில் 24—6—1977 அன்று கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரின் முன்னிலையில் இச்சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் ஒரு தீர்வு காணப்பட்டது. இதன்படி, நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளர்களும் சில நிபந்தனைகளுக்கு ஒப்புக் கொண்டனர். இத்தொழிற்சாலை விரைவில் மீண்டும் திறக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சென்னை ரப்பர் தொழிற்சாலை, திருவொற்றியூர், சென்னை-19—சென்னை-19, சென்னை ரப்பர் தொழிற்சாலைக்குள் சில வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றதை அடுத்து அத் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர், 25—10—1975 அன்று கதவடைப்பு செய்தனர். இச் சம்பவங்கள் தொடர்பாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட 140 தொழிலா

தவணைகளில் திருப்பி வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை வழங்கினர். அவரது ஆலோசனையின் அடிப்படையில் இத்தகராறு தீர்க்கப்பட்டது.

ஹாக் பிரிட்ஜ், ஹி விட்டிக் அண்டு ஈசன் லிமிடெட், சென்னை—சிறு வழங்கல் மின் மாற்றிகளுக்கான (small distribution transformers) கேட்பு ஆணைகள் போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தால் நிர்வாகத்தினர், சுமார் 80 தொழிலாளர் பணி புரிந்து வந்த தொழிற்சாலை எண் 2-ஐ, 20—3—1976 லிருந்து தற்காலிகமாக மூடி விட்டனர். இருந்தபோதிலும், அவர்கள் 31—10—1976 வரையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியங்கள் வழங்கி வந்தனர். நிலைமை சீரடையாத் காரணத்தால், நிர்வாகத்தினர், 30—11—1976 லிருந்து தொழிற்சாலை எண் 2-ஐ முடிவிடத் தாங்கள் முடிவு செய்திருப்பதாக அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டனர். அதன்படி, 2 ஆம் எண் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. 2 ஆம் எண் தொழிற்சாலையின் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளரைப் பொதுவான காரணமாகக் காட்டி, 1 ஆம் எண் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த சுமார் 220 தொழிலாளர்கள் 13—12—1976 லிருந்து மீண்டும் வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் (இணைக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி உடன்பாடு எதுவும் எற்படச் சாத்தியமில்லாததால் இணைக்க அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பினர். இரண்டாம் எண் தொழிற்சாலையை வேலைநிறுத்தம் காரணமாக எழுந்துள்ள பிரச்சினை குறித்து சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுமாறு குறிப்பிட்டு அரசு, ஆணைகள் பிறப்பித்தது. ஆயினும், உடன்பாடு எற்படுவதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்குவதற்காகத் தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. பேச்சு வார்த்தைகளின் போது, தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர், தொழிலாளர்கள் பணியை மீண்டும் மேற்கொள்வதற்கு இயலும் பொருட்டு, முன் பணங்கள் வழங்குவதற்குக் கருத்து தெரிவித்தார். மேற்சொன்ன கருத்துரைக்குக் கட்டுப்பட்டுப் பணிக்குச் செல்லத் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்த சில தொழிலாளர்கள் பணிபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டனர். மேலும் அவர்களுக்கு, தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் தெரிவித்துள்ளவாறு முன்பணமும் வழங்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் தொழிற் சங்கம் 25—5—1977

நாளிட்ட தமது கடிதத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டதாகத் தெரிவித்தது. 1 ஆம் எண் தொழிற்சாலை தற்போது வழக்கம் போல் செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்திய போர்ஜ் அண்டு டூாப் ஸ்டாம்பிங்ஸ் லிமிடெட், சென்னை-58—தொழிலாளர்கள் உற்பத்தியில் மந்த நிலையைக் காட்டினர் என்று குற்றஞ்சாட்டி சுமார் 580 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள சென்னை, இந்திய போர்ஜ் அண்டு டூாப் ஸ்டாம்பிங்ஸ் லிமிடெட் நிர்வாகத்தினர் 26—4—1976-லிருந்து தொழிற்சாலையைக் கதவடைப்பு செய்ததாக அறிவித்தனர். தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக உடன்பாடு ஒன்று எற்பட்டு 3—6—1976-லிருந்து மீண்டும் பணிபுரியத் தொழிலாளர்கள் சென்றனர். நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்கள் வன்முறைச் செயலில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும், ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதாகவும் குற்றங்கூறி, 7—8—1976-லிருந்து மீண்டும் கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள் உடன்பாடு எதிலும் முடியவில்லை. தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளரது இணக்க அறிக்கையின் பேரில், அரசு, தகராறுகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட்டது. மேலும் தொடர்ந்து கதவடைப்புச் செய்யக் கூடாதென்றும் குறிப்பிட்டது. நிர்வாகத்தினர் 27—1—1977 அன்று கதவடைப்பை ரத்து செய்தனர். ஆனால், தொழிலாளர்கள் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டது. அதன் விளைவாக, 2—2—1977-லிருந்து தொழிலாளர் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பினர். பின்னர் தகராறு குறித்த பிரச்சினைகள் பற்றி இருதரப்பினருக்குமிடையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு முடிவு காணப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில், வழக்கம்போல் பணி நடந்து வருகிறது.

சிவானந்தா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்—சிவானந்தா மில்ஸ் லிமிடெட்டில் சுமார் 759 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். நூல் சிக்கெடுக்கும் துறையில் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாக உலோக இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவது குறித்த பிரச்சினை காரணமாக 26—7—1976 லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதன் விளைவாக,

[1977 ஆகஸ்ட் 27

நிர்வாகத்தினர் 11—8—1976-லிருந்து கதவடைப்பை அறிவித்தனர். கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவால் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டு 25—8—1976 அன்று பணி மீண்டும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கத்திரி மில்ஸ் (கோயம்புத்தூர்) லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்—நூல் சுற்றும் துறையில் எஸ்பினல் நூல் சுற்றும் கருவிகளுக்குப் பதிலாக விசையினல் இயங்கும் நூல் சுற்றும் கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் பிரச்சினை குறித்து சுமார் 615 தொழிலாளர்கள் 28—7—1976 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரது தலையீட்டின் பேரில், தகராறு தீர்க்கப்பட்டு 3—8—1976 அன்று பணி மீண்டும் நடைபெற்றது.

கையினல் நூல் சுற்றும் கருவிகளை இயக்குவது, முடிச்சு நீக்கிகளைப் (knotters) பயன்படுத்துவது தொடர்பான 3—8—1976 நாளிட்ட உடன்பாட்டைச் செயற்படுத்துவதில் தொழிலாளர்கள் 3—9—1976 அன்று மீண்டும் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தமிழ் நாடு தொழில் ஆய்வு நிறுவனத்தின் இயக்குநர் பொறுப்பில் உள்ள தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக தகராறு முடிவு காணப்பட்டு 24—12—1976 அன்று தொழிலாளர்கள் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பினர்.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், சென்னை—(i) தொழிற் சங்கம் 19—10—1976 நாளிட்ட தமது வேலை நிறுத்த அறிவிப்பில், ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகள் பிடிப்பதைத் தள்ளிவிடுதல், பணி இறுதிப் பயன்கள், ஈட்டுப்படி, வருகைநாள் ஊதியக் கொடை முதலியவை போன்ற சில கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருந்தது. தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் மேற்சொன்ன தகராறு குறித்து பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளருக்குமிடையில் தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் 1—9—1977 அன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

(ii) தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் நிலுவைப்புத் தொகைகளைத் தள்ளி விடுதல், பேணுதல்படி முதலியவை குறித்து, நிர்வாகத்தினருக்கும் பணியாளருக்கும் (நிர்வாகப் பணி-

யாளர்) இடையில் 17—3—1977 அன்று தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

மலைத் தோட்டங்கள்.—(i) சம ஊதியச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தல், ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தல், அதிக உற்பத்திக்காக ஊக்கத்தொகை அளித்தல், 1976, 1977, 1978 ஆகிய மூன்றாண்டுகளுக்குத் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கான ஊக்கத் தொகை விதங்களுக்குத் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கான ஊக்கத் தொகை விதம் ஆகியவை குறித்த பிரச்சினை பற்றி சென்னை, தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் முன்னர் 27—10—1976 அன்று 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

அந்த உடன்பாட்டின்படி, சென்னை தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் விசாரணை செய்து 24—6—1977 அன்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளார்.

( ) மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் 2—9—1975 ஆம் நாளிட்ட உடன்பாட்டின் நிபந்தனைகளின்படி தொழிலாளர்களுக்கு 1975 ஆம் ஆண்டுக்கு ஊதியக் கொடை வழங்க வேண்டுமென்று கோரினர். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இணக்கப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினர். அப்பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னர் 25—2—1977 அன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

(ii) மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள், ஊதியங்களை மாற்றியமைத்தல், தொழிலாளர்களைப் பதிவு செய்தல் முதலியவற்றிற்காக தொழிற்சங்கம் மூலம் கோரிக்கைகளை எழுப்பினர். அவர்கள் 20—5—1977-லிருந்து வேலைநிறுத்தம் செய்யப்போவதாகத் தெரிவித்து, அவர்களது கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக 4—4—1977, 8—4—1977, 20—4—1977, 27—4—1977, 4—5—1977 நாளிட்ட வேலைநிறுத்த அறிவிப்புகளை கொடுத்தனர். சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தினர். 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) பிரிவின்கீழ் 18—5—1977 அன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

சவுத் இந்திய விஸ்கோஸ் லிமிடெட், சிறுமுகை—சுமார் 1,600 தொழிலாளர்கள் காகிதக் கூழ் தொழிற்சாலையில் புதிய 'டைஜஸ்டர்' இயந்திரத்தின் (Digester Machine) பணிச்சுமை சம்பந்தமாக 28—12—1976 லிருந்து வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் முன்னர் நடந்த இணக்கப்பேச்சு வார்த்தைகள் சுமுகமாக முடியவில்லை. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். இறுதியாக 16—2—1977 அன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 21—2—1977 அன்று தொழிலாளர் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பினர். பின்னர், முடிவெடுக்கப்படாமலுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து, கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர் முன்னர் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டு 22—5—1977, 23—5—1977 ஆகிய நாட்களில் உடன்பாடுகள் ஏற்பட்டன.

பாண்டியன் சாலைப் போக்குவரத்துக் கழகம், மதுரை—சுமூல் அடிப்படையிலான நாட்படி, பேனுதல் படி வழங்குதல் முதலியவை குறித்து மதுரை, பாண்டியன் சாலைப் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையில் 21—2—1977 அன்று தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னர் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

டி.யு.சி.எஸ். லிமிடெட், சென்னை—தொழிலாளர் நல அமைச்சர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாக, சென்னை, டி.யு.சி.எஸ். லிமிடெட் நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையில் 2—7—1977 அன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது. உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் காரணமாக, சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள் 1—7—1977-லிருந்து வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 3—7—1977-லிருந்து பணிக்கு மீண்டும் திரும்பினர்.

எஸ். ஆர். பி. டேல்ஸ் லிமிடெட், இராணிப்பேட்டை & சென்னை—இராணிப்பேட்டை & சென்னை எஸ். ஆர். பி. டேல்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தில் எழுந்த தகராறு காரணமாக சுமார் 5 திங்களாகத் [illegible] இருந்து வந்த வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டு, [illegible]ந்த பணி மீண்டும் நடைபெற்றது. அமைச்சரின் [illegible] பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பணியிலிருந்து

1977 ஆகஸ்ட் 25]

விடுவிக்கப்பட்ட அல்லது தற்காலிகமாகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 38 பேரையும் நிர்வாகத்தினர் பணிக்கு மீண்டும் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

நெசவாலைத் தொழிலாளர்கள் மேற்கொண்ட போராட்டம்—நெசவாலைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வேலைநிறுத்தம், பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள், பண்டிகை முன் பணப் பிடித்தம், பண்டிகைப் படி வழங்குவது, மூடப்பட்ட நெசவாலைகளை மீண்டும் திறப்பது, கூடுதல் ஊதியச் (கட்டாய வைப்பீடு)த் திட்டத்தின்கீழ் பிடித்தத் தொகைகளை மீண்டும் வழங்குவது, பணி முடக்கம் ஏற்படும்போது தொழிலாளர்களைத் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்தல் முதலிய கோரிக்கைகள் தொடர்பாக 19—1—1977-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகும் தமது கருத்தை அறிவித்து 1977, ஜனவரித் திங்களில் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பைக் கொடுத்தன. கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரும் தலையிட்ட தனால் தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை 1—2—1977-க்கு தள்ளிப்போட ஒப்புக் கொண்டது. தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளரும், தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும் மேற் கொண்டும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். தொழிலாளர்கள் எழுப்பிய பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்து எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டு அரசு பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்றையும் வெளியிட்டது. இவற்றிற்கிணங்க, தொழிற் சங்கங்கள் 1—2—1977-லிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டன.

நெசவாலைத் தொழிலில் நெருக்கடி—வணிகம், திரி இடர்பாடுகள், துணி இருப்பு தேங்கியிருத்தல் முதலியவற்றில் காணப்பட்ட மந்தநிலை காரணமாக 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நெசவாலைத் தொழில் நெருக்கடி நிலையை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை வந்துள்ளது. நெசவாலை நிர்வாகத்தினர் இம்மந்த நிலை காரணமாகத் தொழிலாளர்களைப் பெருமளவில் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்ததாகப் புகார்கள் வந்துள்ளன. தொழிலாளர் நல—வேலைவாய்ப்புத் துறைச் செயலாளர், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோர், தென்னிந்திய ஆலை உரிமையாளர் சங்கம், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுடனும், நெசவாலைகளுக்கு நிதியுதவி

செய்துள்ள வங்கிகளின் அதிகாரிகளுடனும் 1976, ஏப்ரல் திங்களில் இதுகுறித்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். அதன் விளைவாக நெசவாலைகள் செயல்படுவது குறித்து ஆய்வு செய்யவும், மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் மீண்டும் தொடங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளுக்குப் பரிவுரை செய்யவும் 1976, ஜூலைத் திங்களில் அரசு மாநில அளவில் குழு ஒன்றை அமைத்தது. இந்திய அரசும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஆலைகளின் நிலைமை குறித்து மதிப்பீடவும், ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதியுதவியை எந்த அளவுக்கு அவை பயன்படுத்த இயலும் என்பது குறித்து கருதிப்பார்க்கவும் இது போன்றதொரு குழுவை அமைத்தது. மாநில அளவிலான குழுவின் இடைக்காலப் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில்,

(a) சவீந்தரா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்,

(b) லோட்டஸ் மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்,

(c) ஸ்ரீசக்தி மில்ஸ் லிமிடெட், பொள்ளாச்சி,

) பவானி மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நல—தொழில் துறைகள் எடுத்துள்ள முயற்சிகளின் விளைவால், 1976-ல் மூடப்பட்டிருந்த கீழ்க்காணும் ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன :—

தொடர் எண்ணும் ஆலையின் பெயரும்.	மூடப்பட்ட நாள்.	மீண்டும் திறக்கப்பட்ட நாள்.
1. ஜனார்தனா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	12—1—76 16—1—77	3—10—76 14—2—77
2. காவேரி ஸ்பின்னிங் வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட், கருவேரி நகர் ..	1—12—75	5—3—77
3 ரவீந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட் கோயம்புத்தூர்	1—2—76	2—2—77
4. மது ஸ்பின்னிங் வீவிங் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்	7—2—75	17—2—77

1977 ஆகஸ்ட் 25]

தொடர் எண்ணும், ஆலையின் பெயரும்.	மூடப்பட்ட நாள்.	மீண்டும் திறக்கப் பட்ட நாள்.
5 ஸ்ரீ சக்தி டெக்ஸ்டைல்ஸ் லிமிடெட், பொள்ளாச்சி	12—7—76	3—6—76
6 வசந்தா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	12—7—76	20—8—76
7 நாகம்மாள் மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	23—11—76	2—3—77
8 பவானி மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	27—1—77	10—2—77
9 தி கமலா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்	28—12—76	27—3—77
10 பி அண்டு சி மில்ஸ் சென்னை ..	25—11—76	20—2—77

பக்கிங்காம் அண்டு கர்னாட்டிக் மில்ஸ்—பி & சி மில்லில், பெருமழையாலும் வெள்ளத்தாலும் இயந்திரங்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதத்தின் காரணமாக 25—11—1976-லிருந்து பணி மூடக்கம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக 25—11—1976-லிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்தனர். 27—11—1976-லிருந்து துப்புரவுப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காகச் சுமார் 2,000 தொழிலாளர்களை பணிக்கமர்த்த நிர்வாகத்தினர் தொடங்கினர். துப்புரவுப் பணிகளிலும், இயந்திரங்களை மீண்டும், நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் பணியிலும் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களும், வேலையில்லாமல் இருந்த காலத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்குமாறும், ஆலையை விரைவில் மீண்டும் திறக்குமாறும் கோரி 24—1—1977-லிருந்து ஆலையை விட்டுச் சென்றனர். அதன் விளைவாக, ஆலை செயல்படாமல் அப்படியே நின்றுவிட்டது. தொழிலாளர்கள் தங்களது ஈட்டிய ஊதியத்தை 13—12—1976 அன்று பெற்றனர். 1977, பிப்ரவரி திங்களில் அவர்களுக்கு, பின்னர் சரிக்கட்டப்படும் அடிப்படையில் முன் பணமும் வழங்கப்பட்டது. இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி, இந்திய ஸ்டேட் வங்கி ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்தப் பட்ட பேச்சு வார்த்தைகளை அடுத்தும், மாநில அரசும் இந்திய அரசும் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளை யொட்டியும், 20—2—1977 அன்று ஆலை திறக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி 20—2—1977 அன்று ஆலை மீண்டும் திறக்கப்பட்டு

தொழிலாளர்கள் படிப்படியாக வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டனர். 16—3—1977 அன்று வழக்கமான நிலையை மீண்டும் எட்டியது. 25—11—1976-க்கும் 10-3-1977-க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தொழிலாளர்களது கோரிக் கையை முடிவு செய்கையில், அடிப்படைச் சம்பளம், அகவிலைப் படி ஆகியவற்றில் பாதிக்குச் சமமான தொகையை வழங்கு வதற்கும் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னர் 14—6—1977 அன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

மூடப்பட்ட ஆலைகளின் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை.

(i) அம்பத்தூர், இந்தியா மீட்டர்ஸ் லிமிடெட்டின் தொழி லாளர்களுக்கு 1976, ஜனவரியில் பொங்கல் சமயத்தில் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒவ்வொரு வருக்கும் ரூ. 50 நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்பட்டது.

(ii) மது ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், ரவீந்திரா மில்ஸ், லோட்டஸ் மில்ஸ், சக்தி டெக்ஸ்டைல்ஸ், பத்மா மில்ஸ், காவேரி ஸ்பின்னிங் வீவிங் மில்ஸ், ஜனார்தனு மில்ஸ், சோமசுந்தரம் சூப்பர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் ஆகிய 8 நெசவாலைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 1976, தீபாவளி பண்டிகையை முன்னிட்டு ரூ. 100 நிவாரணத் தொகை வழங்கப்பட்டது.

) சோமசுந்தரம் சூப்பர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், லோட்டஸ் மில்ஸ், பத்மா மில்ஸ் ஆகியவற்றின் தொழிலாளர்களுக்கும் 1977 ஜூன் திங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 200 நிவாரணத் தொகையாக வழங்கப்பட்டது.

மூடப்பட்ட துணை ஆலைகள் :

மூடப்பட்ட துணை ஆலைகளின் பிரச்சினையைப் பரிசீலிப்பதற்கு முதலமைச்சரும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் முன்வரிமை அளித்துள்ளனர். கோயம்புத்தூர் வட்டாரத் துணி ஆலைகளின் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடன் 6—7—1977 அன்று பயனுள்ள வகையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியுள்ளனர். தொழிலாளர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

துணித் தொழில் சீரமைப்பு :

1976 ஆம் ஆண்டில் துணி ஆலைகள் சீரமைப்பு தொடர்பான 58 தகராறுகள் இத்துறையின் உதவியுடனும் 48 தகராறுகள் நேரடி பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாகவும் தீர்த்து வைக்கப் பட்டன.

நடுவர் தீர்ப்பு :

தகராறுகளில், குறிப்பாக, பணியிலிருந்து விலக்கப்படுதல் பணி நீக்கம் செய்யப்படுதல், ஆட்குறைப்பு, அது போன்ற பிரச்சினைகளில் சம்பிரதாயமற்ற நடுவர் தீர்ப்பு முறைக்கு இணங்கிப் போகுமாறு தகராறு சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டில் 24 தகராறுகள் சம்பிரதாயமற்ற முறையில் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது.

ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர் தலைமையில், சுயேட்சையான உறுப்பினர்கள் இருவர், தொழிலதிபர்கள் தரப்பைச் சேர்ந்த ஐவர், தொழிலாளர்கள் தரப்பை சேர்ந்த ஐவர் ஆகியோரைக் கொண்டு, தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்குத் தன்னிச்சையான நடுவர் தீர்ப்பு முறையைப் பிரபலப்படுத்து வதற்கு நடுவர் தீர்ப்பு வளர்ச்சிக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத் துள்ளது. தொழிலாளர் நல தனித்துணை ஆணையாளர் இக்குழுவின் செயலாளர் ஆவார். இக்குழு இதுவரை மூன்று முறை சந்தித்திருக்கிறது.

தீர்ப்பு மன்றம் :

1975, 1976 ஆகிய ஆண்டுகளில், சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், சென்னை, துணை தொழிலாளர் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட தகராறுகள்,

அவை தீர்ப்பளித்த தகராறுகள் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

	தொழில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்பளிக்கப் பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	
	1975	1976	1975	1976
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை.	87	65	36	40
தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள்.	364	383	390	478

மேற்சொன்னவற்றுடன், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தைச் சேர்ந்த 33-C (2) பிரிவின் கீழ், 1976 ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் தாக்கல் செய்திருந்த 2,122 மனுக்கள் மீது தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பளித்துள்ளன.

தொழில்களை, பொதுமக்கள் உபயோகப் பணிகளாக அறிவித்தல்:

இதற்கு முன்னர், பொதுமக்கள் உபயோகப் பணிகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த கீழ்க்காணும் தொழில்கள், நடப்பாண்டிலும் தொடர்ந்து அவ்வாறே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. சிறு துறைமுகப் பணிகள் அனைத்தும்.
2. இரும்பு—உருக்கு.
3. மருத்துவ மனைகளிலும் மருந்தகங்களிலும் ஆற்றப்படும் பணி.
4. தீ அணைப்புப் பணிகள்.
5. பருப்பு ஆலைகளும் உணவுப் பொருளாகப் பயன்படும் மாவு தயாரிப்பு ஆலைகளும்.
6. அரிசி ஆலைகளும், சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகளும்.
7. பாலும், பால் பொருட்களும்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

8. தோல், ஆக்ஸிஜன், அலீடைலின் தொழில்கள்.
9. பிஸ்கட், சொட்டிப் பொருள்கள் தயாரிப்பு.
10. பெட்ரோலியப் பொருள்கள் உற்பத்தி, விற்பனை விநியோகம்.
11. உரத் தயாரிப்புத் தொழில்.
12. சிமிட்டி தயாரிப்புத் தொழில்.
13. பருத்தித் துணி தயாரிப்பு.
14. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழில்.
15. சர்க்கரை உற்பத்தி.
16. ரேயான், நைலான், ஏனைய செயற்கை நூலினழைகள் தயாரிப்பு.
17. கனரக இரசாயனப் பொருள் உற்பத்தி.
18. அலுமினியம் உற்பத்தி.
19. நீராவி உற்பத்திச் சாதனம், உயர் அழுத்தக் கொதி கலன்கள், கட்டுமானக் கொதிகலன்கள், வால்வு பொருத்திகள், ஆவியழுத்தப் பாத்திரங்கள் முதலியன.

வசூல்கள் :

1976 ஆம் ஆண்டில், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தைச் சேர்ந்த 33-C(1) பிரிவின்கீழ், தொழிலாளர் களுக்குச் சேரவேண்டிய மொத்தம் 9,65,310·16 ரூபாய் நிலுவைத் தொகைகளின் வசூலுக்காக, 119 நேர்வுகளில் அரசு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

வழக்குகள் :

தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் 1976 ஆம் ஆண்டில் மூன்று வழக்குகள் தொடங்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. பணி நிறுத்தத்தைத் தொடருவதற்குத் தொழிலதிபர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளப்பட்ட அனுமதி, வரையறுக்கப்பட்ட

[1977 ஆகஸ்ட் 25

அதிகாரியால் மறுக்கப்பட்ட பிறகும் தொடர்ந்து பணிநிறுத்தம் மேற்கொண்டதால் 1976 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் (திருத்தச்) சட்டத்தின்கீழ், உடுமலைப்பேட்டை, பழனி ஆண்டவர் மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர், பிரகாஷ் (பிரைவேட்) லிமிடெட் ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களின் தொழிலதிபர்கள்மீது வழக்குத் தொடர அரசு அனுமதி வழங்கியது. தொழிலாளர்களைப் பணிநீக்கம் செய்வதற்கு முன்னர் அனுமதி கோரி விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளத் தவறியதற்காக, (1) கோயம்புத்தூர் வசந்தா மில்ஸ், (2) சுரோடு ஸ்ரீ நடேசர் ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட், (3) திருப்பூர் காட்டன் ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட் ஆகிய மூன்று நிறுவனங்களின் தொழிலதிபர்கள் மீது வழக்குத் தொடர அரசு அனுமதி வழங்கியது. ஆலையை மூடுவதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரியால் அனுமதி மறுக்கப்பட்ட பிறகும் ஆலையை மூடியதால் (1) போத்தனூர், லோட்டஸ் மில்ஸ், (2) கோயம்புத்தூர், மது ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட் ஆகிய நிறுவனங்களின் தொழிலதிபர்கள் மீதும், ஆலையை மூடுவதற்கு முன்னர், அனுமதி பெறத் தவறிய காரணத்தால் (3) நாகர்கோவில், நாகம்மாள் மில்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிலதிபர்மீதும் வழக்குகள் தொடர அரசு அனுமதி வழங்கியது.

தொழிற் சங்கங்கள்:

1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதி நிலவரப்படி, 2,342 பதிவு பெற்ற தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தன; இவ்வாண்டில், 338 தொழிற் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இருநூற்றி நாற்பத் தாறு தொழிற் சங்கங்களின் பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டது. இரண்டு தொழிற் சங்கங்கள் பிற மாநிலங்களுக்கு மாற்றப் பட்டன. ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் பதிவு திரும்பப் பெறப்பட்டது. மூன்று தொழிற்சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஒரு தொழிற்சங்கம் இணைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு இறுதியில் இருந்த பதிவுபெற்ற தொழிற் சங்கங்கள் 2,429 ஆகும்.

தொழிற்சாலையில் ஒழுங்குமுறை:

தொழிற்சாலையில் ஒழுங்குமுறை விதியைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பு மாநில மதிப்பீட்டு—செயல்பாட்டுக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு தொழிலதிபர்கள் எவ்வித

1977 ஆகஸ்ட் 25]

மைய அமைப்புகளையும் சேராத பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு தொழிற்சாலை ஒழுங்குமுறை விதியைப் பின்பற்ற ஆலோசனை கூறுமாறு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களுக்கும் உத்திரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் நலத் துறை அதிகாரிகள் மேற்கொண்ட முயற்சி களின் பயனாக, தொழிற்சாலை ஒழுங்குமுறை விதியைப் பின்பற்று வதாக 2,429 தொழிற்சங்கங்கள், 326 நிர்வாகங்கள், 24 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஆகியவை எழுத்து மூலமாக ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திட்டுள்ளன.

ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டம்:

1976 ஆம் ஆண்டு ஊதியக்கொடை வழங்கல் (திருத்தச்) சட்டத்தின் (சட்டம் 23/1976) மூலம் ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்படி, தொழிற் சாலையில் ஊதியக்கொடை வழங்கும் அடிப்படை முறையில் கீழ்க்காணும் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன :—

1. ஊதியக்கொடை வழங்கல் குறித்த பழைய சட்டத்தைச் சேர்ந்த 34 (3) பிரிவின்கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டு வந்தவாறு மேற்படி சட்டத்திற்கிணங்க அன்றி வேறெந்த முறையின் அடிப் படையிலும், ஊதியக்கொடை வழங்குவதற்கு இனி எவ்வித வாய்ப்புமில்லை.

2. 1974-ல் தொடங்கும் கணக்கு ஆண்டில், தொழிலதிபரிடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படத்தக்க உபரித் தொகை எதுவும் இருந் தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவ்வாண்டுக்குக் குறைந்தபட்சம் 4 சதவீத ஊதியக்கொடை வழங்கப்படத்தக்கதாகும்.

3. 1975-ல் தொடங்கும் கணக்கு ஆண்டில் அல்லது அதன் பின்னர், ஒதுக்கீடு செய்யப்படத்தக்க உபரித்தொகை இல்லா விடின் அக்கால அளவில் ஊதியக்கொடை எதும் வழங்கப்படத் தக்கதல்ல.

4. ஒதுக்கப்படத்தக்க உபரிநிதி இருந்தாலும், குறைந்த பட்ச ஊதியக்கொடை 4 சதவீதமாக இருக்கலாமேயன்றி 6-1/3 சதவீதமாக இருக்கலாகாது.

5. இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகைக்குக் கூடுதலாகத் தொகை ஏதும் கொடுக்கப்பட்டால் அது வருமான வரி காரியங்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

6. உற்பத்தி அல்லது உற்பத்திக் திறன் அடிப்படையில், உயர்ந்த பட்சம் 20 சதவீதம் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு ஊதியக் கொடை வழங்குவது ஒன்றே அனுமதிக்கப்படக்கூடிய ஒரே மாற்று ஏற்பாடாகும்.

இச்சட்டத்தின் 19 ஆவது பிரிவின் கீழ் ஊதியக் கொடை வழங்குவதற்கான கால அளவை நீட்டிக்க தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அரசினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1976 ஆம் ஆண்டில் 52 நேர்வுகளில் இத்தகைய கால நீட்டிப்புக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாண்டில், 1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 2(1) பிரிவின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு இரண்டு நேர்வுகளில் நிர்வாகத்தினர் தங்கள் கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக்கொள்ள தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் உத்திரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர் பங்கு பெறும் திட்டம்.

இந்திய அரசின் உத்திரவுகளின்படி ஜிம்மாதிலத்தில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஐந்நூறு பேருக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டுள்ள 225 நிறுவனங்களில் 209 நிறுவனங்கள் இத்திட்டத்தை முழுமையாகச் செயற்படுத்தியுள்ளன. 15 நிறுவனங்கள் இத்திட்டத்தைப் பகுதியாகச் செயற்படுத்தியுள்ளன. சுமார் 2,15,000 தொழிலாளர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் வந்துள்ளனர். கண்காணிப்புச் சோதனைகள் மேற்கொண்டதில் இத்திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்குவதாகத் தெரியவருகிறது. குழுக் கூட்டங்களில், உற்பத்தித்திறன், பாதுகாப்பு, தொழிலாளர் நலன் ஆகியவை குறித்த விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டு பயனுள்ள முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர் பங்கு கொள்வதனால் ஏற்படும் விளைவை மதிப்பீடு செய்ய சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் கருத்தாங்குகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

IV. சமூகப் பாதுகாப்பு.

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியும் 1952 ஆம் ஆண்டு குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டமும்.

தொழிலாளர்களுக்கு வருங்கால வைப்புநிதி வடிவில் ஓய்வுகால நன்மைகளும், அவர்கள் கடமையாற்றும்போது இறந்து விட்டால் அவர்களைச் சார்ந்துள்ள நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு நிதியுதவியும், மாதந்தோறும் குடும்ப ஓய்வூதியத் தொகையும் கிடைக்க 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள்—பல்வகை விதித்துறைகள் சட்டமும் அதன் மூன்று திட்டங்களும் வகை செய்கின்றன. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம், தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதிய நிதித் திட்டம், தொழிலாளர் வைப்புத் தொகை இணைந்த காப்புறுதித் திட்டம் முதலிய திட்டங்கள் இந்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் சமூகப் பாதுகாப்பை அளிக்கின்றன. சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி சந்தாதாரர்கள் பணியில் இருக்கும்போது மரணமடையும் நேர்வுகளில், அவர்களது கணக்கில் கடைசி 36 மாதங்களில் இருந்த சராசரித் தொகைக்குச் சமமானதொரு தொகை (10,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல்) வழங்குவதன் மூலம், அண்மையில் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் (வைப்பீட்டுத் தொகையுடன் இணைக்கப்படுவது) அவர்களுக்கு காப்புறுதி அளிக்கிறது.

கீழ்க்காணும் 16 தொழில்களுக்கு இச்சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது:—

1. அபெர்டைட் சுரங்கங்கள்.
2. கல்நார் சுரங்கங்கள்.
3. கால்ஸைட் சுரங்கங்கள்.
4. உருண்டைக் களிமண் சுரங்கங்கள
5. குருவிந்தக்கல் சுரங்கங்கள்.
6. மரகதக்கல் சுரங்கங்கள.
7. கனிமச் சுரங்கங்கள்.

8. சிலிகா (மணல்) வகை சுரங்கங்கள்.

9. படிகக்கல் சுரங்கங்கள்.

10. செம்மண் சுரங்கங்கள்.

11. குரோமைட் சுரங்கங்கள்.

12. இராஃபைட் சுரங்கங்கள்.

13. ஃபிளோரைட் சுரங்கங்கள்.

14. பிசின், ஊண்பசை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகள்.

15. துண்டுக் கற்கள், கல் வரிசைகள், கற் பாறைகள், கூழாங் கற்கள் தயாரிக்கப்படும் கற் சுரங்கங்கள்.

16. பன்றியிறைச்சி வத்தல் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளும் பன்றியிறைச்சி பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளும் உட்பட, மீன் இறைச்சி பதப்படுத்தல், அசைவ உணவுப் பொருள் பாதுகாப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள்.

இவ்வாறாக 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள்—பல்வகை விதித்துறைகள் சட்டத்தின்கீழ் 1975-76-ல் மொத்தம் 137 ஆக இருந்த தொழிற்சாலைகள்/நிறுவன வகைகள் 153 ஆக உயர்ந்துள்ளன.

தமிழ்நாடு வட்டாரத்தில், 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள்—பல்வகை விதித்துறைகள் சட்டத்தின் கீழ், 1976, மார்ச்சில் 8,970 ஆக இருந்த தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்கள் 1977, மார்ச் இறுதியில் 9,953 ஆக உயர்ந்தன. 31—3—1977 நிலவரப்படி இத்தொழிற்சாலைகளில்/நிறுவனங்களில் இருந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 10,38,811; வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை செலுத்துவோரின் எண்ணிக்கை 9,57,686. 3,42,727 பேர் குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிக்கும் தொகை செலுத்தி வருகின்றனர்.

சம்பளத்தில் 6¼ சதவீதம் சட்டப்படி செலுத்த வேண்டிய பங்குத் தொகையாகும். உயர்த்தப்பட்ட அளவான 8 சதவீதப் பங்குத்தொகை செலுத்துவது 94 தொழிற்சாலைகளுக்கு/நிறுவன வகைகளுக்குப் பொருந்தும்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

31—3—1977 உடன் முடிவடையும் கால அளவுக்கான கேட்பு/வசூல்/இருப்பு நிலவர விவர அட்டவணை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (அடைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கணக்குகள் 31—3—1976 நிலவரப்படியான கணக்குகளாகும்).

நிதுவையின் தன்மை.	31—3—77 நிலவரப்படி, நிலுவைகள் உட்பட, கேட்புத் தொகை.	1—4—76 முதல் 31—3—77 வரை வசூல்.	31—3—77 நிலவரப்படி இருப்பு.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
சேர்ந்து வந்த பழைய தொகைகள் ..	54·86	47·98	6·87 (7·08)
தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிப் பங்குத் தொகைகள் ..	2,648·21	2,546·52	101·69 (106·12)
நிர்வாகச் செலவுகள்.	65·00	62·60	2·39 (2·49)
ஆய்வுச் செலவுகள்.	13·63	12·80	0·82 (1·84)
குடும்பநல ஓய்வூதிய பங்குத் தொகைகள் ..	254·89	254·45	0·43 (0·41)
பங்குத் தொகைகள்.	164·90	5·16	159·73
நிர்வாகச் செலவுகள்.	3·72	0·11	3·61

1975-76 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 51.64 இலட்சம் தொகை கொண்ட 555 நேர்வுகளுக்கு மாறாக, 1976-77 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 42.04 இலட்சம் தொகை கொண்ட 370 நேர்வுகளில் வசூலிப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இம்முறையின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்டு மொத்த நிலுவைத் தொகை 1975-76 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 35.84 இலட்சம் என்பதற்கு மாறாக, ரூ. 34.64 இலட்சம் ஆக இருந்தது.

இந்த ஆய்வு ஆண்டில், 923 குற்ற வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்டன. 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் இறுதி வரையில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட, முடிவு செய்யப்பட்ட,

[1977 ஆகஸ்ட் 25

முடிவுறாமல் உள்ள குற்ற வழக்குகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

31-3-76 ஆம் நாள் நிலவரப்படி முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.	இவ்வாண்டில் தொடங்கப்பட்ட வழக்குகள்.	முடிவு வழங்கப்பட்ட வழக்குகள்.	31-3-77 ஆம் நாள் நிலவரப்படி முடிவுறாமலுள்ள வழக்குகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
384	923	தண்டிக்கப்பட்டவர்கள்—288. *	
		விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள்—17.	
		திரும்பப் பெறப்பட்ட வழக்குகள்—57.	915
		எச்சரிக்கப்பட்டவர்கள்—30.	
		தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்குகள்— —	
		விடுவிப்புப் பெற்றவர்கள்— —	

1. விதிக்கப்பட்ட மொத்த அபராதத் தொகை 28,500 ரூபாயும், ரூ. 3,122.50 தொகையும் இந்த அலுவலகத்திற்கு இழப்பீட்டுத் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

* அபராதத் தொகையுடன் நீதிமன்றம் கலையும் வரை சிறைத் தண்டனை விதித்தல்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

நீதிமன்றத்தில் குற்ற வழக்குகள் தொடர்வதுடன் கூட, 7 நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் இ.பி.கோ. 405, 406, 409 ஆகிய பிரிவுகளைச் சேர்ந்த விதித்துறைகளின்கீழ் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காவல் துறையில் பதிவு செய்யப்பெற்ற புகார்களுக்கு இன்னும் முடிவு வழங்கப்படவில்லை.

வட்டி வீதம்.—தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் பணம் கொடுப்பவரின் கணக்கில் உள்ள தொகைக்காக 7.5 சத வீத வட்டி 1976-77 ஆம் நிதி ஆண்டிற்கு வரவு வைக்கப் பட்டுள்ளது. முந்திய 1975-76 ஆம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட வட்டி 7 சதவீதமாகும்.

திருப்பி செலுத்த வேண்டியிராத முன்பணங்கள்.—1—4—1976 முதல் 31—3—1977 வரையிலான காலத்தில் திருப்பி செலுத்த வேண்டியிராத முன்பணமாக ரூ. 346.35 இலட்சம் வரையில் சந்தாதாரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

எந்த நோக்கத்திற்காக முன்பணம் வழங்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம்.	சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட தொகை. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)
1 ஆயுள் ஈட்டுறுதித் தவணைக் கட்டணம் செலுத்துதல் ..	23,375	28·49
2 குடியிருப்பு வீடு/வீட்டு மனைகள் வாங்குதல்/வீடுகளைக் கட்டுதல்	2,056	52·97
3 நுகர்வோர் கூட்டுறவு கடன் வழங்கும்/வீட்டு வசதிச் சங்கங்களின் பங்குத் தொகையை வாங்குதல்	313	0·01

[1977 ஆகஸ்ட் 25

4. நிறுவனங்கள் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டிருக்கும் காலத்தில்	11,484	44·57
5. உறுப்பினர்களுக்கு அல்லது அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு ஏற்படுகின்ற வியாதிக்கு நோய் சிகிச்சை அளிப்பதற்காக	627	4·80
6. உறுப்பினர்களின் மகளது திருமணத்திற்காக அல்லது அவர்களின் குழந்தைகளின் கல்விக்காக	7,182	90·51
7. வழக்கத்திற்கு மாறுக இயற்கைச் சிற்றத்தின் காரணமாக, உறுப்பினர் ஒருவரின் இயங்கும் அல்லது இயங்காச் சொத்திற்கு ஏற்படும் சேதம்	59,314	124·76
8. மின்வெட்டு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்	89	0·24
மொத்தம் ..	1,04,440	346·35

வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளைத் தீர்த்து இறுதியாகத் தொகை கொடுத்தல்.—1976-77 ஆம் ஆண்டில் வருங்கால வைப்பு நிதியின் மூலம் சேர்த்து வைத்ததிலிருந்து கணக்குத் தீர்த்து பணம் கொடுக்கும் வகையில் 37,446 நேர்வுகளில் ரூ. 10.32 கோடி வழங்கப்பட்டிருக்கையில், முந்திய ஆண்டில் இவ்வகையில் 34,970 நேர்வுகளில் ரூ. 8.76 கோடி வழங்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில், 191 நேர்வுகள் பொறுத்தவரையில், மரண நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 0.68 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது; 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 237 நேர்வுகள் பொறுத்தவரையில், மரண நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 0.90 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

ஆண்டு விவரக் கணக்கு அளித்தல்.—1975-76-க்கு உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய 6.37 இலட்சம் ஆண்டு விபரக் கணக்குகளில் 25—6—1977 வரை 6.32 இலட்சம் விவரக் கணக்குகள் அனுப்பப்பட்டன; அதில் 5,228 மட்டுமே அனுப்பப் படவில்லை. அவை கூடிய விரைவில் அனுப்பப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வட்டாரக் குழு—தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதி, தமிழ் நாடு வட்டாரம்.—தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய வட்டாரக் குழு ஒன்று, 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; மாநில அரசு, தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம், தொழிலாளர்கள் குடும்பநல ஓய்வூதியத் திட்டம், தொழிலாளர்கள் வைப்பீடு தொடர்பான ஈட்டுறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றை செயல் படுத்துவது தொடர்பான விஷயங்கள் குறித்து ஆலோசனை நல்குவதன் மூலம் பொறுப்பதிகாரிகள் அடங்கிய மத்தியக் குழுவிற்கு உதவி புரிகிறது. தமிழ் நாடு அரசு தொழிலாளர் நல-வேலைவாய்ப்புத் துறையைச் சேர்ந்த செயலாளர் இக்குழுவின் தலைவர் ஆவார். இக்குழு, 5—6—1976, 4—9—1976, 25—3—1977 ஆகிய நாட்களில் மூன்று முறை கூடியது.

குடும்ப நல ஓய்வூதிய—ஆயுள் காப்புறுதித் திட்டம்.—தொழிலாளர் குடும்பநல ஓய்வூதியம் மற்றும் ஆயுள் காப்புறுதித் திட்ட பயன்கள்:—ஒருவர், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத கால அளவிற்கு குடும்பநல ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் உறுப்பினராக இருந்து, அவர் தொடர்ந்து பணியாற்றக்கூடிய காலத்தில் அறுபது வயது அடைவதற்கு முன்னரே இறந்து விடுகின்ற நேர்வில், அவரது குடும்ப உறுப்பினர், குடும்பநல ஓய்வூதிய மற்றும் ஆயுள் காப்புறுதித் திட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி குறிப்பிடப்பட்ட லீதங்கள் அடிப்படையில் அத்திட்ட பயன்களைப்பெற தகுதியுடையவராவார்.

இந்த ஆய்வு ஆண்டில், 35 பேர்களுக்கு குடும்ப நல ஓய்வூதியத் திட்டம் மற்றும் ஆயுள் காப்புறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் முறையே 3,520 ரூபாயும் 19,640 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டது.

ஓய்வு காலப் பயன் தொகை எடுத்தல்/தொகைத் திருப்பிக் கொடுத்தல்.—ஒருவர், தனது 25 வயதில் அல்லது அதற்கு முன்பு குடும்பநல ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் பங்கு கொண்டு அத்திட்ட உறுப்பினராக ஆனபின், தான் 60 வயது அடைகின்றபோது, அவர், திட்டத்தின் விதித்துறைகளுக்கு உட்பட்டு ரூ. 4,000 தொகையை ஒரு மொத்தமாகப் பெற தகுதியுடையவராவார்.

ஆய்வு ஆண்டில், மேற்சொன்ன நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக 24,705 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன; அவற்றில், கணக்கு தீர்த்து 10,208 பேர்களுக்கு ரூ. 13.24 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் வைப்பீடு தொடர்வான ஈட்டுறுதித் திட்டம், 1976.—இந்நிதி உறுப்பினராக உள்ள தொழிலாளர் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது குடும்பத்தின் நியமனதாரர்களுக்கு/உறுப்பினர்களுக்கு, முந்திய மூன்று தொடர் ஆண்டுகளில் அவரது கணக்கில் உள்ள சராசரி நிலுவைத் தொகைக்கு சமமான தொகை வழங்கப்படும்; அத்தொகை பத்தாயிரத்திற்கு மேற்படக் கூடாது; ஆனால், முந்திய மூன்று தொடர் ஆண்டுகளில் அவரது கணக்கில் உள்ள சராசரி நிலுவைத் தொகை ரூ. 1,000-க்கு குறைந்திருக்கக் கூடாது.

இந்த ஆய்வு ஆண்டில், ஈட்டுறுதி பங்குத்தொகையாக ரூ. 61.10 இலட்சமும் விலக்களிக்கப்பட்ட மற்றும் விலக்களிக்கப் படாத நிறுவனங்களிடமிருந்து நிர்வாகச் செலவாக ரூ. 12.35 இலட்சமும் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. தொகை வழங்கப்படுவதற்கான 149 விண்ணப்பங்கள் இதுவரை வரப்பெற்றுள்ளன; அவை வகைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கூடுதல் ஊதியங்கள் கட்டாய வைப்பீடுத் திட்டம்.—1—4—1976 முதல் 31—3—1977 வரையிலான காலத்தில், 1974 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் ஊதியங்கள் கட்டாய வைப்பீடு சட்டத்தின்கீழ் 2,000 நிறுவனங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. 31—3—1977 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கு C—AED 3 ஆம் குறியீட்டு எண் கீழ் இந்த வட்டாரத்தில், ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த குறியீட்டு எண்கள் 44,300 ஆக உள்ளன.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

கூடுதல் ஊதியங்கள் வைப்பீட்டுக் கணக்கில் செலுத்தப்பட்ட வைப்பீட்டுத் தொகைகளின் முதல், இரண்டாம் தவணைகளை 12.5 சதவீத வட்டியுடன் சேர்த்து 31—3—1977 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, முறையே ரூ. 106.42 இலட்சமும் ரூ. 33.40 இலட்சமும் திருப்பிச் செலுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கூடுதல் அகவிலைப்படி வைப்பீட்டுக் கணக்கில் செலுத்தப் பட்ட வைப்பீட்டுத் தொகைகளின் 1/5 தொகை, 6—7—1976 ஆம் நாள் முதல் திருப்பிச் செலுத்தப்படுகிறது. 31—3—1977 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, கூடுதல் அகவிலைப்படி வைப்பீட்டு மொத்தத் தொகையாகிய 9.94 கோடி ரூபாய்க்கும், 12.5 சதவீத வட்டித் தொகையாகிய 4.90 கோடி ரூபாய்க்கும் அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

தங்களது தொழிலாளர்களிடமிருந்து கூடுதல் ஊதியங்கள் கட்டாய வைப்பீட்டுத் தொகைகளை வசூலித்து, அவற்றைச் செலுத்தத் தவறியுள்ள 12 குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கெதிராக குற்ற வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

கூடுதல் ஊதியங்கள் வைப்பீட்டுத் தொகையின் மூன்றாம் தவணை 6—7—1977 அன்று செலுத்த வேண்டியுள்ளது. கூடுதல் அகவிலைப்படி வைப்பீட்டுத் தொகையின் இரண்டாம் தவணையை வட்டியுடன் சேர்த்து தொழிலாளர்கள் சேமநல நிதிக் கணக்கில் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக ரொக்கமாக அளிக்கப்பட இருக்கின்றது.

தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம்—தொழிலாளர் நல காப்புறுதிச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளையொட்டி, தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம் 1955 ஆம் ஆண்டு ஜுலைவரித் திங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. தருமபுரி மாவட்டம், நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக, இம்மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் இத்திட்டம் தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டம் இப்போழுது 44 இடங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது; அதனால் 3,80,000 தொழிலாளர்கள் பயனடை கின்றனர். மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தி, இருபதும் அதற்கு மேலும் எண்ணிக்கையுள்ள தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொண்டு, திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாத

ஊதியத்தை வழங்குகின்ற தொழிற்சாலைக்கு இத்திட்டம் பொருந்துகிறது. கீழ்க்காணப்பெறும் உதவிகள், இத்திட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்படுகின்றன :—

1. மருத்துவ உதவி—(மருந்துப் பொருள் வடிவில்).

2. நோய்க்கால உதவி—ரொக்கத்தில்

3. பேறுகால உதவி—ரொக்கத்தில்

4. வலாமையுற்றோருக்கு உதவி

5. சார்ந்துள்ளவர்கள் நல உதவி

6. இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவு தொகை

1976-77 ஆம் ஆண்டில், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூரில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகள் மூன்றும், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் நூற்று நான்கும், நடமாடும் மருந்தகங்கள் ஒன்பதும், பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும், பகுதி நேர மருந்தகங்கள் இரண்டும் செயல்பட்டு வந்தன. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை ஒன்று, சென்னையிலுள்ள கீழ்ப்பாக்கம் அரசினர் பொது மருத்துவமனை வளாகத்தில் 13-4-1977 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு புதிதாக செயல்பட்டு வருகிறது. நான்கு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகள், 104 மருந்தகங்கள், நான்கு மருத்துவமனைகள், 13 மருந்தகங்கள் ஆகியவை அரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன ; எஞ்சியவை தனியார் வாடகைக் கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இத்திட்டம், அரசின் பங்குத் தொகை பெறுவதற்குரிய திட்டமாகும்; இத்திட்டத்திற்காகும் செலவு மாநில அரசு, புதுடில்லி, தொழிலாளர் நல காப்புறுதிக் கழகம் ஆகியவற்றிற்கிடையே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விதங்களில் பகிர்ந்து கொள்ளப் படுகிறது. மருத்துவ உதவி குறித்த செலவைப் பொறுத்த வரையில், மாநில அரசும், தொழிலாளர் நல காப்புறுதிக் கழகமும் 1 : 7 என்ற விகிதத்தில் தற்போது பகிர்ந்து கொள்கின்றன. எனினும், பகிர்ந்துக் கொள்ளத்தக்க மொத்தச் செலவு, கழகம் வரையறுக்கிற உச்சவரம்புக்கு உட்பட்டதாகும்.

1—4—1977 முதல் செயலுக்கு வந்துள்ள உச்சவரம்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1 விரிவாக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதி.	தொழிலாளர் குடும்பத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 80.
2 முழு மருத்துவ வசதி.	தொழிலாளர் குடும்பத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 105 [இத்திட்டம் செயல்படும் எல்லா இடங்களிலும் முழு மருத்துவ உதவி, ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்கிறது. முழு மருத்துவ உதவி அளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் முழு மருத்துவ உதவி ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு கிடைக்கிறது. மற்ற இடங்களில், விரிவாக்கப்பட்ட வசதிகள் மட்டுமே (அதாவது மருத்துவ வசதிகள் நீங்கலாக எல்லா வசதிகள்) அளிக்கப்படுகின்றன. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் முழு மருத்துவ உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட ஏனைய இடங்கள் அனைத்திலும் விரிவாக்கப்பட்ட மருத்துவ உதவி அளிக்கப்படுகிறது].

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மேற் கூறியதைத் தவிர, உச்ச வரம்புத் தொகைக்கு மேற்பட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ரூ. 25-க்கு மேற்பட்டு ஆனால் ரூ. 45-க்கு மேற்படாமல் மருந்துப் பொருள்கள், மருந்துகள், ஏனைய குணப்படுத்தும் மருந்துகள் குறித்த செலவு அனுமதிக்கப்படும்; ஆனால், மாநில அரசு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஆகியவற்றிற்கிடையே 1:7 என்ற வழக்க மான விதத்தில் இது பகிர்ந்துக் கொள்ளப்படத் தக்கதாகும்.

சோதனை நடவடிக்கையாக, சென்னை வட்டாரத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,38,500 மதிப்பீட்டுச் செலவில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் ஒரு இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு பயனளிக்கும் வகையில் நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் குடும்ப நலச் சங்கத்தின் உதவியுடன் 1—4—1976 ஆம் நாளிலிருந்து 8 வகுப்பு ஒருங்கினைந்த குடும்ப நல நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில், சென்னை அயன்புரம், கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருந்தகம் சைதாப்பேட்டை ஆகிய மூன்று தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனைகளில் குடும்ப நல முகாம்களும் நடத்தப்பட்டன.

16—1—1977 ஆம் நாளிலிருந்து சென்னை மாநகரம், கோயம்புத்தூர் மாநகரம், மதுரை மாநகரம், புறநகர்ப் பகுதிகள் ஆகிய இடங்களிலுள்ள கீழ்க்காணும் புதிய வகை நிறுவனங்களில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) மின் விசையைப் பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள்—10 முதல் 19 பணியாளர்கள் பணி புரியும் தொழிற்சாலைகள்.

(2) மின் விசையைப் பயன்படுத்தாத தொழிற்சாலைகள்—20 அல்லது அதற்குக் கூடுதலாகப் பணியாளர்கள் பணி புரியும் தொழிற்சாலைகள்.

(3) உணவகங்கள்.

(4) சிற்றுண்டிச் சாலைகள்.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

(5) கடைகள்.

(6) திரைப்படம் உட்பட திரையரங்கங்கள்.

(7) பத்திரிகை நிறுவனங்கள்.

1977-78 ஆம் ஆண்டில் செயல்படுத்தப்படாத கீழ்க்காணும் பகுதிகளுக்கு இத் திட்டத்தை நீடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது :—

(1) அரக்கோணம்.

(2) தாராபுரம்.

(3) குமாரபாளையம்.

(4) சேலம் புறநகர்ப் பகுதிகள்.

(5) சங்ககிரி.

(6) திருச்செங்கோடு.

1977-78 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள், சேலம், வடஆற்காடு, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி, கன்னியாகுமரி, மதுரையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் நிறுவனங்களின் சில புதிய துறைகளுக்கு தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் நீடிக்கப்படும்.

பங்குத் தொகைகள்.—தொழிலாளர் சிறப்பு பங்குத் தொகை, தொழில்நிபர்களிடமிருந்தும் தொழிலாளர்களிடமிருந்தும் பெறும் பங்குத் தொகைகள் என்ற வகையில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகத்தால் ரூ. 10,94,13,602.17 வசூல் செய்யப் பட்டது.

காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு 1976 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல் 1977 மார்ச் 31 ஆம் நாள் முடிய கொடுக்கப் பட்ட சொத்த உதவித் தொகைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	ரூபாய்
1. நோய்க்கால உதவி	2,14,19,101.05
2. நாள்பட்ட நோய்க்கால உதவி	10,25,721.45
3. பேறுகால உதவி	10,22,065.00
4. தற்காலிக ஊனமை உதவி	27,36,352.80
5. நிலையாக ஊனமையுற்றோருக்கு உதவி	8,00,440.04

	ரூபாய்
6. சார்ந்துள்ளவர்கள் நல உதவி	4,21,254.55
7. இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை	79,302.55
8. தகவல் குறித்த செலவுத் தொகை	8,23,140.97

1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம், கீழ்க்கண்ட நேர்வுகளில் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க வகை செய்கிறது: (a) தொழிற்சாலைகளில் வேலை காரணமாகவும், வேலை செய்யும்போதும் ஏற்படுகிற விபத்துக்கள்; (b) மாசைத்தை அல்லது ஏலாமையை விளைவிக்கிற தொழில் சார்ந்த சில நோய்கள். தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள், மலைத் தோட்டங்கள், போக்குவரத்து, கட்டுமான பணிகள், இயல்வே, அபாயம் விளைவிக்கிற சில குறிப்பிட்ட தொழில்கள் ஆகியவற்றில் பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு (தொழில்திபரின் வாணிகம் அல்லது தொழில் காரியங்களுக்காக அன்றி வேறு விதத்தில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள நாட்கூலி பெறும் தொழிலாளர்கள் நீங்கலாக ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கு) இது பொருந்தும்.

1—1—1976 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 500 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 1,046 வழக்குகள் பெறப்பட்டன. மொத்தம் 1,546 வழக்குகளில், இந்த ஆண்டு 915 வழக்குகள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு முடிவில் 631 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன.

1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தில் திருத்தம்.—இந்திய அரசு, 1976 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தை திருத்தி, ஊதிய வரம்பை ரூ. 500-லிருந்து ரூ. 1,000-க்கு உயர்த்தியுள்ளது; 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் IV அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இழப்பீட்டுத் தொகையும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலை விபத்துக்கள்—தாயர் துடைப்பு நிதி.—ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 15,000 தொடர் மானியத்துடன் அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கிய வகையில் இந்நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது; தீ உடைத்தல், கண்ணி வைத்து நகர்த்தல், இணைப்பு தோண்டுதல்

ஆகியவற்றில் பணி புரிகையில் காயமேற்பட்டு நிரந்தர இயலாமை அடைந்த தொழிலாளர்கள் அல்லது மரணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு இந்நிதியிலிருந்து உதவியளிக்கப்படும். 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கும் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு வழங்குவதற்கு நிதி ஆதாரம் இல்லாத தொழிலதிபர்களின் தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக இழப்பீடு பெற இயலாத தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளோருக்கு இந்நிதியிலிருந்து துயர் தணிப்பு உதவித் தொகையளிக்கப்படும். இத்தகைய நேர்வுகளில் இழப்பீடு வழங்க போதுமான நிதி ஆதாரம் இல்லாத சிறிய ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் இதனால் பயனடைவர். நேர்வு ஒன்றில், துயர்துடைப்பு நிதியாக ரூ. 1,000, 1976 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டது.

பணிக் கொடை.—தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்குப் பணிக் கொடை வழங்குவதற்கு வகை செய்கின்ற இச்சட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 16 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. தமிழ்நாடு பணிக் கொடை விதிகள் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டன. இச்சட்டத்தின்கீழ், சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர்கள் அவரவர் பகுதிகளில் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாக இருப்பர் என்றும், தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர்கள் அவரவர் பகுதிகளில் மேல்முறை மேட்டதிகாரிகளாக இருப்பர் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

1976 ஆம் ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் கீழ், கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் 606 வழக்குகளை முடிவு செய்துள்ளனர். இவ்வாண்டில், மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகள் 39 மேல்முறையீடுகளை முடிவு செய்துள்ளனர்.

V. தொழிலாளர் நலத் திட்டங்கள்.

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்—தனித் தொழிலதிபர் திட்டங்கள்.—சமூக நலக் கொள்கையை கருத்தில் கொண்டு, பெருகிவரும் தொழிலாளர்களுக்கு

பாங்குடைய வசதியான குடியிருப்புகள் ஒதுக்குவதற்காக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன; ஏனெனில், அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு சொந்த வீடுகள் வைத்துக் கொள்ள இயலாது அல்லது அவர்கள் பணியிடத்திலிருந்து வெகு தொலைவில வசிப்பவர்களாய் உள்ளனர். சில தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய பணியாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் குடியிருப்பு வசதிகள் அளிக்கிறார்கள்; ஆனால், இது இடவசதிப் பிரச்சினையை சிறிது கூடத் தீர்ப்பதாக இல்லை. எனவே, பணியிடங்களுக்கு அருகில் வசதியுள்ள இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிக்கக் குறைந்த விலையிலான வீட்டு வசதித் திட்டம் தொடங்கப் பட்டுள்ளது.

1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்க்காக வீடுகள் கட்ட பொதுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை ஆகியவற்றுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ், கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'நிதியுதவி' வகை பின்வருமாறு :—

ஏற்பளிக்கப்பட்ட முகவரமைப்பு.	கடன் தொகை.	உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)
	(சதவீதம்)	
(i) மாநில அரசு சட்டப்படி அமைந்த வீட்டு வசதி வாரியம் உள்ளாட்சி மன்றங்கள்.	50	50
(ii) தகுதி வாய்ந்த தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களின் பதிவுபெற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	80	..
(iii) தனியார் துறை பணியாளர்கள்.	50	25

தனியார் துறையில் உள்ள வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. தனியார் தொழில் அதிபர்கள், மலைத் தோட்ட தொழிலாளர் வீட்டு வசதித்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

திட்டங்கள் ஆகியவை குறித்த வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு மட்டுமே இத்துறை தற்போது பொறுப்பு வகிக்கிறது. இரு சிறிய அறைகள் கொண்ட வீடு (இரண்டடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக ரூ. 5,350-ம் இரு சிறிய அறைகள் கொண்ட வீடு (பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக ரூ. 6,050-ம், வழக்கமான இரு அறைகள் கொண்ட வீடு (இரண்டடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக ரூ. 7,600-ம், வழக்கமான இரு அறைகள் கொண்ட வீடு (பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம்) கட்டுவதற்கு உச்சவரம்பாக ரூ. 8,500-ம் நிதியுதவி அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1976-77 ஆம் ஆண்டில், ஆறு தனியார் துறை நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டத்தின் கீழ் 9.25 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிதியுதவி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் இது காரியத்திற்காக ரூ. 10 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1976-77 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது :—

திட்டத்தின் பெயர்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	திட்ட மதிப்பீட்டுச் செலவு.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகை.	
			கடன் தொகை.	உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1 தருமபுரி மாவட்ட கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை நிறுவனம், பாலக்கோடு.	இரு சிறிய அறை இரண்டடுக்கு கட்டிடக் குடியிருப்புகள் 100	7,60,000	2,67,500	1,33,750
2 ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை நிறுவனம், வட புதுப்பேட்டை.	இரு அறை கொண்ட பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடக் குடியிருப்புகள் 48	6,24,000	2,04,000	1,02,000
3 ஸ்ரீ இராமலிங்க ஆலை அருப்புக் நிறுவனம், கோட்டை.	இரு சிறிய அறை கொண்ட இரண்டடுக்கு மாடிக் கட்டிடக் குடியிருப்புகள் 120.	11,70,000	3,21,000	1,60,500

இணைப்புள் [1977 ஆகஸ்ட் 25

1277/63—36

திட்டத்தின் பெயர்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	திட்ட மதிப்பீட்டுச் செலவு.	ஒப்ப[illegible] தொகை.	
			கடன் தொகை.	உதவித் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
தேசிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை நிறுவனம், மேட்டுப்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்.	இரு சிறிய அறை கொண்ட பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடக் குடியிருப்புகள் 102.	13,94,000	4,33,500	2,16,750
	முறையான இரண்டு அறை கொண்ட பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிட குடியிருப்புகள் 102.	19,21,000	3,08,550	1,54,275

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—இத்திட்டம் மலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. ஓர் அறை கொண்ட குடியிருப்புகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 4,000 உச்சவரம்பு செலவில் கட்டப்படுகின்றன. அத்தொகையில் 50 சதவீதம் கடனாகவும், 37.5 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் இருக்கும். இம்மாநிலத்தில் மலைத் தோட்டங்களிலேயே இருந்து கொண்டு பணி புரியும் தொழிலாளர்களில் சுமார் 93 சதவீதத் தினருக்கு வீட்டு வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. வீடுகள் தேவைப்படுகிற தகுதி பெற்ற தொழிலாளர்கள் உட்பட உள்ள குடும்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 25,715

2. வழங்கப்பட்ட தரமான வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 33,200

3. இன்னும் வழங்கப்படாத தரமான வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,515

4. கிடைக்கிற பிற வகை வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,496

1977 ஆம் ஆண்டு மே மாதம், கீழ்க்கண்ட எஸ்டேட்டுகளுக்கு, வீடுகள் கட்டுவதற்காக, கடன்—உதவித் தொகை வழங்க, அரசு அனுமதித்துள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

எஸ்டேட்டின் பெயர்.	கடன்.	உதவித் தொகை:	கட்டுவதற்காக உள்ள வீடுகள்:
(1)	(2)	(3)	(4)
1 குன்னூர் தேயிலை எஸ்டேட் லிமிடெட், குன்னூர் ..	64,000	48,000	32
2 மணம்பாலி எஸ்டேட், வால்பாறை ..	80,000	60,000	40
3 மேல் தீர்வீழ்ச்சி எஸ்டேட், வால்பாறை ..	1,00,000	75,000	50
4 ரணவார் எஸ்டேட், நெடுஞ்சாலை அஞ்சல் ..	1,20,000	90,000	60
5 வெண்ணியார் எஸ்டேட், நெடுஞ்சாலை அஞ்சல் ..	24,000	18,000	12
6 நெல்ஞ்சாலை எஸ்டேட், நெடுஞ்சாலை அஞ்சல் ..	42,000	31,500	21
7 வெள்ளேவன்ஸ் எஸ்டேட், நெடுஞ்சாலை அஞ்சல் ..	96,000	72,000	48
8 சோலையார், கல்லையார் எஸ்டேட், சோலையார் அஞ்சல்:	2,00,000	1,50,000	100

[1977 ஆகஸ்ட் 25

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழு.—இந்த ஆலோசனைக் குழுவில், வேலைக்கு அமர்த்துபவர்களும், வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் தலைவர் ஒருவரும், உள்ளனர். தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்புத் துறையின் அரசுச் செயலாளர் இக்குழுவின் தலைவராவார். இக்குழு 12—5—1976-ல் உதகமண்டலத்திலும், 17—9—1976-ல் ஏர்க்காட்டிலும் கூடியது. வீடுகள் தொடர்பான விஷயங்கள் பற்றி ஆலோசனை செய்வதும், வீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை தக்க முறையில் செயல் படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதும், இக்குழுவின் தலையாய பணிகளாகும். மேலே குறிப்பிட்ட கூட்டங்களில், கீழ்க்கண்டவை குறித்து, முடிவெடுக்கப் பட்டன:—

1. எஸ்டேட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருதல்.

2. கண்காணிப்பாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி.

3. அரசு சிங்கோனா மலைத் தோட்டங்களில் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

4. எஸ்டேட்டுகளுக்குப் புறத்தே வாழும், பழங்குடி-யினருக்கும், ஆதிவாசிப் பணியாளர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப் படி அளித்தல்.

5. குளியல் அறைகளும், கழிவிடங்களும் கட்டுதல்.

6. இரண்டாவது அடமானம்.

7. மலைத் தோட்டங்களில் சமூகக் கூடங்கள்.

8. மலைத் தோட்டங்களில் பணியாளர்கள் குடியிருப்பு களுக்காகக் கட்டப்படும் வீடுகளில் தேவதாரு (white cedar), கருங்காலி (silver oak wood) மரங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

இவையன்றி, பணியாளர்களின் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கும் பணியும், இக்குழுவின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. இது குறித்த முன்னேற்றங்களை மறு ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு,

1977 ஆகஸ்ட் 25]

சம்பந்தப்பட்ட மலைத் தோட்டக் காவல் தலைவரைச் செய லாளராகவும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகவும் கொண்ட "நெறிப்படுத்தும் குழு" ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பணியாளர்கள் கல்வி.—இம்மாநிலத்தில், மூன்று இடங்களில், இந்திய அரசின் "பணியாளர்கள் கல்வித் திட்டம்" செயல்படுத் தப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் முன்னேற்றம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய வட்டார இயக்கு நர்கள், பணியாளர்களது ஆசிரியர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும், கீழே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், பயிற்சிப் படிப்பிற்கான வகுப்பு களை நடத்துகின்றனர்.

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்புத்தூர்.
பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்/ ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை.	172	94	159
பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை.	5,662	4,821	6,090

மூன்று வட்டார உள்ளூர் குழுக்களுக்கும், தொழிலாளர் நல ஆணையாளரே தலைவராவார்.

பணியாளர்கள் கல்வி நிலையம், சென்னை.—பணியாளர்—ஆசிரி யர் பயிற்சி வகுப்பு, குறிப்பாகப் பெண் பணியாளர்களுக்கென்றே அமைந்த பயிற்சிப் படிப்பு 8—12—1976 முதல் 7—3—1977 வரை நடத்தப்பட்டது. அரசுத் துறையிலிருந்து 31 பெண் பணியாளர்களும், தனியார் துறையிலிருந்து 9 பேரும், இப் பயிற்சி பெற்றனர்.

19—2—1977 ஆம் நாளன்று, "நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைப்பதில் பணி புரியும் பெண்களின் பங்கு"—என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. சமூக ஆராய்ச்சி நிலைய இயக்குநர் அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் கொண்ட உரை யாற்றினார். இக்கருத்தரங்கில் பணி புரியும் பெண்கள் 60 பேர் கலந்து கொண்டனர்.

23—3—1977 ஆம் நாளன்று நடந்த விழாவில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் முதன் முதலாக 'அஞ்சல் வழிக் கல்வி' யைத் தொடங்கி வைத்தார்; இவ்விழாவில் தமிழகத்தின் பல இடங்களிலிருந்தும் 200 தொழிற்சங்கவாதிகள் கலந்து கொண்டனர்.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக (பெருநகர்) நடத்துநர்களுக்கு "மக்கள் தொடர்பு" பற்றி ஐம்பது, ஒருநாள் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன.

பணியாளர்கள் கல்வி நிலையம், மதுரை.—இவ்வட்டாரத்தில் உள்ள பயிற்சி பெறும் பணியாளர்—ஆசிரியர்களுக்கு, மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு, தொழில்களில் பணியாளர்களின் பங்கு, உற்பத்தித் திறன், தொழில் ஒழுங்கு முறை முதலியவற்றில், மூன்று 'மும்மூர நினைவு கூர் பயிற்சி வகுப்புகள்' நடத்தப் பட்டன. திருச்சிராப்பள்ளி தூய வளனார் நிலையத்தில் ஆய்வு காலத்தின் போது, 'நினைவு கூர் பயிற்சி வகுப்பு' ஒன்று நடத்தப் பட்டது.

இந்நிலையத்தில், இந்தியா சிமிட்டி இணைக் குழுக்கள், சங்கர் நகர், ஸ்ரீ விஜயகுமார் மில்ஸ் லிமிடெட், பழநி, மதுரா கோட்ஸ் லிமிடெட், மதுரை, தங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ், சாகுபுரம், பென்னர் (இந்தியா) லிமிடெட், மதுரை, டி.வி.எஸ். அண்டு சன்ஸ் (P) லிமிடெட், மதுரை ஆகிய நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் உறுப்பினர்களுக்கு மூன்று ஒரு வார சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

புதிய நாத்துக்குடி துறைமுகத்தில் பணியாற்றும் "அங்காடிக் குழு" உறுப்பினர்களுக்காக, "தொழில்களில் பணியாளர்களின் பங்கு" என்பது பற்றி, சிறப்புப் பயிற்சி ஒன்று அப்பயிற்சிக் காலத்தில் நடத்தப்பட்டது. அங்காடி குழு/மதுரை இணைக் குழு, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின், நாமநாதபுரம் கிட்ட வட்டாரம் (தெற்கு) ஆகியவற்றிலுள்ள உறுப்பினர்களின் நலனுக்காக, சிறப்பு மும்மூரப் பயிற்சி நிகழ்ச்சி ஒன்று, 21—3—1977 முதல் 31—3—1977 வரை நடத்தப்பட்டது.

ஆளுநர்கள் குழுக் கூட்டமும், பணியாளர்கள் கல்விச் சங்கத்திற்கான மத்தியக் குழுவின் கூட்டமும் 1976 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29, 30 தேதிகளில், மதுரை, தெற்கு வெளித் தெருவி லுள்ள, டி.வி.எஸ். மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

பல்வேறு நிறுவனங்களில், குறிப்பிட்ட பாடங்களில் 91 'ஒரு நாள் பள்ளிகள்' நடத்தப்பட்டன. 3,342 பணியாளர்கள் இதில் கலந்து கொண்டனர். ஆய்வு ஆண்டில், 'தஞ்சாவூர் அரசு, வட்டார மோட்டார் பட்டறையில்' பணிப் பயிற்சியாளர்களுக்கு நினைவுகூர் பயிற்சி வகுப்பு 3 தொகுதியாக நடத்தப்பட்டது.

பணியாளர்கள் கல்வி நிலையம், கோயம்புத்தூர்.—1976 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள், உதகமண்டலத்தில், 'தொழிலாளர்—நிர்வாகத் தொடர்புகள்—புதிய அணுகு முறைகளின் தேவை'—என்பது பற்றி கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது.

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள தொழில் சார்ந்த பணியாளர்களின் நலத்திற்காக, "தேசிய முன்னேற்றமும் பணியாளர்களின் பங்கும்"—என்பது பற்றி, மூன்று நாள் கருத்தரங்கு ஒன்று, உதகமண்டலத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 13 ஆம் நாளிலிருந்து 15 ஆம் நாள் வரை நடைபெற்றது.

இவ்வாண்டில், வால்பாறை, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில், பணியாளர்—ஆசிரியர்களுக்காக மூன்று, 'மறு பயிற்சி வகுப்புகள்' நடத்தப்பட்டன. இம்மூன்று வகுப்புகளிலும் 74 பணியாளர்—ஆசிரியர்கள் பங்கு கொண்டனர்.

கோயம்புத்தூர் வட்டாரத்தின் பல்வேறு இடங்களில், நான்கு 'மக்கட் தொகைக் கல்வி' பற்றிய கருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன. மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகளில் 500 பணியாளர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள் எட்டு நடைபெற்றன. அங்காடிகள்—இணைக் குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் 263 பேர் இந்நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டனர்.

வடுகபாளையம், அரசூர், தாராபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கிராமப்புறப் பணியாளர்களுக்காக, மூன்று, 'ஒரு நாள் முகாம்கள்' நடத்தப்பட்டன. பெண் பணியாளர்கள் உட்பட 140 கிராமப் பணியாளர்கள் இந்நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றனர்.

நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளும், நியாய விலைக் கடைகளும்.—தொழில் சார்ந்த நிறுவனங்களில், 31—12—1976 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, 300-ம் அல்லது அதற்கு மேலும் பணியாளர்களைக் கொண்ட நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள், நியாய விலைக் கடைகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளின் எண்ணிக்கை.	நியாயவிலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கை.
தனியார் துறை	378	222	39
அரசுத்துறை (மாநிலம்)	65	45	4

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகை.—தொழில் தகராறுகள், வேலை முடக்கம், வர்த்தக ஒன்றியங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் பொருள் விலைக் குறிப்புகள் முதலியவை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும் இந்தத் திங்கள் வெளியீடு தருகிறது. அத்துடன், தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகள், தொழில் நிர்வாகம் பற்றிய கட்டுரைகளையும், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவன அறிக்கைகள், முக்கூட்டு அமைப்புகளான இந்திய தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக் குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்கள், பரிவுரைகள் ஆகியவற்றையும்

இது வெளியிடுகிறது. இச்சஞ்சிகையின் முக்கிய பகுதியான புள்ளிவிவரம் பகுதி இப்போது தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாநிலத் தலைமைக் குழு.—'தேசிய தலைமைக் குழு' இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் பரிவுரைகளைத் தொடர்ந்து, 'மாநிலத் தலைமைக் குழு', ஒன்று, தனியார் துறையில் தொழிலாளர் உறவுகளில் காணப்படும் சிக்கல்களை ஆராய்வதற்காக 1976 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில், 'மாநிலத் தலைமைக் குழு' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 3 அலுவல உறுப்பினர்களன்றி 13 தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளும், 13 தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், 'மாநிலத் தலைமைக் குழுவில்' பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தனர். இக்குழு, 22-3-1976, 29-7-1976, 8-10-1976 ஆகிய நாட்களில் மூன்று முறை கூடியது. இந்திய அரசின் ஆணைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, மேற்கொண்டு கூட்டங்கள் தற்போது நடைபெறவில்லை.

நிலைக் குழு.—'மாநிலத் தலைமைக் குழு' வின் முடிவிற்கு வழிகாட்டியாகக் குறிப்பு தரும் வகையில், இக் குழுவினால், குறிக்கப்பட்ட விஷயங்களைக் கருதிப் பார்ப்பதற்காகவும், தொழில்களில், தொழிலாளர்களின் பங்கு குறித்த திட்டங்கள் செயலாக்கப்படுவதைக் கண்காணிப்பதற்காகவும், இந்நிலைக் குழு நிறுவப்பட்டது. தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இக் குழுவின் தலைவராவார். 4 தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளும், 4 தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இதுவரையில் இக் குழு 9 முறை கூடியுள்ளது. இக் குழு, மாநிலத் தலைமைக் குழுவின் படைப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தற்போது இக் குழு கூட்டம் நிகழ்த்தவில்லை.

முத்தரப்பு ஆலோசனைக்குழு.—மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியமே முதன்மையான ஆலோசனைக் குழுவாகும். இதனிடம் தொழிலாளர் தொடர்பான கொள்கைகள் பற்றிய பொருள்கள் அனைத்துக்கும் அறிவுரைகள் கேட்கப்பட்டுள்ளன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, கடந்த ஓராண்டிற்குமேல் இவ்வாரியம் செயல் படவில்லை. தொழிலாளர் தொடர்பான ஏனைய பொருள்களை நன்கு ஆய்வு செய்தும், தொழிலாளர்களது கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் அரசுக்கு வேண்டிய அறிவுரையை வழங்கியும், முத்தரப்புக் குழுவை மீண்டும் செயற்படுத்தும் பொருட்டும், இந்த அரசு தேவையான முயற்சிகளை எடுக்கும்.

பரிசோதனை அதிகாரிகளின் ஆண்டுக் கூட்டம்—தொழிலாளர் நீர்வாகத்தைச் சேர்ந்த பலவேறு பொருட்கள் குறித்தும், ஏடுகள்—அளவுகள் சட்டத்தைப் போல் தொழிலாளர்—தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்துவது குறித்தும் பரிசீலனை செய்ய, 1976 ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், உதகமண்டலத்தில் தொழில் துறை அதிகாரிகளின் 14 ஆவது ஆண்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலவாரியம்.—இந்திய அரசாலும், தேசியத் தொழிலாளர் நலக்குழுவாலும் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நலக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு இணங்கி, அரசு ரூ. 5 இலட்சம் தொடக்க மானியத் தொகையைக் கொண்டு, தொழிலாளர் நலநிதி என்னும் ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு தொழிலாளர் நல வாரியத்தையும் அமைத்துள்ளது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச்சட்டம், வேலை வாய்ப்பு பளிப்பவர்கள், வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து பங்குத் தொகைகளைப் பெற்று, தொழிலாளர் நல நிதிக்கும், தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்குரிய பயன்பாட்டிற்கும் வழங்குகிறது. தொழிற்சாலைகளின் ஆய்வாளர்களும், மலைத் தோட்டங்கள் வளர்ப்பு ஆய்வாளர்களும் தொழிற்சாலைகள் மலைத்தோட்டங்கள் தொடர்பான சட்டத்தின்கீழ், ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள், உணவு வழங்கு நிறுவனங்கள், பீடி நிறுவனங்கள், மேற் சொன்ன சட்டத்தின் 2 (d) (v) பிரிவின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட நிறுவனங்கள் ஆகியவை தொடர்பான ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர்கள் நல ஆய்வாளர்கள் ஆவர். அரசால் வழங்கப்பட்ட தொடக்க மானியத் தொகையுடன், தொழிலாளர் நல நிதி குறித்து, இதுவரை ரூ. 71.46 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கொள்ளப்பட்ட நலத் திட்டங்கள்.—பின் வருமிடங்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன—

(i) அம்பத்தூர், (ii) செம்பியம்—சென்னை, (iii) வாணியம்பாடி, (iv) குடியாத்தம், (v) கோயம்புத்தூர், (vi) திருப்பூர், (vii) மதுரை, (viii) நீண்டக்கல், வெள்ளரி, (ix) கோவில்பட்டி.

ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் ஒரு தொழிலாளர் நல அதிகாரி (3 ஆண்டிற்குக் குறைவான) அமைக்கப்பட்டுள்ளார். கருவாய்ந்த பால சேவிகாவின் மூலம் அவர்களுக்கு பள்ளி செல்வதற்கு முன்பான பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் இலவச உணவும், நாள்தோறும் பாலும் வழங்கப்படுகின்றன. பொம்மைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

ஐம்பது பயிற்சியாளர்களுக்குத் (தொழிலாளர்களது மகளிர் அல்லது புதல்வியர்) தையற்கலை பாடப் பிரிவில் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இப் பாடப் பயிற்சிக்கான காலம் ஓராண்டாகும். இப் பயிற்சிக் காலத்தில் 30 ரூபாய் உதவித் தொகை செலுத்தப்படும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் தையற்கலையில் கருவாய்ந்த ஆசிரியை ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

குழந்தை கவனிப்பு நிலையம் ஒன்று, திரு. வி. க. மாதர் நல்வாழ்வு சங்கத்தினால், செம்பியத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இவ்வரியம், இச்சங்கத்திற்கு ஓராண்டு மானியத் தொகையாக ரூ. 8,000 வழங்குகிறது. பள்ளி செல்வதற்கு முன்பான பயிற்சி ஓர் ஆசிரியரால் கொடுக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு நாள்தோறும் பாலும், சோட்டியும் வழங்கப்படுகின்றன.

தொழிலாளர்களது நலனிற்காக சென்னையில் இரண்டு படிப்பகங்களும், கோயம்புத்தூரில் ஒரு படிப்பகமும், மதுரையில் ஒரு படிப்பகமும் ஆக 4 படிப்பகங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படிப்பகங்களில் மாத, வார வெளியீடுகளும், செய்தித் தாள்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

தாம்பரத்திலுள்ள உருக்கி நோய் மருத்துவ நிலையத்தில், ரூ. 3.64 இலட்சம் செலவில், 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய உருக்கி நோய் வார்டு (இணைப்பு) ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இது, தொழிற்சாலை பணியாளர்களுக்கென்று கட்டப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியத்திற்கான பல அடுக்குக் கட்டிடம் ஒன்று ரூ. 35 இலட்சம் செலவில் பொதுப்பணித் துறையினால் கட்டப்படுவது நடைமுறையில் உள்ளது. தமிழ் நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம், தொழிலாளர் நலத் துறை ஆகியவற்றில் அலுவலகங்களுக்கு இப் பல அடுக்குக் கட்டிடத்தில்

இடவசதி அளிக்கப்படும். அவற்றால் வழங்கப்படும் வாடகைத் தொகை நகராட்சி வரியில்களுடன் சேர்க்கப்படும்.

தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் பொருட்டு விவாதங்களுக்காக சென்னைக்கு வரும் தொழிலாளர்களது பிரதிநிதிகள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகியோருக்குப் போதுமான வசதியுள்ள, அதிகம் வாடகையிலா இடவசதி வழங்கும் பொருட்டு, தொழிலாளர் நல வாரியத்திற்கு உதவுவது குறித்து அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

பின்வரும் திட்டங்கள் வாரியத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளன :—

1. தொழிலாளர்களுக்காக மாமல்லபுரம், குற்றாலத்தில் விடுமுறை இல்லங்களைக் கட்டுதல். தொழிலாளர்களின் நலன் குறித்து ஊட்டி, ஏர்க்காடு, கோடைக்கானலில் ஓய்வு—மனமகிழ் நிலையங்களை நிறுவுதல்.

2. தொழிலாளர்களின் நலனிற்காக தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளை வாங்குதல்.

3. கூடுதல் தொழிலாளர் நல—மனமகிழ் நிலையங்களைத் திறத்தல்.

4. தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் வசிக்கும் பகுதிகளில் 9 மகளிர் மன்றங்களை உருவாக்குதல்.

5. மூன்று ஓய்வு இல்லங்கள், 3 சமூக உறவு அறைக் கூடங்களும், தொழிலாளர்தம் பண்பாட்டு நிலையங்களையும் திறத்தல்.

6. பொழுதுபோக்கு, கல்வி சம்பந்தப்பட்ட படங்கள் ஆகியவற்றைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, திரைபடக் கருவியை விலைக்கு வாங்குதல்.

சட்ட உதவி.—சிற்சில நிலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஒரு ரிட்மனு அல்லது ரிட் முறையீட்டிற்கு 150 ரூபாய்வரைதம் உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தொழிற் சங்கங்களின் சட்டச் செலவுகளைச் சமாளிக்க இயலும் வண்ணம், நிதியுதவி வழங்குவது குறித்து ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. சட்ட உதவிக்கு ஒப்புதல் வழங்கும் பொருட்டு, தொழிலாளர்

நல ஆணையாளருக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 11 நேர்வுகளில், இதுவரை ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 1,850 ஆகும்.

உதவி பெறுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ், இழப்பீட்டு நிதி கோரி, அவர்களுக்கு மாதிரச் செலவில் சட்ட உதவி வழங்குவது குறித்து அரசால் ஓராண்டிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 1,000 ஆகும். மேலும், உயர் நீதி மன்றத்தில் தங்களது வழக்குகளுக்கு ஆதாரவாகச் சட்ட உதவி பெறுவதற்குக் காயம் அடைந்த தொழிலாளர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். தொழிலாளர்களது இழப்பீடு குறித்து கூடுதல் ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகத்தார் முறையிடும்போது, தொழிலாளரின் இழப்பீட்டிற்காக கூடுதல் ஆணையாளரின் முன்னிலையில், உயர்நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி அவர்களுக்கு மீண்டும் வழங்கப்படும்.

நடப்பாண்டில், சட்ட உதவி குறித்து ஒப்புதல் வழங்கப் பட்டுள்ள தொகை ரூ. 530 ஆகும்.

தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள்.—3 குழுக்கள் (சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரையில்) செயலாற்றி வருகின்றன. அவை ஓய்வு பெற்ற நீதித் துறை அதிகாரியாலும், ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர் நல அதிகாரியாலும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இக் குழுக்கள் வசதி குறைந்த மக்களுக்குச் சட்ட உதவி வழங்குவது குறித்தத் திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்குவதில் எழுந்த பொதுக் கேள்விக் கூறுகளை ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு, நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழுவால் செய்யப்பட்ட பரிவுரைகளை ஒட்டி, அரசால் இக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுக்கள், தொழிலாளர்களது முறையீடுகளை நன்கு அறிந்து கொண்டு, அவர்கள் மீது அனுதாபம் காட்டியும், அவர்களது குறைகளைக் களைவது குறித்து அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையையும், தொழிலாளர்களுக்கென்று இயற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள், சம்பந்தப்பட்ட பொருட்கள் ஆகியவற்றின்கீழ் நிழ்வாரணம் எடுத்துக் கூறுகிறது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம்.—மாநிலத் திறனில் தொழிற்சாலையில் பணி புரியும் தொழிலாளர் களது குடும்பங்களின் நலன் குறித்து, கேர் (CARE) உதவி புடன் (தமிழ்நாட்டில்) சென்னையில் இத் தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதில் தமிழ் நாடே முன்னோடி மாநிலமாக உள்ளது. இதனால் பயன் அடைந்தவர்கள் தொழிலாளர்களது குடும்பங்களிலுள்ள பள்ளி செல்வதற்கு முன் பான வயதுள்ள குழந்தைகளும், மகப் பேற்று நிலையில் சத்துக் குறைவாக இருக்கும் தொழிலாளர்களது மனைவிமார்களும் ஆவர்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட (தமிழ்நாடு தொழி லாளர் நல வாரிய நல நிலையங்கள் உள்பட) 63 நிலையங்களைப் பொறுத்த மட்டில், தற்போது 21,654 பேர் பயன் அடைந் துள்ளனர். தற்போதுள்ள தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டத் துடன், ஒருங்கிணைந்த சுகாதாரப் பணி முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயற் படுத்துவதன் அவசியம் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. அதனால், வழங்கப்படும் சத்துணவுடன், மருத்துவச் சோதனை யையும் பெற்று இத் தொழிலாளர்கள் பயனடைகிறார்கள்.

குழந்தைகள் தொழிலிலீடுபடுவதைக் களைதல்.—இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு தொழில்கள், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் குழந்தைத் தொழிலாளர்களது எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் பற்றி அறிய ஓர் ஆழமான ஆய்வு நடத்தும் பொருட்டு, வருவாய் வாரியத்தின் முதுநிலை உறுப்பினர், திரு. அர்பன்ஸ் சிங், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டார். பின்வரும் பொருள்கள் குறித்து, அவ்வுறுப்பினர் தனது பரிவுரைகளைப் பணிந்தளுப்பியுள்ளார்

(1) சிறியோர்க்கு வேலை கொடுக்கும் நடைமுறையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்.

(2) அவர்களுக்கு தகுந்த, மாறுபட்ட வேலைவாய்ப்பு/மற வாழ்வு வழங்குதல்.

(3) ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட [illegible] அவர்கள் மீட்டுவேலை [illegible] வழங்க வழிவகை செய்தல்.

(4) 14 ஆண்டு முடிவடைந்த [illegible] பருவத்தைக் குறைத்தல்.

உறுப்பினரின் அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிதியகம்.—1976-77 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிதியகம் பின்வரும் பயிற்சிகளை நடத்தியது.

பயிற்சியின் பெயர்.	பயிற்சியின் கால அளவு.	பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1 தொழில் சங்கத் தலைமையில் வளர்ச்சிப் பயிற்சி.	3 நாட்கள்	74
2 பயிற்சி அதிகாரிகளுக்கான திரும்பப் பயிற்சி.	4 வாரங்கள்	24
3 தமிழ் நாட்டிலுள்ள பொக்குவரத்துத் தொழில் அதிகாரிகளுக்கான திரும்பப் பயிற்சி.	3 நாட்கள்	20
4 பொதுத்துறை, தனியார்துறை நிறுவனங்களிலுள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கான மறு பயிற்சி	6 வாரங்கள்	14
5 விபத்தே தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்புப் பயிற்சி.	3 நாட்கள்	21
6 தொழில் பயிற்சியாளர்களுக்கான தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களில் பயிற்சி.	2 நாட்கள்	39

1977 அகஸ்ட் 25]

கைத்தறிப் பணியாளர்களிடம் நிலவும் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்ய மாநில அளவிலான குழுவை அமைத்தல்.

1976 ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், கைத்தறித் தொழிற்சாலைகளில் பணியிலிருக்கும் நெசவாளர்களின் பணிபுரியும் சூழ் நிலைமைகள், அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம், பணிப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்ய குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டது. அவர்கள் பாதுகாப்பிற்காக மேற்கொள்ளப்படும் எந்த வொரு சிறப்புச் சட்டம் தொடர்பாகவும் இக்குழு அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்யலாம்.

நெசவாளர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளுதல், சொத்துக்களுக்கு உரிமம் அளித்தல், வேலை நேரத்தை நிர்ணயித்தல், விடுமுறைகள், ஊதியத்துடன் விடுமுறை, நெசவாளர்கள் பயன்பெறும் வகையில் மற்ற சட்டங்களையும் அவர்களுக்காகப் பயன்படுத்துதல் முதலிய வற்றைச் செய்தல் மூலம் அவர்களது பணி சூழ்நிலைமைகளைச் செயல்படச் செய்ய சிறப்புச் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும் என்று இக்குழு பரிவுரை செய்தது. இக்குழுவின் பரிவுரைகள் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளன.

சமூகப்—பொருளாதார ஆய்வு.

மாநிலத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள், தோல் பதனிடுவோர் போன்ற நிறுவனமாக அமைக்கப் படாத பிரிவினரான அத்தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை, பணி சூழ்நிலைமைகளை உயர்த்த, பொருத்தமான சமூக நலச் சட்டங்களை உருவாக்கும் நோக்கில், அரசு, மதிப்பீடு—பயன்முறை ஆய்வுத் துறை இயக்குநரகத்தின் கீழ், நேரடிப் புலனுய்வாளர்களை நியமித்து, சமூக—பொருளாதார ஆய்வு செய்ய அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

எடைகள்—அளவுகள் :—

தமிழ்நாடு, 1958-ஆம் ஆண்டு எடைகள்—அளவுகள் (நிர்ணயப் படுத்தல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்கீழ், தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்கள் (இன்ஸ்பெக்டர்கள்) தொழிலாளர் துணை ஆய்வாளர்கள் (டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள்) உதவி ஆய்வாளர்கள் (அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர்கள்) ஆகியோரும்,

தொழிலாளர் நலத் துறையின் துணை ஆணையாளராக உள்ள எடைகள் அளவுகளின் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், தமிழ்நாடு மாநிலத்திலுள்ள எடைகள்—அளவுகள் தரங்களைத் தீவிரப் படுத்துவது செயற் படுத்தப் பட்டது.

இத்துறை, எடைகள் -அளவைகள் முதலியவற்றைப் பயன் படுத்தும்போது செய்யப்படும் ஒழுங்கீனங்களை முறையான மேற் பார்வைகள், திடீர் மேற்பார்வைகள், அடிக்கடி திடீர் சோதனைகள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் ஒழிக்க முயற்சிகள் மேற் கொண்டுள்ளது.

1976 ஆம் ஆண்டில், எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகள், அதிலுள்ள விதிகள் ஆகியவற்றை மீறியதற்காக 16,597 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. தாக்கல் செய்யப்பட்ட 16,597 வழக்குகளில், 14,645 வழக்குகளில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு 7,93,820 ரூபாய் அபராதமாகப் பெறப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டில், 16,077 வழக்குகள் தொடரப்பட்டு அவற்றுள் 11,682 வழக்குகளில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு 4,17,390 ரூபாய் அபராதமாகப் பெறப் பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டில், வில்லைக் கட்டணத்தின் மூலம் 27,01,458.95 ரூபாய் (உரிமை மாற்றுக் கட்டணம் உட்பட) வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால், 1975 ஆம் ஆண்டில் 23,69,731.97 ரூபாய்தான் வசூலிக்கப் பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டில் 622 வணிக உரிமங்கள், 347 பழுது பார்ப் போர் உரிமங்கள், 98 உற்பத்தி செய்வோர் உரிமங்கள் முதலியன வெண்ணை எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் வழங்கப்பட்டன. இவ்வெண்ணிக்கையில், புதிதாக வழங்கப் பட்ட உரிமங்கள், பழைய உரிமங்களை மீண்டும் புதுப்பித்தது ஆகிய இரண்டும் அடங்கும்.

1974, 1975 ஆம் ஆண்டுகளின் ஒப்புநோக்கு எண்ணிக்கைகளைத் தரும் கோலம்.

ஆண்டு.	பழுது பார்ப்போர்.	வணிகர்.	உற்பத்தி யாளர்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1974	265	550	77
1975	277	541	80

வணிகர்கள், பழுதுபார்ப்போர், உற்பத்தி செய்வோர் ஆகி யோரிடமிருந்து உரிமக் கட்டணத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட தொகை 43,315 ரூபாய் ஆகும்.

எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி, மாவட்ட தலைமையிடங்களிலிருக்கும் தனக்குக் கீழுள்ள அதிகாரிகளுடன், இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை முனைப்புடன் செயல்படுத்துவதை உறுதி செய்யும் நோக்கில் முறையான கூட்டங்களை நடத்தி வரு கிறார். அவ்வப்போது கூட்டுத் திடீர்ச் சோதனைகளும் மேற் கொள்ளப்படுகிறது. 1976 ஆம் ஆண்டில் 20,001 கூட்டுத் திடீர்ச் சோதனைகள் இம் மாநிலம் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாக, 2,617 வணிகர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது.

கிராமங்களில் எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தையும், அதன் விதிகளையும் முழுமூச்சாகச் செயற்படுத்த, கிராமங்களுக்குச் சென்று முறையான மேற்பார்வைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதிகாரிகள் 9,790 கிராம மேற்பார்வைகளை நடத்தி, 49,817 வணிகர்களைச் சோதனை செய்தனர்.

கூட்டுத் திடீர்ச் சோதனைகள், முழுமூச்சான மேற்பார்வைகள் ஆகியவற்றின் விளைவாக, 24,969 பல்வேறு உலோகங்களால் செய் யப்பட்ட பல்வேறு எடைக்கற்களும், 38,898 பல்வேறு கொள்ள ளவுள்ள அளவைகளும், 7,738 எடைபார்க்கும் கருவிகளும், 3,890 அளவைக் கருவிகளும் தவறான, குறைபாடுடைய அல்லது மறு பரிசிலனை செய்யப்படாத இனங்கள் என்று கருதப்பட்டு பறிக்கப்பட்டன. பறிக்கப்பட்ட பொருட்கள் நீதிமன்ற வழக்கிற்காக வைத்திருக்கப்பட்டு, அவை நீதிமன்றத்தின்

வழிமுன்றிப்படி நிருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. மற்ற பதிக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாடு எடைகள்—அளவைகள் செயற்படுத்துதல் சட்டத்தின் விதி முறைகள், அதன் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள விதிகளை ஒட்டி அவற்றை அரசிடம் ஒப்படைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன.

இணைப்பு

தொழிலாளர் சட்டங்களின்கீழ் உள்ள நிறுவனங்கள், தொழி லாளர்களின் எண்ணிக்கை.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலையிலிருப் போர் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
I. தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948—		
1975	7,408	4,99,672
1976	8,196	5,04,899
II. தமிழ்நாடு கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947—		
1976	2,16,803	2,19,621
1977	2,17,685	2,21,860
III. தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம், 1958—		
1976	20,173	65,151
1977	20,497	66,313

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலையிலிருப் போர் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
IV. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951—		
1975	370	87,877
1976	404	88,767
V. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம், 1961—		
1975	1,325	48,320
1976	1,358	48,770
VI. வணிக ஒன்றியங்கள் சட்டம், 1925—		
1976	2,342	..
1977	2,429	..

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி.

1. வேலைவாய்ப்புகள்.—கிடைக்கக்கூடிய பணிகளை தேடு வோருக்கு அவற்றை முடிந்தவரைச் சமமாகவும், முறையாகவும் பகிர்ந்தளிக்க தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணியின்கீழ் வேலைவாய்ப் பகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாட்டில் இன்று 575 வேலை வாய்ப் பகங்கள் உள்ளன.

தமிழ் நாட்டில், 17 மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும், 8 உதவி வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும், 2 சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உள்ளன. இந்தச் சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலு வலகங்கள் இரண்டில், ஒன்று உயர் தகுதி வாய்ந்தவர்களுக் காகவும், மற்றொன்று உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காகவும்

ஏற்படுத்தப்பட்டது. சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புச் செய்தி வழிகாட்டும் நிறுவனம் செயல்பட்டு வருகிறது. 1976 ஏப்ரல் முதல் 1977 மார்ச் வரையிலான காலப் பகுதியில் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் செய்த செயல் முறைகளைக் கீழே காணலாம்:—

வரிசை எண்ணும் விவரமும்.	1976-77 ஆம் ஆண்டு (1976 ஏப்ரல் முதல் 1977 மார்ச் வரை.)
(1)	(2)
1 பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை.	3,73,784
2 பணியில் அமர்த்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை.	33,860
3 அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	52,855
4 வேலைவாய்ப்பகங்களைப் பயன்படுத்திய வேலையிலிருப்போர் சராசரி எண்ணிக்கை.	1,046
5 மற்றவர்கள் (தனிப்பட்டோர் பிரிவு) ..	232
6 மார்ச்சுத் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி பதிவில் உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கை.	8,84,047

வேலை தேடுவோர்க்கு வேலை தேடித்தரும் முறையில், வேலை வாய்ப்பகங்கள், சாதாரண வேலை தேடுவோர்க்கு, வேலைக்கு வழி காட்டுதல், பதிவு செய்துள்ள உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு வேலைக்கு வழிகாட்டுதல் போன்ற பல்வேறு பணிகளையும் மேற் கொண்டுள்ளன. வேலை வாய்ப்பகங்களின் பல்வேறு செயல் முறைகளும் விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.—உடல் ஊனமுற்றோர்களின் வேலை தொடர்பான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில், சென்னை மாநகரில் ஒரு சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் இரண்டு அலுவலகங்கள் மதுரையில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக முறையான வேலைவாய்ப்பகங்களின் தலைமையின் கீழ் செயல் பட்டு வருகின்றன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில், இந்தச் சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களால் செய்யப்பட்ட பணிகள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வரிசை எண்.	விவரம்	ஆண்	பெண்	ஊனமுற்றோர்.	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1.	பதிவு செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	177	136	2,160	2,473
2.	பணியிலமர்ந்தோர் எண்ணிக்கை	21	27	620	668
3.	31-3-1977 நாள் நிலவரப்படி பதிவில் உள்ளவர்கள்.	541	453	7,033	8,027

3. தொழில்-நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.—இவ்வலுவலகம் தொழில் பட்டம் பெற்றவர்கள், நிர்வாக—உயர் இளைப் பதவிகளைத் தேடுவோர் போன்ற மிகைத் தகுதி பெற்றவர்களின் வேலை தொடர்பான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, சென்னையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இவ்வலுவலகம் 5,816 உயர் தகுதி பெற்றவர்களைப் பதிவு செய்து, அவர்களில் 875 பேர்களை ஆய்வு ஆண்டில் பணியிலமர்த்தியது. 31—3—1977 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, 10,459 பேர்கள் பதிவில் உள்ளனர். இவ்வலுவலகம், காலியிடம், தொழிலாளர் தேவையிடம் ஆகியவற்றைத் தெரிவித்து, மாநில தலைமை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

4. பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புச் செய்தி—வழிகாட்டும் பிரிவு.—பல்கலைக் கழகங்களின் பணி புரிய, தமிழ்நாட்டில் 8 பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புச் செய்தி—வழிகாட்டும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலை நகர் ஆகிய மூன்றி டங்களில் இவை உள்ளன. மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதே இந்தப் பிரிவுகளின் முக்கியச் செயலாகும். விண்ணப்பதாரர் களைப் பதிவு செய்வதோடு, தனிப்பட்டோர் பிரிவுகளால் அறிவிக் கப்பட்டதும், தொழில்—நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தால் அறிவிக்கப்பட்டதுமான தகுந்த வேலையிடங்களில் அவர்களை நியமிக்கும் பணியையும் செய்கின்றன. ஆய்வு ஆண்டில், இந்தப் பிரிவு 1,466 பேர்களைப் பதிவு செய்து, அவர்களில் 73 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியது. 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் இறுதியில், 2,880 பேர்கள் இந்தப் பிரிவின் பதிவில் உள்ளனர்.

5. தொழில் வழிகாட்டுதலும், வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனையும்.—நீலகிரி, தருமபுரி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களைத் தவிர, தமிழ் நாட்டிலுள்ள மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் வழி காட்டும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவின் முக்கிய வேலை, தொழில் பற்றிய செய்திகள், பயிற்சி பற்றிய செய்திகள், வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய செய்திகள், வேலை வாய்ப்புகள் பற்றிய செய்திகள், பணியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற வதற்கான வசதிகள் முதலிய தகவல்களைப் பரப்புவதாகும். விண்ணப்பதாரர்களில் ஒரு மொத்தமான கூட்டத்தினர்க்கு வழி காட்டுதல், தனிப்பட்டோருக்கு வழிகாட்டுதல் ஆகியனவும் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளின் முக்கியப் பணிகளாகும். மேலும் இளைஞர்களின் நன்மைக்காக, குறித்த காலத்திற்கொரு முறை, காலாண்டிற்கு ஒருமுறை தகவல் வெளியீட்டிதழ்களும் இந்தப் பிரிவுகளால் வழங்கப்படுகின்றன. 1976 மார்ச்சுத் திங்கள் முதல், 1977 மார்ச்சுத் திங்கள் வரையிலான காலப் பகுதியில் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளால் பயனடைந்தவர்

1977 ஆகஸ்ட் 25]

களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

வரிசை எண், விவரம்.	1976 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் 1977 மார்ச்சுத் திங்கள் வரை.
(1)	(2)
1. மேற்கொள்ளப்பட்ட குழு வழிகாட்டித் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை	3,563
2. வழிகாட்டும் தகவல்கள் கொடுக்கப் பட்டோர் எண்ணிக்கை	19,694
3. பதிவின் போது வழிகாட்டுதலைப் பெற்றோர் எண்ணிக்கை	31,792
4. தற்போதையப் பதவியில் மறுபதிவு செய்யப்பட்ட பழைய தேர்வுகளின் எண்ணிக்கை	5,060
5. கலந்துரையாடல்களில் கலந்துகொண்ட வர்களின் எண்ணிக்கை	1,01,697
6. வேலைகள் பயிற்சி/வேலையிலும் பயிற்சி யில் வழிகாட்டப்பட்டு பணியில் அமர்த்தப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை.	19
7. பயிற்சி/வேலை பயிலும் பயிற்சிக்கு வழிகாட்டப்பட்டு பணியில் அமர்த் தப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை ..	1,529
8. பயிற்சி/வேலை பயிலும் பயிற்சி நிலையை அடைவதில் உதவி பெற் றுள்ளோரின் எண்ணிக்கை	12,676
9. உதவித் தொகை/மேற்படிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை	12

வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, மாவட்டங்களில் வாழ்க்கை தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவுகளின் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்து கண்காணித்து வருகிறது. மது ஆய்வுக் காலத்தில் 31 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும், கிண்டி மாதிரிப் பயிற்சி நிலையத்திலும் விருப்பப் பார்வைப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கான பொருட்காட்சிகள் பல்வேறு இடங்களில் நடத்தப்பட்டன. ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர்/பழங்குடியினர் விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கவும், பயிற்சி/வேலை பயிலும் பயிற்சி வசதிகள் பெருக்கவும் தனிக்குழு ஒன்று மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் பழங்குடியினர் பயனுக்காக இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தொடங்க செயற்குறிப்பில் உள்ளது. இந்த நிலையங்கள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆலங்காயத்தில் ஒன்றும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சங்கராபுரத்தில் ஒன்றும் அமைக்கப்படும். இந்த அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, பழங்குடியினர் விரைவில் பணியில் அமர்த்தப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. "இனி மேல்" என்னும் தலைப்பின்கீழ், தகவல் அறிவிப்புகளின் 2,25,000 படிகள் அச்சிடப்பட்டு, அவைகளை எஸ்.எஸ்.எல்.வி. புத்தகங்களுடன் பள்ளிகளுக்கு வழங்குவதாக அரசு தேர்வு இயக்குநருக்கு வழங்கப்பட்டன. கணிதயியல் பட்டதாரிகளுக்காக 'வாழ்க்கைத் தொழில் வாய்ப்புகள்' குறித்த கையேட்டின் 5,000 படிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு களப் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. விமானப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்த கையேட்டின் 50,000 படிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு களப் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. இத் துறையின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக பல்வேறு சுவரொட்டிகள், விளக்கப்படங்கள் முதலியவற்றை இந்த இயக்குநர் அலுவலகத் துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பட்டுத் திரை அச்சிடும் பிரிவு அச்சடித்துள்ளது.

6. **வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்.**—தமிழ் நாட்டில் இந்த கால அளவில் மறுஆய்வின்படி வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம் தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

முடிவடைந்த காலாண்டு.	கடந்தும் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பதிவு அனுப்பிய வர்களின் எண்ணிக்கை.	பதிவு அனுப்பிய வர்களின் சதவீதம்.	நியமனத்தின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
அரசுத்துறை :				
31—3—1976	6,351	5,915	93·1	10,26,320
31—3—1977	6,904	6,352	92·0	10,82,406
தனியார் துறை :				
31—3—1976	10,574	9,492	89·8	6,36,100
31—3—1977	9,512	8,646	90·8	5,97,883

[1977 ஆகஸ்ட் 20

7. **புள்ளிவிவரக் கணிப்புப் பிரிவு.**—வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில் செயல்படும் புள்ளிவிவரக் கணிப்புப் பிரிவு, வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல்-விவர அறிக்கைகளை அந்தக் கால அளவில் மறு ஆய்வில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலக புள்ளிவிவரங்கள் ஆகிய வற்றை பல்வகைப்பட்ட இயந்திர முறையில் அட்டவணைப் படுத்தும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு அலுவ லகங்களில் செம்மையாக நிறைவேற்றுவதில் நிறைவையை அதிகரித் துக்கொள்ளவும், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் முறைகேடுகள் நிகழ்வதைத் தடுக்கவும், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் புள்ளி விவரங்களை படிப்படியாக கணக்கிடக் கருதியுள்ளது. தொடக் கத்தில் சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஒன்பது வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் புள்ளிவிவரங் களைக் கணக்கிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. முதல் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்கான செலவு ரூபாய் 9.90 இலட்சம் ஆகும் என்று மதிப் பிடப்பட்டது. ஆண்டு தொடர் செலவு ரூபாய் 5.93 இலட்சம் ஆகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. மாநில சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவிருக்கும் முதல் துணை மதிப்பீடுகளில், 1977-78 இன் ஆறு திங்களுக்கு இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 5.83 இலட்சம் மதிப்புள்ள தொகை ஒன்று வழங்கப்படும்.

கணக்கிடுதல் முறையினால் பணியாளர் தொகுதியில் ஆள் குறைப்பு எதுவும் ஏற்படாது. மற்றொரு விதத்தில், ஒன்பது வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களின் செயல் பதிவேட்டில் உள்ள வேலை வாய்ப்பற்றிருப்போருக்கு மிகுந்த காலத்துடன் சரியான தகவலைக் கொடுக்கிறது.

8. **ஆழ்ந்த ஆய்வுக் குழு.**—இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குழு, பல்வேறு விரிவான ஆய்வுகளையும், இத்துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. நாட்டிடை தொழிலாளர் நல அமைப்பின் பல்வேறு பரிந்துரைகள்/முடிவுகள் குறித்து குறிப்புகளையும் இந்த ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குழு கொடுத் துள்ளது. இளைஞரின் பயனுக்காக மறு ஆய்வின்கீழ் இந்தக் கால அளவில் கீழ்க்கண்ட வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டி கருத்தரங் குகள் நடத்தப்பட்டன:—

[1977 ஆகஸ்ட் 20]

1. ஓளவு வரட்சித் தன்மை வாய்ந்த வெப்பமண்டலம் குறித்த வேளாண்மை திட்டத்தில் ஆறிவியல் பட்டதாரி களுக்கான தொழில்.

2. தொழு நோய், காச நோய் ஆகிய களங்களில் மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கான தொழில்.

3. எழுத்துத் திறமை, பத்திரிகைத் துறை ஆகியவற்றில் தொழில்.

4. அரிசன வகுப்பினர்/பழங்குடியினரைச் சேர்ந்த மாணவர் களுக்கான தொழில், வேலைவாய்ப்பு வழிகாட்டி (6 பிற மாவட்ட நிலையங்களிலும் அதே கருத்தரங்கை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.)

5. தொழில் நுட்ப தகுதி பெற்ற அரிசன வகுப்பினர்/பழங் குடியினர், தாங்களே சொந்தத்தில் தொழில் நடத்துவதற்கான தொழில் வழிகாட்டி கருத்தரங்கு.

6. செயல் முறை அறிவியல் ஆராய்ச்சி களத்தில் தொழில், இந்த ஆண்டில், வேலைவாய்ப்பு கொள்கைகள், ஆட்படை ஊற்றம் குறித்த முன்னறிவு, ஏனைய கொள்கையின் வேலைவாய்ப்புக் கூறுகளை பகுப்பாய்வு செய்தல் ஆகியவற்றை வகுக்க மாநில இயக்குநர் அலுவலகத்தில் ஆட்படை ஊற்ற ஆராய்ச்சி குழு ஒன்றை அமைக்க கருதப்படுகிறது.

9. **மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு.**—வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் பிரிவு பணி வகைகளை மேற்கொள் கிறது.

1. வாழ்க்கைத் தொழில் ஆராய்ச்சி, பகுப்பாய்வு.

2. வாழ்க்கைத் தொழில் குறித்த தண்டு வெளியீடுகளை அச் சிடுதல்.

3. புதுடில்லி வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகம் ஒப்படைத்துள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் குறித்த தண்டு வெளியீடு களை இருத்தியமைத்தல்.

4. வாழ்க்கைத் தொழில் நிலவரம் பற்றி குறிப்பு, தொழில் குறித்த நூல் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தல், வாழ்க்கைத் தொழில் குறித்த துண்டு வெளியீடுகளை அலுவலகங்கள், நூலகங்கள் முதலியனவற்றிற்கு வழங்குதல்.

10. **இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு.**— வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பின்பற்ற வேண்டிய அலுவலக நடைமுறை, பணிகள் ஆகியவற்றில் இங்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்தக்கால அளவில் மறு ஆய்வின்படி, 4 பணியாளர் பயிற்சி வகுப்புகள் இப்பிரிவால் நடத்தப்பட்டன. பயிற்சி வகுப்பில் 67 பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 1976, அக்டோபர் திங்களிலிருந்து 1976, டிசம்பர் திங்கள் வரை, முன்னாள் இராணுவத்தினரை பொதுத் துறைகளிலும், தனியார் துறைகளிலும் பணியில் அமர்த்துவதற்கான தனி நடவடிக்கையொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையின் பயனால், 31—12—1976 ஆம் நாளுக்குள் வையறுக்கப்பட்ட இலக்கு 1500 என்றிருக்க, மாறாக 1970 முன்னாள் இராணுவத்தினர் பணியில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

11. **துறையின் வேலைவாய்ப்புப் பிரிவில் ஆய்வுப் பிரிவு:**—தமிழ் நாட்டில், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலையை மதிப்பீடவும், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களின் அலுவல்களை மேம்படுத்துவதற்கு உரிய பரிகார நடவடிக்கையை தெரிவிப்பதற்கும் விரிவான ஆய்வை நடத்துவதற்கு இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள இப் பிரிவு பொறுப்புள்ளதாகும். ஆய்வுக்கால அளவில், இயக்குநரும், இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் பிற அதிகாரிகளும் 21 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ஆய்வு செய்தனர்.

12. **சென்னையிலுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகத்தின் பணிகள்:**—இயக்குநர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவு, பர்மா மற்றும் ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களுக்குப் புதுவாழ்வு அளிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஸ்ரீலங்கா அகதிகளின் மறுவாழ்விற்காக மண்டபம் என்னுமிடத்தில் நான்கு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும் வழிகாட்டி குழு ஒன்றும் செயல் படுகின்றன.

ஆய்வுக் காலத்தில் வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவு தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

விவரங்கள்.	அகதிகள்.	
	பர்மா.	ஸ்ரீலங்கா.
(1)	(2)	(3)
1. இந்தக் கால அளவில் பதிவு செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கை.	1,243	4,944
2. இந்தக் கால அளவில் பணியில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை	389	352
3. 1977, மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாள் நிலவரப்படி செயல் பதிவேட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை	2,354	10,506

பர்மா/ஸ்ரீலங்கா அகதிகள் விண்ணப்பதாரர்களுக்கான பயிற்சி வசதிகளை இந்தப் பிரிவும் வழங்குகிறது. வியட்நாம் அகதிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய தேவையான மறுவாழ்வு உதவிகளை மதிப்பிடுவதற்கு தனி முயற்சிகளை இந்தப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குடியிருக்கும் வியட்நாம் அகதிகளைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களின் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வம் முதலியனவற்றை மதிப்பிடவும், அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு உதவி நல்க முடியும் என்பதைக் கண்டறியவும் ஆய்வு ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது.

13. **உடல் ஊனமுற்றோருக்கான மாதிரி வாரியம் மற்றும் உடல் ஊனமுற்றோர்களின் புதுவாழ்விற்கான திட்டம்:**—உடல் ஊனமுற்றோர்களின் புதுவாழ்விற்கு தேவைப்படும் பிரச்சனைகளின் அளவை அறிதல், அரசுடனும், பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு நல்வாழ்வு திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளில் இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைக்க ஏடுபடுகிறது. ஆய்வுக் காலத்தில், 681 உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களை இந்த வாரியத்தால் பணியில் அமர்த்த முடிந்தது. தனி நடவடிக்கை ஒன்று எடுக்கப்பட்டதன் பயனால், பல்வேறு தொழில் பயிற்சி நிலையங்

களில் 185 உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்கள் பயிற்சிக்காகச் சேர்க்கப்பட்டனர். சொந்தத்தில் தொழில் நடத்த, உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ரூபாய் 200 முதல் ரூபாய் 18,600 வரை அரசு உடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம், இந்த வாரியம், கடன் வசதிகளையும் அளித்துள்ளது. சென்னை மருத்துவக்கல்லூரியின் பொருட்காட்சிக் குழுவிடமிருந்து ரூபாய் 30,000 நன்கொடையை உடல் ஊனமுற்றோருக்காக மாநில வாரியம் பெற்றுள்ளது. ஆண்டுதோறும் இத்தொகையில் சேரும் வட்டியை, எளிய, உரிய உடல் ஊனமுற்ற நபர்களுக்கு செயற்கை முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட உறுப்புகள், சாதனங்கள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படும். ஆய்வுக்காலத்தில் இயலாமையுற்ற உலக விழாக்கள் சென்னை மாநகரத்திலும், அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நடத்தப்பட்டன. குருடர், முடம் நீக்குயியல் சார்ந்த ஊனமுற்றவர், செவிடர், மன வளர்ச்சி அடையாதவர், தொழுநோய் நீக்கப்பட்டவர் போன்ற ஐந்து தொகுதிகளின்கீழ் மிகத் திறமைவாய்ந்த உடல் ஊனமுற்ற பணியாளர்களுக்கும், உடல் ஊனமுற்றோரின் முனைப்பான வேலை கொடுப்போருக்கும் மாநில அரசு வழங்கும் பரிசுகள், நிம்கார் பரிசுகள் ஆகியவை இயலாமையுற்ற உலக விழாக்களில் வழங்கப்பட்டன. இந்த வாரியத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள புத்தகத்திற்கு அட்டை போடும் பயிற்சி பிரிவு புத்தகத்திற்கு அட்டை போடும் தொழில் 32 உடல் ஊனமுற்ற நபர்களுக்கு பயிற்சி அளித்துள்ளது.

14. வேலைபயிலும் பயிற்சித் திட்டத்தை செயற்படுத்துவதற்கு தனிக் குழுவும் அதன் வளர்ச்சியும்.—இயக்குநர் அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இக்குழு, வேலைபயிலும் திட்டங்களிலும், 1961-ஆம் ஆண்டு வேலைபயில்வோர் சட்டத்திலும் பங்கேற்று 1973-ஆம் ஆண்டு வேலைபயில்வோர் (திருத்தம்) சட்டத்தின்கீழ் வேலைபயிலும் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தியது.

31—3—1976, 31—8—1977 ஆம் நாளன்று நிலவரப்படி பணியில் அமர்த்தப்பட்ட பயிற்சி பெறுவோரின் விவரங்கள் கீழே அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. தொழிற் பயிற்சி பெறுவோர்கள்.

(1961 ஆம் ஆண்டு சட்டம்).

நாள் நிலவரப் படிக்கான கால அளவு.	பயிற்சி இடங்கள் அமையப் பெற்றவை.			பயன்படுத்தப்பட்ட பயிற்சி பெறும் இடம்.			எய்தப்பெற்ற சதவிகிதம்.
	பொதுத் துறை.	தனியார் துறை.	மொத்தம்.	பொதுத் துறை.	தனியார் துறை.	மொத்தம்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
31—3—1976	2,207	5,967	8,124	2,124	6,198	8,322	102
31—3—1977	2,372	6,794	9,166	2,374	7,157	9,481	103

[1977 ஆகஸ்ட் 25

11. 1973 ஆம் ஆண்டு பயிற்சி பெறுவோர் (திருத்த) சட்டம்.

நாள்வரைப்படுக் காலை அளவு.	பயிற்சி இடங்கள் அமையப் பெற்ற இடம்.				நிர்வாக பயிற்சிபெறு வோர்.				பயன் படுத்தப்பட்ட பயிற்சி பெறும் இடங்கள்.				(தரம்) மொத்தம்.
	ஆண்	பெண்	முழுநேரம்	பகுதிநேரம்	ஆண்	பெண்	முழுநேரம்	பகுதிநேரம்	ஆண்	பெண்	முழுநேரம்	பகுதிநேரம்	
(1)	(2)		(3)	(4)	(5)		(6)		(7)		(8)	(9)	(10)
31—3—1977..	1,519	1,340	2,859	180			57		816		129	21,093	2,346

1977 ஆகஸ்ட் 25]

15. மாநில இயக்குனரகத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் தொடர்பும்—விளம்பரப் பிரிவும்.—இவ்வியக்குனரகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட விளம்பரப் பிரிவு, இத்துறையுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு விளம்பர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. மாவட்டங்களில் பல்வேறு பொருட்காட்சிகளை, வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம்/தொழிற் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றில் நடத்துவதன் மூலம் தேவையான ஏற்பாடுகளில் இந்தப் பிரிவு பங்கு கொள்கிறது.

16. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் வேலை வாய்ப்பு பணி திட்டம்:—வேலை வாய்ப்புத் திட்டப் பணிகளுக்காக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்ட மூலுமைக்கும் ரூ. 50 இலட்சம் திட்ட ஒதுக்கீட்டை அரசு அளித்துள்ளது. வேலை வாய்ப்பு பணிகளின் கீழ் வேலை வாய்ப்பு பணிகளை நிருவியாகவும், நல்ல விதமாக செய்யவும், வேலை தேடுபவர்களுக்கும், வேலையிலிருப்பவர்களுக்கும் நல்ல பணியினை அளிப்பதும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

1976-77 வரை ரூ 10.17 இலட்சங்களில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அப்பணியினை அவர்கள் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

1. மாவட்டங்களின் 1959 ஆம் ஆண்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனங்களின் (கண்டிப்பாக காலியிடங்களை அறிவிக்க வேண்டும்) சட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான பணியாளர் அமைப்பு.

2. மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துதல், மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்பவர்களை நியமித்தலும்.

3. மாவட்டங்களில் உதவி வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துதல்.

4. பெரிய மாவட்டங்களில் ஆறு மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகள் பதவிகளை உதவி இயக்குநர்களாக உயர்த்துதல்.

5. மாவட்ட இயக்குனரகத்தின் பொதுமக்கள் தொடர்பு, விளம்பரப் பிரிவு ஆகியவற்றை அமைத்தல்.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

6. தொழில் நுட்ப வகைகள் தவிர ஏனையவற்றை கவனிப்பதற்கு சென்னை நகரத்தில் ஒரு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் அமைத்தல்.

7. வேலை வாய்ப்பு நிறுவனங்களில் 32 இளநிலை உதவியாளர்கள் பதவிகளை உதவியாளர்களாக உயர்த்துதல்.

8. மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவுகளை அதிகப்படுத்துதல்.

கைவினைஞர்கள் பயிற்சித் திட்டம்.—பணிமனை நிலையின்கீழ் தொழிலில் கைவினைஞர்கள் நல்கு பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். அதிக அளவில் தொழிற்சாலைகளை கொண்ட நாடுகளில் பயிற்சி அளிப்பது இவ்விதமாக உள்ளது. ஆனால் இன்னும் தொழில் மயமாக வளர்ச்சியடையும் இந்தியாவில் கைவினைஞர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் வசதிகளைக் கொண்ட நிறுவனங்கள் வெகு குறைவாக உள்ளன. தொழில் வளர்ச்சியடைவதற்கு தொழில் நுட்ப பயிற்சி பெற்ற கைவினைஞர்களின் பெருகி வரும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய, அனைத்து இந்திய அடிப்படையில் வரையறுக்கப் பட்ட தரத்துடன் இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டன. பயிற்சியை செம்மையாக அளிப்பதற்கு, இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பணிமனைகளின் நிலைமைகள் மீண்டும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. பயிற்சி திட்டத்திற்கு இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் முதுகெலும்பாக உள்ளன.

கைவினைஞர் பயிற்சி திட்டதின்கீழ், வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி இயக்குனரகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் கீழ்க்கண்ட பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன:—

1. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் நிறுவனப் பயிற்சி.

2. 1961 ஆம் ஆண்டு வேலை பயில்வோர் சட்டத்தின்கீழ் வேலை பயிலும் பயிற்சி.

3. தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்காக மாலை வகுப்புகள் (மாலை நேர வகுப்புகள்).

1977 ஆகஸ்ட் 25]

4. தொழிற் பள்ளிகளுக்கான முறைப்படுத்துதல் கோவையின் கீழ் மானிய உதவி பெற்ற தனியார் தொழிற் பள்ளிகளில் கைவினைஞர்களை பயிற்சி அளித்தல்.

5. வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்கள், மாதிரி அமைப்பாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் (பகுதி நேரம்) ஆகியோருக்காக குறிப்பிட்ட தொழில்களில் பயிற்சி.

1. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள்.—தற்போது, பெண்களுக்கான ஒரு தொழிற் பயிற்சி நிலையம் உட்பட 31 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்நிலையங்களிலிருந்து ஆண்டுதோறும் சுமார் 7,000 கைவினைஞர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 29 பேர்களுக்கு பொறியியலிலும், 6 பேர்களுக்கு பொறியியல் இல்லாத பயிற்சியும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதில் சில தொழில் பயிற்சியின் கால அளவு ஒரு வருடமும், ஏனைய சில தொழில் பயிற்சிகள் இரண்டு வருடமும் கொண்டதாகும். நிலையப் பயிற்சியின் இறுதியில், அகில இந்திய தொழிற் தேர்வில் மாணவர்கள் கலந்து கொள்வர். இதில் வெற்றி பெற்றவர்கள், தேசிய தொழில் சான்றிதழ் பெற தகுதியுடையவராவார்கள்.

ஒவ்வொரு தொழிலும் உள்ள இடங்களில் 5 சதவீதம் பர்மா, ஸ்ரீலங்கா அகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. அரிசன வகுப்பினர்/பழங்குடியினருக்கு 18 சதவீத இடம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தபோதிலும், 1976-ல் 23.2 சதவீதம், 105 அரிசன பழங்குடியினர் உட்பட 1,576 பேர்கள் பயிற்சிக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1976 ஆம் ஆண்டில் 197 உடல் ஊனமுற்ற பயிற்சியாளர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 31 தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள்/நிலையங்களிலும் அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த எண்ணிக்கை 10,216 ஆகும். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இந்த எண்ணிக்கை 11,160 ஆகியது ஆகவே, நடப்பு ஆண்டில் 944 கூடுதல் இடங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இம் மாநிலத்தில் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தரம் மிக உயரிய வகையைச் சேர்ந்ததாகும். ஏற்கனவே நடைபெற்ற 12 அனைத்திந்திய ஆண்டு திறனாய்வுப் போட்டியில், இம்மாநிலம் 6 போட்டிகளில் முதன்மை இடத்தைப் பெற்று வருகிறது. "சிறந்த மாநிலம்" என்பதற்கான பட்டத்தை

முழுமுறை பெற்றுள்ளது; எஞ்சிய மூன்று ஆண்டுகளில் இடையிடையே வெற்றி பெற்றுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில், தொழிற் பயிற்சி மாணவர்களுக்காக இயந்திரக் கம்மியர் (பொது மின்னணுயியல்) படிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அடையாறு மின்அணு தொகுதியில் இருக்கும் ஆய்வுக்கூட வசதிகளை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக, இங்கு இந்த பாடப் பிரிவு வகுப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 3.95 இலட்சம் செலவில் இந்தப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் ரூ. 95,000 நிர்வாகச் செலவும் இந்தப் பிரிவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த பயிற்சியின் கால அளவு இரண்டு வருடங்கள். இந்தப் பிரிவுக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் 16 மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். முன்னமே தொழிற்சாலையில் பணியிலிருக்கும் பணியாளர்களின் தேவைகளுக்கேற்ப கூடுதல் பயிற்சி பாடப்பிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வருடம், அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் "இந்தியன் ஸ்டேண்டர்ட்ஸ்" பொறியியல் வரைபடங்கள் படித்தல் முதலிய பாடப் பிரிவுகளும் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. இந்தப் பாடப்பிரிவின் காலம் 3-லிருந்து 4 வாரங்களாகும். 1977 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் வரை, பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் உதவியால் 37 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

2. **வேலை பயில்வோர் சட்டம்.**—தொழிற்சாலைகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய கைவினைத் தொழிலில் போதிய அனுபவத்துப் பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டு, தேவை நிலையில் அவர்களது மொத்த நிறமையை வளர்க்கும் பொருட்டு இந்திய முழுவதும் ஒரே சீரான பயிற்சி வசதியை முறைப்படுத்தி செயல்படுத்தவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமும் குறிக்கோளாகும். பயில்வோர் பயிற்சி கல்வி அளிப்பதற்காக புதிய நபர்களையோ, அல்லது தொழில் பயிற்சி நிறுவனத்தில் தேறிய பயிற்சியாளர்களையோ தெரிந்தெடுக்க தேவையான முழு கருத்தார் உடையவராவார். தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் எவ்வளவு தொழிற் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இதைப்போலவே, இத்தகைய வசதிகள் இல்லாத பிற நிறுவனங்களில் தேவையான சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் பயில்வோருக்கு அடிப்படைப் பயிற்சியையும் அதாவது அளிக்க வருகிறது. செய்முறைப் பயிற்சியை தொழிற்சாலையே அளித்து வருகிறது.

தற்சமயம், 216 தொழிற்சாலைகளையும் தொழில் பயில்வோருக்காக 103 தொழில் நிறுவனங்களையும் இச்சட்டம் கொண்டிருக்கிறது. இதன் முடிவில், 1,247 தொழிற்சாலை நிறுவனங்களில் தீவிர ஆய்வு நடத்தியதில், 9,481 வேலைபயில்வோர் பயிற்சி பெற வாய்ப்பிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இவ் வருடம், தொடர்ந்து முயற்சி செய்ததினால், மேலும் இச் செயல் நிறை வேற்றம் முன்னேற்றம், அடைந்துள்ளது. ரூ. 130-ரூ. 200 என்ற விதத்தில், தொழில் அதிபர்களால், எல்லா தொழில் பயில்வோர் களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகின்றது. இவ் உதவித் தொகை தொழிலின் கால அளவைப் பொறுத்ததாகும்.

3. **தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள்.**—தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் பணியாளர் களின் அறிவு முன்னேற்றத்திற்கு வசதிகளை அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமும் குறிக்கோளும் ஆகும். இதனால் அவர்கள் கூடுதல் பதவி உயர்வுகளை பெறலாம். ஆகையால், எங்கெங்கு தொழிற்சாலைகள் அதிகமாயிருக்கிறதோ அங்கெல் லாம் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதன்படி கிண்டி, வடசென்னை, அம்பத்தூர், மதுரை, கோயமுத்தூர் ஆகிய தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட 5 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தற்சமயம் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த பயிற்சி இடங்கள் 1,000 ஆகும். தற்சமயம் 945 பணியாளர்கள் பயிற்சிக்குச் சென்றுள்ளனர்.

4. **உதவி பெறும் தொழிற் பள்ளிகள்.**—தற்சமயம், தொழிற் பள்ளிகளின் விதிமுறைக் கொள்கைகளின் கீழ் அங்கீகார மளிக்கப்பட்ட 65 தொழிற் பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. இந்தப் பள்ளிகள், தச்சுத் தொழில், கருமார் தொழில், பொருத்துபவர், பற்றவைப்பவர், பின்னல் வேலை, துணி வெட்டு தல்—தைத்தல் முதலிய தொழிற் பயிற்சிகளை அளிக்கிறது.

இந்தப் பள்ளிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட அனுமதிக்கப் பட்ட 4,580, மாணவர்களில் 4,148 மாணவர்கள் பயிற்சிக்குச் சென்றுள் ளனர். அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா தனியார் நிறுவனங்களிலும் பயிற்சி தரத்தை முறைப்படுத்த, பொதுவான பாடத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, எல்லா தொழில் நிலையங்களுக்கும் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. தற்போது பொதுவான தேர்வும் நடத்தப் படுகிறது. தொழிற் பள்ளிகளுக்கான விதிமுறைக் கொள்கை களின் விதித்துறைகளின் படி மானியம் பெற இப்பள்ளிகள் தகுதி பெறுகின்றன.

5. சிறப்புத் திட்டங்கள்.—வேலையிழந்த பொற் கொல்லர்கள், மாதிரி அமைப்பாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் (பகுதி நேரம்) ஆகியவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலையைப் பெறுவ தற்கான சில தொழிற் நுட்ப பயிற்சிகளை அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமும், குறிக்கோளுமாகும். சேலம், திருச்சி, பேட்டை, மதுரை ஆகிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்கு கருமார் தொழிலும் இணைப்புத் தொழிலும், செம்பு வேலைப்பாடும் தகர வேலைப்பாடும் போன்ற இரு தொழில் களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பயிற்சியாள ருக்கும் ரூ. 10 உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. உதவித் தொகை வழங்க அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த எண் ணிக்கை 160 ஆகும். 140 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

NOTE ON LABOUR IN TAMIL NADU.

Labour administration in the State is reviewed in this report under the following categories :—

(i) Establishment legislation.
(ii) Wages legislation.
(iii) Industrial Disputes legislation.
(iv) Social Security legislation, and
(v) Labour Welfare Measures.

In addition, separate chapters on work relating to Weights and Measures Enforcement, Employment Service and Implementation of Craftsman Training Scheme are included.

(i) ESTABLISHMENTS LEGISLATION.

The Factories Act, 1948.—As against 7,408 factories on the register at the beginning of the year 1976, there were 8,196 factories at the end of the year with the addition of 1,213 factories and removal of 425 factories. The details are furnished below :—

	Number of factories on the register.	
	1975	1976
Section 2 (m) (i)	6,925	7,667
Section 2 (m) (ii)	483	529
	7,408	8,196
Number of workers employed	4,99,672	5,04,899

A sum of Rs. 46,69,714 has been collected towards licence fees during the year 1976.

During the year 1976, 3,026 factories were inspected once, 4,782 factories were inspected twice and 233 factories were inspected thrice by the Inspector of Factories and 1,493 check inspections were made by the Superintending Inspectors of Factories. In addition to the above, 412 Sunday inspections, 903 special inspections 331 surprise inspections and 207 night inspections were also made.

During the year 1976, 1,923 prosecutions for violation of the provisions of the Factories Act were launched against the managements of factories. 1,776 prosecutions were disposed of during the year and an amount of Rs. 1,02,750 was realised as fine, as against Rs. 19,440 durirg the year 1975.

The particulars of accidents during the year 1975 and 1976 are furnished below :—

Year.	*Non-fatal accidents.*	*Fatal accidents.*
(1)	(2)	(3)
1975	20,475	24
1976	26,181	32

Due to the increased number of factories and number of workers employed in them, the accidents during the year under report have slightly increased compared to the previous year.

With a view to reduce the incidence of accidents, all Inspectors of Factories have investigated all fatal accidents and serious accidents in which the workers were disabled for 21 days and more and suggested remedial measures to prevert the recurrence of such accidents and take follow-up action to see that they have been implemented. All the major factories have formed "Safety Committees" in their organisations consisting of representatives of managements and workers. Factories employing more than 100 workers and those which have reported 20 or more accidents in a year are requested and persuaded to form Safety Committee in their factories. 331 factories have so far formed Safety Committees and they are playing a useful role in the reduction of accidents and promotion of safe environment. The managements of the factories which have reported "high incidence of accidents" have been requested to appoint "Safety Officers" in their establishments in order to reduce the rate of accidents.

Factories (Amendment) Act, 1976.—The Factories Act has been amended by the Factories (Amendment) Act, 1976 which has been brought into force from 26th October 1976. The main features of this Act are as follows :—

(*a*) The definition of "worker" now is so amended as to include workers employed through contractors and there may be thus a possibility of increase in the number of registered factories.

(*b*) For the first time provision has been made for the appointment of Safety Officers in factories employing more than 1,000 workers.

(*c*) Penal provisions in the law have been made more stringent and minimum fine has been fixed in the case of accidents due to violation of the safety provisions of the Act.

(*d*) Investigation of fatal accidents has been made statutory.

Shram Vir Awards Scheme.—The object of this Scheme is to give special recognition to the part played by individual workers in promoting general industrial efficiency by recognising and rewarding at the State level, outstanding ideas or suggestions from workers which have contributed to greater safety, higher productivity, improved quality cost reduction, import susbstitution, etc. It applied to factories in which a "Suggestion Scheme" is in force and which have already qualified for a prize at the plant level. Prizes are awarded in the form of cash awards of Rs. 500, Rs. 250 and Rs. 100, respectively for three classes "A", "B" and "C". Awards for the performance year 1975 were distributed on 29th March 1977 at a function in the office of the Commissioner of Labour, Madras-5.

State Safety Awards.—With a view to induce a sense of healthy rivalry among the Managements in the reduction of accidents, these awards are given to factories who show outstanding performance in the accidents reduction work. For this purpose, the factories are classified into two categories.

Category "A".—Factories which work for 10 lakhs and more man-hours in a calendar year.

Category "B".—Factories which work between 5 and 10 lakhs man-hours in a calendar year.

Under each of these categories awards are given under three schemes.

(*a*) Hignest percentage reduction in the frequency rate.

(*b*) Lowest ferquency rate in the Industry.

(*c*) Longest accident-free period in man-hours.

Under each of these schemes the awards are given 10 industry-wise. For First prize, rolling Shield and a cash award of Rs. 1,000 in the case of catagory A Factories and a rolling shield and a cash

award of Rs. 500 in the case of category "B" factories with certificates of merits are given. For the second and third prizes, Certificates of merits are given. These awards are given for every calendar year and the State Government spends about Rs. 35,000 each yaer for implementation of the award scheme. Government in G.O. Ms. No. 16, dated 7th January 1977 have santioned a new award scheme for factories which work between 2 and 5 lakhs man-hours, to be implemented from the award year 1976.

Safety courses.—During the year 1976, 19 courses were conducted and 553 supervisors participated in the courses. Ten Safety Courses were conducted at Madras, one at Arakonam, one at Pallipalayam, one at Ranipet, one at Tuticorin, two at Madurai, one at Neyveli, one at Coimbatore and one at Tirunelveli.

Films.—Films on Safety and Health are being purchased every year to give publicity to the message of safety. 27 films on Industrial Safety and Health are available at present with the Factory Inspectorate. These films are screened during safety courses. They are also being lent free of cost to factories which require them for screening for the benefit of the workers.

Health.—To detect the occurrence of diseases like lead poisoning silicosis, dermatais and other occupational diseases among the industrial workers and to suggest comfortable working conditions in thermal noisy ervironments, Governmert have accorded sanction for the setting up of a combined Industrial Health and Hygiene Unit and Laboratory in the State Factory Inspectorate under the control of Chief Inspector of Factories, Madras. This laboratory is now set up and one technical assistant and one attender are appointed for the laboratory.

Almost all the equipments required for the Laboratory service which are locally available have been purchased and the equipments which are to be imported from abroad are to be purchased later on when the clearance formalities have been sanctioned.

Detailed clinical examination of workers who are engaged in dangerous operation in the factories have been carried out by the Medical Inspector and he has investigated the occupational diseases.

Further, Laboratory Investigations have been taken out to investigate the lead poisoning among the workers in printing presses.

1977 ஆண்டு 25]

The Tamil Nadu Shops and Establishemets Act, 1947.—The number of shops and establishments covered by this Act and the number of persons employed in them at the beginning of the two years 1976 and 1977 are given below :—

At the beginning of the year.	*Number of Establishment, covered by by the Act.*	*Number of persons employed*
(1)	(2)	(3)
1976	2,16,803	2,19,621
1977	2,17,685	2,21,869

The inspectors appointed under the Act made 3,27,965 regular inspections, 4,480 surprise inspections, 22,475 holiday inspections, 3,532 special inspections and 1,326 night inspections.

941 prosecutions were pending at the beginning of the year 1976 and 5,588 cases were sanctioned during the year. Out of 6,529 prosecutions, 4,546 cases ended in conviction, 11 cases in acquittal and 8 cases were withdrawn. A sum of Rs. 1,41,383 was realised as fine during the year 1976.

The following figures show the disposal of appeals under section 41 of the Act :—

Number of appeals pending at the beginning of the year	215
Number of appeals received during the year ..	331
Total ..	546
Number of appeals disposed of during the year ..	340
Number of appeals pending at the end of the year ..	206

During 1976, Government have not granted any permanent exemptions. 3 temporary exemptions (other than for fairs and festivals) were however granted by Government. The Commissioner of Labour has granted 16 temporary exemptions (other than for fairs and festivals) for a period of one year and temporary exemptions for fairs and festivals in respect of 5 cases. The Deputy Commissioners of Labour have granted temporary exemptions in 93 cases and allowed temporary suspension the operation of the Act in 2 cases.

The provisions of the Tamil Nadu Shops and Establishments Act, 1947 have been extended to certain newly constituted Town Panchayats in G.O. Ms. No. 983, dated 30th October 1976 of Labour and Employment Department.

[1977 குக்கல் 25

Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958.—There were 20,497 establishments covered by the Act as on 1st January 1977 employing 66,313 workers as against 20,173 establishments employing 65,151 workers as on 1st January 1976. Of these, 10,281 establishments were with employees and 10,216 establishments were without employees.

A sum of Rs. 4,02,744.28 was realised as registration fees during the year 1976.

The Inspectors under the Act made 25,816 regular inspections, 511 surprise inspections, 1,834 holiday irspections, 283 special inspections and 23 night inspections during the year.

290 prosecutions for contravention of the provisions of the Act and Rules were pending at the beginning of the year 1976 and 1,221 prosecutions were sanctioned during the year. Of these, 892 cases ended in conviction, 2 cases in acquittal and one case was withdrawn. A sum of Rs. 49,346·00 was realised as fine during the year 1976.

At the beginning of the year, 44 appeals under section 19 of the Act against discharge or dismissal of workers in Catering Establishments were pending before the Labour Officers, who are notified as Appellate Authorities. 125 appeals were filed during the year. 116 appeals were disposed of during the year and 53 appeals were pending at the end of the year.

The Government have recently extended the provisions of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 to certain newly constituted Town Panchayats in Tamil Nadu.

The Plantations Labour Act, 1951.—There were 370 plantations at the beginning of the year 1976 employing 87,877 workers, 40 new plantations employing 1,241 workers were registered and 6 plantations employing 324 workers were removed from the register during the year. There were thus 404 plantations covered by the Plantations Labour Act at the end of the year 1976, employing 88,767 workers.

Inspectors of Plantations and Medical Officers conducted 1,096 regular inspections, besides 121 special inspections, 98 Sunday inspections and 47 surprise visits during the year 1976.

22 prosecutions were pending in the Court at the end of the year 1975 and 93 prosecutions were sanctioned during the year 1976, 55 prosecutions ended in conviction and fines to the tune of Rs. 7,935 imposed. 13 prosecutions ended in acquittal or partial acquittal and 2 cases were withdrawn. 45 prosecutions were pending in the Court at the end of the year 1976.

Supply of field cumblies and rugs to plantation workers was made by the planters during the year after approval by the Chief Inspector of Plantations, Madras.

The provision of Medical facilities for plantation workers and their families, free of cost has been made obligatory on the part of planters under section 10 of the Plantations Labour Act.

Two Medical Officers with Headquarters at Ootacamund and Nagercoil are functioning under the control of the Chief Inspector of Plantations for inspection of garden hospitals and dispensaries in plantations. During the year under review, they inspected 366 estates in order to ensure that the plantations provide the prescribed medical facilities.

Plantations Labour Advisory Committee.—The Plantations Labour Advisory Committee for which the Commissioner of Labour is the Chairman met on 18th September 1976 at Yercaud and discussed the following subjects among others:—

1. Protecting workers engaged for street sweeping from having to clean pit holes and remove refuse.
2. Appointment of trained Ayahs in the creches and display of their certificates.
3. Implementation of Workers Education Scheme.
4. Supply of field cumblies.
5. Definition of "Wholesome refreshments".
6. Appointment of Women Inspectors.

Strengthening of Inspection Machinery.—Government consider that special attention should be paid to the grievances of the plantation workers who are living and working under difficult conditions in the hilly tracts but making a valuable contribution to the economy of the State and the Country. With the object in view, the creation of a post of Deputy Commissioner of Labour designated as Chief Inspector of Plantations exclusively for the implementation of Plantations Labour Act is under the active consideration of the Government.

The Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966.—The provisions of the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966 came into force in the State from 1st July 1968. The employers in many States went to court questioning the validity of

the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act but the Supreme Court eventually upheld its validity and thereupon instructions have been issued for implementation of the Act and Rules.

The Deputy Commissioner of Labour (Inspection) has been appointed as the Chief Inspector under section 6 (2) of the Act. The Inspectors of Labour and Deputy Inspectors of Labour have been appointed as Inspectors under the above Act within their respective jurisdiction. The Assistant Inspectors of Labour have been authorised to perform the functions of the Competent Authority under the above Act for the areas assigned to them under the Weights and Measures (Enforcement) Act. The Deputy Commissioners of Labour have been appointed as authorities to hear appeals under section 5 of the Act.

There are 467 Trade Mark Owners. having 1,704 industrial premises in the State of Tamil Nadu. About 16,393 workers were employed in the industrial premises during 1976. Over one lakh of workers are employed as home workers in the Beedi rolling industry.

Out of 1,704 industrial premises, 1,476 industrial premises have applied for licence during 1976. 228 industrial premises are yet to apply for licences. Penal action is being taken against the defaulters.

A sum of Rs. 21,392.50 has been collected towards licence fees during 1976.

During 1976, 1,585 regular, 30 holidays, 54 surprise and 62 special inspections were made by the Inspectors.

During 1976, 199 prosecutions for contravention of the provisions of the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966 have been launched. Out of these, 153 prosecutions ended in conviction, 10 prosecutions ended in acquittal and one prosecution was withdrawn. 78 prosecutions were pending in the Courts at the end of 1976. A sum of Rs. 18,265 has been realised as fine.

The provisions of the Payment of Wages, Act 1936 (Central Act IV of 1936) and the rules made thereunder have been made applicable to all the employees in the beedi and cigar establishments and industrial premises to which the Act applies.

Government have constituted a Tripartite Committee to go into the problems of implementation of Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act in Tamil Nadu in G.O.Ms. No. 30, dated 9th January 1976 of Labour and Employment Department. Government have appointed the Chief Inspector of Beedi Establishments [Deputy

Commissioner of Labour (Inspections)] as the Chairman of the Committee and the representatives from employees' and employers' sides as members. The Non-Technical Personal Assistant to the Controller of Weights and Measures is the Secretary to the Committee. The Committee met once during the year 1976-77.

The Minister for Labour convened a meeting of the representatives of the workers and managements in beedi industry on 19th July 1977, with a view to discuss the problems of beedi workers and the implementation of the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act.

In order to discuss the problems of the workers in the hotel industry the Government would shortly convene a similar Tripartite meeting.

Motor Transport Workers' Act, 1961.—The Deputy Commissioner of Labour (Inspections), Madras continued to be the Chief Inspector under the Motor Transport Workers' Act, 1961 in Tamil Nadu during the period under review.

The provisions of the Motor Transport Workers Act, 1961 and Rules made thereunder are enforced by 11 Inspectors of Labour and 28 Deputy Inspectors of Labour. The Deputy Inspectors of Labour are making original inspection of Motor Transport undertakings and the Inspectors of Labour are making check inspection of 5 per cent of the Motor Transport undertakings to be inspected by the Deputy Inspectors of Labour.

There were 1,325 registered motor transport undertakings at the beginning of the year 1976. 142 motor transport undetakings were newly registered, making a total of 1,467. Out of these 1,467 motor transport undertakings, 109 were removed from the registers during the year. The number of registered motor transport undertakings at the end of the year was 1,358 and the number of workers employed at the end of the year was 48,770.

A sum of Rs. 19,802 was realised as registration fees during the year 1976. A sum of Rs. 40,174.05 was also realised during the year 1976 by way of renewal of registration.

66 prosecutions were pending at the beginning of the year 1976, 261 prosecutions were sanctioned during the year, making a total of 327. Out of these 327 cases, 239 cases ended in convicition, 3 in acquittal and 3 cases were withdrawn. The remaining 82 cases were pending at the end of the year.

A sum of Rs. 28,220 was realised as fine.

The Working Journalists (Conditions of Service and Miscellaneous Provisions) Act, 1955.—The provisions of this Act continued to be enforced during the year under review by the Inspectors of Labour in their capacity as Inspectors of Newspaper Establishments. There were 43 establishments employing 1,391 employees at the end of the year 1976. During the period under review, 32 regular inspections were made by the inspectors.

Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946.—During the year 1976, the Standing Orders of 41 industrial establishments were certified by the Certifying Officers. Amendments to Standing Orders in respect of 13 cases were also certified during the year.

The Labour Courts as Appellate Authorities under section 6 of the Act, have disposed of 2 appeals during the year.

Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival holidays) Act, 1958.—This Act applies to all "Factories" as defined in Clause (m) of Section 2 of the Factories Act or any place which is deemed to be a factory under sub-section 2 of Section 85 of that Act, "Plantations" as defined in clause (f) of Section 2 of the Plantations Labour Act and all shops and establishments as defined in Clause (6) of Section 2 of the Tamil Nadu Shops and Establishments Act, 1947. The Government have also extended the provisions of this Act to all establishments defined under Section 2(h) of the Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966.

During the year under review, 2,197 prosecutions were launched against managements for contraventions of the provisions of the Act. 2,057 cases ended in conviction, one case in acquittal and two cases were withdrawn during the year. A sum of Rs. 54,308 was realised as fine during the year.

The Inspectors appointed under this Act made 1,26,868 inspections during the year.

Contract Labour (Regulation and Abolition) Act, 1970.—The Contract Labour (Regulation and Abolition) Act, 1970 came into force from 10th February 1971. The State rules were framed in December 1975 and became effective from 31st December 1975. The Assistant Commissioners of Labour attached to the Offices of the Deputy Commissioners of Labour have been notified as Registration Officers and the Inspectors of Labour as Licensing Officers under the Act. The Deputy Commissioners of Labour have been appointed as Appellate Officers, under Section 15 (1) of the Act. All the Inspecting Officers,

viz., Inspectors of Factories, Inspectors of Plantations, Inspectors of Labour, Deputy Inspectors of Labour and Assistant Inspectors of Labour have been notified as Inspectors under this Act besides Deputy Commissioners of Labour, Assistant Commissioners of Labour and Superintending Inspectors of Factories in the regions and the Commissioner of Labour, Chief Inspector of Factories, Deputy Chief Inspector of Factories and Deputy Commissioner of Labour (Inspections), in Headquarters.

The Inspectors of Factories have been instructed to enforce the Act in factories where contract workmen are employed. The Inspectors of Labour are enforcing the Act in establishments, which are not covered by the Factories Act. They have been notified as Licensing Officers in respect of Contractors employed by all categories of establishments including factories.

So far 253 principal employers engaging about 5,715 workmen through contractors have been registered under Section 7(1) of the Act,. 79 contractors employing 3,316 workmen have been issued licences.

Under Section 4 of the Act, a State Advisory Contract Labour Board has been constituted to advise the Government on the administration of this Act, under the chairmanship of the Secretary to Government, Labour and Employment Department. The Committee consists of 4 employers' representatives and 4 employees representatives besides the Commissioner of Labour, Madras and the Chief Engineer (General) Public Works Department, who are official members on the Board. The Assistant Commissioner of Labour (Conciliation) is the Secretary to the Board.

Sales Promotion Employees (Conditions of Service) Act, 1976.—This Act which has been made applicable to the establishments engaged in the pharmaceutical industry came into force from 6th March 1976. Under Section 8 of the Act, the Commissioner of Labour, Deputy Commissioner of Labour (Inspections), Regional Deputy Commissioners of Labour, Inspectors of Labour, Deputy Inspectors of Labour and Assistant Inspectors of Labour have been notified as Inspectors under this Act.

II. WAGES LEGISLATION.

Minimum Wages Act, 1948.—During the year 1976–77, Government have fixed/revised the minimum rates of wages for the following employments :—

1. Employment in agriculture and Employment ancillary to agriculture.

2. Employment in snuff industry.

3. Employment in scented and chewing tobacco manufactory.

4. Employment in Road construction or building operation and stone-crushing or stone breaking and on the maintenance of roads.

5. Employment in any rice mill, flour mill or dhall mill.

6. Employment in Stone-breaking or stone-crushing carried on in quarries.

7. Employment in any plantation.

8. Employment in hotels and restaurants.

9. Employment in cinemas.

10. Employment under any Local Authority.

Revenue Inspectors, Deputy Tahsildars, Taluk Tahsildars, Revenue Officers and Collectors have been notified as authorities for enforcement of the statutory provisions relating to minimum wages for the employment in agriculture. The Government have also authorised the Revenue Divisional Officers to sanction prosecuctions against landlords who fail to pay the minimum wages notified.

Minimum Wages Advisory Committees already constituted by Government in respect of the following employments have completed their deliberations and submitted their final reports to the Government. The fixation/revision of minimum rates of wages for these employments are under consideration of the Government.

1. Employment in match and fire works manufactory.
2. Employment in bricks and tiles manufactory.
3. Employment in Public motor transport.
4. Employment in Automobile workshops.

Minimum Wages Advisory Committees already constituted are considering the question of fixation/revision of minimum rates of wages in respect of the employments mentioned below :—

1. Employment in tanneries and leather manufactory.
2. Employment in printing presses.
3. Employment in Cotton Ginning and Pressing.
4. Employment in Cotton Waste.
5. Employment in salt pans.

Proposals for constitution of Minimum Wages Advisory Committees for fixation/revision of minmum rates of wages for the following employments are under the conisderation of the Government :—

1. Employment in any oil mill.
2. Employment in laundries and washing clothes (including woollen).
3. Employment in shops and commercial establishments.
4. Employment in motion picture industry (including production, distribution and publicity).
5. Employment in synthetic gem cutting.

The following employments have been added to the Schedule to the Minimum Wages Act during the year 1976–77 with a view to enable the Government to fix minimum rates of wages for the workers employed in these employments :—

1. Employment in loading and unloading in market places shandies and similar places.
2. Employment in motion picture industry (including production, distribution and publicity).
3. Employment in synthetic gem cutting.
4. Employment in Bought Leaf Tea Factories (orders issued on 4th August 1977).

The workmen engaged in loading and unloading operations in market places, shandies (fairs and market places) and other like places belong to a vulnerable section of labour in the unorganised sector and the Government propose to fix minimum wages for them by adopting notification method contemplated under the Minimum Wages Act.

The Inspectors of Factories, Inspectors of Labour, Inspectors of Plantations, Deputy Inspectors of Labour and Assistant Inspectors of Labour made 8,963 inspections under the Act during the year.

As regards prosecutions for contravention of the Act ... there were 106 cases pending before the Courts at the beginning of the year and 383 cases were filed during the year under review. Out of these cases, 223 cases ended in conviction and the remaining 266 cases were pending at the end of the year. A sum of Rs. 11,985 was realised as fine.

The Presiding Officers of the Labour Courts disposed of three claim petitions for non-payment of minimum wages filed under section 20 of the Minimum Wages Act.

Payment of Wages Act, 1936. The Act is administered by the Factories Inspectorate in respect of factories and by the Labour Inspectorate in respect of other industrial establishments.

Prosecutions were sanctioned against employers in 744 cases for contraventions of the Act and Rules. Out of these cases, 565 ended in conviction. A sum of Rs. 21,370 was realised as fine.

Two hundred and seventy five claims regarding payment of wages were pending at the beginning of the year and 579 claims were filed during the year before the Additional Commissioners for Workmen's Compensation who are the authorities under the Payment of Wages Act (as against 424 calims during 1975). Of these, 446 claims were disposed of during the year. Four hundred and eight cases were pending at the end of the year 1976.

The Inspectors made 29,271 inspections of the establishments covered under this Act.

The Chief Labour Commissioner (Central) has been appointed as the authority by the Central Government for authorising deductions in respect of the amenity of canteen service provided by an employer in relation to Railways, Air Transports, Mines, etc., subject to certain conditions specified in the notifications under section 11 of the Payment of Wages Act.

The following Officers of the Central Government have been appointed as 'Inspectors' by the Government of Tamil Nadu, in accordance with section 14 (3) of the Payment of Wages Act, 1936 for the purpose of the said Act for classes of industrial establishments specified in the corresponding entires in column (2) in respect of which the Inspectors aforesaid shall exercise their functions :—

Officers. (1)	*Classes of Industrial establishments.* (2)
1. Regional Labour Commissioner (Central), Madras.	Dock, Wharf or Jetty in Madras Port.
2. Assistant Labour Commissioner (Central), with Headquarters at Madras.	Do.
Labour Enforcement Officers (Central) with Headquarters at Madras.3.	Do.

By an amendment Act (Payment of Wages of Amendment Act, 1976) the wage limit of employees for coverage under this Act has been raised from Rs. 400 to Rs. 1,000.

Equal Remuneration Act, 1976.— This Act which provides for the payment of equal remuneration to men and women workers and for the prevention of discrimination on the ground of sex against women in the matter of employment has so far been extended to 26 employments including plantations.

Government have appointed Inspectors under section 9 of the Act and Authorities under section 7 of the Act.

No complaints have been received in respect of the implementation of this Act in the State except for a dispute in this regard in the plantation industry. This dispute was resolved by the Joint Commissioner of Labour on 27th October 1976 after discussion with the parties.

III. INDUSTRIAL DISPUTES LEGISLATION.

Industrial Disputes Act, 1947 :—The number of industrial disputes which arose during the year and the details of their disposals are set out below.—

	1975	1976
(*a*) Number of complaints and disputes received.	6,971	7,050
(*b*) Number of complaints and disputes investigated	6,436	7,025
(*c*) Number of disputes settled by conciliation.	1,044	1,608
(*d*) Number of disputes referred for adjudication	390	448
(*e*) Number of disputes referred for arbitration	29	24

The cases not covered by (*c*), (*d*), and (*e*) above were either cases disposed no by informal mediation or suitable advice to the parties or cases in which further action or reference for adjudication was not considered necessary.

[1977

Mark stoppages:—The number of strikes and lockouts during the year under review compared with the previous year is furnished below:—

	1975.	1976.
(*a*) Number of strikes including lockouts	244	207
(*b*) Number of Mondys lost	16,86,246	10,00,507

Industry-wise analysis of the strikes and lock-outs is given below:—

Serial Number and Industry (1)	Number of strikes and lockouts. (2)	Number of workers involved. (3)	Mandays lost. (4)
1975—			
1. Textiles	102	66,904	8,52,793
2. Engineering	58	6,860	2,00,550
3. Tanneries	3	237	1,934
4. Tabacco and Beedi	4	637	11,364
5. Plantations	6	3,691	13,219
6. Others	71	92,716	6,06,406
Total ..	244	1,71,045	16,86,246
1976—			
1. Textiles	97	56,172	5,89,639
2. Engineering	36	8,750	1,87,341
3. Tanneries	1	990	2,205
4. Tabacco and Beedi	6	1,076	14,085
5. Plantations	2	4,000	12,500
6. Others	65	9,771	1,94,537
Total ..	207	80,759	10,00,507

Mode of termination of strikes and lockouts during the year 1976 was as indicated below :—

(*a*) Direct negotiation	15
(*b*) Voluntary resumption of work	31
(*c*) Mediation by officers of Labour Department/Government.	148
(*d*) Indefinite	2
(*e*) Closure	11
(*f*) In progress at the end of the year	207
Total	

1977 25]

The Industrial Disputes (Amendment) Act, 1976.—This Act which requires the employers in establishments where the average number of workmen employed is 300 or more to obtain prior permission for lay-off, retrenchment closure came into force with effect from 5th March 1976. The State Government have framed rules under this Act and also notified the following authorities to whom applications for permission for (*a*) lay-off, (*b*) retrenchment and (*c*) closure should be made :—

(1) The Joint Commissioner of Labour as authority under rule 60 B to whom application for permission to lay-off under section 25 M is to be made.

(2) The Commissioner of Labour as authority under rule 61-A to whom application for permission for retrenchment is to be made under section 25 N of the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1976.

(3) The State Government as the authority under Rule 61-B to whom notice and application for permission for closure is to be submitted.

The number of applications recived and disposed of and number of applications pending are as follows.—

	Lay-off.	Retrenchment.	Closure.
(a) Number of applications received.	82	5	2
(b) Number of applications disposed of.	23	3	2
(c) Number of applications pending disposal.	1	..	..
(d) Returned as defective.	58	2	—

Committee on Comprehensive Industrial Relations Law.—The Government of India have set up a 30 member Tripartite Committee for making recommendations on Comprehensive Industrial Relations Law and Composition of the Indian Labour Conference under the Chairmanship of the Minister for Labour and Parliament Affairs, Government of India. This Government has been given representation on the Committee and the Commissioner of Labour has been appointed as a member. The formulation of a comprehensive law on industrial relations in respect of the area now covered by the Industrial Disputes Act, the Trade Unions Act and the Industrial Employment (Standing Orders) Act is long overdue and it is expected that the new legislation would be brought forward at the Winter Session of Parliament.

Strengthening of Conciliation Machinery.—With a view to ensure quick settlement of Industrial disputes and cases under the Workmen's Compensation and Payment of Wages Acts particularly in the industrial belt areas of Ambattur and Tiruvottiyur, the Government have created new region with the Deputy Commissioner of Labour to be stationed at Madras.

SOME IMPORTANT SETTLEMENTS.

Elite Optical Industries, Guindy.—As a protest against suspension of certain workerman, worgman in this concern went on a strike from 16th June 1975. Following tue strike, the Management declea a lock-out from 24th June 1975. The Labour Officer-IV, Madras and the Assistant Commissioner of Labour (Conclilsation), Madras he discussions on various dates with a view to settle the dispute amicalby As no settlement was possible, the Labour Officer IV, Madras sen e his failure report to Government and Government passed orders duiine October, 1975 referring the ssue of strike or lockout for adjudication ard also proh bited the continuance of strike or lockout in October 1975. In pursuance of this order the management lifted the lockout from 23rd October 1975 and the workeres have called off their strik- with effect from 28th October 1975. On the same idaty, alleging violence on the part of watchman, the management issued a notice of closure under Section 25FFA of the Industrial Disputes Act to close down the concern from 31st Decembei, 1975. The discussions wete held before the Labour Officer IV. Madras and he has sent his conciliat on report. Assistant Commissioner of Labour (Conciliation held further discussions with the parties to the dispute. As a resuit of discuss.ons, a settlement under Section 12 (3) of the Industial Disputes Act was reached tebetween the parties to the dispute In pursuance of the settlement the management reopened the company with effect from 3rd May 1976.

Nenco Rubber and Plastics Limited, Coimbatore.—The above establishment which employed 192 workers stopped functioning from 1st July 1975 due to financial difficulties.

By a settlement reached before the Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore on 19th April 1976 between the concerned unions and the management, the management came to an agreement with the workmen on the terms and conditions for resuming work in the factory.

The Indian Bank who have agreed to advance money to this industrial establishment desired the appointment of a Government Officer as Managing Director to be incharge of the factory so that the interest of the bank would be safeguarded. The management have agreed to this proposal.

Government have issued orders in April 1977 appointing an Assistant Director of Industries and Commerce as Executive Officer of the factory.

With a view to reopen the factory at an early date, recently, a settlement under Section 12 (3) of the Act has been reached before the Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore on 24th June 1977 by which the management and the uniors have agreed to certain terms and conditions. The factory is expected to reopen shortly.

Madras Rubber Factory, Tiruvottiyur, Madras-19.—The management of Madras Rubber Factory Limited, Madras-19 declared a lockout on 25th October 1975 following certain incidents involving violence inside the factory. The management also suspended 140 workmen pending enquiry into the charges against them, in connection with those incidents. After several rounds of conciliation, a settlement was entered into by the parties on 3rd March 1976 before the Commissioner of Labour, Madras. In pursuance of this settlement, the lockout which commenced on 25th October 1975 was lifted with effect from 4th March 1976.

All the workmen except those on suspension were admitted to work in a phased manner. Out of the 140 workmen on suspension, 47 workmen tendered a letter of regret and on that bas s, they were admitted to work in accordance with a phased programme for resumption of work by the workmen who were not on suspension. Another 51 workmen also tendered a letter of regret for the incidents and on that basis they were admitted to work from 19th March 1976 treating the suspension period from 4th March 1976 to 18th March 1976 as punishment and further proceedings were dropped. The remaining 42 workmen continued to be under suspension.

As a result of disciplinary proceedings initiated by the management against these 42 workmen, 39 workers were dismissed from service with effect from 7th November 1975. In the dispute regarding non-employment of these workmen, a settlement was reached between the parties on 5th October 1976 before the Assistant Commissioner of Labour (Conciliation), Madras in pursuance of which the accounts of 34 of the dismissed workmen were finally settled. The other workers settled their accounts separately with the management.

Madura Coats Limited, Madurai.—(i) Workmen of Madura Coats Limited, Madurai, Ambasamudram and Tuticorin including Pandian Mills, Madurai numbering about 16,000 went on strike from 21/22nd January 1976 over the issue of bonus for 1974-75. As a result of talks held by the Commissioner of Labour and in pursuance of the advice given by him, the dispute was settled and work was resumed on 6th February 1976.

(ii) Against the award of the Special Industrial Tribunal, Madras, holding that the settlement, dated 7th May 1975 on the issue of bonus for the period from 1st January 1974 to 30th June 1975 was valid and

binding and that the management should pay the balarce of Rs. 68·3 lakhs to the workmen as per the above settlement, the management preferred an appeal to the Supreme Court and the Supreme Court remanded the dispute to the Tribunal with a direction that the Dispute be disposed of in the light of the provisions of the Payment of Bonus Act as amended. Since the special Industrial Tribunal who gave the award had become functus-officio the parties have since been advised by the Government to move the Supreme Court to get a direction for the taking up of the dispute by a new Tribunal.

(iii) The workmen of Madura Coats Limited, Madurai, Tuticorin and Ambasamudram raised a demand for payment of bonus at 8-1/3 per cent of total earnings of each workman for the year 1975-76 and wanted payment before the Chitra Festival, 1977. After hearing the parties, the Commissioner of Labour issued an advice stating that each workman shall be paid Rs. 100 as advance subject to adjustment against bonus, if any, payable as per the Payment of Bonus Act and that if no adjustment is made by July 1977 the advance will be recovered in 8 equal instalments commencing from the wages for August 1977 payable in September 1977. The dispute was resolved on the basis of his advice.

Hackbridge, Hewittic and Easun Limited, Madras.—The management susperded operation of their factory No. 2 employing about 80 workmen from 20th March 1976 on the ground that there was lack of orders for small distribution transformers. Nevertheless they were paying wages to the workmen till 31st October 1976. Since the position did not improve, the management issued a notice of closure announcing their decision to close down the Factory No. 2 with effect from 30th November 1976. The Factory No. 2 was accordingly closed. Making common cause with the affected workmen of the Factory No. 2, the workmer numberirg about 220 of Factory No. 1 resorted to strike from 13th December 1976. Special Deputy Commissioner of Labour held conciliatory talks and as no settlement was possible, he sent a conciliation report. Government passed orders referring the issue of work stoppage in Factory No. 2 for adjudication by the Industrial Tribunal, Madras. However, talks were continued before the Special Deputy Commissioner of Labour to explore the possibility of a settlement. During the discussions the Special Deputy Commissioner of Labour suggested payment of advances to the workmen to enable them to resume work. Certain workmer who were amenable to the above suggestion and expressed their willingness to report to work were admitted to work and paid advance as suggested by the Special Deputy Commissioner of Labour. In the meantime, the union by its letter

dated 25th May 1977 reported that the workmen had called off the strike. The establishment, viz., Factory No. 1 is now functioning normally.

India Forge and Drop Stampings Limited, Madras-58.—Alleging go-slow in production by workmen, the Management of India Forge and Drop Stampings, Limited, Madras, employing about 580 workers declared a lock out of the establishment with effect from 26th April 1976. As a result of discussions held before the Special Deputy Commissioner of Labour, a settlement was reached and work was resumed from 3rd June 1976.

The Management again declared a lock-out from 7th August 1976 alleging acts of violence., indiscipline, etc., by the workmen. The talks held before the Special Deputy Commissioner of Labour did not end in settlement. On the conciliation repor of the Special Deputy Commissioner of Labour, the Government referred the issues in dispute for adjudication and also prohibited the continuance of lock-out. The managemet lifted the lock-out on 27th January 1977 but the workmen did not resume work. Further talks were continued before the Special Deputy Commissioner of Labour and pursuant to this, workmen started reporting for work from 2nd February 1977. The issues in dispute were subsequently discussed between the parties and an understanding reached thereon. On that basis, normal work is being carried on.

Sivananda Mills Limited, Coimbatore.—The workmen numbering about 759 of Sivananda Mills Limited, Coimbatore went on strike from 26th July 1976 over the issue of change of conventional cards into metallic cards in the carding department. The management subsequently declared a lock-out of the mills from 11th August 1976. As a result of discussions held by the Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore, a settlement was reached and work was resumed on 25th August 1976.

Kadri Mills (Coimbatore) Limited, Coimbatore.—About 615 workmen struck work on 28th July 1976 over the issue of change of power reels into hand reels in the reeling Department. As a result of intervention of the Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore, the dispute was settled and work was resumed on 3rd August 1976.

The workmen again struck work on 3rd September 1976 for non-implementation of the settlement, dated 3rd August 1976 relating to running of hand reels and using of knotters. As a result of discussion by the Deputy Commissioner of Labour on other duty as Director of Tamil Nadu Institute of Labour Studies, Madras, the dispute was settled and work was resumed on 24th December 1976.

Pallavan Transport Corporation Limited, Madras.—(i) The Union in their strike notice dated 19th October 1976 raised certain demands, like waiver of the recoveries from wages, terminal benefits, compensatory allowance, attendance bonus, etc. A settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act was reached before the Special Deputy Commissioner of Labour on 1st March 1977 between the management and the workmen of Pallavan Transport Corporation Limited, Madras on the above dispute.

(ii) A settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act was also reached before the Special Deputy Commissioner of Labour on 17th March 1977 between the management and their workmen (Administrative staff) regarding waiver of recoveries, maintenance allowance, etc.

Plantations.—(i) A settlement under section 12 (3) of the Industrial Disputes Act, 1947 was arrived at on 27th October 1976 before the Joint Commissioner of Labour, Madras, over the issue of implementation of Equal Remuneration Act and revision of wage, out-put for incentives and rate of incentives for Tea for the three years 1976, 1977 and 1978.

As per the settlement the Special Deputy Commissioner of Labour, Madras, took up hearing and an award has been given on 24th June 1977.

(ii) The workmen employed in the plantations demanded that the employers should pay bonus for the year 1975 in terms of the settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act, dated 2nd September 1975. The Commissioner of Labour took up conciliation and as a result of the discussion, a settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act has been arrived at before the Commissioner of Labour on 25th February 1977.

(iii) The workmen employed in the plantations raised demands through their union for revision of wages, registration of workmen, etc., and issued strike notices, dated 4th April 1977, 8th April 1977, 20th April 1977, 27th April 1977 and 4th May 1977, in support of their demands, intimating their intention to resort to strike with effect from 20th May 1977. Conciliatory talks were held by the Commissioner of Labour, Madras and a settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act, 1947 was arrived at on 18th May 1977.

South India Viscose Limited, Sirumugai.—About 1,600 workmen went on strike from 28th December 1976 over the issue of workload in the new digester machine in the pulp plant. Conciliatory talks before the Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore ended in failure. Further talks were held by the Commissioner of Labour and eventually a settlement was reached before him on 16th February 1977 and work was resumed on 21st February 1977. Subsequently,

the pending issues were also discussed before tthe Deputy Commissioner of Labour, Coimbatore and settlements were reached before him on 22nd May 1977 and 23rd May 1977.

Pandian Roadways Corporation Limited, Madurai.—A settlement under Section 12 (3) of the Industrial Disputes Act was reached before the Special Deputy Commissioner of Labour on 21st February 1977 between the management and the workmen of Pandian Roadways Corporation, Madurai regarding collection batta, payment of maintenance allowance, etc.

T.U.C.S. Limited, Madras.—With the good offices of the Minister for Labour, a settlement was reached in the dispute between the management and the workmen of the T.U.C.S. Limited, Madras on 2nd July 1977. In view of the settlement, about 1,000 workers who went on a strike from 1st July 1977 resumed work from 3rd July 1977.

S.R.P. Tools Limited, Ranipet and Madras.—In the dispute in S.R.P. Tools Limited, Ranipet and Madras, the strike which had been continuing for about 5 months was called off and the work was resumed from 7th July 1977. In response to the Minister's advice the management reinstated all the 38 workers who had been discharged or suspended on various grounds.

General strike by textile workmen.—The various unions representing textile workers issued strike notice in January 1977 notifying their intention to go on strike from 19th January 1977 in support of the demand relating to recovery of festival advance, payment of festival allowance, re-opening of closed textile mills, refund of amounts impounded under Additional Emoluments (Compulsory Deposit) Act, lay off of workmen, etc. At the intervention of Collector of Coimbatore and the Deputy Commissioner of Labour, the Unions agreed to postpone the strike to 1st February 1977. Further discussions were held by the Special Deputy Commissioner of Labour and Commissioner of Labour and a press note was also issued by Government indicating the steps taken by them on the various issues. Pursuant to these, the unions gave up the strike move from 1st February 1977.

Textile Crisis.—The textile industry has been facing a crisis since 1974 due to recession in trade, financial difficulties, accumulation of stock, etc. There have been complaints of large scale lay-off of workmen by the Management of Textile Mills. Discussions were held in the matter in April 1976 by the Secretary to Government, Labour and Employment Department, the Commissioner of Labour and the Collector of Coimbatore with representatives of Southern India Mill Owners' Association, the trade unions and the officials of

the Banks financing the textile mills. Subsequently, Government constituted a State Level Committee in July 1976 with a view to study the working of the textile industry and to recommend measures for restarting the closed units. The Government of India also constituted a similar committee in order to assess the situation in the worst affected mills and to consider how best to secure the requisite assistance needed by the mills. On the basis of the interim recommendations of the State Level Committee, action in respect of (a) Raveendra Mills Limited, Coimbatore, (*b*) Lotus Mills Limited, Coimbatore, (*c*) Sri Sakthi Mills Limited, Pollachi and (*d*) Bhavani Mills Limited, Coimbatore, has been pursued.

The following establishments which remained closed in 1976 have been re-opened and are now functioning as a result of the efforts taken by the Government in the Labour and Industries Departments :—

Serial No. (1)	*Nnme of the establishment.* (2)	*Date of Closure.* (3)	*Date of reopening.* (4)
1	Janardhana Mills Limited, Coimbatore.	12th January 1976 16th January 1977	3rd October 1976. 14th February 1977.
2	Cauvery Spinning and Weaving Mills Limited, Cauverynagar.	1st December 1975	5th March 1977.
3	Ravindra Mills Limited, Coimbatore.	1st February 1976	2nd February 1977.
4	Madhu Spinning and Weaving Mills, Coimbatore.	7th February 1976	17th February 1977.
5	Sri Sakthi Textiles Ltd., Pollachi.	12th July 1976	3rd June 1977
6	Vasantha Mills Limited, Coimbatore.	12th July 1976	20th August 1976.
7	Nagammal Mills Limited, Nagercoil.	23rd November 1976	2nd March 1977.
8	Bhavani Mills Limited, Coimbatore.	27th January 1977	10th February 1977.
9	The Coimbatore Kamala Mills Limited, Coimbatore.	28th December 1976	27th March 1977.
10	B & C Mills, Madras	25th November 1976	20th February 1977.

Buckingham and Carnatic Mills.—There was work stoppage in B & C Mills from 25th November 1976 following heavy rains and floods, causing damage to the machinery and also resulting in the non-employment of workmen from 25th November 1976. The management started engaging about 2,000 workers for cleaning operations from 27th November 1976. From 24th January 1977 onwards even the workers engaged in cleaning operations and back processing left the mills demanding relief for the period of unemployment and early reopening of the mills with the result that the mill came to a stand still. The workmen were paid their earned wages on 13th December 1976. The workmen were also granted an adjustable advance in February 1977. Following negotiations with the representatives of Industrial Development Bank of India and the State Bank of India and in pursuance of the efforts taken by the State Government and the Government of India it was decided that the mills should be opened on 20th February 1977. Accordingly the mill was re-opened on 20th February 1977 and the workers were absorbed in a phased manner. Normalcy was restored from 10th March 1977. A settlement was also reached on 14th March 1977 before the Commissioner of Labour for payment of an ad hoc amount equivalent to half basic wages and dearness allowance in settlement of workmen's claim in respect of the period between 25th November 1976 and 10th March 1977.

Cash relief to the workmen of closed units.—(i) The workmen of India Meters Ltd., Ambattur, were paid a cash relief of Rs. 50 each from the Chief Minister's Public Relief Fund at the time of Pongal in January, 1976.

(ii) The workmen of 8 textile mills, viz., Madhu Spinning Mills, Raveendra Mills, Lotus Mills, Sakthi Textiles, Padma Mills, Cauvery Spinning and Weaving Mills, Janardhana Mills and Somasundaram Super Spinning Mills were granted a cash relief of Rs. 100 each from the Chief Minister's Public Relief Fund on the eve of Deepavali 1976.

(iii) The workmen of Somasundaram Super Spinning Mills, Lotus Mills and Padma Mills were also granted a sum of Rs. 200 each as cash relief from the Chief Minister's Public Relief Fund in June 1977.

Closed Textile Mills.—The Chief Minister and the Minister for Labour have accorded top priority to consideration of the problems of closed textiled mills and held useful discussions with the representatives of the workmen of the textile mills concerned in respect of the Coimbatore region on 6th July 1977. The views expressed by the representatives of the workmen are under the active consideration of the Government.

Rationalisation in Textile Industry.—During 1976, 58 disputes relating to rationalosation in textile mills, were settled with the assistance of this Department and 48 disputes by direct negotiations.

Arbitration.—Generally parties to disputes were advised to agree to informal arbitration especially in matters relating to discharge, dismissal,, retrenchment and similar issues. 24 cases were referred for informal arbitration during the year, 1976.

Government have constituted an Arbitration Promotion Board at State level to popularise the use of voluntary arbitration in setting disputes under the Chairmanship of a Retired High Court Judge with two independent members, besides five members

on employers' and employees' sides. The Special Deputy Commissioner of Labour is the Secretary to the Board. This Board has so far met thrice.

Adjudication.—The number of cases referred for adjudication to the Industrial Tribunal, Madras and the Labour Courts, Madras, Madurai and Coimbatore and the Additional Labour Court, Madras and the number of awards given by them during the year 1975 and 1976 are as follows :—

	Number of cases referred for adjudication.		Number of cases in which awards were given.	
	1975	1976	1975	1976
Industrial Tribunal, Madras.	87	65	36	40
Labour courts	364	383	390	478

In addition to the above cases, the Labour Courts have disposed of 2,122 applications filed by the workmen under Section 33-C (2) of the Industrial Disputes Act, 1947 during the year 1976.

Declaration of Industries as Public utility services.—The following industries which had been declared as public utility services earlier continued to be notified as such during the current year :—

(1) All Labour at Minor Ports.
(2) Iron and Steel.
(3) Service in hospitals and dispensaries.
(4) Fire Brigade Services.
(5) Dhall Mills and Mills producing Flour used as foodstuff.
(6) Rice Mills and Mills producing oil used as foodstuff.
(7) Milk and Milk Products.
(8) Leather, Oxygen and Acetylene industries.
(9) Biscuits and Bakery products.
(10) Manufacture, Marketing and Distribution of Petrolcum Products.
(11) Fertilizer Industry.
(12) Cement Industry.
(13) Cotton Textile Industry.
(14) Motor Transport Industry.
(15) Sugar Industry.
(16) Ryon, Nylon and other synthetic fibres.
(17) Heavy Chemical Industry.
(18) Production of Aluminium.
(19) Manufacture of Steam Generating Equipment, High Pressure Boilers, Package Boilers, Valves fittings, Pressure Vessels, etc.

Recoveries.—During the year 1976, orders for the recovery of arrears due to workmen under section 33-C (i) of the Industrial Disputes Act, 1947 were issued by the Government in 119 cases for a total amount of Rs. 9,65,310·16.

Prosecutions.—During the year 1976, Government sanctioned prosecutions in three cases under the Industrial Disputes Act. Under the Industrial Disputes (Amendment) Act of 1976, the Government sanctioned prosecution of the employers in two establishments viz. The Palani Andaver Mills Limited, Udumalpet and Prakash Mills (Private) Limited, Coimbatore for continuance of lay off even after the Permission applied for was refused by the specified authority. They sanctioned prosecution of the employers of three establishments viz., (1) Vasantha Mills, Coimbatore, (2) Sri Natesar Spinning and Weaving Mills, Limited, Erode and (3) Tiruppur Cotton Spinning and Weaving Mills, Limited for failure to apply for permission before laying off their workmen. They sanctioned prosection of the employers of (1) Lotus Mills, Podanur and (2) Madhu Spinning and Weaving Mills Limited, Coimbatore, where closure of the Mills took place after refusal of permission by the specified authority, and of (3) Nagammal Mills Limited, Nagercoil for failure to obtain permission before closure of the establishment.

Trade Unions.—As on 1st January 1976 there were 2,342 registered unions, 338 unions were registered during the year. The registration of 246 unions was cancelled, that of 2 trade unions was transferred to other States and in the case of one trade union the registration was revoked. 3 trade unions were dissolved. There was one case of amalgamation. The number of registered trade unions at the end of the year was 2,429.

Code of Discipline in Industry.—The State Evaluation and Implementation Committee has been entrused with the work of implementation of the Code of discipline in Industry. The Labour Officers and Inspectors of Factories have been instructed to contact various Employers and Employees' unions and local bodies not affiliated to to any central organisations and advise them to ratify the Code. By the efforts of the officers of the Labour Department, 2,429 trade unions 326 managements and 24 local bodies have so far signified acceptance of the Code of Discpline in writing as on 31st December, 1976.

Payment of Bonus Act.—The Payment of Bonus Act has been amended by the Payment of Bonus (Amendment) Act., 1976 (Act-23 of 1976) As per this Act, the following changes have been brought about in the basis of payment of bonus in industry.

(i) There is no longer any scope for payment of bonus on the basis of any formula otherwise than in accordance with the Act as was permitted under Section 34 (3) of the old Payment of Bonus Act.

(ii) For the accounting year commencing in 1974 a minimum bonus of four per cent is payable irrespective of the fact whether the employer has any allocable surplus or not during that year.

(iii) No bonus is payable at all for the accounting year beginning in 1975 or thereafter if there is no allocable surplus.

(iv) Even where there is allocable surplus, the minimum would be only four per cent and not 8·1/3 per cent.

(v) If any quantum higher than what is due under the Act is paid the expenditure is not accepted for purposes of income-tax.

(vi) The only alternative arrangement permitted is the payment of bonus based on production or productivity subject to the ceiling of 20 per cent.

The Commissioner of Labour has been authorised by the Government to grant extension of time for the payment of bonus under Section 19 of the Act. During 1976 extension of time was granted in 52 cases.

During the year, orders were passed by the Commissioner of Labour in two cases permitting the managements to change their accounting year as provided under Section 2 (1) of the Payment of Bonus Act, 1965.

Scheme of Workers' Participation in Industry.—This Scheme has been implemented in this State as per the directives of the Government of India.

Out of the 225 establishments employing more than 500 workers, 209 establishments have fully implemented the scheme. 15 establishments have implemented the Scheme partially. About 2,15,000 workers have been brought under the Scheme. Objective studies made reveal that the scheme has been working successfully and that at the meetings of the councils, subjects relating to productivity, safety and Labour welfare have been discussed and useful conclusions drawn. Seminars have also been held at Madras and Madurai to assess the impact of Labour participation in industry.

IV. SOCIAL SECURITY.

The Employees' Provident Fund and Family Pension Fund Act, 1952—The Employees' Provident Funds and Miscellaneous Provisions Act, 1952 and its three Schemes, offer retirement benefits to the working

class in the nature of Provident Fund, and in the event of their death in harness immediate financial assistance to their nearest surviving dependants as also a steady flow of monthly family pension. The three Schemes, viz., Employees' Provident Fund, Employees' Family Pension Fund and Employees' Deposit-linked Insurance Schemes provide the much needed social security for the industrial workers in this country. The recently introduced Employees' Deposit-linked Insurance Scheme gives a further Insurance cover to the Employees' Provident Fund subscribers who die in harness by payment of an amount equal to that of the average amount (not exceeding Rs. 10,000) in the last 36 months in their Provident Account prior to their death subject to certain conditions.

The Act has been extended to the following 16 industries during the year :—

1. Apartite mines.
2. Asbestos mines.
3. Calcite mines.
4. Ball Clay mines.
5. Corundum mines.
6. Emerald mines.
7. Feldspar mines.
8. Silica (Sand) mines.
9. Quartz milnes.
10. Ochre mines.
11. Chromite mines.
12. Graphite mines.
13. Flourite mines.
14. Factories engaged in the manufacture of glue and gelatine.
15. Stone quarries producing stone chips, stone sets, stone boulders and ballasts.
16. Establishments engaged in fish processing and non-vegetable food preservation industry including bacon factories and pork processing plants.

Thus the total number of industries/classes of establishments covered under the Employees' Provident Fund and Miscellaneous Provisions Act, 1952 has been raised to 153 as against 137 in the year 1975-1976.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

In Tamil Nadu Region 9,953 factories/establishments have been covered under the Employees' Provident Fund and Miscellaneous Provisions Act, 1952 at the end of March 1977 as against 8,970 factories/establishments in March 1976. The total number of employees and subscribers in these factories/establishments were 10,38,811 and 9,57,686 respectively as on 31st March 1977. 3,42,727 members are also contributing to the Family Pension Fund.

The statutory rate of contributions is 6¼ per cent of pay. The enhanced rate of 8 per cent contributions is applicable to 94 industries classes of establishments,

Demand/Collection/Balance statement for the period ending 31st March 1977 (Figures in brackets as on 31st March 1976).

Nature of dues.	Demand including arrears as on 31st March 1977.	Collection during 1st April 1976 to 31st March 1977.	Balance as on 31st March 1977.
	(Amount in Lakhs.)		
(1)	(2)	(3)	(4)
Previous accumulations	54·86	47·98	6·87
			(7·08)
Employees' Provident Fund contributions	2,648·21	2,546·52	101·69
			(106·12)
Administrative charges	65·00	62·60	2·39
			(2·49)
Inspection charges	13·63	12·80	0·82
			(1·84)
Family Pension Fund contributions	254·89	254·45	0·43
			(0·41)
PENAL DAMAGES :			
Contributions	164·90	5 16	159·73
Administrative charges	3·72	0·11	3·61

1977 ஆகஸ்ட் 25]

During the year under review, recovery proceedings in 370 cases involving a sum of Rs. 48.04 lakhs were initiated as against 555 cases involving a sum of Rs. 51.64 lakhs in 1975-76 The total amount of dues realised by the process was Rs. 34.64 lakhs as against 35.34 lakhs during the year 1975-76.

During the year under review, 923prosecutions cases were launched in the Court. The details of prosecution cases filed, disposed of and pending at the end of March 1977 are furnished below:—

Cases Pending as on 31st March 1976	Cases launched during the year	Disposed of		Pending as on 31st March 1977.
384	923	Convicted	288*	
		Acquited	17	
		Withdrawn	57	
		Admonished	30	915
		Dismissed	..	
		Discharged	..	

*1 Total amount of fine imposed Rs. 28,580 and a sum of Rs. 3,122·50 has also been awarded as compensation.

2. Sentenced to imprisoament till the rising of the Court along with fine.

In addition to the prosecution in the Court of Law, the provisions of Sections 405, 406 and 409 of Indian Penal Code were invoked in respect of seven establishments and complaints were registered with the Police authorities whieh are yet to be disposed of.

Rate of interest.—The rate of interest credited to the subscribers accounts in the Employees' Provident Fund for the financial year 1976–77 is 7.5 per cent as against 7 per cent in the previous year 1975–76.

Non-Refundable advances.—Non-refundable advances to the tune of Rs. 346.35 lakhs were granted to the subscribers during the period from 1st April 1976 to 31st March 1977.

Purpose for which advances were granted.	Number of cases.	Amount paid (Rupees in Lakhs).
(1)	(2)	(3)
1. Financing of Life Insurance Premia	23,375	28·49
2. Purchase of dwelling house/house sites/ costruction of houses ..	2,056	52·97
3. Purchese of share of consumers' Co-operative Credit/Housing Societies. ..	313	0·01

Purpose for which advances were granted	Number of cases.	Amount paid (Rupees in Lakhs).
(1)	(2)	(3)
4 During temporary closure of establishments	11,484	44·57
5. For treatment of illness of the members or their family.	627	4·80
6. For marriage of the members' daughters or education of children.	7,182	90·51
7. Damage to movable or immovable property of a member due to calamity of exceptional nature.	59,314	124·76
8 Members affected by Power cut	89	0·24
Total	1,04,440	346·35

Final settlement of Provident Fund Accounts.—A sum of Rs. 10.32 crores was paid towards final settlement of Provident Fund accounts in respect of 37,446 claims during the year 1976–77 as against Rs. 8.76 crores in respect of 34,970 claims during the previous year. A sum of Rs. 0·68 lakhs was paid out of the Death Relief Fund during the year in respect of 191 cases as against 237 cases involving Rs.0.90 lakhs during the year 1975–76.

Issues of Annual Statement of Accounts.—Out of 6.37 lakhs of annual statements of accounts required to be furnished to the members for the year 1975–76, 6.32 lakhs of accounts were sent upto 25th June 1977 having a very insignificant balance of 5,228 . Arrangements have been made to issue them very shortly.

Regional Committee, Employees' Provident Fund, Tamil Nadu Region.—The Regional Committee set up under the Employees' Provident Funds Scheme, 1952 with the repres entatives of employers, employees and State Government assist the Central Board of Trustees by their advice in matters relating to the administrations' of the Employees Provident Fund, Employees, Family Pension Fund and Employees' Deposit-linked nsurance Scheme in the respective regions. The Secretary to Government, Labour and Employment Department, Government of Tamil Nadu is the Chairman of the Regional Committee. The Committee met thrice on 5th June 1976, 4th September 1976 and 25th March 1977.

Family Pension-cum-Life Assurance Scheme.—The Employees' Family Pension and Life Assurance benefits.—In the case of a member who being a member of the Family Pension Fund for a period of not less than 2 years dies during the period of reckonable service before attaining the age of 60 years, the family of the member will be entitled to the Family Pension and Life Assurance benefits as stipulated under the Scheme at the specified rates.

During the year under review, Family Pension and Life Assurance benefits were paid in respect of 35 cases, the amount involved being Rs. 3,520 and Rs. 19,640 respectively.

Retirement/withdrawal/refund benefits.—On attaining the age of sixty years, a member of the Family Pension Fund who had entered into the Family Pension Scheme at the age of 25 or earlier is subject to the provisions of the Scheme, entitled to lump sum payment to the extent of Rs. 4,000.

During the year under review, 24,705 applications were received for the aforesaid benefits, against which settlements were effected in 10,208 cases involving a sum of Rs. 13·24 lakhs.

Employees' Deposit-linked Insurance Scheme, 1976.—On the death of an employee, who is a member of the Fund, the nominees/members of the family will be paid an amount equal to the average balance in the account of the deceased in the fund during the preceding three years not exceeding rupees ten thousands, provided the average balance in the account is not less than Rs. 1,000 at any time during the preceding 3 years.

During the year under review, a sum of Rs. 61·10 lakhs has been collected as Insurance Contributions and Rs. 12·35 lakhs as administrative charges both from exempted and unexempted establishments So far, 149 cases for payment of benefits have been received and are in process.

Additional Emoluments Compulsory Deposit Scheme.—During the period from 1st April 1976 to 31st March 1977, about 3,000 establishments were brought within the fold of Additional Emoluments Compulsory Deposit Act, 1974 and the total code numbers allotted to the specified authorities ason 31st March 1977 has reached 44,300 in this Region under Code No. AECD/XIII

Repayment for first and second instalment of the depsits made in the Additional Wages Deposit Account along with the interest at 12·5 per cent have been authorised as on 31st March 1977 to the extent of Rs. 106·42 lakhs and Rs. 33·40 lakhs respectively.

Repayment of one-fifth of the deposits made in the Additional Dearness Allowance Deposit Account has commenced since 6th July, 1976. The total amount of Additional Dearness Allowance Deposit as on 31st March 1977 has been authorised to the extent of Rs. 9·94 crores and interest at 12·5 per cent to the extent of Rs. 4·90 crores.

Prosecutions against 12 specified authorities who have defaulted to pay the Additional Emoluments Compulsory Deposit Amount recovered from their employees have been launched.

Third instalment of Additional Wages Deposit has fallen due for repayment on 6th July 1977. The second instalment of Additional Dearness Allowance together with interest has to be paid in cash instead of crediting it to the Provident Fund Accounts of the employees.

The Employees' State Insurance Scheme.—The Employees' State Insurance Scheme was implemented in Tamil Nadu early in January, 1955 in pursuance of the provisions of the Employees' State Insurance Act. The Scheme is now in force in all the districts in the State except Dharmapuri and Nilgiris districts. This scheme is now operating in 44 areas covering 3,80,000 employees. The scheme applies to factories using power and employing 20 persons and more with the wage not exceeding Rs. 1,000 per mensem.

The following benefits are provided under the scheme :—

1. Medical benefits (rendered in kind).
2. Sickness benefit.
3. Maternity benefit (in cash).
4. Disabled benefit.
5. Dependents benefit.
6. Funeral benefit.

During the year 1976–77, three Employees State Insurance hospitals in Madras, Madurai and Coimbatore and 104 Employees State Insurance Dispensaries, 9 mobile dispensaries, 3 utilisation dispensaries and 2 part time dispensaries were functioning. A new Employees State Insurance hospital at K.K. Nagar, Madras is also functioning from 13th April 1977. Of the 4 E.S.I. hospitals, 104 static dispensaries, 4 hospitals and 43 dispensaries are housed in State owned building and the rest are in the private rented building.

The Scheme is a contributory one and the expenditure on the scheme is shareable between the State Government and the Employees State Insurance Corporation, New Delhi at the agreed ratio. The present ratio of share on the expenditure on medical benefits is 1:7 between the State Government and the Employees' State Insurance Corporation

However, the total shareable expenditure is limited by ceiling fixed by the Corporation, The ceiling effective from 1st April 1977 is as follows :—

1. Expanded medical care :

   Rs. 80 per annum per employee family unit.

2. Full medical care :

   Rs. 105 per annum per employee family unit. (All the Insured persons are getting full medical care in all the implemented areas. The families of Insured persons are getting full medical care in the areas where full medical care is operated. In the other areas only expanded medical care is given to families, i.e., all facilities except hospitalisation. The full medical care is implemented in Madras, Madurai, Coimbatore and Koilpatti. Expanded medical care is given in all other implemented areas.

Besides the above, the expenditure on drugs, medicine and other medicaments exceeding Rs. 25 but not exceeding Rs. 45 per employee per annum would be allowed over and above the ceiling amount ; but this is also sharable in the usual ratio of 1:7 between the State Government and the Employees' State Insurance Corporation.

An immunisation programme has also been started to afford prophylatic cover to onelakh of children of the insured persons at a cost of Rs. 1,30,500 per annum in Madras Region as an experimental measure.

8 Class I.F.W. Centres have been opened with the aid of United Nations' Family Planning Association with effect from 1st April 1976. F.W. Camps were also conducted at three Employees State Insurance Hospitals at Ayanavaram, Madras and Coimbatore and Employees State Insurance Dispensary, Saidapet during this year.

The Employees' State Insurance Scheme has been extended to the employees working in the following new classes of establishments in Madras City, Coimbatore City and Madurai City and suburbs with effect from 16th January 1977 :—

(1) Factories using power employing 10 to 19 workers ;
(2) Non-power factories employing 20 or more workers ;
(3) Hotels ;
(4) Restaurants.
(5) Shops ;
(6) Theatres including cinemas ;
7) News Paper Establishments.

It has been proposed to extend the scheme to the following Non-implemented areas also in 1977-78.

(1) Arkonam ;
(2) Dharapuram ;
(3) Kumarapalayam ;
(4) Salem suburbs ;
(5) Sankari ;
(6) Tiruchengode.

The Employees' State Insurance Scheme will also be extended to certain new sectors of establishments in the outskirts of Coimbatore, Salem, North Arcot, Tirunelveli, Tiruchirappalli, Kanyakumari and outskirts of Madurai, etc., in 1977–78.

Contribution.—An amount of Rs. 10, 94,13,602·17 had been collected by the Employee's State Insurance Corporation by way of employees' special contribution and employee's contribution from the employers and employees.

The cash benefits afforded to the insured labour population during the period from 1st April 1976 to 31st March 1977 are as follows :—

1. Sickness benefit	2,14,19,101·05
2. Extended sickness benefit	10,25,721·45
3. Maternity benefit	10,22,065·00
4. Temporary Disablement benefit	27,36,352·80
5. Permanent Disablement benefit	8,00,440·04
6. Dependant's benefits	4,21,254·55
7. Funeral benefit	79,302·55
8. Communication	8,23,140·97

Workmen's Compensation Act, 1923.—The Workmen's Compensation Act, 1923 seeks to provide for compensation in case of (*a*) industrial accidents arising out of and in the course of employment and (*b*) certain occupational diseases resulting in death or disablement. It applies to workers (other than casual workers employed otherwise than for the purposes of the employer's trade or business) who are employed in factories, mines, plantations, transport and construction work, railways and certain specified hazardous occupations.

Five hundred cases were pending as on 1st January 1976. During the year, one thusand and forty-six cases were received. Of the one thousand and five hundred and forty-six cases, nine hundred and fifteen cases were disposed off. Six hundred and thirty-one cases were pending at the end of the year.

Amendment to the Act.—The Government of India have amended the Workmen's Compensation Act, 1923 by the Workmen's Compensation Amendment Act, 1976 enhancing the wage limit of Rs. 500 to Rs. 1,000 and also enhanced the compensation amount prescribed in Schedule IV of the Workmen's Compensation Act, 1923.

Industrial accidents distress relief fund: This fund has been created by the Government with a recurring grant of Rs. 15,000 per annum to afford relief to the workmen who are permanently disabled by injury or the dependents of those who are fatally injured in the course of employment in stone-breaking, blasting, digging wells or other industries but where the employer does not have the financial capacity for paying the compensation awarded under the Workmens' Compensation Act, 1923 or where, for any other reason, the workmen or their dependents are unable to realise such compensation. This would benefit the workmen who are engaged by petty contractors who may not have the resources to pay the compensation in cases of faal accidents as well as non-fatal cases. During the year 1976, a sum of Rs. 1,000 was sanctioned as relief from this fund in one case.

Payment of gratuity.—This Act which provides for the payment of gratuity to the employees in the industrial establishments came into force from 16th September, 1972. The Tamil Nadu Payment of Gratuity Rules came into effect from June 1973. Under this Act, the Assistant Commissioners of Labour at Madras, Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore have been notified as controlling Authorities and the Deputy Commissioners of Labour have been notified as Appellate Authorities of their respective jurisdiction.

During the year 1976, the Controlling Authorities disposed of 606 cases under this Act. The Appellate Authorities disposed of 39 appeals during the year under review.

V. LABOUR WELFARE MEASURES.

Subsidised Industrial Housing Scheme.—Private Employer's Project.—In keeping with the concept of a Welfare State, efforts are made to provide decent and comfortable quarters for the growing population of industrial labour in as much as most them cannot afford to have houses of their own or live in places far away from the workspot. Some employers have provided quarters for their workers and staff but this hardly touches the fringe of the problem. The Subsidised Industrial Housing Scheme has, therefore, been sponsored to enable the housing of workers in decent places near about their workspot.

Under this scheme financial assistance is extended to establishments in the public sector, co-operative sector and private sector to construct houses for the benifit of industrial workers covered by the Factories Act, 1948. The pattern of financial assistance given under the scheme is as follows :—

Approved agency. (1)	*Loan.* (2) Per cent.	*Subsidy.* (3) Per cent.
(i) State Government, Statutory Housing Board and Local Bodies.	50	50
(ii) Registered co-operative societies of eligible Industrial workers.	80	Nil.
(iii) Private employers	50	25

The housing projects in public sector have been transferred to the Tamil Nadu Housing Board. This Department is now only in charge of the housing projects relating to private employers and the schemes under the Plantations Labour Housing Scheme. A ceiling costof Rs.5,350 for a small two roomed house (double stroyed), Rs. 6,050 for a small two roomed house (multi-storeyed), Rs. 7,600 for a regular two-roomed house (doubk storeyed) and Rs. 8,500 for a regular two roomed house (multi-storeyed) has been fixed for the purposes of financial assistance.

During the year 1976-77, financial assistance to the extent of Rs. 9·25 lakhs was extended under the scheme in respect of six private sector undertakings. A sum of Rs. 10 lakhs has been provided for this purpose in the Budget Estimate for 1977-78.

During the year 1976-77 the following housing projects have been sanctioned by the Government :—

Name of the project. (1)	Number of houses sanctioned. (2)	Estimated cost of project. (3)	Amount sanctioned. Loan. (4)	Amount sanctioned. Subsidy. (5)
		Rs.	Rs.	Rs.
1 Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills Limited, Palacode.	100 small two-roomed double storeyed tenements.	7,60,000	2,67,500	1,33,750
2 Ambur Co-operative Sugar Mills Limited Vadapudupet.	48 two roomed multi-storeyed tenements.	6,24,000	2,04,000	1,02,000

Name of the project. (1)	Number of houses sanctioned. (2)	Estimated cost of project. (3)	Amount sanctioned. Loan. (4)	Amount sanctioned. Subsidy. (5)
		Rs.	Rs.	Rs.
Shri Ramalinga Mill Limited, Aruppukottai.	120 small two-roo med double storeyed tenements.	11,70,000	3,21,000	1,60500
4 National Co-operative Sugar Mills Limited, Mettupatti Madurai district	102 small two roomed multi storeyed tenements.	13,94,000	4,33,500	2,16,750
	102 regular two roomed multi-storeyed tenements.	19,21,000	3,08,550	1,54,275

Plantation Labour Housing Scheme.—The scheme envisages assistance to the planters for construction of houses for their workers in the shape of 50 per cent loan and 37·5 per cent subsidy based on the ceiling cost of construction per single-roomed tenement which has been fixed at Rs. 4,000. In this State, about 93 per cent of resident plantation workers have been provided with housing accommodation.

1. Total number of residertial families including single workers requiring houses.	35,715
2. Total number of standard houses provide.. ..	33,200
3. Total number of standard houses yet to be provided.	2,515
4. Total number of non-standard houses available ..	3,496

In May 1977, the Government have sanctioned loan and subsidy to the following estates for construction of houses :—

Name of the Estate. (1)	Loan. (2)	Subsidy. (3)	Houses for construction. (4)
	Rs.	Rs.	Rs.
1. The Coonoor Tea Estates Limited, Coonoor.	64,000	48,000	32
2. Manamboli Estate, Valparai	80,000	60,000	40
3. Upper Water fall Estate, Valparai.	1,00,000	75,000	50
4. Manalar Estate, Highways pvt.	1,20,000	90,000	60

Name of the Estate		Loan.	Subsidy	Houses fo construction
(1)		(2)	(3)	(4)
		Rs.	Rs.	
5. Vennlar Estate, Post.	Highways	24,000	18,000	12
6. Highways Estate, Post.	Highways	42,000	31'500	21
7. Glenvans Estate, Post.	Highways	96,000	72,000	48
8. Sholayar and Estate, Sholayar Post.	Kallayar	2,00,000	1,50,000	100

Plantations Labour Housing Advisory Board.—The Plantations Labour Housing Advisory Board consists of employers and employees' representatives with the Secretary to Government, Labour and Employment Department, Madras as Chairman. It met on 12th May 1976 at Oolacamurd and on 17th September 1976 at Yercadu. The main functin of the Board is to discuss matters relating to housing and to suggest ways and means of proper implementation of the provisions of the Plantations Labour Act in regard to housing. At the meetings referred to above decisions were taken on the following items.—

1. Provision of houses to estate school teachers.
2. Housing to Supervisors.
3. Provision of quarters in Government Cinchona Plantations.
4. Payment of House Rent Allowance to aboriginals and adivasi workers living outside the estates.
5. Construction of bathrooms and latrines.
6. Second Mortgage.
7. Community halls in plantations.
8. Using of white Cedar and silver oak wood in construction of houses in workers' quarters in plantations.

Apart from this, electrification of workers' quarters is also engaging the attention of the Board and a Monitoring Cell has been constituted with the District Collector as Chairman with the Inspector of Plantations concerned as Secretary to review the progress made in this regard.

Worker's education.—Worker's Education Scheme of the Government of India is being implemented in three Centres in this State. The progress in implementation of this Scheme is detailed below :—

The Regional Directors, Madras, Madurai and Coimbatore have been holding training courses for workers-teachers and workers as detailed below :—

	Madras.	*Madurai.*	*Coimbatore*
Number of worker-teachers trained ..	172	94	159
Number of workers trained	5,662	4,821	6,090

The Commissioner of Labour is the chairman of all the three regional Local Committees.

Worker's education centre, Madras.—A Worker Teacher Training Course exclusively for women workers was organised from 8th December 1976 to 7th March 1977. 31 women employees from public sector and 9 from private sector have undergone the training.

A seminar on "Role of working women in the Economic Reconstruction of the Nation" was held on 19th February 1977. The Director, Centre of Social Research delivered the key note address. Sixty working women participated in the seminar.

In a function held on 23rd March 1977, the Vice-Chancellor, Madras University inaugurated the first correspondence course in which about 200 trade unionists from all over Tamil Nadu participated.

Fifty one-day programmes were arranged for the conductors of Pallavan Transport Corporation (Metro) on "Public Relations".

Workers' education centre, Madurai.—Three Intensive Refresher courses for the practising worker Teachers of this Region were conducted on subjects like population control, workers' participation in industry productivity, industrial discipline, etc. One Refresher course was conducted at Sub-Regional Centre, Tiruchirappalli, during the period under review.

Three special one week training courses were conducted at this centre for the members of the shop / joint councils of India Cements, Sankarnagar, Sri Vijayakumar Mills Limited, Palani, Madura Coats Limited Madurai, Dharangadhara Chemicals, Sahupuram, Fenner (India) Limited, Madurai and T.V.S. and Sons (P) Limited, Madurai.

A special training programme on Workers participation in industry for the members of the Shop Councils in the Port of New Tuticorin was conducted during the period.

A special intensive training programme for the benefit of the members of the Shop Council/joint Council of Madurai, Ramnad project Circle (South) of Tamil Nadu Electricity Board was conducted from 21st March 1977 to 31st March 1977.

The meetings of the Board of Governors and Central Board for Workers' Education Society were held at Madurai on 29th and 30th October 1976 respectively in T.V.S. Auditorium, South Veli Street, Madurai.

Ninety-one day schools were conducted in different establishments on the prescribed subjects. 3,342 workers participated in them.

Three batches of Refresher Courses for worker Trainees of the Government Regional Asmob Workshop, Tanjore were conducted during the period under review.

Wokers education centre, Coimbatore.—A Symposium on 'Labour management ralations—Need for a new approach' was organised at Ootacamuud in May 1976.

'A three day seminar' National Development and the Role of Workers' was conduc ted at Ootacamund from 13th to 15th January, 1977 for the benefit of the industrial workers in Nilgiris District.

During the year, three orientation courses were organised for worker-teachers, at Valparai, Salem and Coimbatore. Seventy-four worker-teachers participated in these three courses.

Four population education symposia were organised in different places of Coimbatore region. About 500 workers participated in these programmes.

Eight three-day seminars were organised and 263 members of shop and joint councils participated in these programmes.

3 (Three) day camps were organised for rural workers at Vedagalayam, Arasur and Dharapuram. 140 rural workers including women workers participated in these programmes.

Consumer co-operative stores and fair price shops.—The number of consumer co-operative stores and number of fair price shops functioning

in the industrial establishments having 300 or more workers as on 31st December 1976 are as under:—

	Number of establishments.	Number of Consumer Co-operative Stores.	Number of Fair price shops.
Private Sector ..	377	222	39
Public Sector .. (State)	65	45	4

Tamil Nadu Labour Journal.—This is a monthly publication intended to furnish information and statistics relating to such matters as industrial disputes, work stoppages, trade unions, important agreements, summaries of awards of the Labour Courts and the Industrial Tribunal, Madras and decisions of the High Court and the Supreme Court as well as the Consumer Price Index for working class. It also publishes articles dealing with labour problems and industrial management and also items relating to International Labour Organisation Reports and the proceedings of Tripartite bodies such as the Indian Labour Conference, standing Labour Committee and the State Labour Advisory Board. The main statistical section of the Journal is being printed in Tamil.

State Apex body.—In pursuance of the recommendations of the National Apex body and the Government of India, a State Apex body was setup in March 1976 to go into the problems of industrial relations in private sector. 13 employers' representatives and 13 employees' representatives besides 3 official members are also represented on the Apex body. This body met thrice on 23rd March 1976, 29th July 1976 and 8th October 1976. Further meetings are not being held now in view of the instructions of the Government of India.

Standing committee.—A Standing Committee was constituted with reference to the decision of the State Apex body to consider such of those matters as are referred to it by the State Apex body and also to look into the implementation of the Scheme of Workers' participation in industry. The Commissioner of Labour is the Chairman of this Committee. 4 employers' representatives and 4 employees' representatives are members of this Committee. This Committee has so far met 6 times. Being a creature of the State Apex body, it is not meeting at present.

Tripartite Consultative Body.—The State Labour Advisory Board is the premier consultative body to which all matters of policy relating to labour are referred for advice. Unfortunately this Board has not been functioning.

for the last one year and more. This Government would take active steps to revitalise thisTripartite Body for tendering advice to the Government in formulating labour policies and in dealing with other matters pertaining to labour.

Departmental Officers Annual Meeting.—The 14th Annual Meeting of the Officers of the Labour Department was held at Ootacamund in May 1976 to consider various subjects connected with labour administration and enforcement of labour and factories legislation as well asWeights and Measures Act.

Tamil Nadu Labour Welfare Board.—In compliance with the recommendations of the Committee on Labour Welfare set up by the Government of India and the National Commission on Labour, the Government have constituted a Labour Welfare Fund with an initial grant of Rs.5 lakhs and also set up a Labour Welfare Board with the Labour Minister as Chairman.

The Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, among other things provides for realisation of contributions from employers and employees to the Labour Welfare Fund and their utilisation for implementation of labour welfare schemes. The Inspectors of Factories and Inspectors of Plantations have been appointed as Inspectors under the Act in respect of Factories and Plantations respectively. The Inspectors of Labour are the Inspectors in respect of Motor Transport Undertakings, Catering establishments, Beedi establishments and establishments covered by section 2 (*d*) (v) of the Act. So far an amount of Rs. 71.46 lakhs has been realised towards this Fund besides the initial grant by the Government.

Welfare Programmes undertaken.—Ten Labour Welfare Centres have been set up in the following places :—

(i) Ambattur, (ii) Sembiam-Madras, (iii) Vaniambadi, (iv) Gudiyatham, (v) Coimbatore, (vi) Tiruppur, (vii) Madurai, (viii) Dindigul, (ix) Sivakasi and (x) Kovilpatti.

50 workers children (below 5 years), are admitted in each centre and they are given pre-school training by a qualified Balasevika and free food and milk daily. Toys are also provided.

50 trainees (daughters or wives of workers) are given training in the tailoring course. The duration of the course is one year during which a sum of Rs. 30 per mensem is paid as stipend. A qualified tailoring instructress has been appointed in each centre.

A child care centre has been established at Sembiam by the Thiru-vi-ka Mathar Nalvazhvu Sangam. The Board gives a grant of Rs. 8,000 annually to the Sangam. Pre-school training is given by a Teacher. The children are given milk and bread daily.

Four Reading Rooms have been opened, two at Madras and one each at Coimbatore and Madurai for the benefit of workers. Magazines and newspapers are supplied in the reading rooms.

A.T.B. Ward (Annexe) with 26 beds is being built at a cost of Rs. 3.64 lakhs in the T.B. Sanatorium at Tambaram. This is intended for industrial workers.

A multi-storeyed building is under construction by the Public Works Department for the Tamil Nadu Labour Welfare Board at a cost of Rs. 35 lakhs. The Offices of the Tamil Nadu Labour Welfare Board and of the Labour Department will be accommodated in the building. The rent realised would go to augment the resources of the Welfare Fund.

Government propose to assist the Labour Welfare Board to provide comfortable and inexpensive accommodation for workers' representatives and trade union leaders who come to Madras for discussions on the settlement of labour problems.

The following programmes are under the active consideration of the Board :—

1. Construction of Holiday Homes at Mamallapuram and at Courtallam for the workers and setting up of rest-*cum*-recreation centres at Ooty, Yercaud and Kodaikanal for the benefit of the workers.

2. Purchasing of two television sets for the benefit of the workers.

3. Opening of additional Labour Welfare-*cum*-Recreation Centres.

4. Formation of nine Mahalir Mandrams in labour concentrated areas in Tamil Nadu.

5. Opening of 3 rest houses, 3 community halls and 1 workers' cultural centres.

6. Purchasing of a film projector for exhibiting films of educational value and entertainment.

Legal aid.—The Government have sanctioned a scheme for the grant of financial assistance to meet legal expenses of trade unions in respect of proceedings in High Court at Rs. 150 per writ petition or writ appeal subject to certain conditions. The Commissioner of Labour has been empowered to sanction the legal assistance. So far an amount of Rs. 1,650 has been sanctioned under this Scheme in 11 cases.

A sum of Rs. 1,000 per year has been provided by the Government towards legal assistance at State cost to poor and deserving workers or their dependants claiming compensation under the Workmen's Compensation Act. Injured workmen are also eligible for legal assistance to defend their cases in the High Court, when the managements go on appeal against the orders of the Additional Commissioner for Workmen's Compensation, provided such assistance was granted to them in respect of the proceedings before the Additional Commissioner for Workmen's Compensation.

During the year, an amount of Rs. 530 has been sanctioned towards legal assistance.

Labour legal advisory cells.—Three cells are functioning (at Madras, Coimbatore and Madurai) and are manned by a Retired Judicial Officer and Retired Labour Officer. These cells have been set up by the Government on the recommendation made by the One Man Committee appointed to examine the general question of framing a scheme for legal aid to people of insufficient means. These cells hear the representations of workmen with understanding and sympathy and suggest to them the procedure to be followed for redressal of their grievances, the forum to be approached for seeking relief under various labour enactments and connected matters.

Tamil Nadu Industrial Nutrition Programme.—Tamil Nadu is the pioneer State in implementing an Industrial Nutrition Programme with the assistance of CARE, Tamil Nadu, Madras for the benefit of families of industrial workers in this State. The beneficiaries are pre-school children and the pregnant and lactating women in the families of the workmen.

At present there are 21,654 beneficiaries in respect of 63 unit (including the Welfare Centres of the Tamil Nadu Labour Welfare Board) covered by this Scheme. In addition to the existing Industrial Nutrition Programme, the need for the implementation of Integrated Health Package Service Scheme has been recognised to that in conjunction with the nutritious food supplied, the beneficiaries will have medical care as well.

Eradication of Child Labour.—A Senior Board Member Thiru Harbans Singh, I.A.S., was asked to conduct an in-depth study covering all aspects of the problem of child labour in the match factories and industries in Ramanathapuram District and submit his recommendations on the following aspects:—

(i) Measures for eradication of the practice of employment of children.

(ii) Providing them with suitable alternative employment and/or rehabilitation.

(iii) Possibility of providing for their working at home with facility to attend schools at least in one shift.

(iv) Reduction of the rigours of employment of children who have completed 14 years of age.

The report of the member is under consideration of the Government.

Tamil Nadu Institute of Labour Studies.—The Tamil Nadu Institute of Labour Studies conducted the following courses during 1976-77 :—

Name of the Course.	*Number of courses.*	*Duration.*	*Number of trainees.*
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Trade Union Leader-Development Course.	3	3 months	74
2 Refresher Course for Departmental Officers.	2	4 weeks	24
3 Refresher Course for Officers of the Transport Corporation in Tamil Nadu.	1	3 days	29
4 Orientation Course for Labour Welfare Officers in Public and Private sector undertakings.	1	6 weeks	14
5 Safety Course at WIMCO Factory	1	3 days	21
6 Course on Labour Laws for Management Trainees.	1	2 days	39

State level committee to study the living conditions of handloom workers.—A Committee was constituted in May, 1976 to go into the working conditions of the weavers employed in handloom industry, wages paid to them, security of employment, etc., and to submit report in regard to any special legislation to be undertaken for their protection.

This Committee has recommended that there should be a special legislation to regulate the conditions of work by registration of weavers, licensing of premises, fixing of hours of work, holidays, leave with wages and application of other enactments so far as it could be beneficial to the weavers. The recommendations of the Committee are under consideration of the Government.

Socio-Economic Survey.—With a view to framing appropriate welfare measures to ameliorate the living and working conditions of Labour in the unorganised sector in respect of handloom weavers, beedi workers and tannery workers in the State the Government have sanctioned a socio-economic survey by employing Field Investigators under the Directorate of Evaluation and Applied Research Department. The report of this survey is awaited.

Weights and Measures.—The enforcement of Standards of Weights and Measures in the State of Tamil Nadu under the provisions of the Tamil Nadu Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 is being done by the Inspectors of Labour, Deputy Inspectors of Labour and Assistant Inspectors of Labour under the administrative control of the Controller of Weights and Measures who is a Deputy Commissioner of Labour of the Labour Department.

The Department has been taking steps to eradicate malpractices in the use of the Weights and Measures through periodical inspections, surprise inspections and frequent joint raids.

During the year 1976, 16,597 prosecution proceedings for the contravention of the provisions of the Weights and Measures Act and Rules have been instituted. Out of 16,597 cases filed, 14,645 cases have so far ended in conviction, realising a sum of Rs. 7,93,820 as fine, as against 16,077 prosecutions launched in 1975 of which 11,682 cases ended in conviction with a realisation of Rs. 4,17,390 as fine.

During 1976, by way of stamping fees, a sum of Rs. 27,01,458.95 has been collected (which includes reverification fee), as against a sum of Rs. 23,69,731.97 for the year 1975.

During the year 1976, 622 Dealers Licences, 347 Repairer's Licences and 98 Manufacturers Licences were issued by the Controller of Weights and Measures, Madras. These figures include both fresh issues and renewal of old licences.

The comparative figures for the years 1974 and 1975 are as under :—

Year.	*Repairer.*	*Dealer.*	*Manufacturer.*
1974	265	550	77
1975	277	541	80

Licence fees in respect of Dealers, Repairers and manufacturers amounting to Rs. 43,315 have been realised.

The Controller of Weights and Measures has been holding periodical meetings with Subordinate Officers in district headquarters to ensure effective implementation of the provisions of the Act. Joint raids were also organised from time to time. During 1976, 2,001 joint raids were conducted throughout the State resulting in the prosecution of 2,617 traders.

In order to intensify the implementation of the Weights and Measures Act and Rules in villages, regular and routine inspection of villages have also been undertaken. Officers have made 9,790 village inspections covering about 49, 817 traders.

As a sequel to joint raids and vigorous inspections weights of different denominations made of different alloy numbering about 24,969, capacity measures of different denominations numbering about 38,898, weighing instruments of different kinds numbering about 7,738 and measuring instruments numbering about 3,890 have been seized as false, defective or unreverified items. Seized articles which are subject-matter of court proceedings are being disposed of in accordance with the direction of the Courts. In respect of other seized articles, action has been taken to confiscate them to the Government in accordance with the provisions of the Tamil Nadu Weights and Measures (Enforcement) Act and the Rules made thereunder.

ANNEXURE.

Number of establishments, workers, etc., under Labour Acts.

Year.	*Number of establishments.*	*Number of persons employed.*
(1)	(2)	(3)
Factories Act, 1948		
1975	7,408	4,99,672
1976	8,196	5,04,899

ANNEXURE—cont.

Number of establishments, workers, etc., under Labour Acts.

	Year.	Number of establishments.	Number of persons employed.
	(1)	(2)	(3)
II.	Tamil Nadu Shops and Establishments Act, 1947—		
	1976	2,16,803	2,19,621
	1977	2,17,685	2,21,860
III.	Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958—		
	1976	20,173	65,151
	1977	20,497	66,313
IV.	Plantations Labour Act, 1951—		
	1975	370	87,877
	1976	404	88,767
V.	Motor Transport Workers' Act, 1961—		
	1975	1,325	48,320
	1976	1,358	48,770
VI.	Trade Unions Act, 1926—		
	1976	2,342	..
	1977	2,429	..

NATIONAL EMPLOYMENT SERVICE.

I. *Employment opportunities.*—The Employment Exchanges have been created under the National Employment Service to ration out as equitably and fairly as possible the available jobs among those who are seeking them. Today there are 575 Employment Exchanges in the country.

In Tamil Nadu, 17 District Employment Offices, 8 Sub-Employment Offices, 2 Special Employment Offices, one for highly qualified applicants and another for handicapped persons and 3 University Employment Information and Guidance Bureaux each one at Madras, Madurai and Annamalai Universities are functioning. The activities of the Employment Exchanges during the period of April 1976 to March 1977 are given below :—

Serial number.	Details.	During the year 1976-77 (April 1976-March 1977).
(1)	(2)	(3)
1	Number of candidates registered	3,73,784
2	Number of candidates placed in employment ..	33,860
3	Number of vacancies notified	52,855
4	Average Number of employers who used the Employment Exchanges—	
	(a) Government (Public Sector)	1,046
	(b) Other (Private Sector)	232
5	Number of candidates on the Live Register as on 31st March.	8,84,047

In addition to finding jobs for the job-seekers, the Employment Exchanges give various other services such as vocational guidance to ordinary job seekers, Vocational guidance to physically handicapped registrants, etc. The various activities of the Employment Exchanges are detailed.

2. *Special Employment Office for the physically Handicapped.*—To cater to the needs of the handicapped persons, a Special Employment Office is functioning in Madras City. Two more offices are also functioning one at Madurai and another at Coimbatore within the premises of the regular Employment Exchanges. The work done by these Special Employment Exchanges are given in the following table for the year 1976–77.

Serial number and Details.	Blind.	Deaf-mutes.	Orthopaedics.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Number of candidates registered ..	177	136	2,160	2,473
2 Number of candidates placed ..	21	27	620	668
3 Number of Live Register as on 31st March 1977.	541	453	7,033	8,027

3. *Professional and Executive Employment Office.*—This Office is functioning in Madras City to cater to the needs of highly qualified applicants like professional degree holders, managerial and Supervisory categories. This office has registered 5,816 highly qualified applicants and placed 875 applicants in employment during the period under review. As on 31st March 1977, 10,459 applicants were waiting on the Live Register. This office is also functioning as State Employment Co-ordination Office for vacancy and labour clearing.

4. *University Employment Information and Guidance Bureaux.*—In order to serve the alumni of the Universities, 3 University Employment Information and Guidance Bureaux are functioning in Tamil Nadu, one each at Madras, Madurai and Annamalai Nagar. Giving guidance to student population is the main activity of these Bureaux. Besides registering applicants and nominating them against suitable vacancies notified by the private sector and also against the vacancies circulated by the Professional and Executive Employment Office, these Bureaux registered 1,466 applicants and placed 73 applicants in employment during the period under review. 2,880 applicants were waiting on the Live Registers of these Bureaux at the end of March 1977.

5. *Vocational Guidance and Employment Counselling.*—In all the districts in Tamil Nadu, Vocational Guidance Units are functioning except in the districts of Nilgiris, Dharmapuri and Pudukkottai. The main function of the Vocational Guidance Unit is dissemination of occupational information, training information, career information, job opportunities, apprenticeship facilities, etc. Giving Group guidance and Individual guidance to the needy applicants are also main activities of the Vocational Guidance Units. These units are also issuing periodical quarterly bulletins for the benefit of youth. The number of applicants who have benefited by the Vocational Guidance Units during the period April 1976 to March 1977 is given in the following table.

Serial number and Details.	*April 1976—March 1977.*
(1)	(2)
1 Number of Group Guidance programmes conducted	3,863
2 Number of candidates given guidance information	19,694
3 Number of candidates who received guidance at the time of registration.	31,792
4 Number of old cases reviewed from the Live Register	5,060
5 Number of candidates who attended Group discussions	1,01,697
6 Number of guided applicants placed in jobs/training/apprenticeship.	19

Serial number and Details.	*April 1976—March 1977.*
(1)	(2)
7 Number of guided applicants placed against training/apprenticeship.	1,529
8 Applicants helped in securing training/apprenticeship position ..	12,676
9 Number of applicants forwarded for scholarship Higher studies	12

The State Vocational Guidance Unit at the Directorate of Employment and Training co-ordinates and supervises the activities of the Vocational Guidance Units in the Districts. During the period under review, Aptitude Tests were conducted in 31 Industrial Training Institutes besides one Model Training Institute at Guindy. Career Exhibitions were conducted in various places. A special cell for the welfare of the Scheduled Caste/Scheduled Tribe applicants has been created in the State Vocational Guidance Unit to increase the employability of the SC/ST applicants and to enlarge the training/apprenticeship facilities. During this year, it is proposed to start two Sub-Employment Offices for the benefit of the Scheduled Tribe candidates. The centres will be located, one each in Alangayam in North Arcot District and Sankarapuram in South Arcot District. It is expected that placement among the tribals can be expedited after the establishment of these offices. Under the caption 'The Hereafter'. 2,25,000 copies of information notices were printed and supplied to the Director of Government Examinations, Madras-6 for distribution to schools along with S.S.L.C. Books. 5,000 copies of the handout on "Career opportunities at a glance" for graduates in mathematics were printed and supplied to the field units. 50,000 copies of the handout on "Careers in Airline Industry at a glance" were printed and distributed to the field Units.

The Silk screen Printing Unit attached to this Directorte has printed various posters, charts, etc., concerning with the activities of this Department.

6. *Employment Market Information Programme.*—Statistics pertaining to the coverage of Employment Market Information Programme in Tamil Nadu for the period under review are furnished below:

Quarter ended.	*Number of establishments addressed.*	*Number responded.*	*Percentage of response.*	*Total employment.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Public Sector—				
31st March 1976	6,351	5,915	93·1	10,26,329
31st March 1977	6,904	6,352	92·0	10,82,406
Private Sector—				
31st March 1976	10,574	9,492	89.7	6,36,100
31st March 1977	9,512	8,646	90·8	5,97,883

7. *Data Processing Unit.*—The data processing unit functioning in the State Employment Market Information Unit of the Directorate of Employment and Training has undertakenn various type of mechanical tabulation of Employment Market Information Statement and Exchange statistics during the period under review.

In order to increase the efficiency and to prevent melraetices in the Employment Exchanges it has been decided to Computrise the date in the Employment Exchanges in a phased manner. Iam the first instance it has been decided to computerise the data in nine employment exchanges in Madras City and Chingleput district. The cost of this scheme for the first year is estimated to be Rs. 9·90 lakhs the annual recurring cost is estimated to be Rs. 5·93 lakhs. An anmount of Rs. 5·83 lakhs required for the scheme for six months during the year 1977–78 will be provided in the first Supplementary Estimate to be presented to the State Legislature.

Computerisation will not result in any retrenchment of staff. It will on the other hand, result in meticulously accurate maintenance of information relating to every job-seeker who is on teh Live Register of these nine Employment Exchanges.

8. *Depth Study Cell.*—The Depth Study Cell attached to the Employment Market Information Unit of the Directorate has carried out various studies and surveys concerning this Department. This Depth Study Cell has also offered remarks to the Government on the various recommendations/Conclusions of the International Labour Organisation. The following Career Guidance Seminars were conducted during the period under review for the benefit of the youth:—

1. Careers for Science Graduates in Agricultural Programme of Semi Arid Tropics.

2. Careers for Medical Graduates in the field of Leprosy and Tuberculosis.

3. Careers in Creative Writing and journalism.

4. Careers and employment guidance for Scheduled Caste/Scheduled Tribe students (arrangements havebeen made to hold similar seminar at 6 other District Centres also).

5. Careers Guidance Seminar for Technically qualified Scheduled Caste/Scheduled Tribe personnel to start their own industry.

6. Careers in the field of Applied Scientific Research.

During this year, it is proposed to create a Manpower Research Cell at the State Directorate in order to formulate Employment policies, manpower forecasts and analysis of employment implications of any policy.

9. *State Occupational Information Unit.*—The occupational Information Unit attached to the Directorate of Employment and Training undertakes the following items of work:—

(1). Occupational research and analysis.

(2). Printing of career pamphlets in Tamil.

(3). Revision of career pamphlets entrusted by the Directorate-General of Employment and Training, New Delhi.

(4). Preparation of occupational outlook and manographs and distribution of career pamphlets to the field offices, libraries, etc.

10. *Staff Training Unit of Employment Wing of the Department.*—This unit is responsible for training of ministerial staff of the employment service in Employment Exchange policies and procedure and general office procedures. During the period under review, 4 staff training courses were conducted by this unit and 67 staff members were trained in the training course. During the period from October 1976 to December 1976, a special drive for placement of Ex-servicemen in public and private sectors was undertaken. As a result of this drive, 1970 Ex-servicemen were placed in employment, as against the target of 1,500 fixed for 31st December 1976.

11. *Inspection Unit of Employment Wing of the Department.*—This unit attached to the Directorate is responsible to conduct detailed inspection of Employment Exchanges in Tamil Nadu to assess their work and also to suggest proper remedial action to improve the functions of the Employment Exchanges. During the period under review, 21 Employment Offices were inspected by Director and other officers this Directorate.

12. *Activities of the Employment Liaison Office, Madras.*—The Employment Liaison Office Unit attached to the Directorate caters to the needs of repatriates from Sri Lanka, Burma Repatriates. A sub-Employment Office and a Guidance Cell are also functioning at Mandapam for the rehabilitation of Sri Lanka Repatriates.

Statistics pertaining to the Employment Liaison office Unit fo the period under review are furnessed below :—

Details.	Repatriarishes from	
	Burma.	Sri Lanka
(1)	(2)	(3)
1 Number registered during the period	1,243	4,944
2 Number placed in Employment during the period.	389	352
3 Number on Live Register as on 31st March 1977 ..	2,354	10,506

This unit also provides training facilities for the repatriates of Burma/ Sri Lanka applicants. This Unit has undertaken special efforts to assess the nature of rehabilitation assistance required to be given to Vietnam Repatriates and a survey was also conducted in respect of Vietnam repatriates settled in Thanjavur district to assess their aptitudes, etc. and to determine the assistance that could be rendered to them.

13. *State Board for the Handicapped and Schemes for the Handicapped.*—The State Board for the handicapped attahed to the Directorate is dealing with the problems of the rehabilitation of the handicapped and evolve and implement various welfare measures in consultation with the Government and other agencies. During the period under review this Board was able to place in employment 681 physically handicapped applicants and as a result of special drive 185 physically handicapped applicants were admitted for training in various Industrial Training Institutes. This Board has also provided loan facilities through Nationalised Banks ranging from Rs. 200 to Rs. 18,600 for the rehabilitation of physically handicapped applicants in self-employment. The State Board for handicapped has received donation of Rs. 30,000 from the Exhibition Committee of the Madras Medical College and the interest accruing annually is to be utilised for supply of Artificial Limbs and appliances to the poor and deserving physically handicapped persons. The World Day of the Disabled Celebration was conducted in Madras City as well as in all Districts during the period under review State Awards and Nimbkar Awards to the most efficient physically handicapped employees under Five categories, i.e., Blind, Orthopaedically handicapped, Deaf, Mentally retarded and Leprosy cured, and to the outstanding employers of the handicapped, were distributed on the World Day of the Disabled Celebrations. The book binding training unit attached to this Board has trained 32 Physically handicapped persons in the trade of book binding.

14. *Special Cell to implement Apprenticeship Training Scheme and its progress.*—The Cell attached to the Directorate deals with apprenticeship schemes and Apprentices Act, 1961 and enlarged apprenticeship schemes under Apprentices (Amendment) Act, 1973. The statistics of apprendice placement as on 31st March 1976 and as on 31st March 1977 are furnished in the following table:—

I. Trade Apprentices (Act, 1961)

For the period (as on)	Training places located.			Training places utilised.			Per centage achieved.
	Public.	Private	Total.	Public.	Private.	Total.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
31st March 1976 ..	2,207	5,967	8,174	2,124	6,198	8,322	102 PER CENT.
31st March 1977 ..	2,372	6,794	9,166	2,324	7,157	9,481	103

II. Apprentices (Amendment) Act, 1973

Period as on.	Training places located.			Management trainees		Training places utilised.			Grand Total.
	Graduate.	Technical.	Total.	Graduate.	Technical	Graduate.	Technical.	Total	
31st March 1977	1,519	4,340	2,859	180	57	816	1,293	2,109	2,346

15. *Public Relations and Publicity Units in the State Directorate.*—The Publicity Unit attached to the Directorate undertakes various Publicity measures relating to the activities of this Department. This unit has also made necessary arrangement for participation by Employment Exchange Industrial Training Institute in various exhibitions conducted in the Districts.

16. *Employment Service Schemes under V Five-year Plan.*—The Government have provided an outlay of Rs. 50 lakhs for the entire Fifth Five Year Plan period for employment service schemes. The main approach of the Fifth Five-Year Plan schemes under Employment Services is to improve the employment service quantitatively and qualitatively and provide better service for the employers and the employment seekers.

Up to 1976–77, the following schemes have been implemented by utilising Rs. 10.17 lakhs and they are continuing :—

1. Machinery for the enforcement of Employment Exchanges (Compulsory Notification of Vacancies) Act, 1959 in Districts.

2. Strengthening of District Employment Offices and appointment of Registration Interviewers in the District Employment Offices.

3. Strengthening of Sub-Employment Offices in Districts.

4. Upgrading the posts of six District Employment Officers as Assistant Directors in major Districts.

5. Establishment of a Public Relations and Publicity Unit at the State Directorate.

6. Establishment of an Employment Office in Madras City to deal exclusively with technical categories.

7. Upgrading the post of 32 Junior Assistants as Assistants in Employment Exchanges.

8. Strengthening the existing Vocational Guidance Units in Districts.

CRAFTSMEN TRAINING SCHEME.

Craftsmen are best trained in Industries under actual workshop conditions. This is the mode of training in highly industrial countries, but in India, which is still in the process of industrialisation, there are only a few establishments, which have facilities for the training of Craftsmen. In order to meet the growing demand of technical training craftsmen for growing industries, these Industrial Training Institutes have been started with specified standard on All India basis. In order to make the training effective, workshop conditions have been reproduced in these Industrial Training Institutes. These Industrial Training Institutes form the [illegible] of the training programme.

Under the Craftsmen Training Scheme, the following types of training are given under the control of the Directorate of Employment and Training :—

1. Institutional training in Industrial Training Institutes.
2. Apprenticeship Training under Apprentices Act, 1961.
3. Evening Classes for Industrial workers.
4. Training of Craftsmen in private aided industrial schools under the Code of regulations for Industrial schools.
5. Special Training Programme in selected trades for displaced goldsmith, pattern-maker and Handloom Weavers (Part Time).

1. *Industrial Training Institutes.*—At present 31 Industrial Training Institutes Centre including one Industrial Training Centre for Women are functioning with an annual intake and outturn annual capacity of about 7,000 Craftsmen. Training is given in 29 engineering and 6 non-engineering trades. The duration of the trade is one year in certain trades and two years in certain other trades. At the end of the Institutional Training, the candidates appear for the All India Trade Test and successful candidates are eligible for National Trade Certificate. Five per cent in each trade is reserved for repatriates form Burma and Sri Lanka. Though 18 per cent is reserved for Scheduled Caste Scheduled Tribe actually the admission during 1976 has been 23·2 per cent. 1,576 SC/ST. trainees including 105 Scheduled Tribes candidates were admitted. 197 Physically handicapped trainees were also admitted during 1976 admissions. The total sanctioned strength in all the 31 Industrial Training Institutes Centres was 10,216 during 1976–77 and during 1977–78, the strength will be 11,160. Thus there will be an addition of 944 seats in the current year.

The high quality of training given in Industrial Training Institutes will be seen from the fact that the Tamil Nadu State has been adjudged to be the best participating State in 6 All India Skills Competitions out of the total of 12 such competitions held. The State has won this honour for three successive years, and for the remaining three years intermittenly. During the current year, a course of Mechanic (General Electronics) will be started for Industrial Training Institute boys. The course will be located in the Adyar Electronics Complex in order to utilise the laboratory facilities availalbe there. This course will cost Rs. 3·95 lakhs in the current year and the maintenance cost in the subsequent years will be Rs. 95,000 every year. The duration of this course is two years and every year, 16 boys will be admitted in the course.

As a step towards introducing more modern and more complex training course to suit the need of those workers who are already employed in an industry, this year a course in Indian Standards and reading

[1977 ஆகஸ்ட் 25

of Engineering Drawings has been started at Industrial Training Institute, Ambattur. The duration of the course is 3 to 4 weeks. From April 1977, so far 37 people sponsored by various industries have been trained

2. *Apprentices Act.*—The aim and object of the Act is to regulate and enforce a uniform system of training throughout India to raise the overall skills and to ensure, on national basis, with requisite number of trained Craftsmen, to meet the needs of the industries. The employers will have full liberty to select either fresher or Industrial Training Institute passed out trainees for imparting apprenticeship training. Theoretical apprenticeship training is provided in Industrial Training Institute. Similarly, basic training for directly recruited apprentices of small establishments which do not have the required facilities areprovided by Government. The practical training is imparted by the industries themselves.

At present, 216 industries are covered by the Act and 103 trades have been designated for the purpose of Apprenticeship Training. As a result of intensive drive in contacting 1,247 industrial establishments, it has been possible to find placements for 9,481 apprentices as on 31st March 1977. This year, sustained efforts will be made to improve upon this performance further. All the apprentices are paid stipend by the employers at the rate of Rs. 130 to Rs. 200 depending upon the duration of the trade.

3. *Evening Class for Industrial Workers.*—The aim and object of the scheme is to provide facilities to improve the knowledge of the industrial workers, so that they may get additional promotional opportunities. Therefore, this scheme is implemented wherever there is concentration of industries and accordingly the scheme is implemented at present in selected 5 Industrial Training Institutes, viz.,Guindy North Madras, Ambattur, Madurai and Coimbatore, The total sanctioned capacity is 1,000 seats. 945 workers are undergoing training at present.

4. *Aided Industiral School.*—At present, there are 65 Industrial Schools in Tamil Nadu recognised under the code of regulations in Industrial Schools. These schools provide training in trades like Carpentry Blacksmithy, Fitting, Welder, Embroidery, Needle work, Cutting and Tailoring, etc. The sanctioned strength is 4,580 and 4,148 candidates are undergoing training in these schools, In order to improve the standard of training in all the private recognized institutions, common syllabi have been prepared and introduced in all trades in a phased programme. Common Examination is also being conducted now. These Schools are eligible for grants as per the provisions made in the code of regulations for Industrial Schools.

1977 ஆகஸ்ட் 25]

5. *Special Schemes.*—The aim and object of the scheme is to help the displaced Goldsmith, Pattern Maker, Handloom Weaver (Part Time) in order to equip them with some technical training for getting suitable employment. The scheme is in operation in selected Industrial Training Institutes. at Salem, Tiruchirappalli, Pettai, and Madurai. Here the training is provided in dual trades like Blacksmithy and Fitting, Coppersmith and Tinsmith A stipend of Rs. 10 is being paid to each trainee. The total sanctioned capacity is 160 and 140 trainees are undergoing training.

இணைப்பு III

[128 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

பாசனம் மீதான மூலதனச் செலவு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

1. தமிழ் நாட்டில் பாசன வளர்ச்சிக்கு இடையூறுகள் பல உள்ளன. இம் மாநிலம் அதன் மேற்பரப்பு நீரோட்ட நிலையைக் கொண்டு 93 சதவீதத்திற்கு மேல் நீரைத் தேக்கியுள்ளது. அக்கம்பக்கத்திலுள்ள மாநிலங்களில் உள்ள நீரைத் திருப்பி விட்டாலொழிய, இனிமேல் முக்கியப் பாசனத் திட்டங்களுக்கான வாய்ப்பு ஏதும் இல்லையென்று கூறலாம். தற்பொழுது நீரைப் பயன்படுத்தும் அளவைக் கொண்டு நோக்கின் இப்போதுள்ள பாசனப் பகுதிகளுக்கு ஆண்டு தோறும் போதுமான நீர் வழங்க முடியுமா என்பதே சந்தேகத்திற்கு இடமாயுள்ளது. ஆண்டு தோறும், பல பாசன அமைப்புகளில், பல்வேறு அளவுகளில் நீர் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. இத்துடன், அடுத்தடுத்து வரும் வறட்சியின் கடுமைகளைக் குறைக்கவும் அவற்றிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கவும் நீர் வாயில்களைத் திருப்பிவிட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

2. பல ஆண்டுகளாக, உள்ளூரிலுள்ள சிறு ஆற்றுப் படுகைகள், சிறு நீர்த் தேக்கங்கள், இவற்றில் நீரைத் தேக்குவதற்கான நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் தான் நமது முக்கிய ஆதாரத் திட்டங்களாக உள்ளன. இத்திட்டங்களிலிருந்து கூட, நாம் உரிய அளவிற்கு மேல் பயனடைந்துள்ளோம். ஏற்கெனவே, முடிக்கப்பட்ட திட்டங்களிலிருந்து நீரியல் சம்பந்தமாக நாம் எவ்வளவு எதிர்பார்த்தோமோ அந்த அளவுக்குப் பலன் கிட்டவில்லை. கடந்த காலத்தின் 'கொள்கை அளவில்' ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள் பல விரிவாகப் புலனுய்வு செய்யப்பட்டதன் பேரில், சிக்கனமாக நடைபெறக் கூடுமா என்பது குறித்து நமக்கு நிறைவு ஏற்படவில்லை. மேலும், அத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதால் ஏற்கெனவேயுள்ள ஆயக்கட்டுக்களுக்குக் கிடைக்கும் பாசன வசதியும் குறையுமென்று அச்சுறுத்துவதாகவும் உள்ளன.

[1977 ஆகஸ்ட் 25

3. மேற்பரப்பு நீர்வாயில்கள் குறைந்ததன் காரணமாக ஓரளவுக்கு நில நீரை நாம் பயிப்படியாக நாட நேரிட்டுள்ளது. இந்த நில நீரும் இந்த மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் அதிகமாக எடுத்துள்ளோம். நில நீர் ஆய்வைத் திட்டமிட்டு முறையாக நடத்தி வரைபடம் தயாரிக்கும் பணியில் மாநிலங்களிலேயே தமிழ் நாடு முன்னதாக விளங்குகிறது. இம் மாநிலத்தில் நிலநீர் ஆய்வுப் பணிகள், தற்போது மும்முரக் கட்டத்தில் இறங்கியுள்ளன. இதனால் திட்டவட்டமான பலன்கள் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் கிடைக்கக்கூடும். ஆனால், மேற்கொண்டும் நில நீர் சொற்பமான அளவுக்கு மட்டுமே அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகவும் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகையில் ஊற்றுநீர் பெரும்பும் ஏற்கெனவே குறைந்த சீரளவைச் சேமிக்கவும் உடனடியாக கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

4. பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதிலும், அணுகு முறையிலும் அடிப்படை மாற்றம் தேவை என்பதை இந்நிலைமை திண்ணமாக எடுத்துக் கூறுகிறது. ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற திட்டப் பணிகள் விரைவாக முடிக்கப்பட வேண்டும். திட்ட மூலதனச் செலவுகளைக் கூடுதலாக்க வேண்டியதும் அவசியமாகிறது. உற்பத்தி அளவை யொட்டித் திட்ட முதலீடுகள் இருக்க வேண்டும். புதிய பாசன வளர்ச்சிக்காகச் சிறு பாசனத் திட்டங்கள், நீர் வாயில்களை அவ்வப்போது முறையாகப் பராமரித்தல், ஆற்றுப் பாசன, ஏரிப் பாசன ஏற்பாடுகளைக் காலத்திற்கேற்றவாறு நவீனப்படுத்துதல், இம்மாநிலத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு, மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆற்று நீரைத் திருப்பிவிடுதல் ஆகியவை அரசுக் கொள்கையில் முக்கிய அம்சங்களாக விளங்கும்.

5. இதற்கிணங்க பாசனத் திட்டத்தை முழுவதுமாகச் சீரமைத்து, பயனுள்ள வகையிலும், செவ்விய முறையிலும் செயல் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் நடவடிக்கையாக பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத்திற்கான ஒதுக்கீடு 1975–76-ல் சுமார் ரூ. 11.9 கோடியாக இருந்தது. இந்த ஆண்டில் ரூ 24.73 கோடி யாக உயர்ந்துள்ளது. பாசனம் குறித்த மொத்த மூலதனச் செலவு 1975–76-ல் ரூ. 41.01 கோடியாகவும், 1976–77ல் ரூ. 48.28 கோடியாகவும் இருந்ததற்கு மாறாக இந்த ஆண்டில் ரூ. 50.53 கோடியாக இருக்கும்.

பெருந்திட்டங்கள்.

6. கீழ்நீராறு அணையுடன், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் முடியும் நிலையில் உள்ளது. சுரங்கப் பாதை அமைக்கும் பணி முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. நடப்பாண்டில், இத்திட்டத் திற்கு ரூ. 440 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள நீரின் அளவு எதிர்பார்த்ததைவிட மிகக் குறைந்துள்ளது. ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் உள்ள மொத்த

1977 ஆகஸ்ட் 25]

பரப்பளவு 2,50,000 ஏக்கரில் சுமார் 1,80,000 ஏக்கர் நிலம் மட்டுமே ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாசனம் பெறும். இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை பாசனம் அளிக்கும் முறையின்கீழ் ஒவ்வோர் ஆண்டும் சுமார் 1,80,000 ஏக்கர் பரப்பளவு நிலத்திற்குப் பாசனமளிக்கும் நோக்கத்துடன், 1976 ஜனவரியில் இந்த ஆயக்கட்டு மேலும் 1,15,000 ஏக்கர் பரப்பளவு அதிகப்படுத்தப்பட்டது. அந்தப் பகுதியிலிருந்து பெறப்பட்ட முறையீடுகளின் அடிப்படையில் இந்த முடிவை அரசு மறுபரிசீலனை செய்து வருகிறது. மிகவும் மனநிறைவு அளிக்கத் தக்கதும், செயல்படுத்த இயலக்கூடியது மான முறை பின்பற்றப்படும்.

பெரிய ஆற்றுத் திட்டங்களைக் காலத்திற்கேற்ப நவீனப்படுத்துதல்.

7. இம்மாநிலம், தனது பெரிய பாசனத் திட்டங்களைக் காலத் திற்கேற்ப நவீனப்படுத்தும் பணியை ஏற்கெனவே எடுத்துள்ளது. இந்தப் பாசனத் திட்டங்கள் நீரை மேலும் சிறந்த வகையில் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தவும் ஓரளவு கூடுதல் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதிகளை நீட்டிப்பதற்கும் உதவுகின்றன. அத்துடன் நிதி வாயில்கள் இல்லாமையால் புறக்கணிக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்தி வைக்கப்பட்ட வழக்கமான பராமரிப்புப் பணிகளை அவை கவனித்துக் கொள்கின்றன. மேலும், கால்வாய்களைப் பராமரிப் பதற்காக உழவர்களுக்குள்ள வழக்கமான கடமைகளை அவை கவனித்துக் கொள்கின்றன.

8. பெரியாறு, வைகை வடி நிலப்பகுதிக்கான, காலத்திற்கேற்ப நவீனப்படுத்தும் அடங்கல் திட்டம் ஒன்று ரூ. 41.04 கோடி மதிப் பீட்டுச் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. உலக வங்கி உதவி அளிக்கும் இத்திட்டம், வைகை அணைக்கும், பேரணைக்கு மிடையே இணைப்புக் கால்வாய் ஒன்று வெட்டுதல், முக்கிய கால் வாய்களுக்கும் சிறு ஆறுகளுக்கும் கரை அமைத்தல், பொறி மதகுகளுக்கு மேம்பாடுகள் ஆகியவற்றைச் செய்வதன் மூலம் இத்திட்டத்தின் திறனை அதிகரிப்பதை நோக்கமாக கொண் டுள்ளது. தற்போதுள்ள பகுதியில் 18,000 ஏக்கர் பரப்பளவு நிலத்திலுள்ள இரண்டாம் போகப் பயிருக்குப் பாசனமளிப்ப துடன் சுமார் 40,000 ஏக்கர் புதிய பகுதிக்கு பாசன வசதி அளிக்கும். நடப்பாண்டில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 3 கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. வைகைக் கால்வாய்களைக் காலத்திற்கேற்ப நவீனப் படுத்துதல் ஒரு பெரிய புதிய திட்டமாகும். இதற்கு ரூ. 823 இலட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டில் பாசனமளிக்கப்படாது விடுபட்ட 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி அளிப்பதுடன், சுமார் 95,880 ஏக்கர் ஏரிப்பாசனம் பெறும் பகுதிகளுக்கு இடையூறு பாசன வசதி அளிப்பதற்காக நடப்பாண்டிலேயே இப்பணிகளை முடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

10. தஞ்சாவூர் டெழைய கால்வாய்ப் பகுதியில் காவிரிப் பாசன ஏற்பாட்டிற்கு விரைவுபடுத்தப்பட்ட பழுது பார்க்கும் பணித் திட்டம் ஒன்று 1971 - ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இத்திட்டம் முழுமையான திட்டப் பணியாக, அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கத் துடன் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு ரூ.3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினை முழு அளவில் காலத்தில் கேற்ப நவீனப்படுத்துவதற்கான அடங்கல் திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

11. பழைய காவிரிக் கால்வாய்கள், பவானி, அமராவதி திட்டங்களுக்கு மேம்பாடுகள் செய்வதும் அரசின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன.

12. முறையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட திட்டங்களை நியாயமான கால அளவிற்குள் முடிப்பதை உறுதி செய்வதற்குப் போதிய முதலீட்டிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்வது மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆண்டுச் செலவு களுக்கு ஏற்ப அமையாத பல திட்டங்களுக்கு அனுமதி அளித்தல், விரிவான ஆய்வுகளைக்கூட செய்யாது பல திட்டங் களுக்குக் கொள்கையளவில் அனுமதி அளித்தல் ஆகியவை முன்பு ஏற்பட்டதைப்போல, நல்ல பலனைத் தராது. பாலாறு பொருத்தலாறு, கோடகனாறு, மருதா நதி, போன்ற நான்காவது திட்டத்திலேயே அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் முன்பு போது மான அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படாத காரணத்தால் இன்னும் முடிக்கப்படாமல் உள்ளன. திட்டத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட பிறகு குமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் நடுத்தரப் பாசனத் திட்டம் ஒன்றை முடிக்க வேண்டுமென்பது நமது கடமை யாக இருக்கவேண்டும். பணி மேற்கொள்ள வேண்டிய திட்டம் முறையாக அமைக்கப்படும். பெரிய, நடுத்தர, பாசனத் திட்டங்கள், வெள்ளக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிற்கு 1975-76-ல் ரூ. 11.9 கோடி மட்டுமே நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது தற்போது ரூ. 24.73 கோடிக்கு அதிகரித்துள்ளது.

நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள்.

13. அதிக நிதி ஒதுக்கத்துடன், நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் 11 நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களில் கீழ்க்காணும் ஏழு திட்டங் களை இவ்வாண்டில் செய்து முடிப்பதற்கு நாம் திட்டமிட்டுள் ளோம். இவ்வாண்டு 35,000 ஏக்கர் நிலம் புதிதாக பாசனம் பெறும்.

(i) மருதா நதி.
(ii) கோடகனாறு.
(iii) வறட்டுப் பள்ளம்.
(iv) குண்டேரிப்பள்ளம்.

(v) வட்டமலைக்கரை ஓடை நீர்த்தேக்கம்.
(vi) வரதமா நதி.
(vii) பி.டி. ராஜன் கால்வாய்.

14. மேல் அணைக்கட்டில் கிளைக் காவிரி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே தடுப்பு அணை கட்டும் வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுப் பணி ஏறகமாய் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. இத்திட்டத்திற்கான செலவு 425 லட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

15. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், போளூர் வட்டம், செண்பகத் தோப்பு என்னுமிடத்திலுள்ள கமண்டலாறுக்குக் குறுக்கே நீர்த் தேக்கம் ஒன்றைக் கட்டும் திட்டத்தை நடப்பாண்டில் மேற் கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான மதிப் பீட்டுச் செலவு 355 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். இத்திட்டத்தின் மூலம் புதிதாக 1,692 ஏக்கர் நிலம் பாசனம் பெறும். ஏற் கெனவே பாசனம் பெற்றுவரும் 10,386 ஏக்கர் நிலம் தொடர்ந்து பாசனம் பெற்று வரும்.

16. 1975-76-ல் விரிவான ஆய்வுகளும் மதிப்பீடுகளும் மேற் கொள்வதை எதிர்நோக்கி, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் பல வற்றை மேற்கொள்வதுபற்றி அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. இத் திட்டங்கள் தற்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. பொருளாதார, தொழில் நுட்ப சாத்திய நிபந்தனைக்குட்பட்டு, இத்திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும்.

சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டம்.

17. இம்மாநிலத்தின் வறட்சிப் பாங்கான மாவட்டங்களில் ஏரிப் பாசனம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சில நூறு ஏக்கர் பரப்பளவு வரை சிறுசிறு நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிப் பதற்கென்று காட்டாறு வெள்ளத்திற்கும் திடீர் வெள்ளத்திற்கும் தடைபோட்டு நீரைத் தேக்க சிறு பாசனப் பணிகள் மேற் கொள்ளுதல், நிலநீர் மட்டத்தை வலுப்படுத்தவும், தற்போது பாசனம் பெற்றுவரும் நிலங்களுக்குத் தொடர்ந்து பாசன வசதி அளிப்பதற்கும் புதிய பாசன விஸ்தரிப்பு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தவும் புதிய ஏரிகளையும் கசிவு நீர்க் குட்டைகளையும் அமைத்தல் ஆகியவை இம்மாநிலத்தில் நீர்வளப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினையினால் ஏற்பட்டுள்ள இடைஞ்சல்களைக் களைய நாம் மேற் கொண்டுள்ள திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களாகும். இத்துறை யிலுள்ள சாத்தியக் கூறுகள் வரையறுத்த அளவுக்கே உள்ளன. மென்மேலும் கூடுதலான பாசன வசதிகள் பெற நீரை உரிய அளவுக்கே பயன்படுத்துவதில் மாநில அரசு தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

18. சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தை மதிப்பாய்வு செய்ததில், தொழில் நுட்ப, பொருளாதாரக் குறைபாடுகள் இருப்பதாக தெரியவந்துள்ளது. இந்தக் குறைபாடுகள் இத்தகைய திட்டங்களி னால் ஏற்படும் உற்பத்தித் திறனளவை கணிசமான அளவிற்கு பாதித்துள்ளது. இந்த திட்டங்களுக்கு நாம் செய்யும் மூதலீடுகள் ஆதாயமிக்கவையாக இருக்க வேண்டும். திட்டங்கள் நீரியல் வகையில் நம்பத்தக்கவையாகவும் இருக்க வேண்டும். திட்டப் பணிகள் உரிய காலத்தில் முடிக்கப்படுமாறு பணிகளை நெறிப் படுத்த வேண்டியதாயும் உள்ளது. திட்டத்திற்காகும் செலவுகள் கட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளன. பாசனத் திட்டங்களினால் ஏற்படும் நீர்வளம் அதன் வளர்ச்சியும் பயன்படுத்தும் முறையும் மறு ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும்.

19. இத்தகைய பிரச்சினைகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து செயல் திட்டத்தை வகுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட பணிக்குழுவின் பரிவுரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தி சிறுபாசனத் திட்டத் திற்கு இயல்பான சிறப்பும் பயன்முறையும் அளிக்க அரசு கருதி யுள்ளது. உபரி நீர் அளவை தீர்மானிப்பதற்காக நீர்ப் படுகை வாரியாக முறையான ஆய்வுகள் நிறைவேற்றப்படும். பயன் படுத்தப்பட வேண்டிய கூடுதல் நீரளவுக்கான ஆண்டு திட்ட இலக்குகள் முடிக்கப்பட வேண்டிய திட்டப் பணிகள் பாசன ம் பெறும் புதிய பகுதி ஆகியவை யாவும் திட்டமிட்டு வகுக்கப்படும் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான அளவு கோல்களை மாற்றியமைக்கும் திட்டமும் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஆனால், இப்பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கும், வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கும் இவ்விதிகளைத் தவிர்த்துவதற்கான ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டப் பணிகள் பெரும்பாலும் சுமார் இரண்டாண்டு கால அளவுக்குள் முடிப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும். 1975-76, 1976-77 ஆண்டு ஒவ வொன்றுக்கும் ரூ. 350 இலட்சம் ஒதுக்கியதற்கு மாறாக, இவ் வாண்டில் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டப் பணிகளுக்கு ரூ. 450 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பல ஆண்டுகளாக இழுபறியாக இருந்துவரும் எஞ்சிய திட்டங்கள் இவ்வாண்டில் முடிக்கப்பட கூடும்.

சிறுபாசன ஏற்பாடுகளை காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றியமைத்து திட்டமிடுதல்.

20. ஏரிப்பாசன ஏற்பாடுகளின் கீழ் வரும் ஆயக்கட்டுகளைக் காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றியமைத்தும் பணி இப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கிறது. இது வெகு காலத்திற்கு முன்னமேயே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் வீராணம் ஏரியைச் சேர்ந்த ஆயக் கட்டின் ஒரு பகுதியை காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்கும் முன்னெடித் திட்டம் இவ்வாண்டில் ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏரிப்படுகையை தூர்வாரி

பண்படுத்துவதன் மூலம் ஏரியின் கொள்ளளவை சீரமைத்தல் கிளை வாய்க்கால்களில் நீரை முறைப்படுத்தியனுப்பும் பொறி மதகுகள் அமைத்தல், நீர்க்கசிவு பகுதிகளில் கரையமைத்தல், பாசன வடிகால் வாய்க்கால்களுக்கு சீரமைப்புப் பணிகள் இவற்றுக்கான பெரும் திட்டம் ஒன்றை வகுக்கவும் கருதியுள்ளது. பழைய ஏரிப்பாசன ஏற்பாடுகளின் கீழ் நீர்பெருக்கவும் பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய பகுதிகளைக் கொண்டுவரவும் இத்தகைய சீரமைப்புப்பணிகள் துணை புரியும்.

பாசன வாய்க்கால்களைப் பராமரித்தல்.

21. பாசன வசதி உறுதி பெற்ற பாசன வாய்க்கால்கள் கடந்த காலத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டதால், புதிய பாசனத் திட்டங் களின் மூலமாக உருவாகியுள்ள பாசன வளத்திலும் நமக்கு பலன்கள் கிடைத்தும் புறக்கணிப்பினால் ஏற்படும் நஷ்டம் ஈடு செய்து விடுகிறது. குறிப்பாக முறையான ஏற்பாட்டின்கீழ் அமையாத சிறுபாசன வாய்க்கால்களுக்கு போதிய கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. சிறு பாசன வாய்க்கால்களுக்கு செப்பனிடும் பணிகளை விரைவாக செய்வதற்கான ஒரு திட்டமாக 1974-ல் சிறு பாசன விரைவுத் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. விரைவு சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்பட்ட மூலதனச் செலவுகள் முழுவதும் போதுமானதாகயில்லை. சில நீர் வாய்க்கால்களுக்கான மராமத்துப் பணிகள் அவ்வப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. மேற்கொள்ளப்பட்ட மராமத்துப் பணி சிறு சிறுத் துண்டுப் பணிகள் போலவே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

22. சிறு பாசனத் திட்டத்தை ஒருங்கிணைந்த முறையில் ஆய்வு செய்வதற்கு அரசினால் அமைக்கப்பட்ட பணிக் குழுவின் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், மாநிலம் முழுவதும் வடிநிலம் வாரியாக, பாசன ஏற்பாடுகள் பராமரிப்புக்காக, விரிவான வழிமுறைகள், நடைமுறைகள், மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றை வகுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள பாசன வாய்கள் குறித்த விவர அட்டவணை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, வரிசைக் கிரமமாக ஆண்டுதோறும் என்னென்ன பழுது பார்க்கும் பணிகள் மேற்கொள்வது என்பது குறித்த பட்டியல் ஒன்றும் தயாரிக்கப்படும். வழக்கமான பராமரிப்புப் பழுது பார்ப்புப் பணிகளுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. பாசன ஏற்பாடுகளைப் பாதுகாப்பது மட்டுமின்றி அவற்றைப் பேணிவரச் செய்வதும் முக்கியமான அம்சங்கள் என்ற வகையில், முன்னெச்சரிக்கைப் பராமரிப்புப் பணி என்னும் கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய பழுதுபார்ப்புப் பணிகள் உடல் உழைப்பை முக்கியமாகக் கொண்டவை. இந்த பழுதுபார்ப்புப் பணியில் பெருமளவு மண் வேலையாகும். இதன் மூலம், கோடைக் காலத்தில் உள்ளூர் மக்களுக்கு ஆதாயமான, ஆக்கப் பூர்வமான வேலை வாய்ப்பளிக்கும் பெருந்திட்டமொன்றைச் செயல் படுத்தும் வாய்ப்பு கிட்டுகிறது. ஒவ்வோராண்டும் ஏப்ரல்

முதல் தேதியன்று பழுதுபார்ப்புப் பணிகளைத் தொடங்கலாம். இதனால் உள்ளூர் வாசிகள் தங்களுக்கு வேலையற்ற நாட்களில் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள இயலும். நிலப்படை ஒன்றை அமைப்பதன் மூலம் கோடைக்கால வேலை வாய்ப்புகள் விரிவுபடுத்தப்படும் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது. பாசன வாயில்கள் பராமரிப்புப் பணி இத்திட்டத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

திட்டங்களைக் கவனித்தல்.

23. செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் பெரிய, நடுத்தர நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்து, அவற்றை உரிய காலத்தில் முடிப்பதற்கு உதவி செய்யப் பொதுப் பணித் துறையில் தனிக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் ஆறுகளைத் திசை திருப்புதல்.

24. நம் மாநிலத்திற்கு வெளியே உபரியாக நீருள்ள ஆற்றுப் படுகைகளிலிருந்து நீரை நமது மாநிலத்திற்குத் திருப்பி விடுவதனால் மட்டுமே இனி இம்மாநிலத்தில் பெரும் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 19 ஆம் நூற்றாண்டில் முடிக்கப்பட்ட பெரியாறு திட்டம், அண்மை ஆண்டுகளில் முடிக்கப் பெற்ற பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். இந்த அரசு, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, நல்ல எண்ணம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், அண்டை மாநிலங்களுடன் இரு சாராரும் பயனுறும் வகையில் உறவு வைத்துக் கொள்ளப் பாடுபடும்.

25. கேரளத்தில் மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளில் போதுமான அளவு உபரி நீர் இருந்தும், அந்நீர் பெரிதும் பயன்படுத்தப் பெருமளவே அரபிக் கடலில் சென்று கலக்கின்றது. இந்த உபரி நீரின் ஒரு பகுதி பயனுள்ள முறையில் கிழக்கு முகமாகத் திருப்பப்பட்டால், தமிழ் நாட்டில் திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களின் வறண்ட பகுதிகள் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும். அதே சமயம், இப்பாசன, மின்சார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களினால் கேரள மாநிலமும் பயனடையும். கேரள மாநிலத்திலுள்ள கீழ்க்காணும் ஆறுகளிலிருந்து சுமார் 8,200 கோடி கன அடி நீரை தமிழ் நாட்டிற்குள் திருப்பி விட முடியுமென்று இவ்வரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

(i) பாண்டியாறு-புன்னப்புழா-மோயாறு.

(ii) சோழத்திபுழா.

(iii) பங்கி அல்லா.

(iv) ஆனமலையாறு.

(v) இடுக்கி-கல்லாறு.

(vi) பாம்பாறு.

(vii) அச்சன்கோயிலாறு.

(viii) கெல்லடா-அச்சன்கல்-கண்ணமாறு.

26. 1976, டிசம்பர் திங்களில் மத்திய அரசு, கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களில் மேற்காகப் பாயும் ஆறுகளின் உபரி நீரைக் கிழக்கு முகமாகத் திருப்புவதற்கான வாய்ப்பு பற்றி விரிவாக ஆராய தொழில் நுட்பக் குழுவொன்றை நியமித்தது. இக்குழுவில் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களின் தலைமைப் பொறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மத்திய நீர் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் இதன் அமைப்பாளராவார். மத்திய நீர் ஆணைக்குழுவின் இயக்குநர் இதன் செயலாளர் ஆவார். இக்குழுவின் ஆய்வு வரம்பு பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது குறித்து விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகருக்கு கிருஷ்ணா ஆற்று நீர் வழங்குதல்.

27. மகாராஷ்டிரம், ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் கிருஷ்ணா ஆற்று நீரில் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பங்கிலிருந்து 500 கோடி கன அடி நீரை 14—4—1976 அன்று செய்து கொண்ட முறையான ஒப்பந்தத்தின்கீழ் சென்னை மாநகர குடிநீர் தேவைக்குத் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளன. இத்திட்டம் பற்றிய விரிவான விவரங்களைத் தயாரிக்க அதிகாரிகள் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 145 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில், ஸ்ரீ சைலத்திலிருந்து பூண்டி நீர்த் தேக்கத்திற்குத் திறந்த கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கான திட்டத்தின் தொடக்க அறிக்கையை தமிழக அரசு ஏற்கெனவே அனுப்பி உள்ளது. மகாராஷ்டிரம், கர்நாடக மாநில அரசுகள், நீர்வரும் வழி முழுவதும் மூடப்பட்ட கால்வாய் மூலம் நீர் வழங்குவதற்கான மாற்றுச் செயற் குறிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளன. திறந்த கால்வாயில் விடப்படும் நேர்வில், இக்கால்வாயின் நீர், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது என்ற உறுதியை இந்த இரு மாநிலங்களும் கோருகின்றன.

28. சென்னை மாநகரின் அதிகமான நீர்த் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு, இப்பிரச்சினைக்குக் கூடிய விரைவில் தீர்வு காண மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ளவும் இத்திட்டத்திற்கு விரைவில் முயற்சி செய்யும்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை.

29. 1976 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்களில் மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தையின் போது இரு மாநிலங்களையும் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் கட்டுப்படுத்தும் ஓர் ஒப்பந்தமானது, ஆற்றுப் படுகையில், தற்போதுள்ள பாசனப் பகுதிகளுக்கு இயல்பாக ஓர் ஆண்டில் தேவைப்படும் நீரை வழங்க உத்தரவாதம் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாயிற்று. தற்போதுள்ள பாசனப் பகுதிகளைப் பாதுகாக்கும் திட்டமொன்றை உருவாக்க, மத்திய நீர் ஆணைக் குழு உறுப்பினரின் தலைமையின்கீழ், மூன்று மாநிலங்களின் தொழில் நுட்ப அதிகாரிகள் அடங்கிய குழுவொன்றை, மத்திய அரசு அமைத்துள்ளது. அமைக்கக் கருதியுள்ள காவிரிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகார மன்றத்திற்கான வரைவு அமைப்பினை வகுக்கும் பொருட்டு மூன்று மாநில அரசுகளைச் சேர்ந்த பொதுப் பணித் துறைச் செயலாளர்கள், நீர்க்கட்டுப்பாட்டு ஆணைக் குழுவின் பிரதிநிதி ஆகியோர் அடங்கிய மற்றொரு குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காவிரி நீர்ப்பங்கீடு செய்வது குறித்த திட்டம் எதிலும், ஏற்கெனவே உள்ள பாசனப் பகுதிகளுக்கு மேல் முழுப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனை தமிழ்நாடு அரசு வலியுறுத்தியுள்ளது.

30. இப்பிரச்சினை குறித்து நீண்ட கால ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்படும் வரை, வேளாண்மைக்கான உடனடித் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் போதுமான அளவு நீர் அணையிலிருந்து திறந்து விடப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு நீர் வழங்குவதை கர்நாடக அரசு 1974 ஆகஸ்டு முதல் முறைப்படுத்த வில்லை. 1976-77 ஆம் ஆண்டில், காவிரி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் பாதகமான பருவநிலை காரணமாகவும் கர்நாடக அரசு நீரைத் தேக்கி வைத்ததாலும் மேட்டூர் அணைக்கு நீர் வருவதில் கடும் பற்றுக்குறை நிலவியது. கல்லணைக் கால்வாய், மேட்டூர்க் கால்வாய்கள், புதிய கட்டளை உயர் மட்டக் கால்வாய், புள்ளம் பாடிக் கால்வாய் ஆகியவற்றைப் பாசனத்திற்காகத் திறந்துவிட இயலவில்லை. நடப்பாண்டில் இயல்பான அளவு மழை பெய்வதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் சூலைத் திங்கள் 15 ஆம் நாளன்று திறந்து விடப்பட்டது. பாசன ஏற்பாடு முழுமைக்கும் இதுவரை போதுமான அளவு நீர் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு, கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கிடையே பரஸ்பரம், ஒருவருக்கொருவர் நன்கு புரிந்து கொண்டு உதவி செய்யும் காரணமாக நாம் போதுமான அளவு நீர் பெற முடிந்தது. இந்நல்லெண்ணத்தை மேலும் வளர்ப்பதே இவ்வரசின் முயற்சினையாக இருக்கும்.

A Note on the policy under lying the demands 36 Irrigation 37 copital out lay on Irrigation.

1. Development of irrigation in Tamil Nadu is be set with difficulties. The State has harnessed over 93 per cent of its surface flows. There is hardly any scope for major irrigation projects hereafter except with transbasin diversion of waters from the neighbouring States. At the present level of utilisation, adequacy of supplies every year to the existing irrigated areas itself is uncertain. Deficits of varying degrees occur in many of the irrigation systems every year with the attendant need for diversion of resources for redressal of and relief from the rigours of recurrent drought.

2. For several years now, medium irrigation schemes which harness untapped, small, local surpluses of minor river basins and sub-water sheds have been our mainstay. Even these schemes have now reached the limit of marginal utility. Some of the projects already completed have belied the expectations in regard to hydrology and dependability. A number of schemes accepted, 'in principle' in the past have on, detailed investigation and scrutiny, failed to satisfy technical and economic viability criteria or threaten to cut into the supplies available for the existing ayacuts.

3. Paucity of surface water resources has progressively promoted recourse to ground water to a degree where drawal is in excess of the recharge in many parts of the State. Tamil Nadu has been among the earliest States to have organised systematic ground water survey and mapping. Ground Water Investigations in the State have now entered an intense phase and the precise results will be available in a few years. But the position could well be that while further extractions may be permissible only marginaliy and in a rather scattered manner recharge and conservation of depleted resources would demand urgent and careful attention.

4. The situation calls for a fundamental shift in emphasis and approach. Schemes under execution should be expeditiously completed. Plan outlays need to be increased. Investments have to be related to productivity. Minor irrigation schemes, periodical and proper maintenance of sources, revamping and modernisation of existing irrigation systems both river and tank fed and diversion of west flowing rivers for irrigating drought-affected areas in the State have to be the main plank of Government's policy for development of new irrigation.

5. It is accordingly proposed to thoroughly overhaul the irrigation programme and impart to it purposiveness and efficiency. The allotment for Major and Medium Irrigation has been stepped up to Rs. 24.73 Crores this year from about Rs. 11.9 Crores in 1975–76 as a first step in this direction. The total outlay on irrigation will be Rs. 50.53 Crores this year against Rs. 48.28 crores in 1976–77 and Rs. 41.01 Crores in 1975–76.

Major Projects.

6. The Parambikulam–Aliyar Project is nearing completion with the lower Nirar Dam and tunnel in an advanced stage of progress. An allotment of Rs. 440 lakhs has been provided for the scheme in the current year. Availability of water in this system has fallen short of expectations and out of 2,50,000 acres localised only about 1,80.000 acres may receive supplies every year. The ayacut had been further increased by 1,15,000 acres in January 1976, with the intention of catering to about 1,80,000 acres, each year under a system of biennial turns. Government are re-examining this decision in the light of representations received from the area against it. The most satisfactory and workable arrangement will be adopted.

Modernisation of Major River Systems :

7. The State has already taken up the modernisation of its major irrigation systems. While contributing to better water economy and permitting of marginal extensions to irrigation, these projects also cover routine maintenance works that have been neglected or deferred on account of lack of resources and customary obligations of the farmers towards maintenance of channels having fallen into arrears.

8. A comprehensive modernisation scheme for the Periyar Vaigai basin estimated to cost Rs. 41.04 Crores is under implementation. The project which is assisted by the World Bank aims at increasing the efficiency of the system by excavation of a link canal between Vaigai Dam and Peranai, lining of important channels and distributaries and improvements to regulators. It will provide irrigation to about 40,000 acres of new area besides enabling a second crop on 18,000 acres of existing area. A provision of Rs. 3 crores has been made for the scheme on the current year.

9. Modernisation of the Vaigai channels is a major on-going project estimated to cost Rs. 823 lakhs and scheduled for completion in the current year to bridge a gap in cultivation of about 10,000 acres and to stabilise about 95,880 acres of tank fed area.

10. A scheme of accelerated repairs to the Cauvery Irrigation system in the old delta of Thanjavur was taken up in 1971. From 1976 this scheme is being implemented as a full fledged plan programme of modernisation with increased financial allocations. Rs. 3 Crores has been allotted this year. A comprehensive project for full scale modernisation of this system is under preparation.

11. Improvements to the old Cauvery channel, Bhavani and Amaravathy systems are also engaging the attention of the Government.

12. The essence of any development programme is the provision of adequate outlays to ensure completion of duly investigated and sanctioned projects within a reasonable time schedule. Sanction of a large number of projects unaccompained by corresponding annual outlays, and, in many cases sanction of schemes 'in principle' without even detailed investigation as has occurred in the past will only tend to be counter-productive. Schemes sanctioned as early as in the Fourth plan such as Palar, Porandalar, Kodaganar and Marudhanadhi are still to be completed due to lack of requisite outlays in the past. It should be our endeavour to complete a medium irrigation project within about three years of its sanction. Requisite outlays will be provided and a clear programme of physical action laid down Allocation for major and medium irrigation projects and flood control was only Rs. 11.9 Crores in 1975–76. It has now been stepped up to Rs. 24.73 Crores.

Medium Irrigation Projects. :

13. With the increased allocation, we plan to complete this years execution of the following seven out of eleven medium irrigation projects in progress. 35,000 acres of new area will be irrigated this year:

(i) Marudhanadhi.
(ii) Kodaganar.
(iii) Varattupallam.
(iv) Gunderipallam.
(v) Vattamalaikarai Odai Reservoir
(vi) Varadamanadhi.
(vii) P. T. Rajan channel.

14. The flood control work of constructing a barrage across the River Cauvery Arm at Upper Anicut has been almost completed. The cost of the scheme is Rs. 425 lakhs.

15. A scheme for the construction of a reservoir across the Kamandalar at Shenbagathope in Polur taluk of North Arcot district is to be taken up during the current year. The project is estimated to cost Rs. 355 lakhs and will benefit 1,692acres of new area and stabilise 10,386 acres of existing irrigation.

16. Many medium irrigation schemes were announced during 1975-76 pending detailed investigation and preparation of detailed estimates. These schemes are now under scrutiny and sanction will be accorded subject to economic and technical viability.

Special Minor Irrigation Programme :—

17. Tank irrigation occupies a position of eminence in the dry and arid districts of the State. Minor Irrigation works to tap jungle streams and flash flows for irrigating small pockets up to a few hundred acres, construction of new tanks and percolation ponds for strengthening the ground water table and to provide small extensions of irrigation besides stabilising supplies to existing areas will be the the core of our programme for new irrigation under the constraints imposed by the paucity of water resources within the State. The possibilities in this sector are, however, not unlimited and the State would have to constantly apply itself to the task of optimising the use of water to attain higher and higher irrigational efficiencies.

18. A critical appraisal of the Special Minor Irrigation Programme has revealed serious inadequacies technical and economic that have substantially eroded the productivity of these schemes. Investment should be productive; scheme should be dependable hydrologically, execution has to be monitored to secure timely completion; costs have to be controlled: development and utilisation of irrigation potential have to be reviewed.

19. Government proposes to impart to this programme character and utility taking into account the recommendations of a Task Force that was appointed to study the problems in depth and evolve a plan of action. Systematic, basinwise studies will be carried out to determine surpluses. Annual targets of additional water to be utilised. schemes to be completed and new area to be irrigated will be drawn up. Revision of yardsticks for economic viability is under consideration with provisions for relaxations for backward areas and drought-affected districts. It will be attempted to complete most of the schemes within about two years. Rs. 450 lakhs has been set apart this year for Special Minor Irrigation Programme works as against Rs. 350 lakhs in each of the years 1975-76 and 1976-77. Spill-over schemes which have been dragging on for several years now are likely to be completed this year.

Modernisation and Revamping of Minor Irrigation Systems:

20. Modernisation and revamping of the ayacut of tank irrigation systems is over-due. A pilot scheme for modernising a portion of the ayacut of the Veeranam Tank in South Arcot District is being taken up this year at a cost of Rs. 10 lakhs. A master plan for improvement of tank efficiency through desilting-*cum*-reclamation, installation

of regulations in the branch channels lining of the distributary system in seepage affected reaches and on-farm works to provide for irrigation and drainage channels is proposed to be formulated. This would assist in increasing the duty of water under the old tank systems and bringing in new areas under irrigation.

Maintenance of Irrigation Sources:

21. Neglect of established and firm irrigation sources has in the past, tended to off-set the plans from the creation of fresh irrigation potential through new irrigation projects. Non-system Minor Irrigation sources, in particular, have received scant attention. The Accelerated Minor Irrigation Programme was introduced in 1974 as a programme for carrying out accelerated repairs to Minor Irrigation sources. The outlays under the Accelerated Minor Irrigation Programme have been totally inadequate. Sources have been taken up for repairs in an ad hoc manner. Action taken has been akin to patchwork.

22. On the basis of the recommendations of the Task Force that was set up by the Government to go into the Minor Irrigation Programmes comprehensively, it is proposed to formulate detailed norms procedures and estimates for maintenance of irrigation systems basinwise, throughout the State. A catalogue of existing sources will be prepared and a roster of cyclical annual repairs drawn up. Budgetary allocations for routine maintenance and repairs have to be stepped up. The concept of preventive maintenance has to be introduced in order that assets are not only protected but also preserved. Such repair works are labour intensive, mostly involving earthwork and offer opportunities to implement a massive scheme of gainful and productive employment to the local population during summer. Works can be commenced on the 1st April every year so that the off-season is fully utilised. Government have announced that summer employment opportunities would be expanded through the constitution of a Land Army. Maintenance of irrigation sources will be devetailed into this programme.

Monitoring of Projects:

23. A Special Cell has been continued in the Public Works Department for monitoring the Progress of Major and Medium Irrigation Projects under construction to assist in timely completion.

Diversion of West Flowing Rivers:

24. Major Irrigation Projects in the State hereafter will be possible only with diversion of waters from surplus basins outside the State. The Periyar Project of the 19th Century and the Parambikulam-Aliyar

Project of recent years are examples of such transbasin diversion. This Government will strive to build up a purposeful and mutually beneficial relationship with neighbouring States based on co-operation and good will.

25. There are considerable surpluses in the West Flowing Rivers in Kerala, that drain into the Arabian Sea mostly unutilised A portion of the surplus waters of these rivers could be usefully diverted eastwards to irrigate arid tracts in Tirunelveli, Madurai Ramanathapuram and Coimbatore Districts of Tamil Nadu and also to simultaneously benefit Kerala through schemes for irrigation and power development. This Government have proposed that about 82 TMCft. of waters could be diverted into Tamil Nadu from the following rivers in Kerala :

(i) Pandiar-Punnapuzha-Moyar.
(ii) Cholatipuzha.
(iii) Bangihalla.
(iv) Anamalayar.
(v) Idukki-Kallar.
(vi) Pambar.
(vii) Achankoilar.
(viii) Kallada-Attinkal-Karnamana.

26. In December, 1976, the Government of India constituted a Technical Committee comprising of the Chief Engineers from each of the three States of Tamil Nadu, Kerala and Karnataka with the Member Central Water Commission as its Convenor and the Director, Central Water Commission as its Secretary to examine in depth the possibility of eastward diversion of surplus waters of west flowing rivers of Kerala and Karnataka. The terms of reference of the Committee are under examination. Government of India have been impressed on the need for expeditious action in this regard.

Supply of Krishna Waters to Madras City:

27. The States of Maharashtra, Andhra Pradesh and Karnataka have agreed to spare 5 TMC each from their share of Krishna waters to meet the drinking water needs of Madras City, under a formal accord reached on 14th April 1976. A Committee of Officers has been constituted to work out the broad details of the project. A preliminary project report has already been submitted by Tamil Nadu for conveyance of water from Srisailam to Poondi reservoir through an open channel under a project estimated to cost about Rs. 145 crores. Maharashtra and Karnataka have furnished alternative proposals involving a closed

conduit system on the entire route. In the case of an open channel these two States require an assurance that waters would not also be utilised for extending irrigation in Andhra Pradesh in the process.

28. The matter has been taken up with Government of India for an early settlement in view of the dire needs of Madras City. This Government will spare no efforts to arrive at an accord and obtain early clearance to the project.

Cauvery Waters Issue:

29. At the inter-State discussions held in August 1976, it was recognised that an abiding settlement on Cauvery water issue should guarantee full protection to existing irrigated areas in the basin in a normal year. Government of India have set up a Committee of Technical Officers of the three States under the chairmanship of the Member, Central Water Commission to evolve a scheme for protection of existing irrigated areas. Another Committee consisting of the Public Works Department Secretaries to Government of the three States and a representative of the Central Water Commission has been continued for drawing up the draft constitution of the proposed Cauvery Valley Authority. Tamil Nadu has insisted upon full protection of existing irrigation in any scheme of apportionment of Cauvery waters.

30. Pending a long-term settlement it has to be ensured that requisite river supplies are duly released to meet our immediate cultivation needs. From August, 1974, Karnataka have ceased to regulate river supplies as set out in the 1924 agreement. During the year 1976-77 very heavy deficits occurred in the inflow into Mettur consequent on adverse seasonal conditions in the Cauvery catchment and impounding of water by Karnataka. The Grand Anicut Canal, Mettur Canals, New Kattalai High level Canal and the Pullambadi Canal could not be opened for irrigation. Indications are that the current year may be normal. The Mettur Reservoir was opened on the 15th of July; adequate supplies have been released so far for the entire system. This has been possible due to the mutual goodwill and understanding between the States of Tamil Nadu and Karnataka which it will be the endeavour of this Government to foster.

சனிக்கிழமை, 1977 ஆகஸ்ட் 27

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10 மணியளவில், மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

STARRED QUESTIONS.

New lake in Mottupalayam Village.

*23. *Q.*—THIRU S. RAMAKRISHNA THEVAR (on behalf of Thiru L. Balaraman): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the year in which a new lake was constructed in Mottupalayam village of Vellore taluk, North Arcot district;

(*b*) the extent of land irrigated by this lake;

(*c*) the expenditure incurred therefor by the Government;

(*d*) the extent of the catchment area of the lake;

(*e*) the extent of patta land in the catchment area; and

(*f*) the amount paid as compensation for the said patta lands?

மோட்டுப்பாளையம் கிராமத்தில் புதிய ஏரி

திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: (திரு. எல். பலராமன் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், வேலூர் வட்டம், மோட்டுப் பாளையம் கிராமத்தில் புதியதாக எந்த ஆண்டில் ஏரி கட்டப் பட்டது?

[1977 ஆகஸ்ட் 27

(இ) இந்த ஏரியின் மூலம் எத்தனை ஏக்கருக்கு பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது ?

(உ) இதற்காக அரசு செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு? எவ்வளவு ?

(எ) இந்த ஏரியின் நீர்ப்பிடிப்பு பகுதியின் பரப்பளவு வளவு?

(ஐ) இந்த நீர்ப் பிடிப்பு பகுதியில் பட்டா நிலம் எவ்

(ஒ) மேற்படி பட்டா நிலங்களுக்காக நஷ்ட ஈடாக கொடுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) தளவாய் நாயக்கன் என்ற ஏரி 1968 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டது.

(இ) 332 ஏக்கர்கள்.

(உ) இதுவரை 1.09 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப் பட்டுள்ளது.

(எ) 2.30 சதுர மைல்.

(ஐ) 5.45 ஏக்கர்கள்.

(ஒ) நில உரிமையாளர்களுக்கு இன்னும் நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படவில்லை.

திரு எஸ். தாமஇருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஏரி கட்டப்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஏரியை எப்படிக் கட்டுவது ? ஏரி வெட்டப்பட்டது என்று தான் சொல்லுவார்கள். அது அணைக்கட்டா என்ற விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஏரி வெட்டப்பட்டது, கரை கட்டப்பட்டது.

திரு.ஓய்.வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இவ்வளவு நாட்களாகியும் இதுவரை ஏன் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சில கடிதப் போக்குவரத்திற்குப் பின் நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின் காரணத்தால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று எனக்குத் தபர பட்டுள்ள தகவலிலிருந்து தெரிகிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

திரு.கே.எஸ்.கணபதி : 1968 ஆம் ஆண்டிலேயே கட்டப் பட்டும் 9 ஆண்டுகள் ஆகியும் சொந்தக்காரர்களுக்கு இன்னும் ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. காலதாமதத்திற்கான காரணம் யாது? நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி ஏன் இன்னும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் படவில்லை என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 1971 ஆம் ஆண்டு நில ஆர்ஜிதம் நடந்திருக்கிறது. கடிதப் போக்குவரத்து எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கான கால தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் உடனடியாக அதைத் தர வேண்டுமென்று அரசு சொல்லியிருக்கிறது.

திரு. ஓய்.வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நிலம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வருஷம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதாக இருந்தால் நில ஆர்ஜிதம் நடைபெற்ற 1971 ஆம் வருஷத்திலுள்ள விலையைக் கொடுக்கப் போகிறார்களா அல்லது இப்பொழுதுள்ள விலையைக் கொடுக்கப் போகிறார்களா ? அப்படிக் கொடுக்கும்போது வட்டியையும் சேர்த்து வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.ச.இராமச்சந்திரன்: சட்டப்படி என்ன இழப் பீடு தரப்படுகிறதோ அது அவர்களுக்குத் தரப்படும். போத வில்லையென்றால், அவர்கள் எப்போதோ நீதி மன்றத்திற்குப் போயிருப்பார்கள்.

Teaching staff of Pachaiyappa's Trust Board

* 74. *Q.*—THIRU K. S. GANAPATHY: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the services of several members of the teaching staff of the Pachaiyappa's Trust Board, have been terminated;

(*b*) whether the affected teachers have appealed for redressal to the Government; and

(*c*) if so, the action taken by the Government in this regard.

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக் குழு ஆசிரியர்கள்

திரு.கே.எஸ்.கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர் கள் கேட்கின்ற வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்;

[1977 ஆகஸ்ட் 27

(அ) பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக் குழுவைச் சேர்ந்த பல ஆசிரியர்களின் வேலை முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

(இ) பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தங்கள் குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனரா? எடுத்துள்ளது?

(உ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) அரசு பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையுடன் கலந்து தேவையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு.கே.எஸ்.கணபதி: பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக் குழு ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர் இதுகாறும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்? அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு.செ. அரங்கநாயகம்: இதனுலே பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மொத்தம் 58 பேர். பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்புதலுக்குப் போன நேரத்தில் இந்தத் தொகை 30 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. 30 பேரில் 13 பேரை மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்த்துள்ளனர். இப்பொழுது 17 ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் வேலை தர வேண்டுமென்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு.கே.எஸ்.கணபதி: 17 ஆசிரியர்களுக்கும் மறுபடி வேலை அளிக்கப்படும்வரை 'சப்ளிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ்' கொடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.செ.அரங்கநாயகம்: அப்படி ஒரு திட்டம் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: 17 ஆசிரியர்களும் எத்தனை ஆண்டுகளாக வேலை இழந்திருக்கிறார்கள்? இவர்களுக்கு அதே அறக்கட்டளையில் வேலை கொடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: 1976–77ஆம் ஆண்டில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட புதிய நிர்வாகம் வந்த பின்னால், போதிய நிதிநிலை வசதியில்லை என்ற காரணத்தை வைத்துவேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: 1976ஆம் ஆண்டில் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் வேண்டுமென்றே கலைத்து விட்டு, முன்பு இருந்த நிர்வாக போர்டையும் கலைத்து விட்டு, அதன் பின்பு அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்கள் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த நிர்வாகத்துக்குச் சாதகமாக இல்லையென்ற காரணத்தால், பழி வாங்கப்பட்டு வெளியில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படி குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பழி வாங்கப்பட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று இப்பொழுதிருக்கும் மத்திய அரசு வற்புறுத்திக் கொண்டிருப்பதால், இவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? அவர்கள் வேலையில் இல்லாமல் இருந்த காலத்திற்கும் சேர்த்து முழுச் சம்பளத்தையும் கொடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அது குறித்து பரிசீலிக்கப்படும்.

Medical Reimbursement for teachers in Aided High Schools

* 25. *Q.*—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Eduation be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal with the Government to extend the facility of reimbursement of expenditure incurred on the purchase of drugs and medicines to the teachers in the Aided High Schools; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மருந்துச் செலவை ஈடுசெய்தல்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மருந்துப் பொருள்களும், மருந்துகளும் வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவை ஈடு செய்யும் (Reimbursement) சலுகையை, மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [1977 ஆகஸ்ட் 27

(இ) போதிய நிதி இன்மையே இதற்குக் காரணம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: அரசு ஆணையின்படி மானியம்பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், அரசு பள்ளிகளில் உள்ளது மாதிரி எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனல் மருந்துப் பொருள்களும், மருந்துகளும் வாங்குவதற்காகும் செலவை ஈடு செய்யும் சலுகையை, 'Reimbursement-ஐ மட்டும் மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவதனல், செலவை ஈடு செய்யும் சலுகை என்ற வகையில் அரசுக்கு அதிகம் செலவாகாது. ஆகவே பயன்படுத்திய பொருள்களுக்கு ஈட்டுச் செலவு என்ற வகையில் இதை மானியம் பெறும் உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கு வழங்க பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : போதிய நிதிநிலை இல்லாத காரணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தச் சலுகை மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட வில்லை. நிதிநிலை முன்னேற்றம் காண்கின்றபோது, இது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இப்பொழுது அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு Reimbursement-ஐ வழங்குவதால் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் எவ்வளவு தொகை செலவாகிறது என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளதா? இப்பொழுது மானியம் பெறும் உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நீட்டிப்பதாக இருந்தால், ஆண்டு தோறும் தோராயமாக எவ்வளவு செலவாகும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளதா? அப்படியானல் அதற்குத் தேவைப்படும் நிதி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றித் தகவல் இல்லை. வேறு பல காரணங்களும் இருக்கின்றன. மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அரசின் நேரடிப் பார்வையில் இல்லாத காரணத்தால், இது பற்றிய தகவல்கள் இல்லை. மேலும் இந்தச் சலுகையை மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு நீட்டித்தால், அரசின் நேரடி மேற்பார்வை இல்லாத நிலைமையிருப்பதால், அவர்கள் அந்தச் சலுகையைத் தவருகக் கூட பயன்படுத்தக் கூடுமென்று அச்சமிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அரசுப் பள்ளிகளில் இப்பொழுது இந்த வகைக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? இதை மானியம் பெறும் பள்ளிகளுக்கும் விஸ்தரித்தால், எவ்வளவு தொகை கூடுதலாகச் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

1977 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : வேலைப் பளு அதிகமாகும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, மானியம் பெறும் பள்ளிகளுக்கு நியாய மற்ற முறையில் இந்தச் சலுகையை வழங்காமல் இருக்கலாமா? இதை மறு பரிசீலனை செய்து நிச்சயமாக அனைத்து ஆசிரியர் களுக்கும் இந்தச் சலுகையை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உறுப்பினர் சொல்லிய கருத்து அரசின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Leave facilities for Teaching and Non-Teaching staff in Aided Schools.

* 26 *Q.*—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that the leave facilities extended to the teaching and non-teaching staff in Aided Schools on a par with those in Government Schools with effect from 4th September 1972 and 4th January 1973 respectively, have been revised to take effect from 24th May 1975; and

(*b*) if so, the reason therefor?

மானியம்பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாத பணியாளர்களுக்கு விடுமுறைச் சலுகைகள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுபவர்களுக்குச் சமமாக, மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர்கள் அல்லாத பணியாளர்களுக்கும், முறையே 4—9—1972, 4—1—1973 ஆகிய தேதிகளிலிருந்து நீட்டிக்கப்பட்ட விடுமுறைச் சலுகைகள் 24—5—1975 ஆம் தேதியிலிருந்து செயலுக்கு வரும் வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) & (இ) அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர், மற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்கள் முறையே 4-9-1972 மற்றும் 4—1—73-க்கு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 2

பிண்பு, அரசு பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்கள் பெறும் அனைத்து விடுப்பு வசதிகளும் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என 1-12-1975 தேதியிட்ட அரசு குறிப்பாணை எண். 72383/டி3/75-1ல் ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் கொடுத்த வசதிகளை 24-5-1975 முதல் தான் செயற்படுத்தப்படும் என்று மாறுபட்ட உத்தரவு ஒன்றும் பிறப்பிக்கவில்லை.

Direct disbursement of pay to Teachers and Staff of Colleges.

*27. Q.—THIRU KU. MA. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government for the disbursement of pay to the teachers and staff of the colleges directly by the Government themselves; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பணியாளர்களுக்கு நேரடி சம்பளப் பட்டுவாடா.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்-

(அ) கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும், அரசாங்கமே நேரடியாகச் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழ இடமில்லை.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பள பட்டுவாடா செய்யாததால் ஏராளமான தவறுகள் நேரிடுவதாக அறிகிறேன். மனேஜ்மென்டர் அவர்களுடைய பலத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி சில இடங்களில் ரூ. 10, சில இடங்களில் ரூ. 20 என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். சில இடங்களில் போனஸ் முழுவதையுமே எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றிப் புகார் செய்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்குந் திறனை, தெம்போ இருப்பதில்லை. அப்படி புகார் செய்தால், ஏதாவது சாக்குச் சாட்டு சொல்லி அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடு

1977 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்]

கிறார்கள். அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு மீண்டும் அரசு வேலை கொடுக்க முடியாத நிலையும் உள்ளது. டாக்டர் பால் அவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட குழு ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஆசிரியராக இருந்து இப்போது கல்வித் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட புகார்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. வந்தால் அதுபற்றி விசாரித்து தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இன்றைக்குக் கூட அப்படித் தவறு நடக்கிற நிலைமை இருக்குமானால், முறையாகக் கண்காணிக்கப்படுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : ஒரு குழுவை நியமித்து இதைப் பற்றிப் பரிந்துரை கேட்கும்போது, அது சொல்கிற பரிந்துரை நியாயமானதாக இருந்தால், அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், குழு நியமித்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. டாக்டர் பால் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதுபற்றி கவனம் செலுத்துவதில் அரசு அக்கறை காட்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்மையாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டு வந்த மானியத் தொகை 80 சதவீதத்திலிருந்து 100 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் மேலும் புகார் வந்தால், அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அரசு 100 சதவீதம் மான்ய எடுத்து முன் வைத்திருக்கிறார்கள். மாகக் கொடுத்தபோது, அந்தப் பணம் நேரடியாகப் போல திலில்லை. நேரடியாகக் கொடுப்பதால் அரசிற்குக் கூடுதலான செலவு ஏதும் வருவதற்கில்லை. இப்போது தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்குவதைப் போல கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாக வழங்க முன்வருமா? அதாவது கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுத்துவரும் திட்டம் விஸ்தரிக்கப் படுமா?

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இது குறித்து ஆலோசிக்கப்படும்

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்தக் கருத்து ஆலோசிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த மூன்று தினங்களாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உத்தமபாளையத்திலுள்ள கல்லூரியில் ஊதியம் வரவில்லை என்ற காரணத்திற்காக ஆசிரியர்கள் உண்ணா விரதம் மேற்கொண்டிருக் கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு முதற்படியாக நேரடியாக ஊதியம் கிடைக்கும் முறை அமல்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : உத்தமபாளையம் கல்லூரி, கமுதி கல்லூரி ஆகியவற்றின் நிலைமை பற்றி சீலை செய்து, தேவையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

New Universities.

* 28. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to open new Universities in Tiruchirappalli and Coimbatore; and

(*b*) if so, whether the Government have sought the aid of the University Grants Commission?

புதிய பல்கலைக் கழகங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் உள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் நிதி யுதவியை அரசு நாடியுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) & (இ). இப்பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே அரசு பரிசீலனையில் இருப்பது மட்டுமல்ல. கல்விக் கொள்கை விளக் கத்திலும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 27]

எதிர்பார்க்கிற பதில் என்னவென்றால், பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிலிருந்து எவ்வளவு நிதியைக் கோருகிறோம் என்பதுதான். மாநில அரசினுடைய நிதியை இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஒதுக்கும்போது, மத்திய அரசிடமிருந்து உரிய தொகையைப் பெறமுடியாமல் இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்கள் பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டதா ? அதனால் உரிய நிதியை மத்திய அரசிட மிருந்து கோரி இருக்கிறோமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவரை அங்கத்தினராகக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து கோயமுத்தூர், திருச்சி ஆகிய இடங்களி லுள்ள பல்கலைக் கழக மையங்களின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்த பிறகு, அவற்றைப் பல்கலைக் கழகங்களாக்க ஆலோசிக்கலாம் என்ற அறிவுரையை வழங்கியுள்ளது. அதன்படி அரசு 9—6—1976-ல் ஒரு குழுவை அமைத்தது. அக்குழு கோவை, திருச்சி ஆகிய இடங்கள் பல்கலைக் கழக மையங்களாகப் பொருத்தமானவையா என்பதை ஆராய்ந்து கருத்தறிவிக்க உள்ளது. அந்த அறிக்கை வரப் பெற்றதும், அரசு பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணம் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஒரு பல்கலைக் கழகம் துவக்க உத்தேசமாக எவ்வளவு தொகை தேவைப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதற்கு நாம் எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியைப் பொருத்த அளவிற்கு பணம் தேவைப்படும். அதுபற்றி தனிக் கேள்வி கேட்டால், பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பல்கலைக் கழகம் வருவதற்கு முன்னதாக திருச்சி, கோயம்புத்தூரில் "யூனிட்டரி யுனிவர்சிடி" முதல் படியாக வருமென்று சொன்னார்கள். அது எப்போது வரும் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது வர இருப்பதே 'யூனிட்டரி யுனிவர்சிடி' தான்.

Changing of name of Lloyds Road, Madras as "Avvai Shanmugam Road"

* 29. Q.—THIRU KU. MA. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the resolution passed by the Madras Corporation during the year 1973 to change the name of Lloyds Road, Madras

as "Avvai Shanmugham Road" was sent for the approval of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

சென்னை, லாயிட்ஸ் சாலையை "அவ்வை சண்முகம் சாலை" என பெயர் மாற்றுதல்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையிலுள்ள லாயிட்ஸ் சாலையை "அவ்வை சண்முகம் சாலை" என்று பெயர் மாற்றுவதற்காக, 1973-ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாநகராட்சி நிறைவேற்றிய தீர்மானமொன்று அரசு ஒப்புதலுக்கு வந்திருந்ததா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : லாயிட்ஸ் சாலையை ஔவை சண்முகம் சாலை என்று மாற்ற வேண்டுமென்று 1973-ல் சென்னை மாநகராட்சியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது அரசின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதற்குப் பிறகு ஆட்சி மாற்றத்தினாலும், ஜனதிபதி ஆட்சி இடையில் குறுக்கிட்டதனாலும், அந்த 'பைல்' எங்காவது மாறியிருக்கலாம். அந்தத் தீர்மானம் அரசின் ஒப்புதலுக்கு வந்திருப்பதாக அன்றைய கவுன்சிலர் ஒருவர் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஔவை சண்முகம் அவர்கள் நாடகக் கலையின் நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தவர். அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட பல கலைஞர்கள் நடிப்புத் துறையில் மட்டுமல்ல, கதை பாடல் எழுதும் துறையிலும் இயக்குநராகவும் கூட வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நடிப்பில் சிறந்த கலைஞராக விளங்கும் ஒருவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சராக வந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலாவது, அவர் வாழ்ந்த சாலைக்கு ஔவை சண்முகம் சாலை என்று பெயர் மாற்றுவதற்கு நியாயமிருக்கிறது, பொருத்தமும் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பக்கத்தில் ஔவையார் சிலை இருக்கிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் அவர் வாழ்ந்த இல்லம் இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை வைப்பது நாடகக்

1977 ஆகஸ்ட் 27]

கலைக்குத்தான் மரியாதையே தவிர, அவருக்குச் செய்வதாக ஆகாது. அரசு முன்வந்து அந்தக் குறிப்பைத் தேடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப் போல, மாநகராட்சிக்கு அந்தக் கோரிக்கை 1973-ல் வந்தது. ஆனால் 1-12-73-ல் மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்டதால், இதில் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. இந்தக் கேள்வியைப் பார்த்த பிறகு, மாநகராட்சி அதிகாரிகளிடத்தில் நான் தொடர்பு கொண்டு இதுபற்றிக் கேட்டிருக்கிறேன். நாடகக் கலைக்கும், நற்றமிழுக்கும் தொண்டு செய்த ஔவை சண்முகம் அவர்கள் பெயரில் அந்த சாலையை பெயர் மாற்றம் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்குமாறு மாநகராட்சிக்கு அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் தீர்மானம் கார்ப்பரேஷனில் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்ப வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. இல்லாவிட்டால், அதை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு ஒப்புதல் தெரிவித்த பிறகு, அதை ஏன் விவாதத்திற்குக் கிளப்ப வேண்டும்?

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : உடனடியாக அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாநகராட்சி மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு முடிவெடுத்த பிறகு, அரசுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. மாநகராட்சியிடமே தான் அந்தக் கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பெயரை வைக்க விரைவில் ஏற்பாடு செய்யுமாறு மாநகராட்சிக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[முற்பகல் 10–20]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்) ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/1977) சட்டமுன்வடிவின் பிரதி மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977) பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு இது அரசியலமைப்பு சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு என பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம் மேலவையின் பரிந்துரைக்காக பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

"மக்கள் குரல்" பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு செய்தி குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 14–7–1977-ஆம் நாளன்று திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட உரிமைப் பிரச்சினையை அவையில் எழுப்பினார் :

"13–7–1977 அன்றைய 'மக்கள் குரல்' பத்திரிகையில் 'முதல்வராக இருந்த கருணாநிதி சென்ற இடமெல்லாம் குரூ வசதி செய்யப்பட்டது' என மேலவை உறுப்பினர் திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் பேசியதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் அவ்வாறு மேலவையில் பேசவில்லை. அவையில் பேசாததைப் பேசியதாக வெளியிட்டிருப்பது அவை உரிமை மீறிய செயலாகும்".

அவ்வமயம், நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் பேசிய குறிப்பைப் பார்த்த பிறகு அவையில் அவர் எந்தப் பெயரையும் குறிப்பிட்டுக் சொல்லவில்லை என்றும், அதற்கான விளக்கத்தை பத்திரிகைக்கு எழுதிக் கேட்டபின் என்னுடைய தீர்ப்பை அளிக்கிறேன் என்றும் கூறியதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 27] [மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

'மக்கள் குரல்' பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு இதுபற்றி எழுதக் கேட்டதில், அவர் தமது ஆகஸ்டு 22-ம் தேதியிட்ட கடிதத்தில், உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிய பேச்சின் பொதுக் கருத்தோட்டத்தை வைத்து, 'பிரதான அமைச்சர்' என்பது அவ்வமயம் முதல் அமைச்சராக இருந்தவரைத்தான் குறிக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டுவது பத்திரிகை முறையாகும் என்று கூறியுள்ளார்.

மேலும், உறுப்பினர் 'பிரதான அமைச்சர்' என்று குறிப்பிட்டது திரு. கருணாநிதியைத் தான் குறிக்கின்றது என்றும், தான் அப்படி அவரைக் குறிப்பிடவில்லையென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். முத்து கடிதம் எழுதினால், மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வதாகவும் கூறியுள்ளார். மற்றும், இதே ஊகத்தை 14–7–1977-ம் தேதியிட்ட முரசொலி பத்திரிகையில், திரு. கருணாநிதி அவர்கள் 'பிரதான அமைச்சர்' என்பது தன்னைத்தான் குறிக்கிறது என்று மறைமுகமாக எழுதியுள்ளார், என்றும் கூறியுள்ளார். மக்கள் குரல் பத்திரிகை, அவையின் உரிமையை மீறவில்லை என்றும், உறுப்பினர்கள் பேச்சின் பொதுக் கருத்தைத்தான் பிரசுரித்துள்ளது என்றும், எனவே, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை விட்டுவிடும்படியும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

பொதுவாக ஆசிரியர் கடிதத்தின் தோரணையும் தொனியும் விரும்பத்தக்கதாக இல்லை. உறுப்பினர்கள் பேச்சின் பொதுக் கருத்தைப் பிரசுரிப்பதில் அவர்கள் சொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொன்னதாகப் பிரசுரிப்பதோ, அல்லது அவர் அவரைத்தான் குறித்துப் பேசுகிறார் என்பதோ, அவர் அப்படிப் பேசவில்லை என்று கடிதம் எழுதினால் திருத்தம் போடுகிறேன் அல்லது மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்பதோ, பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்கும், பாராளுமன்ற உரிமைக்கும் ஊறு விளைவிப்பதாகும். நான் முன்னமே கூறியபடி, திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் 13–7–1977-ம் நாளன்று பேசும்போது எந்த இடத்திலும் 'முதலமைச்சர்' என்றோ, அல்லது 'திரு கருணாநிதி' என்றோ குறிப்பிடவில்லை. அவர் குறிப்பிட்டதெல்லாம், 'ஒரு அமைச்சர்', 'ஒரு பிரதான அமைச்சர்', 'அந்த அமைச்சர்' என்றுதான் கூறியுள்ளார்.

பல்கலைக் கழக தமிழ் அகராதியில், 'பிரதானம்' என்பதற்கு Importency, Eminence, Essence, "முக்கியம்", That which is important, chief or important என்றுதான் பொருள் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

"பிரதான அமைச்சர்" என்றால் முதல் அமைச்சரை மட்டும் குறிக்காது; 'பிரதானம்' என்றால், "முதல்" அல்லது "முக்கிய" என்றுதான் பொருள்படும். பத்திரிக்கைகள், இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை உண்மையாகவும் சரியாகவும் பிரசுரிக்க வேண்டும்; கூட்டியோ, திரித்தோ பிரசுரிக்கக் கூடாது. உறுப்பினர் சொல்லாத சொற்களையோ, பெயர்களையோ, தாங்களாகவே

[மேலவைத் துணைத்தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

ஊகித்துச் சொல்லவும் கூடாது. மற்றொரு பத்திரிகையிலும் அந்த மாதிரி பிரசுரித்து இருக்கிறது என்று கூறுவது, ஒரு பொறுப்புள்ள பத்திரிகையின் சரியான வாதமில்லை.

ஆகவே, திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது அவை உரிமை மீறல் குற்றம் இருக்கிறது என நான் தீர்ப்பு அளிக்கிறேன். இருப்பினும், அவையின் பெருமையையும், மதிப்பையும் மனதிற் கொண்டு இம்மாதிரியான சிறு விஷயங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் இருப்பதுதான் அவையின் பெருமைக்கும், தகுதிக்கும் சிறந்தது எனக் கருதி இதில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை தேவையில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, மக்கள் குரல் பத்திரிகையும் தனது தட்டமைய உணர்ந்து, அவையின் நடவடிக்கைகளைச் சரியான முறையில் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்றும், அவையில் உறுப்பினர்கள் சொல்லாத பெயர்களை ஊகித்துப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்றும் எச்சரிக்கின்றேன்.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(3) மேலவைத்துறை முன்னாள் செயலாளர் திரு. கி. மு. அழகர்சாமி அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்ற கடிதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்: சட்டமன்ற மேலவைத் துறை முன்னாள் செயலாளர் திரு. கி. மு. அழகர்சாமி அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது:

"மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கட்கு,

வணக்கம். தங்களது 20—8—1977 கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் செயலாளராக நான் பணிபுரிந்ததைப் பாராட்டி 13—7—1977 அன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை என்பால் பேரன்பு கொண்டு அனுப்பியமைக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றியை உரியதாக்குகிறேன்.

பெரும் புகழ் பெற்ற தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் செயலாளராக 1964 முதல் 1976 வரை பணி புரிந்ததை நான் பெற்ற நற் பேராகவே கருதுகிறேன். கரும்புதின்று கூலியும் பெறுவது போல் என் கடமையைச் செய்ததற்குப் பாராட்டும் பெற்றேன். அத்தீர்மானம், என் பணியைப் பாராட்டுவதைவிட அதனை நிறைவேற்றி அனுப்பிய பெருமக்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் செயலாக அமைந்துள்ளது என்பதையும் உணர்கிறேன்.

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

அத்தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த மேலவை முன்னவருக்கும் தமிழக அரசுக்கும், அதனை வழிமொழியும் வகையில் எனக்கு நல்வாழ்த்து வழங்கிய உறுப்பினர் பெருமக்களுக்கும், மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மேலவைத் தலைவராம் தங்கட்கும் மீண்டும் ஒருமுறை என் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தங்களது இப்பாராட்டு யான் மேற்கொண்டிருக்கும் புதிய பணியில் மேலும் ஊக்கத்துடன் உழைத்து நற் பெயர் பெறுவதற்கு தூண்டுகோலாகவும் நல்லாசியாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதனை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

4. கவன ஈர்ப்பு.

(1) செகண்டரிகிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வேலை தேடித் தரும் அலுவலகத்தில் பெயர் பதிவு செய்தவர்கள் 30 வயதைத் தாண்டிவிட்டால் மீண்டும் பதிவு செய்ய உரிமை வழங்குதலும், வயது அடிப்படையில் முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை அளிக்கும் வாய்ப்பையும் குறித்து.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.—

"செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று பல ஆண்டுகளாக வேலை தேடித் தரும் அலுவலகத்தில் பெயர் பதிவு செய்தவர்கள் 30 வயதைத் தாண்டிவிட்டால் மீண்டும் பதிவு செய்ய அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே அவர்கள் நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்பை இழந்துவிடுகிற அவல நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு விதிவிலக்களித்து வேலை கிடைப்பது வரை பதிவு செய்யும் உரிமை வழங்கவும், வயது அடிப்படையில் முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை அளிக்கின்ற வாய்ப்பையும் உருவாக்க வேண்டிய பிரச்சினையை குறித்து."

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் ; அரசு பள்ளிகளில் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் தமிழாசிரியர்கள் முதலியோர் நியமனத்திற்கு விதிகளின்படி 30 வயதுக்குட்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். 30 வயதைக் கடந்த ஆசிரியர்கள் பொருட்டு வயது விதியினைத் தளர்த்துமாறும் உச்ச வயது 30 ஆக இருப்பதை 35 வயதாக உயர்த்துமாறும் அரசுக்குப் பல விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. குறிப்பிட்ட வயதிற்குள் போதுமான ஆசிரியர்கள் இருப்பதால் வயது குறித்த விதியினைத் தளர்த்தும் கோரிக்கைகள் பொதுவாக அரசினால் ஏற்கப்படுவதில்லை. ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற எல்லோருக்கும் அரசு பள்ளிகளிலேயே நியமனம் அளிக்க இயலாது. தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் நியமனத்திற்கு வயது வரம்பு எதுவும் இல்லையாதலால் வயது வரம்பைக் கடந்தவர்கள் தனியார் பள்ளிகளில் வேலை வாய்ப்பு பெற வழியுள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் 33 ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

களுக்கு ஏற்கனவே தனிச் சலுகையாக இவ்வாண்டில் வயது விதியினைத் தளர்த்த அரசு இசைந்துள்ளது. இப்பொழுது மேலும் அம் மாவட்டத்தையே சேர்ந்த 50-க்கும் மேற் பட்ட ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மேற்கண்ட சலுகையினை தங்களுக்கும் நீட்டிக்குமாறு அரசுக்கு மனு கொடுத்துள்ளனர். விதிகளின்படி உள்ள வயது வரம்பு 30 என்று நிர்ணயிக்கப்பட் டுள்ளபோது அந்த வயதைக் கடந்த எல்லா ஆசிரியர்களும் வயது வரம்பு விதியினை தளர்த்தக் கோருவது ஏற்றுக் கொள்ள்க் கூடியதாக இல்லை. வயது வரம்பினை 30-லிருந்து 35 ஆக உயர்த்தலாமா என்பதைக் குறித்தும் அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது.

வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் பெயர் பதிவு செய்த ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 30 வயதைத் தாண்டிவிட்டால் மீண்டும் பதிவு செய்யவோ அல்லது அவர்களது பதிவினை புதுப் பித்துக் கொள்ளவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்ற கூற்று சரியல்ல. அரசு பள்ளிகளில் ஏற்படும் பணியிடங்களுக்கு வயது முதலான தகுதிகளை நிறைவு செய்யாதவர்களை வேலை தேடித் தரும் நிலையங்கள் பரிந்துரை செய்வதில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் பணிக்கு தேர்ந்தெ டுக்கப்படவேண்டுமென்று மாவட்ட வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்குச் செல்வார்கள். அங்கிருந்து வேலைக்குத் தேர்ந் தெடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக வரும்போது, அவர்களை வயதின் அடிப்படையிலே அனுப்புகிறார்கள். 30 வயதிற்கு மேற்பட்டவர் களை அனுப்ப முடிவதில்லை. வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தி னுடைய விதிமுறைப்படி, ஒவ்வொருவர் பெயரையும் அங்கே பதிவு செய்து வைக்கிறார்கள். 30 வயது வரையில் இண்டர்வியூ அனுப்பு கிறார்கள். பிறகு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். 30 வயதிற்கு மேற் பட்ட ஆசிரியர்கள் இடம் பெறுவதில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட் டத்தில் மட்டும் 33 ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஏற்கெனவே விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதாக இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நடைபெறுகிற முறையில் அவர்கள் பெயர் அங்கிருந்து வருகிற பட்டியலில் வருவதில்லை. அவர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேலை கிடைக்கும் வரை வயது வரம்பை நீக்கி அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவ தற்கு அரசு மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை அரசு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

(முற்பகல் 10-30)

(2) தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஜனதிபதி ஆட்சியின்போது சிலர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது குறித்து.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்:—

"தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 17 பேரை ஜனதிபதி ஆட்சியில் திடீரென நீக்கிவிட்டு அதற்கு பதிலாக ராணுவத்துறையில் இல்லாத வேறு சிலரை நியமித்திருக்கிறார்கள். (டிரைவர்கள் 12 பேர், கிளார்க்குகள் 3 பேர், வாட்ச் மேன் 2 பேர்) காரணமில்லாது நீக்கப்பட்ட மேற்படி 17 பேர் இன்று வறுமையால் வாடுகிறார்கள் என்பது குறித்து".

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, 30-6-1977-ல் தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 235 பணியாளர்கள் பணிபுரிந்து வந்த னர். அவர்களில் 202 பேர் முன்னாள் இராணுவத்தினர். இக் கழகத்தைச் சார்ந்த 25 வண்டிகள் மாதவரம் பால்வள நிறுவனத் திலிருந்து சென்னை நகரின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்குப் பாலைக் கொண்டு சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த வண்டிகளில் பணிபுரியும் ஓட்டுநர்கள் மற்றும் உதவியாளர்கள் சிலர் பாலில் நீரைக்கலந்து விற்பது அல்லது பாலைத் திருடி விற்பது போன்ற விரும்பத் தகாத செயல்களில் ஈடுபடுவதாக அவ்வப் போது தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனத்தின் விற்பனைப்பிரிவு அதிகாரி களால் கழகத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்தகைய புகார்களைத் தவிர்த்து மற்றப் பணிகளில் விரும்பத் தகாத செயல்களில் ஈடுபடுவோர்களின்மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, குற்றத்தின் தரத்திற்கேற்ப வேலை நீக்கம் செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டுவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப் பினர் குறிப்பிட்ட 17 பேர்கள் இந்தக் குற்றத்தில் சம்பந்தப் பட்டவர்களாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் அண்மையில் கூட 13-7-1977 அன்று ஓட்டுநர் வேலைக்கு ஆள் எடுப்பதற்காக 50 முன்னாள் இராணுவத்தினர் டிஸ்ட்ரிக்ட் சோல்ஜர்ஸ், செய்லர்ஸ் அண்டு ஏர்மென்ஸ் போர்டு வாயிலாக நேர்முகப் பேட்டிக்கு அழைக்கப்பட்டனர். அவர்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

களில் 16 பேர் மட்டுமே நேர்முகப் பேட்டிக்கு வந்தனர். அவர்களில் இருவர் வந்தவுடன் பேட்டிக்கு வந்தவர்களின் ஆஜர் பட்டியலில் பெயரை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு நேர்முகப் பேட்டிக்கு ஆஜராகாமல் உடனே திரும்பிவிட்டனர். மீதம் 14 பேரில் 8 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆனல் 6 பேர் மட்டுமே பணியில் சேர்ந்தனர். பின் அவர்களைச் சேரன் பொறியியல் கழகத்தில் பயிற்சி பெறுவதற்காக பொள்ளாச்சி செல்லுமாறு பணிக்கப்பட்டபோது அதற்கான உத்திரவினைப் பெற்றவுடன் அவ்வாறு செல்ல இயலாது என்று பணியிலிருந்து விலக விருப்பம் தெரிவித்து இருவர் ராஜினமா சமர்ப்பித்துவிட்டனர்.

மீண்டும் 23–7–1977 அன்று வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு முன்னுள் இராணுவத்தினரில் 50 ஒட்டுநர்களை நேர்முகப் பேட்டிக்கு அனுப்பும்படி விண்ணப்பம் செய்ததற்கு 16-8-1977 அன்று 9 நபர்களைத்தான் அந்த அலுவலகம் அனுப்பியது. அவர்களில் இருவர் மட்டுமே 22—8—1977 அன்று பேட்டிக்கு வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஆள் பற்றுக்குறை காலங்களிலும் குறிப்பிட்ட தகுதிக்காகவும் முன்னுள் இராணுவத்தினர் இல்லாத காரணத்தால் முன்னுள் இராணுவத்தினர் அல்லாதவர்களையும் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய தேவை சில சமயங்களில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதை மேலவைத் துணைத் தலைவரின் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆ. திராவிடமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இராணுவத்திலே பணியாற்றி பிறகு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகத் தனியாக ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலேதான் பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. தவறு செய்தவர்களை வேலை நீக்கம் செய்தது பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மாஜி இராணுவத்தினர் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே மற்றவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு அனுமதித்திருக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அந்தக் கழகத்திலே Watchman வேலைக்குக் கூட கூர்க்காவைத்தான் போடுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் எம். டி. வந்ததற்குப் பிறகு திரு. திருஞான சம்பந்தம் என்ற மாஜி இராணுவத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் வாட்ச்மேனாக இருந்தார். அவரை நீக்கிவிட்டு அவருக்குப் பதிலாக ஒரு கூர்க்காவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாஜி இராணுவத்தினர் மீது நல்லெண்ணம் கொண்ட நாமெல்லாம் இருக்கும் போது, மாஜி

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

இராணுவத்தினர் மீது ஏதோ மனக்குறை கொண்டிருப்பவராக அந்த அதிகாரி இருப்பது ஏனென்று தெரியவில்லை. அவர் கோபம் கொண்டு நீக்கப்பட்ட மாஜி இராணுவத்தினருக்குப் பதிலாக மற்றொரு மாஜி இராணுவத்தினருக்கு வேலை கொடுக்க வில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத்துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதின் பேரில் வினாவைச் சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ஆ. திராவிட மணி : மாஜி இராணுவத்தினருக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அந்த அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன், பணிபுரிபவர்களில், 235 பணியாளர்களில் 202 பேர் முன்னுள் இராணுவத்தினர் என்று. அவர்களில் 17 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் தங்கள் கடமையை மறந்து செய்யாமல் இருந்தார்கள் என்பதற்காக அல்ல. பாலில் நீரைக் கலந்து விற்பது, பாலைத் திருடி விற்பது என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்காகத்தான்.

அடுத்தபடியாக, 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 13-ம் தேதி அன்று ஒட்டுநர் வேலைக்காக 50 முன்னுள் இராணுவத்தினர் வேண்டுமென்று சொல்லி அழைக்கப்பட்ட போது, 16 பேர் மட்டுமே வந்திருக்கிறார்கள். வந்த 16 பேர்களிலும் 8 பேர் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலைமை. வந்த அவர்களும் ஆஜர் பட்டியலில் பெயரை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு நேர்முகப் பேட்டிக்கு ஆஜராகாமல் உடனே திரும்பிவிடுகிறார்கள். ஒரு வேளை இராணுவத்தினருக்குள்ள 'டிஸிப்பிளினை' மறந்துவிட்டார்களோ என்னவோ தெரியாது. வந்த அவர்கள் தங்களுடைய பதவிக்கு நேர்முகத் தேர்வுக்கு முறையாக அழைக்கும் வரை காத்திராமல், அவர்களாகவே சென்று விட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி அன்று வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு, முன்னுள் இராணுவத்தினரில் 50 ஒட்டுநர்களை நேர்முகப் பேட்டிக்கு அனுப்பும்படி கேட்டிருந்தோம். அதற்கு 9 நபர்களை அங்கிருந்து அனுப்பப் பட்டார்கள். முடிந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள், அவரைச் சந்திக்க வருகிறவர்களிடம் ஒரு 50 பேர்கள் நேர்முகத் தேர்வுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்வாராகளேயானால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேலையைத் தருவதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அவர்கள் இல்லாததால்தான் மற்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கை வாதத்தின்போது அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். கிட்டத்தட்ட 15 நாட்களாகியும் அதற் குரிய பதில்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு முன்னால் இது போன்ற தீர்மானங்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக பதில் கொடுக்கப்படும். இப்பொழுது ஏன் இந்த மாதிரித் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்குத்தான் கடைசி நாள். இதற்குப் பிறகு நவம்பரில்தான் கூடப் போகிறோம். இதுவரையில் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையென்று சொன் னால், நாங்கள் தீர்மானம் கொடுப்பதிலே அர்த்தமில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : துணைத் தலைவர் அவர் களே, அதே போல் நான் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத் திருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அதுபற்றி இந்தச் சபையிலே கூட பேசினார்கள். எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று சொன்னால், சரியான விவரங்களை எடுத்து வந்து பேசுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். வேறு ஒன்றுமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கடைசி நாள் ஆகியும் வரவில்லை என்பதை நினைக்கும்போது, எனக்கும் பரி தாபமாகத்தான் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தாமதத்தைத் தவிர்க்குமாறு இலாக்காக்களை வற்புறுத்த வேண்டியது அவசியம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானம் அவசரச் சட்ட காலத்தில் வேலையிழந்த அர்சாங்க அதிகாரிகளைப் பற்றியது. அதற்கு பதில் கிடைக்க இன்னும் 3 மாதம் ஆகுமானால், அதுவரையில் வேலையிழந்து தவிக்க வேண்டிய அவல நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் இது போன்ற விஷயங்களில் விரைவாக அர சாங்கம் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுதே 3 மாதம் ஆகிவிட்டது. மேலும் அரசாங்கம் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து, பிறகு நடவடிக்கை எடுக்க மேலும் தாமதமாகும். அதிலே என்னுடைய கோரிக்கை, அவர்களுக்கு நிவாரணம் உட னடியாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம், ஜனதிபதி ஆட்சி யின்போது பல்வேறு காரணங்களுக்காக பணியிலிருந்து நீக்கப் பட்ட அரசு ஊழியர்களைப் பற்றியது. ஏற்கெனவே அவை யிலே பல்வேறு கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் இது சம்பந்தமாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதை ஒரு சமாதானமாகச் சொல்லவில்லை. கடைசி நேரமாக இருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை வலியுறுத்த நினைத்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்வோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. அரசின் தீர்மானங்கள்.

(1) தனி உறுப்பினர் நாளன்று அரசு அலுவல் நடத்துதல்.

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை விதிகளின் 23 (1) வது விதி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்த அவை 1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள், 27 ஆம் நாள் சனிக்கிழமையன்று அரசு அலுவல் மேற்கொண்டு நடத்தத் தீர்மானிக்கிறது." என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் 23(1)-வது விதி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்த அவை 1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள், 27 ஆம் நாள் சனிக்கிழமையன்று அரசு அலுவல் மேற்கொண்டு நடத்தத் தீர்மானிக்கிறது."

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

(2) தமிழ்நாடு, 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர் களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 305(1) பிரிவின்படி தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள், அதன் IV விவர அட்டவணையை மாற்றியமைத்துச் செய்யக் கருதியுள்ள கீழ்காணும் வரைவுக் கிருத்தத்திற்கு ஏற்பளிக்கப்படலாம் :—

வரைவுத் திருத்தம்.

தமிழ்நாடு, 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட் டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) IV-வது விவர அட்ட

[1977 ஆகஸ்ட் 27

வணையில், 16(1) விதியைச் சேர்ந்த அட்டவணையிலுள்ள IX, X,-வது பகுதிகளும் அவை தொடர்பான பதிவுகளும் விட்டு விடப்பட வேண்டும்.''

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

"தமிழ்நாடு, 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 305(1) பிரிவின்கீழ் தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள், அதன் IV விவர அட்டவணையை மாற்றியமைத்துச் செய்யக் கருதியுள்ள கீழ்க்காணும் வரைவுத் திருத்தத்திற்கு ஏற்பளிக்கப்படலாம் :

வரைவுத் திருத்தம்

தமிழ்நாடு, 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) IV-வது விவர அட்டவணையில், 16(1) விதியைச் சேர்ந்த அட்டவணையிலுள்ள IX, X, ஆகிய பகுதிகளும் அவை தொடர்பாக பதிவுகளும் விட்டுவிடப்பட வேண்டும்.''

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[முற்பகல்: 10·40

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்

தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்) ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/1977

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

"That the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill @ 1977 (L.A. Bill No. 6 of 1977) as passed by the Assembly, be taken into consideration."

In moving the Bill, I wish to say that the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973 (Tamil Nadu Act No. 2 of 1974) was brought into force on the 8th May 1974. The Act seeks to empower the Commissioner of Inquiries to investigate into allegations of criminal misconduct against Ministers and Members of the State Legislature. Similarly it seeks to empower the Additional Commissioner to investigate into allegations of

1977 ஆகஸ்ட் 27] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliar]

criminal misconduct against Mayor or Deputy Mayor of Municipal Corporations, Chairman and Vice-Chairman of Municipal Councils and Chairman and Vice-Chairman of Panchayat Union Councils, etc. The post of Additional Commissioner of Inquiries was not filled up at all.

Experience for the last three years has shown that many persons are not willing to depose before the Commissioner of Inquiries. Signed complaints that came before the Commissioner became rare. While the Act is apparently enacted to provide a judicial forum for ventilation of the grievances against the public men, some of the provisions, particularly Section 16 of the Act serve as a deterrent to complainants, with the ulterior purpose of discouraging any complaint against the public men as defined in the Act. The ulterior objective of this legislation is proved by the fact that there has not been a single instance in which the Commissioner has made a complete investigation and made a report to the Government in respect of any case under section 16 of the Act. The Act contains no provision eanbling a citizen to complain about administrative lapses. In the light of the working of the Act for the past three years, it has to be concluded

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் விஷயங்கள் இங்கேயே அச்சடித்துக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைத்தவிர, வேறு விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR: Sir, I am coming to that. Having regard to the basic defects contained in the Act, no amendment to the Act will make it effective. The Government are considering the question of enacting a suitable and more comprehensive legislation on the subject in the light of proposed Central legislation like the Lok Pal Bill, 1977. This is not found in the Statement of Objects and reasons. For the said reasons, it has been decided to repeal the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 2 of 1974, forthwith. The Bill seeks to achieve the above object.

Sir, I request the House to accept the motion.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப் பட்ட தீர்மானம்....

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1977-ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்) ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு [சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/1977] ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரால் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளன்ற தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோன், குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல், ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு, சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/77 மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைத் கொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது, பொது வாழ்வில் ஈடுபடுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தவறு செய்தால், லஞ்சம் வாங்கினால், அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை, இன்றைய தினம் ஒரு சத்தை ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று ஊரெல்லாம் பேசிவிட்டு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற கட்சி ரத்து செய்யப் போகிறோமென்று சொல்வது வேடிக்கையாகவும் விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது. லஞ்சம் வாங்குபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டிக்கப் பட வேண்டும். குற்றம் செய்தவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் தாக வேண்டும். இந்தக் கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை 1973-ஆம் ஆண்டு, தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்தது. அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட உடனே, அதற்காக மதிப்பிற்குரிய ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திரு. வெங்கடாத்ரி அவர்கள் கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிஷன் செயல்பட்டு வந்தது. அந்தக் கமிஷன் முன்னால் சில குற்றச் சாட்டுகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. சொல்லப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின்மீது நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர்கள் விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி விசாரணை நடத்தி யிருப்பதை முன்னிட்டு, அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த போது, ஆளுநர் அவர்களின் ஆலோசகராக இருந்த மதிப்பிற் குரிய திரு. தவே அவர்கள், இந்தச் சட்டத்திலே தேவையான மாற்றங்கள் செய்ய முடியுமா என்று எண்ணி, 1976-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 6-ஆம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அரசாங்கக் கடித எண் 15345/ஏ/76/2, பப்ளிக் (ஜெனரல்) டிப் பார்ட்மென்ட். அந்தக் கடிதத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். தமிழ கத்தில் உருவாக்கப்பட்ட Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act-ன்கீழ் நாம் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைத் தண்டிக்கலாம் என்று பல ஆரத்துக்கள் வைத்திருந்தாலும், மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் எப்படி இது இருக்கிறது, செயல்படுகிறது என்று பார்த்து விட்டு வாருங்கள் என்று அந்தக் கடிதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் கடி தத்தில் உள்ள உத்தரவை ஏற்று நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர் களும் மகாராஷ்டிரா, ராஜஸ்தான், பீகார் போன்ற மாநிலங் களுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கிற சட்டங்களைப் பார்த்து, அங்கேயிருக்கின்ற நிபுணர்களை எல்லாம் கலந்து விவாதித்து ஓர் அறிக்கையை அரசுக்கு 1977-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15-ஆம் தேதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என் றால், இந்தச் சட்டம் தீயது, தேவையற்றது, கூடவே கூடாது என்று எங்கேயும் அந்த நீதிபதி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. அவர் கள் இந்த அறிக்கையில் அந்தச் சட்டம், ஒரு நல்ல சட்டம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்னும் சில மாற்றங்கள் செய்தால் நல்லது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இந்த அரசு எதற்காக இந்தச் சட்டத்தை அவசர அவசரமாக ரத்து செய்கிறது என் பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 9-ம் தேதியோடு முன்பு இருந்த, அரசாங்கத்திலே நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி வெங்கடாத்ரி ஓய்வு பெறுகிறார்கள். ஓய்வு பெற்றதற் குப் பின்னால் வருகின்ற காலியிடத்தை நிரப்ப ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். "அவசர காலச் சட்டத்திற்குப் பின்னால் ஆளுநர் ஆட்சியின் போது அந்த இடம் நிரப்பப்படாத காரணத்தால், நாங்களும் நிரப்பவில்லை" என்று அமைச்சர் கூறும் காரணம் ஏற்றுக்கொள் ளக் கூடியதல்ல. இந்த ஆண்டு டிசம்பர் வரையில் அந்தக் குழுவுக்கு ஆயுட் காலம் இருக்கிறது. டிசம்பர் மாதம் வரை ஆயுட்காலம் இருக்கும் பொழுது, இடையிலே இதை அவசர அவசர மாக ரத்து செய்வதிலுள்ள உள் நோக்கம் தெளிவாக எனக்கு விளங்குகிறது. குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒருவரை, லஞ்சக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவரை, புகார் மனு கொடுக்கப்பட்ட ஒருவரை இந்த ஆட்சியின் அமைச்சராக நியமித்த காரணத்தால், அந்த அமைச்சரின்மீது மக்கள் புகார் கூறியிருக்கும் காரணத்தால், இன்னும் விசாரணைக் கமிஷனுடைய முடிவுகள் மக்கள் மத்தியில் தெரிந்தால் "லஞ்சத்தை ஒழிப்போம், ஊழலை ஒழிப்போம்" என்று மக்கள் மத்தியில் பேசிவிட்டு வந்த வேஷம் கலைந்து விடுமென்ற காரணத்தால், அவசர அவசரமாக இதை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆட்சியில் ஊழல்

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மூன்று மொழிவப் பட்ட நிர்மானம்....

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1977-ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்] ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு [சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 6/1977] ஆய்வித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்ற தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர், குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல், ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு, சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/77 மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். நான்கரை மாதங்களுக்கு முன்னாலே இந்த ஆட்சி மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தை, இன்றைய தினம் ரத்து செய்யப் போகிறோம் என்று ஊரெல்லாம் பேசிவிட்டு இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் ரத்து செய்யப் போகிறோமென்று சொல்வது நேர்மையாகவும் விவேகமாகவும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினால், அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை, இன்றைய தினம் ரத்து செய்யப் போகிறோம் என்று ஊரெல்லாம் பேசிவிட்டு இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் ரத்து செய்யப் போகிறோமென்று சொல்வது நேர்மையாகவும் விவேகமாகவும் இருக்கிறது. லஞ்சம் வாங்குபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டிக்கப் பட வேண்டும். குற்றம் செய்தவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும், அவர்கள் நீதிமன்றத்தைச் சந்தித்தாக வேண்டும். இந்தக் கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை 1973-ஆம் ஆண்டு, தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்தது. அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட உடனே, அதற்காக மதிப்பிற்குரிய ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திரு. வெங்கடாத்ரி அவர்கள் கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிஷன் செயல்பட்டு வந்தது. அந்தக் கமிஷன் முன்னால் பல குற்றச் சாட்டுகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. சொல்லப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின்மீது நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர்கள் விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி விசாரணை நடத்தி யிருப்பதை முன்னிட்டு, அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த போது, ஆளுநர் அவர்களின் ஆலோசகராக இருந்த மதிப்பிற் குரிய திரு. தேவே அவர்கள், இந்தச் சட்டத்திலே தேவையான மாற்றங்கள் செய்ய முடியுமா என்று எண்ணி, 1976-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 6-ஆம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அரசாங்கக் கடித எண் 15345/ஏ/76/2, பப்ளிக் (ஜெனரல்) டிப் பார்ட்மென்ட். அந்தக் கடிதத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். தமிழ கத்தில் உருவாக்கப்பட்ட Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act-ன்கீழ் நாம் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைத் தண்டிக்கலாம் என்று பல ஏற்பாடுகளை வைத்திருந்தாலும், மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் எப்படி இது இருக்கிறது, செயல்படுகிறது என்று பார்த்து விட்டு வாருங்கள் என்று அந்தக் கடிதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் கடி தத்தில் உள்ள உத்தரவை ஏற்று நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர் களும் மகாராஷ்டிரா, ராஜஸ்தான், பிகார் போன்ற மாநிலங் களுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கிற சட்டங்களைப் பார்த்து, அங்கேயிருக்கின்ற நிபுணர்களை எல்லாம் கலந்து விவாதித்து ஓர் அறிக்கையை அரசுக்கு 1977-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15-ஆம் தேதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என் றால், இந்தச் சட்டம் தீயது, தேவையற்றது, கூடவே கூடாது என்று எங்கேயும் அந்த நீதிபதி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. அவர் கள் இந்த அறிக்கையில் அந்தச் சட்டம், ஒரு நல்ல சட்டம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்னும் சில மாற்றங்கள் செய்தால் நல்லது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இந்த அரசு எதற்காக இந்தச் சட்டத்தை அவசர அவசரமாக ரத்து செய்கிறது என் பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 9-ம் தேதியோடு முன்பு இருந்த, அரசாங்கத்திலே நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி வெங்கடாத்ரி ஓய்வு பெறுகிறார்கள். ஓய்வு பெற்றதற் குப் பின்னால் வருகின்ற காலியிடத்தை நிரப்ப ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். "அவசர காலச் சட்டத்திற்குப் பின்னால் ஆளுநர் ஆட்சியின் போது அந்த இடம் நிரப்பப்படாத காரணத்தால், நாங்களும் நிரப்பவில்லை" என்று அமைச்சர் கூறும் காரணம் ஏற்றுக்கொள் ளக் கூடியதல்ல. இந்த ஆண்டு டிசம்பர் வரையில் அந்தக் குழுவுக்கு ஆயுட் காலம் இருக்கிறது. டிசம்பர் மாதம் வரை ஆயுட்காலம் இருக்கும் பொழுது, இடையிலே இதை அவசர அவசர மாக ரத்து செய்வதிலுள்ள உள் நோக்கம் தெளிவாக எனக்கு விளங்குகிறது. குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒருவரை, லஞ்சக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவரை, புகார் மனு கொடுக்கப்பட்ட ஒருவரை இந்த ஆட்சியின் அமைச்சராக நியமித்த காரணத்தால், அந்த அமைச்சரின்மீது மக்கள் புகார் கூறியிருக்கும் காரணத்தால், இன்னும் விசாரணைக் கமிஷனுடைய முடிவுகள் மக்கள் மத்தியில் தெரிந்தால் "லஞ்சத்தை ஒழிப்போம், ஊழலை ஒழிப்போம்" என்று மக்கள் மத்தியில் பேசிவிட்டு வந்த வேஷம் கலைந்து விடுமென்ற காரணத்தால், அவசர அவசரமாக இதை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆட்சியில் ஊழல்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 27

செய்து விட்ட ஒருவர் அமைச்சரரக இருக்கிறாரே என்று மக்கள் தவறுகக் கருதுவார்களே என்று எண்ணி அவசர அவசரமாக இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய நீங்கள் முன் வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். சட்ட மன்றத்தில் இதைப் பற்றி நான் முன்பு ஒரு நாள் பேசியபோது, மாண்புமிகு செய்தி-மக்கள் தொடர்பு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நீதிபதி வெங்கடாத்ரி கமிஷன் முன்னுல் நமது மதிப்பிற்குரிய அரிசன நல அமைச்சர் திரு. சௌந்தர பாண்டியன் மீது 3 புகார்கள் .....

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, புகார் மனு எப்போது தரப்பட்டது? கொடுத்தவர்கள் யார்? எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தரப்பட்டது என்பதை உறுப்பினர் தெளிவுபடுத்தினுல் நல்லது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, புகார் கொடுத்தவர்கள் யார், பெயர் என்ன, எப்போது, யாத் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது போன்ற விவரங்களுக்கு இந்த அரசுதான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். புகார் கொடுக்கப்பட்டு, நீதிபதியால் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. மூன்று புகார் மனுக்களில் ஒரு புகார் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்: துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி நல்ல கேள்வி. பொருத்தமான கேள்வி. உறுப்பினர் அவர் களுடைய கேள்விக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அவர் தனக்குத் தெரிந்த தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு மறைப்ப தாக நான் கருதுகிறேன். எந்த ஆட்சிக் காலத்தில், யாரால் புகார் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சொன்னுல், யார் குற்ற வாளி என்பதை இந்த அவை தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

(முற்பகல் 10·50)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அமைச்சர் அவர்களோ, ஓர் உறுப்பினர் கேள்வியைக் கேட்பதாலேயே அவர்கள் தங் களை நிரபராதிகள் என்று நிரூபித்துவிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சொன்ன வார்த்தைக்கேற்ப பதில் அளிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை. உறுப்பினர் பேசும் போது, அமைச்சர் நிரபராதி என்று நிரூபிக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார். உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்ருலும், நான் நிரப

[1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்

ராதி என்பதை நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அவ்வளவு தயாராக இருக்கிறவர்கள் ஏன் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, 1977 டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி வரையில் அதற்கு ஆயுட் காலம் இருக்கிறதே, உங்களுக்கு வேண்டியவர்களையே நீதிபதி யாக வையுங்கள். அதற்குப் பிறகு வந்துள்ள புகாரை விசாரி யுங்கள். உண்மை இந்த நாட்டுக்குத் தெரியட்டும். யார்யார் மீதோ வீண் பழி சுமத்துகிறவர்கள் தங்கள் மீது பழி சுமத்தப்படுகிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், தங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்கிறார்களே என்றுதான் கேட்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் எப்படிப்பட்ட சட்டம் என்றால் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கசக்கும் சட்டம் என்று சொல்லலாம். கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்காத சட்டமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுதே 'Black Act' என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறோம். அதில் குற்றம் சாட்டுகிறவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கிற பகுதி மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது என்று பொதுவாக எதிர்ப்பு தெரிவித்து இருக்கிறோமே தவிர, புதிதாக அதைப் பார்த்துக் கஷ்டப்படுவதோ, கசக்கும் என்று நினைப்பதோ இல்லை. பொதுவாக அந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் சொல்லும்போது, யார் மீதும் உள் நோக்கம் கற்பிக்காமல் பேசினுல், அது அவையின் மரபிற்கும் நல்லது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி யார் மீதும் உள் நோக்கம் கற்பிக்க முயன்றல் குறுக்கீடுகள் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கு மென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: உள் நோக்கம் கற்பிப்பது என்னுடைய நோக்கமில்லை. அரசாங்கம் செய்கிற தவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை. ஆகவேதான், சொல் கிறேன். திரு. வெங்கடாத்திரி அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கி றார். வீராசாமியோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் களோ, ஒரு அறிக்கை கொடுத்தால், அவர்கள் கட்சிக்குச் சாதக மாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு ஆளுகிற கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு வேறு கருத்து இருக்கலாம். அரசியல் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் இருப்பதை விட்டு ஒரு நீதி பதியாக, இருக்கிறவர் சட்டம் படித்தவர், இதைப்பற்றி என்ன கருத்து சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை இந்த மன்றத்தில் படித்துக் காட்ட, அவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதி யுடன் முன்வருகிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 27

"The Act was passed by the then Government with an honest and sincere purpose of discharging their duties and responsibilities and obligations by referring the allegations of corruption against public men by the Government themselves or political parties for an enquiry and to impress upon the public that they were ready and willing to face the charges of corruption against them if the public take advantage of the provisions of the Act.

Certain politicians and political parties condemn the Act as passed with a political motive and purpose. They say that the provision of the Act, namely, that if the case is false, frivolous or vexatious, the complainant would be convicted up to three years imprisonment is politically motivated."

யார் மீது வேண்டுமானாலும் புழுதி வாரித் தூற்றலாம். குற்றச்சாட்டுக்களை அள்ளிக் கொண்டுபோய் டெல்லி வரையிலே கொடுக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நீதிபதி முன்னால் கொடுத்து நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், குற்றம் சாட்டியவர்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் என்ற புரவிஷன் இதில் இருக்கிற காரணத்தால், இதை கருப்புச் சட்டம் என்று யாராவது சொல்வார்களானால், நான் அந்தக் கட்சியைப்பற்றி எப்படி நினைக்கிறேன் என்பதைவிட பொதுமக்கள் எப்படி நினைப்பார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கே விடுகிறேன். இன்னொன்று வலியுறுத்திச் சொல்லப்படுகிறது.

"I still reiterate that this Act for investigation and enquiry against public men as defined in the Act into the allegations of corruption is far reaching and far-sighted. The Act is more comprehensive than the Central bill which is pending. The Lok Pal Bill excluded the Prime Minister and the Members of Parliament while this Act is applicable to the Chief Minister, Ministers and the Members of the Legislature."

* THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR: Sir, may I interrupt the hon. Member on a point of clarification? The report of the Commissioner of Enquiries is dated 15th April 1977. On that date the present Lok Pal Bill which is before the Parliament was not in existence. In that report, the Commissioner perhaps refers to the Bill which was before the Parliament some years back somewhere about 1966 or 1967, if my memory serves me correctly or in 1968 or 1969. I will be safe if I say it is in sixties. Now the present Bill includes the Prime Minister also as well as the Chief Minister of a State.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வர இருக்கிற அந்தச் சட்டத்தில் பிரதமரையும் சேர்க்க இருப்பதாக நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சருக்கு இன்றைய நிலைமை தெரிந்திருக்கும். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீதிபதி வெங்கடாத்திரி சொல்லியது

"The Commissioner of Enquiry under the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act is analagous to the Lok Pal and as power to investigate the allegation of corruption against the Chief Minister and Ministers and Members of the State Legislature.

While interpreting the Act and suggesting amendment, Sri K. Santhanam, an eminent Journalist, administrator and parliamentarian gave expression that the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973 will become a model Act for other States to follow, if certain amendments were carried out.

தெளிவாக திரு. சந்தானம் போன்ற பெரிய அறிஞர்கள், அரசியல் புரிந்தவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு நல்ல சட்டம் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு முன் மாதிரிச் சட்டம் என்பது. மட்டுமல்ல, மற்ற மாநிலங்களும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, தேவைப்பட்டால் சில திருத்தங்கள் செய்து கொள்வதற்கு அவர்கள் குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது, இந்த அரசாங்கம் உள்ளபடியே லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதிலே அக்கறை கொண்டிருந்தால், புரட்சிகரமான சீர்திருத்தத்தை இதில் செய்திருக்கலாம். கறுப்புப் பணம் வைத்திருந்தாலும் தவறு, அன்னியச் செலாவணி ஏமாற்றியிருந்தாலும் தவறு என்று திருத்தம் கொண்டு வந்து சேர்த்திருந்தால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவேன். அப்படி எதுவுமே செய்யாமல் ஒரு அமைச்சராக இருப்பவர் மீது— நான் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த அமைச்சர் சூழல் செய்தார் என்றோ லஞ்சம் வாங்கினார் என்றோ நான் வாதிட வரவில்லை—ஒரு அமைச்சர் மீது ஊழல் புகார், லஞ்சப் புகார் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதாலேயே, அந்தப் புகார் விசாரணையில் இருக்கும்போது, இதைக் கொண்டு வரலாமா? இதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் அந்த விளக்கம் கேட்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்பதால் கேட்கிறேன். குறுக்கிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் துளிக் கூட எனக்கில்லை. புகார் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லி

[திரு. பெ. சௌந்திர பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

ரூர்கள். எந்த ஆண்டு, எந்தத் தேதியில், யார் ஆட்சிக் காலத்தில் கூறப்பட்டது என்று அவர் தெளிவாகச் சொன்னால், இந்த அவை அதைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : திரும்பத் திரும்ப அமைச்சர் இப்படிச் சொல்வதன் மூலம் அமைச்சர் மீது புகாரே இல்லை என்று சொல்கிறாரா? அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கிறேனே? நீங்கள் உங்களுக்கு அபாயம் ஏற்பட்டுவிட்டது, பாதுகாப்புத் தாருங்கள் என்கிறீர்கள். அமைச்சர் அவருக்கு ஆபத்து, பாதுகாப்பு வேண்டுமென்கிறார்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பாதுகாப்பு என்றால் நம்முடைய அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான் மொட்டையாகப் பாதுகாப்பு தாருங்கள் என்றேன். அமைச்சராக இருப்பவர் மீது குற்றச்சாட்டு சொல்கிறேன். அப்படி ஊழல் புகார் இல்லை என்கிறாரா? நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்குப் புகாரே வரவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறாரா? விசாரிக்கப்படவேயில்லை என்று சொல்கிறாரா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கூடக் கேட்டார். எப்போது யார் கொடுத்தார்கள் என்று நீங்கள் சொல்ல முடிந்தால் நல்லது. அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று உங்களை வற்புறுத்த முடியாது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அமைச்சர் அவர்கள் தன்பேரில் புகார் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். யார் அப்படிக் கொடுத்தது என்று கேட்கிறார். உறுப்பினர் யார் அப்படிக் கேட்டார்கள் என்று சொல்லாமல் பேசுகிறார். இப்படி இரண்டு பேரும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல் பேசினால், எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதனால்தான் அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கொஞ்சம் விவரங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிற காரணத்தால் சொல்கிறேன். மூன்று புகார்கள் வந்து ஒன்று விசாரிக்கப்பட்டது. இரண்டு விசாரிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்கு உண்மை தெரிய வேண்டுமென்றால், நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷன் 9—6—1977-க்குப் பிறகு செயல்படவில்லை; ஆனால் அவர் அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாக வந்திருக்கும்; அதை அவையில் வையுங்கள். வீராசாமி தவறுகச் சொல்லலாம். நீதிபதி வெங்கடாத்திரி தவறுகச் சொல்வாரா? அவர் அறிக்கையை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மன்றத்தில் வைத்தால், உண்மைகள் தெரியும். ஆகையால் இந்த மன்றத்தில் நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷன் அறிக்கையை வைக்க வேண்டும். அமைச்சர் மீது புகார் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற விவரத்தை.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷன் அறிக்கை இப்போது அவையில் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் அமைச்சர் பேரில் குற்றம் சாட்டிப் பேசியது அவையில் இருக்கிறது. அதனால் எந்தத் தேதியில் யார் கொடுத்தார்கள் என்ற விவரத்தை அவை தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது இயற்கை தானே. உறுப்பினர்கூடக் கேட்டார். அதை நீங்கள் சொல்ல வேண்டுமல்லவா? ஆகையால் அதை விட்டுவிடுங்கள்.

(முற்பகல் 11·00)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அவசரகாலம் அமுலிலே இருந்தபோது, இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. சௌந்தர பாண்டியன் மீது புகார்கள் எழுதப்பட்டும், அதற்கு முன்பு ஒரு புகார் எழுதப்பட்டும், நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தப் புகாரை விசாரிப்பதற்கு சம்மன் அனுப்பினர். ஆட்கள் வரவில்லை. அவர்களைப் "Produce" செய்ய வேண்டுமென்று போலீஸ் உதவியைக் கோரினர். அவர்களும் எந்தக் காரணத்தினையோ சொல்லியதால், அந்த இரண்டு புகார்கள் மீதும் விசாரணை நடக்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் புகார் யாராலே அனுப்பப்பட்டது, எப்போது அனுப்பப்பட்டது என்றுதான் இந்த அவையே கேட்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சௌந்திரபாண்டியன் மட்டும் கேட்கவில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இப்போது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்கிறார். நடந்ததைத் சொல்கிறார். அவர் ஓர் உறுப்பினர்தான். அவரிடம் எல்லாத் தகவலும் கையிலே இருக்க முடியாது. ஆனால் எல்லோருக்கும் தெரிந்தது கமிஷன் நடந்தது. அரசாங்கமே ஒரு கமிஷன் போட்டது. 3 புகார்கள் பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கிறோம். ஒரு விசாரணை நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே அந்தக் கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட்டைக் கையிலே கொடுத்தால்தான், ஒர் உறுப்பினர் ஒழுங்காகச் சொல்ல முடியுமே தவிர வேறில்லை. அப்படிப் புகார் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டால், அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்று இல்லாவிட்டாலும் இன்னொரு நாள் கொண்டுவந்து சொல்ல வேண்டும். புகார் என்று சொன்னபிறகு, அவர்களுடைய பதிலிலே அப்படிப்பட்ட ஒன்று கிடையாது என்று

[திரு எம். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 27

சொன்னால், அதை மறுக்க முடியாது என்பதுதான் மரபு. தங்களுக்குத் தெரியாதது இல்லை. நான் தங்களுக்கு அறிவுறுத்த வில்லை.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள், புகார் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். காலம், நேரம், யாராலே கொடுக்கப்பட்டது என்பதெல்லாம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளலாம் கூட. ஆனால் மருத்துவத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்ட, ஆனால் அரசுக்கு ஏன் யாருக்குமே தெரியாத ஒரு இரகசிய தஸ்தாவேஜை எடுத்து, அதிலே யார் யாருக்கு என்னென்ன மார்க்குகள், யார் யாருக்குத் தேர்வுகள் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன என்ற லிஸ்ட்டையே இந்த அவையில் கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட இரகசியம் தெரியக்கூடிய அளவிலே அவர்களுக்கு ஆட்கள் இருக்கும்போது, —இது ஊரிலே பேசப் படுகின்ற குற்றச்சாட்டு—இதன் நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் பேசுகிறார்கள் என்றுதான்சொல்ல வேண்டும். அவர் உண்மையை மறைப்பதாகத் தெரிகிறது என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் எப்படி அவர்களுக்கு அவைத் தலைவர் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்களோ, அதைப் போலவே இங்கே ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். காரணம் இந்த மன்றத்திலே குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது, அது வேறு விதமாகப் போகும். அதிலே வழக்கு மன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்வதற்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்காது போய்விடும். அந்த அளவுக்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. அதைத் தவருகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு நான் திரும்பவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். Don't attribute motives என்று சொல்கிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் தயவு செய்து உள்நோக்கத்தோடு பேச வேண்டாம். நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷனுடைய அறிக்கையைக்கூட நாங்கள் சொல்லலாம். நீதிபதி வெங்கடாத்திரி அந்த அரசுக்கு வேண்டியவர். எனவே அப்படித்தான் அறிக்கையிலே இருக்கும் என்று சொல்லலாம். நாங்கள் வாதாட முடியாமல் அல்ல. நாங்களும் சட்டம் படித்திருந்தாலும், அவைக்கு என்று ஒரு மரபு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், மேலவைச் உயர்ந்த இடம். 'மேல் அவை'. இந்தச்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. இராஜாமுகமது]

சட்டத்தை இன்று எதிர்க்கவில்லை. இன்றைக்கு புகார் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் அமைக்கும்போது, இதை ஒரு கருப்புச் சட்டம் என்று எதிர்த்திருக்கிறோம். அதையெல்லாம் கொள்கை ரீதியாக எதற்காக ஆதரிக்கிறீர்கள் என்பதைத் தயவு செய்து சொன்னால், அது எங்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என்ற நல்ல எண்ணத்தை இந்த நேரத்திலே மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, அவை அறிந்துகொள்ள விரும்பிய ஒரு தகவலைச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்ள எனக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் அவர் சொல்லத் தவறிவிட்டால், நான் கட்டாயப்படுத்தவும் முடியாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அதை எடுத்துச் சொன்னதிலிருந்து, அதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்திவிட்டார்கள். அவர் சொன்னதிலிருந்து எந்தெந்தத் தேதியிலே, யார் கொடுத்தது என்று கூடத் தெரியாத புகாரை, இந்தக் குற்றத்திற்குரிய ஒருவரைப்பற்றி இந்த அவையிலேயே சொல்வதை எப்படி நான் அனுமதிக்க முடியுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இதை விட்டுவிட வேண்டும். அவரை இவர் சொல்வார் ; இவரை அவர் சொல்வார். ஆகவே தயவு செய்து அவரைப் பற்றிய புகாரை விட்டுவிட்டு, மேற்கொண்டு பேசுவது நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். நான் சொல்லலாம். " ராமசாமி என்பவர், 1976 ஆம் ஆண்டு மே 15 அன்று " என்று சம்பந்தமில்லாமல் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த அவையில் சொல்லப்படுகின்ற அல்லது எழுப்பப்படுகின்ற வாதங்கள் உண்மையாகவே இருக்க வேண்டும். எது வேண்டுமானாலும் பேசிவிட்டு, தப்பித்துக்கொள்வதற்கு நினைத்தால் அது நல்லதல்ல. ஆகவே ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். அவையிலே தவறு வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், நான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பெரிய தவறு செய்துவிடவில்லை. விவரம் கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து அதை விட்டு அதற்கு மேலே பேசுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்றார்கள். அமைச்சர் இல்லாவிட்டால், நான் இதை வலியுறுத்த மாட்டேன். சம்பந்தப்பட்டவர் என்ற காரணத்தி

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1977 ஆகஸ்ட் 27

திஞ்லே, அவர்கள் அவையில் ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க லாம். இந்த அவையிலே உண்மை என்ன என்று சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்த பிறகு, நான் தன்னிலை விளக்கம் அல்ல, எல்லாவற்றையும் பேருரையாகவே இந்த அவை யில் யாரும் புரிந்து கொள்கின்ற அளவுக்குச் சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப் போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உரையை நிகழ்த்திவிட்டால் நாங்கள் எல்லாம் வாதிடுவதற்கு, எங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் உடனடி யாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல் கிறார்கள். எப்போது அந்த விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். அவர் முதலிலேயும் சொல்லலாம். கடைசியிலும் சொல்லலாம். அதை நாம் வற்புறுத்தக்கூடாது. அதை அவர் சொல்லாமலும் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: துணைத் தலைவ ரவர்களே, திரு. வீராசாமி அவர்களே ஒன்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டாம். அது இரண்டு பேர் சண்டையாக ஆகிவிடும். அங்கத்தினர் அவர்கள் மேலே பேசலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி யிலே நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட ஒருசட்டத்தைப் பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டவர்கள், அமைச்சர்கள், உறுப் பினர்கள் வரையில் யார் தவறு செய்தாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்த இந்த நல்ல சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எந்தக் காரணத்திற்காக இன்றைய தினம் அவசர அவசரமாக ரத்து செய்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்தைத் தான் நான் இங்கே தெரி வித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவேதான் இந்தச் சட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து, வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டத்திலே ஒன்றிரண்டு போர்ஷன்களை, பகுதிகளைத் தேவை யில்லை என்று சொல்கின்றவைகளைத் திருத்தலாம். அது ஒரு கருப்புச் சட்டம் என்று நம்முடைய முன்னவரவர்கள் சொன்னார்

1977 ஆகஸ்ட் 27 [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கள். இன்றையதினம் அமைச்சராக இருக்கிற திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார் கள் ? " குற்றச்சாட்டு கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு 3 ஆண்டுக் காலம் தண்டனை என்று இருக்கிறது ; ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் யாரும் புகார் கொண்டு போய் கொடுக்கமாட்டார்கள். ; எனவே, இது கருப்புச் சட்டம் " என்று சொன்னார். அதை வேண்டுமானால் மாற்றுங்கள். ஒரு amendment கொண்டு வரலாம். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் கருப்புச் சட்டம் என்பதற்காக என்ன காரணம் சொன்னார்களோ, அதை நீங்கள் திருத்துங்கள். அந்தச் சட்டத்திலே வேறு என்ன தவறு இருக்கிறது ? பொது வாழ்க்கை யிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், முதலமைச்சர்கள், அமைச்சர்கள், இரண்டு அவையிலும் உள்ள உறுப்பினர்களும் சேர்த்தாகி விட்டது. ஆகவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற யாராக இருந்தாலும், தமிழகத்திலே, லஞ்ச ஊழல் செய்தார்கள் என்று கமிஷனிடம் யாராவது குற்றச்சாட்டு கொடுத்து, அதை நிரூபித்தால் உரியவர்களுக்கு 7 ஆண்டுத்தண்டனை ; தவறான தகவல் கொடுத்தால், தகவல் கொடுத்தவர்களுக்கு 3 ஆண்டுத் தண்டனை என்று இருப்பதை நீங்கள் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு பயங்கரமான தண்டனை தேவையில்லை. இந்தச் சட்டம் இருப்பதனாலே யாரும் புகார் கொடுக்கப் பயப்படுகிறார் கள். அமைதியாக நமக்கு எதற்கு இந்த வம்பு என்று இருந்து விடுவார்கள் என்று நினைத்தால் எடுத்து விடுங்கள். யார் வேண்டு மானாலும் புகார் கொடுக்கலாம் ஆனால் நிரூபிக்கப்பட்டால். அது வீராசாமியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு யாராக இருந் தாலும் சரி, அவர்கள் தண்டனைக்கு உரியவர்கள், 7 ஆண்டு காலம் அல்ல, ஆயுள் தண்டனை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கப் படும் என்று கொண்டு வந்தால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். எனக்கு இந்த அரசாங்கத்தின்மீது சந்தேகம் வருகிறது என்று சொன்னால், துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஆயுள் காலம் டிசம்பர் 31 வரையிலே இருக்கிறது. இதற் குள்ளாக நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் சொல்கிறார், ' லோக் பால் ' வருகிறது என்று. ' லோக் பால் ', அறிவிக்கப்பட்டு, அது நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, அதிலேயும் நம் முடைய ஆட்சி புரட்சிகரமான ஆட்சி. ஆகையால் புரட்சிகர மான அமெண்ட்மெண்ட்ஸ் எல்லாம் செய்யக்கூடும்.

(மு.ப 11-10)

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள், வெங்கடாசலம் கமிஷனுக்கு ஜூன் மாதத்திலேயே ஆயுட்காலம் முடிந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நீதிபதி வெங்கடாசலம்தான் ஓய்வு பெற்றுவிட் டார். சட்டத்தின் ஆயுட்காலம் டிசம்பர் வரையிலிருக்கிறது

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

என்றும் சொன்னார். சட்டத்திற்கு ஆயுட்காலம் ஏதாவது நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : சட்டத்திற்கு என்று குறிப்பிடும்போது, வெங்கடாத்ரி கமிஷனைக் குறிப்பிடுகிறேன். நீதிபதி வெங்கடாத்ரிக்கு 9—6—1977 அன்றே பதவிக் காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. அந்தக் கமிஷனை ஏற்படுத்தும்போது, அது இவ்வளவு நாள்தான் இயங்கலாமென்று ஆணை போட்டார்கள். அதன்படி 31—12—1977 வரை இருக்கலாம். சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு எத்தனையோ சட்டம் தெரியும். ஆகவே நீதிபதி வெங்கடாத்ரி ஓய்வு பெற்றுவிட்டால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கையாக உள்ள ஒருவரை நியமனம் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுதான் நடைபெறக் கூடாது என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். நீதிமன்றங்களிலெல்லாம் இந்த அரசுக்கு நம்பிக்கையாக உள்ளவர்களைத்தான் போடவேண்டுமென்றால், நீதி கிடைக்காது என்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம். அதனாலேதான் இந்த மாதிரியான சட்டத்தை இன்றைக்கே எதிர்த்தோம். நாங்கள் அன்றைக்கு வேண்டியது ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியை நியமித்து விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதையெல்லாம் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல், அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, இந்த மாநில உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்தார்கள். குடியரசுத் தலைவர் மூலமாகத்தான் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரசியல் பின்பற்றித்தான் சுப்ரீம் கோர்ட் மூலமாக ஒரு நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். பொதுமக்களின் இந்த வேண்டுகோளுக்கு எதிராக ஒரு கமிஷனை நியமித்தது, முந்தைய அரசு செய்த தவறு என்று கருதுகிறேன்.

1974 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேயே பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகளுக்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதைப்போல இன்றைக்கும் அந்தச் சட்டங்களின் கீழ் யாராக இருந்தாலும் சரி, பேரவை உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, மேலவை உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, புகார்கள் தரப்பட்டால், அந்தச் சட்டங்களின்கீழ் மட்டுமல்ல, அனைத்துச் சட்டங்களின் கீழும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைப் பேரவையிலே தெரிவித்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தை அன்றைக்கே கருப்புச் சட்டம் என்று எதிர்த்தோம். அதனை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நீக்குவதற்கான இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஜனதா கட்சி 42வது அரசியல் சட்டதிருத்தம் கூடாது என்று பொது மக்களிடத்திலே சொல்லி வாக்குகளைக் கேட்டார்கள். பிறகு இன்றைக்கு அந்தத் திருத்தத்தை நீக்குகிறோம் என்று நாடாளுமன்றத்திலே கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது மக்களுடைய தீர்ப்பு, அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப ஒரு தவறான தகவலைத் கொடுக்கிறார். ஜனதா கட்சி 42ஆவது அரசியல் திருத்தம் கூடாது, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று தனது தேர்தல் அறிக்கையிலேயே சொல்லிற்று. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் அறிக்கையிலே அனைத்தையும் சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல. பல நேரங்களில் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, பல நடைமுறைதைத் திட்டங்களை எதிர்த்திருக்கிறோம். அத்தனைக்கும் இந்த நாட்டு மக்கள் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் பொருள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நாட்டு மக்கள் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் யார்யாருக்கு ஓட்டுப் போடுகிறார்கள் என்பது வேறு விஷயம். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் ஆட்சியே வந்திருப்பதைப் போல் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார். அதை நான் மறுக்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, the hon. Member Thiru Veeraswami seems to be under some misconception in imagining that the term of office of Justice Venkatadri Commission survived till 31st December 1977. That is not so. The appointment is for a fixed term of three years. He was appointed on 9th June 1974 and he demitted his office on 9th June 1977 on expiry of three years. So, there is no question of the office lasting till 31st December 1977. Evidently what seems to be lurking in the mind of the hon. Member is that the office was wound up on 31st July 1977. But the steps were taken by the Adviser regime and not by this Government.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நானும் அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, we are on the issue of repeal of the Act. My hon. Friend may please confine himself to the germane issue of repeal of this Act.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவசர அவசரமாக ரத்து செய்வதற்குக் காரணம் அவர்கள் பக்கத்தில் இருப்பவர்களை அவர்களுடைய குற்றச் சாட்டுகளிலிருந்து காப்பாற்றத்தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே உறுப்பினர் மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பற்றி பெயரைச் சொல்லி குற்றம் சாட்டினார். யார், எந்தத் தேதியில் புகார் கொடுத்தார் என்ற விவரத்தை அவர்கள் சொல்லவில்லை. திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால், நான் இது சம்பந்தமாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை expunge பண்ணுவதைத் தவிர, வேறு வழியில்லை, திரும்பத் திரும்ப அங்கே தான் போகிறார்கள். நான் expunge பண்ண வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள்

" In the light of the working of the Act for the past three years, it has to be concluded that the Act has not served any useful purpose. Having regard to the basic defects contained in the Act, no amendment to the Act will make it effective."

என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைத் தான் சொல்லுகிறேன். It has to be concluded that the Act has not served any useful purpose என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். அது அப்படி அல்ல. கமிஷனுடைய கடமையைச் சரிவர கமிஷன் செய்திருக்கிறது. கடமையைச் சரிவர செய்த காரணத்தால்தான், முன்னாள் இருந்த ஆளுநருடைய ஆலோசகர் திரு. தேவ் அவர்கள் உத்தரவின் பேரில் இந்தியாவின் பல மாநிலங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள சட்டத்தின் முன் வடிவுகளையெல்லாம் பார்த்து, அங்குள்ள அதிகாரிகளுடன், சட்ட நிபுணர்களுடன் கலந்து பேசி, அதற்குப் பிறகுதான்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

தேவைப்பட்டால், இன்னும் ஏதாவது amendment செய்து கொள்ளலாமென்று கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. ஓய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி வெங்கடாதிரி அவர்கள் ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்த பிறகு, நல்ல சட்டம்தான் என்று திரு. சந்தானம் போன்றவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, தேவைப் பட்டால் amendment செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் பட்ட பிறகும், இந்த அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்காமல் ரத்து செய்யுமானால்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—இந்த அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே லஞ்சத்தை ஒழிக்கப் போகிறேன், ஊழலை ஒழிக்கப் போகிறேன் என்று மக்கள் மத்தியில் சொல்லிவிட்டு, லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களைக் காப்பாற்றத்தான் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்கிறது என்று சொல்லி என் பேச்சை இத்துடன் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர், குற்றவகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல் பற்றிய சட்டத்தை ரத்து செய்யும் முன் வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். 1972-ஆம் ஆண்டில் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளோர் மீதும், அரசியல் துறையில் இருந்தவர்கள் மீதும் பல குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்லப்பட்ட நேரத்தில், இந்த மன்றத்தில் நான் ஓர் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன்; அப்போதிருந்த சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இவைகளைத் திருத்த முடியும் என்று அன்றையதினம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் கருதினார்கள். பொது மக்களிடத்தில் எழுந்த கோபம் காரணமாக, சட்டமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்ட பல பிரச்சினைகளின் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு கண் துடைப்பு என்ற வகையில் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த கூக்குரல்களை அடக்குவதற்கு ஒரு புதிய சட்டத்தை இந்த சபையின் முன் கொண்டு வந்து, 1973-ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றினார்கள். அந்தச் சட்டம் இந்த ஆண்டு 1977, டிசம்பரில் முடிகிற சட்டமல்ல; ஒரு நிரந்தரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். முதலாவதாக ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்திருப்பவர்கள், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஆகியோரைப் பற்றி ஏதாவது குறை சொன்னால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால், அதில் குற்றவாளிகளைத் தப்புவிக்க வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக சட்டத்திலே ஒன்றிரண்டு வழிகளைப் புகுத்தினார்கள். அதாவது, ஒருவர் குற்றம் சுமத்தி, அது குற்றம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அவருக்குத் தண்டனையும்; அப்படிப் புகார் கொடுத்தவரின் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், அவர் மீது, அதாவது புகார் கொடுத்தவர் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் இருந்த காரணத்தால் துணிந்து யாரும் புகார் சொல்ல வராத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருந்

[1977 ஆகஸ்ட் 27

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜூன் மாதம் 15ஆம் தேதி தேர்தல் முடிகிறது. 16ஆம் தேதி ஓட்டுகள் எண்ணி முடிந்துவிட்டது. அன்று நிராகரிப்பு மனுக்கள் மீது நேற்றுக் கழகம் அறுதிப் பெரும்பான்மை பெற்றுவிட்டது. பிறகு ஆட்சிக்கு வருகிறது. இந்த இடைக்காலத்திலே இருந்த அரசாங்கம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமலே, அவசர அவசரமாக அமைச்சர் அவர்கள் காட்டிக் காட்டியதைப் போல் 31—7—1977ஆம் தேதியிலேயே முடித்துவிடுகிறார்கள். நமது நாட்டிலுள்ள துரதிருஷ்டமே இது தான்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Again I want to repeat that this has not been done by this Government.

திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 31-ஆம் தேதி என்று சொல்கிறார்கள், ஒத்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருக்குத் தெரியும் இந்த ஆட்சி பதவி யேற்றது 30ஆம் தேதி என்று. ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகே இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று இப் பொழுதுதான் புரிகிறது. ஆகவேதான் ஏதோ உள்நோக்கத் தோடு அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். 30-ஆம் தேதி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, மறு நாளே இவ்வளவு பெரிய சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு உத்தரவு போடுவானேன் ? ஆகவே வேண்டுமென்றே தங்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வதற்காகத்தான் இப்படிச் செய் திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவைக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், 30-ஆம் தேதி பதவியேற்ற பிறகு உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் போட வில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் முன்பிருந்த அரசே பப்ளிஷ் செய்ததா என்று விளக்க வேண்டும்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, this Government must be responsible for whatever has happened on 31st July 1977 and for any order that has been issued on 31st July 1977.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 30ஆம் தேதி பதவி யேற்ற பிறகு 31-ஆம் தேதி உத்தரவு வந்திருக்கிறதென்றால் நீங்கள் பப்ளிஷ் செய்ய வேண்டும் இல்லையா ?

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் 31-ஆம் தேதியிலிருந்து அந்தக் கமிஷன் வேண்டா மென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவரையிலே அந்தக்

[1977 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

கமிஷன் இயங்கலாம். அதற்கு மேலாக இயங்கக்கூடாது. ஏன் முன்னாலே இருந்தவர்கள் 'டைம்-லிமிட்' கொடுத்து உத்தரவு போட்டிருக்கக்கூடாது ?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர் கள் சொல்லிப் பிரயோஜனம் இல்லை. சட்ட அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கற்பனைக்கு இடமில்லை. 31-ஆம் தேதி என்று சொன்ன பிறகு, கற்பனை செய்வதிலே பயனில்லை

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அரசாங்கமா இது ? என்ன வென்றே புரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ரத்து பண்ண ஜி.ஓ. எந்தத் தேதியில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங் கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : (மணி அடிக்கிறார்) இல்லை.....உட்காருங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I will read the Government Order itself. "The term of office of the Venkatadri Commission of Enquiry expired on 9th June 1977; ..... the Government have decided to wind up with effect from 31st July 1977." This Government Order was dated 7th June 1977. The sanction accorded in the Government Order for the continuance of the staff and the office up to 31st December 1977 is modified and restricted to 31st July 1977.

THIRU G. SWAMINATHAN: The Government Order is said to be dated 7th June 1977 in which the order has been passed for the winding up on 31st July 1977. Therefore, the responsibility for the action will be on the previous Government and not on the present Government.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Thank you.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த விவாதத்திற்குள்ளே போய் மேலும் குழப்ப விரும்ப வில்லை.

[திரு. க. அறிவழகன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

தது. அதனால் அந்த விசாரணைக் கமிஷனின் நீதிபதியாகப் பணி யாற்றிய திரு. வெங்கடாசலத்தியால் எந்த உபயோககரமான நட வடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை.

அதன் காரணமாகப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒருவர் மீதும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவோ, தண்டனை கொடுக் கவோ முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சட்டம் மக்கள் துணிந்து குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்ல முடியாத ஒரு சட்டமாக இருந்தபடியால், அந்தக் கமிஷனும் பயனற்றதாக ஆகிவிட்டது. இன்றையதினம் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், தங்களுக்குச் சாதக மாக இன்னும் அதை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நன்றாக வசதி யாகத் தான் இருக்கும். குறை சொன்னால், நன்றாக வசதி மென்று சொல்லி, அவர்கள் இஷ்டப்படி நடப்பதற்கான சூழ் நிலைகளை இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கின்ற அந்தச் சட்டம்—அன்றையதினம் இருந்த ஆளும் கட்சிக்குச் சாதக மாகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம்—இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆட்சிக்கும் சாதகமாக இருந்தும், ரத்து செய்திருக்கின்ற பாராட்ட வேண்டாமா? இந்தச் சட்டத்தை மேலும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து இன்றையதினம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கின்ற இந்த அமைச் சரவை அந்தக் கறுப்புச் சட்டத்தை பின்வலிக்க நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடெல்லாம் சுற்றியிருக்கிறார் கள் என்பதை 1977ஆம் ஆண்டு நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர்கள் தந்திருக்கும் அறிக்கையைப் படித்துப்பார்த்தாலேதெரியும். கமிஷன் அறிக்கையில், அதுவும் அவர்களே ஒரு கமிஷனராக இருக்கிற ஒரு சட்டத்திற்கு நல்ல சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துக்கொள்ளும் விதத் திலிருந்தே அது பயனற்றது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய குழு இம்மாதிரி ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்திருந்தால், அது நியாயம் என்று சொல்லலாம்.

சட்ட அமைச்சராக இருப்பவர், எல்லாச் சட்டங்களையும் நுணுக்கங்களையும் கற்று உணர்ந்தவர். அவர்களே பயனற்ற சட் டம், தகுதியற்ற சட்டம், எதற்கும் பயனற்ற சட்டம் என்று பின்னுக்கு வலிக்கும் சட்டத்தை நாட்டு மக்கள் நிச்சயம் வர வேற்க வேண்டும். வரவேற்பார்கள். பலனற்ற ஒரு சட்டத்தை ரத்து செய்வதை எதிர்த்து உலகத்தில் இல்லாத ஒரு சட்டத்தை கண்டுபிடித்திருப்பது மாதிரியும், ரத்து செய்யக்கூடாது என்றும் பேசுவது பயனற்றது. இப்பொழுது அமைச்சரவையில் இருக் கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவரைப்பற்றிக் குறை இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் உறுப்பினராக இருந்த நேரத் தில், அவர் தொகுதியிலுள்ள அவர் மேல் வெறுப்புள்ள சிலர் எழுதியிருக்கலாம். அந்தப் புகாரில் கையொப்பமில்லை, முக வரியும் இல்லை. அதேமாதிரி ஒரு எம்.எல்.ஏ. மீது புகார்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. க. அறிவழகன்]

கொடுத்த நேரத்தில் அந்தப் புகார் கொடுத்தவரைத் தேடிப் பார்த்தால், அந்த ஆள் கிடைக்கவில்லை என்ற அளவுக்குச் சட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை ஆளும் கட்சி பின்வலித்துக்கொள்ளும் ஒரு நல்ல நிலை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதியில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, பொது மக்கள் சொல்லுகின்ற குற்றச் சாட்டுகளுக்கு குற்றம் செய்தவர்கள்தான் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அளவில் இந்தச்சட்டம் இல்லாததால் இந்தச் சட்டத்தைப் பின்வலிக்க முன் வந்திருக்கிற இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டி வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர், குற்றவகையான கெட்ட நடத்தை யில் ஈடுபடுதல் பற்றிய சட்டத்தை ரத்துச் செய்தல் மசோதாவை என்னுடைய சார்பிலும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும் வர வேற்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு செய்தி—மக்கள் தொடர்பு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். சட் டத்தை அப்போதே எதிர்த்தோம் என்ற கருத்தைச் சொன் னார்கள். சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது, 1973ஆம் ஆண்டில் இதற்கு ஒரு செலக்ட் கமிட்டி போடப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், நானும் உறுப்பினராக இருந்தோம். இன் னும் கீழ் சபையிலுள்ள பலர் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். பேரவையிலும் டாக்டர் ஹண்டே உறுப்பினராக இருந்தார். நான் அப்போது அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்திருந்தேன். இந் தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்திலேயே இது ஒரு கொடு மையான சட்டம் என்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டமாதிரி கறுப்புச் சட்டம் என்றும் குறிப்பிட்டி ருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி ஒரு செலக்ட் கமிட்டியைப் போடு கிற போதுகூட கமிட்டியைக் கலந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை எற்பட்டது. அப்போது இருந்த அமைச்சர் பெருமக்கள் எங்களைப் பார்த்து, '' எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள், என் னென்ன மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் '' என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் '' சட்டத்தில் முதலிலிருந்து கடைசி வரை தப்பு இருக்கிறது '' என்று சொன்னோம். சட்டம் எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதற்கான உள்நோக்கமே சரியில்லை என்று சொன்னோம். முதலில் சட்டம் கொண்டுவரும் போது, ஒரு ' Object ' என்று சொன்னார்கள். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தவறான காரியங்களில் ஈடுபட்டால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரிய சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு ஆப் ஜெக்ட், கிளாஸ் சேர்த்தார்கள். அமைச்சர் பெருமக்கள் மீது, மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது எந்த நேரத்தில் பார்த்தாலும், எங்கு பார்த்தாலும் கம்பிளைன்ட் கொடுக்கிறார்கள்;

[திரு. ஜி. சுவாமி நாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

[முற்பகல் 11—30]

அவர்கள் பொதுவாழ்வில் இருக்கிறவர்களைத் தவறான நட வடிக்கைகளிலிருந்து தவிர்ப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் அதைக் கண்டிப்பதற்கான காரணமே அரசாங்கத்தில் அப்போது இருந் தவர்கள் மீது யாரும் புகார் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கான நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று கருதியதுதான். அந்தச் சட்டத்தின் உள் நோக்கமே தவறாக இருப்பதால், அதில் எந்தத் திருத்தத்தைச் செய்தாலும், பயன்தராது என்று கருதினேன். துணி முழுமை யாகக் கிழிந்துவிட்டதனால், அதை ஒட்டுப் போட்டாலும் கூட, அது கிழிந்த துணியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, தூக்கி எறியப்பட வேண்டிய துணிதானே தவிர, வைத்திருப்பதில் பயனில்லை என்ற கருத்தில்தான். அந்தச் சட்டத்தைத் தூக்கி எறியப்படவேண்டிய ஒன்று என்று குறிப்பிட்டோம். எதிர்க்கட்சியில் இருந்த அனை வரும் வெளிநடப்புச் செய்தோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அந்தச் சமயத்தில் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தவர்களுடைய மன நிலையை, உணர்ச்சியை மதிக்காமல், அப்போதிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தச் சட்டத்தை அவர்களாகவே இருந்து, அவர்களாகவே நிறைவேற்றிவிட்டு, அவர்களாகவே செலக்ட் கமிட்டியில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார்கள். பிறகு பேரவையில் இதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டு, நிறைவேறிய பின் மேலவைக்கு வந்தது. நாங்கள் அதை எதிர்த்தது மட்டு மல்ல, மேலவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னோம். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த டாக் டர் கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னார்கள், "மேலவையில் வெளிநடப்பு என்பது இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை. தலைவர் அவர்களுக்கும் நினைவிருக்கும். 1961-ல் தான் மேலவையில் இருந்த உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தது."

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதிர்ஷ்டவசமாக நான் அப்போது இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : "1973—ல் செய்யக்கூடிய வெளி நடப்பு இரண்டாவதாக இருக்கும் என்பதால் தயவுசெய்து அப்படிச் செய்யவேண்டாம்" என்று கருத்துப்படச் சொன் னார்கள். என்னிடத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் கூட வெளி நடப்புச் செய்யாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் மேலும், பேரவையில் இருக்கிறவர்கள் நான் பேசுவதைக் கேட்காமலே வெளிநடப்பு செய்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார். நான் அதற்குப் பதில் சொல்லும்போது, "நாங்கள் வேண்டு மானால் ஒரு மாறுதல் செய்கிறோம்; பேரவைக்கும் மேலவைக்கும் இடையே ஒரு மாறுபாடு வேண்டுமென்றால் உங்கள் பேச்சைக்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஜி. சுவாமி நாதன்]

கேட்டுவிட்டு வெளிநடப்பு செய்கிறோம்" என்று சொன்னேன். அவர் அதற்கு, "என் பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு அது உங்கள் மனதிற்கு நிறைவளிக்க வில்லை என்றால் வெளி நடப்புச் செய்யுங்கள்" என்றார். பிறகு அவர் பேச்சைக் கேட்ட பிறகும், அவர் சொல்லி யதில் மன நிறைவு காண முடியாத நிலைமையில் நாங்கள் வெளி நடப்புச் செய்தோம் என்பதை இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் உணர்ச்சி பூர்வமாக எதிர்த்த சட்டம் அது. இதை ஏன் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வாதிடு கிறார்கள். அப்போது எதிர்த்த எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எந்தச் சட்டத்தை இருக்கக் கூடாது என்று அன்றைக்கு வெளி நடப்பு செய்தார்களோ, உணர்ச்சி பூர்வமாக கருத்தைச் சொன்னார் களோ, அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சியை ஏற்றிருக்கும் போது, அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மற்றவர்கள் பேசினால், அது எவ்வளவு தூரம் நியாயமானது என்பதை அவர்களுடைய உள்ளத்திற்கே சிந்திக்க விட்டு விடு கிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, அந்தச் சட்டமே குறைபாடான சட்டம். யாராவது புகார் கொடுத்தால், அந்தப் புகாரைக் கொடுத்து நிரூபிக்க முடியா விட்டால்; கொடுத்தவர்களுக்கு மூன்று ஆண்டு தண்டனை கொடுக் கலாம். நாட்டிலே ஏராளமான புகார்கள் போகின்றன. போலீஸ்காரர்கள் புகார் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாப் புகார் களும் நிரூபிக்கப்பட்டன என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. கொடுக்கிற புகாரை நிரூபிக்க முடியாவிட்டால், தண்டனை வழங் கப்படும் என்று சொன்னால், யாரும் புகார் கொண்டு செல்ல முடியாத துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படும். அப்படி மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை என்று போடுவது புகாரை யாரும் கொடுக்க முடியாமல் செய்வதாகும் என்று சொன்னோம். அப்போது மேலவையில் அப்போதைய முதலமைச்சர் பேசும் போது, "எங் களைப்பற்றியெல்லாம் புகார் சொல்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், 1973-ல் குளோப் தியேட்டர் சம்பந்தமாக நிலம் கொடுப்பதற்குப் பணம் வாங்கிவிட்டோம் என்று புகார் சொல் கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்துகொண்டிருந்தால் ஆட்சி நடத்த முடியுமா?" என்று கேட்டார். அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இன்றைய தினம் நீதி மன்றத்திற்குப் போயிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி இப்போது நான் பேச விரும்பவில்லை. இந்தச் சட்டத் நில் எவ்வளவு தண்டனை வேண்டுமானாலும் புகார் கொடுத்தவ ருக்குக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. Criminal Procedure Code-ல் கூட தவறான முறையில் ஒருவர் புகார் கொடுத்தால், ரூ. 1,000 பைன் போடலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி லட்சம் ரூபாய் கூட பைன் போடலாம் என்று அதிகாரம் இருக்கிறது. இதையும் அப்போதே சொன்னோம். கமிஷன் என்று அமைத்து, அதற்கு ஒரு உயர்நீதிபதியைப் போட்டார்கள். அவர்கள் மீதும் ஏதாவது புகார் வந்தால், அவரை விலக்கு

அது இப்போது நீக்குவதற்கான இடத்தைப் பெற்றுக்காது அவர்கள் அந்த நல்லெண்ணத்தில் கொண்டு வரவில்லை. ஏதோ நாங்கள், தூய்மையாக இருக்கிறோம் என்று மக்கள் மத்தியில் அவர்களைக் காட்டிக்கொள்ளத்தான் வந்த ஒரு நாடகமே தவிர, உண்மையான தூய்மையான எண்ணத்திலே செய்யவில்லை. தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபடுகிற மக்கள் பிரதிநிதிகளாக சட்ட மன்ற மேலவை, பேரவை, நாடாளுமன்றம் போன்ற இடங்களிலே வந்து அமர்ந்து, மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியவர்கள், மக்கள் தருகின்ற வரிப் பணத்தை மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக அரசு இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி, தாங்களாகவே அந்தப் பணத்தை தங்கள் சொந்த லாபத்திற்குப் பிரித்துக்கொண்டார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு, மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டாகும். இந்தக் குற்றங்களை அடுக்கு அடுக்காகச் சொல்லிய பிறகும், ஆளுகின்ற பீடத்திலே இருந்தவர்களை சொல்லுகின்ற பதிலே சரியானவை அல்ல என்பதையெல்லாம் நிரூபித்துக் காட்டிய பிறகு, "நாங்கள் தூய்மையானவர்கள்தான்; ஆளுகின்ற பீடத்திலே இருக்கின்ற நாங்கள் இது போன்ற சட்டங்களை நாங்களே கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள யாராக இருந்தாலும் தவறு செய்தால் எங்கள் மீது இன்னின்ன முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்" என்று அன்றைக்கு சட்டத்தை, ஆளுகின்றவர்களை கொண்டுவந்தார்கள். அப்போதே அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர், திரு. அறிவழகன் அவர்கள் கூறியது போல், ஆளுகின்ற கட்சிக்குத் துணையாக இருந்த சட்டமே தவிர வேறு அல்ல. அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு இப்போது இருக்கின்ற ஆளுகின்ற கட்சியினர் குறைகளையெல்லாம் குற்றங்களையெல்லாம், லஞ்ச லாவண்யங்களை எல்லாம் செய்து விட்டு தப்பித்துக் கொள்வதற்குக் கூட வாய்ப்புக்கள் இதில் இருக்கின்றன. அப்படித் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த உடைசல், நெளிவு, சுளிவுகள் இருக்கக்கூடாது. அந்த வகையில் யார் மீதும் அந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான், ஏற்கனவே இருந்து வந்த சட்டத்தில் பல நெளிவு சுளிவுகள் இருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டம் வேண்டாம், ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டங்கள் போதும், இல்லை என்றால் வேறு சட்டங்கள் வேண்டுமென்றாலும் நாம் கொண்டு வரலாம் என்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு இதை ரத்து செய்ய இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்தச் சட்டத்தின் மீற் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு, நீதிபதி வெங்கடாத்ரி அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்ட வழக்குகள் சரியான முறையிலே பரிசீலனைக்கு வரவில்லை என்று இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டது. அன்றைக்கு மாண்புமிகு அங்

கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'முள்ளு முனையிலே மூன்று குளம் வெட்டினதில் இரண்டிலே தண்ணீரே இல்லை, ஒன்று பாழ்' என்று. அதுதான் இந்த வெங்கடாத்திரி கமிஷன். கொடுத்தது மூன்று வழக்குகள். இரண்டுக்கு ஆளே கிடையாது. ஒன்றுக்கு ஒன்றுமே இல்லை, என்று.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: குறிப்பிட்டவர் மீது கொடுத்தது மட்டும் அல்ல. வேறு சிலரும் இருக்கிறார்கள். தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த திரு. அக்னிராஜ் மீதும் வழக்கு இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அமைச்சர் மீது கொடுத்தது தான் மூன்று என்று சொன்னேன்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து: எனவே வழக்குகள் கொடுத்தவர்களாவது ஒழுங்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அது நிருபணம் ஆகியிருக்கிறது. ஒழுங்கான முறையிலே வழக்குத் தொடர்ந்து அதைச் சரியான முறையிலே எடுக்கவில்லை என்ற நிலையிருக்கிறது. குற்றவாளியே கிடையாது என்று ஆகி விடுகிறது. இந்தச் சட்டம் ரத்து ஆகவேண்டும் என்பதற்கு அடிப்படைக் காரணமே மூன்று ஆண்டுக் காலம் சிறை, இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் நிரூபிக்கப்படவில்லையானால் என்று சட்டத்தை வைத்திருப்பதே. குற்றச்சாட்டைக் கொடுக்கிறவர்கள், 3 ஆண்டு காலம் சிறை செல்ல வேண்டும். அந்த விதியினால்தான் யாரும் முன்வரவில்லை. இன்றைக்குப் பொதுப்பணியிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பணம் வாங்குவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் வாங்குவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. முத்தன் முனியன் பாக்கெட்டிலே இருந்தும் பணம் வாங்க முடியும். பெரிய பெரிய முதலாளிகளிடமிருந்தும் பணம் வாங்க முடியும். பணம் கொடுத்து விட்டு அதை நிரூபிக்க முடியாமலும் போகலாம். பணம் கொடுத்ததும் இல்லாமல், அவனால் நிரூபிக்க முடியாமலும் போகலாம். ஆனால் மூன்று ஆண்டுக்காலம் சிறை செல்ல வேண்டும். அதனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'சட்டம் ஓர் இருட்டறை. அதில் வக்கீல்களின் வாதம் ஒரு விளக்கு' என்று சொல்லுவார்கள். எனவே ஏழைக்கு அந்த விளக்கு கிடைக்காது என்று சொல்லுவார்கள். கொடுத்த குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கவில்லை என்றால், சிவில் வழக்கு, கிரிமினல் வழக்கு ஆக இருந்தாலும், எந்த வழக்கிலும் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றால், குற்றவாளி இல்லை என்று, குற்றச்சாட்டிலே இருந்து விலக்கப் படுகிறார்கள். நீக்கப்படுகிறார்கள். 'acquittal' என்று தீர்ப்புக் கிடைக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் மீது, வழக்குத் தொடுத்தவர்கள் மீது மான நஷ்டஈடு வாங்குவதற்கும், கோர்ட் டுச் செலவுகளை வாங்குவதற்கும் சட்டத்திலே இன்றைக்கு இடம் இருக்கிறது. கொலைக் குற்றம் சுமத்தி, தூக்கு மேடைக்கு அழைத்துச் செல்கின்ற அளவுக்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்க

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 27

ளாக இருந்தாலும், குற்றம் சாட்டப்பெற்ற அவர்கள் விடுதலை யானால், குற்றம் சாட்டியவர்கள் 3 ஆண்டுக்காலம் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டும். புகார் கொடுக்க வழி செய்யும் இந்தச் சட்டம் ஏழை பாழைகளைக் காப்பாற்ற முடியாது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அது தான் நான் பேசும் போது சொன்னேன். இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட செக்ஷன் பிடிக்கவில்லை. குற்றம் சாட்டி யார் கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு 3 ஆண்டுக் காலம் சிறைத் தண்டனை என்று இருக்கிறது. அது அநியாயம், ஆகவே அதை ரத்து செய்து மீதியை சட்டத்திலே வைத்துக் கொள்கிறோம் என்பதிலே என்ன கஷ்டம் ? மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். இன்றைய தினம் உணவு அமைச்சர். அவர் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும்போது, இந்தச் சட்டத்தில ஓர் இடம் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னார். மூன்று ஆண்டுக் காலம் தண்டனை கொடுக்கப் போகிறார்களே; புகார் கொண்டு போய்க் கொடுக்க எவன் வருவான் என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிடுங்கள். வேண்டுமானால் அதை எடுத்துவிட்டு மீதியை வைத்துக் கொள்ளுங்களேன்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் கள். இந்தக் கமிஷனுக்கு சட்டத்திலே குறிப்பிட்ட காலம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நடத்தவும் செய்ய லாம். வேண்டாம் என்றும் சொல்லலாம். இந்தச் சட்டத்திற்கோ, இந்தக் கமிஷனுக்கோ பதில் வேறு சட்டம் கொண்டு வரலாம். முன்னாலே இருந்த அரசு கொண்டுவந்த சட்டத்தை, பின்னாலே வருகிற அரசு வைத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று தலையெழுத்துக் கிடையாது. அது தேவையில்லை என்றால், அதைத் தூக்கி எறியலாம். எனவே கொண்டு வந்ததற்காக அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. காரணம் இதை எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். எனவே இது வேண்டாம் என்றுதான் இந்த அரசு கருதுகிறது.

33 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர் களும் இப்போது உறுப்பினராக இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்களும் இப்படி ஒரு வழக்கிலே சாட்சி சொல்லச் சென்றிருக்கிறார்கள். தவறான புகார்கள் செய்தால் அவர்கள் மீதும் செக்ஷன் 211 ஐ.பி.சி.படி நடவடிக்கை எடுக்க லாம். இந்த செக்ஷனில் தண்டிப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. அதிலே தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. வி. ராஜகோபாலும் சாட்சி சொல்லச் சென்றிருக்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

கிறார்கள். ஆனாலும் யாருக்காக சாட்சி சொல்லச் சென்றார்களோ, அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. எனவே அந்த அளவுக்கு சட்டத்தில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க இப்போது இடம் இருக்கிறது. அந்நியச் செலவாணிக்குச் சட்டங்கள் இல்லையா? சட்டங்கள் இருக்கின்றன. கறுப்புப் பணத்திற்குச் சட்டம் இல்லையா ? சட்டம் இருக்கின்றது. வரி ஏய்ப்புக்குச் சட்டம் இல்லையா ? சட்டம் இருக்கிறது. அவற்றுக்கெல்லாம் சட்டம் இல்லாமலேயா இந்தச் சட்டத்தை நாம் இப்போது கொண்டு வருகிறோம். தப்பித்துக் கொள்ள விரும்புகிற குற்றவாளிக்கு நெளிவு சுளிவு கண்டுபிடித்து, எங்கேயாவது விழுந்தடித்து ஓடித் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்போருக்கு எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கெனவே சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரை, சட்டம் இல்லை. கறுப்புப் பணம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, வரி ஏய்ப்போருக்கு எல்லாம் சட்டம் இருக்கிறது. மக்கள் தொண்டர்கள், மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்ற பெய ரைப் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டு இந்தப் புனிதமான சபையிலே உட்கார்ந்து கொண்டு ஊழல் செய்து கொண்டிருக் கிறார்களே, அந்த ஊழலுக்கு அரசாங்க இயந்திரத்தைப் பயன் படுத்துகிறார்களே, அவர்களை எவ்வளவு பெரிய உயர் நீதிபதி கள் விசாரணை செய்து குற்றவாளிகள் என்று நிரூபித்திருக்கி றார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட, நாங்கள் தூய்மையானவர்கள் என்று மக்கள் மத்தியிலே பேசுகிறார்களே, அப்படிப்பட்ட கொடூர மான சிந்தனைக்கு முடிவு கட்ட, அந்தச் சட்டத்தை அழுத்த மானதாகக் கொண்டு வருவோம், இருக்கின்ற சட்டத்தை சரி யான முறையிலே பயன்படுத்துவோம் என்பதற்காகத்தான் இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தை வேண்டாம் என்று சொல்கிறது.

(முற்பகல் 11-50)

எனவே இன்றைக்கு இதை எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர் கள், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந் வர்கள் வேண்டாமென்று சொல்வதற்குச் சரியான காரணங்களை இது வரையிலே குறிப்பிடவில்லை. 'மூன்றாண்டுக் காலம் சிறைத் தண்டனை' என்றிருப்பதை மாத்திரம் மாற்றுங்கள்; வேறு திருத்தங்கள் தேவையில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். அப்படித் திருத்தினால், இன்னும் ஒரு குறை வருகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன் னார்கள். இச் சட்டத்தின் குறிப்பிட்ட கால கட்டம் முடிவடை கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் இருக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டங்களின் மூலமாகக் குற்றங்களை நிச்சயமாகக் கண்டு பிடிக்கலாம். கடந்த மூன்றாண்டுகளாக இந்தக் குழுவின்முன் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல யாரும் முன்வரத் தயாராக இல்லை. எனவே பொது வாழ்வில் ஈடுபடுகிறவர்கள் மீது குற்றச் சாட்டு

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 27

கொண்டு வந்தால், குற்றம் சாட்டுபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற குறையைச் சொல்கிறார்கள். குற்றம் செய்கிறவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் இல்லாமல் நியாயமான முறையில், குற்றங்களைச் செய்தவர்களுக்கு சிறைத் தண்டனை கிடைக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் ஏற்கெனவே உள்ள அந்த சுறுப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 'பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர்' குறித்த சட்டம் ரத்தாக வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய 'பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் சட்டத்தை' திரும்பப் பெறுகின்ற சட்ட முன்வடிவை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். அதற்கான காரணங்களை என்னவேன்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களைச் சொல்ல இதற்கு முன்னால் இருந்த சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டதோ, அதை நிறைவேற்றுகிற நிலையிலே அது அமையவில்லை; ஆகவேதான் ரத்து செய்கிறோம் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், ''முன்னாலேயே இதைக் கறுப்புச்சட்டம் என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே இப்பொழுதும் எதிர்ப்போம்'' என்ற கருத்தை மையமாக வைத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள், இது தவறுகளைச் செய்கிறவர்களை தண்டிக்கிற சட்டமாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இதை விட பெரிய சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கொண்டு வந்துவிட்டு, அதே நாளில் இதை ரத்து செய்திருப்பார்களேயானால் நாங்களும் பாராட்டியிருப்போம். வாழ்த்தி இருப்போம். அதை வரவேற்று, 'நீங்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்தில் இன்னின்ன ஓட்டைகள் இருந்தன'....

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தனை காலம் வரையில் இருக்கலாம் என்று ஏற்கெனவே முடிவு எடுத்து, எப்பொழுது நீக்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவையும் எடுத்து, ஜூன் 6-ந் தேதி.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கமிஷன் பற்றி பேச்சு இல்லை. சட்டம் பற்றித்தான் பேச்சு.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்றவர்கள் பேசும்போது எனக்கு எழும் கருத்துக்களைக் குறுக்கீடு செய்து சொல்லாமல் நான் பேசும்போது அதைச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதி குறுக்கிடாமல் இருந்தேன். மற்றவர்கள் பேசுவதைப்பற்றி அம்மையார் அவர்களுக்கு கருத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றிருந்தால், அதை சட்ட அமைச்சர் வாயிலாகச் சொல்லட்டும். அவர்களுடைய கருத்தை துண்டின் மூலமாக எழுதி அமைச்சர் அவர்களின் கையில் கொடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் ?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அம்மையார் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமானால், அவர் சொல்வார் என்று நம்புகிறேன். தவிர்க்க முடியாத இடங்களைத் தவிர, மற்ற நேரங்களில் குறுக்கீடு வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் குறுக்கீடு செய்தால் எப்படி ?

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய விஷயங்களைத் தான் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கேட்டால்தானே புரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய விஷயங்களைத்தான் பேசுவார்கள் என்ற கருத்து எங்களுக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : குறுக்கீடு கூடாது என்பதைதொட்டியே குறுக்கீடுகள் நிறைய வருகின்றன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அமைச்சரவைக்கும் நான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை வைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம், '' தவறான சட்டம், குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளும் சட்டம், குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வருகிறவர்களை தண்டனைக்குள்ளாக்குகிற சட்டம், ஆக மொத்தத்தில் இது ஒரு கறுப்புச் சட்டம் '' என்று சொல்கிறார்கள். இது உண்மையாக இருக்குமானால், அவர்கள் முதலில் வெள்ளைச் சட்டத்தை வைத்துவிட்டு அல்லவா இதைக் கறுப்புச் சட்டம் என்று காட்ட வேண்டும்.

[திரு. எம் சங்காலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

ஓர் இடத்திலே காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே மூன்று போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருவர் கால் இழுத்து நிற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார், ஒருவர் நடக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார், மற்றொருவர் பேச முடியாத நிலையில் இருக்கிறார். ஆகவே அங்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனே தேவை இல்லை என்று எடுத்துவிட முடியுமா? அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் சொல்லி ஓர் அரை மணிக்கெல்லாம், அப்பாலுள்ள நிசான் போலீஸ்காரர்களைக்கொண்டு வந்து சட்டம், அமைதியைக் காக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட அமைப்புதானே அது. ஆகவே அந்த அமைப்புத் தேவை இல்லை என்று சொன்னால், அது அராஜகத் திற்கு கொண்டு போகிறது என்றுதானே அர்த்தம். இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று சொல்லும்போது, இதைவிட உயர்ந்த சட்டம், மத்திய சட்டம், நல்ல சட்டம் இதோ என்று சொல்லவில்லையே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: வேறு சட்டம் காட்ட வேண்டுமென்று நன்றுகவே கேட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள். காட்ட வேண்டியதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஐ.பி.சி. 211 என்ற பிரிவு இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிற காரணத்தால்தான், தேவையில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் வரலீலையே என்று பார்த்தேன் நான்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் சொல்லியதை மக்கள் தி.மு.க. தலைவர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதற்குப் பின்பு வருகிறேன். அதுவரையில் நான் சொல்வதைக் கேட்டால், நல்லது. இந்தச் சட்டம் ஒட்டையானது என்றும், இருட்டுச் சட்டம் என்றும் சொன்னால், நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதுவரையில் இந்தச் சட்டம் இருக்கட்டும். கொள்கை அளவில் வேண்டுமானால் முதலில் சொல்லுங்கள். பிறகு அடுத்த கூட்டத்திலே சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம். அதைச் செய்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள். அப்படிச் செய்வதுதானே நல்லமுறை? ஜனநாயக முறையில் அமைய வேண்டுமென்றால், அது தானே முறை?

எதற்கெடுத்தாலும் சட்டமா? ஏற்கெனவே வேண்டிய சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நமது நாட்டை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி புரிந்தார்கள். உலகத்திலேயே சட்டத்தை முறையாக வைத்து, "Rule of Law" என்பதை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம் சங்காலிங்கம்]

ஜனநாயக நாடுகளிலே முன் நின்று காட்டியவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். அவர்கள் நம்முடைய நாட்டை ஆண்டார்கள். அவர்கள் சட்டத்தை வைத்து ஆண்டு கொண்டிருக்கிற நம் முன்னோர்கள் அத்தனை சட்டங்களையும் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் அப்படியே அமுலில் இருக்கின்றன. ஒரு சட்டத்தை 'repeal' பண்ணுமல் போனால், அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும். தேவையான சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

1947-ல் "பப்ளிக் சர்வண்ட்ஸ்" குறித்து ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1952 ஆம் ஆண்டு "கமிஷன் ஆப் இன்குயரி ஆக்ட்" என்று வந்தது. 1947 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தை பின்வலித்து 1952 ஆம் ஆண்டில் சட்டம் கொண்டு வரவில்லையே. 1952-ம் ஆண்டின் கமிஷன் ஆப் இன்குயரி ஆக்ட் சட்டத்தை 'repeal' செய்து, 1969-ல் "லோக் பால்" சட்டம் கொண்டு வரவில்லையே.

THIRU G. SAMINATHAN: There was a dispute about what Public Servant" meant. That was a matter which was agitated in a Court of Law.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: எனவே ஒரு சட்டத்தை 'ரிப்பீல்' பண்ணினால், வேறு ஒரு சட்டம் வரவேண்டும். அதைவிட இருக்கிற சட்டத்தையே, திருத்தம் கொண்டு வந்து மாற்றிக் கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருக்குமானால், இந்தச் சட்டத்தை 'ரிப்பீல்' செய்ய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதைச் சட்ட நிபுணர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இதில் சந்தேகமிருந்தால், சட்டம் தெரிந்தவர்களிடம் ஆலோசனை செய்து பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய சட்டம் வந்தால், பழைய சட்டம் செத்துப் போகிறது. அப்படிப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், நாடும் பாராட்டியிருக்கும். நாங்களும்கூட, முறையாக இருந்தால், பாராட்டியிருப்போம். இருக்கிற சட்டத்தைப் பின்வலிக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன தேவை? அதிலேதான் எங்களுக்குச் சந்தேகம். நாட்டு மக்களுக்குச் சந்தேகம். இந்தச் சந்தேகத்தைச் சொன்னால், அதற்கு விளக்கம் தந்து சந்தேகத்தைப் போக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கடமையாகும்.

(மதியம் 12-00)

இனிமேல் நான் இந்தச் சட்டத்தின் உள்ளே வருகிறேன். 1952 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து மத்திய அரசின் "கமிஷன் ஆப் என்கொயரி" சட்டம் இருந்திருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் கூட அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் இருக்கிற

(திரு. எம். சங்காலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 27

பொழுது எதற்குச் இந்தச் சட்டம் என்று கேட்டார். ஆனால்
மத்திய அரசு திரு. சந்தானம் என்ற ஒரு சட்ட நிபுணரை
நிறைய மிக்க நிர்வாகியை, மிகச் சிறந்த பத்திரிகையாளரை
போட்டு, இந்தச் சட்டம் போதுமானதா என்று ஆராய வேண்டும்
என்று கேட்டது. திரு. சந்தானம் கமிட்டியும் அதை
ஆராய்ந்து, இது போதாது, பப்ளிக் சர்வெண்ட்ஸ்-க்குத் தனிச்
சட்டம் இருக்கிறது, பப்ளிக் மென்-க்கு சரியாக, முறையாக
ஒரு சட்டம் தேவை என்று சிபாரிசு செய்தது. அதன் அடிப்
படையில் லோக் பால், லோக் ஆயுக்த சட்டங்கள் கொண்டு
வரப்பட்டன. பொது வாழ்வில் தூய்மை ஏற்படுத்த அமைப்புகள் போதாது, என்று மாண்புமிகு கட்சி அமைச்
சர்கள் சொன்னார்கள். லோக் பால் சட்டத்தை ஆராய்ந்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். 1968-ஆம் ஆண்டில் இருந்த சட்டத்
தைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரவில்லை. ஏற்கனவே இரு
கிற சட்டத்தைக் கொண்டு வர ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
அவ்வளவுதான். நீதியரசர் இராத கிருஷ்ணய்யர் அவர்களை
நமக்கு இருப்பதைப்போல் நான் கொஞ்ச வேண்டுமென்றால்.
நாடு பெற்ற சிறப்பாக, நமக்குக் கிடைத்த பாக்கியமாக நான்
கருதுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள்
நீதித் துறையில் நேர்மையாக இருந்தவர்கள். ஒளவில் இப்
பொழுது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சராக
இருந்தாலும்கூட, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு, சமன் செய்து
சீர்தூக்கி, நீதி தவறாமல், அவருடைய அதிகாரத்தைப்
பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்
படி அவர் இருந்து செயல்பட்டால், இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ்
வாங்க வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்களே அதில் ஒரு திருத்
தத்தைப் போட்டு, ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த
இந்தச் சட்டம் இந்தத் தேதியிலிருந்து ரத்து ஆகுமென்று
சொல்லியிருந்தால், பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும். இப்
பொழுது இருக்கிற சட்டங்களைத்தான் வைத்துக்கொண்டு
ஆட்சி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் போதும். இருக்கிற
சட்டங்கள் போதாது என்று சொல்லித்தானே புதிய சட்டங்
களைக் கொண்டுவருகிறோம். ஆகவே அந்த முறை ஏன் இங்கே
கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை? மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள்
''உள்நோக்கம் இல்லாமல் அவையின் மாபு காப்பாற்றப்பட
வேண்டும்'' என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு ஒரு ஐயம்
ஏற்பட்டிருக்கிறது. உள்நோக்கம் என்று சொல்லமாட்டேன்.
புதிய சட்டத்தை இந்த அவைக்குத் தராத காரணத்தால்,
எங்களுடைய சந்தேகத்தை உங்கள் முன்பு வைக்கிறோம்.
ஆகவே நீங்கள் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வராமல் இருந்து
செய்வதற்கு ஏதோ காரணங்கள் இருக்கின்றன. கேரளா,
மகாராட்டிரா மற்றும் பல மாநிலங்களில் எல்லாம் திரு. சந்
தானம் குழுவின் அறிக்கையை ஏற்று நிறைவேற்றியிருக்கிறார்
கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 27] (திரு. எம். சங்காலிங்கம்)

இந்த மாநிலமும் அதன் அடிப்படையில் கொண்டுவந்த சட்டத்தை மட்டும் கறுப்புச் சட்டம் என்று சொல்வது தவறு. அந்த மாநிலங்களிலுள்ள சட்டத்திற்கு என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை அவர்களும் இது மாதிரி பெயர் வைத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ. இப் பொழுது நடைமுறையில் இருக்கின்ற சட்டங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற மன நிலையைத்தான் இந்த அரசிடம் காண் பார்க்க முடிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டும் மாநில உரிமை களுக்காகப் போராடுகிற இயக்கங்கள்என்று நாடுஅறியும். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இங்கும், நீங்கள் அங்கும் இருக்கிறோம். அது உண்மையாக இருக்குமானால், மத்திய அரசின் 1952 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் அல்லது 1969 ஆம் ஆண்டிலுள்ள லோக் பால் சட்டம் எங்களுக்குப் போதுமானது; மாநிலத்திற்கு சட்டம் வேண்டாமென்று நீங்கள் சொல்லுவ தனால் மாநில உரிமைகளை மத்திய அரசிடம் அடகு வைக்கிறீர் களா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: துணைத் தலைவரவர் களே, மத்திய அரசிலுடைய எல்லாச் சட்டங்களையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் புறக்கணிக்கிறார்களா அல்லது ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவரவர்களே, மத் தியச் சட்டங்கள் மாநில உரிமைகளைப் பறிக்காமல் இருப்பதற்கு மதிப்பு அளிக்கப்படும். மாநில உரிமைகளைக் காக்க எத்தகைய தியாகத்தையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயங்கமாட் டோம். இதை ஜனதா கட்சித் தலைவருக்கு, மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்தியச் சட்டம், இருக்கும்போது மாநிலச் சட்டம், இடைக்காலத்திலே வேறு சட்டம் தேவை யில்லையென்று சொன்னால், நாம் மாநில உரிமைகளை மதிக்க வில்லை, அண்ணா வழியில் செல்லவில்லை, சும்மா அண்ணா பெய ரைச் சொல்லிக்கொண்டு மத்திய அரசுக்குச் சாதகமான நிலை யில் வளைந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசே சட்டம் போதாது என்று சொல்லி, 1962-லேயிருந்து, 1977வரை அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறபோது, அந்தச் சட்ட விதிகளுக் குள் நுழைந்துகொள்ளப் போகிறோம் என்று மாநில அரசு சொல் லும் வாதம் சரியில்லை. இந்தச் சட்டம் எந்தச் சூழ்நிலையில் வந்தது என்பதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் கூறிய கூற்றுக்குப் பின்னால் நான் வருகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்

[திரு. எம் சங்காலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

மீது பல புகார்கள், குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டன. 1952ஆம் ஆண்டிலேயே அந்தச் சட்டம் மத்திய அரசிடம் இருந்திருக்கிறது. புகார் எல்லாம் தயார் பண்ணி, ஊர்வலம் நடத்தி, நடந்து போய்க் கொடுக்கப்பட்டது. 1971ஆம் ஆண்டிலேயே கொடுத்த பிறகும், அதில் அக்கறை காட்டவில்லை, மத்திய அரசு அதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்பதை எங்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, புகார் கொடுத்த உடனேயே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. உரிய சட்ட நிபுணர்களுடன் ஆலோசனை செய்து, அதன் பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். நீதி வழங்குதல் என்ற வகையில் வருவதால், அவசரக் கோலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. அதனால் தான் இதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இது தவிர்க்க முடியாதது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இவ்வளவு தவறுகள் இருக்கின்றன என்று ஒருவரைப் பற்றிப் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு நாட்கள் ஆகியும் ஒரு பதில் இல்லை என்பதற்காக.....

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஒன்றும் இருக்கவில்லை. இந்தப் புகார்களுக்கு என்னென்ன பதில்கள் என்று கேட்டார்கள். உடனே பதில்களை சட்டமன்றத்தில் வைத்தார்கள். அதன் பிறகு மத்திய மாநில உறவு பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், புகார் கொடுத்த உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டதா இல்லையா என்பதை உறுப்பினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நீதிபதியை எல்லாம் கலந்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அதன் பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதனாலேயே தவறு ஏற்பட்டது என்று சொல்வது தவறு.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, 1971ஆம் ஆண்டிலே புகார் கொடுக்கப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டில் விளக்கத்திற்குப் பதில் சொல்லப்பட்டது. 1976 ஆம் ஆண்டுவரை அதற்கு பதில் தர நேரமில்லை. அப்படிப் பட்ட ஒரு நிலை நாட்டில் இருக்கக்கூடாது. எத்தனையோ துன்பங்களுக்கிடையே புகார் கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக் கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

[பிற்பகல் 12-10].

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச்சில் குறுக்கிடுவதை விரும்புவதில்லை. மற்ற அமைச்சர்களிடத்தில்கூட அதைத்தான் சொன்னேன். ஒரு சிறிய விளக்கம் இந்த இடத்தில் கேட்டுவிட்டால், அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். 1972ஆம் ஆண்டிலேயே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அன்றைக்கிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையின் மீது குற்றச் சாட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதை ஏன் மத்திய அரசு அந்தச் சட்டத் தின்படி விசாரிக்காமல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒத்திப் போட்டது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமான கேள்விதான். அதற்கு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கு பதில் அளித்தார்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். 1972 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குற்றச் சாட்டுகளைச் சொன்னது. அது சரியா, தவறு என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அன்றைக்கே சட்ட மன்றத்தில் விவாதித்து முதுகெலும்பை முறிக்கும் பதில்கள் எல்லாம் அச் சடிக்கப்பட்டு, நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டன. அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் மறுக்கப்பட்டன. அதையும் மீறி விசாரணைக் கமிஷன் ஏன் அவர்கள் போடவில்லை என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதுவார்களானால், அதற்காகத்தான் 1974-ல் நாங்கள் புனிதவான்கள், சுத்தவான்கள், சுத்த சுயம் பிரகாசம் என்று இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டிக்கொள்வதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்று அன்றைய அரசு கருதியிருந்தால், 1974-லிருந்து 1976 ஜனவரி 31-ம் தேதி அந்த அரசு அகற்றப்படும் வரையிலே நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷன் முன்னாலேயே எத்தனை வழக்குகள் அன்றைய ஆளும் கட்சியின் மீதோ மற்றவர்கள் மீதோ அந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள அல்லது விசாரணைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 'கவோ மோட்டோ' வாக இந்த அரசு புகார் கொடுக்க முடியும். அரசின் மீது கொடுக்கப்பட்ட புகார்களுக்கு மூன்றுண்டுகளாக ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிற அவர்கள் இந்தப் புகாரை வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்குக் கொடுத்து அவர்களையே விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கலாமே! ஏன் அதை அவர்கள் செய்யவில்லை?

[1977 ஆகஸ்ட் 27

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : திரு சுவாமிநாதன் அவர்களே நான் வம்புக்கு இழுக்கவில்லை. யாருமே வம்புக்கு வரவில்லை இங்கே. ஆனால் உயர்ந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறோமே தவிர.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் : புனிதமான காரியம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இந்த நாடு புனிதமாவதற்கு பயன்படுவதற்கு உரிய காரியங்களைச் செய்கிறோம். அவர்கள் தெரியவில்லை. பல காரணங்கள் அவர்கள் கட்சியைப் பொறுத்த தாளில் இருக்கலாம்.

திரு. ஜ. சுவாமிநாதன் : சோர்வு என்பதில்லை. கட்சி சார்பில் அவர் சொன்னதால், நானும் கட்சி சார்பில் சொல்கிறேன். அதைவிட்டு தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்கு அவர் போக, நான் போக அவசியமாக நேரத்தைப் போக்கும் விவாதமாக ஆகிவிடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : செய்தித்துறை அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். 1974-லிருந்து 1976-க்குள்ளாக எத்தனை புகார் கமிஷனுக்குக் கொடுத்தது, என்ன நடந்தது என்று புள்ளிவிவரம் கேட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் வருகிறேன். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். என்குயரி கமிஷன் சட்டம் என்று 1952-ல் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. இது தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். அந்தச் சட்டம் செயல்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல. பல மாநிலங்களில் அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி அந்தச் சட்டத்தின் செயலற்ற தன்மை பற்றி குறித்து இந்தியப் பிரதமரிடத்தில் 110 எம். பி.க்கள் மனு கொண்டு போய்க் கொடுத்தார்கள். பஞ்சாபில் அது இருக்கிறது. பல மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடிய வில்லை. அது செயல்படவில்லை என்ற கருத்தில் திரு. சந்தானம் கமிட்டி போடப்பட்டு அதன் சிபாரிசில் புதிய சட்டம் மத்தியில் இயற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்கள் தவறு நடக்கிற இடத்தில் அதைக் கண்டு, தண்டனை கொடுத்து தவறுகளைக் களைவதற்கு ஏற்ப புதிய சட்டம் இயற்றுவதில் தவறில்லை. ஆகவே தவறான நோக்கத்தில் அது கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டது. சட்டத்தில் ஓட்டை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம் சங்கரலிங்கம்]

இருக்குமானால், திருத்த முயலவேண்டும் என்றுதான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டம் எந்தச் சூழ்நிலையில் உருவானது ? பல புகார்கள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, புகார்கள் கொடுத்திருக்கிறோம், அதற்குப் பதில் வரும், மத்திய அரசு இதைச் செய்யவில்லையே, நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்னார்கள். பிறகு அதே மாதிரி புகார்களை ஆராய்வதற்கு இங்கு வாய்ப்பில்லை என்று மக்களிடம் இந்தக் கட்சியினர் சொல்லி புகார் விசாரிக்கிற அமைப்பு வைக்கிற உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குப் புகார் அனுப்பப்பட்டது. அதைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்துவிட்டு விரும்பினால் கமிஷன் நியமிக்கலாம், விரும்பாவிட்டால் விட்டுவிடலாம். அந்தக் கமிஷனுக்கும் யாரை வேண்டுமானாலும் நியமிக்கலாம். நீதிபதியைத்தான் போடவேண்டுமென்பது இல்லை. நீர்வாக அதிகாரி என்பதில்லை. யாரையும் நியமிக்கலாம். விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு புறம் பரிசீலிக்கலாம், அதனுடைய ரிபோர்ட்டை வாங்கிப் பார்லிமெண்டில் வைக்கவாம். ஆகவே எந்த வகையிலும் அது தெளிவாக இல்லாமல் இருப்பதால் ராஜஸ்தான், மகாராஷ்டிரம், கேரளா ஆகிய மாநிலங்கள் தனிச் சட்டம் கொண்டுவந்து விதி செய்ததைப்போல, இந்த மாநிலத்தில் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பில், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டு சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவையில் உள்ளவர்கள், அமைச்சர் பதவியில் இருக்கிறவர்கள் அவரவர் சொத்து விவரங்களை இந்த அவையில் வைக்க வேண்டுமென்று தனியார் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அன்றைய ஆட்சியிலிருந்த கட்சியினரின் பெரும்பான்மை பலத்தால் அது தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, குறிப்பாக 1971-க்கு மேல் பல குற்றச்சாட்டுகள் சொன்ன பிறகு, இவற்றை விசாரிக்க ஓர் அமைப்பு முறையினைக் கொடுத்து அதன் மூலம் முழு விசாரணை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு உருவாக்கினால், அது பெரும் தவறு? குற்றம் சுமத்தின பிறகு, அதை விசாரிக்க ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி ஒரு கட்டம் நிறைவேற்றுவது தவறு என்று சொல்வதைத்தான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. புகார் கொடுத்தவர் பேரில் தண்டனை பலமாக இருக்கிறது என்று அம்மையார் சுட்டிக் காட்டினார்கள். குற்றம் யாராவது சொல்லி அது நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், மூன்று ஆண்டுத் தண்டனை என்றிருக்கிறது. இன்னும் அதில் காம்பன்ஷேசன் கொடுக்கலாம் என்றும் நஷ்டஈடு வாங்கலாம் என்றும் இருக்கின்றன. இப்படியிருந்தால் யார் புகார் சொல்ல வருவார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இவ்வளவு இருந்த பிறகும் கூட,

ஏதோ சில புகார்கள் வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்கு வந்து தானே இருக்கின்றன. இப்படி இந்தச் சட்டம் இருக்கும் போது, வெங்கடாத்திரி கமிஷன் நியமித்த காலத்தில், ஒரு புகார் கூட வரவில்லை என்று இந்த அமைச்சரவை திட்ட வட்டமாக அறிவித்தால், அதைப்பற்றி ஆராயலாம். யார் பெயர் என்றுகூட நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. யாரோ சிலர் பேரில் இந்த அவையிலும் வெளியிலும் இருக்கலாம். வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்குப் புகார் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படியானால் இந்தச் சட்டத்தின் தேவையும் புகார் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். கமிஷன் முன்பு யாரும் புகார் தரவில்லை. அரசாங்கத்திடம் தான் கொடுத்ததாகச் சொல்லி அவர்கள் அதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இந்தச் சட்டம் கமிஷனுக்கு முன்னால் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்துக்குப் புகார் கொடுத்தால், அரசாங்கத்துக்கு இரண்டுவித சிந்தனைக்கு அங்கே இடமில்லை. அப்படியே அதைக் கமிஷனுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டியதுதான். 1952 ஆம் ஆண்டு கமிஷன் ஆப் என்குயரி ஆக்ட்-படி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பதில் வாங்கி, தேவையென்று கருதினால், கமிஷன் நியமிக்கலாம். இங்கு அப்படியல்ல. தேவையிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது புகார் வந்தால், அதை அரசு பெற்று அந்தக் கமிஷனிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : நான் அதைத்தான் கேட்கிறேன். 1973 ஆம் ஆண்டு புகார் கொடுக்கப்பட்டதே, அந்த அரசைப்பற்றி. இங்கே கொடுக்கவில்லை, மத்திய அரசிடம் கொடுக்கப்பட்டது என்று வாதிடலாம். ஆனால் மத்திய அரசு நேராக மாநில அரசுக்கு அதை அனுப்பினால், அதற்குப் பதில் பெரிய புத்தகமே அச்சடித்துக் கொடுத்தீர்களே. அதற்குப் பின்னாலும் மக்கள் அதை நம்ப மறுக்கிறார்கள் என்று கருதித்தானே மத்திய அரசாங்கம் கமிஷன் ஏற்படுத்தியது. நீங்கள் ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தி, அதில் 25-வது விதியும் வைத்திருக்கிறீர்களே; ஏன் அந்தக் குற்றச்சாட்டை முதன் முறையாக அந்த அரசு இந்தக் கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அமைச்சர் அவர்களுடைய வினவை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. காரணம், புகார் இந்த அரசுக்குக் கொடுத்தால், இந்த அரசு கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டும். புகார் கொடுத்தது ராஷ்டிரபதிக்கும், பிரதமருக்கும்தான். அவர்கள் 1952-ஆம் வருடச் சட்டத்தின் கீழ் கமிஷன் நியமித்து அதில் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அல்லது....

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : கவர்னரிடம் கொடுக்கிற புகார் என்றால், இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கிற புகாராகாதா?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : என்னுடைய கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகு, கடைசியில் குறுக்கிடலாம். பிறகு அந்தக் கேள்விக்குக் கூட இடமில்லாமல் போகலாம். கவர்னரிடம் புகார் கொடுக்கப்பட்டது. கவர்னர் இந்த அரசுக்கு அனுப்பி நீங்கள் வைத்திருக்கிற சட்டப்படி விசாரணை செய்யுங்கள் என்று சொல்லி, விசாரணை செய்யாமல் இருந்தால், இந்த அரசின் மீது கூட குற்றம் சாட்டலாம். கவர்னருக்குக் கொடுத்ததை அவர் நேரடியாக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி மத்திய அரசு அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்றோ, கமிஷன் போடுங்கள் என்றோ சொல்லவில்லை. பதில் கேட்டார்கள். பதில் கொடுக்கப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தில் கிளப்பப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தில், இந்த அரசிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது ஆய்வில் இருக்கிறது. விரைவில் சட்டத் துறையோடு கலந்து யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிய பிறகு, இங்கே கொண்டுவந்து நீங்கள் எடுக்கவேண்டுமென்று செய்தித் துறை அமைச்சர் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இதைச் சொல்ல விழைகிறார்களோ என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மன்னிக்கவேண்டும். மீண்டும் குறுக்கிடுவதற்கு தலைவர் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மன்னிக்கவேண்டும். அவர் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வாதத்தின் பேரில் சந்தேகம் வருகிறது. கேட்கிறோம். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தாலே அதைக் கமிஷனுக்கு அனுப்பலாம் என்று விதி செய்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, கமிஷன் அமைத்த பிறகு, யார் மூலமாவது வரட்டும், இங்கே இருக்கிற ஒரு குடிமகன் மூலமாக வரலாம், ஆளுநர் மூலமாக வரலாம், பிரதமர் மூலமாக வரலாம், மத்திய அரசிலிருந்து வரலாம், குடியரசுத் தலைவரிடமிருந்து வரலாம். இந்த சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வந்ததற்குப் பிறகு, அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு என்று மத்திய சட்டத்திற்கு விசாரிக்க உரிமை கிடையாது என்று முன்னாள் முதலமைச்சர் பதிலளித்த பிறகு, எங்களுக்கு உள்ள உரிமையின் பேரில் நாங்களே கமிஷன் நியமிக்கிறோம் என்று சட்டம்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

இயற்றிய பிறகு, ஏன் அந்தச் குற்றச்சாட்டை அன்றைய அரசு கமிஷனுக்கு அனுப்பவில்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்குவாரா ? விளக்காவிட்டாலும் அதற்காக நாங்கள் போராடப் போவதில்லை.

(பிற்பகல் 12–20)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் இப்போது கர்நாடக மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு நமது மாநிலத்திற்கு அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னால்தான், நாம் எடுக்க முடியும். இந்த அரசு பெயரிலே நம்பிக்கை இல்லை, இந்த அரசு போடுகின்ற கமிஷன் மீதே நம்பிக்கையில்லை, இந்த அரசு பாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, நீதி வேண்டுமென்று நீங்கள் அங்கேயே கொடுக்கிறீர்கள். அதை இந்த அரசு அப்படி இருக்கக்கூடிய கமிஷனிலே கொண்டுபோய் கொடுத்தால், தப்பித்துக்கொள்ள முயலுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்வீர்கள். இப்போதே கெங்க டாத்தி கமிஷன் . . . . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கர்நாடக அரசு கொண்டு போய்க் கொடுத்ததாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது மாதிரிதான் மத்திய அரசிலே கொண்டு போய்க் கொடுத்தார்கள். அர்ஸ் அவர்களே ஒரு கமிஷன் போட்டு, கொண்டு போய் கொடுத்தார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதுதான் தப்பு என்கிறேன் நான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அது தப்போ, தப்பு இல்லையோ, அதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இதே மாதிரி மத்திய அரசிலே கொண்டுபோய் கர்நாடகத்திலே கொடுத்தார்கள். உடனேயே மாநில அரசு, திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் ஒரு கமிஷனைப் போட்டார்கள். அந்த நாட்டிலுள்ள எதிர்க் கட்சிகளெல்லாம் இப்போது என்ன சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன? மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்கு நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்றபோது, மத்திய அரசினுடைய நியாயமான விசாரணை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம. சங்கரலிங்கம்]

விருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக, இந்த அரசு சக்தியையெல்லாம் தன் கையிலே வைத்துக்கொண்டு, மூதலமைச்சர் என்ற சக்தியை வைத்துக்கொண்டு அரசு பலத்தை வைத்துக்கொண்டு தனக்குச் சாதகமானவர்களை நியமித்துவிட்டு. . . .

(இடைமறிப்பு)

ஒரு கருத்தை எடுத்து வைக்கிறதற்கு முன்னாலே, முழுவதையும் எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னாலேயே, என் எண்ண அலைகளை எங்கோ கொண்டு ஏற்றுவதற்காக இப்படிக் குறுக்கிடுகிறீர்கள். நான் சொல்வது முழுவதையும் கேட்டுவிட்டுப் பேசுவதே நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இப்போது கர்நாடகத்திலே பேசப்படுகின்ற பிரச்சினை அதுதான். இப்போது இவர்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால், மத்திய அரசிடத்திலே கொண்டு போய்க் கொடுத்தவுடனே, அவர்கள் ஒரு கமிஷனைப் போட்டார்கள் என்று சொல்லலாம் என்று இருந்தார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி குளிர் காயலாமே என்று நினைத்தார்கள். நாங்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மன்னிக்க வேண்டும். தயவுசெய்து இடையிடையே குறுக்கிட வேண்டிய அவசியத்தை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உண்டாக்கியதனாலேதான் நான் குறுக்கிடுகிறேன். நான் குறுக்கிட்டால், இடையிலே அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய சட்டத்தை அவர்கள் முதலிலே ஆதரிக்கிறார்களா அல்லது எதிர்க்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. கர்நாடக மாநிலத்தைப்பற்றி உதாரணத்திற்கு எடுக்கும்போது, மத்திய அரசினுடைய சட்டத்தை மீறி அங்கே மாநில சர்க்கார் கமிஷன் அமைத்ததை எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்த்தன. அதனாலேதான் அந்த விசாரணைக் கமிஷன் அங்கே போடுவது தப்பு என்று இங்கே இருந்த அன்றைய அரசு கருதியதுபோல வாதிக்கிறார்கள். அப்படிக் கருதியது என்றால், இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் எதிர்த்தன. ஏன் கொண்டு வந்தார்கள் ? மத்திய சர்க்காரிலே கூட வற்புறுத்தியிருக்கலாம். நீங்கள் தயவு செய்து விசாரணைக் கமிஷனுக்கு விடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அன்றைக்கே கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். அன்றைக்கு மாநில அரசு கேட்காதது மாத்திரம் அல்ல. அந்த மத்தியச் சட்டத்தின்மீது எங்கே கமிஷன் வந்து விடுமோ என்று கருதி அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகள் சொன்னதுபோல, இந்தச் சட்டத்தை அன்றைக்கு இருந்த அரசு கொண்டு வந்தது என்று கருதுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்த நிலைமையிலேகூட, " அது எல்லாம் இல்லை, நாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கத்தான்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று, இன்றைக்கு கர்நாடக அரசு செய்ததைப் போலவே, அன்றைக்கு இருந்த அரசு செய்திருக்கலாமே. ஏன் செய்யவில்லை என்று தான் கேட்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அதைத்தான் முதலிலே சொன்னேன். என்னுடைய வாதத்தை முழுவதும் கேட்டுவிட்டு எழுகின்ற சந்தேகத்தை எல்லாம், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு முன்னால், ஒவ்வொருவருக்கும் எழுகின்ற சந்தேகங்களைக் கேட்டால் நன்றாக இருக்கும். அமைச்சருக்கும் நான் விளக்குகிறேன்.

(சில உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி முடித்த பிறகு, யாரும் வேண்டியதைக் கேட்கலாம். அவர் இத்தனை முறை முறையிட்டுக் கொண்டதற்குப் பிறகும், நான் சும்மா இருப்பது நல்லதல்ல. எனவே அவரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாருமே சபைசியில் கேட்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பதில் சொல்வதற்குப் பயந்துகொண்டு தங்களுடைய பாதுகாப்பை வேண்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பாதுகாக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனாலேதான் பாதுகாக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஒரு கருத்தை எல்லோரும் ஏகோபித்து ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அடுத்த கருத்துக்குப் போவது என்பது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமானது அல்ல. என்னுடைய கருத்தை எடுத்து நான் வைக்கிறேன்.

(குறுக்கீடு)

விவாதம் சூடாக மட்டும் இருக்கவில்லை, சுவையாகக்கூட இருப்பதாகவே நினைக்கிறேன். வெறும் சூடாக இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சூட்டுக்கே சுவை உண்டு.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : சூடே சுவைதான். காப்பி, டீ சாப்பிடும்போதுகூட, சூடு இல்லாமல் போனால் சுவை இல்லாமல் போகும்.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சூடாக இருக்கும் போதுதான் சுவையாக இருக்கும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஆம். சூட்டிலேதான் சுவையே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதிலே நல்ல சுவை இருப்பதாகத்தான் நினைக்கிறேன். ஒருவேளை பசி ரொம்ப அதிகமானாலும் சுவை அதிகமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும்கூட நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்வது எல்லாம், நாங்கள் அப்படிக் கருதினோம். நீங்கள் அப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாதா, அப்படிச் செய்திருக்கக்கூடாதா என்று கேட்கலாம்.

(குறுக்கீடுகள்.)

நானும் இந்த ஒரு பிரச்சினையிலேயே, சட்டமன்றத்திலே யாரையும் பேசவிடாமல், இந்த பாயின்ட்டிலேயே நிறுத்திவிடலாமே. வேறு சட்டம் கொண்டு வரலாமே, கொண்டு வரலாமே, என்று குறுக்கிட்டு, குறுக்கிட்டு, குறுக்கிட்டு, அதற்கு அடுத்த அடி எடுத்து வைக்காமல், எங்களாலும் தடுத்த நிறுத்த முடியும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக அது இல்லை ஒரு சாமர்த்தியமான விவாத முறை என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிற குற்றச் சாட்டு இது. உங்களுக்குப் பதில் இருந்தால் பின்னாலே சொல்லுங்கள். நாடு 5 ஆண்டுகளுக்கு அப்புறம் தீர்ப்பு அளிக்க இருக்கிறது. இந்த மன்றம் அளிக்கிற தீர்ப்பு மட்டுமல்ல, 5 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் நாடு அளிக்க இருக்கிறது என்பதையும் நாம் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM: I have to make an earnest appeal to the Leader of the Opposition not to get agitated.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் நான் 'agitate' ஆவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி அல்ல. எப்போதுமே ஆணித்தரமாகச் சொல்வதிலே, 'agitation' எனக்குக் கிடையாது. சொல்கின்றபோது, சிலவற்றை அழுத்தமாகச் சொல்லாமல் போனால், வலுக்குன்றி விடும். எல்லாச் சொற்களையும் ஒரு சொல் போல, ஒரே அளவில் வைத்துப் பாடுகிற வழக்கம் எனக்கு இல்லை. ஆகவே சொல்கிறபோது, சிலவற்றை அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு கையிலே கொடுத்திருக்கக் கூடிய ஒரு புகாரைப்போய் நாங்களே எடுத்து, நாங்களே குற்றம் சாட்டப் பட்டவர்களே தீர்ப்பையும் நியமித்து, குற்றம் சாட்டப் பெற்ற

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1977 ஆகஸ்ட் 27

வர்களை ஆட்சியிலே இருக்கும்போது, அவர்களுடைய அளவிலே நீதிபதிகள் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டிவிடக் கூடாதே, இந்த நீதிபதிகளுக்கு களங்கம் வந்துவிடக்கூடாதே என்ற ஒரு நோக்கத்தில், அப்படியே விட்டுவிட்டோம். எங்களிடத்திலே எந்தெந்தப் புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தப் புகார்களை எல்லாம் அந்தக் கமிஷனுக்கு அனுப்பினோம். அது வந்ததா இல்லையா? இன்னொரு பிரச்சினை இனம்பும். நீங்கள் சொல் வதற்குப் பதில் சொல்லாமல் இல்லை. அதிகப் பிரச்சினையைக் கிளப்பக் கூடாது. இப்போது நீங்களே கொண்டு போய் மத்திய அரசிலே புகாரைக் கொடுத்தீர்கள். அவர்கள் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனைப் போட்டார்கள். கால தாமதம் இருந்தது. இருக் கட்டும். விசாரணை போட்டு அந்த விசாரணைக் கமிஷனிலே சாட்சி சொல்வதற்கு நீங்கள் வரவில்லையே. அதிலே இந்த மாதிரி 3 வருடம் தண்டனை என்று சட்டம்.....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தயவு செய்து மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். நிச்சயமாக நாங்கள் குறுக்கிடுவதாக இல்லை. அவர் கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினை.....

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார் களோ அதையே நாங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புவார் களானால், வற்புறுத்துவார்களானால், இங்கே சொல்ல வேண்டு மென்று சொன்னால், நாங்கள் இந்த அவையிலே இருந்து வெளி யேறத் தயாராக இருக்கிறோம்.

(குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான்தான் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். கேட்க விரும்புவதை அமைச் சர்கள், உறுப்பினர்கள் அவரிடம் கடைசியிலே கேட்கலாம். அவருடைய பேச்சு முழுவதும் முடிந்தபின் கேட்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : விளக்கம் வேண்டுமென்று கேட்டு விட்டு, விளக்கம் சொல்ல ஆரம்பிக்கின்றபோது. பேசுகின்றபோதே குறுக்கிடுகிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் எதை நினைக்கிறீர் களோ அதையேதான் நான் இந்த அவையில் சொல்ல வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். நீங்கள் கேட்பதற்கு ஒரு அமைதியான, தைரியமான நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எங்கள்மீது குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்கின்றபோது, பொறுமையாக இருந்து வாய்ப்பு வருகிற போது பதில் சொல்வதற்குப் பழகிக் கொண்டிருக்கின்றோமே. அதைப்பின்பற்றுங்கள். வேறு ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை.

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்தார்.)

1977 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடித்தாகட்டும். பிறகு கேட்கலாம். கொஞ்சம் பேசாமல் உட்காருங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஏன் அந்தக் கமிஷன் போடவில்லை? அந்தப் புகார்களே நீங்கள் கொடுத்து கமிஷனில் போடவில்லை என்று விளக்கம்தேவை என்று சொன்ன பிறகு நான் விளக்கத்தைச் சொல்லாமல் போகலாமா? சொன்னால் ஏன் அடுத்த குறுக்கீடு வருகிறது என்று கேட்கிறேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? "நீங்கள் அந்தப் புகாரை அந்தக் கமிஷனுக்கு அனுப்பினீர்கள். இந்தக் கமிஷன் நீங்கள் நியமித்த கமிஷன். நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறீர்கள். உங்கள் பேரிலே குற்றச்சாட்டு. ஆகவே இந்தக் கமிஷன் நீதியாக, நேர்மையாக செயல்பட்டதா?" என்று நீங்கள் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் மத்திய அரசிலேதான் நீங்கள் புகார் கொடுத் திருக்கிறீர்கள். ஆகவே நாங்கள் மத்திய அரசே விசாரிக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டு இருந்து விட்டோம். இது எங்களுடைய நோக்கம் என்று சொல்கிறேன். அதற்குச் சான்றாக மத்திய அரசு நியமித்த ஒரு கமிஷனிலே நீங்கள் ஒத்துழைக்கவில்லையே என்று நான், சந்தேகத்தை அல்ல, நடந்த ஒன்றைக் கேட்டேன். அதற்கு உடனே எழுந்திருந்து, ஒவ்வொன்றாகக் கேட்டால் என்ன என்பது? இந்தச் சபையில் விவாதம் எப்போது முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அத்தோடு விட்டு விடுங்கள். அவர்கள்தான் நிறுத்திவிட்டார்களே. நீங்கள் பேச லாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அடுத்தாற்போல், இந்தச் சட்டத் தைப் பொறுத்தவரையிலே, நாங்கள் அதைக் கொண்டு வந்த சூழ்நிலையைச் சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள், குறிப்பாக சட்ட மன்ற மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்களுடைய, அமைச்சர்களுடைய சொத்து விவரங்களை இந்தச் சபையிலே கொண்டு வந்து வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். இப்படி குற் றங்கள் சாட்டப்பட்ட பிறகு அந்தக் குற்றங்களை ஆராய்ந்து முடிவு காண்பதற்கு ஒரு நீதி விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கிறோம். அதுதான் இந்தச் சட்டம். இப்போது பின்வலிக்கப்படுகிற சட்டம் அது. இந்தக் கமிஷனிலே தெளிவாகச் சொல்லும். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிக்குக் குறையாமல் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். அப்படியானால், விசாரணை அதிகாரி அரசாங்கத்தி னுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பாற்பட்டவர். ஏனென்றால்,

[திரு. எம் சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். உயர் நீதி மன்ற நீதிபதி நியமனம், மாநில அரசினுடைய பொறுப்பில் அல்ல. அவர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடிய சீப் ஜஸ்டிஸ் சிபாரிசு செய்து, மத்திய அரசிலே இருக்கக்கூடிய சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதியும் ஒப்புக்கொண்டு, மத்திய அரசினுடைய கன்கரன்சை யும் பெற்றுக் கொண்டு நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார் கள். ஆகவே மாநில அரசினுடைய சக்திக்கு அப்பால் இருக்கக் கூடிய ஒருவரை நீதிபதியாகப் போட வேண்டுமென்று சொன் னேம்.

[பிற்பகல் 12–30].

தப்பித்துக்கொள்ளும் நோக்கம் இருந்திருந்தால், இங்கு இருக் கக்கூடிய மாவட்ட நீதிபதியைப் போட வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கலாம். அப்படிச் சொல்லவில்லை.

ஆனால் இந்தச் சட்டம் இருட்டுச் சட்டம், தவறான சட்டம் என்பதற்காக இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அதிலே புகார் செய்கிறவர்களுக்குத் தண்டனை கிடைக்கிற விதி இருக் கிறது. யார் புகார் கொடுக்க வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கும் நோக்கம் இருக்கிறது, குற்றத்திற்குள்ளான வர் தப்பிப்பதற்கு நோக்கம் இருக்கிறதா என்பதுதான் விவாதம். அது உண்மையா என்று பார்க்க வேண்டும். அதிலே மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஐ.பி.சி. 211, சி.ஆர்.பி.சி. 250 சட்டப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன என்று. புகார்கள் கொடுத்தவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்படுகிற வாய்ப்புகள் இந்தியா முழுமைக்கும் இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே இப்பொழுதே இருக்கிறது. பொய் சாட்சி சொன்னால் வழக்குப் போடலாம். புராசிகியூஷன் விரும்பினால் ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து தண்டனை கொடுக்கலாம். அதுதான் ஐ.பி.சி. 211-ல் இருக்கிறது. பிறகு சி.ஆர்.பி.சி. 250-லே காம்பென்சேஷன் வாங்கக்கூடிய வழி இருக் கிறது. ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது, பொய்ப் புகார் கொடுத்தால், அவர்கள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை மத்திய அரசில் இருக்கக்கூடிய 'கிரிமினல் புரசீஜர்' சட்டத்தோடு இணைப்பது முறையா ? பொய்ப் புகாரைக் கொடுத்தால், கொடுத்தவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்பது நாங்கள் கொண்டுவந்த சட்டம் அல்ல, இந்தியாவிலேயே நிலையாக இருக்கக் கூடிய சட்டம். புகார் கொடுத்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் கொண்டு வந்ததாக எங்கள் மீது நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை. இந்தியாவி லேயே இருக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தைத்தான், இதிலே நாங்கள் இணைத்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டம் தவறாக இருந்தால், நாங் கள் செய்வதும் தவறு. நாங்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தைத் தவறு என்று சொன்னால், அது தவறு என்று சொல்வதாகப்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பொருள். குற்றம் கொண்டு வந்தவர்கள் மீது இந்தச் சட்டத் தின் கீழ் தண்டனை வழங்க முடியாது. இந்தக் கமிஷன் என்பதே ப்ராசிகியூஷன் செய்வதற்காகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு புகா ரைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொடுக்கிறோம். அங்கே சப்- இன்ஸ்பெக்டர், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி., எஸ். பி. ஆகியவர்களின் விசாரணைக்குப் போனாலும் தீர்ப்பளித்துத் தண்டனை வழங்க நீதி மன்றத்திற்கு வருகிறார்கள். இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற கமிஷன்,—விசாரணை செய்து குற்ற அறிக் கையைக் கொடுத்த பிறகு, நீதி மன்றத்தில் தண்டனை வழங்க வகை செய்திருக்கிறோம். அப்படிப் புகார் கொடுத்தவர்கள் பொது வாழ்விலே இருக்கிறவரின் அந்தஸ்தை, மதிப்பைக் கெடுக் கிற நிலையிலே புகார் கொடுத்தால், உடனே இந்தச் சட்டத்தின் படி தண்டனை இல்லை. அப்போதும்கூட நல்ல நோக்கத்தோடு கொடுத்து, பல சூழ்நிலைகளின் காரணமாக அதை நிரூபிக்க முடியா விட்டாலும், அவர்களுக்குத் தண்டனை இல்லை. குற்றம் செய் தால் தூக்குத் தண்டனை என்றாலும்கூட செய்த குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு அவர்களின் மீது எந்தவித தண்டனையும் இல்லாமல் விடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஒருவன் தான் கொலை செய் தேன் என்று ஒப்புக்கொண்டாலும், 'எவிடென்ஸ்', 'புரவொ கேஷன்' வேண்டுமென்றும் அவன் தூண்டலின் பேரில் குற்றம் செய்தானா, அல்லது தன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்காக குற்றம் செய்தானா, அல்லது நிர்பந்தத்தின் பேரில் குற்றம் செய்தானா என்று விசாரித்து அவன் குற்றம் செய்யவில்லை என்று விடுவித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே ஒப்புக்கொண்டாலும், தண்டனை இல்லை. "The benefit of d[illegible]bt is given to the accused" நாங்கள் போட்டிருக்கிற சட்டத்தின் கீழ் பொய்ப்புகார் ஒருவர் கொடுத்தால், அவர்மீது நீதிபதி ஒரு குற்றப் பத்திரிகையைக் கொடுக்கிறார். அவர்கள் கொடுக்கிற குற்றப் பத்திரிகையை விசாரித்துவிட்டு, நல்ல நோக் கத்தின் அடிப்படையில் புகார் சொல்லி, பிறகு சில சூழ்நிலையின் காரணமாக அந்தப் புகாரை நிரூபிக்க முடியவில்லை என்றால், அவரை நிரபராதியாகக் கருதி, விடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது இந்தச் சட்டத்திலே. வேண்டுமென்றால், இந்த விதியை மாற்றி விட்டு, குற்றம் நிரூபிக்கப்படுமானால், குற்றம் செய்தவரிடமிருந்து புகார் கொடுத்தவருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கிக் கொடுக்கப் படும் அல்லது அவர்களுடைய சொத்திலே பாதி எழுதி வைக்கப் படும் என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலே தவறு என்று சொல்லும்போது, திருத்திவிட்டு நல்ல சட்டத்தை ஏன் கொண்டு வரவில்லை என்ற வினாவை முதலில் கேட்டேன். அதையே இப்பொழுதும் எடுத்து வைக்கிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு ஏதோ உன் நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம்.

[திரு. எம் சங்கரலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

ஒன்று, நாங்கள் அமைத்த கமிஷனில் வந்த புகார்களின் மேல் எடுக்கப்படும் விசாரணையிலிருந்து சிலரைத் தப்புவிப்பதற்காக என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது இப்பொழுது முன் னால் இங்கு முதலமைச்சராக இருந்த எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு குற்றச் சாட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எல்லாம் எப் படிப்பட்டவர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

* * *

நாட்டிலே விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட வேறு யாராக இருந்தாலும் எல்லோர் மீதும் குற்றம் சாட்டப் பட்டது. திரு. ஜார்ஜ் பர்னான்டஸ் அவர்களின் மீது குற்றம் சாட்டப் பட்டது. அந்தக் காலத்திலே எல்லோர் மீதும் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று எதிர்க் கட்சி அவைக்குச் சரியாக இருக்குமா ? அது நம்முடைய மேல் எந்தவித குற்றச்சாட்டும் இல்லை. அவர் நம்முடைய மரபுக்கு மாறுபட்டிருப்பதால் இப்படிப் பேசுவது குறிப்பிலிருந்து நீக்கலாம். வேண்டுமானால் அவற்றை அவைக் றை வைக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : சில குற்றச்சாட்டுக்களைக் காட்டி நாட்டிலே பதுக்கல்காரர்களுக்கும், கள்ளக் கடத்தல்காரர்களுக் கும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள், அராஜகத்திற்கு உள்ளாகி யிருக்கிறார்கள் என்று.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இன்னும் விவரமாகப் போகிறார்கள். அது தப்பு. அவர் பேசிய பேச்சு பகுதி எடுத்துவிடப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானே வாபஸ் பெறுகிறேன். ஆகவே கலைஞர் அவர்களின் மீதுள்ள அந்தக் குற்றச்சாட்டை எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே விசாரணை செய்வது என்ற பிரச்சினை இங்கே எழுப்பப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் விசாரணை செய்ய வேண்டு மென்று நாங்கள் சொன்னோம். வேறு ஒரு நீதிபதியால் விசார ணை செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பில் சொல்லப் பட்டது.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இது குறித்த பிரச்சினை உச்சநீதி மன்றத்திலே விசாரணையில் இருக்கிறபோது இந்தச் சட்டத்தைப் பின்வலிப்பது தேவையா என்று கேட்கிறேன். அதிலே தீர்ப்பு வழங்கத் தேவை இல்லாத நிலையை உருவாக்குவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அப்படி நான் கூறிய அந்த இரண்டு காரணங்களும் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்றால், உண்மையிலேயே தவறு செய்தவர்களை இதைவிடக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும், புகார் கொடுப்பவர் களைப் பாதுகாக்கவும் இந்த அரசாங்கம் புனிதமான நல்லதொரு வழியைக் கொண்டு வர நினைத்தால், இந்தக் கமிஷன் இல்லாமல் இன்னுமொரு கமிஷனை நியமித்து, விசாரணை செய்ய வேண்டு மென்று நினைத்தால், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கும் வழக்கிலே முடிவு வருகிற வரைக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை பின் வலிக்காமல் வைத்துவிட்டு புதிய சட்டம் ஒன்றை விரைவில் கொண்டு வந்து, பிறகு அதே நாளில் இந்தச் சட்டத்தை பின் வலிக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், அவைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற அமைச்சரவையையும் மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்ததற்குப் பின்னால், புகார் கொடுத்தவர்கள் நேரிலே சென்று சாட்சி சொல்ல மறுத்து விட்டார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே கூறினார்கள். மத் திய சர்க்கார் அமைத்த கமிஷன் முன்பு சாட்சி சொல்ல யாரையும் அழைக்கவில்லை என்பதோடு, புகார் கொடுத்தவர்கள் யாரும் மறுக்கவும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர் களே, வக்கீல்கள் அந்த மன்றத்திலே கேட்டார்கள். சர்க்காரியா கமிஷனில் சாட்சி சொல்ல "யாரும் வரவில்லை" என்று வக்கீல் களால் சொல்லப்பட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன்.

* THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Chairman, Sir, I rise to reply to this interesting and sometimes acrimonious debate which we have all witnessed. The subject-matter has been fairly interesting and sometimes explosive. While I am obliged for the good support given by the hon. Members Thiru Arivazhagan, Thiru Swaminathan and Thirumathi Sathyavanimuthu, I must express my deep admiration for the level of

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஆகஸ்ட் 27

debate that has been brought to bear on the proceedings of the House by the hon. the Leader of the Opposition, Thiru Sankaralingam. Although his speech was so often interrupted, it was interrupted rightly too, because the matter was subjected to clarificaion from my Hon. Colleague Thiru R. M. Veerappan.

I need not now elaborate on the grave defects that vitiate and vitiate totally the Act which has been properly described by the Opposition Members, including the Congress and other members, as the black Act. There is no difficulty about it. Every Member is justified in characterising it as a black Act, and in the language it deserved to be rtferred to, for, as a wit put it, this was "The Tamil Nadu Public Men Protection Act". The Act proved to be a total deterrent to any complainant to come forward with his grievance against any corrupt and erring Minister.

I have got to meet a few points and I will take them seriatim. In his reasoned speech, Thiru Veeraswami suggested the need for some amendment without resorting to repeal the measure. I would reply to him that the whole Act was full of grave defects and as my hon. Friend Thiru Swaminathan said, a tattered garment cannot be stitched by putting new cloth here and there. The whole Act is so defective that it cannot be made good by any sort of amendment, but the Act itself should be repealed.

This Government was firm in convincing itself and convincing others that this measure must be ended and ended sooner than later.

Sir, there was one uncharitable and unfair remark made by the hon. Member Thiru Veeraswami that because a Minister was involved, this Act was repealed. I do not subscribe to that. I refute and repudiate it with all the power in my command so far as this suggestion, which is totally baseless, is concerned. I give the reason and I give the simple reason that if there is any proceeding pending against any Minister, that pending proceeding abates so far as this Act is concerned. It can be revived under the present Acts which I will narrate in some detail in the course of my reply to the speech of the hon. the Leader of the Opposition. So, nothing is lost and so far as this Act is concerned, these proceedings abate but they do not die or become extinct as I

1977 ஆகஸ்ட் 27] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

stated and made a submission in the Legislative Assembly yesterday.

Then, there is the speech of the hon. Member Thiru Sankaralingam which was saturated with, to use your word, suavity. But I really appreciate his very strong opposition to this repeal measure. His criticism is that this Government failed to bring forward fresh legislation. He said "Where is a desirable and acceptable piece of legislation and why this repeal? Let that come into existence and let this disappear. This type of legislation has not come forward from the Government and, therefore, this repeal must be resisted." Then, the hon. the Leader of the Opposition mentioned about the effect of the non-repeal on the part of the Central Government of certain measures in the wake of the passing of the Commission of Inquiries Act. I have got to take some little pains in explaining the real scope of these things. There is the Indian Penal Code which punishes particularly in the sections relating to bribery. If I remember alright, from my memory—I have been fairly out of touch for the last three years except going once in a way to the Supreme Court and I happened to meet Thiru Damodaran on one such occasion on my return—I think the bribery sections 161, 162, 163 and 163-A are there and a public servant would be liable to punishment. A Minister is a public servant and I will demonstrate it to your satisfaction and to the satisfaction of this House. The hon. the Leader of the Opposition made a grievance and commended the example of the Central Government. He said, "Look at the Commission of Inquiry Act of 1952. The 1947 Act has not been repealed and other Acts have not been repealed. It has come into existence. You should have done the same thing." I am afraid the argument is only untenable. The 1952 Commission of Inquiry Act is only a fact-finding machinery which has been devised on the model of the Public Inquiries Act of England. As early as in 1952, the then retiring Supreme Court Judge Mr. Justice Kapur presided over the Committee and this Act has been brought into existence as early as in 1952. The scope of the Commission of Inquiry Act is only finding facts and giving the findings. It cannot punish and it cannot even redress the grievance of any State Government. Its scope is under 'Inquiries'—Entry 94 of List I and under the Concurrent List, Entry 45. Therefore, the entry under that subject

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஆகஸ்ட் 27 (பிற்பகல் 12-50)

is "Enquiry". The word "Enquiry", however much it is comprehensive, may not be extended to cover 'punishment'. Therefore, it only covers enquiry whereas the Central Act II of 1947, Prevention of Corruption Act is a punitive measure and under that Act, punishment could be inflicted up to seven years on the corrupt public official or even the corrupt Minister. In this connection, yesterday, from my memory, I quoted an old case which I used to read in my days of active practice. The case is this: Rao Shiv Bahadur Singh and another, Appellants v. The State of Vindhya Pradesh and it is reported in A.I.R. 1953 Supreme Court 394. It is said there that there is nothing like void in the case of legislation. Such a theory is now advanced by the Opposition Members but there is really no void at all even after the repeal of this Act. There are various laws which are extant and, therefore, any erring Minister can be brought within the Act, if the offence is proved against him. I will just read a passage from the above case:

"The points thus raised assume importance since the charge against the first appellant, who is a Minister is, in his capacity as a public servant and since also one of the charges against his is in respect of acts done in New Delhi—completely outside Vindhya Pradesh."

He had been punished by the Court in Vindhya Pradesh and one of the arguments was that he received the bribe in New Delhi and the question of locus-jurisdiction of the Court was also raised.

I continue to quote from the above case: "It is true that Ordinance No. 48 of 1949 amended the Indian Penal Code by substituting for the previous first clause of Section 21 thereof relating to the definition of a 'public servant' the phrase 'Every Minister of State.' But it does not follow that 'A Minister of State' was not a public servant as defined in Section 21, Indian Penal Code, even before this amendment. Clause 9 of Section 21, Indian Penal Code shows that every officer in the service or pay of the Crown for the performance of any public duty is a "public servant". The decision of the Privy Council in—'Emperor v. Sibnath Banerji' A.I.R. 1945 PC 156 at pp. 162 and 163 is decisive

1977 ஆகஸ்ட் 27] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

to show that a Minister under the Government of India Act is "an officer" subordinate to the Governor. On the same reasoning there can be no doubt that the Minister of Vindhya Pradesh would be an officer of the State of Vindhya Pradesh."

Therefore, the Minister also is a public servant and is liable to be punished both under the Indian Penal Code and also under the Prevention of Corruption Act. There is absolutely no void or vacuum between the repeal of this Act and any new legislation which this Government may bring forward.

The hon. the Leader of the Opposition pleaded for the preservation of the right of the States and quoted the views of Amarar Anna. I may straight way submit to this House that this Government will be second to none, not even to Thiru Sankaralingam, in resisting any inroads into the rights of the State by the Centre. So far as this Commission of Enquiry Act is concerned, as I have already submitted, there is entry No. 45 in Concurrent List—No. 3 of Schedule VII of the Constitution. Therefore, the State also has got equal right. The State Government have got the right to appoint a Commission of Enquiry. It is under this provision that Thiru Devaraj Urs constituted his Commission. In fact, as I made it very public yesterday, before my leader, the Hon. the Chief Minister left for Delhi, I recalled to him a piece of conversation that took place between me and late Anna when I happened to be the Advocate-General. I myself later on learnt from the Secretariat that there was even a correspondence between the late Chief Minister and the Government of India so far as this Lok Pal Bill was concerned that the Chief Minister should not be subjected to the whimsical proceedings of any Central Minister and the Central Government. Without even knowing this, I conveyed to my leader saying, "The Lok Pal Bill seems to cover the case of a Chief Minister of a State. There is to be a multi-party system. The party that rules in the Centre may not be the party in Tamil Nadu. Therefore, we may be subjected to some kind of invidious treatment. Therefore, we must resist and, in fact, we will tell them that this should not cover the case of a Chief Minister." I cannot understand the logic of that Bill. If the Chief Minister is made the subject-matter of that Lok Pal Bill, I do not see any reason

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] (1977 ஆகஸ்ட் 27)

why a Minister of the State should not be made the subject-matter of the same Lok Pal Bill. I am unable to understand that and I wanted to mention that.

So far as the penal clause that is applicable to the complainant who made false allegations is concerned, the hon. the Leader of the Opposition pleaded for amendment. I want to recall to his mind and to the kind attention of this august House that even the Criminal Procedure Code which has been evolved by the Britishers and which has been adopted by us has not imposed a compensation of more than Rs. 1,000. Even the Lok Pal Bill which makes a provision against entertainment of complaint against the Prime Minister of India does not provide for more than Rs. 1,000 as deposit for making a complaint. The deposit has to be made in order to show the earnestness and truth of the complainant. They have made only a condition that the complainant is to deposit a sum of Rs. 1,000. At the worst, if he is not able to prove the complaint even against the Prime Minister, all that the Lok Pal Bill can do is to forfeit the deposit—a part of it or the whole of it; not even the whole of it but a part of it. Such are the penal provisions of the Lok Pal Bill itself so far as the complainants are concerned. As compared to this, there is a draconian provision in this Act. I think they are sections 11 and 16 of the Act. One is the compensatory clause relating to damages against the complainant. There is no limit to that. The other one is about the three years' imprisonment. It is, therefore, natural that the complainant is not going to weigh in golden scales the chances of his not being prosecuted or costs not being awarded. He is not going to say, 'Here is a chance; let me weigh it'. All that is going to happen is that he is haunted by the spectre of fear and say, "Here is three years and my entire property may go; I shall not take the risk. Why should I bother myself?". "ராவணன் ஆண்டால் என்ன?"— like this he will go. That is our mentality.

Sir, I think I have met the arguments about the penal proceedings and also about the Supreme Court Judgment. Only one point I want to make because I want to put the record straight. The hon. the Leader of the Opposition was saying that

(1977 ஆகஸ்ட் 27) [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

any complaint cannot be made to the Commissioner straight. That is how I understood him. I think there is provision in section 9 to present a complaint to the Commissioner straightaway. There is no difficulty about it. There is also another point on which I want to put the record straight so far as the hon. Member Thiru Swaminathan is concerned. Section 8 has been amended later and a complaint now can be made later. Now that the repeal Bill is there on the anvil, we need not bother but I am only trying to put the record straight by saying that section 8 has been amended now. I am mentioning about the time of five years after the commission of the offence or one year after the member demits office. It is by an amendment of 1974; probably it might have escaped the notice of the hon. Member. There is nothing wrong in my pointing it out so that the record may be put straight. It is only for that purpose I mentioned this and not that I am anxious to correct any hon. Member at all.

(பிற்பகல் 1-00)

Then there is only one submission. I have got a further note so that I can put the record straight. The decision to discontinue the staff was taken by the Adviser regime on 28th June 1977, as the records will prove it. It was, therefore, done even before this Ministry assumed office. The orders were issued on 6th July 1977. The decision was taken on 28th June 1977 and this order is not of much importance.

Then, so far as Mr. Justice Venkatadri is concerned, I want to mention only one aspect. In his last report about the desirability of scrapping this Act, he has stated: "In conclusion, I may retirate my earlier view that unless the Government takes some sincere interest by giving due publicity and setting up a separate independent investigating agency, there is no use keeping this statute." He has stated that it would be better we repeal it. As early as 1974, he has stated, not now, in his report covering the year 1974, "I feel that this Act has become anaemic for want of complaints both from the Government and from the public." Therefore, this Government are thoroughly justified in repealing this measure. I want to make one more submission. I cannot understand the real grievance of the Opposition in criticising this

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1977 ஆகஸ்ட் 27

repeal measure for this reason. Let them remember that this Government are not putting any insuperable obstacle in the way of the Opposition in complaining against any erring or corrupt Minister. We are removing this three-year punishment for the complainant. This dangerous clause has been removed. Why should the Opposition be aggrieved against that? Their hands are quite free. Therefore, their grievance is not real or justified. So far as the reference to Supreme Court is concerned, I shall have no axe to grind. Having been a Judge of the Madras High Court, I have got no intention of affecting the Supreme Court's decision in any way.

Then, Sir, I beg to make one announcement with the authority of the Hon. the Chief Minister, A fresh legislation will be brought into existence and it will be put on the anvil of the statute-book shortly, after convening a meeting of all the leaders of the Opposition parties and particularly Thiru Sankaralingam and Thiru Veerasami and they can come forward with their constructive suggestions which will be seriously considered and possibly embodied in the coming legislation, and in due course of time, it will be brought before this House as well as the other House. In this case I have been authorised to announce to this House and the Members of this House that all the leaders of the Opposition—political parties will be invited to participate in the shaping of the proposed legislation.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாக அறிவிக்கிற ஓர் அறிவிப்பு, விரைவிலே இந்த மன்றத்திலும் பேரவையிலும் உள்ள எல்லா எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து நல்ல வலுவான திறனுள்ள ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இந்த நல்ல நிகழ்ச்சி நடை பெறும் வரை இந்தச் சட்டத்தைப் பின் வலிக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். அந்த நல்ல எண்ணத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்களென்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் அறிவிப்புக் கொடுத்ததனால், நான் இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். விடுவித்துவிட்டு அவர்கள் பேச்சிலிருந்து இரண்டு சந்தேகங்களைக் கேட்கிறேன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ''இதற்கு முன்னாலே இருந்ததை எல்லாம் நீக்கிவிட்டோம்; இப்போது யார் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். யாரிடம் வேண்டுமானாலும்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

புகார் கொடுக்கலாம். அதை ஏன் பயன்படுத்தக் கூடாது? ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? இதிலே அவ்வளவு வாய்ப்பு இருக்கிறதே? அதை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது'' என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். ''1952 என்குயரி கமிஷன் ஆக்ட்,

It is a mere fact finding Commission and it cannot punish. Its scope is limited. It is in List I.

என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது அவர்கள் சொல்கின்ற போது, லோக் பால் பில்லிலே முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், இவர்களை எல்லாம் ஈடுபடுத்துவதில்லை என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு வேண்டுமானால் பீனல் சட்டத்திற்கு வரவேண்டியது. 1947 சட்டத்திற்குள்ளே போய் வர வேண்டும். அந்தக் கமிஷன்

" mere Inquiry Commission with no scope of punishment"

என்று சொல்லிவிட்டு வரும் புகார்களை வருடக் கணக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் காத்துக்கொண்டிருக்காமலிருக்க, இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தைவிட விஞ்சிய, இதைவிட திறன் வாய்ந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் வரை, இந்தச் சட்டத்தைப் பின்வாங்குவதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, the anaemic body of this 1974 Act, to use the language of Justice Venkatadri, is practically dead and gone for want of any complaint. It is dead practically. It is in its last gasp of life. It is dying. It is almost extinct. We do not want to give it any artificial respiration.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே. வெங்கடாத்திரி கமிஷன் 'extinct' ஆகி விட்டது; அதை வைத்துக்கொண்டு பயன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஏகதேசமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் சாகவில்லை, சாகக் கிடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சாகிறதற்கு முன்பே தூக்கிப் புதைக்க வேண்டாம். அந்த வீட்டிலே உயிரோடு இருக்கிறவருடன் புதிதாக வருகின்ற ஆளைக் கொண்டுவந்துவிட்டு அந்த ஆளும் சேர்ந்து, இருக்கின்ற ஆள் செத்த பின்னால் தூக்கி வந்து புதைக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அழுகிறதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி வைக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஆமாம், அத்தோடு அவர்களே சொன்னார்கள். வெங்கடாத்திரி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அவர்களே கடைசியாகப் படித்துவிட்டுச் சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு பிராசிக்கியூஷன், விசாரணை இல்லாவிட்டால், இதற்கு, No effect என்று. ஆக வெங்கடாத்திரி கமிஷனுடைய கடைசி வேண்டுகோள் என்ன வென்றால், இதை விட அவருக்கு உதவி செய்வதற்கு பிராசிக்கியூஷன் செய்ய சக்தி வாய்ந்த ஒரு 'Machinery' வேண்டுமென்பது. சோறு கொடுக்காவிட்டால், என்னைக் கொன்று போடேன் என்று மகனைப் பார்த்துச் சொன்னார் தகப்பன். அவரே கொல்லு என்று சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காகக் கொன்று போடுகிறேன் என்று சொல்லலாமா? அவர் சோறு கொடுக்க மனமில்லை என்றால், கொல்லு என்று சொன்னார். கடைசியாக, புத்திசாலியான மகன் தகப்பனரே கொல்லு என்று சொன்னார்கள் என்று கொன்றுபோட்டான் என்ற மாதிரி நாமும் சொல்லக் கூடாது. அவர் கேட்ட சோறு, தற்காலிகமாகக் கொடுத்து விட்டு, ஒரு பிராசிக்கியூஷன், 'எப்பக்டிவ் மெஷினரி' கொடுத்து விட்டு, எபக்டிவ் ஆகக் கொண்டு வர வேண்டும். அது வரை இதை நிறுத்தி வைக்க இந்த அரசு முன் வருமா என்பதைத் தெளிவாக அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, while I admire the disputative capacity of the hon. the Leader of the Opposition, all the same what I want to assure the House is that the Government will bring in new legislation as early as possible. Beyond that I am not able to commit myself.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையிலே நாங்கள் இவ்வளவு விளக்கமாக, வேண்டுகோளாக, பணிவாக, அன்பாக எடுத்துச் சொன்ன பிறகும் கூட, நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இந்த நிலையில் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை தற்போது பின் வலிப்பதற்கு நோக்கம் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு அமைச்சரைப் பாதுகாப்பதும், இதற்கு முன்னாலே இருந்த அமைச்சர் மீது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே நடை பெறுகிற அந்த விசாரணையின் தீர்ப்பு வராமல் செய்வதும் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லி அதன் காரணமாக நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்பு செய்தனர்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்ற வகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்) ரத்துச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, அவையில் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிற்பகல் 1.10

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை நெடுந் தலைப்பு, ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct Repeal Bill, 1977 (L.A. Bill No. 6/1977), as passed by the Assembly, be passed."

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டோர் (குற்ற வகையான கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபடுதல்) ரத்துச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/1977) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே மணி 1-10 ஆகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது காலை நிகழ்ச்சிகள். நீங்கள் ஒத்துழைத்தால், முடித்து விட்டு வீட்டுக்குப் போகலாம்.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். என்னைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி, எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்....

திரு. ஜ். சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால்.....

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாலையில் வைத்தால் சுவையாக இருக்கும். தன்னிலை விளக்கத்தை மாலையில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் என்னை சம்பந்தப்படுத்தி, களங்கப்படுத்தியிருப்பதால், நான் தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவ்வளவு? நீளமாக இருக்குமா தன்னிலை விளக்கம்? அரை நாள் அவகாசத்துக்கு விளக்கம் கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியாது. சபையை ஒத்தி வைத்துப் பின்னால் சொல்வது சரியாக இருக்குமா? இப்பொழுதே சொல்லுங்களேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டும். தேவையான விவரங்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் சொல்வதானால், நேரம் பிடிக்கும். ஆகவே மாலையில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சரி, மாலையில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

(2) தமிழ் நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977).

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, "சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாராவது பேசுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

@ 713—714 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1977 ஆகஸ்ட் 27,

(பேசுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை).

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத்தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை....

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, கேளிக்கைகள் வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1977) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முற்பகல் நடவடிக்கைகள் இத்துடன் முடிவடைந்து மீண்டும் மாலை 3 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1—15)

[1977 ஆகஸ்ட்

(பிற்பகல் 3.00)

அவை பிற்பகல் 3 மணியளவில் மீண்டும் கூடியது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு மற்றும் 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக்கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆகியவற்றை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டங்ன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்டமுன்வடிவின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

(1) 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1977).

(2) 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1977).

7. தன்னிலை விளக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் தன்னிலை விளக்கமளிக்க அனுமதியளித்த தங்களுக்கு முதலாவதாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இரண்டாவதாக, இந்தத் தன்னிலை விளக்கத்தை உருவாக்கிய என்னுடைய மரியாதைக்குரிய நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இங்கு எடுத்துரைக்க இருப்பது ஒவ்வொன்றையும் தேதி வாரியாக சுருக்கமாக எடுத்து வைக்க இருக்கிறேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தவர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையில் பணியாற்றியவர்கள். 1969 ஆம் தேதி புரட்சித்தலைவரை அழைத்து, என்னுடைய

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்]

தொகுதி மக்கள் ஒரு சிறப்பு கொடுத்து, எனக்கு ஒரு கார் பரிசு அளித்தார்கள். 10—10—1972 ஆம் தேதி புரட்சித் தலைவர் அவர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றினார்கள். 17—10—1972 அன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற ஒரு இயக்கத்தைத் துவக்கினார்கள். 20—10—1972 அன்று நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அன்புக்கும் பாசத்துக்கும் கட்டுப் பட்டவன் என்ற காரணத்தால், அவர் துவக்கிய அ.தி.மு.க.-வில் உறுப்பினராக ஆனேன். சட்டமன்றத்தில் தி.மு.க. ஆட்சியின் போது அன்றைய ஆட்சியைப் பற்றிக் கடுமையாக, ஆணித்தரமாக பல விமர்சனங்களை எடுத்துரைத்தவன் என்பதை சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 27—11—1973 அன்று சட்டப்பேரவையில் நான் ''ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தான் ஊழல்களுக்கு ஆணிவேராக இருக்கின்றன, ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நேரத்தில் 500 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய், 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டு ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள்'' என்று எடுத்துரைத்தேன்.

(பிற்பகல் 3-10).

அதே நாளில் சட்டப் பேரவையில் பேசிய மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே எழுப்பிய குற்றச்சாட்டிற்கான பதில் விளக்கமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, கட்சி ஆரம்பித்ததிலிருந்தும் சட்ட சபை நடவடிக்கைகளையும் இங்கே சொல்வது முறைதானா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் : தன்னிலை விளக்கம் பற்றி உள்ள விதியைச் சொல்கிறேன். '' அவையின் ஆய்வில் இல்லாத பொருள் பற்றியும் கூட உறுப்பினர் ஒருவர், தலைவரின் அனுமதியின்பேரில், தன்னிலை விளக்கம் ஒன்றை அவைக்குக் கூறலாம். ஆயின் அவ்விளக்கத்தில் சர்ச்சைக்குரிய பொருள் எதுவும் புகுத்தப்படக்கூடாது ; மேலும் அவ்விளக்கத்தின் மீது எவ்வித விவாதமும் அனுமதிக்கப்படலாகாது '' என்பது விதி. அதனால் சுருக்கமாகச் சொன்னால், சர்ச்சைக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சுருக்கமாக சர்ச்சைக்கு இடம் இல்லாத வகையில் சட்டசபையில் நடந்த உண்மையைத்தான்சொல்கிறேன். இதற்கு மேல் எந்தவிதமான கருத்தையும் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிற முறையில்தான் சொல்கிறேன். விவாதத்திற்கு நான் இடம் வைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தங்களைப் பற்றி அவர் காலையில் சொன்னார் ; ஏதோ ஊழல், விசாரணை என்று. அது சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சொன்னால் போதும். அதற்கான பேக்-கிரவுண்ட் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்கிறார்கள். அதில் இந்தக் குற்றச் சாட்டைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டுமென்று தாங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் எப்படித் தயாரித்தார்கள், அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை விளக்கினால்தான், அது பொருத்தமாக இருக்கும், சரியாக இருக்குமென்ற எண்ணத்தில் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பேசுவதற்கு முன் அது எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். மற்றபடி சொல்வதைத் தடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் அத்தனையையும் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். நான் விளக்கிய பிறகு, அதைப்பற்றி என்ன கேட்டாலும் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கப்பட்ட பிறகு, விவாதம் கிடையாது. ஆங்கள் அனுமதித்தாலும் நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : 1973 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 27-ம் தேதி மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் '' நான் இந்த மன்றத்தில் சௌந்தர பாண்டியன் மீது நேரடியாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அவர் யாரோ ஆசிரியரைச் சேர்க்க, அலுவலர்களைச் சேர்க்க பணம் வாங்கியதாகச் சொன்னார்கள். ஊழலே இல்லாத உத்தமக் கட்சியைச் சார்ந்த உங்களை எல்லாம் கேட்கிறேன். டைரக்டர் பதவி வாங்கித் தருகிறேன், சென்னைக்கு.....

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மறுபடியும் அமைச்சர் சட்டசபையில் நடந்த டிஸ்கஷனைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள், அவர் முதலில் படிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ''ஊழலே இல்லாத உத்தமக்கட்சியைச் சேர்ந்த உங்களைக் கேட்கிறேன். டைரக்டர் பதவி வாங்கித்தருகிறேன், சென்னைக்குப் போக வழிச் செலவும், கார் நிதியும் கேட்டு ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதியது உண்டா இல்லையா ?'' என்று கேட்டார். அதற்கு நான், '' இதுவரையில் நான் எவருக்கும் கடிதம் எழுதியது கிடையாது. அதை நிரூபிக்கத் தயாரா?'' என்று கேட்டேன்.

அதன் மீது 28—11—1973-ம் தேதியில் நான் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்தேன். அதற்குப் பேரவைத் தலைவர் மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பை இந்த அவைக்குச் சுட்டிக் காட்டுவது கடமை என்று கருதுகிறேன். '' இது தான் எழுதிய கடிதம் அன்று என திரு. சௌந்தர பாண்டியன் சொல்கிறார். அவர் எழுதியது அன்று என்பதை நானும் அறிகிறேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்கிறார்.'' இந்தத் தீர்ப்பை அப்போது பேரவைத் தலைவராக இருந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு பிறகு கம்யூனிஷ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலைத் தயாரித்து ஜனாதிபதியிடமும் மற்றவர்களிடமும் கொடுத்தார்கள். இதே சட்டத்தை 5—4—1973-ம் தேதி சட்டப் பேரவையில் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அப்போது மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். '' இந்தச் சட்டத்தை யார் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அப்படி விரும்புகிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தேவையில்லை என்று கருதுகிறவர்கள் விட்டுவிடலாம் என்ற அளவில்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்திட நாடுகிறோம். ''

அதே பேரவையில் 14—8—1973-ல் மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். '' உங்களிடத்தில் இருக்கிற எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் கார் நிதி திரட்டித் தாருங்கள். டைரக்டர் பதவி கொடுக்கிறேன் என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதத்தின் நகல் வேண்டுமென்றால் தருகிறேன் ''.

அதற்கு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் சொல்கிறார். '' தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் விசாரணை செய்யுங்கள். விசாரணைக் கமிஷன் போடுங்கள். விசாரணை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லையே. அந்த எம்.எல்.ஏ.யை விசாரணை செய்யுங்கள். என் மீது குற்றச் சாட்டு இருந்தால், என்னையும் விசாரியுங்கள். மற்றவர்களையும் விசாரியுங்கள். என்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து பொறுப்போடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நாங்கள் ஊழல் செய்தோம் என்றால், விசாரித்து நடவடிக்கை எடுங்கள். லஞ்சம் வாங்கியதாகத் தெரிந்தால், நடவடிக்கை எடுங்கள். எம்.ஜி. ஆர். செய்தால் அவர் மீதும் நடவடிக்கை எடுங்கள். அதற்கு ஒரு என்குயரி கமிஷன் போடுங்கள், விசாரிப்போம்''.

அதற்கு திரு. மு. கருணாநிதி பதில் சொல்கிறார் : '' இப்போதுதான் சட்டத்தை நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். அதை மத்திய அரசு சம்மதத்திற்காக அனுப்பியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு சம்மதம் கிடைத்தவுடன், விசாரணைக் கமிஷன் வைப்போம்''.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

அதற்கு திரு. கே.ஏ. மதியழகன் சொல்கிறார் " உண்மையிலேயே நான் ஊழல் குற்றம் செய்தேன் என்றால் என்குயரி கமிஷன் வையுங்கள். அதிலே என்னை விசாரியுங்கள். திரு. எம். ஜி. ஆர். லஞ்சம் வாங்கினார் என்றால், அவரை விசாரியுங்கள். நடவடிக்கை எடுங்கள். டெல்லிக்குப் போய்விட்டு வரவேண்டுமென்று ஏன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ? இன்னொரு என்குயரி கமிஷன் போடுங்கள். அதில் ஹைகோர்ட் நீதிபதி அல்லது சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி போடுங்கள். அல்லது உங்கள் அதிகாரிகளில் யாரையாவது போடுங்கள். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை".

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலே சொல்லியதைத் தவிர இதெல்லாம் எதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை அதிகப்படியாக இங்கே படிப்பது அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் சொன்னதைப் போல, அந்த சம்பவம் எப்படி வந்தது என்பதைத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அதற்குப் பிறகு திருமதி டி. என். அனந்த நாயகி அவர்கள் சொல்கிறார்கள், " கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்குயரி கமிஷன் வைக்க சட்டத்தை நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிக்கு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது வரவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தில் மாநில சர்க்கார் விசாரணைக் கமிஷன் போடலாம் என்று அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்தலாம் ".

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டர். அமைச்சர் அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் கூறுவதற்கு தாங்கள் அனுமதி வழங்கினீர்கள். அவர் விளக்குவதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் சட்டசபையில் நடந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற எங்களுக்கு அதைப் பற்றி விவாதிக்க வாய்ப்பில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் கூறுகிறோம்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். அதை நான் கேட்டுவிட்டேன். சம்பந்தமில்லாததை இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அவை முன்னவர் சொல்லியதைப் போல பரிகாரம் தேடுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. சட்ட சபையில் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லியதையெல்லாம் இங்கே சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் உள்நோக்கம் கற்பிப்பதில் முனைவதால், அதற்குப் பதிலளிக்க வேண்டியிருக்கும். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தில் என்ன நேருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். எனக்கே நீங்கள் படித்ததைக் கேட்ட போது சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறதே.

1977 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அவை முன்னவர் சொல்லியதைப்போல சம்பவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேனே தவிர, உள் நோக்கம் எதுவுமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை எனக்கு.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் முதன் முதலில் இந்த வெங்கடாத்திரி கமிஷன் மூலமாக அனுப்பிய விளம்பரத்தைப் பார்த்தேன். திருச்சி, தஞ்சை மாலை முரசு பத்திரிகை 18—11—1976-ல், இதிலே இரண்டு புகார்கள்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பேப்பரைப் படிக்கக் கூடாது. அதில் உள்ள விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: இதில் இரண்டு புகார்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் சுதேசமித்திரன் 27—11—1976 பேப்பர் 28—11—1976 முரசொலி, 30—10—1976 முரசொலி, 30—12—1976-ம் தேதி திருச்சி—தஞ்சை மாலை முரசு, 18—1—1977-ம் தேதி மக்கள் குரல் ; இத்தனை பத்திரிகையிலும் " அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளர் லஞ்சம் வாங்கினார். வெங்காடத்திரி கமிஷனில் விசாரணை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மாணவரைத் தேர்ச்சி பெற வைப்பதற்காக பணம் வாங்கினார். புலவர் வகுப்பில் சேர்ப்பதற்கு பணம் வாங்கினார். " இந்த இரண்டு குற்றச் சாட்டுக்கள் அடங்கிய விவரங்கள் வெங்கடாத்திரி கமிஷனில் விசாரிப்பதாக ஒரு விளம்பரத்தைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன், அந்த விளாசத்தைப் பார்த்தேன். அதில் கே. ராஜேந்திரன், 15, கீர முதலியார் தெரு, கடம்பர் கோயில், குளித்தலை வட்டம், திருச்சி மாவட்டம் என்று இருந்தது. இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், அதே தெருவில் 1-வது எண் வீட்டில் நான் கடந்த 15 ஆண்டு காலம் குடியிருந்து, வக்கீல் தொழிலையும் பார்த்து வருகிறேன். சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான் வெளியில் செல்லவேண்டுமென்றால், அந்த வீட்டின் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டும். என்னுடைய பதினைந்தாண்டு அனுபவத்தில் கே. ராஜேந்திரன் என்ற நபர் அந்த விளாசத்திலோ, குளித்தலையிலோ, அந்த வட்டாரத்திலோ கூட இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதேயில்லை. பார்த்ததும் இல்லை. இதை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்காக என்னுடைய தலைமைக் கழகத்தில் பணியாற்றுகிற ஆனந்தன், என்னுடைய அருமை நண்பர் சுந்தரேசன் என்பவர்கள் மூலமாக 14—12—1976-ம் தேதியும் 15—12—1976 ம் தேதியும் அந்த கே. ராஜேந்திரன் என்பவருடைய விளாசத்திற்கு இரண்டு பதிவுத் தபால்களை அனுப்பி வைத்தேன். அக்னலட்ஜ்மெண்டோடு.

[திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

(பிற்பகல் 3-20)

அக்னலட்ஜ்மெண்ட் திரும்பி வந்து விட்டது. அதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறது என்றால், "15-ம் எண்ணில் எஸ். பெரியசாமி என்பவர்தான் குடியிருக்கிறார்; இதில் கண்ட விலாசதார் குடியில்லை: ஆதலால் சென்டருக்கு வாபஸ்" என்றிருக்கிறது. உள்ள படி நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நான் பொது வாழ்க்கையில் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில், எந்த வீட்டிலாவது சோரிசுக்கும் சென்றதில்லை. 9 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றி யிருக்கிறேன். ஒர் ஆண்டிலாவது, மேடைக்கு ஏட் தாருங்கள் என்று என்னுடைய கைப்பட எழுதியோ, அல்லது ஓரலாகவோ சொல்லியிருந்தால், எப்போதோ என் மீது குற்றம் சாட்டியிருப் பார்கள். நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். நான் இது பற்றி வழக் கறிஞர் திரு. என். சி. ராகவாச்சாரியிடம் பேசினேன். அவர் உடனே ஒரு மனுவைத் தயாரித்து அனுப்புவோம், என்ன பதில் வருகிறதென்று பார்ப்போமென்று சொன்னார்கள். மேலவைத் தலைவர் அனுமதியோடு அதிலுள்ள மூன்று கோரிக்கைகளை மட் டும் நான் இங்கே படிப்பதால், இந்த அவைக்கும், நாட்டுக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"to direct investigation as to whether there is any such person by name K. Rajendran said to be residing at No. 15, Keera Mudaliar Street, Kadambar Koil, Kulitalai, Tiruchirappalli District, and if such person is in existence, find out as to his whereabouts, to take photograph of the petition and the signature of the said K. Rajendran contained therein, issue notice to the said K. Rajendran said to be residing at No. 15, Keera Mudaliar Street, Kadambar Koil, Kulitalai, Tiruchirappalli District to be present before this Honourable Commission of Enquiry on such date as this Hon. Commission may fix, after due notice to the petitioner".

இந்த மனுவை 23—12—1976-ம் தேதியன்று வக்கீல் திரு. சி. பி. பட்டாபிராமன் என்பவர் மூலம் மீண்டும் ஒரு முறை கொடுத் தேன். 1—1—1977-ம் தேதியன்று வக்கீல் கே. என். சிவ பெருமானை அனுப்பி, அதே நகலைக் கொடுக்கச் செய்தேன். 14—2—1977 அன்று இன்று அமைச்சராக இருக்கும் மாண்பு மிகு திரு. பொன்னையன் அவர்கள், வக்கீல் என்ற முறையில் இதே பெட்டிஷனை மீண்டும் கொடுத்தார்கள். இப்படி மூன்று முறை கொடுத்த மனுவையும் நீதிபதி வெங்கடாத்திரி அவர்கள் வாங்க மறுத்துவிட்டார்கள். வாங்க மறுத்ததற்கு அவர் ஒரு காரணம் சொன்னார். "இப்படிப்பட்ட புகார் வந்திருக்கிறது; ஆனால், அதில் எந்த ஆண்டு சம்பவம் நடந்தது, யாரிடம்வாங்கினர் என்பது பற்றி விவரம் இல்லை; அவரைப் பற்றிய வழக்கு இல்லை; நாங்கள் வழக்கு எடுப்பதாக இல்லை; புகார் வந்திருக்கிறது; அரசாங்கம் சொல்லியதற்காக விளம்பரப் படுத்தியிருக்கிறோம். இனிமேல்தான்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்]

யார் பிகாரில் வருகிறார் என்று பார்க்க வேண்டும்; அதற்குள் ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்!" என்று சொல்லி மூன்று முறை கொடுத்த மனுக்களையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இங்கே நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புவது, புகார் மனுவை அரசாங்கத்தி டம் தாக்கல் செய்யலாம் அல்லது புகார் மனுவை கமிஷனரிடம் நேராகத் தரலாம். இப்படி இரண்டு வகையான முறையிலே தரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் தருவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் 25 (1) (ஏ) பிரிவில்

"Where any allegation of criminal misconduct against any public man is or has been brought to the notice of the Government, the Government may, if they are satisfied that it is necessary in the public interest that the allegation of criminal misconduct should be investigated under this Act" . . .

என்று இருக்கிறது. இங்கே நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புவது, நீதிபதி வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்கு என்னைப்பற்றி அனுப்பப் பட்ட மனுவை அரசாங்கம்தான் அனுப்பியிருக்கிறது. 25-வது விதிமுறைப்படி Government should be satisfied, திருப்தியடையவேண் டும். அரசாங்கத்திற்கு வந்த மனுவைத்தான் அனுப்ப வேண்டும். நீதிபதி வெங்கடாத்திரி அவர்கள் என்னுடைய வழக்கறிஞர்களி டத்தில் முழு மனுவையும் காட்டியிருக்கிறார். அந்த மனுவில் அரசாங்கத்தின் முத்திரையில்லை. அரசாங்கம் எப்போது பெற் றது என்பதற்கு எந்த விதமான அடையாளமும் இல்லை. அதற்கு மாறாக விஜிலன்ஸ் கமிஷன் முத்திரை இருக்கிறது.

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரவர் களுடைய பேச்சு முடியட்டும். காலையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவ ரவர்கள் எந்த அளவுக்கு வருத்தப்பட்டார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். தயவுசெய்து அமருங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அவர்கள் நீதிபதி பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட் காருங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: நீதி விசாரணை பற்றிப் பேசவில்லை .....அதற்குள் நுழைந்து பேசவதில்லை.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீதிபதி பற்றி குறிப்பிடாமல் எப்படிச்சொல்வது! அமைச்சரவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இது மானப் பிரச்சினை. ஆகையால் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாம் சேர்ந்து தமிழ் நாட்டின் மானம் போகிறது.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்தப் புகார் மனு டைப் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது இரண்டு குற்றங்கள். அவை என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். குளித்தலை வட்டம் லாலாப்பேட்டையில் பின் தங்கிய மாணவர், ஒரு கௌண்டர் மகனுக்குப் புலவர் படிப்பிற்கு இடம் வாங்கித்தருவதாக 500 ரூபாய் வாங்கியுள்ளார். குளித்தலை வட்டம், வீரராக்கியத்தில் இரண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மாணவர்களைப் பாஸ் செய்வதாகச் சொல்லி ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கியுள்ளார்; அதற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. பணத்தையும் திருப்பித் தரவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல். சி. பாஸ் பண்ண வைப்பதென்றால், எந்த வருஷம் எழுதுகிறார்கள்; அந்த மாணவர்கள் யார், பெற்றோர்கள் யார் என்ற விவரம் அந்தப் புகாரில் இல்லை. மாணவர்களின் பெயர் கொடுத்திருந்தால், அந்த மாணவர்கள் அந்த வருஷத்திலே பரீட்சை எழுதினார்களா, இல்லையா என்பதைக் காண வாய்ப்பு இருக்கிறது. புலவர் வகுப்பில் எல்லோரையும் சேர்த்துவிட முடியாது. நானே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்களோ சேர்த்து விட முடியாது. புலவர் வகுப்பிற்கு, குறிப்பிட்ட நபர் எந்த ஆண்டு மனுப் போட்டார், எந்த ஆண்டு முயற்சி செய்தார் என்ற விவரங்கள் இல்லை. வேக்-ஆக இருக்கிறது. நான் ஏன் இந்தப் பத்திரிகைக் குறிப்புக்களைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதிலே ஒரு கவுண்டர் வருகிறார்; நாடகத்தில் திடீரென்று வருவதுபோல, ஒரு பெயரோடு வருகிறார். இது எல்லாம் பின்னால் வந்ததென்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் இங்கே விளக்கம் அளிக்க முற்பட்டதற்குக் காரணம், என்னைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்டதுதான். நான் அமைச்சரவையிலே இடம் பெற்றிருப்பதால். இந்த அமைச்சரவைக்கு மாபெரும் களங்கத்தை உண்டாக்கி, தமிழ்நாடு அமைச்சரவையில் இப்படிப் பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களே; இப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்கி விட்டார்களே என்று இந்த நாடும், இந்த உலகமும் புரிந்து கொள்ளக் கூடாதென்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தை அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களைப்போல், என்னால் அரசாங்கத்திடமிருந்து எந்தத் தகவல்களையும் பெற முடியவில்லை. என்னுடைய தொலைபேசியைச் சார்ந்த டைல்களைத்தான் பார்க்க முடிந்தது. இது

[திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்]

பத்திரிகைச் செய்தி. சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட விளக்கம் கேட்டேயில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யாரோ ஒரு அமைச்சரைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்தச் சட்டத்தை நீக்கு கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களும், எதிர்க்கட்சித்தலைவரவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். என்னைக்காப்பாற்ற அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதென்றால், அதை எதிர்க்கும் முதல் ஆளாக நான் இருப்பேனென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

(பிற்பகல் 3-30)

ஏன் இதை நான் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்தது 18—11—1976ஆம் தேதி அன்று. இந்த விளம் பரத்தைப் பார்த்த பின், 19—11—1976ஆம் தேதி அன்றே நான் கட்சியிலே வகித்துக்கொண்டிருந்த பொருளாளர் பதவியை ராஜினாமா செய்து, என்னுடைய கட்சியின் பொதுச் செயலாள ருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தின் நகலைக்கூட இன்றும் பத்திரமாகவே வைத்திருக்கிறேன். லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு, இந்தப் பத விையை வகித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கோ, என்னுடைய குடும்பத்திற்கோ, என்னுடைய கட்சிக்கோ, எங்கள் தலைவருக்கோ துளிகூட இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தன் னிலை விளக்கமாக அளித்து, இந்த நல்ல வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுங்கள், இந்த மனு போடப் பட்ட தேதி 15—2—1975. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள் இதற்கு முன்பே கூட போடப்பட்டுள்ளது என்று. எங்கே அந்த மனு? அரசாங்கத் திலே போடப்பட்ட மனு எங்கே இருக்கிறது? குறிப்பேட்டிலே எடுத்துப் பாருங்கள். ஆகவே எங்கே அந்த மனு? எனக்குத் தெளிவாகியிருக்கிறது. எங்கே அந்த மனு? நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள். யார் ஆட்சிக் காலத்தில், எந்தத் தேதியில் இந்த மனு போடப்பட்டது? யார் ஆட்சிக் காலத்தில், எந்தத் தேதி யில் வெங்கடாத்திரி கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டது? இந்த இடை வெளியில் அந்த அரசாங்கம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தது என்பதை தயவுசெய்து இந்த மன்றத்திலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும் இந்த மண்ணில் நடமாட வேண்டுமென்றால்.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அது தன்னிலை விளக்கம் அல்ல. அது உங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தன்னிலை விளக்கம்தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இல்லை, அது விவாதம் அல்ல. அந்த விளக்கத்தோடு விட்டுவிடுங்கள். அதனால் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இது போன்று ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தன்னிலை விளக்கத்தை அளிக்கிறேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். இந்தத் தன்னிலை விளக்கத்தை அளிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட முன் வடிவு நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 3, 4, அதாவது சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 7 மற்றும் 9, பேரவையால் நிறைவேற்றப் பட்டு மேலவைக்கு இன்னும் வரவில்லை. ஆகவே அடுத்த சட்ட முன் வடிவு எண் 10/1977 எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(3) 1977ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1977.)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறை வேற்றப்பட்ட 1977ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/77) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவை (சட்ட மன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/77) பரிசிலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகின்றேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேண்டுதலின் பேரில், தமிழக அரசு, பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சி வரம்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ள கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி வழங்கத் தீர்மானித்து அந்நாளே சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டம் 1923 (தமிழ் நாடு 1923ஆம் ஆண்டு சட்டம் 7-ஆம்) திருத்த உத்தேசித்துள்ளது.

கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி வழங்கும் இத்திட்டத்தினை வடிவித்த பல்கலைக் கழக மானியக் குழு தற்போதுள்ள பல்கலைக் கழகத்தின் வடிவும் அதன் கல்லூரிகளை இணைக்கும் பாங்கும் அக்

* 714—716ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரிகள் நூதன நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இயங்கவும், பாடத் திட்டம் மற்றும் தேர்வுகள் நடத்துவதில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கும் தடையாக உள்ளதாகக் கருதியது. எனவே, கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தன்னுட்சி வழங்குதல் உயர்கல்வியின் முன்னேற்றத்தினை செயலாக்குவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். தவிரவும், கல்வி சுதந்திரம் இன்மையே கல்வித்தரம் குறைவதற்குக் காரணம் என பல்கலைக்கழக மானியக்குழு உணர்ந்தது.

பல்கலைக் கழகம் தன்னுடைய அதிகாரங்களை முக்கியமாக அதன் மற்ற அங்கங்களான செனட், சிண்டிகேட் இவைகளின் வாயிலாக செயலாக்கம் செய்வதால், இந்தச்சட்ட முன்வடிவில் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அதனது அங்கங்களுக்கும் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் கூறியுள்ள நிபந்தனைகளின் கீழும் அதிலே கூறப்பட்ட முறைகளுக்கேற்பவும் எந்தக்கல்லூரியையும் தன்னுட்சி பெற்ற கல்லூரி என அறிவிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக் கழகம் தனது சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தினை அதன் சட்டங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதால் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டங்களில் எந்த வகையில் மற்றும் எந்த நிபந்தனையின்கீழ் ஒரு கல்லூரியினை தன்னுட்சி பெற்ற கல்லூரியாக அமைக்கலாம் அல்லது அவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட தன்னுட்சியினை நீக்கலாம் என்பதனை விளக்கிக்கூற இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. தவிரவும் தன்னுட்சி வழங்கப்பட்ட கல்லூரிகளின் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டனவும் அதற்கு வேண்டிய இன்ன பிற காரியங்களுக்கும் அத்தகைய கல்லூரிகளில் உள்ள கல்விக்குழு, பணியாளர்குழு, கல்வி வாரியங்கள் மற்றும் தேர்வு வாரியங்களின் அமைப்பு, மறு அமைப்பு, அவைகளின் அதிகாரங்கள், கடமைகள் இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட பொருள் பற்றி சட்டமியற்றவும் சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கிறது.

இந்தச்சட்ட முன்வடிவு மேற்கூறிய நோக்கங்களை அடையக் கோருகிறது.

மேற்கூறிய சொற்களுடன், நான் சட்டசபையில் நிறை வேறிய இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு மன்றத் திற்குப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப் பட்ட தீர்மானம் :

" சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன் வடிவு எண் 10/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும். "

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கல்லூரிகளுக்கு தன்னுட்சி வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருப்பதைப்பற்றி நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடை கிறேன். பொதுவாக கல்லூரியாக இருந்தாலும், ஆட்சியாக இருந்தாலும் தன்னுட்சி வேண்டுமென்பதற்காக அண்ணா திரா விட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றையதினம் இப்படிப்பட்ட சட்டத் தைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் மனப்பூர்வமாக இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல் லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 111 கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதிலே சில கல்லூரிகளுக்குத் தன் னுட்சி உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமை வழங்கப் பட வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த நேரத்திலேகூட கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, மத்திய அரசிடம் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி, யூ.ஜி.சி. போன்ற குழுவிடம்கூட அதற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வாதாடி, அது வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்த நேரத்தில் அண்ணா திராவிட முன் னேற்றக் கழக அரசு இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கொண்டுவந்திருப்பதற்காக நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கல்லூரிகளுக்குத் தன் னுட்சி உரிமை வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், அந்தக் கல்லூரி தனித்துச் செயல்படும்போது, அது எப்படி செயல் படப் போகிறது என்பதற்கான முழு வடிவத்தையும் நம் மாண்பு மிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மொத்தமாகச் சொல்லாவிட்டா லும், அவர் குறிப்பிட்ட சில கருத்துக்களிலேயிருந்து தெரிந்து கொண்டேன். அதனுடைய நிர்வாகம், தேர்வுமுறை பற்றிய அனைத்தையும் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே பரிசிலிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு நானும் என்னுடைய ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு கல்லூரி தன்னுட்சி வழங்கப்பட்டு பாடத் திட்டம் வகுத் துக்கொள்வது, பட்டம் வழங்குவது, சுற்றுச் சார்பு பற்றி ஆராய்வது இவைகளை எல்லாம் அந்த தன்னுட்சி உரிமை பெற்ற கல்லூரி தன்னையே ஒப்படைத்துக்கொண்டு அனைத்தும் செய்கின்ற

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

நேரத்தில், அந்தக் கல்லூரியிலே படிக்கின்ற மாணவர்களின் தரம், கல்லூரியினுடைய தரம் நிச்சயமாக மற்ற கல்லூரிகளோடு ஒப் பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, அதிகமாக இருக்கும். ஏனென்றால் தனி உரிமை பெற்ற கல்லூரிகள் தமிழகத்திலேயுள்ள மற்ற கல் லூரிகளோடு போட்டி போட வேண்டும் என்ற உணர்வும், தம்முடைய மாணவர்கள் மற்ற பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள மாண வர்களோடு போட்டி போட வேண்டும் என்ற உணர்வும் வளரும். அப்படிப்பட்ட உணர்வு இயற்கையாகவும் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளிலே தன்னுட்சி பெற்ற கல்லூரிகள் முற்படுகின்ற நேரத்தில், எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஐயப்பாட்டை மட்டும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் போக்குவார்களானால், இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிற நேரத்திலே நாம் அனைவரும் மன நிம் மதியோடு இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குகிறோம் என்ற நிலை ஏற்படும். எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஐயப்பாட்டைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். இன்றைய தினம் மருத்துவக் கல்லூரி யானாலும், இன்ஜினீயரிங் கல்லூரியானாலும் மாணவர்களைத் தேர்ந் தெடுக்கும்போது தகுதி அடிப்படையிலே அல்லது திறமை, தகுதி போன்றவைகள் அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுப்பது பற்றி மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒரு தனிப்பட்ட கருத்து உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். மதுரை யுனிவர்சிட்டியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமான மார்க்கு களை வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். மதுரை யுனிவர்சிடி யரியாவிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எந்தக் காரணத்தினாலேயோ கொஞ்சம் அதிகமான மார்க்குகளை வாங்கி வந்துவிடுகின்றார்கள். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எத்தக் கல்லூரியிலே படித்தாலும், அவர்கள் மார்க்குகள் வழங்கு கின்ற நேரத்திலே கொஞ்சம் தானே கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி அவர்கள் வருகின்ற நேரத் தில், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்த மாணவர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்த மாணவர்களுக்கு வாய்ப் புக் குறைந்து விடுகிறது என்ற கருத்து இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னாலேகூட இங்கே வாதிக்கப்பட்ட நேரத் திலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன், திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். " ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கும், இன்னொரு பல் கலைக் கழகத்திற்குமே இந்தப் பாகுபாடு, வேறுபாடு இருக்கு மானால், நாம் தனித்து இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு தன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு, அவர்களே பாடத்திட்டத்தை வகுத்துக்கொள் வது, அவர்களே தேர்வுகளை முறைப்படுத்திக்கொள்வது, அவர் களே பேப்பர்களிலே மதிப்பெண்களைப் போடுவது, இப்படிப்பட்ட உரிமைகளையெல்லாம் நம்பிக் கொடுத்தால், அப்படிக் கொடுக்கப் படுகின்ற நேரத்திலே, அங்கே தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் கண்காணிக்க முடியாது " என்று மாண்பு மிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

(பிற்பகல் 3—40)

அதற்கு நம்முடைய பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலே அதிகாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அந்த அதிகாரத்தை அளிக்க இருக்கிறார்களா என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுவார்களேயானால், நான் நிச்சயம் இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற, அந்த உரிமைகள் வழங்குகிற சட்டத்தின் பேரில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை ஒரு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே நான் சொல்வதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தனிப் பட்ட கல்லூரிக்கு உரிமைகளை வழங்குவதைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில், பச்சையப்பா டிரஸ்ட் போர்டு என்ற பெயரிலே பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்து மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் இடம்பெற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல ஆண்டுக் காலமாக சிறந்த முறையிலே நடைபெற்று வரும் கல்லூரியைச் சேர்ந்த துணைக் கல்லூரியான சேதுசாமி நாயுடு கல்லூரி போன்ற 6 கல்லூரிகளை ஒருங்கிணைத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பாடத் திட்டங்களைத் தயாரிப்போம், அதற்குப் பின்னரே பரீட்சை முறை வைப்போம் என்றெல்லாம் நடைமுறையிலே வரும்போது சிறந்த டிரஸ்ட் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தி பார்த்தோம். சிறந்த முறையில் அது செயல்படுகிறது. இது இன்னும் பல வலாக்கப்பட்டு படிப்படியாக, கோயம்புத்தூர் நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரியிலே இணைந்து, அதைப் போலவே திருச்சியிலுள்ள கல்லூரிகளையும் ஒருங்கிணைத்து இப்படிப்பட்ட உரிமைகளைப் பெறக் கூடிய அளவிலே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். படிப்படியாக நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள்கூட கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டு பணிபுரிவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். பச்சையப்பா டிரஸ்ட் போர்டின்கீழே வருகிற கல்லூரிகளையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதன் மூலம் அந்த டிரஸ்ட் போர்டுக்கு நன்மை செய்தவர்களாக இருக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டி, இதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நிறை வேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக நான் வரவேற்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே ஆட்சியில் இருந்தபோது, [illegible] வர வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு [illegible] திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்

வருகிறது என்பதை கண்டு நான் பொறுமைப்பட மாட்டேன். ஏனென்றால் இதனைடைய பலன்களை தமிழ் நாட்டு மக்கள் நுகர இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பிலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தன்னாட்சி வழங்கப்பட்டு, பல்கலைக் கழகங்கள் அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் இயங்கி வருகின்றன. உண்மையிலே பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தன்னாட்சி இருக்க வேண்டும் என்பதிலே முழு நம்பிக்கையுள்ளவன் நான். இருந்தாலும் அண்மைக் காலங்களிலே பல்கலைக் கழகங்கள் நடைபெற்று வரும் முறையைப் பார்க்கும் போது, அது சற்று கவலைக்கிடமாகவே இருக்கின்றது. அந்தப் பல்கலைக் கழக அலுவலகம் கூட ஒரு அரசாங்க அலுவலகம் போல்தான் நடை பெறுகிறது. அவர்களுக்கு நாம் தன்னாட்சி கொடுப்பது, அரசாங்கத்திலுள்ள சிக்கல் நாடா முறை அங்கு இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாகி, யாராவது ஒரு தனி நபருடைய விருப்பு வெறுப்புக் கேற்பத்தான் பல்கலைக் கழகங்கள் நடைபெறக் கூடிய நிலையில் உள்ளன. தன்னாட்சி வழங்கப்பட்டு தலையீடு கூடாது என்பதிலே நம்பிக்கையுள்ளவன் நான். ஆனால் அங்குள்ள குறைகளைப் போக்க அரசு என்ன செய்யலாம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்னதாக ஒரு சிறிய தகவலை பல்கலைக் கழகத்திடமிருந்து பெற முயற்சி செய்தேன். அந்தத் தகவலைப் பெறுவதற்கு என்னென்ன முறையில் இடையூறுகள் செய்யப்படுமோ அந்த இடையூறுகள் நடைபெற்றன. ஒரு மாணவன் ஒரு தேர்விலே முதல் நிலையில் தேர்வு பெற்றிருக்கிறான் என்பது உண்மையா என்பதுதான் என்னுடைய வினா. அதற்கு ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, ''இது ஏன் உங்களுக்குத் தேவைப் படுகிறது ?'' என்று கேட்டு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார்கள். ''ஏன் தேவைப்படுகிறது'' என்பதற்குப் பதில் அளித்தேன். அந்த பதிலை நான் கொடுத்த பிறகு, அவர்களிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் ''ரேங்க் சர்டிபிகேட்டுக்கு ரூ. 15-ஐக் கட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ரேங்க் சர்டிபிகேட் கிடைக்கும்'' என்று எழுதியிருந்தார்கள். நான் கேட்டது இந்த மாணவன் முதல் நிலையில் தேறியிருக்கிறானா, என்பது. அந்த மாணவன் முதல் நிலையில் தேறியிருக்கிறானா, இல்லையா என்று பதில் சொல்வதற்குப் பதிலாக 15 ரூபாய் கொடுத்தால் ரேங்க் சர்டிபிகேட் கிடைக்கும் என்று எழுதுகிறார்கள். ரேங்க் வாங்கியிருக்கிறானா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. பிறகு

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 27

இதுபற்றி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி வரும் என்று நான் கடிதம் எழுதிய பிறகு, இன்றைக்கு அந்த மாணவன் முதல் நிலையில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான் என்று துணை வேந்தரிடமிருந்து பதில் வந்தது. பல்கலைக் கழகமே இந்த நிலை என்றால், தன்னுட்சி வழங்கப்பட்டால், கல்லூரிகள் எப்படிச் செயல் படும் என்பதிலே பெருத்த ஐயப்பாடு இருக்கிறது.

அண்மைக் காலங்களிலே தன்னுட்சி வழங்குவதற்காக ஒரு சில கல்லூரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று அறிகிறேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் சிந்திப்பதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கல்லூரியில் ஒரு மாணவன் ஏதோ காரணத்திற்காக தேர்வுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. பல்கலைக் கழகத் தேர்வுக்கு அனுப்ப முதல்வர் மறுத்துவிட்டார். அந்த மாணவன் உயர்நீதி மன்றம்சென்று, பிறகு அந்த மாணவனைத் தேர்வுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த மாணவன் தேர்வுக்கு அனுப்பப்பட்டார். பிறகும் கூட நடத்தைச் சான்றிதழ் வழங்குவதில், அந்தக் கல்லூரி இடையூறு கொடுத்திருக்கிறது. மேலும் மிகச் சிறந்த மதிப்பெண்கள் பெற்ற மாணவர்களைத்தான் சில கல்லூரிகளில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். 500 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் இருந்தால்தான் புகுமுக வகுப்பில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். புகுமுக வகுப்பில் முதல் நிலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களைத்தான் பட்டப்படிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். 'கிரீம் ஆப் தி சொசைட்டி' (Cream of the Society) என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் திறன் பெற்ற மாணவர்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய கல்லூரிகளில் இது பரீட்சார்த்தமான முறையில் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால் எனக்குத் தெரிந்து இந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் கல்லூரிகளிலே மிகச் சிறந்த மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டு தேர்வுக்குத் தயார் செய்கிறார்கள். ஆனால் மாணவர்களுடைய முழுமையான வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ள கல்லூரிகளுக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டால், அவர்கள் இன்னும் எந்த நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்று புரியவில்லை. இப்படிச் சொல்லும்போது, தன்னுட்சி கொடுப்பதை எதிர்க்கிறேன் என்று பொருள் இல்லை. தன்னுட்சி வழங்குவதிலே எனக்கு இரண்டுவித கருத்து கிடையாது. தன்னுட்சி கொடுக்கப்பட்டால் நடைமுறையிலே எப்படி இருக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பொறியியல் கல்லூரியில் 'இன்டர்னல் அசெஸ்மெண்ட்' உள்ளது. அத்தக் கல்லூரியிலே இருக்கும் மாணவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் 60 சதவீதம் மார்க் கொடுத்துவிடுங்கள். அவர்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

கல்லூரிக்கு வந்தாலும், வராவிட்டாலும் வந்ததாகக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களுக்குக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை சிறந்த மாணவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் கல்லூரிகளிலேயே இருக்குமானால், மற்ற கல்லூரிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே தேவையில்லை.

மாணவர்கள் முழு வளர்ச்சியைப் பெறத்தக்க கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டுமானால், அரசுக் கல்லூரிகள் பரீட்சார்த்தமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. தன்னுட்சி கொடுப்பதற்கு அரசுக் கல்லூரிகளிலே பரீட்சார்த்தமாக ஒரு கல்லூரியையாவது தேர்ந்தெடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால்தான் தனியார் கல்லூரிகளிலே இடம் கிடைக்காத நிலையில் மாணவர்கள் அரசுக் கல்லூரிக்கு வரும் நிலை மாறும். அரசாங்கக் கல்லூரியிலே இருக்கும் குறைகளுக்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ''ஆசிரியர்கள் இருப்பதில்லை, அடிக்கடி மாற்றலாகிறார்கள். புதிய கல்லூரிகளிலே தங்குவதற்கான வசதியில்லை'' என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அரசுக் கல்லூரிகளிலே திருச்சி மாணவர்களின் சேர்க்கை குறைவாக இருக்கிறது. இது போன்ற போன்ற நகரங்களிலே உள்ள அரசுக் கல்லூரிகளிலே இது போன்ற நிலை இல்லை. எம்.ஏ., எம்.காம். போன்ற பாடங்களுக்கு, திருச்சியில் இடம் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற அரசாங்கக் கல்லூரியை ஏற்றுக்கொள்ள பரிந்துரை செய்வோமானால், நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 3-50).

தன்னுட்சி கொடுப்பதற்கு முன்னதாக அந்தக் கல்லூரி அதற்குத் தகுந்த கல்லூரிதானு என்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்த பிறகுதான் கொடுக்க வேண்டும். யு. ஜி. சி. சொல்லுகிறார்களே என்பதற்காக தன்னுட்சி கொடுத்து விடக் கூடாது. தகுந்த கல்லூரி தான் என்று தெளிவான பிறகு நான் கொடுக்க வேண்டும். மாணவர்களைத் தேர்வுக்கு மட்டுமே தயார் செய்யும் நிலையிலுள்ள கல்லூரிகளாக இருந்தால், அவற்றுக்குத் தன்னுட்சி வழங்கக் கூடாது. அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பல்கலைக் கழகங்களுடைய சட்டங்களை பல்வேறு சமயங்களிலே இந்த மதிப்பிற்குரிய சபை திருத்தியிருக்கிறது. முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த சபையில் கல்வி அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தினுடைய சட்டத்தை 1966-ஆம் ஆண்டு அவசர அவசரமாகத் திருத்தினார். திருத்தும் போது அவர் என்ன எண்ணினாரோ

[திரு. க. அறிவழகன்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

தெரியவில்லை. அந்த எண்ணம் என்ன என்பது அதற்குப் பிறகு தான் தெளிவாகத் தெரிந்தது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணை வேந்தர்களாக வருகின்றவர்கள் அங்கேயிருக்கின்ற ஆட்சிக் குழுவும், கல்விக் குழுவும் அது போன்று சிண்டிகேட் போன்றவை முடிவு செய்து தான் வர முடியும் என்ற நிலை இருந்த காரணத்தால், துணை வேந்தரை நியமிக்கும் முழு அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு வேண்டுமென்ற காரணத்தால், அதை அவசரமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தம், அதாவது துணை வேந்தர்களாக வருபவர்கள் தன் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தம் அவர் ஆட்சியை விட்டுப் போனதால் பின்னால் ஆட்சிக்கு வந்தவர்களுக்கு நன்முகப் பயன்பட்டது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சட்டம் முழுவதும் திருத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் சென்னை மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு, அவற்றின் அதிகாரத்தின் கீழுள்ள கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி அளிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது எனக் கருதக்கூடிய சட்டங்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள கல்லூரிகள் ஏற்கனவே தன்னுட்சி உரிமையுடன்தான் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விழைகின்றேன். இங்கே பல நேரங்களில் சென்னை அல்லது மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றி, ஆசிரியர்கள் பணி நிலையைப் பற்றி, கேள்விகள் கேட்கும் பொழுது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 'அது அட்டானமஸ் நிறுவனம்', 'தன்னுட்சி நிறுவனம்', ஆகவே நீங்கள் அவை பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். தன்னுட்சி என்ற சொல் இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றாலும் கூட, இந்த மாநில அரசின் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, மன்றம் பிரேரேபிக்கின்ற நிதியைக் கொண்டு இயங்குகிற காரணத்தால், அதைப் பற்றிக் கேட்டால் அவற்றைப் பற்றி பதில் சொல்ல அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் கல்வி அமைச்சராக இருப்பவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தன்னுட்சி என்ற சொல் அல்லது கழக மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக் கழக கல்லூரிகளுக்கு வழங்குவது

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. க. அறிவழகன்]

வருங்காலத்தில் எந்த அளவுக்குக்கொண்டு போய் விடும் என்றால், அந்தக் கல்லூரிகள் இயங்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் கொண்டு போய் விடக் கூடும். அதிலே பல கல்லூரிகளை மதச்சார்புடைய வைகளாக இருக்கின்றன. இன்னும் பல, பெரும்பான்மை சமுதாயத்தால் நடத்தப்படுகின்றன. மதச் சார்புடைய அல்லது சமுதாயச் சார்புடைய கல்லூரிகளாக அவை இருப்பதற்கு அனுமதித்தோமானால், அவைகளில் பல சிக்கல்கள் தோன்றும், இப்பொழுது கூட பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு முறையாக உரிமைகள் வழங்குவதில்லை. அதை விட விஞ்சிநிற்கும் என்னவென்றால், முன்னால் ஓரளவு ஆசிரியர் களைப் பழி வாங்கத் தயங்கிய கல்லூரிகள் கல்வித் துறை ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக, இப்பொழுது அதிக மாகப் பழி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் நாங்கள் மைனாரிட்டியாக இருப்பதால், நீங்கள் சொல்லுவதைக் கேட்க மாட்டோம் என்று சொல்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால், முன்னாலேயே அவர்கள் தன்னுட்சி உரிமையைப் பெற்று விட்டார்கள் என்று தானே அர்த்தம். இன்றைய தினம் அந்தத் தன்னுட்சியை உறுதிப் படுத்துகிற வகையில் ஒரு அமெண்ட்மெண்டாக சட்டம் வந்திருக்கிறது. யு. ஜி. சி. சொல்லியிருப்பதைக் காரணம் காட்டியும், சென்னைப் பல்கலைக் கழக அக்காடமிக் பிரீடம் கல்வித் துறையில் பெரிய சீர்திருத்தம் செய்து வருகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டியும், ஒரு பாவனை காட்டி இந்தத் தன்னுட்சியை இப்பொழுது உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக கல்வித் துறையில் தன்னுட்சியாக இயங்குகிற நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன என்று நாம் எடுத்துக் கொண்டால், அந்நிறுவனங்களுக்கு தன்னுட்சி உரிமை இருக்கிறது. இப்படி இருக்கிற காரணத்தால், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய கல்வித் திட்டங்கள் எந்த அளவிலாவது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு வேறுபட்டு, சுயநிதியோடு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், எந்த விதமான வேறுபாடு, பரிட்சை முறையில் மாறுபாடு, பேராசிரியர்கள் மாணவர்களை நடத்துகிற முறை, அந்த மாணவர்களுடைய நடைமுறை போன்றவற்றில் எந்த விதமான வேறுபாடும் இல்லை.

ஆனால் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் மூன்று துணை வேந்தர்கள் இருப்பதற்குப் பயன்படுகிறதே தவிர, எந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலாவது சுயநிதியோடு ஒட்டம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடிவதில்லை. உலகப் புகழ் பெற்ற அறிஞர்கள் எல்லாம் துணை வேந்தராக வருகிறார்கள். அந்தப் பதவியில் வந்து உட்கார்ந்தும், தங்கள் பதவி என்றுநான் போனால் என்ற எண்ணத்தில் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் மனப்பான்மை அவர்களுக்கு வந்து விடுகிறது. இந்த மண்ணின் அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது

என்று நினைக்கிறேன். துணை வேந்தர்களே அப்படியென்றால், ரெவரன்ட் அல்லது சீமான்கள் நடத்தும் கல்லூரிகளில் புதிய சீர்திருத்தத்தை, சுய சிந்தனையுடன் செய்வார்கள் என்று நாம் எண்ணவும் முடியாது, எதிர் பார்க்கவும் முடியாது. மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தாங்களே ஒரு முறை "இந்த திர்வாகங்கள் மேலும் தன்னாட்சி பெறுவதன் மூலம் 'மேலும் குறுகிய நோக்கமுடையவைகளாக ஆகி விடுமோ' என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இருந்த ஆய்வுக் குழுக்களின் கருத்துக்களை நாங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நேரங்களில் நீங்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். தங்கள் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். ஓரளவுக்கு அதனுடைய வளர்ச்சி உயர்ந்து விட்டது என்றாலும் கூட, நம்முடைய அரசு விரைந்து இந்தக் கல்லூரிகளில் நடத்தப் படுகிற தன்னாதிக்கம் போன்றவற்றை கல்வித் துறையின் மூலமாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சின்டிகேட்டில், என்றைக்கும் விவாதங்கள் நடந்ததில்லை. டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே துணை வேந்தராக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்களாதலால் விவாதங்கள் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, உலகப் புகழ் பெற்றவர்கள் துணை வேந்தராக அமர்ந்த பிறகும் கூட அது நடைபெறாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இது சம்பந்தமாக விவாதங்கள் நடைபெறுவதில்லை, நடைபெற்றாலும் சரியாக நேரம் ஒதுக்குவதில்லை, என்ன கேட்டாலும் பதில் இல்லை என்ற நிலைமையில் கோர்ட்டுகளுக்குக்கூட செல்லும் நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இன்றைய தினம் சென்னைப் பல்கலைக் கழக சின்டிகேட் இருக்கிறது. நாம் கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை கொடுத்த பிறகு, ஆசிரியர்களை வைத்துத்தான் நிர்வாகக் குழுக்களை நடத்துவார்கள். முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கல்லூரிகள், தங்கள் கல்லூரிகள்தான் நன்றாக இயங்குகின்றன என்று வெளியே தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக அதிக மதிப்பெண்கள் வழங்குவார்கள். இப்போதே சென்னை மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் அவர்கள் வழங்கும் மதிப்பெண்களில் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை வந்த பிறகு, அது நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும். கல்லூரிகளிலேயே தாங்கள்தான் சிறந்தவர்கள் என்று சொல்லுவதற்காக அதிக மதிப்பெண்களைப் போடக்கூடிய நிலைமையும், தாங்கள் மிகவும் கடுமையானவர்கள் என்று மாணவர்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக சில கல்லூரிகள் மதிப்பெண்களைக் குறைக்கக் கூடிய நிலைமைகளும் உருவாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

(பிற்பகல் 4-00.)

இந்த இரண்டு விதமான ஆபத்தும் மாணவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய அரசு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கிற அதே நேரத்தில், கல்லூரிகள் மைனாரிட்டிகள் கல்லூரியாக இருந்தாலும், மெஜாரிட்டி வகுப்பினர் நடத்துகிற கல்லூரியாக இருந்தாலும், அந்தக் கல்லூரிகளில் நம்முடைய புழைய கல்வி நிறுவனங்கள் பற்றிய சட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிறபோது, ஹைகோர்ட்தீர்ப்பின் முடிவு அவற்றில் தலையிட முடியாது என்று இருக்குமானால், அதற்கு முன்னால் இருக்கிற சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பைச் சுட்டிக் காட்டி, அதை ஒரு பிரிவின் மூலம் ஒழுங்கு படுத்த முடியும். தன்னாட்சிக் கல்லூரியாக இயங்கப் போகின்றன என்ற வார்த்தை, உலகக் கல்வி நிறுவனங்களில் மதிக்கப்படத்தக்க, சொல்லத்தக்க, சிந்திக்கத் தக்கதாக இருக்கிறது. அதற்கேற்ப சூழ்நிலையும் மனப்பக்குவமும் நம் நாட்டிற்கு இன்னும் வரவில்லை என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். தன்னாட்சி நிறுவனம் வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. புதிய நோக்கத்தை அறிந்து கல்வித் திட்டத்தை மாணவர்கள் வளர்ச்சிக்கான நல்ல திட்டத்தை அவை தரவேண்டுமென்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம் மாமன்றத்தின் முன்னால் இருக்கிற சட்ட முன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு கருத்துக்களை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி உரிமையைத்தருகிற வகை செய்வதற்கான இந்த மசோதா இன்றைக்குப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தந்திருக்கிற அதிகாரத்தை அவர்கள் கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை என்ற முறையில் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய நோக்கம், கல்லூரிகளில் பாடத்திட்டங்களை அமைப்பதிலும், தேர்வுகளை நடத்துவதிலும் வேறு பல இது தொடர்பான காரியங்களை ஆற்றுவதிலிருந்தும் கல்லூரிகளுக்கு உரிமை தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அகாடெமிக் ஃப்ரீடம் (Academic Freedom) என்று சொல்கிற வகையில் அது தொடர்பான உரிமை மட்டும்தான் தருவதற்கு இந்த மசோதா வழி செய்கிறது. மற்ற நிர்வாக சம்பந்தமான காரியங்களில் அரசுக்கு இன்று இருக்கிற அதே அளவு அதிகாரமும் தொடர்பும் தொடர்ந்து இருக்குமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான காரணம் கல்வியின் வளர்ச்சி என்பது கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் என்பது ஒரு மாநிலத்திலோ ஒரு நாட்டிலோ வளர்ந்து வருகிறது என்றால், அது படித்து

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

வெளிவருகிற பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கையில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் ரீதியாகச் சுதந்திரம் பெற்று விட்டாலும், மற்ற வகையில் நாம் மற்ற நாடுகளுக்கு அடிமைப்பட்ட நிலைமையில் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிற நிலைமையில் இருப்பதற்குக் காரணம்—சிறப்பான காரணம், நாம் அறிவுத் துறையில் வேகமாக அவர்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்னேறவில்லை என்பதாகும். மற்ற நாடுகளின் அறிவுத் திறத்தோடு போட்டி போடுகிற வகையில் நம் மாணவர்களும் ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்பதைத்தான், இவ்வளவு பெரிய ஜனநாயக நாட்டில் பல்லாண்டுகளாக நோபல் பரிசு பெற்ற பேரறிஞர்கள் தோன்றவில்லை என்று பெரியவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை வழங்குவதன் மூலம் அதில் உள்ள பேராசிரியப் பெருமக்கள் அப்படிப்பட்ட சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்குவதில் ஈடுபாடு கொண்டு அதனால் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்ற கருத்தில் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரையின்பேரில் இம்மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூறியதைப்போல திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அன்றைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நிறைவேறுவது குறித்து அவர் மகிழ்ச்சியடைவதாகக் கூறினார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்தாலும், ஏதோ இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அன்றைத்திந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினைபோல மற்றவர்கள் நினைக்கக்கூடும் என்பதற்காக இதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இது முற்றிலும் பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பரிந்துரையின் பேரில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. அறிவழகன் அவர்களும் நியாயமான ஒரு அச்சத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள். இப்போது நடந்து முடிந்த மருத்துவக் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்விலும், இன்ஜினியரிங் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்விலும் மாணவர்களை நாம் அனுமதித்த நேரத்தில் ஒரு விந்தியாசத்தை பலரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பகுதிக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வாங்கிய மார்க்குகளைவிட மதுரை பல்கலைக் கழகப் பகுதி மாணவர்கள் அதிகமாக மார்க்குகள், பெரும் வித்தியாசத்தில் பெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தாள்களைத் திருத்தும்போது, சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பகுதியில் உள்ள பேராசிரியப் பெருமக்கள் மார்க்குகளை குறைத்துப் போட்டதைப்போலவும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பகுதிப் பேராசிரியப் பெருமக்கள் மார்க்குகளை அதிகமாகப் போட்டதைப் போலவும் அல்லது அங்கே கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் எளிதானவையாகவும், இங்கே கேட்கப்பட்டவை கடினமாகவும் இருந்ததைப் போலவும் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். நாளைக்குக் கல்லூரிகளுக்கு சுயாட்சி தந்துவிட்டு [illegible] தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்களே

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு செ. அரங்கநாயகம்]

திருத்துங்கள், நீங்களே தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுங்கள் என்று அனுமதித்தால், இந்த வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்குமென்பது மட்டுமல்ல, போட்டி போட்டுக்கொண்டு அதிக மார்க்குகளைப் போட முயல்வார்கள். அதனால் கல்வித் தரம் ஓரளவுக்குக் குறைய வழி ஏற்படுமே என்ற அச்சத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அந்த அச்சம் நீங்குவதற்கான பாதுகாப்பைச் செய்வதற்கு நிச்சயம் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு பகுதியில் உள்ளவர்கள் தங்களுடைய மாணவர்களுக்கு அதிக மார்க்குகள் போடுகிற முறை வந்து விட்டால், அதிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு அவர்கள் பெறுகிற மார்க்குகளை ஸ்டாண்டர்டைஸ் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்த ஆண்டில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அரசு நிச்சயமாக கவனம் செலுத்தும் என்பதையும் இதனால் ஒரு பகுதி மாணவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கும் மருத்துவக் கல்லூரிக்கும் இன்றைக்கு பி.யு.சி. மாணவர்கள், தேர்வு எழுதி, அவர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கிறோம். இரண்டாண்டு முடிவில் இப்போது நாம் கொண்டு வருகிற 12 ஆண்டுக் கல்வித் திட்டம் வந்தால், அந்தத் திட்டத்தில் வருகிற மாணவர்கள்தான் பெரும் பகுதி அந்தப் பயிற்சித் திட்டத்தில் விண்ணப்பிக்கும் நிலை வரும். ஹையர் செகண்டரி போர்டு என்ற அமைப்பின் கீழ்தான் தமிழ்நாடு முழுவதும் விஞ்ஞாள் தயாரிக்க இருக்கிறது. தேர்வு முடிவுகளை வெளியிட இருக்கிறது. வருகிற இரண்டாண்டு காலத்தில் இந்த அச்சத்திற்கான காரணங்கள் இருக்குமென்றாலும் அதற்கான பாதுகாப்புகள் எடுப்போம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த அச்சம் இருக்காது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் தன்னாட்சி உரிமை தர இருக்கிற இந்த மசோதாவில் பேசுகிறபோது, பல்கலைக் கழகத்தின் மீதும் அது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீதும் பல்வேறு குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். குறைபாடுகளைத் தெரிந்து, தெளிந்து அவற்றை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை நிச்சயம் மேற்கொள்ளுவோம் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய மாற்றம் செய்யும்போது, தேவையான மாற்றம் செய்யும்போது, அதிலே ஆழ்ந்த அக்கறையும் புலமையும் கொண்ட அறிஞர்களும் ஆற்றல் மிக்கவர்களும் பரிந்துரை செய்யும்போது, செயல் படுத்தும்போது,

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

கொஞ்சம் துணிவோடும் நாட்டுக்கு நல்லது கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் அதைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அமைப்பிலே இருப்பவர்களும் நம்மவர்கள்தான். அதில் தொடர்பு கொண்டவர்கள் ஆற்றல் மிக்கவர்கள்தான். நாட்டின் முன்னேற்றத்தில்நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தான் கருத்துக்களைப் பரிசீலிக்கிறோம். தவறு என்று தெரியும் போது, அதைத் திருத்தும் அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் எதுவானாலும், அது பற்றிய கேள்விகள் வரும்போது, அவை தன்னுட்சி பெற்ற அமைப்புகளாக இருப்பதால், அதைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூற இயலாது என்று கல்வி அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். கேட்கிற கேள்விகளும் சொல்லப்படுகிற பதிலும் நாம் தந்திருக்கிற தன்னுட்சி உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது என்பதையும் இதற்கு முன்னால் இருந்த கல்வி அமைச்சர் தொடர்பாக நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்து மீறி நடந்தால், கொடுக்கப்பட்ட உரிமையை தவருகப் பயன்படுத்தினால், இன்றைக்குப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத்தின் மூலம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி மேலும் பேசிக்கொண்டிருக்க அவசியமில்லை. கொடுக்கிற உரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கல்லூரிகள் நிச்சயமாக கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தப்பாடுபடும் என்று நம்புவோம். பல்கலைக் கழகமானாலும் அங்குள்ள பேராசிரியர்கள் கருத்துக்களையும் அவர்கள் பெற்றுள்ள பட்டத்தையும் பார்க்கும்போது, பல்வேறுபட்ட கல்லூரிகளில் அவர்கள் பெற்ற அனுபவம், அந்தஸ்து இவற்றுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

(பிற்பகல் 4-10)

ஆகவே பல்கலைக் கழகங்களிலே இருக்கின்றவர்கள் செய்யக் கூடிய அதே காரியங்களை அவர்கள் செய்ய மாட்டார்களென்று நான் அவநம்பிக்கை கொள்வதற்கு கொஞ்சங்கூட இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படி தன்னுட்சி உரிமையைத் தருவதற்கு என்னென்ன அடிப்படைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று கேட்கப் பட்டது. இந்த நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பல்கலைக் கழகங்களுக்கு, கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி உரிமையைத் தரக்கூடிய அதிகாரத்தை

1977 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இந்த மசோதாவின் மூலம் தருகிறோம்; பல்கலைக் கழகங்கள்தான் எந்தெந்தக் கல்லூரிகளுக்கு அந்த உரிமையைத் தருவது என்று முடிவு செய்து தர வேண்டும். அரசு, கல்லூரிகளுக்கு இந்த உரிமையைத் தருவது போல் நினைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கல்லூரிக்கும், இந்தக் கல்லூரிக்கும் தர வேண்டுமென்று கேட்பதில் நியாயம் இல்லை என்று சொன்னாலும், மற்ற கல்லூரிகளுக்குத் தர வேண்டுமென்ற கருத்தையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதை உணர்கிறேன். இன்றைக்கு சில கல்லூரிகளுக்கு அந்த உரிமையைத் தருவதற்கான சிபாரிசுகளைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் செய்திருக்கிறார்கள். அது முடிந்த முடிவல்ல. இந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டு பல்கலைக் கழகம் 4 கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி உரிமையை வழங்கிய பிறகு, மேலும் 4 கல்லூரிகளுக்கு வழங்குவதில் சிரமமில்லை. இந்த முறை சில கல்லூரிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டவாம். அதை மற்ற கல்லூரிகளுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய வாய்ப்பு நிச்சயமாக இருக்கிறது. இன்னென்னையும் சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். தன்னுட்சி உரிமையை பெற்று விட்டதாலேயே அந்தக் கல்லூரிகள் நினைத்ததைப் போல் செயல் பட முடியுமென்ற அச்சம் தேவையில்லை. அவைகள் அமைக்கும் குழுக்களில் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பாகப் பிரதிநிதிகள் நிச்சயமாக இருப்பார்கள். கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி உரிமையை வழங்குகின்ற உரிமையை இந்த மசோதாவின் மூலம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வழங்கினாலும், அந்த உரிமையைக் கல்லூரிகளிடமிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்கான உரிமையையும் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தர இருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு கல்லூரி தவருன முறையில் நடக்குமானால், இந்த உரிமையை எடுக்கும் அதிகாரம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அச்சமும் நமக்கு இருக்கத்தேவையில்லை. எப்படி இந்த உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கேள்விக்குச் சிலவற்றைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(*a*) academic reputation and previous performance in University examinations and other academic, cultural activities;

(*b*) academic attainments of the staff;

(*c*) the mode of selection of students and teachers, whether such selection is without regard to caste, creed or social class;

(*d*) physical facilities, that is, library accommodation and equipment;

(*e*) institutional management, that is, whether it is motivated by and responsive to academic or non-academic considerations;

(*f*) the financial resources, that is, the management's capacity for the development of the institution;

(*g*) responsiveness of the administrative sector to the views of staff and students;

(*h*) extent of freedom enjoyed by the staff for advanced scholarship, research and experimentation and involvement of educational innovation and reforms.

ஆகவே, இந்த அடிப்படையிலே, அங்கே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய தகுதி, திறமை, படிப்பின் தரம், மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற முறை இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிறோம். ஜாதி அடிப்படையிலே, இனத்தின் அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுத்தால், இந்த உரிமையை வழங்குவதற்கு அது ஒரு தடை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற நூல் நிலையங்கள், இட வசதிகள், விஞ்ஞானக் கூடங்கள் ஆகியவற்றின் நிலையையும் பார்க்கிறோம். இதைப் போலவே அங்குள்ள நிர்வாகத்தையும் பார்க்கிறோம். அவர்கள், படிப்பின் தரம் உயர வேண்டுமென்பதற்காக, கல்வியின் தரம் உயர வேண்டுமென்பதற்காக, அந்தக் கல்லூரியை நடத்துகிறார்களா இல்லையா என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்து, தவறான முறையில் நிர்வாகம் நடந்தால், அந்தத் தன்னுட்சி முறையைப் பல்கலைக் கழகம் தராதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத்தின் பண வசதியும் கருத்தில் கொள்ளப்படும். நிர்வாக அமைப்பில் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கான, தேவையான மாறுதல்களைச் செய்ய அந்த நிர்வாகம் தயாராக இருக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பல்கலைக் கழகம் கருத்து தெரிவித்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் கல்லூரிகள் இல்லையென்றால், தன்னுட்சி உரிமை கல்லூரிகளுக்குத் தரப்பட மாட்டாது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், பட்டப் படிப்பும், பட்ட மேற்படிப்புக்கு ஆராய்ச்சிப் பிரிவு மட்டும்தான் இருக்கப் போகிறதென்ற நிலைமையில், அவைகளிலே நல்ல ஆர்வம் கொண்ட நிர்வாகமாக, அந்தக் கல்லூரிகளின் நிர்வாகம் இருக்க வேண்டுமென்பதையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அந்த அடிப்படையில், பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கல்லூரிகளின் பெயர்களைச் சொல்கிறேன். மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை; சென்னை கிருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை; லயோலா கல்லூரி, சென்னை; கோவையிலே இருக்கின்ற பி.எஸ்.ஜி. கல்லூரி, தாம்பரம்; இருக்கின்ற பி.எஸ்.ஜி. பொறியியல் கல்லூரி; கோவையிலே இருக்கின்ற செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி; திருச்சியிலே சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியில் பொருளாதாரப் பிரிவும், வேதியல் பிரிவு—இவை அனைத்திற்கும் தனிப்பட தன்னுட்சி அந்தஸ்தைக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். இது இன்றைய நிலையில் இயங்கும் உள்ள பொறுப்புகள். இந்தக் கல்லூரிகள் நல்ல முறையில் நடந்தால்,

மற்ற கல்லூரிகளுக்கும் இதை விரிவாக்கும் திட்டத்தில்தான் நாம் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம். அந்த அடிப்படையில் தன்னுட்சி உரிமையைப் பெறுகின்ற கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் நோக்கத்தையும், குறிப்பாக தமிழக அரசின் நோக்கத்தையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தினால், அந்தக் கல்லூரிகள் ஒரு 'மினி-யூனிவர்சிட்டி'யாக நிச்சயம் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதன்மூலம் கல்வித்தரம் வளரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை உங்கள் ஆதரவுக்காக வைத்திருக்கிறோம். நீங்கள் அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். 'அடானமஸ் காலேஜஸ்' என்று சொன்னவுடன் Tamil Nadu Private Colleges Act-லிருந்து உடனே அந்தக் கல்லூரிகள் விடுதலை பெற்றுவிடும். எனவே அடுத்து இந்த மாமன்றம் கூடும்போது, அடானமஸ் கல்லூரிகளையும் தனியார் கல்லூரிகளின் ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர அமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன கருத்து தவறானது என்பதை முதலிலேயே சுட்டிக் காட்டினேன். அந்தக் கல்லூரிகள் Approved கல்லூரிகளாக, Affiliated கல்லூரிகளாகத்தான் இருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திலே-Pro-chancellor ஆக இருப்பதாலும், கல்வி அமைச்சராக இருப்பதாலும், அரசுக் கல்லூரிகளுக்குத் தன்னுட்சி உரிமையை வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அரசாங்கத்திற்கு இந்தக் கல்லூரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க உரிமை கிடையாதென்பது தெரியாததல்ல. அமைச்சரவர்கள் படித்த குறிப்பிலே, எந்தெந்த அடிப்படையிலே கல்லூரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இப்போது எந்த அரசுக் கல்லூரியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. பல்கலைக் கழகத் தேர்விலே மாணவர்கள் என்ன சதவிகிதம் வெற்றி பெறுகிறார்களென்ற அடிப்படையிலே கல்லூரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுமானால், அரசுக் கல்லூரிகள் எந்த நிலையிலும் அந்த உரிமையை அடைய முடியாது. எனவே அரசுக் கல்லூரிகளுக்கு, மாநிலக் கல்லூரி தவிர, தன்னுட்சி உரிமை கிடைக்க, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய நிலையைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தன்னுட்சி உரிமைகளை அரசுக் கல்லூரிகளுக்கு மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 27

கேட்டுக்கொண்ட பச்சையப்பன் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்கிறது. அதுவும் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் : அவை முன் உள்ள வினாவைப் பிரச்சினை :

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள வினாவைப் பிரச்சினை :

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்

1977 ஆகஸ்ட் 27]

(4) 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 11/1977).

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம்.— மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்ட மன்ற பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977-ம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று முன் மொழிகிறேன்.

சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கு இப்போது நிறைவேற்றப்பட்ட அதே காரணங்களுக்காக, அதே போன்ற ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் இப்போது நாங்கள் கொண்டு வந்துள்ளோம். நான் இப்போது தகவலுக்காக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகமும், மதுரையிலே இருக்கின்ற அமெரிக்கன் கல்லூரிக்கும், குற்றாலத்திலே இருக்கின்ற பராசக்தி கல்லூரிக்கும் இந்த தன்னுட்சி வழங்குவதற்காக பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள். இது சட்டமாக்கப்பட்டவுடன், அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஆரம்பத்திலே அந்த இரண்டு கல்லூரிகளில் அந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள வினா பிரச்சினை :

"சட்டமன்ற பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1977) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும்முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

*716-718 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1977 ஆகஸ்ட் 27

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்ற பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்டமன்ற பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 29-8-1977 அன்று பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 4-20].

8. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and orders.

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 883, Rural Development and Local Administration, dated the 17th May 1977 in regard to certain variations to the Tondiarpet Area No. II Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in the Health Department Notification No. 293, dated the 28th December 1951, published at pages 421–427 of Part I-A of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 9th July 1952, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

57. Report of the Comptroller and Auditor General of India for the years 1974–75 and 1975–76 (Civil). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India.]

58. Report of the Comptroller and Auditor General of India for the years 1974–75 and 1975–76 (Commercial). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India.]

59. Report of the Comptroller and Auditor General of India for the years 1974–75 and 1975–76 (Revenue Receipts). [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India.]

60. Appropriation Accounts of the Government of Tamil Nadu for the years 1974–75 and 1975–76. [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India.]

61. Finance Accounts of the Government of Tamil Nadu for the years 1974–75 and 1975–76. [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 96. The Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 5 of 1977), as passed by the Assembly.

* 97. The Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 (L.A. Bill No. 6 of 1977), as passed by the Assembly.

98. The Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 7 of 1977), as passed by the Assembly.

99. The Tamil Nadu Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 9 of 1977), as passed by the Assembly.

100. The Madras University (Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 10 of 1977), as passed by the Assembly.

* Circulated to all M.L.C.s. on 26th August 1977.

101. The Madurai University (Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 11 of 1977), as passed by the Assembly.

102. The Tamil Nadu Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 12 of 1977), as passed by the Assembly.

இணைப்பு I.

[24 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (1)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 6 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to repeal the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Act, 1977.

(2) It shall come into force at once.

2. *Repeal of Tamil Nadu Act 2 of 1974.*—The Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 2 of 1974) (here inafter referred to as the said Act) is hereby repealed.

3. *Pending proceedings to abate, etc.*—(1) Section 8 of the Tamil Nadu General Clauses Act, 1891 (Tamil Nadu Act I of 1891) shall not apply to the repeal of the said Act by this Act.

(2) Every complaint, investigation or other proceeding made or taken under the said Act before the date of the commencement of this Act and pending on the said date before the Commissioner of Inquiries or other authority exercising powers under the said Act shall abate.

(3) No legal proceeding or remedy in respect of any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under said Act, the said Act shall be instituted, continued or enforced under the

(4) No investigation or other proceeding shall be made or taken under the said Act in respect of any criminal misconduct committed under the said Act.

(5) Every appointment made by the Commissioner of Inquiries under the said Act shall cease to have effect.

4. *Amendment of Central Act 46 of 1952.*—In section 6 of the Criminal Law Amendment Act, 1952 (Central Act 46 of 1952), in clause (*a*) of sub-section (1), the expression "or under section 15 of the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973" shall be omitted.

5. *Proceedings under other laws not affected.*—It is hereby declared that the repeal of the said Act by this Act shall not affect—

(*a*) the operation of any other law for the time being in force; or

(*b*) any proceeding by way of investigation or otherwise which may be or might have been taken under such law against any public man as defined in the said Act.

இணைப்பு II

[678 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (2)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. BILL No. 5 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Act, 1977.

2. *Amendment of section 4-B, Tamil Nadu Act X of* 1939.—In section 4-B of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939), in sub-section (1), for clause (*a*), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(*a*) five paise where such payment does not exceed twenty-five paise:

(*aa*) ten paise, where such payment exceeds twenty-five paise but does not exceed one rupee;".

I certify that this is a Money Bill.

MUNU ADHI,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

Fort St. George,
Madras-9,

Dated 26th August 1977.

இணைப்பு III

[690ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. BILL No. 10 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras University Act, 1923.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras University (Amendment) Act, 1977.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 2, Tamil Nadu Act VII of* 1923.—In section 2 of the Madras University Act, 1923 (Tamil Nadu Act VII of 1923), (hereinafter referred to as the principal Act),

clause (*aaa*) shall be re-lettered as clause (*aaaa*) and before clause (*aaaa*) as so re-lettered, the following clause shall be inserted, namely:—

"(*aaa*) *autonomous College*" means any College designated as an autonomous College by statutes;".

3. *Amendment of section 4-A, Tamil Nadu Act VII of* 1923.—In section 4-A of the principal Act.

(1) after clause (6), the following clause shall be inserted, namely:—

"(6-A) to confer degrees, titles, diplomas and other academic distinctions on persons who shall have pursued an approved course of study in an autonomous College;"

(2) after clause (9-A), the following clause shall be inserted, namely:—

"(9-B) to designate any College as an autonomous College with the concurrence of the State Government in the manner and under conditions prescribed and to cancel such designation;".

4. *Amendment of section 16, Tamil Nadu Act VII of* 1923.—In section 16 of the principal Act, after clause (9), the following clause shall be inserted, namely:—

"(9-A) to prescribe in consultation with the Academic Council, the manner in which and the conditions subject to which a College may be designated as an autonomous College and such designation may be cancelled;".

5. *Amendment of section 19, Tamil Nadu Act VII of* 1923.—In section 19 of the principal Act, clause (*jjj*) shall be re-lettered as clause (*jjjj*) and before clause (*jjjj*) as so re-lettered, the following clause shall be inserted, namely:—

"(*jjj*) to designate any College as an autonomous College with the concurrence of the State Government and to cancel such designation;".

6. *Amendment of section* 29, *Tamil Nadu Act VII of* 1923.—In section 29 of the principal Act, after clause (*c*), the following clause shall be inserted, namely:—

"(*cc*) the manner in which and the conditions subject to which a College may be designated as an autonomous College or the designation of such College may be cancelled and the matters incidental to the administration of autonomous College including the constitution or reconstitution, powers and duties of academic council, staff council, boards of studies and boards of examiners;".

7. *Amendment of section* 30, *Tamil Nadu Act VII of* 1923. In section 30 of the principal Act, in sub-section (4),—

(1) in clause (*b*), after the words "as the case may be", the word "or" shall be added;

(2) after clause (*b*) as so amended, and before the words "except after consultation with the Academic Council", the following clause shall be inserted, namely:—

"(*c*) affecting the conditions of designation of any College as an autonomous College,".

இணைப்பு IV

[709ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (4)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. BILL No. 11 OF 1977.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madurai University Act, 1965.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-eighth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madurai University (Amendment) Act, 1977.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section* 2, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.—In section 2 of the Madurai University Act, 1965 (Tamil Nadu Act 33 of 1965) (hereinafter referred to as the principal Act), after clause (*b*), the following clause shall be inserted, namely:—

"(*bb*) 'autonomous college' means any college designated as an autonomous college by statutes,".

3. *Amendment of section* 4, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.—In section 4 of the principal Act,—

(1) after clause (4), the following clause shall be inserted, namely:—

"(4-A) to confer degrees, titles, diplomas and other academic distinctions on persons who shall have pursued an approved course of study in an autonomous college;".

(2) after clause (8), the following clause shall be inserted, namely:—

"(8-A) to designate any college as an autonomous college with the concurrence of the Government in the manner and under conditions prescribed and to cancel such designation.".

4. *Amendment of section* 17, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.—In section 17 of the principal Act, after clause (9), the following clause shall be inserted, namely:—

"(9-A) to prescribe in consultation with the Academic Council the manner in which and the conditions subject to which a college may be designated as an autonomous college and such designation may be cancelled;".

5. *Amendment of section* 20, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.—In section 20 of the principal Act, after clause (11), the following clause shall be inserted, namely:—

"(11-A) to designate any college as an autonomous college with the concurrence of the Government and to cancel such designation;".

6. *Amendment of section* 30, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.— In section 30 of the principal Act, after clause (*c*) the following clause shall be inserted, namely:—

"(*cc*) the manner in which and the conditions subject to which a college may be designated as an autonomous college or the desingation of such college may be cancelled and the matters incidental to the administration of autonomous colleges including the constitution or reconstitution, powers and duties of academic council, staff council, boards of studies and boards of examiners;".

7. *Amendment of section* 31, *Tamil Nadu Act* 33 *of* 1965.— In section 31 of the principal Act, in sub-section (4),—

(1) in clause (*b*), after the words "as the case may be" the word "or" shall be added;

(2) after clause (*b*), as so amended, and before the words "except after consultation with the Academic Council", the following clause shall be inserted, namely:—

"(*c*) affecting the conditions of designation of any college as an autonomous college;".

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

25th to 27th and 29th July 1977

Volume CXLII (Nos. 1 to 4)

A

Pages

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—

Bills—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 .. .. 729—730, 731

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. .. 778—781

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 657

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on. 77—81, 87,

Policy Notes on Irrigation, 1977-78, discussion on 117 144

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on. 51, 63

A—*cont.*

Pages

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—*cont.*

Policy Notes on Handlooms, Textiles and Khadi, discussion on .. .. .. 472—475

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on. 438—440

ADDITIONAL ASSESSMENT, ADDITIONAL WATER CESS, SPECIAL ASSESSMENT AND SPECIAL WATER CESS (AMENDMENT) BILL, 1977—

See Bills.

ADJOURNMENT MOTION *re*—

Strike by employees of Central Co-operative Bank, Vellore .. .. .. 722—725

Strike by workers of Pallavan Transport Corporation .. .. 721—722

Strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai .. .. .. 409—415

ALAGARSWAMY, THIRU G. M.—

Announcement *re* Letter of Thanks from—, former Secretary of the Council for Resolution *re* appreciation of his services. 608—609

APPROPRIATION ACCOUNTS, 1974-75 AND 1975-76—

Laid on the table 711

APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1977—

See Bills.

ARANGANAYAGAM, THE Hon. THIRU C.—

Bills—

Madras University (Amendment) Bill, 1977. 690—691, 701—707, 7.8

A—*cont.*

PAGES

Aranganayagam, THE HON. THIRU C.—cont.

Bills—*cont.*

Madurai University (Amendment) Bill, 1977 709

Government High School, Puliyurchalai, Kanyakumari district, statement *re* hardships caused to students of—due to lack of classrooms 415,416

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on 60—73

Secondary Grade Teachers aged more than 30, statement *re* hardship caused to—by denial of registration with Employment Exchanges .. .. 609—610

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 767

Madras University (Amendment) Bill, 1977 697—701 707

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 635-637,647

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. .. 97—102

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 70—71

AVVAI SHANMUGAM ROAD

See Roads.

B

Pages

B. Ed. GRADUATES—

See Teachers.

BAKKAR, THIRU M. M.—

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 482—486, 487

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 .. .. 733, 734, 735

BALASUBRAMANIAM, Thiru A.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 24, 25

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. 422—425

BILLS—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977—

Considered and returned to Assembly 756—777

Message from the Assembly *re* 721

Message from the Governor *re* 720

Appropriation (No. 2) Bill, 1977—

Considered and returned to Assembly 482—516

Message from the Assembly *re* 409

Message from the Governor *re* 409

B—cont.

PAGES

BILLS— cont.

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977—

Considered and returned to Assembly 678—679

Message from the Assembly *re* .. 606

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977—

Considered and returned to Assembly 725—756

Message from the Assembly *re* .. 721

Madras University (Amendment) Bill, 1977—

Considered and passed .. .. .. 690—708

Message from the Assembly *re* .. 680

Message from the Governor *re* 680

Madurai University (Amendment) Bill, 1977—

Considered and passed .. .. 709—710

Message from the Assembly *re* 680

Message from the Governor *re* 680

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977—

Considered and passed .. .. .. 777,786 788—791

Message from the Assembly *re* .. 721

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977—

Considered and passed .. .. .. 616—678

Message from the Assembly *re* 606

B—cont.

PAGES

BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 711,793

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 518

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 711

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 711,793

Madras University (Amendment) Bill, 1977 711

Madurai University (Amendment) Bill, 1977 712

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 712,793

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 711

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Question *re* Text-books in History prepared by Tamil Nadu Text-Book Society, allotment of 50 per cent of portions for Freedom struggle .. .. 402—406

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

BUSINESS OF THE HOUSE—

Announcement *re* work transacted during the current session .. .. 791—792

Transaction of Government Business on a non-official day (27th August 1977) .. 615

C

PAGES

CENTRAL CO-OPERATIVE BANK, VELLORE—

See Co-Operative Banks

COMMITTEE(S)—

Business Advisory Committee, decision of .. 409

COMPTROLLER AND AUDITOR-GENERAL OF INDIA—

Reports for 1974-75 and 1975-76 (Civil), laid on the table 711

Reports for 1974-75 and 1975-76 (Commercial), laid on the table 711

Reports for 1974-75 and 1975-76 (Revenue Receipts), laid on the table 711

CO-OPERATIVE BANK(S)—

Adjournment Motion *re* strike by employees of Central—, Vellore .. .. .. 722—725

D

D'MONTE, Thiru D.V.—

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. .. 90—92

DAMODARAN, Thiru A. R.—

Policy Note on Irrigation, 1977-78, discussion on 143

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 6-17

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. 440—446

PAGES

DEPUTY CHAIRMAN—

Adjournment motion *re*—

Strike by employees of Central Co-operative Bank, Vellore 722, 723, 724,725

Strike by workers of Pallavan Transport Corporation 721,722

Strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai 409,415

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision 409

Letter of Thanks from Thiru G. M. Alagarswamy, former Secretary of the Council for Resolution *re* appreciation of his services 608—609

Message from the Assembly *re*—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 .. 721

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 409

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 606

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 721

Madras University (Amendment) Bill, 1977 680

Madurai University (Amendment) Bill, 1977 680

Panchayats (Amendment) and Validation Bill, 1977 721

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 606

PAGES

DEPUTY CHAIRMAN—*cont.*

Announcement *re*—cont.

Message from the Governor *re*—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 720

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 409

Madras University (Amendment) Bill, 1977 680

Madurai University (Amendment) Bill, 1977 680

Work transacted during the current session 791—792

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 .. 756,759,761 763,772,776 777

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 484,491,492, 493,501

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 678

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 727,728,729, 730,731,733, 734,738,753, 755

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 780,781,785

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 624,625,627, 628,632,633, 634,638,646, 647,648,654, 660,661,662, 663,666,675, 677,678

D—*cont.*

DEPUTY CHAIRMAN—*cont.* PAGES

Information *re*-

Adjournment motion, taking up of .. 6

Call-attention notices given by Members.. 614

Privilege issue against a Minister, taking up of .. 725

Personal Explanation *re* allegations made before Venkatadri Commission against Soundarapandian, The Hon. Thiru P. .. 681,682,684 685,687,688 689,690

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 74,75,82,86, 95,97,101

Policy Note on Irrigation, 1977–78, discussion on 127,128,134

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 52,73

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. 457,463,465

DRAVIDAMANI, Thiru A.—

Bill— Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. .. 781—782

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. .. .. 144—149

Policy Notes on Handlooms, Textiles and Khadi, discussion on .. .. .. 466—472

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. 433

Tamil Nadu Goods Transport Corporation, calling Minister's attention to removal of 17 persons from service and appointment of non-ex-Servicemen in their place during president's Rule 611,612,613

D—*cont.*

DROUGHT— pages.

Question *re* declaration of areas in Aralvaimozhi and Kumarapuram Panchayats in Kanyakumari district as affected, representation *re* .. .. 399—402

E

EDMUND, THE HON. THIRU G. R.—

Adjournment motion *re* strike by employees of Central Co-operative Bank, Vellore 723,724,725

ENTERTAINMENTS TAX (AMENDMENT) Bill, 1977—

See Bills.

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Amendment to rules published with Revenue Department Notification, dated 27th October 1949, notification laid on the table .. 182

F

FINANCE ACCOUNTS, 1974-75, and 1975—76—

Laid on the table 711

G

GANAPATHI, THIRU K. S.—

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 .. 756—759 770—771 773—774, 775

G-*cont.*

pages

GANAPATHI, THIRU K. S.—*cont*:

Madras University (Amendment) Bill, 7 — 695—697, 707

Policy Note on Irrigation, 1977-78, discussion on .. .. — 128—130, 132

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. .. — 21,27—39

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. .. — 427—430, 457

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1977—

See Bills.

GEORGE KOMAGAN, THIRU—

Bill—Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. .. — 62(

GOVERNMENT HIGH SCHOOL, PULIYUR-CHALAI—

See Schools.

H

HANDLOOMS—

Policy Notes on—, Textiles and Khadi, discussion on .. .. — 466—482

HANDLOOMS AND TEXTILES—

Performance Budget on—, 1977-78, laid on the table — — — — — 515

H—*cont.*

PAGES

HANDLOOMS AND TEXTILES—*cont*

Policy Note on—, 1977-78, laid on the table. — 518

Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976-77, laid on the table .. .. — 518

HIGHWAYS—

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and—, discussion on .. .. .. — 418—466

HIGHWAYS AND RURAL WORKS, 1977-78—

Policy Note on—, laid on the table .. — 184

HIGHWAYS AND RURAL WORKS DEPARTMENT—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table — 187

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1959—

Administration of— (Demand No. 12), laid on the table .. .. — 184

I

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Revenue Department Notification II-1 No. 1061, of 1965 dated 12th March 1965, amendment to—, notification laid on the table. .. .. — 793

Revenue Department Notification II-1 No.5514 of 1970, dated 2nd November 1970 as subsequently amended, cancelled, notification laid on the table .. .. — 793

I—*cont.*

Pages

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963, MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963 AND INAMS (SUPPLEMENTARY) ACT, 1963—

Additional Subordinate Judges constituted as Tribunals under—, notification laid on the table 517

Subordinate Judge, Pudukottai constituted as Tribunal under—, notification laid on the table 517

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU, 1976-77—

Review on Industrial Finance, laid on the table 183

Review on Major Industries, laid on the table 183

Review on Small Scale Industries and Mineral Development, laid on the table 183

Review on State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, laid on the table 183

Review on Sugar Industry, laid on the table 183

Reivew on Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, laid on the table 183

Review on Tamil Nadu Salt Corporation Limited, laid on the table 183
183

Review on Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, laid on the table 183

Review on Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited, laid on the table 183

I—*cont*

PAGES

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU, 1977-78—

Policy Note on—, laid on the table .. 184

INDUSTRIES—

Performance Budget, 1977-78, laid on the table 183

INFORMATION *re*—

Adjournment motion, taking up of .. 6

Call-attention notices given by Members .. 614—615

Privilege issue against a Minister, taking up of 725

K

KALIMUTHU, THE HON. THIRU K.—

Bill—Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. .. 777—786
788—791

Resolution *re* District Municipalities Act, 1920, amendment to Schedule IV .. .. 615—616

KHADI—

Policy Notes on Handlooms, Textiles and —, discussion on .. .. 466—482

KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD (TAMIL NADU)—

Policy Note on— laid on the table .. 518

L

LAKE(S)

Question *re* Construction of new—in Mottupalayam, Vellore taluk, North Arcot district, details of expenditure, ayacut, etc. .. 593—595

L—*cont.*

PAGES

LEGISLATIVE COUNCIL—

Privilege issue *re* news item in 'Makkal Kural' *re* a speech made in .. .. .. 606—608

LLOYDS ROAD—

See Roads

M

MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1977—

See Bills

MADURAI UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1977—

See Bills

MANICKAM, Thiru P.—

Bills—Appropriation (No. 2) Bills, 1977 .. 486

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on .. 430—432, 454,455

MANOHARAN, The Hon. Thiru K.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 482, 503—516

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 458

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Drinking water to people of Arcot town, calling attention to non-availability of— even after completion of water-supply scheme .. .. 416—418

M—*cont.*

PAGES

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—*cont.*

Government High School, Puliyurchalai, Kanyakumari district, calling attention to hardships caused to students of— due to lack of classrooms .. .. .. 415—416

Secondary Grade Teachers aged more than 30, calling attention to hardship caused to— by denial of registration with Employment Exchanges .. .. 609—610

Tamil Nadu Goods Transport Corporation, calling attention to removal of 17 persons from service and appointment of non-ex-Servicemen in their place during President's rule. .. .. 611—613

MEDICAL REIMBURSEMENT—

Question *re* extension of— facility to teachers in Aided High Schools .. .. .. 597—599

MEMBERS OF THE LEGISLATURE—

Return of Assets of certain Members of the Council as on 31st March 1977, laid on the table 518

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY—

See Bills

MESSAGES FROM THE GOVERNOR—

See Bills

M—*cont.*

Pages

MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Revenue Department Notification II-1 No. 723 of 1965, dated 15th February 1965, amendment to—,notification laid on the table 517

MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION, 1977-78—

Policy Note on—, laid on the table .. 183

N

NARAYANASWAMY MUDALIYAR, The Hon. Thiru K.—

Bill—Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. .. .. — 616—617, 622,632, 633,634. 667—674, 675,676

P

PACHAIYAPPA'S TRUST BOARD—

Question *re* termination of services of teachers of .. .. 595—597

PADDY—

Question re Paddy Research Centre, establishment of—in Kanyakumari district .. .. — 719—720

PADDY RESEARCH CENTRE—

See Paddy .. .. .. —

P —*cont.*

PAGES

PALLAVAN TRANSPORT CORPORATION—

See Transport ..

PANCHAYAT UNION—

Question *re* Kallal—, non-auditing of accounts of 408

PANCHAYATS ACT, 1958—

Rules relating to powers of Village and Town Panchayats to charge advertisement fees for advertisement boards, etc. on lands vested in or belonging to Panchayats; making of—, notification laid on the table 517

PANCHAYATS (AMENDMENT AND VALIDATION) BILL, 1977—

See Bills

PANDIAN ROADWAYS CORPORATION, MADURAI—

See Strike (s)

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Appropriation Accounts, 1974—75 and 1975—76 711

Bills, as passed by the Assembly—
Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 711, 793

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 51

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Bills as passed by the Assembly—*cont.*

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 711

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 711, 793

Madras University (Amendment) Bill, 1977 711

Madurai University (Amendment) Bill, 1977 712

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. .. 712, 793

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 71

Comptroller and Auditor General of India—Reports for 1974-75 and 1975-76 (Civil) 711

Reports for 1974-75 and 1975-76 (Commercial) 711

Reports for 1974-75 and 1975-76 (Revenue Receipts) 711

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to rules published with Revenue Department Notification dated 27th November 1949 (G.O. Ms. No. 23, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 7th January 1976) 182

Finance Accounts, 1974-75 and 1975-76 711

Handlooms and Textiles—

Performance Budget on Directorate of—1977-78 518

Policy Note on—, 1977-78 518

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE——*cont.*

Handloom and Textiles—

Review on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976—77 518

Highways and Rural Works, 1977—78, Policy Note on 184

Highways and Rural Works Department, Performance Budget, 1977—78 .. 184

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, Administration of—(Demand No. 12) 184

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963——

Revenue Department Notification No. II—1 No. 1061 of 1965, dated 12th March 1965, amendment to—(Memorandum No. 6772 VIII—2/76-2, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 7th April 1976) .. 793

Revenue Department Notification II-1 No. 5514 of 1970, dated 2nd November 1970 as subsequently amended, cancellation of- (Memorandum No. 35433 VIII—2/76—3, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 7th December 1976) 793

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 and Inams (Supplementary) Act, 1963——

Additional Subordinate Judges constituted as Tribunals under—(G. O. Ms. No. 241, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 17th February 1977) 517

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act; 196 , Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 and—Inams (Supplementary) Act, 1963—*cont.*

Subordinate Judge, Pudukottai constituted as Tribunal under——(G. O. Ms. No. 355, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 26th February 1977) 517

Industrial Growth in Tamil Nadu, 1976—77—

Review on—Industrial Finance .. 183

Review on—Major Industries 183

Review on—Small Scale Industries and Mineral Development 183

Review on—State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited 183

Review on—Sugar Industry .. 183

Review on—Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited .. 183

Review on—Tamil Nadu Salt Corporation Limited 183

Review on—Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited 183

Review on—Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited .. 183

Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, Policy Note on 184

Industries, Performance Budget, 1977—78 183

Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, Revenue Department Notification II—1 No. 723 of 1965; dated 15th February 1965, amendment to—(G. O. Ms. No. 19, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 5th January 1977) 517

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Motor Vehicles Acts Administration, 1977—78, Policy Note on 183

Panchayats Act, 1958, Rules relating to powers of Village and Town Panchayats to charge advertisement fees for advertisement boards; etc. on lands vested in or belonging to Panchayats, making of—(G. O. Ms. No. 1873, Rural Development and Local Administration, dated 10th September 1975) 517

Policy Note on Khadi and Village Industries Board (Tamil Nadu) 518

Poompuhar, Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited, Review on 183

Registration Department, Policy Note on 184

Return of Assets of certain Members of the Council as on 31st March 1977 518

Road Development Programme in Tamil Nadu 1976—77, review of .. 184

Stationery and Printing Department, Review on working of .. 184

Town and Country Planning Act, 1971, Variations to Tondiarpet Area No. II Town Planning Scheme of Madras City (G. O. Ms. No. 883, Rural Development and Local Administration, dated 17th May 1977) 710

Transport, Road—in Tamil Nadu, 1976-77, Review on .. 183

PAGES

P—*cont*

PERSONAL EXPLANATION *re*——

Allegations made before Venkatadri Commission against Soundarapandian, The Hon. Thiru P. .. 680—690

POLICY NOTE ON INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU, 1977—78——

Discussion on .. 74—127

POLICY NOTE ON IRRIGATION, 1977-78—

Discussion on .. 127—144

POLICY NOTE ON LABOUR IN TAMIL NADU, 1977—78—

Discussion on .. .. .. 144—182

POLICY NOTE ON PROGRESS OF EDUCATION IN TAMIL NADU, 1977—78—

Discussion on .. .. .. 6—73

POLICY NOTES ON HANDLOOMS, TEXTILES AND KHADI—

Discussion on 466-482

POLICY NOTES ON ROAD TRANSPORT IN TAMIL NADU AND HIGHWAYS—

Discussion on .. .. .. 418—466

PONNAIYAN, THE HON. THIRU C.—

Adjournment motion *re* strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai 411—414

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 418, 452-466

P—*cont.*

PAGES

PONNAIYAN, THE HON. THIRU C.—*cont*

Tamil Nadu Goods Transport Corporation, statement *re* removal of 17 persons from service and appointment of non-ex-Servicemen in their place during President's Rule .. 611-612, 61

POOMPUHAR——

Review on—Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited laid on the table .. 18.

POST-GRADUATE TEACHERS—

See Teachers

PRIVILEGE ISSUE *re*—

News item in 'Makkal Kural' *re* a speech made in the Council .. 606-608

PUBLIC MEN (CRIMINAL MISCONDUCT) REPEAL BILL, 1977—

See Bills

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

Balaraman, Thiru L.—

Question *re* lake (New) constructed in Mottupalayam, Vellore taluk, North Arcot district, details of expenditure, ayacut, etc. .. 593-595

Q—*cont.*

QUESTIONS AND ANSWERS—cont. PAGES

BALASUBRAMANIAM, THIRU KU. Ma.—

Question *re*—

Roads, changing name of "Lloyds Road", Madras as "Avvai Shanmugam Road" 603–605

Teachers and other staff of Colleges, direct disbursement of pay by Government to .. 600–602

D'Monte, THIRU D. V.—

Question *re* B. Ed. Graduates, employment to unemployed .. 4—6

GANAPATHI, THIRU K. S.—

Question *re*—

Leave facilities to teaching and non-teaching staff of Aided Schools on a par with those in Government Schools, change of date of implementation to 24th May 1975 .. 599—600

Medical reimbursement facility to teachers in Aided High Schools, extension of .. 597—599

Pachaiyappa's Trust Board, termination of services of teachers of .. 595—597

Post-Graduate Teachers in 'B' Wing schools of School Education Department promoted to Collegiate Education Department in 1972, number and non-regularisation of services of .. 1—3

Q—*Cont.*

Pages

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

GANAPATHI, THIRU K. S.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Text-books in History prepared by Tamil Nadu Text Book Society, allotment of 50 per cent of portions for Freedom struggle .. .. 402—406

SANKARALINGAM. THIRU M.—

Question *re*—

Areas in Aralvaimozhi and Kumarapuram Panchayats in Kanyakumari district, representation for declaration as drought affected .. 399—402

Paddy Research Centre, establishment of—in Kanyakumari district .. 719—720

Teachers ousted in Karur Educational district, non-implementation of orders of Government on appeal by certain managements of High Schools .. 406—408

Universities, opening of new— in Tiruchirappalli and Coimbatore .. 602—603

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Question *re* Kallal Panchayat Union, non-auditing of accounts of .. 408

R

RAGHAVANANDAM, THE HON. THIRU S.—

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 492

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 661

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

RAGHAVANANDAM, THE HON. THIRU S.—*cont.*

Drinking water to people of Arcot Town, statement *re* non-availability of — even after completion of water-supply scheme 417,418

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on 144,153,155, 160,163-182

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 445

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Bill— public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. 648

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 93—97

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on.. 432-437,438

RAJA MOHAMMED, THE HON. THIRU K.—

Adjournment motion *re* strike by workers of Pallavan Transport Corporation .. 721,722

Bills—

Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1977 678,679

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 753—754

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 779,781,785

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 621,626-627

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

RAJA MOHAMMED, THE HON. THIRU K —*cont.*

Business of the House, transaction of Government Business on a non-official day (27th August 1977) .. 615

Information *re*—

Adjournment motion, taking up of 6

Call-attention notices given by Members 614-615

Personal Explanation *re* allegations made before Venkatadri Commission against Soundarapandian, The Hon. Thiru P. 682

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on 161

Policy Notes on Handlooms, Textiles and Khadi, discussion on 466,476-482

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU M. G.—

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 74,111-127

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 756,765-766, 771-776,777

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 .. 725,726-727, 728,746-755

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 666

Policy Note on Irrigation, 1977-78, discussion on 128,130, 136-144

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 147

Pages

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

RAMAKRISHNA THEVAR, THIRU S.—

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 74-77,86

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on 44

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 456-457,463

RAMA SUBBIAH, THIRU—

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 425-427, 458,466

REGISTRATION DEPARTMENT—

Policy Note on —, laid on the table 184

RESOLUTION *re*—

District Municipalities Act, 1920, amendment to Schedule IV .. 615-616

RETURN OF ASSETS—

See Members of Legislature

ROAD DEVELOPMENT PROGRAMME IN TAMIL NADU, 1976-77—

Review of —, laid on the table .. 184

ROAD (S)—

Question *re* changing name of "Lloyds —", Madras as "Avvai Shanmugam—" 603-605

Pages

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

ADJOURNMENT MOTION *re*—

Strike by employees of Central Co-operative Bank, Vellore - Consent to raising of the matter withheld after the statement of the Minister for Co-operation 722-723,725

Strike by workers of Pallavan Transport Corporation - Consent to raising of the matter withheld after the statement of the Leader of the House .. 721,722

Strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai - Consent to raising of the matter withheld after the statement of the Minister for Transport 410,415

Privilege Issue *re*—

Misreporting of the proceedings of the Council by 'Makkal Kural' in its issue dated the 13th July 1977—Holding that a *prima facie* case of breach of privilege had been made out and warning the paper 'Makkal Kural that it should report the proceedings of the House correctly and should not publish names not mentioned in the House on presumption, the Deputy Chairman ruled that, consulting the dignity of the House, such minor lapses might be ignored and that no further action in the matter was necessary 606-608

S

SANKARALINGAM, THIRU M.— pages

Adjournment motion *re* strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai .. 410,414

Bills—

Appropriation (No.2) Bill, 1977 .. 499–503

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 625–626,633,646, .. 647,648,649,650, .. 651,652,654,655, .. 656,657,658,659, .. 660,661,662,663, .. 664,665,666,667, .. 674,675,676

Government High School, Puliyurchalai, Kanyakumari district, calling Minister's attention to hardships caused to students of — due to lack of classrooms .. 415,416

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. 102–111

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 39–60

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 446–452

Secondary Grade Teachers aged more than 30, calling Minister's attention to hardship caused to — by denial of registration with Employment Exchanges .. 609,610

S—cont.

PAGES

SATHIAVANI MUTHU, THIRUMATHI—

Bills—

Appropriation (No.2) Bill, 1977 .. 493–499

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. .. 626,632–633, 641–646

SCHOOL (S)—

Government High —, Puliyurchalai, Kanyakumari district, Minister's attention called to hardships caused to students of — due to lack of classrooms .. 415–416

SOUNDARAPANDIAN, THE HON. THIRU P.—

Bill—Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. .. 620,621,623, 624,628,656, 678

Personal Explanation *re* allegations made before Venkatadri Commission against 680,681,682, 683,684,685, 686–687, 688–689,690

STATIONERY AND PRINTING DEPARTMENT—

Review on working of —, laid on the table 184

STRIKE (S)—

Adjournment motion *re*—

— by employees of Central Co-operative Bank, Vellore .. 722–725

— by workers of Pallavan Transport Corporation .. 721–722

— by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai .. 409–415

S.—*cont.*

PAGES

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 — 763,765, 766–770, 772

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 — 728,730, 741–746,750, 751,752,753, 754

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. .. — 779,780,781, 784,787–788, 789

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. . — 628,632,633, 637-638,638-641, 647,649,652,653, 654,658,678

Information *re*—

Call-attention notice given *re* Government servants compulsorily retired during President's Rule .. .. — 614

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. — 81–90,96

Policy Note on Irrigation, 1977–78, discussion on .. .. — 135–136

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. .. — 147,148,156, 161,163

Policy Notes on Handlooms, Textiles and Khadi, discussion on .. .. — 481

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on — 432,434,453, 454,456

PAGE

TAMIL NADU GOODS TRANSPORT CORPORATION—

Removal of 17 persons from service and appointment of non-ex-Servicemen in their place in — during President's Rule, Minister's attention called to .. — 611–613

TEACHERS—

Hardship caused to Secondary Grade —aged more than 30 by denial of registration with Employment Exchanges, Minister's attention called to .. .. — 609–610

Question *re*—

B. Ed. Graduates, employment to unemployed .. .. — 4–5

Direct disbursement of pay by Government to — and other staff of Colleges.. — 600–602

Extension of medical reimbursement facility to — in Aided High Schools .. — 597–599

Leave facilities to teaching and non-teaching staff of Aided Schools on a par with those in Government Schools, change of date of implementation to 24th May 1975 .. .. — 599–600

Non-implementation of orders of Government on appeal by ousted — by certain managements of High Schools in Karur Educational District .. .. — 406–408

Post-Graduate — in 'B' Wing Schools of School Education Department promoted to Collegiate Education Department in 1972, number and non-regularisation of services of .. .. — 1–3

T—cont.

PAGES

TEACHERS—cont.

Question *re*—cont.

Termination of services of — of Pachaiyappa's Trust Board .. 595–597

TEXT-BOOKS—

See Books and Publications.

TEXTILES—

Policy Notes on Handlooms — and Khadi, discussion on 466–482

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Information *re* Adjournment motion taking up of 6

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. 86, 97

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. 18

THANGAVELU, THIRU A.—

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on.. 418–421, 437

TOWN AND COUNTRY PLANNING ACT 1972 —

Variations to Tondiarpet Area No. II Town Planning Scheme of Madras City, notification laid on the table 710

T—*cont.*

PAGES

TRANSPORT—

Adjournment motion *re* strike by workers of Pallavan Transport Corporation .. 721–722

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on.. 418–466

Road — in Tamil Nadu, 1976–77, Review on—, laid on the table 183

U

UNIVERSITIES—

Question *re* opening of new —in Tiruchirappalli and Coimbatore 602–603

V

VEERAPPAN, THE HON. THIRU R. M.—

Bill—Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .... 629,630,631,653 656,657,658,659 660,662,667

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 156,157

VEERASAMI, THIRU Arcot N.—

Adjournment motion *re*—

Strike by employees of Central Co-operative Bank, Vellore 723–724

Strike by workers of Pallavan Transport Corporation 722

PAGES

VEERASAMI, Thiru Arcot N.—*cont.*

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 762–766,775

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 727,735–741,748 .. 749,750,751

Madras University (Amendment) Bill, 1977 692–695

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 783–787

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. 617,618-620,621 622,623,624,625 627,628,629,630 631,632,633,634 635,640,643,644

Drinking water to people of Arcot Town, calling Minister's attention to non-availability of — even after completion of water-supply scheme .. 416

Information *re* Privilege issue against a Minister .. 725

Personal Explanation *re* allegations made before Venkatadri Commission against Soundarapandian, The Hon. Thiru P. 681,682,684,687

Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. 126–127

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. .. 149,162,167 171,174,175 .. 178

PAGES

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Adjournment motion *re* strike by workers of Pandian Roadways Corporation, Madurai 410–411

Bills—

Additional Assessment, Additional Water Cess, Special Assessment and Special Water Cess (Amendment) Bill, 1977 759–762 766,772

Appropriation (No. 2) Bill, 1977 .. 484,485 487–493

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1977 726,728,729 .. 731–732,733 .. 734,735,755

Panchayats (Amendment and Validation) Bill, 1977 .. 780,782–783 790

Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 .. 624,651,677

Information *re* Call-attention notice given 614

Policy Note on Irrigation, 1977–78, discussion on .. 130–135

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on .. 153,162

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, 1977–78, discussion on 17–26

Policy Notes on Handlooms, Textiles and Khadi, discussion on .. 480–481

Policy Notes on Road Transport in Tamil Nadu and Highways, discussion on 436 437–438,463

W—*cont.*

VICE-CHAIRMAN (Thiru K. Arivazhagan)—

Policy Note on Labour in Tamil Nadu, 1977-78, discussion on .. 144,147,148,155 158,162,174,182

W

WALK-OUT—

On the occasion of passing of Public Men (Criminal Misconduct) Repeal Bill, 1977 676

WATER-SUPPLY—

Drinking — to people of Arcot town, Minister's attention called to non-availability of — even after completion of water-supply scheme .. 416-418